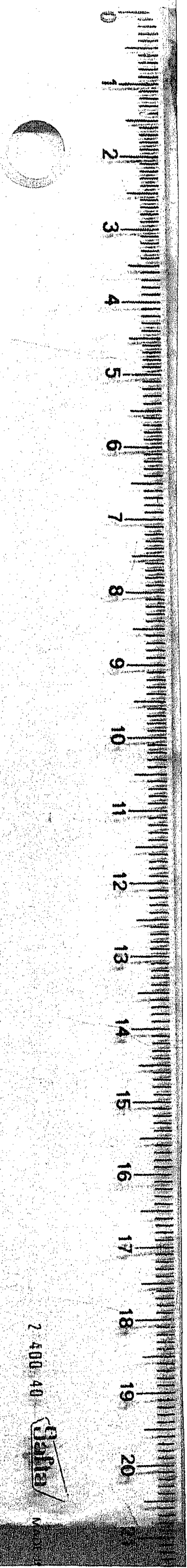

20a - 8 - 22

20	34
203	

El Sr. Josef de Lima de la Comp^a de Jesus
compro este libro.

1
25-13

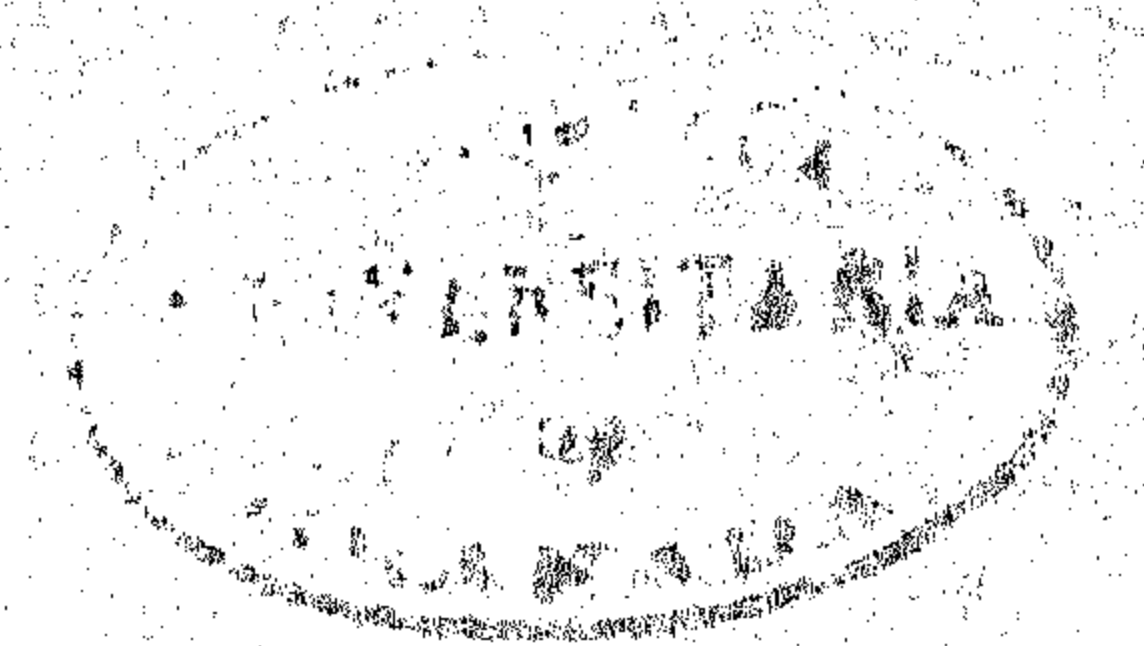

El año de 1515 por el estatuto fue la pasqua a 31 de marzo

año	mes	dia	letra
1515	marzo	31	A
1268	marzo	31	A
1021	abril	1	B
774	abril	7	C
527	abril	14	C
280	abril	21	C
33	abril	28	D

El año 1268 fue domingo
 El año 1021 fue letra D
 El año 774 fue letra C
 El año 527 fue letra C
 El año 280 fue letra C
 El año 33 fue letra D

El año de 1515 por el estatuto fue la pasqua a 31 de marzo

El año 1268 fue domingo
 El año 1021 fue letra D
 El año 774 fue letra C
 El año 527 fue letra C
 El año 280 fue letra C
 El año 33 fue letra D

El año de 1515 por el estatuto fue la pasqua a 31 de marzo
 El año 1268 fue domingo
 El año 1021 fue letra D
 El año 774 fue letra C
 El año 527 fue letra C
 El año 280 fue letra C
 El año 33 fue letra D

¶ esse // grabem // nobis // bello // Karnem // Kaucaamus //

// bellum // sepe // gerens // eterim // puto // Deficit // hostem //

// mox // Ament // lucrum // iuben es // cum // Religiosis //

¶ en estos 3. versos precedentes estan .19. dictiones q se venen // para los .19. años del aureo numero a la primera diction. esse. // grabem // se ven para el año q son dos de aureo numero y la segunda diction. Las otras dictiones siguientes fasta la diction // religiosis q se ven para quando son .19. de aureo numero // y se de notaz q las dos dictiones // Karnem // Kaucaamus // se escriben con .K. y no con .C. y se admejaz la letra en q empieza cada diction. quanta es en la orden del .a. b. c. por que a tantos dias del mes de abril cabeza el termino pasqual si la diction no acaba en la letra .m. sino a tantos por andar de marzo cabeza el termino // la diction // esse // la qual diction no acaba en .m. y empieza en .e. que es la letra quinta del .a. b. c. y asi entendemos que el año q es bno de aureo numero sera el termino pasqual q es los .19. de la luna pasqual a cinco dias de abril. y luego // el domingo

el domingo siguiente sera la pasqua de resurreccion // y // pongo otro exemplo en la diction // grabem // la qual por que empieza en g. q es la letra septima del .a. b. c. que es dezis q a siete dias por andar de marzo cabe el termino pasqual por q acabo en .m. la diction // grabem // y sea otro exemplo en la diction // Kabeamus // la qual que es dezis q el año que fueren .6. de aureo numero sera el termino pasqual q el los .19. dias de la luna pasqual a diez dias de abril. que la diction // Kabeamus // no acaba en .m. // y por q la diction // Karnom // acaba en la letra .m. que es aquella diction // Karnom // dezis q el año q fueren cinco de aureo numero seran los .19. dias de la luna pasqual hoc est el termino pasqual a los diez dias por andar de marzo q es a los .22. dias del dicho marzo. y luego el domingo siguiente es la pasqua de resurreccion. y llamase los .19. dias de la luna pasqual termino pasqual por q no puede aquel dia caber la pasqua de resurreccion sino el domingo proximo siguiente. y de aqui se sigue que para saber cada año el día en q cabe la pasqua de resurreccion es menester saber cada año quantos son de aureo numero y asi mismo q letra dominical es aquel año // por q sabido el año q es de aureo numero se sabe por los versos precedentes el termino pasqual de aquel año. y luego por la letra dominical se sabe el domingo siguiente el qual siempre sera día de pasqua de Resurreccion. y por tanto se ponen aqui abajo se sabe los dichos 3. versos precedentes por ende encima de cada diction su aureo numero. y debajo de cada diction los quantos del mes en q cabe su termino pasqual el qual si esta en quenta ynarisma es en los tantos de marzo y si fuera castillana sera a los tantos de abril. y asi se siguen los dichos precedentes 3. versos ut sequitur.

g tabula terminorum paschaliu.

1 esse. grabem. nobis. bello. Karnem. Kabemus.
 2. 3. 4. 5. 6.
 v. 26. xviij. 7. 22. x

7 bellum. Sepe. gerens. etenim. puto. desicit. hostem.
 8. 9. 10. 11. 12. 13.
 30. xvij. viij. 27. xvi. m. 24

14. 15. 16. 17. 18. 19.
 m. Amens. lucrum. Juvencs. cum. Religiosus
 xxi. 28. 29. xviij.

¶ Sequitur tabula perpetua pro paschate resurrectionis. In be
 In linea prima sinistra descendente litteram dñicalem et in angulo co
 erit. In marginibus tantis diebus que dicitur et dabo numero. Exem

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
a	100	26	xviij	12	26	xviij	7	xxiiij	12	7	xviij
b	x	27	xviiij	m	27	xviij	m	xxv	x	m	xviiij
c	xi	28	xviiii	m	28	xi	xxvi	xi	28	xviiii	m
d	xii	29	xix	v	29	xviiij	v	xxvii	xii	29	xix
e	xiii	30	xx	vi	30	xviiij	vi	xxviii	xiii	30	xx
f	xiiii	31	xxi	vii	31	xviiij	vii	xxix	xiiii	31	xxi
g	xv	1	xxii	viii	1	xxv	viii	xxx	xv	1	xxii

Aureus numerus Anno. 19.
 12 13 14 15 16 17 18 19
 12 26 xvij 11 26 xvij 7 xxiiij
 x 27 xviiij m 27 x m xviiij
 xi 28 xviiii m 28 xi m xviiii
 xii 29 xix v 29 xviiij v xxvii
 xiii 30 xx vi 30 xviiij vi xxviii
 xiiii 31 xxi vii 31 xviiij vii xxix
 xv 1 xxii viii 1 xxv viii xxx

en esta tabla el numero //
 castellano dice los terminos
 de Abril el numero qua //
 rismo dice los terminos de mayo //
 con q cada pascha de resu //
 rreccion de Aquilome

¶ In tabula perpetua pro paschate resurrectionis In b emendo //
 Sit exemplum. pro Anno dñi. 1579. In quo Anno est aureus numerus //
 3. et littera dñicalis. d. et in angulo comunij est numerus cas //
 tellomg. xix. ergo hoc anno erit pascha resurrectionis die. 19. aprilis //
 ¶ Iterum Sit exemplum pro Anno sequenti qm erit dñice natiuitatis //
 1580. et est aureus numerus. 4. et littera dñicalis. b. et in an //
 gulo comunij est numerus castellomus. m. ergo Anno dñi. 1580. //
 erit pascha resurrectionis die tertia aprilis. // ¶ Iterum Sit //
 exemplum pro Anno dñi. 1581. quo Anno est aureus numerus. 5. et //
 littera dñicalis. e. et in angulo comunij est numerus algorismg. //
 26. ergo Anno dñi. 1581. erit pascha resurrectionis die. 26. //
 mensis martij. // et exempla sufficiant pro omnibus Annis.

niendo. quod sic In b emf. quere In linea superiore Aureum numerum et
 muni In b emes numerus qui si est castellanus erit pascha In a b h. et si algorismg
 plus huius rei habet ad.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Large handwritten signature or name.]

[Faint handwritten text, possibly a date or reference.]

VI	II	VI	II	VI	II	VI	II
II	VI	II	VI	II	VI	II	VI
VI	II	VI	II	VI	II	VI	II
II	VI	II	VI	II	VI	II	VI
VI	II	VI	II	VI	II	VI	II
II	VI	II	VI	II	VI	II	VI
VI	II	VI	II	VI	II	VI	II
II	VI	II	VI	II	VI	II	VI

9 Juan lucido en este libro planaprima folij. 197. In linea. 16. dice //
 7. estas palabras // quod posset reduci equinoctiuu beznale ad diem //
 -17. marty per subtractionem septem diez et sic nulla esset alteratio //
 in litteris dnycalibus et numq. tunc septuagesima ebentret ante octidaz
 epiphanie. hanc viam tamq. commodissimam approbaverunt patres in //
 concilio basilienfi statuente. Ut ad veniente Anno dni. 1490. ex mense
 octobri septem dies in Computacione calendarij Subtraherentur: quod
 tamen Serbatum non est. // Hec Ibidem lucidus. // y como yo In lopez de Leon
 q esto escribo oy mezoctob. q. de marzo p. m. de quare. ma. este año de. 1579.
 tonga por muy pornciosa cosa y muy danosa al mundo estas nuebas en mi
 endas desto equinoctiuo y lunas pasuales de pasquas de x. surrection. no
 avra en el mundo manora de qualq. maza en myenda destas q algunos au
 tores como In lucido y sofion dan q no lab tonga por danosa y pestifera en
 tanto grado al mundo q no lo quierio agny comparaz por q cierto no quierio
 ser bivo quando tal cosa nueva se pretendiese hazer por q se dice que este
 año se trata desto en roma y en madrid docta m. f. y don phelippe. y
 por q tratan desto es larga cosa que de tal In conb. m. de se. y guzian
 tan In fin. In conb. m. de se. y guzian. se pueden comparaz
 alab. y otas de la agra de la mar. q nose pueden contar. // en por. m. de se. y
 my. ex. ut. In conb. m. de se. y guzian. al año solar estos siete dias
 con menos. y guzian. confuson del mundo. la qual seria q no se guzian
 son estos. vii. dias del dicho mes de octubre en año bisextil. sino q
 en un ciclo solar de sus. 28. años de letras dominicales en q ay ca
 dales siete años bisextiles se hiziesen aquellos siete años q fueren con
 munes sin hechar el dia bisextil en ellos y así me pareceria que
 desta manora con menos ruido y confuson del mundo se guzian
 del año solar siete dias y fallaba q pasados aquellos. 28. años
 tornaba el ciclo solar de letras dominicales al mesmo periodo suyo y
 no digo yo q esta manora de enmyenda me parezca muy buena pu
 es tengo duha q a ninguna app. meo sino q lo pongo por exemplo
 de un cierto eserutinio desto. // para vez como adn en aquellos. 28.
 años se trastrocaba el dia de la pasqua de x. surrection por q desto solo
 quierio tratar sin dezir q de qualq. maza q se quiten vii. dias
 al año solar se pueden assentar los astrolagos y sus fallas al fin
 por de lab. rayz es de sus oras. y si quier se los. 28. años en lab. lab.
 siguiente. la qual empieza del año de. 1577. por q aq. año fue uno de Aureo
 numero y letra dnycal. f. In syllaba. f. on. qui est princip. cyc. f. on.
 et est. y año proximo post. Anz. bisextilem.

1577	sons	finit	filij	1.	viij	vij	0
1578	est	eo	esto	2.	30	30	0
1579	dans	dnce	dei	3.	xxiij	xxiij	0
1580	bis	bellij	celij	4.	.ij	.ij	ij
1581	a	ad	bonus	5.	z6	z7	i
1582	gro	grabi	dacipe	6.	xb	xbj	i
1583	fun	fit	grans	7.	31	31	i
1584	dus	dux	f	8.	xxiij	xxij	ij
1585	ci	cuncte	e	9.	xiij	xiij	ij
1586	bat	beabit	d	10.	.ij	z9	v
1587	au	ade	c	11.	xxij	xbij	ij
1588	fert	falit	b	12.	vij	xi	.ij
1589	e	eja	a	13.	30	z6	xiij
1590	da	dolo	f	14.	xxiij	xb	xiij
1591	cem	cibus	f	15.	.ij	vij	.ij
1592	au	adq	e	16.	z6	z3	.ij

1. Anus Anatitute dny mofteri
2. p. l. ite dny calles ordymate pro Anus
3. 28. dny cyclo Solaris
4. p. l. ite dny calles ordymate pro Anus
5. 28. dny cyclo Solaris
6. p. l. ite dny calles pro. z. 8. anis cyclo So-
laris quando tu lly dny bntatit gnomach.
7. Anus numerus conuictus.
8. p. l. ite dny calles ordymate
9. p. l. ite dny calles ordymate
10. p. l. ite dny calles ordymate
11. p. l. ite dny calles ordymate
12. p. l. ite dny calles ordymate
13. p. l. ite dny calles ordymate
14. p. l. ite dny calles ordymate
15. p. l. ite dny calles ordymate
16. p. l. ite dny calles ordymate

1593	gens	gracia	d	17.	xb.	xy.	m
1594	fert	finit	c	18.	31.	m	m
1595	es	et	b	19.	xx.	xxij	m
1596	cas	cum	a	1.	xj.	ix.	ij
1597	boe	beay	f	2.	z7.	1.	v
1598	aut	adhuc	f	3.	xbj.	xiij	m
1599	gens	germinet	e	4.	vij.	bj.	ij
1600	e	eja	d	5.	z3.	z9.	bj
1601	da	dolet	c	6.	xij.	xiij.	i
1602	ci	christy	b	7.	.ij.	.ij.	i
1603	bus	bella	a	8.	xxij.	xxij.	i
1604	glans	gerit	f	9.	vij.	vij.	0

f. Aquilana ban loe. 28. años dehe
en el quita doz los vij. diab bixofiles hazen la variacion de las pasquas
de fe surrection como en esta tabla se ve // Sit gratia exempli. El año
de 1960xx vij. en el qual la pasqua por letra domynical ordinata seza
atras de abril. y por letra domynical deordinata seza la pasqua mesma
de fe surrection a las .29. de marzo q son cinco diab mas atras. y
es de notar q en esta tabla los Numeros castellanos dizen los tantos
diab de mes de abril en que cabe la pasqua de resurreccion. y los nume
ros Castellanos. guaresmos dizen los tantos diab de mes de marzo en q
cabe a quel año la mesma pasqua de fe surrection. y por tanto //
pres abn en esta facul manera q halla esta tabla para qm farz estos
siete diab al Año Solar ay en solo estos .28. años este dizezidad
delos diab del mes en q cabe la pasqua sin otras Infimtas Incommo
dad de ny esta m y o fia n qm a no bidad q se he sea en la quinta
del año Solar la toz ne por buena sino Arrie por mala pestifera
por mucha y diabolica q bastara a ce garz los entendymientos et fo
lloru noticiam omijuz reruz ab orbe conditu gestanz assi sacras como
propghanab y seculares. quod adextat deus eij gloria in Secula

[Faint, mostly illegible text in a columnar or tabular format, possibly a calendar or list of events.]

139. pla. i. +
 en sabbado .20. de mayo de 1582. por la mañana me tuvo el ser lico do 17
 Antomo calosina que alias Chirius diat' bn libro griego para saber el dia //
 y año y mes en q' la cibdad de constantinopla fue tomada y tomada el turco que
 assi dezga

Η γάρ των τούρκων στρατιά, την άπασαν των ελλήνων εληή //
 σαντο χώραν πολιορκουμένην πλέον η διακόσια έτη //
 εως αν μεχμητης του # αμουράτew, έτη από της θεογονίας //
 α 50 v 6. ημέρα δευτέρα εν τη εορτή της αγίας πέντη //
 κοστής την κωσαστανίνου πόλιν ποικίλοις τηλέβολοις και
 άλλοις μηχανήμασι του πολέμου εξεπολιόρκησε λιμ δε ο //
 στρατός άμφι τεσσερακοντα μυριάδες, των δε υποβυγίαν
 διπλασιω αν τουτων τον αριθμόν // Her ibidem / y ansiles buecda
 q constantinopla fue ganada a .29. de mayo feria secunda pentecostes año
 dñj . 1582. y vt dicitur in isto sume libro folio .134. pla. i. vt ibidem
 scripti // y por amor de lo que alli estebz Salte aqm a estebz esto pnes aley
 no cabi p. et vide ~~folio~~ folio istij libri .72. pla. 2. et folio .118. pla. 2. et die et mo
 onatij may et in onatij pla. 206. // Sed de die mense et año captiois s abri //
 tatis constantino politane satis videbatur fuisse dictuz nempe quod capta
 fuerit dn luneb q' fue Segundo dia de pasqua de spiritu Sancto a .29.
 1452 de mayo Año dñj . 1582. cinquenta y dos. y viene bien ala quenta de
 las letas dñcal y fiestas movibles pnes aquel año . 1452. fue
 letra dñcal a. desde el dia de resonado mathia. y fue la pasqua de la
 Santissima resurreccion a los .9. de abril. y pentecostes a los .28. de
 mayo. y era aures m mero .9. y fermjno pasqual a .7. de abril //
 y como esto sea verdad y q' assi lo pone gerardus mercator estaba yo
 muy maravillado del ser oniphrio pambno q' en sus principes
 romanos lo ponga año dñj . 1453. abn q' diga q' fue a los .29. de
 mayo. por q' aquel año la pasqua de pentecostes fue a los .20.
 de mayo pnes fue pasqua de resurreccion primer dia de abril. y
 assi estava yo muy maravillado del error de oniphrio a quien yo
 solya mucho ocher. y oy martes .29. de mayo de .1582. tube vn
 libro q' hizo oniphrio q' es su titulo chionuz ecclesiasticuz don de
 se en mjenja assi mesmo y dice q' fue ganada constantinopla por el
 turco a .29. de mayo de 1582. Año sans deo. In Lopez de Leon

III de la pla. 2. de la foja. 12. Salte agm. pora. non. los supos III
 malas que en tal g. llebo en feho en Sn Hecomo lab. q. los fehos scriptas
 en el meho g. Hecomo m. p. folio. 70. pla. 2. y be ate. ruder. folio
 87. pla. 2. Co. q. ally. d. y. lo. qual. la. fe. a. q. a. q. q. d. y.
 p. g. q. o. no. t. e. n. e. r. l. u. a. p. u. g. e. s. u. a. m. y. b. o. n. a. y. folio. 70.
 pla. 2. q. u. e. d. e. s. t. a. d. e. S. i. e. n. z. et folio. 87. pla. 2. e. s. t. a. e. n. l. a. a. d. i. c. i. o. n.
 a. d. S. i. e. n. z. Co. q. d. y. q. e. n. a. q. u. e. l. l. a. a. d. i. c. i. o. n. a. d. S. i. e. n. z. Co.
 a. n. e. d. i. d. e. s. p. u. e. s. d. i. z. e. n. d. o. q. n. o. q. u. e. d. e. s. a. c. a. r. d. e. c. u. l. p. a. a. l. d. e. z.
 Sant. h. i. e. r. o. n. i. m. o. e. n. l. a. d. i. z. c. o. n. t. i. n. u. a. c. i. o. n. d. e. e. u. s. e. b. e. t. o. y. a. q. m. l. o.
 d. i. z. e. t. a. n. t. e. n. l. o. m. e. s. m. o. y. c. o. n. p. a. l. a. b. r. a. s. m. a. s. l. o. z. e. a. s. q. a. l. l. e. y. //
 no. e. s. t. a. n. y. o. m. n. i. d. i. z. e. q. u. o. d. q. u. e. s. e. q. u. i. t. e. s. t. e. n. t. e. b. e. n. e. r. a. n. t. e. r. //
 illum. e. r. r. o. r. e. n. e. c. e. s. s. i. t. // y. p. a. r. t. e. l. o. s. l. a. p. s. o. s. d. e. e. n. t. e. b. e. n. o. s. t. e. n. z. e.
 c. o. n. t. a. d. o. s. e. n. m. e. n. t. e. f. o. l. i. o. 79. pla. 2. q. u. i. n. m. i. n. d. o. s. d. e. m. o. t. o. d. o. s. d. i. z. e.
 a. q. m. e. l. a. p. s. o. d. e. e. n. t. e. b. e. n. o. s. q. a. l. l. e. y. n. o. e. r. r. o. r. e. s. e. s. e. t. q. u. i. t. e. s. t. //
 o. m. n. i. p. m. e. r. o. d. e. d. i. o. c. e. s. i. a. n. o. s. i. d. i. z. o. c. o. n. m. a. x. i. m. a. m. e. n. z. //
 c. u. l. p. a. A. n. o. d. i. z. e. s. 88. a. b. z. e. n. d. o. d. e. p. o. n. e. l. l. e. d. i. z. e. d. i. z. e. 88. y.
 a. n. t. e. l. l. e. b. a. b. a. a. l. l. e. y. e. n. t. e. b. e. n. o. s. 3. a. n. o. s. d. e. m. e. s. i. a. d. o. s. l. o. s. g. n. a. l. e. s.
 3. a. n. o. s. f. a. s. t. a. d. i. o. c. e. s. i. a. n. o. s. n. o. a. b. z. a. n. a. n. a. t. i. b. u. t. e. d. i. z. e. e. n. t. e. b. e. n. o. s. t. o. n. t. o.
 s. i. z. u. o. q. u. e. S. e. n. s. i. m. y. p. o. e. o. a. p. o. c. o. S. e. f. u. e. e. n. t. e. b. e. n. o. s. a. d. e. l. o. m. t. e. d. o. r. p. e. r.
 v. n. o. y. m. a. s. a. d. e. l. o. m. t. e. p. o. r. d. o. s. f. a. s. t. a. q. e. n. d. i. o. c. e. s. i. a. n. o. s. q. a. y. b. a. r.
 3. d. e. l. o. m. t. e. r. u. s. d. e. y. e. r. o. s. s. o. m. o. S. e. n. t. e. r. s. o. m. t. h. e. r. o. n. i. m. o. c. o. n. t. i. n. u. a. c. i. o. n.
 i. n. o. S. n. c. o. n. t. i. n. u. a. c. i. o. n. S. u. b. r. e. e. s. t. e. v. o. z. i. s. h. y. n. o. s. e. l. a. l. l. e. b. a. r. l. o. s.
 d. i. z. e. s. 3. a. n. o. s. d. e. d. e. m. a. s. t. a. e. n. s. n. c. o. n. t. i. n. u. a. c. i. o. n. c. o. n. t. a. d. o. S. e. l. o. p. a. r.
 l. a. b. o. l. y. m. p. r. a. d. a. l. e. q. e. n. t. e. b. e. n. o. s. e. m. p. e. c. a. z. a. p. u. n. q. e. e. n. t. e. b. e. n. o. s. m. e. n. o. s.
 g. u. s. i. n. t. h. e. r. o. n. i. m. o. n. o. c. o. n. t. a. r. o. n. p. a. r. a. n. o. s. d. e. l. s. e. r. s. i. g. n. o. q. u. e.
 e. s. t. S. m. t. h. e. r. o. n. i. m. o. S. e. q. u. i. t. e. n. d. o. e. n. t. e. b. e. n. o. s. c. o. n. t. a. 77. q. 1. a. n. o. s. d. e.
 o. l. y. m. p. r. a. d. a. l. e. a. n. t. e. d. i. z. e. q. u. o. m. o. e. n. t. e. b. e. n. o. s. f. u. e. d. e. s. p. u. e. s. o. m. e. d. e. n. d. o. //
 a. n. o. s. d. e. m. a. s. t. a. d. e. b. u. n. o. s. o. d. o. s. e. s. t. a. l. o. s. a. l. o. s. o. m. n. i. s. d. e. l. e. f. e. y. n. a. d. o. d. e.
 l. o. s. e. m. p. e. r. a. d. o. r. e. s. q. u. e. p. r. e. c. e. d. i. e. r. o. n. a. d. o. p. e. l. t. i. o. n. o. v. n. y. s. i. s. f. o. m. t. //
 h. e. r. o. n. i. m. o. a. d. e. m. p. e. e. l. m. e. s. m. o. y. e. r. o. s. i. d. e. a. n. t. e. p. a. r. a. S. a. n. e. a. r. l. o. s.
 m. a. m. e. r. o. s. d. e. l. o. s. o. m. n. i. s. d. e. S. e. r. p. n. e. s. t. e. e. n. e. n. t. e. b. e. n. o. s. d. e. l. d. e. d. i. o. c. e. s. i. a. n. o.
 y. c. o. n. e. l. l. o. s. l. o. s. a. n. o. s. d. e. l. S. u. d. e. t. o. d. a. l. a. c. o. n. t. i. n. u. a. c. i. o. n. d. e. S. e. r. s. a. n. t. e.
 v. n. y. e. r. o. n. i. m. o. e. s. m. e. n. e. s. t. e. r. c. o. n. t. a. r. m. e. n. o. s. 3. a. n. o. s. a. l. o. s. o. m. n. i. s. m. a. s. i.
 n. a. l. e. s. d. e. l. s. e. r. y. l. o. m. e. s. m. o. e. n. l. a. c. o. n. t. i. n. u. a. c. i. o. n. d. e. p. r. o. s. p. e. r. o. a. q. m. t. a.
 n. y. c. o.

q. d. q. b. i. e. n. e. s. p. u. e. r. e. S. a. c. a. r. e. c. u. l. p. a. d. S. u. z. S. a. n. t. //
 c. o. n. t. i. n. u. a. c. i. o. n. e. n. S. u. z. e. n. c. o. n. t. i. n. u. a. c. i. o. n. e. a. n. a. g. e. d. S. u. z. p. u. e. r. e. p. o. s. t. e. S. i. g. n. u. s. //
 y. n. t. e. S. u. z. S. a. n. t. i. y. e. r. o. n. i. m. o. s. S. e. q. u. i. t. q. u. e. n. t. e. b. e. n. o. s. d. e. S. i. e. n. z. e. d. i. z. e. q. u. e. //
 y. n. t. e. S. u. z. S. a. n. t. i. y. e. r. o. n. i. m. o. s. S. e. q. u. i. t. q. u. e. n. t. e. b. e. n. o. s. d. e. S. i. e. n. z. e. d. i. z. e. q. u. e. //
 y. n. t. e. S. u. z. S. a. n. t. i. y. e. r. o. n. i. m. o. s. S. e. q. u. i. t. q. u. e. n. t. e. b. e. n. o. s. d. e. S. i. e. n. z. e. d. i. z. e. q. u. e. //

nico q estan tambien en el mal pnesto los años del 2 //
 // sin culpa del prospero por q prospero cordo en chro //
 // nologia qur solis consule y no por otra quenta abn q
 el q le domo poyendo le años del sur y años ab orde condito
 no tubo razon abn q lo hazia por continuar desde ally q
 continuacion de mathia p almerio q no nota // scrip
 30. Lopez de Leon her feria 7. die vero 26. augusti año 1581.
 p y pnci salte a esta aduion mia vt sup dixi de la ploma. 2. //
 de la feja. 12. noberna mal aqui pomez los nombres de los q estas //
 quenta an errado en pomez el nasimj y muerte del sur en
 quenta de swifome de my quenta. y por q ^{na bap p} folio. 10. 11. et //
 12. tengo pnesto mndos dellod pome sola mente agy los que
 allyn a esta pnesto q son los Sigmens //
 // anzelio cassiodoro en sus consules q andan con el chromo de cusebio
 dice q el sur naseo al. 41. año del Imperio de octabiano. y
 dice esto meja p como orofio diciendo q naseo año. 42. octabianj
 propemodum emensso et ten en el mesmo lugar dice cassiodoro q
 el sur padefio. dñj kalp aplis hoc est a. 25. de marzo lo qual
 lo contradize lncido folio. 180. y lo contradize la verdadera quenta //
 // y ten el sur a ber a manifestado naseo en domingo a. 25. de ¹ de zembre
 lo dice mndos autores q son mcephoro calisto xantho pnylo. y
 garcy day. y tambien Ambrosio de moralis y con ellos todos los
 q dicen q el sur padefio a. 25. de marzo q enton lo mesmo. y con
 ellos campono en su comento mayor. y petr q comestor. y bin centio
 belva con se y cassiodoro. y otros mll de ellos. y sur Sant y sidro
 en my lncas fudense. ~~q dize q el sur naseo en domingo a. 25. de marzo~~
~~folio. 16. meja lncas q dize q el sur naseo en domingo a. 25. de marzo~~
 y no cuya quenta consulan fongo yo por esa celsual y verdadera. No dezo
 tampoco de errar en esto diziendo q el sur naseo en domingo a. 25. de marzo //
 // dñj cali. c. q en la letra. c. no erro pms el año. 34. eb. c. empico en para
 a. 26. de marzo la passion orzo vt est videre In duo chromo ecclesiastico. plama 8.
 empico el año del naseo bzenle pfo pms solo q dñe se In feru abertorio
 q el sur amonifus naseo salvado p la mañana In lncas dñj calib. d. c. a
 lnc. 25. de dez. Dize dras ante p may an my dñj 30. c. est feria 7. octavo kal
 Januaty. vt m dñi dr chromo p cana. 5. y todos los q quea In yllamari //
 // años de in carnati a los Anus dñi. Sñi naseo. sienten y mal q el dñe a manifestado
 // el señor naseo domingo. 25. de dez. y este verso

pñeste libro folio. 146. plana. 2. pone juanes lucidos //
 una tabla ppetua de las fiestas q dizen movibles. do pone //
 con verdad q la pasqua más veranjega cabe a. 25. de abril y entonce //
 cabe corpus christi en dia de sant ja a. 24. de junio. y esto a cae factos //
 los años q es letra dñi. c. y au reo numero. 8. y por que esto a ca //
 ecc. pous. años q in se yo natallos aqui los q son por q se fonga de la noticia //
 p los años del sur en q lo precediente acahe se.

145	577	1109	1641
140	672	1204	1736
387	919	1451	1983
482	1014	1546	2078

// Signa en se los meijos años q fion en pnesto sus //
 // diferencias para q por ellas se sepa qu antos años ay //
 // de diferencia de una tal pasqua al venidero en q se ca //
 // de la mesma. et vt brevis tor dicatur. dize q las diferen //
 // cias son. vel. 95. vel. 247. y fion los años. farda el dñj //
 // tal año fasta el venidero semejante. vt sequitur In tabula. //

45	95	p esta tabla se signa q para // cabor la pasqua a. 25. de abril // lo corpus christi en dia de sant ja // de junio q es a. 24. de junio // por lo mndos an de paszar. 95. // años y por lo mal. 247. //
140	247	
387	95	
482	95	
577	95	
672	247	
919	95	
1014	95	
1109	95	
1204	247	
1451	95	
1546	95	
1641	95	
1736	247	
1983	95	
2078	95	

// Signa mndos años ha enffoma con unido en las bulas apostolicas de papa //
 // años de Encarnacion los q son años de naseo. donde pñe q el señ. adrele. //
 // naseo un año ante q encarnado. exempluz hoc año dñj. 1583. In mense februario //
 // quenta el papa ser. Año de encarnacion. 1582. y de naseo pñe. los notarios //
 // pñe años ser. Año. 1583. q videt ab huius et Impofibile. Sed sic illy. //

Ibi. entendian // no es buena esta solution. y laborada es bt dixi supra folio. 10. dionisio y otros muchos exararon en el jamaz anos de en carnacion. 762. dice. El mo. 1059. en q por abul oran. 12. de pndacion. mo del nasum era y no de en carnacion. y llamale este decreto ano de incarnation. ergo quando degiam en carnacion del nas cum entendiam por el dia del nasum en tendiam el sez abor en carnacion que q dezuz q aqnel tal dia vestido de nra humana carne abra salido al mundo. y de la folia. 165. plana. 1. Salte aqm // y por el nestro q alby estaly digo q parala alby por lo que alby dicen macrobio y solimo q dixen de mo q el dia bisextil q se intercala en los. 24. de febr. en los años de la sem. q. 8. 16. 20. 24. 28. 32. et q no le pntamos este nombre. Sino dezuz aquinta de los homines q empecavan su mo de febr. mo. q los mo bisextiles son al fin de los años del. 8. 16. 20. 24. 28. 32. 36. 40. 44. 48. 52. 56. 60. 64. 68. 72. 76. 80. 84. 88. 92. 96. 100. 104. 108. 112. 116. 120. 124. 128. 132. 136. 140. 144. 148. 152. 156. 160. 164. 168. 172. 176. 180. 184. 188. 192. 196. 200. 204. 208. 212. 216. 220. 224. 228. 232. 236. 240. 244. 248. 252. 256. 260. 264. 268. 272. 276. 280. 284. 288. 292. 296. 300. 304. 308. 312. 316. 320. 324. 328. 332. 336. 340. 344. 348. 352. 356. 360. 364. 368. 372. 376. 380. 384. 388. 392. 396. 400. 404. 408. 412. 416. 420. 424. 428. 432. 436. 440. 444. 448. 452. 456. 460. 464. 468. 472. 476. 480. 484. 488. 492. 496. 500. 504. 508. 512. 516. 520. 524. 528. 532. 536. 540. 544. 548. 552. 556. 560. 564. 568. 572. 576. 580. 584. 588. 592. 596. 600. 604. 608. 612. 616. 620. 624. 628. 632. 636. 640. 644. 648. 652. 656. 660. 664. 668. 672. 676. 680. 684. 688. 692. 696. 700. 704. 708. 712. 716. 720. 724. 728. 732. 736. 740. 744. 748. 752. 756. 760. 764. 768. 772. 776. 780. 784. 788. 792. 796. 800. 804. 808. 812. 816. 820. 824. 828. 832. 836. 840. 844. 848. 852. 856. 860. 864. 868. 872. 876. 880. 884. 888. 892. 896. 900. 904. 908. 912. 916. 920. 924. 928. 932. 936. 940. 944. 948. 952. 956. 960. 964. 968. 972. 976. 980. 984. 988. 992. 996. 1000.

Del libro de la vida de S. de. Inada. B. B.

IOANNIS LUCIDI
SAMOTHEI VIRI CLA-

rissimi opusculum de emēdationibus tem-
porum ab orbe condito ad hanc vsq;
nostram ætatem iuxta veram ac
rectam chronographiam; ex
antiquis ac probatissis
mis authoribus
excerptum. *Le Madrid*

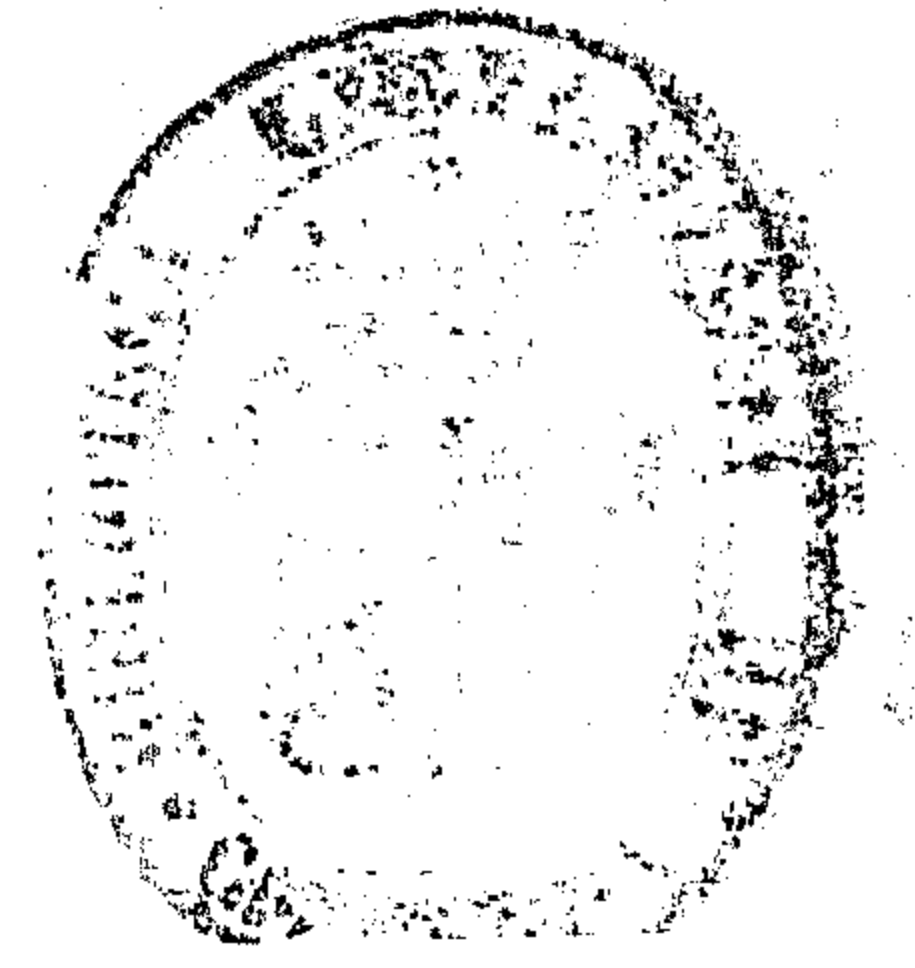
In hoc volumine habentur hæc, diligentissime recognita; & emēdata. v. 3.

Emendationes temporum ab orbe condito,	fol. 1
Tabulæ annales.	78
Canones in tabulam perpetuam temporum	136
De vero die passionis Christi.	161
Epitoma emendationis calendarii Romani.	194
Additio ad prædicta in libro emendationis temporum; de recta compu- tatione ipsorum temporum ab orbe condito, ad Christi ortum; per fratrem Ioannem Mariam de Tholosanis ordinis prædicatorum.	198
Breuis annotatio emendatoriae calendarii Romani pro paschate rite cele- brando, ad Concilium generale Tridentinum directæ; & per eundem fratrem Ioannem Mariam edita.	fol. 199.

Ibi. de emendatio
nibus temporum // me
ior dixerit de corrup-
tionibus temporum //
quod lucido vero emu-
tantos cabos q est //
lastrona por q Segiso
ala mala tradit dno
q hys. S. S. S. S. S. S. S.
mo del chronico de
Enleho.

Venetiis Anno. M. D. XLVI.

Tabulā in emendationes temporum.

- ¶ Liber primus de annorū & temporū rōne ac priscorū generatione.
De primo die seculi: de mense & anno: capite. 1.
De mense & anni tempore, quo creatus est mundus cap. 2.
De temporū & ætatum seculi distinctione. c. 3.
De procera Gigantum statura in priscis ætatibus. c. 4.
De vita proluxa priscorum patrum. c. 5.
De differenti annorum computatione inter scriptores. c. 6.
De annorum vera computatione s̄m Hebræos. c. 7.
De annorum computatione per Olympiades. c. 8.
De computatione Romanorum per annos ab vrbe condita. c. 9.
De annorum Domini computatione. c. 10.
¶ Liber secundus Hebræorum temporum ab Adam ad Christum.
Prima seculi ætas ab Adam ad diluuium. c. 1.
De Noe & ipsius vxore ac filijs post diluuium. c. 2.
De posteritate Sem. c. 3.
De progenie Iaphet. c. 4.
De progenitis ex Cham. c. 5.
Secunda ætas à diluuiō ad Abraham. c. 6.
Tertia ætas ab Abraham ad legem Moyſi. c. 7.
Quarta ætas à tabernaculo & lege data ad inchoatum templum Sa-
lomonis. c. 8.
Quinta ætas à Salomonis tēplo inchoato ad eius desolationē. c. 9.
Sexta ætas à templi desolatione vsq; ad Christum. c. 10.
De tempore captiuitatis Babylonicæ. c. 11.
De tempore à primo anno Cyri vsq; ad magnum Alexandrum ex
hebræis libris. c. 12.
De tempore ab Alexandro magno ad Indam Machabæum. c. 13.
De tempore à Inda Machabæo vsq; ad Christum. c. 14.
¶ Liber tertius de Itolorum temporum descriptione.
De aureo seculo. c. 1.
De argenteo seculo. c. 2.
De æneo seculo. c. 3.
De stanneo seculo. c. 4.
De ferreo seculo. c. 5.
De plumbeo seculo. c. 6.
¶ Liber quartus de Chaldeorum chronographia in quo agitur de
quatuor monarchiis.

- De monarchia Chaldeorum & regibus Babyloniæ. c. 1.
De monarchia Medorum & Persarum. c. 2.
De monarchia Alexandri magni & regibus post eum sequentibus
in Asia & Syria. c. 3.
De initio monarchiæ Romanorum. c. 4.
¶ Liber quintus de Ægyptiorum temporibus.
De initio regni Ægyptiorum & eorum Dynastiis. c. 1.
De. 16. & 17. Dynastia. c. 2.
De Dynastia. 18. Diapolitanorum. c. 3.
De Dynastia. 19. Larthum. c. 4.
De Dynastiis a. 20. ad completam. 25. c. 5.
De Dynastiis a. 26. ad. 30. & paulo ulterius. c. 6.
De regibus Ægypti, qui regnauerunt in Alexandria. c. 7.
¶ Liber sextus de quorundam regnorum exordiis.
De origine regni Hispanorum. c. 1.
De initio regni Gallorum sine Francorum. c. 2.
De exordio regni Germanorum vel Theutonicorum. c. 3.
De principio regni Sicyoniorum: & eius fine. c. 4.
De origine regni Argiuorum & Mycenarum. c. 5.
De initio & fine regni Atheniensium. c. 6.
De initio & fine regni Troianorum. c. 7.
De regibus Hetruriæ & Italiæ post Mezentium. c. 8.
De principio & fine regni Lacedæmoniorum. c. 9.
De regno Corinthiorum. c. 10.
De initio & fine regum Israel. c. 11.
De Macedonum regno. c. 12.
De regno Lydorum. c. 13.
¶ Liber septimus de vita Christi.
Genealogia Christi. c. 1.
De tempore vitæ Christi. c. 2.
De impletione hebdomadarum Danielis. c. 3.
¶ Liber octauus de Romanis Pontificibus.
¶ Liber nonus de Imperatoribus Romanis.
¶ Liber decimus de gestis præcipuis post Christum.
De episcopis Hierosolymæ. c. 1.
De episcopis Antiochiæ. c. 2.
De episcopis Alexandriæ. c. 3.
De persecutionibus ecclesiæ. c. 4.
De hæreticis & schismaticis. c. 5.

De conciliis generalibus. c. 6.
De ordinibus religionum. c. 7.
De regibus Francorum. c. 8.
De Imperatoribus orientalibus Græcorum in Constantinopoli post
translatum imperium in Franciam & Alermaniam. c. 9.
De regibus Hispaniæ, Hungariæ, Boemiæ, & quorundam aliorum
regnum sub compendio. c. 10.
De regno Antichristi, & nouissimis temporibus. c. 11.
De regno Christi perpetuo. c. 12.
Tabulæ annales temporum inde sequuntur.

Tabula Alphabetica ad omnes sequentes libros de temporibus.

Abraham pater multarum gentium: libro, 2, capite. 7.
Aegyptiorum regnum li. 5. per totum.
Aeneum seculum li. 3. c. 3.
Aetas prima seculi li. 2. c. 1.
Aetas secunda li. 2. c. 6.
Aetas tertia li. 2. c. 7.
Aetas quarta li. 2. c. 8.
Aetas quinta li. 2. c. 9.
Aetas sexta li. 2. c. 10.
Aetas septima li. 7. 8. 9. & 10.
Aetates mundi septem li. 1. c. 3.
Alexandri magni regnum li. 4. c. 3.
Annus quot diebus constet li. 1. c. 1.
Anni principum apud diuersas nationes li. 1. c. 2.
Annus quot modis dicatur li. 1. c. 5.
Annorum computatio diuersa li. 1. c. 6.
Annorum vera computatio secundum Hebræos li. 1. c. 7.
Annorum computatio ab vrbe condita li. 1. c. 9.
Annorum Domini computatio ab eius natiuitate li. 1. c. 10.
Antichristi regnum li. 10. c. 11.
Antipodes li. 2. c. 4.
Argentum seculum li. 3. c. 2.
Arginorum regnum li. 6. c. 5.
Assyriorum regnum li. 4. per totum.
Astrologiam docuit Abraham Aegyptios & Phoenices li. 2. c. 7.
Astrologia ab Enoch est inuenta: ibidem.
Atheniensium regnum li. 6. c. 6.

18
Aureum seculum li. 3. c. 1.
Babylonica captiuitas li. 2. c. 11.
Babyloniæ regnum li. 4. c. 1.
Boemiæ reges li. 10. c. 10.
Chaldæorum chronographia li. 4.
Cham pessimus homo li. 2. c. 5.
Conflagratio Italiæ in tribus locis li. 4. c. 1.
Concilia generalia li. 10. c. 6.
Corinthiorum regnum li. 6. c. 10.
Christi regnum perpetuum li. 10. c. 12.
Decretum David de regni successoribus li. 2. c. 9.
Dies naturalis & artificialis li. 1. c. 1.
Dies denominati a planetis li. 1. c. 1.
Diei diuersa initia li. 1. c. 1.
Diluuii Noatici tempus li. 1. c. 5.
Diluuii præcognitio li. 2. c. 1.
Diluuium secundum li. 5. c. 2.
Diluuium tertium li. 5. c. 2.
Diluuium quartum li. 5. c. 3.
Diluuium quintum li. 5. c. 4.
Dynastiæ Aegyptiorum li. 5. per totum.
Episcopi Hierusalem li. 10. c. 1.
Episcopi Antiochiæ li. 10. c. 2.
Episcopi Alexandriæ Aegypti li. 10. c. 3.
Ethruriæ reges li. 6. c. 8.
Ferream seculum li. 3. c. 5.
Francorum regnum li. 6. c. 2.
Francorum reges li. 10. c. 8.
Gallorum regnum li. 6. c. 2.
Genealogia Christi li. 7. c. 1.
Germanorum regnum li. 6. c. 3.
Gigantes proceræ celsitudinis li. 1. c. 4.
Græcorum Imperatores orientales li. 10. c. 9.
Hebdomades Danielis li. 7. c. 3.
Hebræi ab Heber dicti sunt li. 2. c. 6.
Hebræorum temporum supputatio li. 2. per totum.
Hæretici & Schismatici li. 10. c. 5.
Herodes regnum tyrannicum accepit li. 2. c. 14.
Hispanorum regnum li. 6. c. 1.

Io. Lucidus

✠ iii

Hispaniæ reges li. 10. c. 10.
 Horæ diei æquales & inæquales li. 1. c. 17.
 Hungariæ reges li. 10. c. 10.
 Hur est terra Chaldaeorum li. 2. c. 7.
 Iaphet progenies li. 2. c. 3.
 Imperatores Romani li. 9. per totum.
 Incendium Phaetontis li. 4. c. 1.
 Inditiones Romanorum. 15. annorum li. 1. c. 8.
 Israel regnum li. 6. c. 11.
 Italus Atlas qui & kitim li. 2. c. 4.
 Italia similis insula: ibidem.
 Italiæ imperium li. 3. c. 3.
 Itolorum temporum supputatio li. 3. per totum.
 Italia tribus in locis arsit li. 4. c. 1.
 Larthes in Ægypto li. 5. c. 4.
 Lacedæmoniorum regnum li. 6. c. 9.
 Lunatio integra s̄m medium motum li. 1. c. 1.
 Lydorum regnum li. 6. c. 13.
 Macedonum regnum li. 6. c. 12.
 Mensis lunaris & solaris li. 1. c. 1.
 Monarchia Chaldaeorum li. 4. c. 1.
 Monarchia Medorum & Persarum li. 4. c. 2.
 Monarchia Alexandri magni li. 4. c. 3.
 Monarchia Romanorum li. 4. c. 4.
 Mundi creatio quo anni tempore fuerit li. 1. c. 2.
 Mycenarum regnum li. 6. c. 5.
 Noe pluribus nominibus cognominabatur li. 2. c. 2.
 Olympiades quatuor annorum li. 1. c. 8.
 Ordines religionum li. 10. c. 7.
 Persarum & Medorum monarchia li. 4. c. 2.
 Persecutiones ecclesiæ li. 10. c. 4.
 Plumbeum seculum li. 3. c. 6.
 Pontifices Romani li. 8. per totum.
 Religionum ordines li. 10. c. 7.
 Roma quo tempore condita sit li. 1. c. 9.
 Romæ prima origo li. 3. c. 2.
 Romanorum monarchia li. 4. c. 4.
 Romuli regnum li. 3. c. 5.
 Samothei li. 6. c. 2.

19

Seculum aureum li. 3. c. 1.
 Seculum argenteum li. 3. c. 2.
 Seculum æneum li. 3. c. 3.
 Seculum stanneum li. 3. c. 4.
 Seculum ferreum li. 3. c. 5.
 Seculum plumbeum li. 3. c. 6.
 Septuaginta annorum captivitas li. 2. c. 11.
 Sem ipse est Melchisedech li. 2. c. 3.
 Sicyoniorum regnum li. 6. c. 4.
 Schismatici & hæretici li. 10. c. 5.
 Tempus quid sit li. 1. c. 1.
 Troianorum regnum li. 6. c. 7.
 Verum tempus aptum initiis li. 1. c. 2.
 Vita prolixa priscorum patrum li. 1. c. 5.
 Vita Christi lib. 7. cap. 2.
 Pontifices Romani in libro. 8. per Alphabetū s̄m ordinē numeri.

Adeodatus numero	79	Benedictus primus	64
Adrianus primus	97	Benedictus secundus	83
Adrianus secundus	108	Benedictus tertius	106
Adrianus tertius	111	Benedictus quartus	119
Adrianus quartus	175	Benedictus quintus	134
Adrianus quintus	192	Benedictus sextus	137
Adrianus sextus	226	Benedictus septimus	140
Agapitus primus	59	Benedictus octavus	150
Agapitus secundus	132	Benedictus nonus	152
Agatho	81	Benedictus decimus	160
Alexander primus	7	Benedictus undecimus	200
Alexander secundus	162	Benedictus duodecimus	203
Alexander tertius	176	Bonifacius primus	44
Alexander quartus	187	Bonifacius secundus	57
Alexander quintus	212	Bonifacius tertius	68
Alexander sextus	222	Bonifacius quartus	69
Anacletus	5	Bonifacius quintus	71
Anastasius primus	41	Bonifacius sextus	114
Anastasius secundus	52	Bonifacius septimus	139
Anastasius tertius	123	Bonifacius octavus	199
Anastasius quartus	174	Bonifacius nonus	209
Anicetus	12	Calistus primus	17
Anghetus	20	Calistus secundus	168

Calistus tertius	217	Gelasius primus	51
Clemens primus	4	Gelasius secundus	167
Clemens secundus	155	Gregorius primus	66
Clemens tertius	180	Gregorius secundus	91
Clemens quartus	189	Gregorius tertius	92
Clemens quintus	201	Gregorius quartus	103
Clemens sextus	204	Gregorius quintus	144
Clemens septimus	227	Gregorius sextus	154
Cletus	3	Gregorius septimus	163
Coelestinus primus	45	Gregorius octavus	179
Coelestinus secundus	171	Gregorius nonus	184
Coelestinus tertius	181	Gregorius decimus	190
Coelestinus quartus	185	Gregorius undecimus	207
Coelestinus quintus	198	Gregorius duodecimus	211
Conon	85	Hilarius	48
Constantinus	90	Honorius primus	72
Cornelius	22	Honorius secundus	169
Christophorus	121	Honorius tertius	183
Damasus primus	39	Honorius quartus	196
Damasus secundus	156	Hormisda	54
Deusdedit	70	Iginus	10
Dionysius	26	Innocentius primus	42
Donus primus	80	Innocentius secundus	170
Donus secundus	138	Innocentius tertius	182
Eleuterius	14	Innocentius quartus	186
Euaristus	6	Innocentius quintus	191
Eugenius primus	77	Innocentius sextus	205
Eugenius secundus	101	Innocentius septimus	210
Eugenius tertius	173	Innocentius octavus	221
Eugenius quartus	215	Ioannes primus	55
Eusebius	32	Ioannes secundus	58
Euthichianus	28	Ioannes tertius	63
Fabianus	21	Ioannes quartus	74
Felix primus	27	Ioannes quintus	84
Felix secundus	38	Ioannes sextus	87
Felix tertius	50	Ioannes septimus	88
Felix quartus	56	Ioannes octavus	109
Formosus	113	Ioannes nonus	118
Gaius	29	Ioannes decimus	125

Ioannes. 11.	128	Martinus quintus	214
Ioannes. 12.	133	Melchiodes	33
Ioannes. 13.	136	Nicolaus primus	107
Ioannes. 14.	141	Nicolaus secundus	161
Ioannes. 15.	142	Nicolaus tertius	194
Ioannes. 16.	143	Nicolaus quartus	197
Ioannes. 17.	145	Nicolaus quintus	216
Ioannes. 18.	147	Paulus primus	95
Ioannes. 19.	148	Paulus secundus	219
Ioannes. 20.	151	Paschalis primus	100
Ioannes. 21.	193	Paschalis secundus	166
Ioannes. 22.	202	Pelagius primus	62
Ioannes. 23.	213	Pelagius secundus	65
Ioannes foemina post.	105	Petrus apostolus	1
Iulius primus	36	Pius primus	11
Iulius secundus	224	Pius secundus	218
Lando	124	Pius tertius	223
Leo primus	47	Pontianus	19
Leo secundus	82	Romanus	116
Leo tertius	98	Sabinianus	67
Leo quartus	105	Sergius primus	86
Leo quintus	120	Sergius secundus	104
Leo sextus	126	Sergius tertius	122
Leo septimus	129	Sergius quartus	149
Leo octavus	135	Senerinus	73
Leo nonus	157	Simacus	53
Leo decimus	225	Simplicius	49
Liberius	37	Siricius	40
Linus	2	Sisinius	89
Lucius primus	23	Soter	13
Lucius secundus	172	Stephanus primus	24
Lucius tertius	177	Stephanus secundus	94
Marcellinus	30	Stephanus tertius	96
Marcellus	31	Stephanus quartus	99
Marcus	35	Stephanus quintus	112
Martinus primus	76	Stephanus sextus	115
Martinus secundus	110	Stephanus septimus	127
Martinus tertius	131	Stephanus octavus	130
Martinus quartus	195	Stephanus nonus	159

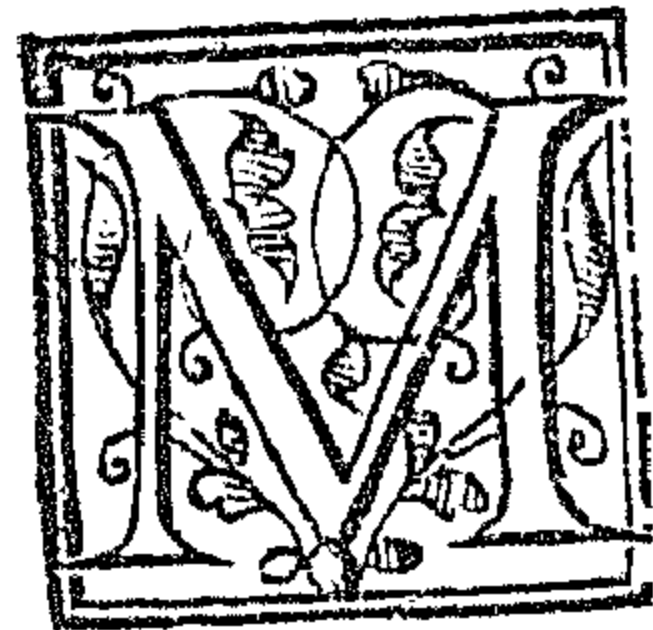
Syluerius	60	Vrbanus primus	18
Syluester primus	34	Vrbanus secundus	165
Syluester secundus	146	Vrbanus tertius	178
Syluester tertius	153	Vrbanus quartus	188
Telesphorus	9	Vrbanus quintus	206
Theodorus primus	75	Vrbanus sextus	208
Theodorus secundus	117	Xyftus primus	8
Valentinus	102	Xyftus secundus	25
Victor primus	15	Xyftus tertius	46
Victor secundus	158	Xyftus quartus	20
Victor tertius	164	Zacharias	93
Vigilius	61	Zepherinus	16
Vitalianus	78	Zofimus	43

Imperatores Romani in libro. 9. p. Alphabetū fm ordinē numeri.

Adrianns	15	Claudius primus	5
Albertus primus	108	Claudius secundus	35
Albertus secundus	115	Commodus	19
Alexander Marnex	26	Conradus primus	89
Anastafius primus	59	Conradus secundus	95
Anastafius secundus	75	Conradus tertius	100
Annus Antoninus	18	Constantinus magnus	44
Antoninus Caracalla	23	Constantinus secundus	Constā
Antoninus Pins	16	tius & Constans	45
Archadius	53	Constantinus tertius	67
Augustus Octavianus	2	Constantinus quartus	70
Aurelius Antoninus	25	Constantinus quintus	78
Aurelianus	37	Constantinus sextus	80
Astanlphus	107	Constans	69
Arnulphus	87	Decius	31
Balbinus & Puppianus	28	Didius	21
Caius Iulius Cæsar	1	Diocletianus	42
Cains Calicula	4	Domitianus	12
Carus cum Carino	41	Elins pertinax	20
Carolus Magnus	81	Emilianus	33
Carolus secundus	85	Florianus	39
Carolus tertius	86	Focas	65
Carolus quartus	111	Fredericus primus	101
Carolus quintus	118	Fredericus secundus	105

Fredericus tertius	116	Maximianns	42
Galba	7	Maximilianus	117
Galerius	43	Nero 6 Nerna	13
Galienus cum Valeriano	34	Numerianus cum Caro.	41
Gallus & Volufianus	32	Octavianus Augustus	2
Gordianus	29	Otho Silnius	8
Gratianus	50	Otho primus	91
Henricus primus	90	Otho secundus	92
Henricus secundus	94	Otho tertius	93
Henricus tertius	96	Otho quartus	104
Henricus quartus	97	Philippus primus	30
Henricus quintus	98	Philippus secundus	103
Henricus sextus	102	Philippicus	74
Henricus septimus	109	Probus	40
Heraclius	66	Puppianus & Balbinus	28
Heracleonas	68	Quintilius	36
Honorius cum Theodosio	54	Robertus Bauarus	113
Iouinianns	47	Rodulphus	106
Iulianus apostata	46	Senerus	22
Iulius Cæsar	1	Sigismundus	114
Iustinus Senior	60	Tacitus	38
Iustinus iunior	62	Theodosius primus cum Arch.	
Iustinianus primus	61	& Hon.	52
Iustinianus secundus	71	Theodosius secundus	55
Leo primus	57	Theodosius tertius	76
Leo secundus	72	Tyberius primus	3
Leo tertius	77	Tyberius. z. Constantinus	63
Leo quartus	79	Tyberius tertius	73
Lotharius primus	83	Titus	11
Lotharius secundus	99	Traianus	14
Ludouicus primus	82	Valens	49
Ludouicus secundus	84	Valerianus & Galienus	34
Ludouicus tertius	88	Valentinianus primus	48
Ludouicus quartus	110	Valentinianus. z. cū Teod.	51
Macrinus	24	Venceflaus	112
Marcus Antonius Verus	17	Vespasianus	10
Martianus	56	Vitellius	9
Mauritius	64	Volufianus & Gallus	32
Maximinus	27	Zeno	58

REVERENDISSIMO D. D. NICOLAO ALE-
mano Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Capuano, titu-
li sancti Xysti ex ordine prædicatorio assumpto: F. Ioan-
nes Maria de Tholosanis ex colle vallis Elisæ
eiusdem ordinis. S. P. D.

Ortialium gesta præclara quæ sunt memoria digna
Reuerendissime Pater in scriptis redigere, nõ minus
necessarium censeo, quam scientias rōnales, & physi-
cas atq; mathematicas codicibus tradere: quoniã eius-
modi scientias quilibet homo ingenio præditus per
seipsum rationis discursu adinuenire potest: sed historias præteriti
& longi temporis cognoscere nemo valet: nisi qui eas olim descri-
ptas legerit. Nec sufficit rerum nudas historias texere: sed necesse est
quo tempore fuerint ipsas enarrare: vt certiozem ex eis notitiam ca-
piamus. Vnde & ipsas historias, Chronicas id est temporales meri-
to nuncupamus. Quapropter excellentissimus historiographorum
omnium, Moyses, & cæteri diuinorum librorum, qui canonici vo-
cantur, authores in suis narrationibus iuxta hebraicam veritatem,
tempora fidelissime conscripserunt. Hos imitati sunt nõnulli Ethni-
corum: qui publica & probata fide annalium suorum gesta scripsere:
sicuti Berofus Chaldæus, Metasthenes Persa, Manetho Ægyptius,
Philo Hebræus, & alii quamplures imitatione digni. Nonnulli ta-
men scriptores, historiaram tempora neglexerunt. Alii autem ipsa
tempora non absq; manifestis mēdaciis, suis voluminibus inserue-
runt. Quidam vero sequentes priuatas opiniones posterunt tem-
pora quæ putauerant vera, cum tamen falsa comprobentur ex pro-
batis authoribus publicæ fidei: & ex hebraica veritate in scriptura
diuina recte intellecta, in qua falsum non inuenitur. In plurimis
etiam codicibus reperiuntur tempora falso annotata vitio scripto-
rum longi temporis processu, nec non & negligētia chalcographo-
rum imprimentium libros. Hinc est quod Philo Hebræus in libro,
quem prænotauit Breuiarium temporum, emendauit ipsa tempo-
ra iuxta hebraicam veritatem ab orbe condito ad vltimam euerfio-
nem Hierusalem. Temporibus autē nostris Ioannes annius Viter-
biensis, emendauit ipsa tempora a mundi creatione ad aduentum
domini, secutus in omnibus canonicam scripturæ sacræ veritatem
ac Philonem Hebræum. Porro Ioannem Anniū imitatus est Bar-
tholomæus Fontius presbyter in suo breui opusculo. Sed in hoc

Breuiarium philonis

*Jo. Annii Viter-
biensis.*

Barth. Fontii.

parumper errauit, quia supra veram computationem hebraicam
ab exordio mundi ad Christi resurrectionem proprio sensu, septem
addidit annos: vt scilicet plene completeret quartum annorum mille
narium. Post hæc Ioannes Nauclerus in suis Chronicis iam in Ale-
mania impressis, licet annos enumeret iuxta communem Græco-
rum computationem: hebraicam tamē non intermittit: secundum
quam adiungit ante Christum tantummodo duos annos supra ve-
ram supputationem. Tandem emendationes temporum verissima
computatione descripsit dominus Ioannes Lucidus natione Gal-
lus ac professione sacerdos eruditissimus: qui ab orbe condito ad
ætatem nostram, tempora iuxta veritatē hebraicam ita elucidauit,
vt merito Lucidus cognominari debeat. Cum autem opus suum,
vberius ac perfectius reddere cuperet: ex meo breuiloquio tempo-
rum, in quo & collegeram fideliter emendata tempora, me sibi con-
sensum præbente plura excerpsit, & operi suo inseruit. Nam & ego
arbitratus sum maioris authoritatis esse opus, si sub nomine Ioan-
nis Lucidi, quam si sub meo nomine prodiret in lucem. Iccirco spō-
te assensum præbui, vt mei labores sibi ascriberentur, sicut & fecit
Pamphilus martyr, qui suas lucubrations Eusebio Cæsariensi epi-
scopo in suo libro de temporibus condonauit: vt opus maioris esset
æstimationis, tam ipsius Eusebii præcellenti authoritate: quam
ipsius Pamphili solerti ac diligenti computatione. Lucidus ergo
tandem hoc opus, certe arduum & summa cōmendatione dignum
ob communem omnium vtilitatem ad perfectum duxit: quoniam
non solum seculares historias quo ad ipsa tempora, quibus mensu-
rantur, ad veritatem conuertit: sed & gesta quæ in diuinis eloquiis
diuino spiritu traduntur, per ipsa emendata tempora clarius enite-
scere fecit, dum eorum obscura, plano ac breui eloquio in lucem
pandit. Quis enim absq; hoc libro ad plenum cognoscere potest
ipsum tempus, quo filius Dei, carne assumpta, mundum redemit?
Patriarcha namq; Iacob ipsum tempus sub ænigmate prædixit in
libri Geneseos calce dicens. Non auferetur sceptrum de Iuda, nec
dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est. Hoc siquidem
tempus iandiu completum Iudæi adhuc futurum falso præstolan-
tur, dum temporum ignorantia laborāt. Quis etiam absq; hac tem-
porum emēdatione hebdomades Danielis enucleare valet? Scimus
enim quanto labore diuus Hieronymus, earū exordium, medium,
ac terminum inquisierit, plures ac diuersas authorum opiniones
adducens in commentariis suis super Danielem prophetam. Citat

Jo. Naucler.

Jo. Lucidus.

*prophæcia
Iacob.*

*Danielis
Hebdomades.*

enim Africanum in quinto temporū volumine. Eusebium quoque Pamphili in octavo libro. Insuper & Hippolytum, Apollinarem Laodicenum, Clementem Alexandrinæ ecclesiæ presbyterum, Origenem ac Tertullianum in libro contra Iudæos: tamen indecisam hanc inquisitionem reliquit. Ait namque idem Hieronymus ibidem. Scio de hac quæstione ab eruditissimis viris varie disputatum: & vnumquodque pro captu ingenii sui dixisse quod senserat. Quia igitur periculosum est de magistrorum ecclesiæ indicare sententiis: & alterum præferre alteri, dicam quod unusquisque senserit lectoris arbitrio derelinquens, cuius expositionem sequi debeat. hæc ille. Lucidus autem luce clarius hanc quæstionem facile emendata temporum ratione dissolvit. Quid dicam de tempore vitæ Christi, scilicet quo anno conceptus, natus, & passus, quot quæstiones emergunt: quæ in hoc libro aperte solvuntur. Quapropter idem author ad evidentiorē sensum, edidit canones in tabulam perpetuam temporum: & aliud opusculum de vero die passionis Christi: ac tempore rotis vitæ ipsius. Adiunxit & epitoma emendationis Romani calendarii iam collapsi. Ne igitur opera eius incognita lateant post authoris decessum: statui pro communi utilitate prædicta opuscula in vnum codicem redigere: & ipsa calchographi impressioni tradere, sicut alias per literas meas dominationi tuæ notum feci. Ut autem hoc opus adhuc maius authoritatis robur obtineat, consilio ab amicis accepto, decreni id Reuerendissimæ dominationi tuæ dedicare ex antiqua inter nos mutua benevolentia: & præcipue cum ex ordine nostro predicatorio olim assumptus fueris ad archiepiscopatum Capuanum: & nunc denuo ad apicem Cardinalatus Romanæ ecclesiæ: non pecunia & muneribus: sed virtutibus, ingenio, solertia, atque doctrina. Accipe igitur hoc munus ab authore & ab eius coadiutore plurimo labore confectum: & me continue ama: sicut ego te semper diligo. Valeat Reuerendissima. D. T. Datum Florentiæ die. 15. Octobris Anno Domini. M. D. XXXV.

Versus in laudem voluminis.

Marcus Casalis Geminianensis ad lectorem.

Tempora lapsa diu, multosque ignota per annos,
Et fuerant multis iam variata modis,
Sæpe fides hinc historiæ est quod nulla videtur

Nulla, nefas, scriptis hinc & habenda sacris:
Ast modo tam paruo redduntur clara libello,
Notaque sunt cunctis, quæ sua nota domus.

Augustini Margacti Geminianensis epigramma.

Tempore quo Babylon, quo Memphis, Græcia, Roma
Crenerit, & Regum prælia & arma ducum,
Lucidus hoc libro, quo non præstantior alter
Explicat, & veræ consulit historiæ.
Non fictas res lector habes, quas Græcia mendax
Prosequitur: non hic grandia monstra leges:
Errata sed certis annalibus, ordine certo
Gesta virum, hæc vero, verius ipse notat.

Matthæus Gambacurta presbyter Senensis ad librum.

Docte liber propere dominam te confer in urbem,
Et pia Clementis basia da pedibus:
Dicque requirenti quid paruo corpore gestes,
Temporibus reddo nomina clara suis.

Idem ad lectorem.

Reges, Pontifices, virosque claros,
Et qui sydereæ fruuntur aula,
Vis recto ordine scire quo fuere
Omnes tempore! perlege hunc libellum,
Quo lecto peream, nisi esse lucem
Dices in tenebris micantiorum
Quam Phœbum medio die nitentem:
Qui tanto est tibi gratior futurus,
Quam quæ sunt reliquis notata chartis,
Quanto sunt meliora vera falsis.

Idem ad librum.

Curras intrepidus licet libelle
Quo mittit genitor tuus, nec illos

parece q. si luado muto
año del 1535 de. 1535. 6
poco antes: y la tabla
suya q. de. 1535
facu. 2. fecha año de. 1535
allega

Ronchos pertimeas. statim placebis,
Et semper, meliora nemo legit
Te: nec posteritas leget. quis alter
Eduxit tenebris libellus omnes!
Paruo est corpore, veritas fidelis.
Quam magnis dubia fide anteponunt
Docti codicibus. Legeris ergo
Sola delitiæ peritiorum,
Dum cœlum innumeris micabit astris.

EMENDATIONES TEMPORVM

in duas partes diuisæ. In prima parte quæ Canonica di-
citur, continentur temporum canones libris de-
cern ab orbe condito ad ætatem nostram,
iuxta rectam chronographiã ex an-
tiquis, & probatis authoribus,
per Ioannem Lucidum
Samothenm.

Proœmium authoris.

Temporum Canones ad rerum gestarum integram notitiam adeo pernecessarii sunt: vt absq; ipsorum cognitione si quis historiarum scientiam sibi voluerit arrogare, semetipsum deludit, cum omnia quæ motui subiecta sunt, metiri tempore oportere nulli dubium sit: & id quod mensura dirigitur, absq; metiente ad plenum cognosci non possit. Quapropter chronographi, & historici, qui neglecta temporum ratione hominum gesta describunt, merito reprehendi possunt. Qui vero eadem gesta plena fide propriis temporibus exprimunt, summa proculdubio cõmendatione digni sunt. Talis profecto fuit Moyles præclarissimus prophetarum in omni Ægyptiorum sciẽtia eruditus: antiquus origine: genere nobilis: Deo proximus: miraculis ac sanctitate insignis: ac dux Hebraici populi. Qui res gestas ab orbe condito tanta veritate conscripsit, vt nullus inter ethnicos historicos ei vlllo modo cõparari possit. Suo nãq; Pentateucho, hoc est quinque sacris voluminibus, non solum presentia quæ ipse oculis conspexit, quo tempore acta sunt, hebræo sermone digessit: sed & præterita cæteris mortalibus penitus ignota de mundi creatione diuino spiritu afflatus in lucem edidit: & futura quæ iam adimpleta conspiciuntur eodem spiritu manifeste prædixit, vt merito cæteris præponendus esse cõseatur. Hunc imitati sunt authores illi, qui fideli narratione scripserunt ea quæ subsequuta sunt tempora, quorum libros tanquam spiritu Dei editos, Ecclesia catholica inter canonicos recipit. Sacræ igitur historie quæ vera sunt cõtinent: & nihil falsum reperitur in eis nisi forte scriptorum vitio: quod tamen facile ab Eruditis emendari potest. In cæteris vero scriptoribus quandoq; vera & interdum falsa: & in quibusdã aperta mendacia ex industria scripta reperiantur: quæ quidẽ tanquam erronea cõuinci possunt ex eis qui vera scripserunt. Quare

Io. Lucidus

En esta plana y en la siguiente es mentira todo o lo mas dellas por q ya q algo
se a verdad della emperono todo por que el Grebio aru de philon y metasthenes

PROEPIVM

cauendū est a nonnullis authoribus Græcis qui multa mendacia ve-
ris historiis inseruerunt teste Ingenale Aquinate qui ait in Satyra, Et
quicquid Græcia mēdax audet in historia. Metasthenes quoq; Persa
in libro de Iudicio temporum, & annalium Persarum idem attesta-
tur dicens. Qui de temporibus scribere parant, necesse est illos nō so-
lum auditu, & opinione chronographiam scribere; ne enim per opi-
niones scribunt uti Græci, cum ipsis pariter & se, & alios decipiant,
& per omnē vitam aberrant. Hinc est etiam q̄ quidam latini scripto-
res qui Græcos imitati sunt, multa falsa quæ tamen putauerunt esse
vera, scripserunt. Veraces ergo tantummodo sunt requirendi. Illi ve-
ro authores magis veridici censendi sunt, siue sint ethnici siue fide-
les; qui vel tempore: vel loco: vel officio vera scripserunt comproban-
tur. In antiquis enim historiis, authoribus tempore prioribus ma-
gis creditur: quoniam tanquam propinquiores de rebus ipsis gestis
certiorem habuere notitiam. Ita etiam in gestis loci alicuius, ibidem
habitantibus & ex visu ea describentibus, maior adhibetur fides quā
aliis absentibus, & ea solum narratibus ex auditu. Præcipue vero au-
thores illi recipiendi sunt qui ex officio publico, & fide probata scri-
pserunt. Dicit enim idem Metasthenes in eodem libro. Neq; tamen
omnes recipiendi sunt qui de regibus scribunt: sed solum sacerdotes
illius regni penes quos est publica & probata fides Annalium suorum:
qualis est Berosus. Nam is Chaldeus omne tempus Assyriorum di-
gessit, ex antiquorum annalibus. Hæc ille. Ex his probari potest nemi-
nem de antiquis temporibus ante Christi ortum recipiendū esse nisi
annalibus quatuor Monarchiarum conueniat. Et in Monarchia qui-
dem Assyriorum quia publica fide scripsit Berosus, præcipue in eius
descriptione recipitur, & Persæ eum secuti: ex quibus est Metasthe-
nes: & Græci ex quibus sunt Xenophon in æquiuocis, & Archilo-
cus, & Eusebius. Reiciuntur a temporibus huius Monarchiæ Assy-
riorum qui priuatas opiniones contra publicam probatamq; fidem
scribunt: ut ex Græcis Herodotus, Hellanicus, Agyfilus, & ex Latini-
nis. Iustinus, Gellius, & Orosius. In secunda vero Monarchia Persarū,
& Medorū author publicæ fidei fuit Metasthenes Persa: & Ecche-
stas Gnidius ut in 3. libro Diodorus affirmat. Reiciunt in ea Iose-
phus ex Hebræis: & Clemēs, Tatianus, Africanus, & Eusebius ex
Græcis quia priuatas opiniones secuti contra publicā fidem ponūt
reges & tēpora quæ in bibliothecis, & annalibus nō reperūtur. Nam
& contra omnem publicam fidem scribunt Cyrum ante dedisse licen-
tiam Hebræis in Babylone captiuis; & ipsum etiam mortuum quā

metasthenes.

nota contralo
de esta plana y en la siguiente es mentira todo o lo mas dellas por q ya q algo
se a verdad della emperono todo por que el Grebio aru de philon y metasthenes

metasthenes.

berosus.

est probat ex p
ff. ieremie
cap. 29.

xenophon.

q. reiciunt.

Ibi author pu-
blice fidei non fuit
metasthenes ut
est videre in libro
de sicco.

Ibi ut diodorus affirmat. Estas palabras son de Juan anno viforbiense el qual no
puede probar q diodoro diga tal cosa pues se conose q diodoro scribo. Extra quinto

En esta plana y en la siguiente es mentira todo o lo mas dellas por q ya q algo
se a verdad della emperono todo por que el Grebio aru de philon y metasthenes

PROEPIVM

Babylonia Darius eius auiculus potiretur. Proinde idem Eusebius
quoniam in tertia Monarchia Græcorum, & in quarta Romanorū
publicam annalium fidem sequitur, in vtraq; recipitur. Similiter &
Philo Hebræus verax in omnibus cōprobat: quia nec in vno qui-
dem mense discrepat quin fidelissime ad vnguem oia & singula tem-
pora describat. Reiciuntur in his, Iosephus & Talmudiste qui in mul-
tis temporibus de publico mendacio conuincuntur. Licet enim Io-
sephus ut plurimum historiæ veritatē sequatur: in temporibus tamē
sæpe fallitur: & cæteris ac sibi ipsi quo ad ipsa tempora sæpissime in-
uenitur contrarius: ut patet in libris antiquitatis Iudaicæ & in aliis:
quatinus aliqua in libris eius inuenta, vitio scriptorū ascribi possint.
Alia vero a Talmudistis putamus esse deprauata. Ad emēdationem
igitur temporum oportet nos in primis diuina eloquia sectari: dein-
de ipsos qui sacras historias profecuti sunt. Et quoniam, ut dictū est,
apud Hebræos Philo: apud Chaldeos Berosus: apud Persas Meta-
sthenes: apud Græcos Eusebius excepta Monarchia Medorū, & Persa-
rum: & apud Latinos Hieronymus psbyter scripturis diuinis vna cō-
ueniant: ideo maximam autoritatē inter antiquos chronographos
obtinent. Præfatos igitur omnes, & nos imitantes diuino prius auxi-
lio implorato: adhibita etiam Astronomica cōputatione: quæ huic
negocio plurimum confert: emendationes temporū destructis quo-
sdam scriptorum erroribus graui labore ac sudore ad communem
vtilitatem descripsimus, exordium sumentes a prima hominum ori-
gine ac mundi constitutione, ad aetatem nostram. Intermissis igitur
protenfis historiis, breui narratione digessimus canones temporum
ex diuersis regnis: & ex illis præcipue quorum sermo diuinus memi-
nit. Omnium vero annorum numeros in duo diuisimus tempora,
videlicet in præcedentia, & subsequētia Christi saluatoris aduentū.
Quæ omnia simul decem libris explicauimus. in primo nāq; dispu-
tauimus de annorum & temporum ratione. In succedentibus vero
quatuor libris, veram annorum computationem ostendimus ex col-
latis inter se temporum regnorum quatuor videlicet Hebræorum,
Italorum, Chaldeorum, & Egyptiorū. In sexto annouimus quo-
rundam Regnorum exordia ante Christi natiuitatem. In septimo,
eiusdem Christi vitam subiunximus. In octauo catalogum Ro-
manorum pontificum. In nono Imperatorum Romanorum tem-
pora. In decimo demum gesta quædam a Christi resurrectione ad
tempora nostra collegimus. Sicut autem nos hos temporum cano-
nes emendatos fideliter scripsimus: ita & a scriptoribus inde fidelis-

custis bliscipendis.

philo ap. ioh. 1.

iosephus reicit. aug. //
talmudistes :-

Sobre lo que se
ca la car. y m. p.
a q. d. b. o. el dot. p.
p. r. a. d. d. d. d.
p. r. a. m. z. o. d. o. m.

dena a. n. c. e. p. t.
n. e. t. e. r. i. m. a.

yle d. e. x. a. y. e. n. e. s. t. a.

vna coroca

Sant b. e. n. e. d. i. c. t. o.

p. o. c. o. m. e. n. s. p. o. z.

m. i. n. i. s. t. e. r. e. s. t. e.

y. s. o. z. j. u. a. n. u.

a. d. o. v. r. o. e. n. s. e.

O. p. e. r. i. s. d. i. b. i. s. i. o.

q. u. i. s. i. l. e. p. o. z. q. u. i. s. i. o.

n. o. t. u. b. o. t. u. l. d. a. r. i. u. s.

p. o. z. a. b. u. n. c. u. l. o.

n. i. o. b. o. f. a. l. d. e. r. i. o.

a. n. t. e. s. d. e. c. y. r. o. s. i.

n. o. q. e. y. r. o. e. s. d. e.

h. o. d. a. r. i. u. s. m. e. d. u. s.

e. n. d. a. n. i. e. l. y. e. s. t. e.

e. y. r. o. s. o. l. t. a. u.

captiuidad año. 70. transmigrationis Joachin necotis. A. u. i. s. i. e. q. u. i. q. u. i. d. e. m. a. n. g.
fuit. 59. a comb. d. o. n. e. t. e. m. p. l. i. e. t. q. a. n. o. 70. t. r. a. n. s. m. i. g. r. a. t. i. o. n. i. s. e. t. n. o. n. c. o. m. b. u. s. t. i. o. n. i. s. i.
t. e. m. p. l. i. l. u. c. i. t. s. o. l. u. e. n. d. a. c. a. p. t. i. u. d. a. t. p. r. o. b. a. t. u. r. e. x. p. r. e. s. s. e. r. e. z. e. n. n. e. c. a. p. 29. v. i. g. o. h. i. c. d. o. i.
n. o. d. i. c. e. i. n. e. s. t. a. p. l. a. n. a. q. u. i. e. n. t. e. p. r. o. q. s. u. a. m. o. s. s. u. e. n. d. o. y. m. e. n. t. i. t. a. b. e. m. p. e. r. y. e. r. o. n.
m. e. t. a. s. t. h. e. n. e. s. y. e. l. b. r. e. b. i. a. r. u. d. e. p. h. i. l. o. n. q. u. i. a. n. t. t. o. z. d. e. l. l. a. d. e. b. i. u. d. e. f. e. z. a. l. g. u. n. J. u. d. i. o. q. u. i. s. i. b.
p. r. i. o. f. a. l. s. o. s. t. i. t. u. l. o. s. y. e. l. d. e. q. u. i. h. u. i. c. p. e. u. e. n. i. t. e. n. e. r. e. h. e. l. l. o. s. t. a. n. d. e. t. e. m. p. n. a. d. o. y. m. u. y. c. r. e. o. n. o.

torre por
teno 24

PROOEMIUM

firmē transcribantur. Dicit enim Hieronymus in præfatione in Esdrā. Nihil proderit emendasse librum, nisi emendatio, librarium diligētia conseruetur. Sed quoniam in annorum numeris facile contingere potest scriptoris error: ideo ubi fieri potuit eundem annorum numerum duobus modis annotauimus, videlicet in contextu verborum latino sermone: atq; in margine characteribus arithmeticis, vt si contingat numerū aliquē vitari, alter ex altero emendari possit. Ex ipsis etiam numeris exterius annotatis, annorum collectionem in calce descripsimus vt computatio ipsa facillime fiat. Erit igitur opusculum hoc perutile nō modo illis qui seculares, & humanas literas discunt: sed ipsis præcipue qui literale sensum in scripturis diuinis quærant: quoniam absq; ratione temporū multa in eis latent: quæ ipso- rum temporum vera supputatione manifesta redduntur.

Prolixas etiā historias in aliis authoribus quicunq;

legerit: ex hoc temporum opusculo, singula

eorum tempora reperiet: & inuentis di-

uersis ac variis authorum sententiis

inter se dissidentibus, eorundē

temporum dissonantiā

absq; multo labore

poterit emēdare.

*Si dicitur Si dicitur Si dicitur Si dicitur
no dicitur corado Se per meta. Senes
por. sc. cor.*

INCIPIT PRIMA PARS ANNALI-
VM QVÆ CANONICA DICITVR IN
LIBROS DECEM DISTINCTA.

Liber primus de annorum, & temporum ra-
tione, ac præcorum generatione.

PROLOGVS.

Vndum vnā cum tempore a summo Deo conditum esse fide tenemus ex verbis Moyfi: qui diuino spiritu afflatus in libro Geneseos, omnia in principio, hoc est in exordio temporis ex nihilo creata esse affirmat. Quapropter ante omnia in hoc primo libro describemus annorum & temporum rationem, ac præcorum generationem: quoniam a mundi constitutio, ne gesta quæ tempore metiuntur a nobis digerenda sunt. Vnde ab ipso tempore sumemus initium.

De primo die seculi, de mense & anno.

Cap. I.

Tempus in dies, menses, & annos distinguitur. Est autē tempus numerus motus secundū prius, & posterius, vt affirmat Aristoteles. 4. physicorum libro. Tempus quidem iuxta sanctum Thomā Aquinatem, motū cœli sequit. Vnde Macrobius libro Saturnaliorum cap. 6. dicit. Tempus est certa dimensio: quæ ex cœli cōuersione colligitur. Est ergo tps numerus motus supremi corporis cœlestis, quod primum mobile dicimus. Huius motu sol rapit ab oriente in occidentē & iterum in orientē integro circuito quo dies naturalis concludit: dies tñ artificialis ab ortu solis ad eius occasum metitur. Dies autē naturalis quatuor & viginti continet horas æquinoctiales, quas æquales dicimus: dies vero artificialis, duodecim cōplectitur horas tpales quas inæquales appellamus: de quibus dñs ait Io. ii. capite. Nōne duodecim sunt horæ diei? Similiter & nox a solis occasu ad eius ortū duodecim habet horas tēporales, idest inæquales. His horis temporalibus utebant olim Palæstini, Iudæi, Phœnices, Syri, Chaldæi, Babylonii, & alię nationes. Nec hodie ipsarū cognitio abiicienda est. Nam eorū

Io. Lucidus

A iii

LIBER PRIMVS

scientia in pluribus diuine scripturę dictis nobis aperit intellectum. Ut enim Matthei. 20. capite dicit, pater familias cōduxit operarios vineę mane hora prima, tertia, sexta, nona, & vndecima, & cap. 27. scribitur. A sexta autē hora tenebrę factę sunt sup omnem terrā vsq; ad horā nonam. De his horis inæqualibus lege Orofium lib. 7. cap. 3. Dionysium Areopagitam in eplā ad Apolliphanem, Macrobiū lib. 2. de Somnio Scipionis: & Ioannē de monte Regio in suo calendario. Planetę vero vltra motū diurnum ex raptu primi mobilis causatū: habent proprios motus in oppositū ab occidente in orientē in circulo obliquo Zodiaci propter inferiorū rerum generationem iuxta sententiam Aristotelis: & sunt ipsi planetę numero septē, videlicet superior Saturnus; deinde Iupiter; tertio Mars; quarto in medio Sol; quinto Venus; sexto Mercurius; septimo & vltimo Luna. Quapropter diurnum circuitus septenario cōpletur numero nō predicto ordine planetarum, sed iuxta ipsorū dominiū in hęc nostra inferiora elementa, & elemētis cōposita. Nam, vt ait Hermes Trismegistus, veteres horarū temporalium præcipui obseruatores fuerunt Babylonii, qui dominiū planetarum per horas cognitū tanquam quoddam secretum paucis ostendebāt. Diem enim quęcumq; in. 1. 2. horas, & noctem in totidē diuiserunt: quas planetarū horas appellabāt: & eorum gubernationi dicauerunt: ac dies denominabant a planeta qui prima hora diei dominiū habebat. Inter omnes autē planetas Sol excellētissimus est, omnium maximus: & inter tres superiores ac tres inferiores positus, tanquam rex in medio regni sui, lumen & virtutem cæteris effundit. Ideoq; dens primo die lucem pduxit, hoc est Solis corpus lucidū, vt author est Dionysius Areopagita. 4. ca. de diuinis nominibus. Tunc enim Soli data est lux in distinctionē dierum, & ad virtutē quandam cōmuniem. Quarto vero die indita est ei specialis ac determinata virtus ad singulariū effecturū productionē, vt sanctus Thomas optime declarat. Fuit ergo primus dies Solis: & prima hora illius diei ab eorū ortu ipse Sol dominiū sumpsit. Secunda hora eiusdē diei dominiū accepit inde sequēs inferior planeta, videlicet Venus; hora tertia Mercurius; quarta hora Luna: quinta Saturnus iuxta circulum planetarum; sexta Iupiter; septima Mars; octaua rursus Sol & deinceps eorūdem ordine: ita q; Soli competit & hora tertia noctis & decima. Hora vero noctis vndecima regnat Venus: ac duodecima scilicet ante aliu Solis ortum regnat Mercurius distributis vt dictum est semper duodecim horis diei: & duodecim nocti. Quod quidē Moyses exprimit, dum terminum diei artificialis ac terminū noctis ponit cum dicit, &

poz q Sedixezon los
dies de la semana //
hinc es martis et r.
de quo vide hanc
tuse manruam //
falsa in principio.

factum est vespere, & mane dies vnus, videlicet naturalis artificialem diem cum ipsa nocte cōplectens. Nam vespere completo die artificiali: & sequēti mane cōpleta nocte integer naturalis dies perficitur: qui mensuratur ab vno Solis ortu ad alterum: & tunc cōpleta nocte ipso mane rursus oritur Sol: & incipit altera dies: cuius hora prima regnat ipsa Luna quę post Mercurium sequitur: qui præcedēti. 1. 2. hora noctis regnauerat. Ideoq; secundus dies a Luna denominatur & Lunę dies dicit: & sic deinceps tertius dies a Marte nomē accipit: quartus a Mercurio, quintus a Ioue: sextus a Venere: septimus a Saturno. Secundum vero Hebręos numero tantūmodo distinguunt dies hebdomadę: & septimus sabbatū, idest requies dicitur eo q; Deus sex diebus cūcta creauit: & septimo quieuit ab omni opere quod patrarat. Cum ergo septē tantūmodo sint dies hebdomadę: & inde post sabbatum quę est dies septima fiat reuersio ad primā diem Solis quę nunc Dñica dicitur ob Christi resurrectionē: manifestū est mūdum Dñica die creatū fuisse in ortu Solis, qñ eiusdē diei Sol dominiū habet. Sic ergo in ordinē creationis, dies a Solis ortu sumunt initium: & dies artificiales præcedūt noctes. Sed Hebręi post datā legem a Moyses a vespera vsq; ad vesperā enumerant dies, & celebrāt sabbata sua, vt dicitur Leuit. 23. & apud eos noctes præcedunt dies. Quem ordinē seruāt Itali: qui ab occasu Solis ad sequentem vesperā, diem horolorio. 24. horarū numero metiuntur. Astrologi vero dies computāt a meridie, eo q; certiorē notitiā accipiant de motu Solis circulo meridiano ob rectitudinem: quam orizonte tam orientali, q; occidentali propter obliquitatem. Eadem etiā ratione mediam noctem obseruāt in cursu syderum. Hunc morem sequūtur Galli qui diem naturalem duodecim horis æqualibus bis reuolutis metiētes semper habent horam duodecimam completam media nocte: nec non & meridie. Romani vero antiquitus diei sumebant initium a media nocte. Et quęlibet natio ad libitum, diei habet exordium. Dicit enim Macrobius lib. primo Saturnaliorum, cap. 2. Populum Romanū, Marcus Varro dixit dies singulos annumerare a media nocte, ad mediam proximam. Athenienses vero a Solis occasu ad Solem iterum occidentem omne id medium tempus vnum diem esse dicere. Babylonios porro aliter. A Sole enim exorto, ad exortum eiusdē incipientem: id spatium vnus diei nomine vocare. Umbros vero vnum & eundem diem esse dicere a meridie ad insequentem meridiem. Hęc ille. Ex diebus igitur multiplicatis iuxta numerum Planetarum hebdomada constituitur. Ex diebus insuper collectis iuxta motum Lunę ab vno eius

forte bo
abere.

lib. re. heb. & Italia
3. Son. de. 29. So
me y q me. dia
dan Lab. 18. de
dixi plana. 2.
folio. 168.

ergo de san. ca. eb
el. y. de. n. r. os. re. lo
jes en espana.

Ibi. Heculle
sahcet ma
crobius: f

congressu cum sole ad alium cōcluditur mensis Ianaris: qui constat ex diebus. 29. horis. 12. ac minutis. 44. iuxta mediū ipsius motum. Hinc necesse est, vt vna lunatio sit. 30. dierum: & altera. 29. alternatim. Fiuntq; duodecim menses lunares numero dierum. 354. Menses autē solares sunt paulo maiores: quorum aliqui sunt. 30. dierum: aliqui triginta vnus, vt patet in Calēdario Romano. Ex tribus mensibus constituuntur singula quatuor tempora scilicet veris, estatis, autumnii, ac hyemis iuxta duo æquinoctia duosq; solstitia. Ex cursu vero solis, annus consurgit: qui continet dies. 365. & ferè sex horas: ex quibus in quatuor annis conflatur dies intercalaris: qui & bissextilis dicitur: additis videlicet ad duodecim menses lunares diebus, vnde cum: & predicto quadrante diei, vt fiat integer solaris annus. Hec omnia Moyses tanquam peritissimus Astronomus, ac Theologus innuat dicens. Dixit autem dominus. Fiant luminaria in firmamento coeli: & diuidant diem, ac noctem: & sint in signa, & tempora, & dies, & annos. Die artificiali ac nocte simul concluditur dies naturalis. Signo cōprehenditur mensis, eo qd sol quolibet mēse vnum duodecim signorum pertrāseat. Tempus vero tribus mēribus, vt dictū est, clauditur: necnō & duodecim mēribus integro solis cursu annus implet.

De mense, & anni tempore quo creatus est mundus. Cap. 2.

Vo autē mense quo'ue anni tēpore conditus fuerit orbis non est nobis aperte manifestū ex diuinis eloquiis: sed hoc sub diuersa opinione versatur. Nam licet omnes authores vna cōueniant dicentes mundū in æquinoctio creatum: inter se tamen differunt: quoniam alii qui dicunt ipsum conditum in æquinoctio autūni: alii vero in æquinoctio veris. Qui ponunt mundi principiū in æquinoctio autumnali has rationes adducunt. Prima eorum ratio hæc est quam ponit Bachon. Tūc enim fuit principium sæculi cum incipit annus apud antiquissimos: qui fuerunt propinquiores creationi orbis: quoniam mox creato mundo incepit primus annus sæculi. Sed antiquissimi scilicet Indæ: Ægyptii: Persæ: Græci: & oēs orientales nationes annum incipiunt ab æquinoctio autūni. Ergo tunc fuit mundi principium. Quod autem Indæ incipiant annum ab autumno, ex hoc patet, quoniam tunc est anni principium, quādo est anni finis, cū annus sit reuolutio solaris motus, ab vno puncto ad eundem in Zodiaco, vt affirmat Ptolemæus in Almagesto: & Albategni in libro de motibus

stellarum. Finis autem anni apud Hebræos est in autumno vt plurimum in mense Septembri, quando celebratur apud eos festum tabernaculorum. Nam dicitur Exo. 23. Solennitatem quoq; facies in exitu anni, quādo congregaueris omnes fruges tuas de agro. Et similiter Ægyptii, Persæ, Græci, & omnes orientales ab æquinoctio autumnali iuxta tabulas Alphonsinas accipiūt anni principium. Secunda eorum ratio talis est. Tunc fuit mundi principium quādo fructus & fruges in agro colliguntur: quoniam fructus tunc suam perfectionem habent: & dei perfecta sunt opera, vt dicitur Dentero. 32. Vnde homo mox creatus vetitū pomū comedit: quod tunc cū aliis fructibus fuerat creatū. Sed ipsi fructus in autūno colliguntur, ergo tūc fuit mundi principium. Tertia vero ab ipsis hæc ratio infertur. Mensis Nisan qui est in æquinoctio vernali per Moysen Exod. 12. decernit primus in mēribus anni non in memoriam creationis mūdi: sed liberationis ab Ægyptiaca seruitute quæ fuit in verno æquinoctio. Nā prius In dei in Ægypto incipiebāt annum ab æquinoctio autūnali iuxta morem Ægyptiorū, vt dicit Iosephus in primo antiquitatū capite. 5. & ob ipsum beneficiū liberationis ab ægypto mutatum est anni principium cū dicitur. Exod. 12. Mensis iste vobis principium mēsum primus erit in mensibus anni. hanc opinionem tenuit Rabi Eliezer, & quidam Hebræi sequētes eum: nec non & Bachon: & nonnulli catholici. Qui vero ponūt mundi principiū in verno æquinoctio predictas rationes facile soluentes aliis rationibus innitunt. Primo quidem dicunt non esse validum argumentū cum dicitur tunc incepisse mundum, quādo est anni principiū apud antiquas nationes: quoniam annus exordium ad placitū hominum est, cum diuersis anni temporibus apud varias nationes initiū anni sumatur. Nam apud Arabes anni principium est media æstate Sole existente in Leone, vt dicit Iulius Firmicus lib. 3. & Macrobius in libro de somnio Scipionis. Apud Ægyptios in æquinoctio autūnali, vt placet Alphonso: quoniam ipsi enumerant annos à Noatico diluuiō quæ dicunt incepisse autūnali tempore. Apud Alexandrinos. 4. calendis Septembris, id est die. 29. Augusti, vt refert Paulus episcopus Forosempronensis lib. 8. primæ partis suæ Paulinæ. Apud Romanos tēpore Cæsaris post hyemale solstitium calēdis Ianuarii: ac prius tēpore Romuli in Martio iuxta æquinoctiū vernum erat anni principiū. Apud Hebræos autē erat anni duplex exordium, vt Paulus episcopus Burgēsis ex diuinis eloquiis probat. Primum quidē sumebatur ab æquinoctio verno dicēte domino Exod. 12. Mensis iste, scilicet Nisan, iuxta vernū equi-

Exod. 23. 11
mēse septembri
Ioseph. 1. dicit menses
2 primus est tibi
vt patet. Ioseph.
cap. 3. in ver
bo. tpe messis.
dicitur Ioseph. 4. ab
el mēse primario et
mēse nisanit
3 Ibi dicitur per
q a de deo 2
alli. vt tpe messis.
mo. tempore
messis: 3

noctium vobis principium mensium primus erit in mensibus anni. A quo primo mense tanquam ab exordio solennitates computabantur, quia in mense tertio computato a primo mense fiebat festum hebdomadarum, id est pentecostes; & in mense septimo erat festum tibarum &c. Similiter ab hoc principio computabantur gesta principum, ut patet de templi aedificatione per Salomonem; de qua dicitur. 3. Reg. 6. Factum est quadringentesimo & octogesimo anno egressionis filiorum Israel de terra Aegypti &c. aedificare coepit Salomon domum domino. Secundum vero anni exordium erat septimo mense quando redeunte anni tempore cuncta conduntur, ut patet Exodi. 34. Ab hoc initio computabantur anni qui pertinebant ad sabbatum, id est requiem terrae; de quibus dicitur Levit. 25. Sex annis serues agrum tuum &c. Septimo autem anno sabbatum erit terrae requietionis domini. A quo etiam principio computabatur annus inbilis: qui post septem hebdomadas annorum celebratur, ut ibidem scribitur. Non ergo ab initio anni accipitur efficax argumentum ad probandum orbis exordium: sed a ratione conuenienti principio rerum: quam sequitur Ptolemaeus, & omnes antiqui Astronomi orientales: qui licet anni principium habuerint in autumno: tamen motum coelestium corporum initium sumunt ab aequinoctio verno ex ipsa conuenienti ratione principii. Nam Ptolemaeus in Quadrupartito hoc initium sumit a primo gradu Arietis: quod est signum masculinum, igneum, orientale, in vernali aequinoctio situm. Tunc enim est principium veris: quod est tempus inuolutionis, germinationis, & generationis. Dicit namque Alchabitius. Vocatur illa quarta pars circuli quae est ab initio Arietis usque in finem geminorum, quarta calida, humida, vernalis, puerilis, sanguinea. Et Albatagni in libro de locis motuum stellarum. 2. capite dicit. Primi antecessores nostri punctum vernalem plus caeteris aptum initiis intellexerunt. In hoc enim tempore post aequalitatem, dies augmentum ineunt, sol ascensionis initium versus medium caeli septentrionalis ingreditur: caloris vires ad ministrantur. Huius etiam naturae humiditati concordans, calorique declinans initio crescendi, & rerum existentiae assimilatur. Ab eo ergo principium assumpserunt. Hec ille. Secundo dicunt tempus veris esse tempus perfectionis. Dicit enim Linconiensis. Deiuit qui dem mundum tempore vernalis aequinoctii incipere quia est temperatissimum temporum: & tempus generationis: & perfectionis. Dies autem aequinoctialis autumnalis est in tempore corruptionis. Ex hoc soluitur praedicta secunda praecedentis opinionis ratio de perfectione fructuum. Quam etiam soluit Ioannes in sua summa Anglicana pri-

ma parte, distinctione prima, capite primo dicens. In aequinoctio autumnali fructus non sunt in sua maxima perfectione, quia tunc perfectum est in diminutione. Et non obstante quod tunc arbores fructus habeant maturos & caeterae plantae: eorum tamen perfectio cito deficit eo quod ad tempus illud appropinquat hyems quae corruptionis occasio est rerum inferiorum. Sed in aequinoctio vernali omnia tendunt ad suam perfectionem, & ad incrementum: nec ex tunc ex maiori parte anni hyemalis tempestas nocebit. Unde ex simili causa dicunt omnes Astrologi domos sequentes angulos: maioris esse perfectionis, & fortioris domibus cadentibus ab angulis: eo quod sequentes sunt in acquirendo suas perfectiones: cadentes vero in deperdendo. Sic & ista inferiora in vernali aequinoctio acquirunt suas perfectiones: & in autumnali deperdunt eas. Cuius signum est quia statim post aequinoctium autumnale folia cadunt de arboribus, & omnia virentia marcescunt. Item in quibusdam terris, & regionibus fructus sunt maturi, in aequinoctio autumnali: & in quibusdam diu ante: & in aliis diu post: & ideo non procedit nec urget illud argumentum. Hec ille. Unde in principio mundi Deus etiam veris tempore creauit fructus maturos, & praecipue in paradiso voluptatis loco amoenissimo, ubi sunt omni tempore continui fructus, & ibi Adam vetitum pomum comedit. Pater etiam nauigantibus sub circulo aequinoctiali quod in illis insulis bis in anno colligunt fructus. Tertio dicit Moyses anni principium instituisse, ex ordinatione diuina tempore veris non solum ex beneficio liberationis ex Aegypto, sed etiam quia tunc creatus fuerat orbis, ut Rabi Iosue Hebraeus, & qui sequuntur eum probare conantur. Dicunt enim quod Hebraei ante ingressum eorum in Aegyptum annum incipiebant ab aequinoctio vernali ex antiqua patrum consuetudine: qui nouerant mundum creatum tempore veris: & huic conuenit Glossa quae dicit super illud Gen. 35. Egressus autem inde Iacob venit verno tempore, quo scilicet factus est mundus: sed quam diu manserunt in Aegypto: ideo tunc secuti sunt consuetudinem Aegyptiorum qui ab autumno annum exordiebantur. Unde bene dicit Iosephus. Hi scilicet Hebraei in Aegypto annum constituerunt. Non enim erat necesse constituere annum in Aegypto nisi prius aliter annum inciperent antequam ingrederetur Aegyptum. Quapropter Deus eduxit populum suum de Aegypto eo tempore quo creatus est mundus, ut reduceret anni principium sicut erat ab exordio mundi: & ut diuerteret populum suum ab Aegyptiorum consuetudine. Secundum Iosephum Aegyptii incipiebant annum ab autumno quando fuit diluuium Noe: quod incepit, ut ipse Iosephus testatur, in mense secundo ab aequinoctio autumnali: quamuis aliqui exponant illud

Ibi ab autumno. Inno
fue. Sino per mare ut
dicit fol. 345. mei
contagium.

Gen. 7. Anno sexcētesimo vitæ Noe mēse secūdo incepisse diluuiū, vt referatur secūdo mēse ad ætatem Noe, hoc est q̄ inundare cepit diluuiū mēse secūdo post sexcentēsimū annū ipsius Noe: non mēse secūdo siue veris, sine autūni, vt alii exponunt. Permisit tñ Moyses in sabbato requietionis terræ, & Iubilei vt ab autūno Indei etiā aliquo modo sumerēt anni exordiū ob fructuum collectionē. Nec tñ in scripturis diuinis ille mensis fructuū dicitur primus sed septimus, quoniam apud Hebræos principale annorū initium erat, in vere: secundarium vero ex accidenti erat in autūno. Quarto dicūt Christum ideo passum esse verno tēpore, feria sexta, hora sexta, vt satisfaceret p̄ peccato hominis perpetrato in exordio mūdi, qñ creatus est homo ipse feria sexta: qui & hora sexta peccauerat: quod mystica & probabili ratione inferri potest. Hanc secundā opinionem tanquā efficacius probatam sequūtur plures antiqui, & grauissimi doctores, videlicet Hieronymus, Ambrosius, Basil^{us} in exameron, Ioānes Damascenus, Beda, Rabanus super Exodū. i. 2. capite: & magister historiarū ibidem. Isidorus lib. 5. etym. ca. de tēporibus, Ioānes de Sacrobussto. ca. de regulari solari, Seruius in primū Georg. Liconiēsis, Gualterius monachus in libro de ætate mundi, Elpacus in libro de astrologia, Paulus ep̄s Forosēpromiēsis & plures alii. Ioānes vero in summa Anglica, nā sic dicit. Hanc quæstionē an mundus fuerit creatus in equinoctio vernali vel autūnali determinare non audeo. Sed si auderē, non sufficerē. Rationes autē (vt mihi videtur) plures & fortiores sunt pro illa parte, scilicet q̄ mūds sit creatus i equinoctio vernali. Hęc ille. Nos ergo validioribus victi rationibus opinamur, licet nobis certum nō sit, q̄ mūds verno tpe creatus fuerit: & hanc opinionē sequimur in annorū cōputationibus, sicut librorum Regum author sequitur in enumeratione annorum ab egressu filiorum Israel de Ægypto.

De temporum, & ætatum seculi distinctione. Cap. 3.

Decursus tēporum ab initio seculi ad eius finē diuersis modis distinguitur. Cōmuni qdā ac generali modo in tria p̄cipue tēpora secatur iuxta triplicē Dei legē, videlicet in tēpus legis naturæ: in tēpus legis scriptæ per Moysen: & in tēpus legis gratiæ per Christum. Speciali vero modo secundū doctores catholicos in septē partes distinguitur iuxta septē ætates humanæ vitæ, quę diuidūtur s̄m ipsius hominis mutationes per totū tempus humanæ vitæ, videlicet in infantiam, pueritiā,

Ibi p̄p̄. //
Ioseph. 3. et. 4.
primi mē.
Sic est mē.
4

1. Diuisio in
tribus legibus.
2. Diuisio in
septem ætates

¶ Ibi nos orget dno q̄ si s̄oz in luado q̄ p̄is en este libro //
folio 156. in cyclo. hebreo le centonovera p̄diera Sabell
por el adon empecado el mundo en domyn. 15. de marzo vt dixi in meo cyclo hebreo
In secundo tomo mei cartapach mayoris folio 64. 8. plana. 2. in mazyne sup̄rote

pueritiā, adolescentiā, iuuentutem, virilitatē, senectutem, ac decrepitam. Et licet quidam doctores describant fuisse quinq̄ ætates ante Christi aduentū: & ipsum Christum in sexta cōstituant: animasq̄ decedentiū in septima ponant: non cōsiderantes q̄ ætates cōpetunt hominibus videntibus in p̄senti seculo non aiabus a corpore seiunctis: quæ a tpe ipso remotæ non potiuntur vita humana cum aia nō sit homo: sed coniunctum ex anima & corpore: potius tñ s̄m scripturas canonicas & Philonem Hebræum atq̄ Ioannem Damascenū sex ætates ante Christum annumerādæ sunt: & ipsum Christum qui circa finem seculorum carnem assumpsit in septima fuisse censendum est, cum seculi ætates distinguātur ex aliqua excellenti mutatione facta circa homines videntibus in hoc seculo, quæ septies in scripturis legitur. Prima igit̄ mundi ætas est ab orbe condito ad vniuersale aquarum diluuium quo ipse mūds aqua summersis prauis hominibus in melius innouatus est. Secūda ab ipso diluuiō vsq̄ ad Abraham patrem multarum gentium a Deo constitutum: cui data est lex circūcisionis: & eidē specialis promissio de Christo facta est. Tertia ab ipso Abraham vsq̄ ad legē latam per Moysen cū populus in tabulis lapideis p̄cepta diuina recepit. Quarta a lege Moysi, & inchoato foederis tabernaculo ligneo ac mobili vsq̄ ad regē Dauid: cui rursus facta est repromissio de Christo: vel vsq̄ ad inchoatū Salomonis tēplum lapideū ac stabile. Vnde satis miramur cur quidā omittant ætatem factā ex mutatione per legē Mosaicam quæ p̄cellens est & cōsideratione digna: atq̄ tertiā cum quarta eandē esse affirmant ætatē, a septenario numero vnā detrahentes: ita vt absq̄ cōgrua ratione coacti sint addere septimā animarum separatarū ætatem quæ ad seculi vitam non pertinet, vt iā diximus: & eo magis miramur cur tempore legis late per Moysen nō distinguant ætatē, cum tunc fuerit ipsa distinctio trium principalium tēporum de quibus dictū est. Quinta vero ætas inde subsequitur a Dauid, vel a templo Salomonis inchoato vsq̄ ad ipsius tēpli desolationē in captiuitate Babylonica. Sexta a templi desolatione vsq̄ ad Christi natiuitatē. Septima demū ab ortu Saluatoris, & deinceps vsq̄ in seculi finē. Has etiam septē ætates eodē modo distinguit Ioānes Damascenus in. 2. lib. dicens. Dicunt̄ septem secula mundi huius a cœli & terræ videlicet creatione vsq̄ ad cōmuniem hominum consumationem, & resuscitationem. Octauum autē seculum est quod futurum est. Hęc ille. Eadē septem secula ita digerit sicut & nos, cōmentator eius Iudocus Chictoneus vt in eius cōmentariis apparet. Iuxta vero ethnicos Italos sex distinguunt secula seculi

dam genera metallorum, ita q̄ primum sit sæculum autem, secundum argenteum, tertium æneum, quartum stanneum, quintum ferreum, sextum plumbeum, vt vberius dicemus in sequentibus.

De procerâ gigantum statura in prisca etatibus. Cap. 4.

IN predictis mundi etatibus, a prima, ad vltimâ corpora humana plurimum decreuerunt. Nam si cõparemus corpora hominũ ætatis nostræ vltimæ, ad corpora eorum qui prioribus ætatibus floruerunt: cognoscemus nostra minima esse: qm̄ ipsi gigantes fuisse proceræ celsitudinis, vt vix a nostri temporis hominibus credi possint. Quod aut tunc fuerint gigantes, diuina scriptura cõmemorat eos & præcessisse diluuiũ: & postea etiam subsecutos diuersis tẽporibus. Nam Gen. 6. cap. dicitur. Gigantes enim erãt super terrã in diebus illis, hoc est ante diluuiũ. De ipsis vero qui post diluuiũ fuerunt dicitur Dente. 2. Non pugnes cõtra Moabitas. Emim primi fuerunt habitatores eius: populus magnus, & validus, & tã excelsus, vt de Enachim stirpe quasi gigantes crederentur, & essent similes filiorũ Enachim. Deniq; Moabites vocant eos emim. Et infra. Terra filiorũ Amon, terra gigantum reputata est: & in ipsa olim habitauerunt gigantes: quos Amonite vocant Zomim: populus magnus, & multus, & proceræ lõgitudinis sicut Enachim. Dicebantur enim Enachim gigantes ex Enochia ciuitate quã edificauit Enoch filius Cayn denominans eam Enoch, a nomine suo: vnde dicti sunt gigantes Enachim vel potius Enochim. Nõ est ergo putandum fabulosum quod narratur de magnitudine gigantum. Nam Angu. in. 1. 5. de ciui. Dei cap. 9. dicit. Nobilissimus poeta, scilicet Virgilius in. 1. 2. Aeneidos de ingenti lapide quẽ in agrorũ limite infixũ vir fortissimus illorum tẽporum pugnans: & rapuit, & cucurrit, & intorsit, & immisit: Vix illũ lecti bis sex ceruice subirent: Qualia nunc hominum producit corpora tellus: significans maiora tunc corpora pducere solere tellurẽ. Quanto magis igitur tẽporibus recentioribus mundi ante illud notabile, diffamatumq; diluuiũ: Sed de corporũ magnitudine plerunq; incredulos nudata per vetustatẽ sine per vim fluminũ, variõq; casu sepulchra cõuincunt: vbi apparuerunt vel vnde ceciderũt incredibilis magnitudinis ossa mortuorum. Vidi ipse nõ solus sed aliqui mecum in Vticensi littore, molarẽ hominis dentem tã ingetẽ, vt si in nostrorũ dentium modulos minutatim conscinderet, centum nobis videret facere potuisse. Sed illũ gi-

gantis alicuius fuisse crediderimus. Hec Aug. Solinus etiam in libro de mirabilibus mũdi cap. 5. ait. Scripta quoq; quẽ ex antiquitate memorias accersunt in fidẽ veri, quibus receptũ est, q̄ bello Cretico cũ elata flumina plusquã vi amnica terras rupissent, post discessum fluminũ inter plura humi dissidia humanũ corpus repertum cubitũ trium atq; triginta: cuius spectandi cupidine Lucium Flaecum legatũ, Metellum etiã ipsum impedio captos miraculi, qd̄ auditu refutaerant, oculis potitos. Hæc ille. Nec audiendi sunt illi qui dicunt gigantes ex dæmonib; incubis natos fuisse, ex eo q̄ dicit Gen. 6. ca. Postq; ingressi sunt filii dei ad filias hominũ: illæq; genuerunt: isti sunt potestates a sæculo viri famosi. Non enim filii dei, hoc est angeli lucis concubunt cũ mulieribus sicut quãdoq; faciũt incubi dæmones, vt nõnulli affirmant nõ sanẽ intelligẽtes diuina eloquia. Nã per filios dei intelliguntur filii descẽdentes ex linea Seth: qui dicebant filii dei: propter verũ dei cultum qui in eis vigeat: quorũ plures ante diluuiũ contra pcepta patrum suorũ acceperunt in vxores filias ex Cayn descendentes, cuius progeniti dicebantur filii hominũ, quia terrena & humana sapiẽtes a Deo discesserãt. Gigantes aut non nisi ex gigantibus gigni possunt: quia sũm naturam vnũquodq; animal generat sibi simile vel æquale, nisi forte accidat virtutis debilitas: vel abundantia in generante. Nam homo magnus magnũ: & paruus paruũ sibi simile vt plurimum generat. Si tñ deficiat in generante virtus, magnus paruũ gignit qd̄ facile potest accidere: & si abundat virtus in paruo, magnum qnq; generat: sed nõ excessiua quantitate maximũ. Non enĩ in paruo homine p̄t esse tanta virtus vt gignat gigantem tantæ magnitudinis vt in decuplo excedat generantis quantitatẽ vel multo amplius: sicut nõ est possibile vt canis generet catulũ: qui crescat & perueniat ad elephantis magnitudinẽ. Gigantes aut cæteros homines maxima quantitate superabant vt exploratores Iudeorũ qui ad cõspiciendam terrã Canaam missi fuerant, testati sunt dicentes, vt scribit numeri. 1. 3. ca. Populus quem aspeximus proceræ staturæ est. Ibi vidimus monstra quædã filiorum Enach de genere giganteo: quibus cõparati quasi locustæ videbamur. Quia ergo gigantes etiã fuerunt post diluuiũ cum omnes ex Noe & filiis eius & vxoribus originẽ traxerint, oportet fateri ipsum Noe & filios, atq; vxores fuisse gigantes: quod & affirmat Berolus in libro antiquitatũ. Dicit et idem Berolus ante diluuiũ circa Libanũ fuisse Enos siue Enoch urbem maximã gigantum qd̄ & rationi consentaneũ est: qm̄ si Noe & filii eius fuerunt gigantes, oportet dicere etiã Adam ex quo illi & cæteri gigantes orti sunt, fuisse gigantem

quod in p. gente fuerint omnes Gigantes

quod Noe fuit vlt. Gigab.

quod Adam

Ibi hæc ille // scilicet sanctus Augustinus / nimium audax est iste commentator marginarij. ibi: hæc ille, nondum de hæc est. sed de selino, qui est simile de mat. loquitur, in poly. histori. cap. 15. et verba huic non inueni in fuge. sed solum que primo loco citata.

& inter omnes maximū. Quod & affirmat Methodius episcopus: qui dicit Adam genuisse filium Seth gigantem s̄m similitudinem suam. Idem probari potest diuina scriptura. Scribit enim Iosue. i. 4. ca. Nomen Hebron antea vocabatur Chariatarbe. Adam maximus ibi inter Enachim situs est. Vbi describitur sepulchrum protoplasti Adam, vt ait Hieronymus in lib. de locis hebraicis. Adam ergo gigantum maximus inter gigantes qui dicuntur Enachim, cōditus est. Cum enim scriptura ibi loquatur de gigantibus, & de sepulchro corporis Adæ, ac dicat Adam maximū, patet q̄ non loquitur de dignitate originis nec de magnitudine virtutis animæ, sed de proceritate corporis eius q̄ ibi sepultum erat. Sepulchrum nāq; non animæ nec cuiuscūq; dignitatis, sed tantūmodo corporis locus est. Oportebat autem ipsū esse maximū corpore cum primus fuerit a quo ceteri gigantes originem duxerunt. Processu autē temporis deficiente virtute naturali paulatim homines statura decreuerunt: sicut & modo tēpore nostro videmus. Vnde Plinius Secundus doctissimus homo, vt ait Aug. in. i. 5. de ciuitate Dei cap. 9. Quanto magis magisq; præterit sæculi excursus minora corpora naturam ferre testatur. Quod etiā Homerum cōmemorat sæpe carmine fuisse conquestū: non hæc velut poetica figmēta deridens: sed ita historicam fidem tanquā miraculorum naturalium scriptor assu mens. Ab initio autē sæculi fuerunt corpora maiora robustiora, & perfectiora: nunc autē sunt parua, imbecillis, & imperfectioris virtutis. Et licet corpus Christi fuerit perfectissimū: non tamē necesse fuit vt haberet corpus quantitate gigantis procerum: sed oportuit illud esse simile corporibus aliorum qui in ea vltima seculi ætate vinebant. Vnde & crucifixus est media ætate iuxta cursum humanæ vitæ qua homines eiusdem ætatis viuere solebāt, eo q̄, vt Apostolus dicit ad Hebr. 2. debuit per omnia iūnilis fratribus fieri.

De uita proluxa priscorum patrum.

Cap. 5.

Priscorum patrum ante diluuium in prima ætate, & postea in secunda proluxam vitam describit Moyses in libro Geneleos. Numerus autem annorum patrum qui in prima ætate fuerunt Gene. 5. ita digeritur iuxta Hebraicam veritatem.

1	Adam vixit annos nongentos triginta.	930
2	Seth nongentos duodecim.	912
3	Enos nongentos quinq;.	905
	Caynam	

4	Caynam nongentos decem.	910
5	Malakel octingentos nonagintaquinq;.	895
6	Iareth nongentos sexagintaduos.	962
7	Enoc trecentos sexagintaquinq;.	365
8	Mathusalem nongentos sexagintanouem.	969
9	Lamech septingentos septuagintaseptem.	777
10	Noe annos nongentos quinquaginta, vt dicitur Gen. 9.	950
	Numerus vero annorum patrum, qui fuerunt in secunda ætate post diluuium, Gen. 11. ita describitur.	
1	Sem vixit annos sexcentos.	600
2	Arphaxat trecentostriginta & octo, vel s̄m Hebræos. 438.	338
3	Sale quadringentostrigintatres.	433
4	Heber quadringentos sexagintaquatuor.	464
5	Phalech ducentostrigintanouem.	239
6	Rehu ducentostrigintanouem.	239
7	Sarruch ducentostriginta.	230
8	Nachor centumquadraginta octo.	148
9	Thare annos ducentosquinq;.	205

Sicut in hac secunda ætate a prima numerus annorū decreuit, & paucioribus annis vixerunt: ita & in tertia minorem duxerunt vitam.

Abraham enī vixit annos centū septuagintaquinq; Gen. 25. 175

Isaac annos centum octoginta. Gen. 35. 180

Jacob centum quadragintaseptem. Gen. 47. 147

Ioseph centum & decem. Gen. 50. 110

Dubium autem oriri potest, qualiter prædicti anni antiquorum hominum accipiantur, cum multis modis apud diuersos annos dicat. Dicit enim Xenophon in libro de æquinocis. Annus diuersus est. Etenim ipsi Ægyptii vtuntur anno quandoq; menstruo, sæpe bimestri: non raro trimestri: sæpe quadrimestri: nonnunquam solari. Quæ varietas etiam ex nostris, qui ab eis literas habuerunt, sapientes cogit aberrare. Iberis annus quadrimestris vt plurimū est, rarissime solaris. Contra Chaldæi cū in antiquitate disciplinarum suarum vtantur menstruo: in cæteris semp solarem se intelligere fatentur. hæc ille. Sed proprie duæ sunt annorum rationes a diuersis nationibus & gentibus vsu habitæ, videlicet solarium, & duodecim lunationum, vt dicit Paulus episcopus Forosernpronienfis parte prima suæ Paulinæ libro. 2. Nam Persæ, Chaldæi, Ægyptii, & Alexandrini solares annos semper obseruarunt, licet intercalatione diei ex quadrantibus resultantis dissenserint. Sed prisca Romani & Græci Lunares annos custodie-

Io. Lucidus

B

runt; quos tamen per embolismos ad Solis cursum reducere solent. Iuniores vero Romani per Iulium Cæsarem ab Alexandrinis edoctum, solares annos receperunt. Arabes Lunares annos puros & imistos observant. Sed Hebræi mediam quandam misturam ex anno solari atque lunari cōfectam in usu habent: quoniā annos lunares per mensem embolismum anno tertio vel quandoque secundo superadditum ad Solis cursum reducunt. In scripturis divinis usus Hebræorum servat sicut & ordinavit Noe. Qui, ut ait Berofus in. 3. antiquitatum, docuit suos astrorum cursus: & distinxit annum ad cursum Solis, & duodecim menses ad motum Lunæ. Prædictos autem annos priscorum patrum, quos describit Moyses, non fuisse menstruos, ut quidam olim falso putaverunt: sed annos quidē solares continentes lunares menses duodecim & .11. dies manifeste probat ex verbis Moysi: qui in eodē libro Geneos, ubi ponit præfatū annorum numerum, affirmat Noe eum filiis & vxoribus tempore quo factū est diluviū, in arca mansisse per integrū annum solarē: ut etiā ex eius verbis cōputat Ang. in. 15. de civitate dei. Nam Gen. ca. 7. principū diluviū fuisse describit ante annū sexcentesimo vitæ Noe. & sequenti capite dicitur ipsum cōpletum esse anno sexcentesimo primo eiusdem: atque a principio ad finem interesse duodecim lunares menses ac decem dies: quæ cōficiunt annū solarē minus vno die. Ut enim ibi dicitur: anno sexcentesimo vitæ Noe mense secundo septimo & decimo die mensis rupti sunt omnes fontes, abyssi, magnæ: & cataractæ cœli apertæ sūt: & facta est pluuia super terrā. 40. diebus & .40. noctibus: obtinueruntque aquæ terram centum quinquaginta diebus, hoc est mensibus lunaribus quinque. Requieuitque arca mense septimo. 27. die mēsis super montes Armenia. At vero aquæ ibant & decrescebant usque ad decimū mensem. Decimo enim mense prima die mēsis apparuerunt cacumina montium. Ex quo patet vniuersam terrā aquis opertam fuisse novem mēsis: quod etiā confirmat Xenophon in libro de æquiocis affirmans diluviū illud primū fuisse novimestre. Deinde cū trāsissent. 40. dies, emisit semel coruū: postea bis colūbā spatio triū hebdomadū. Tādē ita ibi cōcludit. Igitur sexcentesimo primo anno vitæ Noe primo mēse, prima die mensis imminutæ sunt aquæ sup̄ terram. Et infra mense secundo septimo & vigesimo die mēsis arefacta est terra. Tunc ad iussu dñi omnes de arca exierunt. Cū ergo intrauerint arcā sexcentesimo anno vitæ Noe, secundo mense, die. 17. eiusdem, & postea transactis. 12. mensibus lunaribus, ac diebus decē, eodem. s. secūdo mense die. 27. eiusdem inde exierint, anno sexcentesimo primo vitæ Noe.

Quod Diluuiū
dicitur per
Annum Solarē
semper fuisse
scriptores
intellexisse.

patet Moysen ibi, & etiā alibi locutū fuisse de anno solari. Nam, ut ait Ang. ibidē, si tales menses erant, tales profecto & anni erant, quales nunc habemus: ac per hoc tam magnos annos vixerunt illi antiqui usque amplius quā nongentos, quātos postea vixit Abrahā centū septuagintaquinque: & post eū filius eius Isaac centū octoginta: & Iacob centum quadragintaseptē: & quātos et nunc viuunt hoies. 70. vel. 80. vel non multo amplius: de quibus etiam in psalmo. 89. dictum est. Dies annorum nostrorū in ipsis. 70. anni. Si autem in potentatibus, id est in potentioribus & robustioribus. 80. anni: & amplius eorū labor & dolor. Hæc ille. Ex dictis certi sumus Moysen locutū fuisse de annis solaribus. Nec solus Moyses retulit vitam priscorum tādū durasse: sed etiā de his longeuus conscribunt oēs, qui antiquitates apud Græcos & Barbaros descripserunt: ut Manethon qui Ægyptiorum historiam tenuit: & Berofus qui Chaldaicā deflorauit: & Mosis: & Esthicus: adhuc & Hieronymus Ægyptius: & Maseas qui Fœnicā descripserunt. Hesiodus quoque: & Hecatheus: & Hellenicus: & Agisilaus: & Ephorus in historiis suis memoriā faciunt antiquorum tandū vuentium, ut refert Iosephus in primo antiquitatum. Nec mirum si tūc in ætate floridissima hoies tanto tempore vixerunt: quia, ut iam probatum est, ipsi erant robustissimi, ac gigantes proceræ staturæ: & sibi robur corporis & staturæ celsitudine erat & longitudo vitæ. Tunc etiā eis magis propitium fuit ipsum cœlum a Deo perfecta dispositione creatū: tunc terra eis erat fertior præcipue ante aquarum inundationē. Vicitus eis continens erat: qui sanitatem conseruat, & vitam producit in longum. Oportuit autē eos Deo disponente tanto tempore vitam agere, ut citius multiplicaretur genus humanū: & terra coloniis repleretur: & ut facilius adinuenirent artes: & scientias plenius se ipsos discerent proprio enim ingenio (ut de cæteris taceam) nullus potest plene Astronomiam capere, nisi ultra octingentos vel nongentos annos vixerit. propter motum accessus & recessus, quem dicunt stredidationis: qui proprius est octauæ sphaeræ, quo cæteri planetæ inferius regulantur, & tandū suo cursu impletur.

De differenti annorum computatione inter scriptores. Cap. 6.
in duobus partibus statibus.

Annorum numerus primæ & secundæ ætatis non idē ab omnibus scriptoribus ponitur: sed inter se ipsi authores magna discrepantia differunt. Nam qui sequuntur hebræos codices, & latinos ex hebræo sermone a beato Hieronymo

tratos, pauciores annos colligunt. Qui vero sequuntur Græcos iuxta septuaginta interpretes & latinos ante Hieronymum e Græco traductos, multo plures annos in eisdem duabus ætatibus computant. De quorum dissonantia copiose disputat Aug. in. 15. lib. de ci. Dei: ex cuius verbis quid sequendum sit, accipere possumus. Præsertim inquirenda est tantæ diversitatis causa: & postea huius rei veritas recto iudicio decernenda est. Huius differentiæ descriptio varia originem habuit non ex annorum integro numero totius vitæ præscorum hominum: in quo tam codices hebræi quàm græci conveniunt: sed ex tempore quo singuli quique filios genuerunt. Siquidem ipse homo primus Adam antequam gigneret filium, quem appellavit Seth, in hebræis codicibus centum triginta vixisse annos reperitur: in Græcis vero dicitur centum triginta superadditis videlicet annis centum. Sed postea quæ eum genuit, septingentos vixisse annos legitur in Græcis, octingentos vero in Hebræis: atque ita in utrisque universitatis summa concordat. Sed ante generationem unde computatio temporum sumitur, centum annorum differentia reperitur. Quod autem in prima generatione, hoc in secunda, tertia, quarta, quinta, & septima invenitur: cum in qualibet ante generationem centum anni adiciantur in græcis codicibus: qui & postea in eisdem subtrahuntur. In sexta autem generatione nusquam utriusque codices discrepant. Octava generatio habet quidem nonnullam diversitatem: sed minorem, ac dissimilem cæteris. Mathusalem quippe antequam gigneret Lamech secundum Hebræos non centum minus, sed viginti amplius vixit annos: qui rursus apud Græcos postea quæ eum genuit, reperitur additi. In generatione nona antequam Lamech gigneret Noe, in hebræis sex anni minus sunt quàm in græcis. In decima vero generatione nihil dissonum invenitur. Hinc est quod secundum Hebræos ab Adam ad diluivum computantur anni mille sexcenti quinquaginta sex. Secundum vero septuaginta interpretes computantur multo plures, videlicet anni duo millia ducenti quadraginta duo. Nam additis supra computationem hebraicam sexcentis annis, prædictarum sex generationum: & sex annis generationis nonæ, detractisque viginti generationis octavæ, qui simul sunt anni quingenti octoginta sex, red dicitur numerus annorum duorum millium ducentorum quadraginta duorum secundum Græcos ante diluivum. Similiter in generationibus nonam secundæ ætatis, ferè eadè diversitas annorum reperitur, sicut ante diluivum. In prima tamen & nona generatione utriusque conveniunt. In secunda, tertia, quarta, quinta, sexta, & septima, in qualibet earum ante genitum filium centum anni in codicibus græcis iuxta septua-

1656
2242
586

ginta interpretes adiciuntur & in octava quinquaginta. Qui omnes collecti fiunt anni sexcenti quinquaginta. Secundum autem Hebræos a diluivio ad Abraham fuerunt anni ducenti nonaginta duo: quibus si addantur sexcenti quinquaginta secundum Græcos, fiunt anni secundum ipsos a diluivio ad Abraham nonaginti quadraginta duo. Aug. autem in. 16. de ciui. Dei ca. 10. inter Arphaxat & Sale ponit Caynã: & dicit ipsum Caynã genuisse Sale cum esset centum triginta annorum secundum codices e Græco traductos, quibus tunc utebatur Aug. Sed hoc tantum in Græcis superadditum est, cum in genealogia ipsius Sem post diluivum nullus inueniatur nomine Caynã non solum secundum codices hebræos: sed etiam secundum Berosum: qui eandem genealogiam Sem fideliter describit, & nullum nominat Caynã. Unde patet eum a Græcis ibidem superflue adiectum. Dicunt autem aliqui inter quos est Hertmanus Schedel: & Ioannes Nauclerus in suis historiis, quod Sale cognomine dicebatur Caynã: & idem est Sale & Caynã post diluivum. Aliqui ergo putantes eos duos viros cum in quibusdam codicibus inueniantur duo nomina diversa, descriperunt in eis duplicem generationem eiusdem tamen numeri annorum. scilicet centum triginta cumlibet ipsorum: & sic error inolevit in codicibus, quos legit Aug. qui ad nos usque peruenierunt. In genealogia etiam Christi, quæ scribitur Luca. 3. in codicibus Græcis, idem Caynã superadditus est. Ideoque ubi dicit ibidem. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale. Qui fuit Caynã, sic fieri debet emendatio. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale, qui & Caynã, scilicet alio nomine cognominabatur: & ubi scriptum est verbum fuit, scribatur copula &, ut discernantur ea esse duo eiusdem viri nomina. Sic enim æstimamus Lucam euangelistam scripsisse. Non est ergo necesse addere centum triginta annos, qui ipsi Caynã superflue attribuuntur a Græcis. Si igitur comparemus utraque computationem: reperiemus ipsam computationem secundum codices græcos, superare computationem hebraicam in duabus prædictis ætatibus annis videlicet mille ducentis triginta sex. Nam ex superabundantibus annis quingentis octoginta sex ante diluivum: & annis sexcentis quinquaginta post ipsum diluivum simul iunctis, prædictus annorum numerus consurgit. Ex hac magna differentia inter græcos codices & hebræos dissensio non modica inter scriptores orta est: ad quam sedandam inquirendum est quæ harum computationum vera comprobetur.

De annorum vera computatione secundum Hebræos. Cap. 7.
quam sequitur et quare et qui secus et qui secum eam sequantur

EX his duabus computationibus veram solam esse hebraicam & consequenter græcam falsam his rationibus manifeste monstramus.
Io. Lucidus B iii

292
942

Hermanus Schedel // Jo nose. Seste es El hermanus contra q and a

Leon El chro // mico de ense // bro pamphilo

1236

Uero similes est fuisse additus. // ΤΟΥ ΚΑΙΝΩΝ. // quæ breuius & comodius tolleret scilicet ea facilitate qua fuit forte additus. // videtur de ipse lucidus

Illa enim tēporū descriptio vera probatur, q̄ conuenit cæteris autho-
 ribus qui publica fide regum tpa descripserunt: quia verū vero conso-
 nat: & teste Iosepho de antiquitate iudaica, veritatis historiarū signū il-
 lud est, vt de eisdē rebns eadē oēs conscribant. Sed Moysis descriptio
 hebraico sermone cōuenit in tēpibus post diluuiū Beroso: qui Chal-
 dæorū diligentissime tpa descripsit: & eis q̄ Ægyptiorū primas Dyna-
 stias fideliter scripsere: necnō & illis q̄ ethruscā & Italicam chronogra-
 phiam lris tradiderūt, vt in sequētibus libris quattuor manifestū erit:
 ergo hebraica cōputatio est vera: & græca iuxta septuaginta interpre-
 tes cū a cōcordi veritate dissonet falsa cōuincit. Non tū dicimus men-
 daces eosdē septuaginta interpretes merito celebratos viros: quos re-
 cte s̄m hebraicā veritatē scripturas trāstulisse putamus, quos & sum-
 mopere veneramus: sed eū siue Ægyptiū siue græcū dānamus qui pri-
 mus eorū interpretationē deprauare, & lris sacris aliqua pprio sensu
 addere ausus est. Eosq̄ iuste reprehendimus, q̄ non recto iudicio hūc
 errorē sequentes, putāt Hebræos in hoc potius errare potuisse q̄ Græ-
 cos. Ait. n. Aug. in. i. 5. de ciui. dei. ca. i. 3. Si querā qd sit credibilis,
 Iudæorū gentē tā longe lateq̄ diffusam in hoc cōscribēdū mendaciū
 vno cōsilio conspirare potuisse: & dū aliis inuideant autoritatē, sibi
 abstulisse veritatē: an septuaginta hoies, q̄ etiā ipsi Iudæi erāt, vno in
 loco positos: qm̄ rex Ægypti Ptolemæus eos ad hoc opus ascruerat,
 ipsam veritatem gentibus alienigenis inuidisse, & cōmunicato istud
 tunc fecisse cōsilio: quis nō videat qd procliniū s̄m facillimū: credat! Sed
 absit vt prudēs q̄spia vel Iudæos cuiusq̄ pueritatis atq̄ malitiæ tm̄
 potuisse credat in codicibus tam multis, & tam longe lateq̄ dispersis:
 vel septuaginta illos memorabiles viros hoc de inuidēda gētibus ve-
 ritate vñ cōmunicasse cōsiliū. Credibilis ergo q̄s dixerit, cū primū
 de bibliotheca Ptolemæi describi ista cœperūt, tunc aliqd tale fieri po-
 tuisse in codice vno. s̄. primitus inde descripto, vnde iam latius ema-
 natet: vbi potuit qdē accidere etiā scriptoris error. Hæc Aug. ibidē.
 Causa autē additionis centū annorū pluribus eorū generationibus
 ante filiorū procreationē ex industria cuiuspiā hæc putatur: ex eo q̄
 Ægyptiū qm̄ vtunt annis mēstruis breuissimis, vt dictū est. Ne ergo
 putaret impossibilis ac p̄ hoc incredibilis maximus annorū solarū
 numerus, sicut scriptū est in hebræis voluminib⁹: & ne diceret absur-
 dum, q̄ q̄s in puerili ætate generationi filiorū aptus fuerit, vbi nō vi-
 debat iusticiens ætas ad gignendū: facta est additio centū annorū ante
 generationis tempus. Sed n̄, vt dictū est, vbi addunt anni prius ante
 filios genitos, postea subtrahunt, vt annorū summa conueniat. Et ex

hoc videt habere quādam, si dici pōt, error ipse constantiā: nec casum
 redolet, sed industriā, vt Aug. ibidem dicit: qui & addit. Vbi vero nō
 est ista de centū annis prius additis, & postea detractis per tot genera-
 tiones cōtinuata parilitas, scriptoris errori tribuendū est: cum et nūc
 vbi numeri non faciunt intentū ad aliquid, qd facile possit intelligi:
 vel qd appareat vtiliter disci, & negligenter describant: & negligētius
 emendent. Hebraica veritas ex hoc etiā cōprobat, quia rerū gestarum
 fides ab ea lingua repetenda est, ex qua interpretatū est qd habemus.
 Quod & affirmat idē Aug. in. i. 5. de ci. Dei. c. i. 3. dicēs. Sed quomo-
 dolibet istud accipiat, siue credat ita esse factū, siue nō credat: siue po-
 stremo ita, siue non ita sit: recte fieri nullo mō dubitauerim, vt cum di-
 uersum aliqd in vtrūq̄ codicibus inuenit: qm̄quidē ad fidē rerū gesta-
 rum vtrūq̄ esse nō potest verū: ei linguæ potius credatur, vnde est in
 aliā p̄ interprete facta tralatio. Hinc & venerabilis Beda doctor An-
 glorū in libro, quē scripsit de temporibus in epilogo eiusdē opusculi
 dicit. Hæc de cursu p̄teriti seculi ex hebraica veritate, put potuimus,
 elucubrare curauimus: æquum rati q̄ sicut Græci septuaginta trālla-
 torum editione videntes, de ea sibi suisq̄, temporū libros cōdidere: ita
 & nos, qui p̄ beati interpretis Hieronymi industriā p̄tuo hebraicæ ve-
 ritatis fonte potamur, tēporū quoq̄ rōnem vix hæc scire queamus.
 Hæc Beda. Sunt etiā magis emēdata exēplaria hebræa q̄ græca: qm̄
 ipsi Hebræi maxima diligētia custodiunt libros diuinos, ne deprauē-
 tur, quos sum mopere venerant super oēs alias nationes. Græci vero
 codices sibi inuicē non cōueniunt. Fallam etiā cōputationem Græco-
 rum s̄m septuaginta interpretes a scriptoribus vitiatā ex hoc ostende-
 re possimus: qm̄ veritati sacre doctrinæ opponitur. Vero enim non
 nisi falsum contrariat. Secundum nāq̄ diuina eloquia vniuersali di-
 luuio deleta est oīs caro sup̄ terram. i. oē viuens in carne exceptis illis
 octo, qui saluati sunt per arcā. Sed s̄m Græcos codices iuxta septua-
 ginta interpretes Mathusalē, qui nō fuit in arca, vixisset post diluuiū
 annis. i. 4. vt egregie supputat Aug. in. i. 5. de ci. Dei. ca. i. 1. quod est
 contra veritatē sacri eloqui. Et si hoc ascribitur vitio scriptorum, vt
 iam diximus, ad hebræos codices emendatōres, vnde Græci tralati
 sunt, recurrendum est. Ait enim Aug. ibidem. Certum est nō vixisse
 Mathusalem post diluuiū, sed eodem anno fuisse defunctum: siue
 verū est quod de numero annorum in hebræis codicibus inuenitur.
 Idē dicit Hieronymus in libro Hebraicarum quæstionū super Gene-
 sim: vbi ostendit in codicibus Græcis errorē esse in numero: & verita-
 tem esse in Hebræis & Samaritanorū libris. Ex prædictis rationibus

p̄. Ibr. disci //
 forte dicit est
 legendus.

Ibr. siue //
 verus // legito
 Siberus.

In linea. q. dicit lucidus. q. sandusim // # Ibr. ideo multi // hoc videt abundare // hoc est. estax de m. asido. q. oq. le. huda // com. ma. p. ant. lilo.

Iphodysen Seguyr alos. 70. in col. fute sequutus est opinij // **LIBER PRIMVS** // **Qui exuent sequentes** // **quclam fia** // **lacionem.**

patet solam hebraicam computationē esse veram, græcanicam vero falsam. Sed qm̄ diminutæ sunt veritates à filiis hominū, qui nō diligenti indagatōne hæc quæsierunt: ideo multi falsam opinionē inconsulte sequunt. Inter quos est Iosephus postquā se literis græcis tradidit. Eusebius & ipse græcus: & Latini eū sequētes videlicet Isidorus, Prosper, & alii plurimi, quos enumerare longum esset. Nec tñ mirum si plures authores latini, græcos codices s̄m̄ septuaginta interpretes imitantur tum ob excellentē authoritatē ipsorū interpretū: tum etiam ex eo, q̄ potius græcos eis vicinitate proximōs q̄ hebraicos libros lōge à latinitate remotos legerint. Et licet Aug. in. 1. 5. de civi. dei. c. 14. dicat q̄ in plurimis, quæ diversa dicere videtur septuaginta interpretes, ex hebræis codicibus emendare ausus est nemo: hoc tñ idē Aug. dixit, quia tunc utebatur traductōne ex lingua græca, & nondū pervenerat ad manus eius tralatio Hieronymi ex hebraica veritate: qui ausus est corrigere p̄ hebræam linguā quæ falsa cōtinentur in græca. Quāvis autē Aug. inter vtrāq̄ opinionem quasi ambigens videatur: tñ, ut ex verbis suis apparet, magis hebraicæ veritati adhæsit. Simili modo licet beatus Antoninus archieps̄ Florētinus in suis chronicis vtrāq̄ describat: magis tñ hebraicæ tanq̄ veræ consentit. Nā græcam dicit magis cōm̄. hebraicam vero magis veritati consonam. Cōputationem autē hebraicam absolute describit Moyses legislator, Berolus Chaldæus, Metasthenes Persa, Menethon Ægyptius, Philo Hebræus, Hieronymus psbyter, venerabilis Beda, Vincentius Beluacensis, Ioannes Annius de Viterbio, Bartholomæus Fontius: & quidam alii temporibus nostris. Sed & Fontius supra veram cōputationem, quam probatnus septem annos adiicit ante Christum. Ioannes vero Nauclerus licet annos enumeret iuxta cōm̄ Græcorum supputatōnem: tñ hebraicam etiā annotat, supra quā ante Christū duos tantum annos adiecit. Et licet parum à veritate distet, inquirenda est tñ rei plena veritas: quā in sequentibus quatuor libris inuestigabimus.

De annorum computatione per Olympiades. & qm̄ incipit Cap. 8. et quo mense exquar em̄ nohāa. necessario.

Voniā Græci supputant tempora per Olympiades, dicendum est unde dicatur Olympias: & quot annos contineat: & quādo sumpserunt initiū prædictæ Olympiades: & quo tempore ipsarum anni exordiantur. Sicut ait Eusebius & Isidorus in. 5. etym. Olympia ludi erant, qui in honorē Iouis Olympii apud Pisam & Elidē Græciæ oppida celebrabatur, hoc est gymnicum certamen, quod quinto quoq̄ anno fieri solebat. Sed

ANNORVM ET TEMPORVM

quoniā, ut ait Eusebius, in gymnico certamine victore primo existente Chorebo Elinense: Eli agunt quinquēnale certamen quatuor annis in medio expletis, in quibus principes annui constituebantur quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis, sine Hermonis primus instituit Olympiadē ex quatuor tantū annis ad ordinē temporū digerendum. Unde Olympias dicta apud Græcos quatuor annorū continet spatium, ut etiā Phlegon, Eusebius, Africanus, Solinus, Dionysius Halicarnasensis & alii plures affirmant. Et exinde Græci tempora per Olympiades computare cœperunt ita numerantes. Olympiadis primæ, aut secundæ, aut centesimæ anno primo vel secundo vel tertio siue quarto. Constat sanē, ut ait Eusebius, Æschili Atheniensis Indictis secundo anno primā Olympiadē actā simul cū gymnico certamine. Quæ incepit annis cētingentisocto ante Christi passionem dimidio anno minus: qm̄ passus est Christus anno quarto ducētesimæ secundæ Olympiadis, ut Eusebius annotat. Anni autē Olympiadum apud Græcos incipiunt, qm̄ apud eos est anni principiū, videlicet in æquinoctio autūnali, ut Alphonsus in tabulis annotat: & Rogerius Bachon in epistolas ad Clemētem. 5. scribit. Nā in fine æstatis fiebat gymniciū certamen: & incipiente autūno erat initiū anni simul & Olympiadū. Dicit enim Titus Livius in. 7. lib. tertie decadis. Olympiæ ludicrū ea æstate futurū erat: quod maximo coetu Græciæ celebrare. Cum autē dicit ea æstate nō de principio & medio: sed de fine æstatis loquitur. Idē affirmat Censorinus in libro de die natali capite de annis Romanis. Eodem tpe incipiunt anni indictiōnū Romani imperii: quæ indictio tribus lustris hoc est quindecim annis explet. Indictiōnibus vero initiū anni est octavo calēdas Octobris, hoc est die. 24. Septēbris: & earū prima origo fuit anno tertio ante Christi oriū. Anni vero indictiōnum pōtificis Romani in die natiuitatis dñi sumunt initiū, & differunt ab imperialibus tribus tantū mō mensibus. Propter historias Græcorū & aliarū nationū necessaria est non solū indictiōnū, sed Olympiadū cognitio. Dicit. n. Africanus in. 3. anna. lib. Vsq̄ ad Olympiades nihil exploratū in historia Græcorū inuenit: sed oīa cōfusis conscripta tēporibus sunt. Post Olympiades vero, qm̄ quadriēnio diligētissime oīa notabant: nulla penitus cōfusio tēporū fit. Hęc ille. Idem etiam affirmat Eusebius in libro de temporibus.

De computatione Romanorum per annos ab urbe condita. Cap. 9. Unde incepit et in quāto m̄ mezanis diff. cap. quod esse sequitur et quare de Romani vero numerum annorū sumunt ab urbe condita. Idcirco exordiū Romanæ urbis nunc describendum est. Tēpus quo

phlegon.

unde incepit

quo tempore anni.

de indictiōnibus Romani imperij

quare necessario carpe cognitio.

africanus.

quo inde infra // 176. fa // 12. 2. cap. 8.

partis Paulinae suae. Astrologi nostri temporis qui Romanorum more annorum supputatione reducerunt ad Ianuariu: & radices motu stauerunt ad initium Ianuarii primi anni natiuitatis Christi, incipiunt primu natiuitatis annum ab octauo die natiuitatis eiusdem: non computantes septē illos dies a natali dñi vsq ad Ianuarium interceptos: qd ex hoc manifeste patet. Nam qui loca planetarum ad hora natiuitatis Christi inuenire volunt: retrocedunt per dies septē a radicibus Planetarū in tabulis annotatis. Et hunc computandi modū obseruat non solum Astrologi: sed etiam Theologi in christiana religione probati Petrus de Aliaco, Nicolaus Cusanus, Rogerius Bachon: & generaliter oēs qui loca planetarum in hora natiuitatis Christi indagarūt. Hæc ille. Patucissimi autē doctores antiqui, vt Hieronymus & Isidorus: & quidā alii, qui antiquitus scribebāt annos dñi in cereis pascharibus, enumerant annos a passione dñi includentes annū trigessimū tertiu suae passionis: ac relinquentes pcedentes. 32. annos ante passionē: & ita conueniunt cū cæteris. Nos autē in supputatione nostra imitantes consuetudinē diu approbatā Romanæ ecclesiæ: enumeramus annos a natiuitate dñi. Astronomi vero habent suas temporum æras: a quibus computant syderū motus iuxta tabulas suas: & licet quicquid in annis non conueniant chronographis: quo ad rem gestā: sibi ipsi in satisfactione dum prefixum tēpus statuunt: a quo deducunt supputationes suas recto tramite: qd possunt sibi pfigere terminum quo tpe voluerint, dummodo ab eo non diuertant in computandis stellarum motibus.

Liber secundus hebraeorum temporum ab Adam ad Christum.

PROLOGVS.

Ad orbe condito ad Christi natiuitatē iuxta hebraicā veritatem computantur anni tria millia nōgenti sexaginta, quem admodum in hoc libro secundo demonstrabimus per Hebraeorū tēpora ex diuinis eloquiis per Moysen descriptis: & per Hieronymū ex hebraica veritate in latinam linguā traductis: necnō & ex Philone hebræo: qui inter alia eius opera egregium opusculū edidit, quod breuiariū temporū appellauit: in quo breuibis & absolutis verbis emendauit oīa tēpora ad suā rectitudinē & integritatē a protoplasto Adā vsq ad suā ætatem decrepitā: hoc est vsq ad enersionē Hierusalem per Vespasianum & Titum. Distinguemus autem hæc tēpora per ætates, sicut ea etiam ipse partitur.

*3960
Tria millia non
sexaginta
de abaxo
sol. san. y. erra
zon pnt. cydo
hebreo pone
concordad ser. 3952. años de quo vide que scripsi in Secundo tomo mei car. 11
tapaciy. fol. 69. pla. 1. do dygo q fueron 3952. años ante dnz desta manera
q ompeccaron endomyso. 25. de marzo y acabarzon aquenta de Años hebreos
12. de marzo folia. 7. año primo dnj habon te literaz dnjalem. b. y aquenta de Años.*

Prima seculi ætas ab Adam usque ad diluuium.

Cap. I.

Ad Adam vsq ad diluuium (vt Philo hebræus testatur in Breuiario temporum) fluxerunt anni millesexcenti quinquagintasex. Hic annorum numerus comprobatur diuina scriptura per Moysen Gen. 5. qui studuit per singulos duces tēpora digerere. Tunc autem erant loco iudicium primogeniti successores, per quos, tanq per capita originum digerebant tēpora. qui decem fuerunt ante diluuium. Vt enim ibidem scribitur.

1656

- 1 Adam cum genuit Seth, erat annorum centumtriginta. 130
- 2 Seth cum genuit Enos, erat annorum centumquinque. 105
- 3 Enos cum genuit Caynam, erat annorum nonaginta. 90
- 4 Caynam cum genuit Malaleel, erat annorum septuaginta. 70
- 5 Malaleel cum genuit Iareth, erat annorum sexagintaquinque. 65
- 6 Iareth cū genuit Enoc, erat annorum centumsexagintaduo. 162
- 7 Enoc cum genuit Mathusalem, erat annorum sexagintaquinque. 65
- 8 Mathusalē cū genuit Lamech, erat annorum cētū octogintaseptē. 187
- 9 Lamech cū genuit Noe, erat annorum centumoctogintaduo. 182
- 10 Noe vero tempore diluuii erat annorum sexcentorum. 600.

Ex his consurgit numerus prædictus annorum millesexcentorum quinquagintasex. In hac prima ætate sacra eloquia describit duas hominū generationes: vnā iustorū, de qua in psal. dicitur. Hæc est generatio quæ reuerentiam dñi: alteram iniquorum, de qua Moyses ait in cantico Deute. 32. generatio. n. perversa est & infideles filii. Iustorum generatio ante diluuium fuit illa, quæ descendit ab Adam per filium Seth, cuius nunc genealogiā descripsimus: & eius geniti dicuntur filii dei eo q deo per pietatem inhærebant. Impiorum autem generatio fuit quæ descendit per Cayn primogenitū ipsius Adam: qui terrenus agricola inuidia motus interfecit germanum suum Abel innocentem ouium pastorem. Descendentes ex Cayn dicuntur filii hominum: qui humana & terrena sapientes peccatis inuoluti a Deo recedebant. Ipse Cayn primus ædificauit ciuitatē quā vocauit Enoch vel Enos ex nomine primogeniti sui: & ex eo geniti adinuenerunt artes mechanicas: & creuit in terra ipsorum malitia. Hanc generationem præuā, sicut Moyses hebræus descripsit: ita & Berofus Chaldeusque ait in primo antiquitatum libro. Ante aquarum cladē famosam, qua vniuersus periit orbis, multa præterierunt secula, quæ a nostris Chaldeis fideliter fuerunt seruata. Scribunt illis tēporibus circa Libanum fuisse Enos urbem, maximam gigantum: qui vniuerso orbi

1656 ab anno mundi ad principiu di. i. iij.

Moyse et Berof. concordant in re latione motuum ante diluuiū.

romanos acabaron a. 24. de marzo Año primo dnj si el ser in lucido obgeta // pnesto el dia. 25. de marzo por pumer omid del mundo por q lob. 3952. años hebreos delo. 16. cydos hebreos fionen. 12. diab monos q dñi tantos años ro m años. pero ny el ser in lucido les pnto pncipio y assi no seleb pnto poner ca bo de quando acabaron. 25. de marzo y acabarzon aquenta de Años hebreos a. 3960. Inado q de jafino tomado del b. y a. ro de phylon en j. A. ro

dominabantur ab occasu Solis ad ortum. Hi vastitate corporis ac robore confisi inuentis armis oēs opprimebant: libidiniq; inferuentes innenerunt papiliones, & instrumenta musica, & oēs delicias. Manducabant homines, & procurabant abortus, in eduliūq; preparabāt. Et commiscebantur matribus, filiabus, sororibus, masculis, & brutis: & nihil erat sceleris, quod non admitterent, contemptores religionis & deorū. hęc Berofus. Quæ oīa cōueniunt eis, quæ dicit Moyses de ciuitate primo edificata, de artium industria, & morū malitia filiorum Cayn: de quorū nequitia dicitur Gen. 6. Corrupta est terra corā dño & repleta est iniquitate. Hęc hominum malitia incepit ab ipso Cayn fraticida, & creuit in septima generatione ab Adā, vt scribit Moyses Gen. 4. qm̄ Iahel, Tubal, & Tubalcayn fuerunt sexti a progenitore suo Cayn, & septimi ab ipso Adā. Quorū primus inuenit delicias in arte pastorali papiliones & tentoria. Secundus fistulam, citharam, lyram, & organū cum voce & modulatione musica. Tertius vero arma & omne genus ferri, vt ibidem Moyses exprimit. Huc vsq; impia septima generatio ab Adā excreuit per vniuersum orbē. Sed in hac septima impia generatione: quæ prius erat separata a iustis hominibus: cœpit iusta posteritas Adæ participare cum impiis in cōugiis & vitiis eorū, quæ teste Moysē Gen. 6. Filii dei, qui deū tanq; patrē prius imitabantur. Iusti descendentes a Seth, videntes filias hominum, s. descendentes a Cayn, q̄ essent pulchræ: acceperunt sibi vxores ex omnibus, quas elegerāt. Quod vero septima etiam generatione iustorum ab Adam cœperint ipsi iusti effici participes scelerum impiorū, argumento est q̄ Enoch iustus septimus ab Adā translatus fuit ne malitia immutaret cor eius, vt scribitur Sapi. 4. De horuetia hominum malitia ferē eadem scribit Methodius epus. Demum cōsummata est illorum hominum nequitia anno quingentesimo: & multo magis anno sexcentesimo vitæ Noe: quando ad eorū punitionem factum est diluuium in vniuersa terra. Quod tamen diluuium antea

vbi conuulsi fuerunt duæ pme generationes

Berosus de Diluuiis

Exo 34

discrepantia

q̄ Ibr. p̄ regente // Simile verbum z mach. 9. erit est Gargaf. suu mōbre suppositio de alon jndjo con qm̄ in An. 10. concafabā. vt scripsi in b. v. jo. in i. Jo. an. 10. fol. 107.

sepho in primo antiquitatum libro inscripsit duabus columnis altera lapidea, altera lateritia. Prænuñciauit etiam diluuium ipse Noe ex diuina reuelatione, licet Berofus, qui hoc mysterium ignorauit, putauerit hoc Noe ex astris præsciuisse. Dicit enim, Vnus inter gigantes erat, qui deorum venerator & prudētior cunctis reliquis ex probis erat in Syria. Huic nomen erat Noa cum tribus filiis Samo, Iapeto, Chem: & vxoribus Tithea magna, Pandora, Noela, Noegla. Is timens quam ex astris futuram prospectabat cladem anno septuagesimo octauo ante inundationem, nauim instar arcæ cooperatam fabricare cœpit. Anno septuagesimo octauo ab inchoata naui, ex improviso inundauit oceanus, & omnia maria mediterranea fluminaq; ac fontes ab imo ebullientes inundauerunt supra omnes montes: accedentibus atq; impetuosisime & supra naturam e celo copiosissimis imbribus multis diebus corruentibus. Ita omne humanum genus aquis suffocatum excepto Noa cum familia sua quæ nauī erepta est. Nā eleuata ab aquis in Gordiei mōtis vertice quieuit. Cuius adhuc dicitur aliqua pars esse & homines ex illa bitumen tollere: quo maxime vtuntur ad expiationem. hęc ille. Sed oritur dubitatio ex verbis Berosi dicentis ipsum Noe arcam fabricare cœpisse ante inundationem anno. 78. cum Gene. ca. 6. supputet Moyses annos centum viginti. Dicendum est q̄ de fabricanda arca mandatum accepit Noe a Deo ante inundationem annis centum viginti, vt Moyses dicit: & tūc ipse Noe erat annorum quadringentorum octoginta. Quadraginta vero & duobus annis præparauit ligna ob immensitatem operis faciendi: & ita anno sequente qui erat septuagesimo octauis ante inundationem cœpit opificium ingentis arcæ, vt supputat Berofus: qui nihil nouit de secreto mādato Dei ad Noe: sed tantum scuit quæ exterius executioni mandauit. Quare dicit. Anno. 78. ab inchoata nauī, non a mandato Dei: ex improviso inundauit oceanus &c. Quod autem dicit ex improviso accidisse diluuium, non refertur ad Noe & eos qui hoc nonerunt: sed ad derisores, qui id non credebant, nec expectabant futurum. Excessit autem aqua in diluuiō omnes altissimos orbis montes quindecim cubitis, vt testatur Moyses: & deleta est omnis caro sub celo excepto Noe cum sua familia. Ex quo patet error Talmudistarum, qui contra diuinas literas dicunt illud diluuium nō attigisse montem Sion argumēto vtentes, quia inuentum est ibi post diluuiū semen gigantū, non attendētes q̄ Noe & eius filii fuerunt gigantes cum vxoribus: & Titanes geniti ex Tithea genuerunt gigantes, vt ait Berofus. Qui Titanes authore Moysē ædificauerunt

vbi p̄ se a. 11. 12. cogno. uis. p̄. pote. 11. 12. ex reliqui. i. fidem. p̄. cognos. cœ. 11. 12.

Concordat Auth. de. 12. p̄. omni. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

runt urbem Titanum in Ægypto, quam vocat Thanum dempta prima syllaba, vt patet Numeri. 13. De hoc diluio ex gentilibus non solum scripsit Berofus Chaldens: sed & Hieronymus Ægyptius: qui antiquitatem phœnicam noscitur scripsisse: nec non & Maseas, qui & Nicolaus Damascenus in. 9. 6. historiarum libro, vt ait Iosephus in primo antiquitatum: & in libro contra Appionem gramaticum. Abidentis etiam historicus de hoc diluio nonnulla scripsit, vt testatur Eusebius libro. 9. ca. 4. de præparatione euangelica.

De Noe & ipsius uxore ac filiis post diluuium.

Cap. 2.

Ntequam secundæ ætatis annos digeramus: quoniã post diluuiũ a Noe & tribus filiis eius Sem, Cham, & Iaphet diffeminatum est omne genus hominum super terram: idcirco prius de ipsis dicendum est, vt plenius intelligatur quæ scribenda sunt in sequentibus. Primo autem a Noe & ipsius uxore Tithea ac filiis eorum genitis post diluuium incipiendum est. Fabrefactor igitur arcæ nomine proprio dicebatur Noe. i. requies: sed habebat alia plura cognomina. Nam cognominabatur Ogyges videlicet Priscus, Ianus, Oenotrius, Proteus etiam priscus. i. Vertumnus vel Vadimon, Cœlum, Sol, Chaos, Semen mundi, & pater omnium. De Ogyge dicit Berofus in. ii. antiquitatum. Primum itaq; dixerunt. s. Chaldæi & Scythæ Ogygis Sagã. i. illustrẽ sacrorum pontificẽ Noan Dyfir. Hæc ille. De Ogyge igitur & illustri Noa & Dyfir. i. ilice vt interpretatur Hieronymus, cõsiderandum est quod ait Petrus Cornestor Gen. 13. ca. & Iosephus in primo antiquitatum habitauit, inquit, Abraham circa Hebron iuxta ilicem, quæ vocatur Ogygi: & dicitur, vt aiunt, ciuitas quatuor patriarcharũ quia habitauerunt ibi: & sepulti sunt ibidẽ Adam, Abraham, Isaac, & Jacob. Et ita Ogygi ante diluuium & postea fuit patria iustorũ etiam & ipsius Noe: quia patria Ogygis. i. illustris sacer cognomẽto dictus est. Vnde omnes illum cognominat priscum Ogygẽ: vt Xenophon in libro de æquinocis, & Metasthenes: quem præfuisse prisco diluio dicunt. Et ex latinis etiam Solinus idem dicit. Sub ilice autem manebant iusti: quia arbores! pro templis & numinibus antiquis erant: vt etiam consentit Plinius in. 1. 2. naturalis historię. primo ca. Cognominabatur etiam Ianus vel Oenotrius, quia primus plantauit vineam & vinum reperit. Dicit. n. Berofus in. 3. li. Ob beneficium inuentæ vitis & vini dignatus est cognomento Iano, quod Arameis sonat

vitiſer

vitiſer & viniſer. Ergo Aramee Ianus dicitur: & Græce Oenotrius: & Latine viniſer tam interpretatione nominis q̄ inuenti vini munere. Dicitur etiam & Protheus, idest Vertumnus vel Vadimon: quæ tria nomina idem significant. Nam & Samuel Talmudista dicit q̄ apud Arameos idem est vado & apud veteres Ægyptios protho: & apud Latinos verto. Quia ergo antiqui existimabant ipsum conuersum in animam cœli motricem: ideo, vt dicit Berofus in. 5. antiquitatum, dicebant eum monarcham mundi penes quem solum sit ius vertendi cœlestium & terrestrium cardines: & ideo eum nominabant Vertumnus: vel etiam Cœlum. Dicit etiam idem Berofus in. 2. lib. Scythæ recte dicunt, & appellant Noam omnium deorum maiorũ & minorũ patrem: & humanæ gentis authorem: & Chaos & semen mundi eo q̄ ab eo omne hominum genus in terris seminatum est. Dicunt vero Titheam Aretiam, idest terram, in quam semen chaos posuit: & ex qua tanq̄ ex terra cuncti prodierunt. Hæc ille. De multiplicatione autem hominum ait idem Berofus in. 3. Quo pacto exinanitus orbis fuerit coloniis & hominibus oppletus dicendũ est. Exsiccata humo & torrefacta terra, Noa cum familia de monte Gordio, vt par erat, descendit in subiacentem planiciem plenam cadauerum: quam vsq; ad hanc ætatem appellant Miriadam, idest emisceratorum hominum. Et inscripsit in lapide in monumentũ rem gestam: & vocant incolæ locum egressorium Noe. Congressi vero coniugibus perpetuo geminos edebant matrem & sceminam. Qui adulti & coniuges effecti: & ipsi binos partu liberos semper edebant. Neq; enim vnq; Deus vel natura defuit rerum necessitati, quæ ad vniuersi orbis spectat opulentiam. Eo pacto breui in immensum adaucto humano genere, omniq; Armenia cõpleta, opus erat eos inde recedere, atq; nouas sibi sedes conquirere. Tunc senissimus omnium pater Noa iam antea edoctos Theologiam & sacros ritus: coepit etiam eos erudire humanam sapientiã. Et quidem multa naturalium rerum secreta, madauit literis, quæ solis sacerdotibus Scythæ Armeni commendant. Neq; enim fas est illa vlli inspicere aut legere vel docere q̄ solis sacerdotibus: & inter sacerdotes dũtaxat pontifici sicut & quos rituales libros reliquit: ex quibus illis primũ Saga nomen fuit inditum, idest sacerdos & sacrificolus & pontifex. Docuit item illos astrorũ cursus: & distinxit annũ ad cursum Solis: & duodecim menses ad motum Lunæ. Quia sciẽtia prædicebat illis ab initio quid in anno: & cardinibus eius futurũ contingeret. Ob quæ illum existimauerũt diuinæ naturæ esse participẽ: ac propterea illum Olibama & Arfa, idest Cœlum & Solem cognouit.

Io. Lucidus

C

minauerunt: & illi plures ciuitates dedicarunt. Nam & ad hæc tempora Scythæ Armeni vrbes habet Olibarna & Arsa Ratha & eiusce modi. Cumq; iussit ad regedum Kithin, quam nunc Italiam nominant, desiderium suum reliquit Armenis: ac propterea post mortem illum arbitrati sunt in animam celestium corporum tralatum: & illi diuinos honores impenderunt. & ob id solum hæc duo regna Armenum quidem, quia ibi coepit: Italum vero, quia ibi finiuit, & docuit, & regnauit naturaliumq; atq; diuinorum, quæ eos erudiuit libros plenissime illis conscriptos reliquit: illum venerantur simulq; cognominant Cœlum, Solem, Chaos, semen mundi, patremq; deorum maiorum & minorum: animam mundi mouentem coelos & mista vegetabiliaq; & animalia & hominem: Deum pacis, Iustitiæ, sanctimonie, expellentem noxia: & custodientem bona. Et ob hoc illi utraq; gætes signant in scriptis cursu Solis & motu Lunæ: & sceptro domini quo malos & noxios expellebat a cœtu hominum, & castimonia corporis & sanctimonia animi duabus clauibus religionis & felicitatis. Neq; minus Titheam, quæ mater omnium erat, Aretiam, idest terram vocabant: & Hestam, idest ignem post mortem cognominauerunt: quæ ipsa regina sacrorum fuerat: & puellas docuerat sempiternum ignem sacrorum inextinctum seruare. Cæterum Noa anteq; discederet ab Armenia docuit illos simplicem agriculturam magis curans religionem & mores q̄ opulentiam & delicias: quæ ad illicita & libidines prouocant, & celestium iram nuper induxerant. Primus tamen omnium inuenit vites atq; plantauit, & vinum conficere docuit. Hæc Berofus in. 3. Sed & in. 4. adiungit. Multiplicatum est in immensum genus humanum: & ad comparandas nouas sedes necessitas compellebat. Tunc Ianus pater adhortatus est homines principes ad quærendas nouas sedes, comunem coetum inter homines agendum & ædificandas vrbes. Designauit itaq; illas tres partes orbis Asiam, Aphricam & Europam, vt ante diluuium viderat. Singulis autem his principibus, singulas partes, ad quas irent, partitus: ipse per totum orbem colonias se traditurum pollicitus est. Hæc ille. Vt autem aiunt Hebræi & alii catholici authores, Sem præfecit Asiæ: Cham Aegypto & Aphricæ: Iaphet Europæ & insulis maris: licet illi quâdoq; mutauerint locorum sedes sicut eis opportunum erat. Ipse vero Noe toti orbi præfuit. Sicut autem dicit Berofus in. 2. lib. præter tres primores filios Noa post diluuium gigantes pluresq; filios genuit. Eius autem filii post diluuium ab eodem Beroso enumerantur. 30. vs. 17. Titanes dicti a matre Tithea vxore Noe: & 13. alii ex eadem vxore, quorum præcipuus fuit

Thuiscongigas Germanorum & Sarmatum pater: cuius describuntur vndecim successores posteritatis eius: in quo præcellunt Germani & Sarmatæ, qui nunc dicuntur Thuischi a Latinis & Gallis. Sarmatæ autem populi sunt Poloni, Gothi, Russi, Prusiani, & Daci, atq; huiuscemodi. Diodorus vero Siculus in. 4. libro refert ex historia Sy scythica & Aphricana, Cœlum, idest Noe genuisse. 45. filios, quoniam addit vndecim successores posteritatis Thuisconis, quos Noe sibi adoptauerat in filios videlicet Mannum, Inganeon, Isteuon, Herminon, Musum, Gambriuum, Sneuum, Vandalum, Theutanem, Herculem, & Hunnum: qui vndecim simul iuncti prædictis triginta cum tribus, quos genuit ante diluuium fiunt. 44. quibus ille alium addidit. Putauit autem Diodorus Noe plures habuisse vxores: sed deceptus est in pluralitate synonyma. Nam eadem vxor Iani, idest Noe dicebatur Tithea, Terra, & Vesta magna. Quod autem Noe post diluuium haberet alios filios etiam ex scriptura implicite habetur. Nam dum offerret Noe post diluuium sacrificium Deo: præceptum est ei & filiis eius ab ipso domino dicente. Crescite, multiplicamini & replete terram. Neq; tamen dicendum est, quod Noe neglexerit hoc præceptum: aut q̄ illi tempus defuerit: aut q̄ illud præceptum non obligaret omnes, terra iam repleta hominibus: quod erat intentum legislatoris Dei expressum: quia Noe vir iustus erat & pfectus, vt Moyses testatur, & vixit post diluuium annis. 350. vt Moyses & Berofus scribunt: & terra penitus desolata etiam ipsa lege naturæ obligabatur ad generationis actum. Quod si Moyses non omnes posuit, hoc fecit quia ad originem hebræam festinabat: & solum tot ponere voluit, quod linguarum genera septuaginta duo discreuerant. Titanum nomina specialia a Beroso non ponuntur, sed aliorum tredecim: quorum hæc sunt nomina. Macrus, Iapetus iunior, Prometheus Priscus, Thuiscongigas, Crana, Crannus, Granaus, Araxa prisca, quæ genuit Scitam Priscum, a quo Napus & Prutus. Post Araxam, Regina, Pandora iunior, Thetys, Oceanus, Tipheus. Porro Thuiscon tam Beroso q̄ Cornelio Tacito testibus fuit author Germaniæ.

De posteritate Sem.

Cap. 3.

Rant autem filii Noe, qui egressi sunt de arca Sem, Cham, & Iaphet, vt dicitur Gene. 9. cap. Licet Cham secundus in ordine describatur: tamen fuit duobus cæteris iunior. Nam dicitur Gene. 9. Euigilans autem Noe ex vino cum didi-

C ii

¶ *Intertradunt Hebrei duo q̄ valle q̄ Sem qui et melchisedech. multo anto. dom. post diluuium y
 abraham anto diluuij. 467. ex quo Sem b̄p̄o. 35. anto de p̄mo de m̄nere abrahā y q̄ta //
 quenta Se ar̄te clarante del libro del genesis: p̄ q̄ del diluuij f̄sta q̄ n̄aso abrahā d̄o. 292.
 anto y abrahā b̄p̄o. 175. //*

LIBER SECVNDVS

¶ Sem b̄p̄o. 600.
 anto de l̄o q̄ d̄e l̄o
 .98. fueron anto
 Indium. ex quo Se
 quunt p̄missa. i. p̄
 q̄ p̄o b̄t̄a. i. p̄
 infra. cap. 6.
 exp̄esse q̄
 .Sancto. i. he
 romyano folio
 .22. plana. 1.

1656.
 292.
 175.
 2123.

1656.
 502
 2158
 2123
 35

cisset quæ fecerat ei filius suus iunior. s. Cham, maledixit Chanaani,
 qui ex eo postea natus est. Sem vero primogenitus & senior fuit. Di-
 citur enim Gene. 10. De Sem quoq; nati sunt patres omnium filiorum
 Heber fratre Iaphet maiore: hoc est nati sunt de ipso Sem fratre maio-
 re ipsius Iaphet, qui fuit medius. Unde & Berofus h̄m ordinem tem-
 poris eorum nomina ordinate describit, dum nominat ipsum Noa
 cum tribus filiis Sarno, Iapeto, Chem. Quod autem Sem fuerit ma-
 ior ex eo etiam patet, q̄ erat sacerdos, a quo descendit Abraham. Di-
 cit enim Hiero. in epistola ad Euagrium. Tradunt Hebræi Melchise-
 dech regem Salem, qui protulit panem & vinum (erat autem sacerdos
 Dei excelsi) esse Sem primogenitum filium Noe. Simulq; & hoc tra-
 dunt q̄ vsq; ad sacerdotum Aaron omnes primogeniti ex stirpe Noe,
 cuius series & ordo describitur, fuerint sacerdotes: & ideo victimas
 immolarint: & hæc esse primogenita, quæ Esau fratri suo vendiderit
 Jacob. Hæc ille. Igitur Sem cognomento dictus est Melchisedech,
 quia fuit rex iustus & pacificus. Interpretatur enim rex iustitiæ: & fuit
 rex Salem, id est pacis, ut dicit Apostolus ad Heb. 7. Unde & cognomine
 dictus est iustus a vitæ sanctitate atq; pacificus a loco ubi paci-
 fice dominabatur. De Salem ubi præsidebat dicit Hieronymus in su-
 prædicta epistola. Salem autem non, ut Iosephus & nostri omnes ar-
 bitrantur esse Hierusalem nomen ex græco hebræoq; compositum:
 quod absurdum esse peregrinæ linguæ mixtura demonstrat: sed oppi-
 dum iuxta Scithopolim, quod vsq; hodie appellatur Salem: & osten-
 ditur ibi palatium Melchisedech ex magnitudine ruinarum veteris
 operis ostendens magnificentiam: de quo in posteriore quoq; parte
 Geneseos scriptum est. Venit Iacob in Sochor, id est tabernacula, & fe-
 cit sibi ibi domos atq; tentoria, & transit in Salem ciuitatem regionis
 Sichem, quæ est in terra Chanaan. Considerandum quoq; est q̄ Abra-
 hæ a cæde hostium reuertenti, quos persecutus est vsq; Dan: quæ ho-
 die Paneas appellatur, non de via Hierusalē, sed de oppido metropo-
 leos Sichem in itinere fuerit: de quo in Euangelio quoq; legimus. Erat
 autem Ioannes baptizans in Ennon iuxta Salim, quia aquæ multæ
 erant ibi. Nec refert utrū Salem an Salim nominetur, cum vocalibus
 in medio literarū perraro utatur Hebræi: & pro voluntate lectorum
 atq; varietate regionum eadē verba diuersis sonis atq; accentibus pro-
 ferantur. Hæc ab eruditissimis gentis illius didicimus. Huc vsq; Hie-
 ronymus. Glossa etiam ordinaria super illud Io. 3. Erat autem & Ioa-
 nes baptizans in Ennon iuxta Salim, dicit Salim oppidum est iuxta
 Iordanē situm, ubi olim Melchisedech regnavit. Isidorus tamē in. 1.

etymo. dicit Salem esse Hierusalem, quam ædificauit Melchisedech.
 Ad huius diuersitatis declarationem dicunt aliqui, q̄ Melchisedech
 ædificauit duo oppida sacerdotalia pro hostiis pacificis, quæ vocauit
 eodem nomine. Primum oppidum Salem sacerdotale erat iuxta Ior-
 danem, ubi erant aquæ multæ ad lauandū: quia expiatio per aquas
 erat de iure gentium sacramentale quid præparans ad baptismum
 Christi quod est sacramentum. Secundum vero oppidum Salem sa-
 cerdotale erat, ubi nūc est Hierusalem, & prius dicebatur Salem. Sed
 postquam Abraham duxit illuc filium suum Isaac ad immolandū,
 accepit nomen Hierusalē, quæ interpretatur visio pacis. Nam, ut di-
 citur Gen. 22. Abraham appellauit nomē loci illius, dominus videt
 vel videtur, iuxta aliam translationē. Unde vsq; hodie dicitur. In mon-
 te dominus videbit vel videbitur. Hæc diximus, quia Melchisedech
 est ipse Sem: quem Berofus sine ipsius interprete vocat Samurn. Des-
 cribit autem Moyses Gen. 10. ex ipso Sem viginti quinque duces lin-
 guarum. Berofus vero plures, quia descripsit ipse Berofus Chaldeus
 tot duces quot regnorum & gentium conditores. Moyses vero descri-
 psit eos, quibus fuit lingua diuersa. Propterea dicitur Gen. 10. Isti sunt
 filii Sem h̄m cognationes & linguas regionis in gentibus suis. Berofus
 etiā profert horum nomina alia prolatione. s. Chaldæa, quæ lin-
 guæ latinæ per interpretē coaptata sunt. Moyses vero lingua hebrai-
 ca: quæ tamen in latinis nostris codicibus ut plurimum corrupta sunt:
 quæ emēdata hic ponimus. Filii Sem: Elam, Assur, Arphaxat, Lud,
 Aram. A Berofus autē vel ab interprete Elam dicitur Elamens. Assur,
 Assyrus: Arphaxat, Arphaxenus: Lud, Lugdus: Aram, Aramens. Se-
 quitur Moyses. At vero Arphaxat genuit Sale: de quo ortus est Heber.
 Ipsi Heber nati sunt duo filii scilicet Phalech: & Ictam. Berofus eadē
 nomina ponit relinquens Phalech. Sequitur Moyses. Ictam genuit
 Almodat, Afarmauet, Salep, Iadar, Aduram, Azal, Dicla, Obal, Abi-
 mael, Soba, Epir, Obula, Iobab. A Berofus vero pro Almodat poni-
 tur Dalmadam: pro Afarmauet, Sarmates: pro Salep, Saladeus: pro
 Iadar, Iader: pro Aduram Adulas: pro Azal Azalus: pro Dicla Di-
 clas: pro Obal Obalus: pro Abimael Albanæ: pro Saba Saus: pro
 Epir Epirus: pro Obula Obulas: pro Iobab Thiobū. Sequitur Moy-
 ses. Filii autē Aram Hus, Hul, Geter, & Mes. Sed a Berofus ponitur
 pro Hus Anson: pro VI Vol siue VI, similiter: pro Geter Getul: pro
 Mes Mesa: & alius additur a Berofus. s. Alan. Adiungitur etiam ab eo
 posteritas Mese filii Aramei: quem dicit genuisse quinque duces videli-
 cet Getum, Dacum, Bannonem, Brigum, & Thinum.

Iaphet a patre suo Noe benedictionē accepit, vt Gen. 9. dicitur. Dilatet Deus Iaphet: & habitet in tabernaculis Sem. Quod exponēs Hiero. in lib. Hebraicarum quæstionum dicit. De Sem Hebræi de Iaphet populus gentium nascitur. Quia igitur lata est multitudo credentium a latitudine quæ Iaphet dicitur, latitudo nomen accepit. Quod autem ait: & habitet in tabernaculis Sem, de nobis prophetatur, qui in eruditione & scientia scripturarū eiecto Israele versamur. hæc ille. Duces ex Iaphet describuntur a Moysē. 14. hoc est septem eius filii & nepotes etiam septē, ex quibus dilatatus est in Asia in tabernaculis Sem: & in Europa in locis propriis. Vnde dicit Hierony. ibidem. De Iaphet filio Noe nati sunt septem filii qui possederunt tertiam in Asia ab Amono & Tanro Syriæ Celes & Ciliciæ montibus vsq; ad fluium Tanai. In Europa vero vsq; ad Gadira noia locis & gentibus relinquentes: e quibus postea immutata sunt plurima: cætera permanent, vt fuerunt. Filii ergo Iaphet Gomer, Magog, Madai, Iauan, Tubal, Mosoch, & Thiras. Sunt autē Gomer Galatæ: Magog Scythæ, Madai Medi: Iauan Iones qui & Græci, vnde & mare Ionicū. Tubal Iberi qui & Hispani, a quibus Celtiberi: Mosoch Cappadoces, vnde & vrbs hodie apud eos Mazera dicitur. Porro 70. interpretes Captorum Cappadoces atbitratur: Thyras Thraces: quorū non satis immutatū est vocabulū. Hæc itaq; gentes de stirpe Iaphet ad aquilonis partem habitant. Hæc Hieronymus. Septem etiam ponuntur nepotes Iaphet, videlicet tres filii Gomer. s. Ascanes, Riphath, Togorma, & quattuor filii Iauan scilicet Helisa, Tharsis, Kithim & Dodonim. Hieronymus autē ibidem dicit. Ascanes Græci Reginos vocant: Riphath Paphlagonas: Togorma Phrygas: Helisa de Iauan, hoc est de Ionibus, idest Græcis nascuntur Helisei qui vocantur Aeolides: Vnde & quinta lingua Græciæ Aeolis appellat. Tharsis Iosephus Cilias arbitrat: vnde & metropolis eorū ciuitas Tharsis appellat Paulo aplo gloriosa. Cethim Cithii: a quibus hodie quoq; vrbs Cypri Titium noiat. Dodonim Rodii. Ita enim 70. interpretes trāstulerunt. Ab his diuisæ sunt insule nationū in terris suis. Legamus Varronis de antiquitatibus libros & Sennii Capitonis & Græcū Flegonta: cæterosq; eruditissimos viros: & videbimus penē oēs insulas & totius orbis littora, terrasq; mari vicinas Græcis accolis occupatas: qui, vt supra diximus, ab Amono & Tanro montibus oia maritima loca vsq; ad Oceanum possedere Britani,

cum. Hæc Hiero. Ex his tollitur admiratio eorū, qui nesciunt a quō filio Noe descenderunt hoies remotissimi ab habitationibus nostris: qui tempestate nostra in insulis nobis oppositis reperti sunt a Rege Hispaniæ & a Rege Portugalliæ. Qui utiq; progeniti sunt a descendentibus ex Iaphet: a quibus, vt dicit Moyses, diuisæ sunt insule gentium: vel etiam ab aliis in eas partes nauigantibus. Illi ergo sunt nobis Antipodes habitantes in hemisphærio opposito habitationi nostræ: vt patet experiētia eorum, qui illuc missi sunt a p̄dictis regibus: quorum nonnulli incolumes reuersi, id testificati sunt & verbis & scriptis, ita vt sit mō notissimū hoc apud oēs atq; certissimū: quod erat dubiū tempore Augustini. qui negauit Antipodes, vt patet in. 16. de ci. dei. c. 9. & similiter Lactantius Firmianus: putabantq; hoc tanq; fabulosum ab antiquis authoribus scriptū: quod tñ verū est & nō fictum, vt iā diximus experiētia cōprobatum esse. Hic Iaphet, ex quo isti descenderunt, vocatus est Atlas Maurus a Diodoro Siculo in. 4. lib. eo q; in Mauritania obierit. Berofus autē vocat eū Iapetum: cuius ponit octo filios: quorū vnus intermittitur a Moysē. s. Samotes, qui & Dis, quia nō habuit linguā distinctā. Hæc noia, vt superius patet, a Moysē describuntur lingua hebraica: & a Berofomore Chaldæo: vel ab eius interprete s̄m linguam Latinam: & ideo in aliquibus literis differunt. Pro Gomer a Berofa ponit Comerus Gallus: pro Magog Magogus. Hic primus Celsirā coluit: vbi a suo noie urbem vocauit Magogibi, idest patria Magog: de qua Plini⁹ in. 5. nat. histo. ca. 23. inquit Celsiria habet Bamberem, quæ alio noie Hierapolis dicitur: Sed a Syris Magogibi prodigiola. Ad hanc urbē loquitur Ezech. propheta ca. 38. & 39. Ecce inquit ego ad te Gog & Magog principem capitis Mosoch & Tubal. Pro Madai a Berofa ponitur Medus: pro Iauan Ion: pro Tubal Inbal, vel similiter Tubal: pro Mosoch Moschus Tyras non mutat: pro Aschanez filio Gomer ponit Ascanus: pro Riphath Ripheus: pro Togorma Tagusorma: Helisa filius Iauan eodem noie scribitur Helisa filius Ion: pro Tharsis Tharsus: pro Dodonim Dodonens: pro Cethim kitim, qui & Italus cognomento Atalus siue Atlas. Ab isto kitim Atlante affirmat Berofus Italiam dictam esse kitim. Et idcirco dicendum est, q; vitio scriptorū Gene. 10. scribitur Cethim cū iuxta linguam hebraicam ibi scriptū sit kithim, a quo dicta est Italia: quia kitim est Atlas Italus socer Choriti & pater Electæ: & fuit nepos Iaphet, qui dictus est primus Atlas maurus. Hic Atlas Italus fuit frater Hesperii regis Hispaniæ: quem teste Iginio & Berofa ab Hispania pepulit in Italiam: & non fuit Atlas

Ibr. pmo genit
tus hoc est
falsum.

LIBER SECVNDVS

Græcus Atlas ergo Italus kitin, vt ait Fabius Pictor, in Auentino colle confedit: ad cuius radices iuxta Tyberim Capenam oppidulū condidit: & Hespero fratre rebus humanis exempto ipse Italus accēpto imperio proninciæ eam Italiam dixit. Differunt autem Cethim & Kitim. Nā Cethim est vrbs Macedonię adhuc dicta terra Cethim: de qua. i. Macha. i. dicitur. Alexāder Philippi Macedo, qui primus regnavit in Græcia egressus de terra Cethim: percussit Darium regē Persarum & Medorum. Kithim autem, vt dictum est, Italia est à Kitim Italo dicta. De ipsa Italia prins dicta kitim scribit Numeri. 24. & Hesa. 23. & vlti. ca. & Hiere. 2. & Ezech. 27. licet codices mendosi impressi habeāt Cethim pro kithim. In his locis. 70. interpretes kithim interpretantur Italiam. Hieronymus vero quandoq; interpretatur Italiam, quandoq; proprium nomen Itali in sua lingua relinquit: vt est illud Hiere. 2. Transite ad insulas kithim, & videte si mutauit gens deos suos: Populus vero meus mutauit gloriam suam in idolum. Vbi. 70. interpretes ita trāstulerunt: Itē ad insulam Italiam: quia gens non mutauit deos suos. Appellat autē Hieremias Italiam insulam, quia, vt videmus, & T. Linius in. 5. ab vrbe condita dicit. Italia instar insulæ cingitur supero & infero mari. Non mutauit autē deos suos. s. in Ethruia tantum: quia teste Mirsilo & Dionysio Halicarnaseo, soli Ethrusci nō mutauerunt deos suos vetustissimos. Subiungit etiam Berofus posteritatē Samotis: quā omittit Moyses: & dicit. Samotes cognomine Dis: cuius filius Magus: cuius filius Sarrō: cuius filius Namnes: cuius filius Driudes: cuius filius Bardus: cuius filius Longo: cuius filius Bardus iunior: cuius filius Celtes.

De progenitis ex Cham.

Cap. 5.

Cham iunior filius Noe, qui a Beroso dicitur Chem cognomento Camefes fuit pessimus homo: qui & patrem suum derisit, vt patet Gene. 9. vbi dicitur. Cœpitq; Noe vit agricola exercere terram, & plātauit vineam: bibensq; vinum inebriatus est: & nudatus iacuit in tabernaculo suo. Quod cum vidisset Cham pater Chanaam, verēda scilicet patris sui esse nudata: nuntiauit duobus fratribus suis foras. Propterea recepit maledictionem a patre. Berofus etiam in tertio libro antiquitatum ipsam Chem vitiosum ostendit dicēs. Primus omnium Noa inuenit vites atq; plantauit: & vinum cōficere docuit: cuius vim in expertu sex vapore ebrius effectus, minus pudice in terrā cecidit. Erat autem illi filius ex tribus primis adolescentior Chem: qui semper magicę ac ve-

Ibr. Jumor // id est
moyse suus fra
terus de 7. folio 21
plana. 2. 50 hui
dus per el minor
entende cura es //
est palabra Jumor
vt. cap. 3. cui
assentio 2.

nesicę studens Zoroastris nomen cōsecutus est. Is patrem Noā odio habebat: quia alios vltimo genitos ardentius amabat: se vero despici videbat. Potissime vero idem infensu erat patri ob vitia. Et infra eius vitam vitiosam ita describit. At vero Chem cum publice corruperet mortale genus asserens & re ipsa exequens congregiēdum esse, vt ante inundationem cum matribus, sororibus, filiabus, masculis, brutis, & quo vis alio genere: ob hoc eiectus a Iano piissimo & castissimo, & athena, idest Chem infamis & impudicus, incubus propagator. Est enim Esen apud Scythas Arameos infamis & impudicus: enna vero: tum impudicus: tum propagator. Eum inter homines huius dogmatis secuti fuerunt Ægyptii: qui sibi illum suum Saturnum inter deos adolescentiorem fecerant: & civitatem illi posuerunt dictam Chem, a qua ad hāc ætatem omnes ciues illius appellamus Chemmēnitas. Verum posteri hoc vitiosum dogma neglexerūt retento quod fuit primi moris, vt inter fratres & sorores coniugiū iniri posset. Hec Berofus. Ex dictis patet Cham dictum esse Camesem, Zoroastrem, & Saturnum. Moyses autem Gene. 10. ponit ex ipso Cham progenitos vnum & triginta duces linguarum: Berofus vero plures describit ratione iam dicta. Ponit ergo Moyses quatuor filios Cham dicens. Filii Cham, Chus, & Mezraim, & Phut & Canaam. A Beroso vero ponuntur quinque mutatione facta in nomine, vel in aliqua literarū nominis. Nam pro Chus a Beroso ponitur Cur: pro Mezraim Osiris: pro Phut Pheton qui & Pheriton: pro Canaam Uana cognomine Fenix: & subiungitur a Beroso Ochus: qui a Moysē intermittitur. Describuntur inde a Moysē filii Chus, Saba, Emula, & Sabata, & Regina, & Sabataca, & Nemroth: qui postea ædificauit turrim Babel. A Beroso vero pro Saba ponitur Arabs: alii vero sic ab eo nominantur. Sanbecres, Saba Thruiser, Sabatius Saga, Nimbrotus pater Beli priusci. A Moysē duo filii Regina ponuntur scilicet Saba & Dadan: quorum non meminit Berofus. De filiis Mezraim a Moysē dicitur. At vero Mezraim genuit Ludim, & Ananim, & Laabim, & Neptuin, & Phetrusim, & Celluim. A Beroso vero dicuntur filii Osiridis: a quo pro Ludim ponit Lidus priscus: pro Ananim Anameō siue Meon: pro Laabim Libyus cognomine Hercules: pro Neptuin Neptūnus, pater Lestrigonis: pro Phetrusim Petreus a quo Palæstini: pro Celluim Callens, a quo Syri, & Cappadoce. Quibus addit vnus a Beroso scilicet Orus. Posteritas Cane siue Phœnicis in paucis a Beroso describitur. Nam a Cana Phœnicie ab eo ponitur Sydon, Arcadius, en herodoto vendidoro siculo vt scripsit. In mea biblia. genesios cap. 9. // in la biblia dicitur en el. cap. genesi 9. filij suus nymus. dicit en greco filij suus. o yedepos. id est el mag mancele q se pnde entender per el. a yedepos. el mayor de todos. // impio ya sei de parifez da. q fuisse el menor. // pnde dize laplana pndente linea vltima // et fuisse genimio adolescentior. // sed pbe opimo pndat scilicet q sei cham mayor // et ipso sem. quia sem. fuit filius maior ipsij A. noe. y beroso no dize nada vt probatur infra // folio 21. pla. 2.

Ibr. alio obltimo //
genitob // ergo chaz
fuit primo genit
et non sem // facit
etiam ad hoc quod
dicit supra // erat
autem illi filius //
extulit filij sui
mij. ad obltimo
chem // de ad obltimo
cur. quia dicitur
el mayor en dicit
de ellos como que
est Cham sem //
Iapheth fuisse m
nob @ mochos de p
ca dady el cham
fuisse el ya mag ba
ron de ellos. que
esta manera de ha
blar la halla en
herodoto. no obstant
te. genesi. cap. 9.
vbi cham dicitur
filij minor // et
non obstantibus
lo q dize lucido //
folio 18. plan 2
2. nemp cap. 3.
et in p. un cap. 9
hinc cap. 11. 5.
itaq; cham erat
primogenit sed
pndit q; mo gen
fuit am q; ptea pe
ccatus quem ad //
modum esau. et sic
sem fuit primo
genit q; autem
filij adolescentior
se entenda per el
hijo mayor. Se fall a

Aemathius, & Synius. Moyses vero plures enumerat, quia illi imple-
uerunt Phoenice partem: quam occupaturi erant Hebraei: quam ipsi
vocant terram Chanaam. Dicit enim Moyses. Chanaam autem ge-
nuit Sydonem primogenitum suum, Etheum, Iebuseum, Amorruu,
Gergesum, Eueum, Arachenm, Cyneum, Aradium, Samaritem &
Amatheum: & per hos disseminati sunt populi Cananorum. Ama-
theus est Aemathius apud Berosum: Aradius est Arcadius: & Cy-
neus est Sinus, a Moysse intermittuntur filii Phur, idest Phaetontis,
quos ponit Berosus dicens. Pheriton sine Phaeton, a quo Lygur, a
quo Cydmus, a quo Eridanus, a quo Ventus, a quo Venetus, a
quo Thula. Describit etiam Berosus. 57. duces ex Hercule Libyo: qui
ortus est ex Osiride, & inter hos duces ponitur Athogenitus ex Her-
cule & ex Omphale: cuius filius ponitur Tussus sine Tuscus, a quo
Althetis, a quo Blascon, a quo Dardanus, Eriethonius, Tros, Ilius,
Lanmedon, Priamus. Inter filios autem Cur fuerant duo scilz Saba
Thurifer: & Sabatius Saga: quorum posteritates ponit Berosus di-
cens. Saba Thurifer posteros sex dedit: qui sunt Gogns pater Gan-
gis & Indi: Triton, a quo Amon, a quo Dionysius Libycus, & Hiar-
ba: a quo Deabus cognomine Gera, a quo Lomnini, qui & Geryo-
nes. De posteritate vero Sabatu Sage dicit. Sabatius Saga genuit hos
Curetes, qui sunt Sabus pater Sabelli, Curitus, Cnritis pater Anti-
ni, Antinus, a quo Aruntius, a quo Ferentius.

peste cap. 6. de ste libzo // secunda etas a diluuiio ad Abraham.
z. de lucido et cosa divina a certida sequenta

Cap. 6.

Noe igitur genuit Sem primogenitum suu. De Sem quoq;
vt dicitur Gene. 10. nati sunt patres omnium filiorum He-
ber: a quo dicti sunt Hebraei, vt etiam Hieronymus affir-
mat. Quoniam ergo de Sem nati sunt Hebraei per ipsam
Heber: ideo ex hac generatione Sem, sumitur annorum numerus a
diluuiio vsq; ad Abraham. Dicit enim Philo in breuiario temporum.
292 A diluuiio ad Abraham fluxerunt anni duo & nonaginta supra ducen-
tos. hoc autem ostenditur ex Moysse Gene. 11. vbi dicitur. Hae sunt
generationes Sem. Erat Sem centum annorum, quando genuit Ar-
phaxat biennio post diluuium &c. Et sic ibi textitur ordo nouem ge-
nerationum in annis eorum videlicet.
1 Natus est ex Sem Arphaxat post diluuium anno secundo. 2
2 Arphaxat, cum genuit Sale, erat annorum. 35. 35
3 Sale, cum genuit Heber, erat annorum triginta. 30

Annus ab adam usq; ad diluuium 1656
si noe dixit post diluuium 350

2006
si ex eo mortuus noc Anno mundi. 2006
-----
si quo Anno erat abraham 58. Anno de infusa //
1656. et 292. et 58. faciunt Anos. 2006.

1656
292

1948

22 1656
350

2006

4 Heber, cum genuit Phalech, erat annorum. 34. 34
5 Phalech, cum genuit Rehu, erat annorum. 30. 30
6 Rehu, cum genuit Saruch, erat annorum. 32. 32
7 Saruch, cum genuit Nachor, erat annorum. 30. 30
8 Nachor, cum genuit Thare, erat annorum. 29. 29
9 Thare, cum genuit Abraham, erat annorum. 70. 70
Colligantur ergo a diluuiio ad Abraham anni. 292. 292
Tempore igitur Abrahæ vivebat adhuc Noe: quia, vt dicit Gen. ca. 9.
350 Vixit Noe post diluuium trecentis quinquaginta annis. Ex quo pa-
38 tet q; quando Noe obiit, Abraham erat annorum quinquaginta &
octo. Si enim hic numerus addatur annis inter diluuium & natiuita-
tem Abrahæ, consurget numerus annoru. 350. quos vixit Noe post
diluuium. Multo magis tempore Abrahæ vivebat Sem, qui dictus
est Melchisedech, vt supra dictum est, cum dicatur Gene. 11. Vixit
500 Sem postquam genuit Arphaxat, quingentis annis: & supervixit
35 Sem ipsi Abrahæ annos triginta quinque. A natiuitate enim Sem vsq;
390 ad ortum Abrahæ fuerunt anni trecenti nonaginta, cum Sem ipse
98 esset tempore diluuii annorum nonaginta & octo. Nam biennio post
100 diluuium erat centum annorum cum genuit Arphaxat: & a diluuiio
292 ad natiuitatem Abrahæ fuerunt anni ducenti nonaginta duo. Abra-
175 ham autem vixit annos centum septuaginta quinque: qui iuncti præ-
390 dictis annis trecenti nonaginta sunt quingentis sexaginta quinque: &
565 tot annorum erat Sem, quando mortuus est Abraham. Cumq; Sem
600 vixisset annos sexcentos, patet eum supervixisse Abrahæ annis trigin-
35 taquinque, vt etiam computat Hieronymus in epla ad Euagrium.

Ibi. in latiniis //
die q; in biblia cor-
dinatus fr. francis-
ximenes archiepi-
scopi. 32. habet
et non. 35. et m om-
nibus chrono gra-
phis. 32. habet //
Sed in mea biblia //
parchulaligit. 35 //
et sic non omnes //
biblie sine habent
hoc bisi. Sed biblia
robly. hazet. 35. et
in margine habet
aliab. 32. et 30 //
32. prestat. alio
quy non est An-
mundi. 1949. An-
primus abrahæ.

1656
292

1948
175

2123. mos abhe

Tertia etas ab Abraham ad legem Moysi.

Cap. 7.

Abraham pater multarum gentium filius Tharæ de stirpe
Sem fuit natione Chaldæus natus in ciuitate Hur Chal-
dæorum. Nam prouincia Semnaar Chaldæa est pars pro-
uinciae Babylonis: quam Græci & Latini vocant Mesopo-
tamiam: Hebraei vero Aram flumiuoru, quia iacet media inter Tygrim
& Eufratrem. In ea regione natus est Abraham ducentesimo nonage-
simo secundo anno post diluuium, vt superius dictu est; anno vs. 43.
Nini regis Assyriorum serè desinere. Ortus est autem in ciuitate Hur
292 Choa. i. Chaldæa, quæ enim Latini & Græci dicunt Hur Chaldæoru.

Ibi. Anis. 35.
dico q; hierony-
m9 ad euagriuz
ponit Anos. 40.
et non. 35. sed
culpa est ibi in
presoris et no-
thæ. q; q; por-
q; esto lo pæce
ba la quenta.
ya bi otro ori //
q; al q; dezia. 35.
yno. 40.

Annus ab adam usq; ad diluuium 1656.
si Sem primogenitus noe dixit // 502
Anos. dr. et Anno Secun dopost dilu // 2158
vixit erat centuz. Anos. 350. mo-
rituz sem. Anos. 302. post diluuium // 2123
-----
erato Ano mundi. 2158. // 35
-----
si Aquib; sub
morts abrahæ. et un reliq; 35. quos supervixit Sem ipsi abrahæ. vide. F

Ibi. desinere //
ergo ang. 1. A //
brahe. fuit. 44.
nini. ex cubia
del. 19. 43. nin
est prim9 Abrahæ

eandem Aramei Hur Coa nominant: & Hebraei Hus Casdi. Vnde Ptolemæus in Geographia vocat eã Hur Coa: & Moyses Hur Chal-
deorum dicens Gen. 11. Thare genuit Abraham & Aram. Mortuusq;
est Aram ante Thare patrẽ suum in terra natiuitatis suę in Hur Chal-
deorum. Tullit itaq; Thare Abraham filiũ suum & Loth & Sarai, &
eduxit eos de Hur Chaldeorum, idest de terra natiuitatis eius. Qui
autem dicunt Hur ibi accipi pro igne, & sine certo authore & ratione
affirmant Abraham fuisse proiectum in igne: hi profecto scripturæ
sacræ non cõueniunt, quia vocat Hur terram natiuitatis eius: & ideo
eorum dictum eadem facilitate contemnitur qua profertur. Ipsius
Abrahæ vita late describitur a Moysẽ: cui quosdam ex Etnicis histo-
ricos attestari, Iosephus his verbis ait in primo antiquitatum libro
cap. 15. Meminit patris nostri Abraham Berosus non quidem no-
minans eum, sed ita dicens. Post diluuium decima generatione apud
Chaldeos fuit quidã vir iustus magnus, in coelestibus rebus exper-
tus. Echatheus autẽ ultra memoriam eius plus aliquid fecit. Librum
enim de eo conficiens dereliquit. Nicolaus vero Damascenus in. 4.
histo. sic ait. Abraham regnavit in Damasco veniens aduena cũ exer-
citu de terra quæ super Babylonem dicitur Chaldeorum. Igitur post
non multum tempus exurgens etiã de hac regione cum populo suo
terrã quæ tunc Chananea, nunc vero Iudæa dicitur, habitauit. Abra-
ham nunc vsq; in Damascena ciuitate nomen habetur in gloria: & vi-
cus ostẽditur qui ab eo habitatio dicitur Abraham. Fame vero poste-
ris temporibus apprehẽdente Chananeam: Abraham ad Ægyptios
proficiscit. Eratq; ibi in admiratione cunctorum tanq; vir sapiens atq;
paratus non solum ad intelligendũ, sed ad satisfaciendũ, & ad loquen-
dum quęcũq; docere niteretur. Arithmeticã eis quoq; cõtulit: & que
de Astrologia sunt ipse quoq; contradidit. Nam ante aduẽtum Abra-
ham in Ægyptum hæc Ægyptii penitus ignorabant. A Chaldæis
enim hæc plantata noscuntur in Ægypto: Vnde etiam peruenisse no-
scuntur ad Græcos. Hæc Iosephus. Eusebius quoq; in lib. 9. ca. 4. de
præparatione euangelica etiam ad hoc alios citat dicens. Alexander
autẽ historicus, qui multarũ rerum peritiam habuit, in volumine de
Iudaica historia Eupolemon ait hæc de Iudæis scripsisse. Ciuitas,
inquit Babylon ab his condita primum fuerat, qui a diluuiio euale-
runt, quos omnes gigantes fuisse constat sparsos per vniuersam ter-
ram postquam turris, quam ædificabant, diuinitus concessa decidit.
Decima vero generatione in Camirine Babylonis vrbe, quam alii
Hurien dicunt (quod nomen latine Chaldeopolim significat) natus

¶ In his verbis
Gen. 11. 32. 11
gignit eum
ante finem istius pla-
ne.

nicolaus damascenus

¶ Eusebius paphlagonensis
alexandriensis histo-
ricus.
¶ Eupolemos.

est Abraham: qui sapientia omnibus excellit: a quo Astrologia fuit
apud Chaldeos inuenta. Is iustitia pietateq; sua sic Deo gratus fuit,
vt diuino pcepto in Phœnicem venerit, ibiq; habitauerit: & ratione
Solaris motus atq; Lunaribus aliq; Astrologica Phœnices docuerit.
Vnde Phœnicum Regi gratissimus fuit. Et post pauca subiungit. An-
nonæ autem caritate oppressus in Ægyptũ migravit: & habitauit in
Heliopoli cum sacerdotibus, a quo Astrologia ipsi sacerdotes didice-
runt. qui tñ non inuenisse, sed ab Enoch per successionẽ sibi traditã fa-
tebatur. Et subiungens ait. Græci autẽ Atlantem aiunt Astrologia in-
uenisse. Sed Atlantẽ & Enoch eundem asserit fuisse. Porro Enoch, in-
quit, genuit Mathusalem: qui ab angelis Dei multa cognouit, & ca-
teros docuit. Arthapanus vero historicus Hermum Iudæos dicit ap-
pellatos fuisse, & Hebræos ab Abrahamo dictos: quẽ ait ad Pharetã
Ægyptiorũ regem migrasse: & astrologia illi tradidisse: ac post viginti
annos in loca Syriæ rursus rediisse. Melo autem in libris, quos aduer-
sus Iudæos conscripsit, asserit Abraham sapiētissimum fuisse, duasq;
vxores duxisse: alteram Ægyptiam ancillam, alteram indigenã con-
iugem. Hæc ex Eusebio. Ab ipso autẽ Abraham vsq; ad legem datam
Mosi fuerunt anni quingentiquinq;. Dicit enim Philo in Breviario
temporũ. Ab Abraham ad Moysen fluxerunt anni quinq; & viginti
& quadringenti. A Moysẽ ad exitũ de Ægypto & inchoatum templũ
ligneum anni octoginta: ex quibus resultant anni quingentiquinq;. Hic
autem numerus annorum ex diuinis scripturis ita cõprobatur.
Abraham, cum genuit Isaac, erat annorũ centum ex Gen. 21. 100
Isaac, cum genuit Esau & Iacob, annorum sexaginta Gen. 25. 60
Iacob, cum genuit Ioseph, annorum nonaginta & vnus ex Eusebio
& ex Gen. 37. 41. & 47. 91
Ioseph autem vixit annos centum & decem ex Gen. 50. 110
Et secuta est inde seruitus in Ægypto annis sexagintaquattuor. 64
Deinde natus est Moyses, qui stetit coram Pharaone, & eduxit popu-
lum de Ægypto atq; accepit a Deo legem cum esset annorum octo-
ginta, vt patet Exodi. 7. 80
Ex his consurgunt anni simul quingentiquinq;. 505.
Qui cõputantur ab Abraham ad legẽ datam Moysi. A quibus si sub-
trahas ætatis Abrahæ annos septuagintaquinq;, quã ipse accepit repro-
missionẽ a Deo: & egressus est de terra sua: ac cœpit peregrinari, cũ di-
catur Gen. 12. Septuagintaquinq; annorũ erat Abraham, cum egre-
deretur de Aram: vtq; consequens erit, vt anno trigesimo & quadrin-

: Hermum.

¶ Ibr. docuit. //
// habens cupo //
// lorus.

505
425
80
505

100
60
91
110
64
80
505

430

¶ Ibr. Annorũ 91. // dicit qd dicitur in bren abay folio 214. pla. 2. ad H.

Ibi. 440 // dno 9. 430. dno. m. loz dando a Amon Solob. 2. an. dno. 12. // como le da Sufriendo a filomena Subecbario. y desta manera ponj
LIBER SECVNDVS

429 440	ad desolationem anni sunt undecim. Hæc ille. Si ergo simul prædicti anni colligantur, resultant anni quadringentiquadraginta. Hic autem annorum numerus cõprobatur per tempora regum Iuda, quibus regnauerunt ex. 3. & 4. libro Regum & 2. Paral. hoc modo.	
1	David Rex postq̄ regnavit annis. 40. & inde quatuor annis filii eius v3.	36
2	Salomon a. 4. anno deinceps regnavit annis triginta sex.	17
3	Roboam annis decem & septem. 3. Reg. 14.	3
4	Abias annis tribus. 3. Reg. 15.	41
5	Afa annis quadraginta & uno. 3. Reg. 15.	25
6	Iosaphat annis viginti quinque. 3. Reg. 22.	8
7	Ioram annis octo. 4. Reg. 8.	1
8	Ochozias anno vno. 2. Paral. 22. & 4. Reg. 8.	7
9	Athalia annis septem. 4. Reg. 11.	40
10	Ioas annis quadraginta. 4. Reg. 12.	29
11	Amasias annis vigintinovem. 4. Reg. 14.	52
12	Azarias, qui & Ozias annis quinquaginta duobus. 4. Reg. 15.	16
13	Ioathan annis sexdecim. 4. Reg. 15. & 2. Paral. 27.	16
14	Achaz annis sexdecim. 4. Reg. 16. & 2. Paral. 28.	29
15	Ezechias annis vigintinovem. 4. Reg. 18. & 2. Paral. 29.	55
16	Manasses annis quinquaginta quinque. 4. Reg. 21. & 2. Paral. 33.	12
17	Amon cõnumeratis annis. 10. absente patre an. 12. 4. Reg. 21.	31
18	Iosias annis triginta & uno. 4. Reg. 22. & 2. Paral. 34. & 2. Paral. 36.	11
19	Ioachaz mensibus tribus. 4. Reg. 23. & 2. Paral. 36.	11
20	Ioachim prius dictus Heliachim annis undecim. 4. Reg. 23.	11
21	Ioachim, qui & Helih, Neri, vel Ieconias mensibus. 3. & quarto mense ultro in Babyloniam transmigravit anno. 8. Nabuchodonosor, ut patet. 4. Reg. 24. pro quo: 2. Paral. 36. ubi. mense. 3. et dies. x. dñi.	11
22	Sedechias regnavit annis undecim. 4. Reg. 24. & 2. Paral. 36.	11

3. Reges quos
omissit ma
thæus in
cap. 1. ut
habetur in
fra fol. 50.
plan a. 2.
linea. 13.
a fine.

Ibi. 440 // de la
plana Significat
missi aqm. dno 9.
q̄ leido. 430. avia
de summa agni y en
la plana. 2. de la fola
29. ut ibi dicitur. per
ab adam vsq. ad di
uituz sunt ani //
de veritate hebri
ica

1191. lxx. dno. — 1656. sa regnavit
292. a. falsus est intelligendo ex libe
505. ab abrahaz vsq. ad legem datam moysi del exitu egypti
480. a lege vsq. ad. 4. Januz Solo monis q̄ est templi edificacionem
430. a. et non. 440. ut ait lucidus.
589. a. de solatione templi vsq. ad usq. desolationem sunt anni
589. yno. 596. ut ait lucidus.
3952. a. de solatione templi vsq. ad usq. primuz nativitate dñi
3952. yno. 3960. ut ponit lucidus.

anno amachabed vsq. ad xpm. 164. byzeran aser lob anis ante dno. 3952.
yno. 3960. como. Valido pone ponendo la anedidura del año de su carnatio. // vide etiam ad signuz. H. 1. m. plana precedente.

HEBREORVM TEMPORVM 25

sa regnavit. 24. annis, & incepit regnare anno. 3. regis Afa, hoc est cõpleto secundo anno & inchoato tertio, non potuit pervenire ad annum. 36. regni Afa; sed ad. 26. quo etiam anno obiit, ut dicitur. 3. Reg. 16. ubi sic scribitur. Anno. 26. Afa regis Iuda regnavit Hela filius Baasa. Insuper ibidem scribitur. Anno trigessimoprimo Afa regis Iuda regnavit Amri super Israel. 12. annis. Ergo anno. 36. regni Afa regnabat Amri rex Israel, & decem annis antea obierat Baasa. & ideo textus. 2. Paral. 16. mendosus comprobatur. Potius ergo adhaerendum est sententiae septuaginta interpretum & Philonis: quam etiam sequitur Eusebius; & nos eandem sententiam imitamur. Ex prædictis regibus descendētibz ex David natus est postea Christus, qui factus est ex semine David fm carnem, ut dicitur Roma. 1. cap. quia idem Christus descendit fm carnem ab ipso David nō quidem per lineam Salomonis; ut multi falso putaverunt: quoniam eiusdem Salomonis linea defecit interfecto ab Hieu Ochozia, ut patet. 2. Paral. 22. & hoc fuit propter peccata eius. Unde dicit beata Birgitta de Suetia libro. 3. cap. 19. suarum revelationum. Salomon cui tam mirifica data & promissa sunt; excessit a bonitate; & non est completa in eo promissio propter ingratitude eius. Hæc illa. Sed ipse Christus processit ex David per lineam Nathan filii sui naturalis germani Salomonis. Nam ut dicitur. 1. Paral. 3. David ex Bersabee quatuor filios habuit, scilicet Symmaa, Sobab, Nathan, & Salomonem. Nam deficiente linea Salomonis interfecto Ochozia & cæsa Athalia successit in regnum Ioas, ut patet. 4. Reg. 11. Qui descendit ex linea Nathan. In hoc plures authores decepti sunt describentes non recte Christi genealogiam: quoniam ad eorum manus nō pervenit Philonis breviarium de temporibus; qui ad plenum prædicta in eodem libro declarat dicens. Siquidem orta lite inter filios David, quos ex Bersabee genuerat, quis regno præcederet: David edicto statuit a iunioribus inchoari; & ut alter alteri succederet ubi posteritas naturalis deficeret. Itaq; a Salomone minimo coeptum est: & a Nathan illi natu proximio filio dicto Ahiasar & Mathat & posteris eius Ahiasarim atq; Matharim, id est, ut omnes dicerentur & essent fratres principis & donati tempore ad succedendum. Hinc vsq; ad Iosaphat & Ochoziam posteritas Nathan semper dicta est Ahiasarim. Nam quos occidit Ioram posteros Nathan, quos pater in tribu Iuda præter decretum honorauerat filii Iosaphat, fratres Ioram dicti sunt. Similiter infantes eorum, quos Ioram liberos quidem, sed redditu vacuos in tribu Iuda reliquerat; dicti sunt fratres & filii Ochoziaz; cum tamen Ochoziaz non habuit filios.

de brigitta. hic
et sancta elizabet
scunobruca. Sabot
in meo contigerau
filio. 394.

brevariuz philonis.

Ibi. años. 942. // esto es falso y anse
seen menda. abaxo
puz. 3. reg. 6. dize
q̄ el m. 9. de sala
na fue. 480. ete a
stomb. yanti. 14. 3.
dad tiene años //
941. yno. 942.
ut infra sic corrige.

et probatur etiam quia tertia etab. Io. Lucidus q̄ fuit anati. D. bitati abrahæ vsq. ad 11
mortem saul regis habuit años. 942. quibz si addas 40. años david. 3. et
trel años primuz Solomomb erunt ani. 985. qui numerus constat ex. 505. et. 480. ut videt hic magno non
erravit hadting suma lucidi sed bñ dicit in folio. 29. plana. 2. q̄ ab inchoatione templi vsq. ad erg deso
lationem fuerunt ani. 440. erat lucidus ut plana precedenti videt quia dat regi amon. 12. años cuius
deborit dare duos tantuz. ergo. 430. et non. 440. erat dicituz magno. el dic bouy sic ut plana. Sc.
quoniam ad. H.

9 El ser. In lucido exro m nelo en creez y segmz en todo este libro al falso y con su metatenses etc. ut scripsi folio. 26. plana. 2. et folio. 27. p. a. 1.

LIBER SECVNDVS

zias vnictus solus ex Iora & Salomone superstes esset. Quo perēpto omnem stirpem regiā Ahiasarim Athalia conata est delere: nisi prudentia Iosabet fororis Ochoziaē saluatus fuisset minimus ex Ahiasarim infans Helih, & q̄ Heliachim. Nā synonyma sunt Syris & Ægyptiis Helih, Heliachim, & Ioachim. Cognominatus autem infans Helih, fuit Ioas primus ex domo Dauid & posteritate Nathan. Pro quo Mizmor. i. psalmus adextro & læno choro decantatus fuit: qui a 70. senioribus septuagesimus quartus positus est: & sub Ioiada institutus ne disperderet Deus funditus domum Dauid, vbi finierat proles Salomonis. Ab isto Ioas atq; deinceps in rememorationē, reges semper binomii & trinomii fuerūt. Nā iste primus dictus est Helih, Ioas, Symeon. Item Her, Manasses & Ezechias, Iesus & eiusmodi. Huc vsq; Philo Hebræus. Hæc verba Philonis conueniunt dictis diuinæ scripturæ in libris Regum & Paralipomenon: vt eleganter exponit Ioannes Annius in suis cōmentariis super Philonem. Siquis ea videre cupit, prædicta eius in Philonem cōmentaria legat.

Sexta ætas à templi desolatione usq; ad Christum. Cap. 10.
 Ensta edad yerra lucido y philon y metatenses y man annio. 402 q̄

586 **A** Desolatione templi vsq; ad Christi cōceptionem fuerunt anni quingentioctogintafex. Et facta additione nouē mensium quibus in ventre matris vsq; ad natiuitatē eius manserunt, fuerunt anni quingenti octogintafex: minus tribus mensibus. Ad hoc probandum distinguemus hæc intermedia tempora in quatuor partes imitantes Philonem hebræum. Et primo à templi desolatione vsq; ad liberationem à Babylonica seruitute in principio Monarchiæ Persarum & Medorum regnante Cyro. Secundo à liberatione & eadem Monarchia vsq; ad principium Monarchiæ Græcorum regnante Alexandro magno. Tertio ab Alexandro magno vsq; ad Iudam Machabæum: qui ab ipso Philone dicitur Asmonai, id est pugnax latine: & vulgo Palladinus ab armata Pallade: Græce vero Machabæus. Quarto à Iuda Machabæo vsq; ad Christum. Incipiamus ergo primo ab ipsa templi desolatione.

De tempore captiuitatis Babylonicæ. Cap. 11.

Tempus Babylonicæ captiuitatis à desolatione templi vsq; ad populi liberationem, fuit annorum. 70. quod sic ostenditur ex Philone & ex diuinis eloquiis. Nam dicit Philo in breuiario temporum. Et à desolatione ad carceres Ioas

Ex plana precedenti patet aq̄m para de rez. quod prima etas ab adam vsq; ad dnlbmz habuit 292. Sed ab abrahe natiuitate vsq; ad natiuitatem habrahe excludit habuit vt dixi 505. Sed ab abrahe natiuitate vsq; ad natiuitatem habrahe excludit habuit vt dixi 292. Sed ab abrahe natiuitate vsq; ad natiuitatem habrahe excludit habuit vt dixi 505. Sed ab abrahe natiuitate vsq; ad natiuitatem habrahe excludit habuit vt dixi 292. Sed ab abrahe natiuitate vsq; ad natiuitatem habrahe excludit habuit vt dixi 505.

Ibi. nam dicit philo. Digo q̄ si philon lo dicit q̄ esto q̄no eo el philon alabado por snt yezomi mo snto alun. Indigo mnta fo. 70 ad mnta fo. como ho bre. 70 pu do errar.

fingido y adulterino breuiario de philon y lo mismo en creez y en lo del cap. 9. me apto becharia de philon y no en sus Capitulo 9. HEBRÆORVM TEMPORVM 26

20 chin sunt anni viginti, & ab eius transmigratione triginta & vno. Sex annis sequētib; tunc editus est Mizmor octogessimus septimus. In fine autem septimi anni Euilmerodach eductum Ioachin de carcere in honore habuit: eumq; popul⁹ Neri cognominant, eo quod Iucer, na David, quæ timebatur extincta, illuxerit: & Mizmor octogessimus octauus editus est ad gratiarum actionem atq; conseruationem gentis: & celerem missionem messiaē. Mox liberato Neri, datus est à Deo filius Mesezebeel cognomento Salathiel: qui anno. 17. ante solutio nem captiuitatis genuit Barachiam: qui anno. 17. soluta, captiuitate dux populi fuit: & ab eo ducatu dictus est Zorobabel anno à transmigratione octogesimo primo, & à desolatione septuagesimo. Hæc Philo. Ex quo patet q̄ a liberatione Neri à carceribus vsq; ad solutā captiuitatem fluxerunt anni quadragintatres: qui adiuncti prædictis 70 vigintiseptem constituunt annos septuaginta. Ponderanda sunt autem verba Philonis, quoniam distinguit annos transmigrationis spōtanæ a desolatione & captiuitate violenta totius regni: & de vtriusq; distinctione atq; gestis scribitur in fine quarti libri Regum: & in vltimo. 2. Paralip. De vtraq; etiam est vaticinium Hieremiæ prophetae, capite. 34. Vbi in fine contra Sedechiam locutus est ipse propheta: & solitudinem atq; desolationem vocat dicens. Reducam Chaldæos in ciuitatem hanc, & præhabuntur aduersus eam, & capient eam, & incendunt igni: & ciuitates Inda dabo in solitudinem, eo quod non sit habitator. Qualiter autē hoc sit adimpletum scribitur in eodem libro Hieremiæ à capite. 36. vsq; ad. 40. & in fine. 4. Regum & in calce. 2. Paralip. eiusdem desolationis vaticinium: & quantum temporis duratura esset desolatio exprimitur Hieremiæ. 25. capite hoc modo. Hæc dicit dominus exercituum. Pro eo quod non audistis verba mea: ecce ego mittam & assumam vniterfas cognationes Aquilonis: & Nabuchodonosor Regem Babylonis seruum mentium: & adducam eos super terram istam, & super habitatores eius, & super omnes nationes, quæ in circuitu illius sunt: & interficiam eos: & ponam eos in stuporem & in sibilum & in solitudines sempiternas. Et erit vniversa terra eius in solitudinem & in stuporem: & seruient omnes gentes istæ regi Babylonis septuaginta annis. Cumq; impleti fuerint septuaginta anni, visitabo super Regem Babylonis, & super gentem illam dicit dominus, iniquitatem eorum: & super terram Chaldæorum: & ponam illam in solitudines sempiternas. Ex quo sequitur Philonem recte dixisse septuaginta annos desolationis & solitudinis non transmigrationis, vt quidam incaute scribunt. Prius namq; fuerat

Ex go breuato lucido. 490. Sed el ano. 9. de sala mon. y bien co to ab ano. 5. Cius dez 36. anos reliquos q̄ sig. et. 440. quj ex unt. 420. quj tazos ruz a amon. Ibi. qui ano. et. 17. Sic legto qui annis 17. ante solutā captiuitatem. Sed hoc non placet quare

incundus est quod no est error in littera sed in meo in selectu quare sic Intelige vel expone. qui ano 17. ante et ante solu fa captiuitate cepit esse dux populi.

El breuiario de philon es libromyntruso q̄ se com pto algun judo mnta fo. 70 q̄ dez abez dades y tan bron mentiras. y en gano a 70 annos y a 70 lucido.

templi sen captiuitate babylonica vsq; ad xpm sunt anni. 589. // D u vt dicit q̄ hazen. 3952. anos ab adam vsq; ad xpm. Excludit. por manera q̄ la plana q̄ manera. Segunda precedentis folij. 24. y la plana. 1. pri ad en folij. 25. no y hta en mab de 10002. El ano. 4. de salamon Includit. El q̄ Includit hta. 480. pero excludit son. 479. y omz el numero sig. y ent. 16. 421. q̄ es el vno mab q̄le damos del bnd q̄ q̄nta mot. al. 480. q̄ tod el vno q̄nta mot. pero hta. Sed exa. entend. q̄ quando dixi mab. 3952. anos del mundo vsq; ad xpm. q̄ el ano. de nro serafim xpo se entunde excludit. Sed 3. reg. 6. do dize. 480. In dnlbmz en fronte por el. q̄ mo de salamon de q̄ fol. 439. mi car tapaty. //

Desolacione vsq; ad xpm. 589. // D u vt dicit q̄ hazen. 3952. anos ab adam vsq; ad xpm. Excludit. por manera q̄ la plana q̄ manera. Segunda precedentis folij. 24. y la plana. 1. pri ad en folij. 25. no y hta en mab de 10002. El ano. 4. de salamon Includit. El q̄ Includit hta. 480. pero excludit son. 479. y omz el numero sig. y ent. 16. 421. q̄ es el vno mab q̄le damos del bnd q̄ q̄nta mot. al. 480. q̄ tod el vno q̄nta mot. pero hta. Sed exa. entend. q̄ quando dixi mab. 3952. anos del mundo vsq; ad xpm. q̄ el ano. de nro serafim xpo se entunde excludit. Sed 3. reg. 6. do dize. 480. In dnlbmz en fronte por el. q̄ mo de salamon de q̄ fol. 439. mi car tapaty. //

Ibi prophetantibus Agai et zacharia. Iste es falso per qd istud profetarum en d...
ano 70 de dario longimano et ano 70 a solera captivitate p cyro q soluta fuit
desolationis et...

LIBER SECVNDVS

rat transmigratio vndecim annis: Et ideo Philo affirmat annos octo/ginta & vnum a transmigratioe: & 70 ab ipsa desolatione. Hos etiã annos desolationis & non transmigratioe vocat sapientissimus Daniel propheta. 9. ca. dicens. In anno primo Darii filii Assueri de semine Medorum, qui imperavit super regnum Chaldæorum anno vno regni eius: ego Daniel intellexi in libris numerum annorum de quo factus est sermo domini ad Hieremiam prophetam, vt completeretur desolationis Hierusalem. 70. anni. Fuerunt ergo anni. 70. a desolatione Hierusalem. 70. anni. Fuerunt ergo anni. 70. a desolatione Hierusalem. Considerandum est etiam, qd carcere Ioachim in

Huic legito. Jnis fuit an. 7. Cyri regnantis in Babylonia 50. totis regni cyri fuit. 27. de q in meo carta yano Joho. 572. de ylana. 2. folij. 556. De tpe a primo anno Cyri usq ad Magnū Alexādrū ex hebreis libris. Ca. 12.

Primo anno Monarchiæ Cyri & Darii quando facta est liberatio a captivitate Babylonica: vsq ad magnum Alexandrum digeruntur anni centumnonaginta & vnus. Quod ostendit Philo per sacerdotes ex tribu Levi: & per duces ex domo David dicens. Præfuerunt autē populo duces ex domo David & sacerdotes ex Levi seorsum vsq ad tempora Asmonai. Et prius describit ex ordine sacerdotes: deinde duces. De sacerdotibus ergo dicit. Et de his. 70. seniores sic in scriptis reliquerunt. Iesus filius Iosedech magnus pontifex cum Barachia Zorobabele filio Mesezebeelis filii Negi ipse est Ioachim anno primo Cyri venit Hierosolymam: & secundo anno dum iacerent fundamenta prophetantibus Agai & Zacharia ob mortem Darii Histaspis impeditum est opus: nec adiri potuit Cyrus: qui bello Thamirico erat impeditus. Succe-

si dicit q. 191. an. 6 ay. desde el año. 1. del dario hño de histaspis. En ta la mente del dario ultimo q. dario cyro pon gñe del lado de bardiario de philon. Ibi et secundo ano et... moztuus darii filij Histaspis. Sed hoc est falsus ergo antecedent no est verus. y portanto el bre dario de philon no dice nada y qd cyro q no es de philon. Sino de algun Indio q dicit cyro deo szymon poro subja por q quando murio el dario histaspis aya. 44. años q murio cyro. p dca cambises q dicit cyro como post mortem cyri. 8. años con tadob los. 7. me q regnato los dos szymonos magos post mortem cambises q regnato los dos szymonos el dario histaspis. 36. años. ergo cyro. 44. años murio antes q muriese el dario q no de histaspis. y asi no hay fe en esto a qd philon y a meta...

Ibi dario longimano // An mentira es dicit q dario longimano regnabat tercius a cyro. anz fuit quintus. regnauit et tunc cyro. cambise. magi. x. x. x. et quin...

HEBREORVM TEMPORVM 27

cessit interfecto Cyro, Assuerus Priscus Artaxerxes: qui bellū parabat contra Artaxat factionis Thamiricę fautorē: qui & ad defectiōnem cōpulerat Assyrios, Medosq; ac Persas: & Assuerus intra Babyloniā sese continebat. Ad eum Iesus pōtifex quia duces Syriæ contra Hebręos scripserant, se contulit relicto pōtificatu anno. 1. 2. Assueri, filio suo Ioachin, qui & Helih. Ergo ga eo anno erat Assuerus occupatus bello, non est auditus Iesus. Victor cum sequēte anno missum a se Holofernem a Iudeis trūcatum audisset, edicto publico vetuit templum erigi. Successerūt duo filii eius, qui de imperio contendentes Dario Longimano, qui votum relaxandi edictū patris emiserat, septimo mense victoria cessit. Anno eius primo reuersus Iesus hortantibus iisdem prophetis, edificare templū annixus est. Gessit ergo Iesus pontificatū primum vsq; ad duodecimū annū Assueri Prisci, anni sex & triginta, Ioachin filius in eius absentia annis octo. Is & Indith gesta conscripsit: & anniuersariam liberationis memoriā, quotannis agendam instituit. Idem Iesus reuersus prosecutus est pontificatum annis viginti vsq; ad vigesimū annum Longimani natus annos triginta & centū. Et successit Ioachin itē secundo pontifex annis quadraginta & octo vsq; ad duodecimū annū magni Artaxerxis Assueri: qui gesta Hester scripsit: & memoriā Phurim instituit hortāte illam per litteras Mardocheo, qui decē & octo annis ætatem Isaac superauit. Tertius pontifex successit Eliasib annis vno & viginti vsq; ad trigiesimū tertium annum magni Artaxerxis. Hic primus posuit Hierosolymis portam gregis. Quartus pontifex Ioiada gessit pontificatū annis vigintiquatuor: & totidē Ionathan vsq; ad finē Ochi Artaxerxis. Vltimus sub Artaxerxis fuit sextus pōtifex Iaddus annis decē. Hac ille. Ex horum pontificū temporibus colliguntur anni centumnonaginta & vnus. Hos etiam sex pontifex Neemias enumerat. 1. 2. ca. dicens. Iosue autem genuit Ioachin: & Ioachin genuit Eliasib: & Eliasib genuit Ioiada: & Ioiada genuit Ionathan: & Ionathan genuit Iedda. De bello autē Thamirico Philo sequitur veram historiam Persarum & Metasthenis Persæ chronographi: & asserit post mortem Darii interfectum Cyru & non ante, vt inconsulte describūt Herodotus & Eusebius. Et hoc est, quod significat Esdras cap. 3. & 4. quod licet Darius & Cyrus adepta Monarchia soluerint captiuitatē Babylonicā, quā ibi inuenerunt: & dederint licentiam reedificandi templum: tamē quod iste fuerat opus impeditū fuit a vicinis ducibus Cyri omnibus annis eiusdē tempore. Et post eum secutus Artaxerxes publico edicto prohibuit hoc opus.

Ibi assuerus // priscus // iste fuit // et cambise // como // se sedit // quanto // concordia in // etc. // do dicit abago // successerunt duo // filij eius // et falso // cambise // notat // hylas. // an // el // assuerus // fons // etc.

- 36
  - 88
  - 20
  - 48
  - 21
  - 24
  - 24
  - 10
  - 191
- per sis legato. ex philonio. breuatio. etc. forte sub...

an. Sinora l. reb. etc. // Io. Lucidus // conha caratani djo // bayan // // toles byso del dario Histaspis aya. Sucedido al cyro q abia q cyro sdo mneta. 44. años antes delamnate del dario Histaspis

LIBER SECVNDVS

addens q̄ semper ciuitas illa rebellauerat contra reges: quia scilicet interfecerat sc̄mina Holofernem principem militiae suae existente pontifice Ioach in suspecto a patre Iesu, vt Philo scribit: & in libro Iudith commemoratur. Et non te perturbet q̄ Iste Assuerus vocatur Nabuchodonosor in libro Iudith: quia, vt ibi dicitur, & Philo scribit, Artaxat intraserat Monarchiā tenebatq̄ Assyrios, Medos, & Persas: & hic Assuerus solā Babyloniā: vbi rex cōmuni appellatiōe dignitatis vocatur Nabuchodonosor, sicut in Aegypto Pharaō. Quod vero Philo scribit Mardocheum superasse Isaac annis decē & octo, significat eundē Mardocheū vixisse annis centū nonagin/ taōcto: quia Isaac vixit annis centū octoginta, vt scribitur Gen. 35. Deinde Philo describit duces ex domo Dauid: & incipit a Regibus ex domo Nathan descendētib; ante captiuitatem: postea ponit duces inde sequētes. Subiungit igitur dicens. Principes vero ex do/ mo Nathan primus Symeon qui & Ioas. Rursus Leni qui & Ama/ sias. Item Iesus qui & Ezechias. Her quoq̄ qui & Manasses. Hi an/ te captiuitatem. Porro in captiuitatis solutione Zorobabel primus 58 praefuit annis octo & quinquaginta. Rhesa Misciollā sex & sexagin/ 66 ta. Ioannaben Rhesa tribus & quinquaginta. Iudas primus cogno/ mine Hyrcanus quatuordecim. Hæc ille. Ex annis ergo horum du/ 53 cum consurgunt similiter anni centum nonaginta & vnus. 14

191

De tempore ab Alexandro magno ad Iudam Machabæum. Cap. 13.

164

Alexandro magno vsq; ad Iudam Machabæum fluxerunt anni cētum sexaginta quatuor. Quod etiam ostēdit Philo prius per pontifices Lenitici generis: deinde per duces Dauidicos. Dicit ergo. Ab Alexandro vero ad Asmonaim pontifices vsq; ad Iudam. 27
Onyas Priscus annis vigintiseptem. 23
Simon Priscus viginti tribus. 20
Eleazarus Antiochi Theos inimicus viginti. 27
Manasses Seleuco Gallinico amicus vigintiseptem. 28
Simon iustus honoratus a magno Antiocho vigintiocto. 39
Onias huius filius a Seleuco spoliatus templo tringintanouē. 39
Hunc sequitur Iudas Asmonai. hæc Philo. 164
Ex prædictis reddantur anni centum sexaginta quatuor. Deinde Philo eosdem annos cōputat per duces ipsos, dū subiūgit. Ducēs vero ex domo Dauid fuere.

HEBRÆORVM TEMPORVM

28

Iosephus primus annis septem. 7
Abner Sernei vndecim. 11
Helih Matathias duodecim. 12
Asar Maat nouem. 9
Magit Artaxat decem. 10
Agai Helli octo. 8
Maillot Naum septem. 7
Amos Scirach quatuordecim. 14
Matathias Siloa decem. 10
Iosephus iunior Arses honoratus a Ptolemeo sexaginta. 60
Iannens secundus Hyrcanus praefuit annis sex & decem. 16
Hæc Philo. Ex his ducibus colligunt̄ anni cētū sexaginta quatuor. 164
De Regibus autem ex Nathan ante captiuitatis liberationem, & de ducibus post ipsam liberationem quo ad eorum nomina siue cognomina vsq; ad Iudam Machabæum conueniunt Lucas euangeli/ sta & Philo, & in multis etiam Iosephus.

De tempore a Iuda Machabæo usq; ad Christum. Cap. 14.

Iuda Machabæo vsq; ad Christi cōceptionem fluxerūt 161 anni cētum sexaginta & vnus. Hoc autē probatur ex ver/ bis Philonis in breuiario temporum. In quo tempus a Iuda Machabæo ad tyrannidem Herodis & ab ea ad legi/ timum eius principatum: a quo vsq; ad suam gratem idē Philo de/ scribit dicens: Mox secuti Asmonai simul cū pontificatu etiam du/ ratū a domo Dauid subripuerūt. Vnde orta est inimicitia & simul/ tas. Iudas Asmonai correptis armis cōtra Antiochum illustrem & filium eius Eupatorem atq; Demetrium praefuit annis quinq; 5
Ionathas eius frater decem & nouem. 19
Simon ab Antiocho Sidete imunitate donatus praefuit annis octo. 8
Ioannes Hyrcanus Priscus ex Asmonaim annis vigintisex. 26
Aristobolus vno. 1
Ianneus Alexander vigintiseptem. 27
Eius vxor Alexandra nouem. 9
Vltimus Hyrcanus tringintaquatuor. et 34
Qui captus a Parthis relicta vxore ac filia eius fra/ tre Aristobolo: mox Herodes iubente senātū Romano: inuitis He/ brais regnū tyrannicum iniit sumpta sibi vxore filia Hyrcani capti/ a Parthis: & declarato filio eiusdem Hyrcani Aristobolo pontifice, vt Iudæorum animos ad se inclinaret. Sustulit autē ex filia Hyrcani

sebig. 3. an. El. 170. 2. reg. grecor. 2. El. 3. anno de symon El. 172. reg. grecor. quod opoz tet. Ita esse ut habet. 1. machab. 13. et. 14.

Josepho ponit. 31. ybuen. 1. al. Indab machab. 26. and. dar. 3. et. no. mas. 27. y. on. st. abra. ab. alex. on. 9. dro. st. ad. Iudam. ma. 34. ch. 1. in. 164. 2. 26. et. to. tidem. a. iud. 1. 129. ad. xpm. y. 103. 2. 26. reg. grecor. emp. 2. 31. 2. 26. ante. dn. m. a. Seleuco. m. can. 2. et. vt. recte. sup. pont. ab. et. l. u. 1. 164.

L I B E R T E R T I V S

Table with 2 columns: Description of time periods and corresponding numbers. Includes entries like 'ætatis: & immetietus eos esse quingentos octoginta sex' and 'Nam a desolatione vsq ad liberationem fuerunt anni'.

E P I L O G V S

Similiter colligendi sunt simul omnes anni a mundi creatione vsq ad Christum ex distinctionibus prædictarum sex ætatum. Nam ab Adam vsq ad diluuium fuerunt anni...

Handwritten marginal notes in Latin, including '# #', '436. 440. et ibi 586', and 'Liber tertius de Itolorum temporum descriptione'.

Et temporibus ante diluuium in libris Emerici nihil innere potuimus, nisi quod scribitur a Beroso Chaldo...

ITALORVM TEMPORVM 30

terierunt secula: quæ a nostris Chaldæis fideliter fuerunt seruata. Cui ergo singula tēpora non expresserit ante diluuium: & ad nos nō peruenierint annalia Chaldæorum: non possumus ex eorū scriptis...

De aureo seculo. Cap. 16

Vernadmodum ait Marcus Cato Portius in fragmentis. Italiae splendidissima origo fuit, tum tempore, tum origine gentis. Coepit enim aureo seculo sub principibus diis Iano, Carnefe, Saturno, gēte Phoenica & Saga...

Vertical handwritten marginal notes on the right side of the page, containing various annotations and references.

qui fuit octavianij. 43. ang qui quid em ang cyclo Solu non bifidato sed curu ont vt nunc currit...

LIBER TERTIVS

ter metalla effulsit. Eam cœpisse sub Ogige ante Ninum annis circiter ducentis & quinquaginta Xenophon atq; maiores prodiderūt. Is Ianus sub initium aurei seculi, leuissimum latus Tyberis in Ethuria tenuit. Carneses vero ac Saturnus circa finem eiusdem ætatis dextrum incoluerunt. Hęc ille. Aurea ætas non durauit integris annis ducētis quinquaginta; sed fere vno minus: ideo predicti anthores eidem numero ducentesimo quinquagesimo addiderunt ferme vel circiter. Nam & Berofus, ex quo authores præfati hęc hauserunt, enumerat annos ætatis aureæ ducentos quadraginta nonem. Xenophon etiam in libro de equitrocis idem tempus describit a publica fide colūne in Babylonia excise a Semiramide. Enumerat enim

249 ab inundatione ad Saturnum patrem Beli annos triginta unum supra centum: & a Saturno ad Belum filium annos sex & quinquaginta: & a Belo ad Ninum annos sexaginta duos. Itaq; ab inundatione ad Ninum primum monarcham fuerunt anni ducenti quadraginta nouem, quos ostendimus tribus regibus Italię a diluuiio ad Ninum & Carnesem.

	108
Solitudo Italię annis centum & octo.	33
Ianus primum adueniens annis triginta tribus.	58
Comerus Gallus annis quinquaginta octo.	50
Ochus Veius annis quinquaginta.	249.

Ex quibus consurgunt anni ducenti quadraginta nonem. Hos tres reges nominat Berofus author publicę fidei: qui dicit anno decimo Saturni patris Beli, Ianum misisse colonias Thuscas, dicitur ce Comero Gallo: cui filius fuit Ochus Veius.

De argenteo seculo.

Cap. 2.

Ost aureum seculum secuta est argentea proles, de qua dicit Fabius Pictor. Circa finem aurei seculi primus omnium Ninus Rex Assyriorum hos aureos mores noua regnandi cupiditate mutauit. Et primus limites transgressus bella finitimis mouit: & totius Asię populos perdomuit: sub quo Carneses præfectus fuit Aboriginibus. Et paulo post frementibus vndiq; contra se armis: toto prius pererrato orbe Saturnus ad Ianum se contulit. Eum comi hospicio Ianus receptum Latio & Aboriginibus præfecit. Et more quamuis tunc finientis aurei seculi, intra fines suos sese quisque continuit: Ianus in Ethuria: & Saturnus in Latio: Tyberimq; fines imperii esse

instituit. Intra enim suam cuiq; patriam tunc de more regnum finiebatur. Limes igitur erat inter eos Tyberis: arę vero limitum erant Ianiculum & Saturnia Capitolina. Ethuriam a Ianiculo Ianus, Latiū a Saturno Saturnus cognominauit. Ad radices enim capitolii Saturnus condiderat, vt Ianus Ianiculum. Hęc igitur fuit prima Romę origo ad radices Capitolii: vbi tunc pascua bobus erat. Hęc ille. Cui & conuenit Cato in fragmentis: qui, vt in. 2. libro Dionysius dicit, Fabium Pictorem secutus est dicens. Roma principio sui pascua bobus erat.

A Carnese autem ad Atlantem Italum, a quo Italia dicta est, fluxerunt anni quadringentitriginta sub his regibus.

Carneses regnauit annis decem & nouem.	19
Iani secundus aduentus annis octoginta duobus.	82
Crani Razenus annis quinquaginta quatuor.	54
Aruns annis quadraginta tribus.	43
Tages annis quadraginta duobus.	42
Sicanus annis triginta.	30
Enachii Lukii annis triginta.	30
Apis annis decem.	10
Lestrigon annis quadraginta quinque.	45
Hercules annis triginta.	30
Thuscus annis viginti septem.	27
Altheus annis septem.	7

Hesperus annis vndecim. 11

Ex his consurgunt anni quadringentitriginta. 430

Hęc tempora fidem publicam habent a Beroso in. 5. antiquitatum. Qui per Reges Assyriorum a Carnese, qui rexit primo anno Nini colonias Italas vsq; ad Italum supputat totidem annos & Larthes quot assignauimus. Insuper Carnesis Saturni: Iani meminit Iginus, Plutarchus, Macrobinus in primo Saturnaliorum, & nonnulli Poetę. Crani Razeni meminerunt loca Voltornę ita dicta: & Mirsilus de origine Italię: & Dionysius in primo libro dicens Thuscos se appellare a duce Razenos. Aruntis primi, quem Berofus Arunum nominat, memoriam seruant eius colonię Thuscę: Aruntini veteres: Aruntini Ralliensis: Aruntini Fidentiores. Tagetem fuisse, qui primus Thuscos aruspiciam docuerit omnes cum Beroso cõfitentur. Sicani prædia in agro Vetulonię manent: quę dicimus vallę Sicanam: sicut Enakios cęs dicimus kathenakios, idest congregationes gigantum: quos expugnavit Apis: & filius eius Hercules Ægyptius.

Vnde & vallem gigantum etiam circa Tuscanellam incolę vocante & campum Cymeum iuxta kat enakia: vbi Ioui iusto Api affuerunt Itali contra gigantes, vt asserit Diodorus in sexto libro. Aliquot annis præfuisse Italie Apim & eius nepotē, quę Græci Anthropophagū, Etrusci Churchium: Latini & Berofus Lestrygonem vocant. Itemq; & Herculem, Tuscum, Altheum, & Hesperum cūcta supradicta monumenta cum Beroso confirmant. Et ideo a Charnese vsq; ad Hesperum amplam fidem temporum & hominum Berofus & historici & eorum monumenta præbent.

De Aeneo seculo.

Cap. 3.

Seculum Aeneum incepit ab Atlante Italo, a quo Italia nomen accepit: vsq; ad Troianum excidium. Dicit enim Fabius Pictor in secunda parte libelli primi de origine vrbis Romę. Prima igitur origo Romę fuit collis Capitolinus ante Saturnia dictus. Sequens hunc Auentinus fuit habitatus ab Atlante Italo e Sicilia aducto eo cōtra fratrem suum Hesperum: in cuius tutela erat Aethrurie imperium adhuc Iano puero & immaturo ad munera regia & regni. Porro Italus dimicare a Iano & Aethruscis prohibitus in Auentino confedit: ad cuius radices iuxta Tyberim ope atq; consilio Iani Capenam oppidulum condidit: & regionem eius permissu Italiam dixit. Mox Hespero fratre rebus humanis exempto Italus in tutelam Iannm & Etruriam suscipiens: omnem circa Tyberim regionem extinctis vltro citroq; aliis cognominibus a se Italiam nuncupauit. Hęc ille. Teste Igino, cui concordat Berofus Atlanti Italo, a quo Italia dicta est, frater fuit Hesperus Rex Hispanie: inter quos bello orto ob regnandi cupiditatem superior fuit Atlas Italus: qui pulso Hespero in Italiam regnauit in Hispania, atq; Sicilia Hesperus in Italia ad Tuscos se conferens regni tutor factus est Iano tunc infante, vt Fabius innuit. Sed cōsidera vnum fuisse Iannm Priscum, plures vero posteriores: quorū hic fuit vnus, cui nomen Camboblascon: & cognomen fuit Coritus gener Atlantis Itali, vt in quinto antiquitatum Berofus prodit. Ab hoc Hespero Italia & Hispania Hesperie dictę sunt, quia vtrobiq; regnauit, vt Iginus scribit & Seruius super Aeneida refert. Non autem dicuntur ab hespero sydere, vt Græci mentuntur: quia eodē nauigant ab Italia in Hispaniam: quia sic & Gallia esset Hesperia, quia eodem sydere nauigant ab Italia in Gallias, vel quia sola stella Polari fiat nauigatio: sed,

vt dictum est, ab Hespero, qui in Hispania & in Italia regnum tenuit: Verum pauloante obitum Hespero Italus ab Hispania in Siciliam: & a Sicilia in Italiam contra fratrem dimicaturus concessit in Latium: vbi Etrusci cum Iano puero obuiantes prohibuerunt Italum cum fratre arma conferre. Permiserunt tamen, & opem cum consilio adierunt, vt e regione Saturnię collem Auentinū teneret: & condito oppido Capena etiam agrum eius a se Italiam diceret. Mox ergo mortuo Hespero tutor Iani, qui & Coriti successit Italus in Vetulonia, vt in 5. antiquitatum Berofus tradit. Subiungit autē Fabius Pictor post prædicta dicens. Suscepto igitur Italus Italie imperio tum filiā suam Romam nomine Siculis & Aboriginibus in Latio præfecit. quę relicta Capena medium Palatinum tenuit: & in vertice vbi hæret Exquilino, Romam oppidulum condidit, quod Valentia sonat. hæc ille. Huius ergo ærei seculi tempora demonstrabimus prius per Reges, Larthes Italie in Vetulonia: deinde per subregulos, qui regnarunt in Latio: vnde Latini dixerunt originem: ex quibus etiā sublecuti sunt qui Romani denominantur. Ab Italo ergo vsq; ad excidium Troie fluxerunt anni. 448. quod ostēditur ex temporibus ab Italo vsq; ad decimum octauū annum Mezentii, quo anno Troia euerfa est.

Italus ergo Atlas regnauit annis decem & nouem.	19
Morges annis viginti.	20
Coritus annis trigintatribus.	33
Iafius annis quinquaginta.	50
Corybantis annis quadraginta octo.	48
Turrhenus annis quinquaginta & vno.	51
Tarcon Priscus annis vigintitribus.	23
Abas annis quindecim.	15
Olans annis viginti & vno.	21
Veibennus annis quadraginta duobus.	42
Oscus annis triginta quatuor.	34
Tarcon secundus annis quadraginta quatuor.	44
Tyberinus annis triginta.	30
Mezentius annis vigintiduobus.	22
Ex quibus cōsurgunt anni quadringenti quinquaginta duo.	452
A quibus si subtrahas annos quatuor, quibus regnauit Mezentius post excidium Troie, remanent anni quadringenti quadraginta octo ab Italo ad Troie incendium.	448.

De his regibus Latini historici non tacerunt, & eorum monumenta adhuc extant. De Italo & filio eius Morgete atq; Itali genero Coy

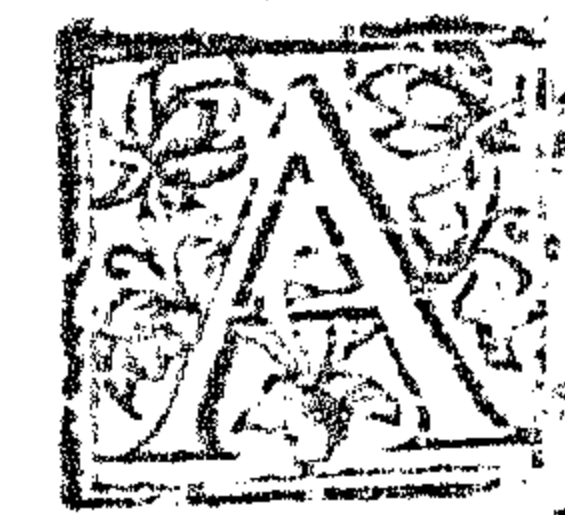
rito & eius filio Iasio: necnō & de Turrheno Meone & eius filio Tarconte Prisco pleni sunt codices. De Bante vero, quem Berofus Corybantem vocat, id est hastatum Bantem inscriptio Cranisca memoria facit. Abas a quo Abantes in Thuscia populi ad caput Abium maritimi: perpetuum argumentum habet regionem ipsam vnde Lucumo nomine Torius classis maritimæ pro Ænea princeps fuit, vt author est Virgilius in. 10. Aeneidos denominans ipsum Toruūm Abantem. Olanum ducem Thuscie fuisse, qui primus Mediolanum fundauerit, testis est Cato in fragmento. 7. originum. Veibenum cognomine Massum conseruant monumenta & vrbs in Thuscia Massæ: & Cœlius Veibenus a familia, vt memorat Varro in primo de lingua Latina. De Osco sunt colonia Osca, quæ & Capua. Nam Osca sunt Capuenses, vt ait Sertius super Aeneida: & Volosca. i. antiqua Osca, & per syncopam Volsca: & Volsci populi: De Tarconte secundo qui Cacum coniecit in Labyrinthum. Solinus etiam loquitur in Collectaneis. Tyberini patris Ocni ex fatidica Manto, a quo Albulia Tyberis dictus est, meminit Virgilius in. 8. & 10. Aeneidos: & alii authores. De Mezentio vero memoriam faciunt Linius in primo ab vrbe condita: Dionysius item Halicarnasens in. 2. libro. Macrobius in primo Saturnaliorum: & Virgilius in. 8. & 11. Aeneidos & deinceps. Eadem tempora supputantur per subregulos Latii ex Beroso & Manethone. Licet Manethon aliqua emendatione indigeat, vbi non consulte locutus est: vel vbi vitio scriptorum est deprauatus.

Roma filia Itali in Latio regnavit annis quadraginta sex.	46
Romanessus eius filius annis septuaginta & vno.	71
Picus Priscus annis quinquaginta septem.	57
Faunus Priscus annis triginta.	30
Amnus Faunigena qui teste Sillio locauit Agillam filiam Trasimeno filio Thurreni annis quinquaginta quatuor.	54
Vulcanus annis triginta sex.	36
Mars cognomine Ianns annis viginti tribus.	23
Ceculus cognomine Saturnus annis triginta sex.	36
Picus iunior annis triginta quatuor.	34
Faunus iunior annis viginti quatuor.	24
Latinus Æneæ postea socer annis triginta nouem.	39
Ex quibus consurgunt anni quadringenti quinquaginta.	450
A quibus si demas duos annos, quibus regnavit Latinus post excidium Troiæ, remanent anni quadringenti quadraginta octo:	448
a Roma sub regula Latii ad euerfam Troiam.	

De

De stanneo seculo.

Cap. 4.

B euerfa Troia vsq; ad Romulum Romæ conditorē stanneo. n. seculum nuncupari potest. quod supputatur annis quadringentis uiginti septem, vt placet Orofio. Omissis igitur Italiae regibus: quoniam aliqua incerta de ipsorum annis traduntur: verum annorum numerum ostendemus tantum ex Latinorum Regibus. Post euerfionem Troiæ ipsis Latinis, qui postea Romani nuncupati sunt, primus regnavit Aeneas. Dicit enim Manethon. Anno tertio ab euerfione Troiæ Aeneas venit in Italiam ad Latinum & Euandrum & Thurrenos, hoc est anno tertio inchoato non completo. Constat autem Aeneam profugum domo venisse ad Latinum Aboriginum Regem: a quo primum Aborigines Latini dici ceperunt: a Latinoq; comi hospicio exceptus Aeneas etiā Latini filia coniugio accepit: vnde ortū est bellū inter Troiingas, Aborigines, & Rutulos. Nā teste Lino in primo ab vrbe cond. Turnus Rex Rutulorum, cui pacta Laninia ante aduentum Æneæ fuerat: prælatum sibi aduenam ægre ferens: simul Æneæ Latinoq; bellum intulerat. Nentra acies ex eo certamine læta abiit. Victi Rutuli: victores Aborigines, Troianiq; ducem Latinum amisere. Cui Latino successit in Regnum Aeneas: qui s̄m Manethonem regnavit annos tres: & a Troiæ excidio ad obitum Æneæ fuerunt sex anni, & paulo plus. Nam inchoato septimo anno accepit regnum Ascanius: & ille annis eidem attribuitur.

1 Post igitur euerfam Troiā tertio anno completo perit Latinus.	3
2 Aeneas regnavit annos tres.	3
3 Ascanius annos triginta octo.	38
4 Silvius posthumus frater Ascanii annos viginti nouem.	29
5 Aeneas Silvius annos triginta & vnum.	31
6 Latinus Silvius iunior annos quinquaginta.	50
7 Alba Silvius annos triginta nouem.	39
8 Athus vel Epithus Silvius annos viginti quatuor.	24
9 Capis Silvius annos viginti octo.	28
10 Capetus Silvius annos tredecim.	13
11 Tyberinus Silvius annos octo.	8
12 Agrippa Silvius annos quadraginta.	40
13 Remulus sive Aremulus Silvius annos decem & nouem.	19
14 Auentinus Silvius annos triginta septem.	37
Procas Silvius annos viginti tres.	23

Io. Lucidus

E

15 Amulius Silvius annos quadragintaduos. 42
 Ex quibus consurgunt anni quadringentis septem. 427.
 In omnibus prædictis secuti sumus Eusebiū excepto ultimo Amu-
 lio: cui Eusebius attribuit annos quadragintaquatuor: Nos autem in
 hoc imitantes Dionysium Halicarnasum, qui eius annos describit
 42. eundem annorum numerum annotauimus, sicut etiam cōputat
 Orosius: ex quorum computatione, vt dictum est, consurgit nume-
 rus annorum. 427. licet s̄m Eusebiū & Eutropium consurgant an-
 ni. 429. quorum duo superflant anni: quos amputauimus.

De ferreo seculo.

Cap. 5.

240 **S**eculum ferreum dicimus tempus, quo regnauerunt Ro-
 mani Reges ab ipso primo Rege Romanorum Romulo
 vsq; ad pulsos Reges: quo tempore ab Eusebio enumeran-
 tur anni ducenti quadraginta. Post Reges namq; Latinorū,
 exordium sumpserunt Romanorum Reges, Romulo primum arri-
 piente regnum vi ferrea occiso. s̄. Amulio, Numitore, ac Remulo. Si-
 cut enim dicit Eusebius & Eutropius: Numitor Procæ Silvii penul-
 timi Regis Latinorum filius maior, a fratre Amulio regno pulsus in
 agro suo vixit: Filia eius adimendæ spei partus gratia, virgo Vestalis
 lecta: quæ cum septimo patris sui anno geminos edidisset infantes,
 iuxta legem in terra vitæ defossa est. Verum paruos prope ripam
 Tyberis expositos Faustulus regii pastor armenti ad Accam Lauren-
 tiam suam detulit. quæ propter pulchritudinem & rapacitatem cor-
 poris sui quæstiuosi Lupa a vicinis appellabatur. Vnde ad nostram
 vsq; memoriam: meretricum cellulæ lupanaria dicuntur. Pueri cum
 adolensset collecta pastorū & latronum manu interfecto apud Al-
 bam Amulio, autem Numitorem in regnum restituit. Quo auo
 perempto: & fratre Remulo interfecto, Romulus solus Romæ regna-
 re cœpit ædificata iam vrbe. Nam cœpit ædificare eam anno. 4. sextæ
 Olympiadis: & anni regni eius cōputari incipiunt anno primo septi-
 mæ Olympiadis postquam. s̄. interfecerat Amulium, Numitorem,
 & Remulum, vt refert Dionysius Halicarnasus.

1	Romulus ergo regnauit annos trigintaseptem.	37
	Vacat regnū anno vno: quod tempus interregnū appellatum est.	1
2	Numa Pompilius annos quadraginta & vnum.	41
3	Tullus Hostilius annos trigintaduos.	32
4	Ancus Martius annos vigintitres.	23
5	Tarquinius Priscus annos trigintaseptem.	37

6 Seruius Tullius annos trigintaquatuor. 34
 7 Tarquinius superbus annos trigintaquinque. 35
 Ex quibus consurgunt anni ducenti quadraginta. 240.
 quibus regnauerunt prædicti septem Romanorum Reges, vt Euse-
 bio placet. Cui cōuenit Solinus in toto numero annorū. 240. simul:
 sed separatim aliter distribuit annos. s̄. Numæ. 43. Ancus Martio. 24.
 Seruio Tullio. 42. & Tarquino superbo. 25. In reliquis cōuenit ex-
 cepto anno vno interregni post Romuli obitum: quem Numæ attri-
 buit: ac tandem idem numerus annorum. 240. resultat. Quidam ta-
 men cum Dionysio Halicarnaseo dicunt Reges eosdem regnasse an-
 nos. 244. contra veritatem publicæ fidei. Nos autē sequimur in hac
 probata computatione ipsum Eusebiū: qui publicam fidem anna-
 lium Romanorum imitatur. Qui superaddunt quatuor annos for-
 tasse computant annos Romuleos decem scilicet mensium: quos ta-
 men eius successor Numa Pompilius emendauit, & annū ex duode-
 cim mēibus Ianariis instituit. Viginti enim anni duodecim men-
 sium continent menses ducentos quadraginta, ex quibus sunt an-
 ni. 24. decem mensium. Non est ergo mirum si quidā authores qua-
 tuor annos addunt eo q̄ annos tunc decē mensium cōputauerint.

De plumbeo seculo.

Cap. 6.

Plumbeum seculum vocamus tempus Consulium Roma-
 norum ob eorum grauitatem in regimine vrbis: annorum
 spatio quadringentorum sexagintaquatuor. Dicit enim Eu- 464
 sebius in libro de temporibus. Romæ post exactos Reges:
 primum Consules duo à Bruto esse cœperunt: deinde tribuni ple-
 bis ac Dictatores: & rursus Consules temp. obtinuerunt per annos
 ferme quadringentos sexagintaquatuor vsq; ad Iulium Cæsarem.
 qui primus singulare arripuit imperium Olympiadis ceterimæ octo-
 gesimæ tertie. Idem confirmat Hieronymus in prologo super expla-
 nationes in Aggeum prophetam. Post plumbeum seculum rursus
 innouatum est aureum tempore Iulii Cæsaris: vel potius tempore
 Octauiani Augusti: quando cœpit monarchia Romanorum. Arri-
 puit autem imperium Iulius Cæsar anno primo centesimæ octoge-
 simæ tertie Olympiadis prope eiusdē anni finem: & imperauit tribus
 annis & septem mensibus s̄m Iosephum lib. 1. Iudaici belli. Deinde
 nō integris duobus annis vacauit imperium: quod postea assumpsit 42
 Octavianus Augustus: cuius anno. 40. secundo ferme cōpleto natus
 est Christus. Consulū ergo anni fuerunt quadringentis sexaginta qua-
 tuor.

E ii

tuor: & ab imperio Cæsaris ad annum quadragesimū secundum Augusti fuerunt anni quadraginta sex. Qui simul iuncti sunt anni quingenti decem. Tunc itaq; natus est Christus, quo innovata sunt omnia tempora.

EPILOGVS.

N unc ergo colligendi sunt anni singuli & vniuersi à mundi creatione ad Christi natiuitatem ex prædictis seculis.	
Seculū Ethnicis ignotū ante diluuiū cōtinet ānos.	1 656
Aureum seculum annos.	249
Argenteum seculum annos.	430
Aeneum seculum annos.	448
Stanneum seculum annos.	427
Ferreum seculum annos.	240
Plumbeum seculum cum additione prædicta annos.	510
Ex quibus consurgunt anni triamillia nongentifexaginta. à condito videlicet orbe ad Christi natiuitatem.	3960

Liber quartus de Chaldæorum chronographia, in quo agitur de quatuor Monarchiis.

PROLOGVS.

Væ in præcedentibus duobus libris descripta sunt tempora: eadem etiam Chaldæorum chronographia comprobari possunt ad maius veritatis robur. Quod in hoc quoque libro quarto faciemus, ex quatuor Monarchiis præcipuis sibi inuicem succedentibus, videlicet ex Monarchia Chaldæorum: ex Monarchia Persarum ac Medorum: ex Monarchia Alexandri magni: & ex initio Monarchiæ Romanorum.

De Monarchia Chaldæorum & Regibus Babyloniæ. Cap. I.

Regnum Chaldæorum sine Assyriorum quod dicitur Babylonicum, initium sumpsit ab ædificatione turris Babel, ut dicit Berofus Chaldæus anno ab vniuersali aquarum inundatione centesimo trigessimoprimo: & hi fuerunt eius reges, ut ipse scribit in quinto antiquitatum libro: & post eum Metasthenes Persa: & Manethon Aegyptius in supplementis ad ip-

sum Berofum.

Anno ab vniuersali diluuiō centesimo trigessimoprimo. 131

321 Nimbrotus, qui & Saturnus filius Chus & nepos Cham regnavit inde ānos quinquaginta sex. Hic, ut author est Berofus in. 4. antiquitatum libro: in campo Semnaar designauit urbem: & fundauit maximam turrim: & deduxit eam ad altitudinem & magnitudinem montium: sed non compleuit: nec designatam urbem fundauit. 56

2 Belus qui & Iupiter eius filius regnavit annos sexagintaduos. Hic, ut ait Berofus, Fundamenta designata Babyloniæ oppidi magis quàm urbis erexit. 62

3 Ninus eius filius regnavit annos quinquagintaduos. Hic primus monarchiam cepit teste Beroso: & omnibus suis viribus sumptis armis patris sui Iouis Bel, omnibus bellum intulit nulli parcens. Hic omnium primus Babylonicum Regnum propagauit: & omnium primus templum Belo patri: & matri Innoni: & Rheæ auicæ: & statuas in medio oppidi Babyloniæ erexit. Hæc ille. Anno eius. 43. natus est Abraham, ut affirmat Eusebius. 52

suis

4 Semiramis Ascalonita vxor Nini annos quadragintaduos regnavit. Hæc, ut ait Berofus, antecessit militia, triumphis, diuitiis, victoriis, & imperio omnes mortales. Ipsa hanc urbem maximam ex oppido fecit, ut magis dici possit illam ædificasse quàm ampliasse. Nemo unquam huic sceminae comparandus est virorum: tanta in eius vita dicuntur & scribuntur, cum ad vituperationem, tum maxime ad collaudationem magnifica. Hæc ille. Pro sacris autem literis hæc notanda videtur, quod Diodorus in. 3. scribit Semiramidem natam ex dea Ascalonita: quam Dirceten, id est semipiscem vocant: eamque dictam Semiramidem quod Semiramis lingua Syra dicantur aues, à quibus nutrita sit & potissimum columba: in quam moriens, ut fabulatur, conuersa est postquam vixit annos duos & sexaginta, ut Ctesias Gnidius scribit cum quadragintaduobus regnasset. Docent autem sacrae literæ hæc duo. Primum deam Ascalonitarum esse Dagon lingua hebræa dictam: quæ indem Hebræi piscem interpretantur. Hieronymus vero melius piscem mæroris dici asserit. Hoc propinquius congruit Diodoro: qui scribit eam deam cum adulterino concubitu peperisset Semiramidem, pudore atque mærore ducta sese in stagnum demersisse: quæ in piscem conuersa, ut putabatur, pro nomine fuit à Palæstinis habita. Alterum est quod Semiramidem. i. auem & eo columbā Babyloni non solum pro conditricem urbis Babyloniæ habebat: verum etiam uti Romani Romulum, deam venerabant. Vñ & Hiero. 25. Rex Babyloniæ à conditricem colūba

Ibi dircetm // de hoc in matali mophosi obidy // libro. 9. ubi dicit legit: L

LIBER QVARTVS

vocabat cū dī. Facta est terra eorū in desolationē a facie iræ colūbe.
 5 Zameis Ninias filius Semiramidis annos triginta octo regnavit. In 38
regno Babylónico hic parum resplendit, vt ait Berofus. Ornauit ta-
mentem templi deorum, & Chaldæos ampliauit.
 6 Arius regnavit annos triginta: qui adiecit imperio oēs Bactrianos. 30
 7 Aralius regnavit annos. 40. Hic, vt ait Berofus, claruit ingenio & stu- 40
 dio militari: & primus adauxit pompas, & gēmas, & muliebres deli-
 tias. anno eius penultimo, hoc est. 39. Phaeton cū filiis suis classe ve-
 nit in Italiā ad Maloth Thagetem Ianigenum Razentū: & donatus
 fuit parte occidentali: posseditq; cū sua posteritate montes & totū Eri-
 danū: quo tēpore Italia tribus locis arsit multis diebus circa Istros:
 Cymeos: & Vesunios: vocataq; sunt a Ianigenis illa loca Palensana,
 id est regio conflagrata. Sicut. n. ait Moyses & Berofus in genealogiis
 post diluuiū: Cur filius Camēsis Saturni Aegyptii genuit Phaeton/
 tem: quē prolatione hebræa Moyses Phut: Aramei Phet, Latini Phae-
 ron pronunciant. Ab hoc. prodiit Lygur, vnde & dicti sunt Lygures.
 Phaetonē autem. s. Priscū primū posuisse colonias in Aegypto & Li-
 bya nomen est argumēto quia Libyi ante Libyū Aegyptium Hercule
 dicebantur a duce Phutei sine Phaetonē, vt Hiero. asserit sup Gene-
 10. cap. Ptolemæus quoq; cōmemorat in Aethiopia Aegypti urbem
 Phut Iur: & in Marmarica phut enuti: & in Libya Phut fluiū. De in-
 de, vt ait Berofus, Phaeton anno penultimo Araliū venit in Italiam,
 quo anno ibi fuit prædicta cōflagratio: de qua dicit Plato in Timæo.
 Illa q; vobis quoq; cōperta est Phaetonē Solis filium quōdam Solis
 cursus ascendisse luciferos illosq; exorbitasse ac incendisse terrena, fa-
 bula quidē putat: sed est vera historia. Fit. n. cœlestium lōgo circuitio-
 nis tēpore orbium exorbitatio: quā vastitas cōflagrationis sequat ne-
 cesse est. Hoc loco Plato cœlestium exorbitationē dicit fieri ex motu
 accessus & recessus. quē aliqui vocant motū trepidationis. Nos autē
 p̄supposita hac emendatione temporum cōputauimus retro cedēdo
 p̄ tabulas Astronomicas Ioannis Lucili & Abrahæ Zachari ad illud
 tēpus: & inuenimus hanc cōflagrationem accidisse ex cōiunctione
 ferē omnium planetarū in signo igneo in locis sulphureis, vbi facile
 ex calore accenditur ignis. Eo nāq; anno in fine Iulii & principio Au-
 gusti, Sol, Saturnus, Mars, Mercurius, & Venus, fuerunt simul in
 Leone signo igneo. Solus Iupiter tunc fuit in Tauro signo terreo.
 8 Baleus cognomento Xerxes regnavit annos triginta. Hunc, vt ait 30
Berofus, appellauerunt Xersem, id est victorem & triumphatorem
quod imperauerit duplo plus gētibus q̄ Aralius. Erat enim militia

ferox & fortunatus: & propagauit regnum vsq; prope Indos. Huius
 Balei Xerxis temporibus apud Lygures Phaeton relicto filio Lygure
 regressus est in Aethiopiam.
 9 Armatites regnavit annos triginta & octo. qui vt ait Berofus, magis 38
ad voluptates & delicias conuersus, ea quæ ad libidinem spectat tum
inuenit, tum maxime inuenta ampliauit.
 10 Belochus Priscus regnavit annos trigintaquinque. qui idcirco a Belo 35
sumpsit cognomen, vt ait Berofus, quia cum imperium voluit exer-
cere maximum pōtificium Beli Iouis: & maxime circa auspicia & di-
uinationes occupatus fuit eius animus. Belochus enim apud Chal-
dæos Beli amator dicitur apud Latinos. Nonisimms annis Belochi
tumuit mare Atticum, & ebulliens inundauit Atticam.
 11 Baleus regnavit annos. 52. Hic, vt ait Berofus, post Semiramidem 52
supra ceteros enituit fama: splenduit imperio vsq; intra Indiam.
 12 Althades regnavit annos trigintaduos. 32
 13 Marnitus regnavit annos triginta. 30
 14 Manchalenus regnavit annos triginta. 30
 15 Sphernus regnavit annos. 20. cuius anno. 19. Moyses natus est. 20
 16 Marnelus regnavit annos triginta. 30
 17 Sparetus regnavit annos. 40. Eius anno. 4. vt ait Berofus, Athenien- 40
 ses regnū exorsi sunt. Anno quoq; eius. 34. & 35. in Thessalia dilu-
 uium fuit: & in alia eorū parte post terremotū secutū est incēdiū sub
 quodā illorū rege Phaetonē. s. Græco: q; fuit alius a Phaetonē Prisco.
 18 Ascathades regnavit annos quadraginta. qui, vt ait Berofus, fundi- 40
tus omnem Syriam ditionis suæ fecit. Anno eius. 8. Chencres Rex
Aegypti victus Hebræorum magica periit in mari. Berofus putauit
Moysen arte magica signa fecisse, cum eius miracula scripturæ sacræ
virtuti diuinæ attribuant. Sed ei venia danda est tanquā ethnico qui
diuina mysteria ignorauit. Peius errauit Instinus: qui in. 36. epitho-
matum dixit Ioseph magum, & affirmat Moysen eius fuisse filium:
eundemq; Moysen cum Hebræis viginem & scabiē passis ab Aegy-
ptiis pulsum sacra Aegyptiorum furto abstulisse: Aegyptios vero il-
la armis repetere pergentes maximis imbribus domum redire com-
pulsos. Sed hoc mendacium verbis Berofi euertitur, qui dicit Pha-
raonem Chencrem non reuersum domum, sed in mari perisse. Non
potuit etiam esse Moyses filius Ioseph, quoniā anteq̄ Moyses nascere
tur sexagintaquinque annis transactis obierat Ioseph. Moyses etiam de
alia tribu. s. Leui descendit, non de tribu Ioseph, vt scriptura sacra te-
statur. Recte autē scripsit de ipso Strabo lib. 6. Geographiæ dicens.

p̄ Ibi. Anō 19. 8. Chencres. // esto dize lucido por q̄ // E iiii
 pone con eusebio ser el año p̄ numero de abraham el //
 año. 43. de nino y no fue sino el año. 44. de nino. y //
 assi fallo. quod chencres rex egypti perijt in mari Anno ascathadis //
 nono et non octavo.

p̄ Ibi/be
 rofus // Si //
 mil. fol.
 . 41. p̄ la. 2.
 p̄ notat //
 mendaciij //
 Justing: L

555
 8 = 8.

frā dicitur // Arabijs.

Moses vnus ex Aegyptiis sacerdotibus, cum partem quandam regio- nis haberet: ac moleste ferret eorum instituta: hinc eo cōmigravit. Di- scessere cum eo multi, quibus diuina curæ erant. Docebat enim ille quomodo Aegyptii non recte sentirent: qui ferarum ac pecorum ima- gines deo tribuerent: nec Græci, qui deos hominum figuris insigni- rent: & q̄ id solum Deus esset, quod nos cōtineret: & terram ac mare: quod cœlum & mundum & rerum omnium naturam appellamus: cuius profecto imaginem nemo sanæ mentis nostræ similem audeat effingere oportere &c. Anno autem vltimo Ascatacis, vt ait Berofus, Atho donauit Dardanū parte agri Meonici: & ita regnum Troianū incepit. hucusq̄ ex Beroso. Reliquos vero Reges, qui sequuntur, ex Manethone Aegyptio & ex Metasthene Persa transumptimus.

19	Amyntas regnavit annos quadragintaquinq̄.	45
20	Belochus iunior. s. secundus regnavit annos vigintiquinq̄.	25
21	Bellopares regnavit annos triginta.	30
22	Lamprides regnavit annos trigintaduos.	32
23	Sofares regnavit annos viginti.	20
24	Lampares regnavit annos triginta.	30
25	Panias regnavit annos quadragintaquinq̄.	45
26	Sofarmus regnavit annos decem & novem.	19
27	Mitreus regnavit annos vigintiseptem.	27
28	Tautannes regnavit annos vigintiseptem.	32
29	Tautannes regnavit annos trigintaduos.	40
29	Teurens regnavit annos quadraginta.	30
30	Timæus regnavit annos triginta.	40
31	Dercilus regnavit annos quadraginta.	40
32	Eupales regnavit annos triginta & octo.	38
	Hucusq̄ Manethon: reliquos subiungit Metasthenes.	
33	Laosthenes regnavit annos quadragintaquinq̄.	45
34	Pyrithidas regnavit annos triginta.	30
35	Ofrathenis regnavit annos viginti.	20
36	Ofraganeus regnavit annos quinquaginta.	50
37	Asrazapes regnavit annos quinquaginta.	42
38	Tonosconcoleros regnavit annos quindecim.	15
	Hunc Græci Sardanapalum vocant, vt ait Metasthenes. Quoniam vero Eusebius eosdem reges & tempora Assyriorum sequitur a Nino vsq̄ ad Sardanapalum recipiendus est exceptis quinque vltimis annis. Dicit enim regnasse Sardanapalum annos. 20. cum annales Assyrio- rum scribant eum regnasse tantum. 15. annos, vt etiam Metasthenes ex annalibus Persarum affirmat. A diluuiio ergo ad finem Sardanap-	

Ibr. Eusebius // et enmenda de Eusebio scribit in Su- chronico folio. 7. plana. i.

pali colliguntur anni. 1483. Nam a diluuiio ad Ninum fuerunt an- ni. 249. A Nino vero primo Monarcha ad Sardanapali mortem fue- runt anni mille ducenti trigintaquatuor: quibus completa est monar- chia Assyriorum, vt patet ex annis collectis ipsorum Regum. 1483

De monarchia Medorum & Persarum. Cap. 2.

ost Sardanapalum cœpit Medorum & Persarum monar- chia bipartita inter Medos & Babylonios. Deinde reunita fuit sub primis Cyro & Dario. Cœpit autem prædicta Me- dorum monarchia bipartita hoc modo. Nam Belochus tertius princeps militiæ Sardanapali pro dolo suo Sarda- palo partitus est cum Medis monarchiam, vt Metasthenes enarrat di- cens. In publica Sufiana bibliotheca annales Persarum ferunt fuisse Belochum tertium Sardanapali clandestinum hostem: qui eius mili- tiæ præfectus erat. Is cum Arbace tunc Medorum principe partitus est monarchiam ea lege, vt Belochus Babyloniam: Arbaces Medos atq̄ Persas regeret. Et subiungit idem Metasthenes describens annos bipartitiæ monarchiæ sic dicens. Itaq̄ interfecto & ex se ipso flammis iniecto Sardanapalo, monarchia bipartita fuit. Apud Medos nãq̄ in ea hi regnauerunt annis quatuor & trecentis videlicet.

1	Arbaces vigintiocto annis regnavit.	28
2	Mandanes quinquaginta.	50
3	Sofarmon triginta.	30
4	Arthicarmin quinquaginta.	50
5	Arbianes duobus & viginti.	22
6	Arceus quadraginta.	40
7	Arthines vigintiduobus.	22
8	Astibartus cum Apanda filio viginti.	20
9	Apanda solus triginta. Hunc Græci vocant Astiagem, vt ait Diodo- rus Siculus.	30
10	Hoc denictio Cyrus & Darins regnauerunt annis triginta sex. Nã an- te reunitã monarchiã regnauerunt in Perside annis sex. Inde aliis sex Persico regno resignato Cambisi filio: sexennale bellum Thamiri Re- ginæ Scytharum intulerunt: sexto anno a Babylonis euocati: atq̄ Balthasare interfecto, reunitam monarchiam in Persas trãstulerunt. Hæc ille. Si ergo sex anni bis enutnerati hoc est duodecim addantur annis prædictorum Regum, colligetur simul anni trecenti quatuor, quibus regnauerunt. Subiungit etiam Metasthenes dicens. Totidem annis in bipartita monarchia regnatum est apud Babylonios vs.	304

vide dudozuz // Syculuz lib. 2. 2. plana. 60. dapo ne estob mesob' omob' fusta astibaz y di. ge p'cyro. 40. ab y al apanda nol' po' ne anob

Ibr. 36. // go entienda q' estob. 36. fueron. 66. 12. ante mortem balthasaris. 24. post mortem. delob' qualis. 29. lob. 2. p'umio b'ant' remat' cyro dario. 7. lob. 22. Significat' solo cyro // d'igo que' est' adic'io' e' b'uctio y ment'ia.

Ibi referunt duobus ctesias et metasthenes // miza q on la do de m... // aquij in anno per q a labia adodoro // mab ad ab al... // lo gual es falso //

in fabo gloria in culpa p... **LIBER QVARTVS** // que mente qui l... // monarchia persarum verdad San Hierodoto duodoro Justino y en secho

1	Phul Belochus regnavit annis quadragintaquinq.	48
2	Phul Assar, qui & Teglal Phul Assar vigintiquinq.	25
3	Salman Assar decem & septem.	17
4	Sennacherib qui & Sargon decem.	10
5	Assar Adon septem.	7
6	Merodach duobus & quinquaginta.	52
7	Ben Merodach vno & viginti.	21
8	Nabuchodonosor primus trigintaquinq.	35
9	Nabuchodonosor magnus quinq & quadraginta.	45
10	Amilinus cognomento Euilmerodach triginta.	30
11	Filius huius primus Reg Assar tribus.	3
12	Secundus filius germanus precedentis Lab Assardach, sex.	6
13	Tertius filius etiam frater duorum precedentium Balthasar, quinq.	5

Ex his cōsturgunt anni quatuor & trecenti, sicut in pcedētibus. 304. De Belocho & Arbace atq; Sardanapalo Diodorus in. 3. lib. copiosissime historiam tradit: & ostēdit quomodo Ctesias Gnidius in temporibus monarchiæ Assyriorū deficiat, non digerēdo Reges & eorū noia & tēpora: quibus quisq; regnaverit. Sed in monarchia Medorū laudat eundē Ctesiam, qui ex publica fide atq; bibliotheca Persarū annales in Græciā retulit: & eadē refert, que hic Metasthenes. Et ideo Græcus Ctesias recipitur in tēporibus Persarū: & repellitur a tēporibus Assyriorū: sicut econtra Eusebius recipitur de tēporibus Assyriorum: & excluditur funditus a temporibus Persarū: quia secutus est Herodotū & conterraneos fabulatores Græcos: & corrupit publicam & probatā fidem: quā incorrupte referūt Diodorus, Ctesias, & Metasthenes. Philo hebræus eadē profequit, quæ & hoc loco Metasthenes. Diuine quoq; literę in. 4. lib. Reg. & in. 2. Paral. horū Regū Babylonix reminiscunt: quā assidue hi bellū gesserunt cū hebræa gente. Nā de Belocho cognomine Phul ita scribit. 4. Reg. 1. 5. Venit Phul Rex Assyriorū cōtra Manahem regē Samariæ. Nec te moueat, q scribitura sacra vocet eum regē Assyriorū: quia diuine literę oēs reges Babylonix vocant reges Assyriorū. De Phul Assar cognomento Teglal eodē ca. ita scribit. Venit Teglal Phul Assar cōtra Facee regem Samariæ: & transtulit in Assyrios Galileā & vniuersam terrā Neptalim. Et 4. Reg. 1. 6. dicitur. Misit Achaz nuntios ad Teglal Phul Assar regē Assyriorū &c. De Salman Assar ita scribit. 4. Reg. 1. 7. Cōtra Osee filium Hela Regē Israel ascendit Salman Assar rex Assyriorū. & 4. Reg. 1. 8. dī. Anno. 4. regis Ezechix: q erat annus septimus Osee filii Hela regis Israel: ascendit Salman assar rex Assyriorum Samariā, & oppugnavit eam. In primis abra prohibo q ctesias gnidius in monarchia assuorū nihil erat sed in medorū monarchia erat recipiendū. nempe ab arbace qui occidit Sardanapaluz usq; ad cyrum ex clusib. // El sur Juan anno. higo mala consenencia y falsa q reproba la chro nologia de de cyro fasta el dario vltimo Scem q la lloban herodoto duodoro siculo y en secho. y dice q sugerion con herodoto con terraneos fabulatores grecos. siendo lo q esto dizen verdad. y dice q esta chronologia p pass la lloba bien ctesias. m abiendo ctesias a uztado ny errado en ella pnes della no toco usab ut est verdad In duodoro al qual duodoro le liban ta

Ibi no dice cōdo // esto lo dice duodoro // lib. 2. mē duodoro // plana. 5. linea. 20. // ante fin em. q ompu // ca. nomina // Ibi. nec se moviat // du q no dice nada // ludo en esto // Ibi. metasthenes // falso es esto por q // duodoro contradize // a metasthenes con // do. 191. q ay de de // la capitulo de Snelm // fasta la mudo de // dario esse // no dice aquynada q // del es lo q ludo // aquij dice // Ibi. p. saruz // aquij // se vno in anno q // medoz abia de de // aquij. por q In primis // sed in medoz mon // usq; ad cyrum ex clusib. // no logia de de cyro // dice q sugerion con // errado en ella pnes

q ctesias no toco dellanado: // duos Selo q done aquij anno // sumfn metasthenes y philon

MONARCHIAE MEDORVM ET PERSARVM 38

gnavit eā, & recepit. Nā post annos tres anno. s. sexto Ezechie & 9. an no. Osee regis Israel cepit Samariā rex Assyriorū, & transtulit Israel in Assyrios. De Sennacherib ibidē dicit. Anno. 14. regis Ezechie ascē dit Sennacherib rex Assyriorū ad vniuersas ciuitates Inda munitas, & cepit eas. Idē Sennacherib dictus est & Sargon, vt scribit Hesa. 20. ca. Nā fm Hiero. septē noibus vocabaē, vt ibi Glossa refert. Cōsideran dum q in textu Metasthenis scribit. Sennacherib regnasse annos. 7. & Assaradon filius eius decē: qui annorū numeri vitio scriptorum cō mutati sunt ex vno in alterū. Nam si regnasset Sennacherib annis. 7. vt in mēdoso textu scribit, non peruenisset ad. 14. annū Ezechix: sed annis. 2. antea mortuus fuisset: quod est cōtra scripturas sacras. Ideo vt nos emēdauimus, Sennacherib regnavit annis non septē sed decē: & filius eius Assaradon regnavit annis non decē: sed septem: & sic nō confundit annorū numerus. De Assaradon dicit. 4. Reg. 19. Senna cherib cū adorasset in tēplo Nefrach deum suū, Adramalech & Saras far filii eius percusserunt eū gladio: fugeruntq; in terrā Armeniorū: & re gnavit Assaradon filius eius pro eo. De Merodach dicit. 4. Reg. 20. Misit Merodach rex Babylonis lras & munera ad Ezechia. De eius fi lio Ben Merodach nomen nō ponit in diuinis literis: sed solū q eius tēpore Manasses ductus est in captiuitatē, & carceri mācipatus est, vt habet. 2. Paral. 33. De primo Nabuchodonosor, qui huic successit, agit. 4. Reg. 24. De magno vero Nabuchodonosor, qui cōbussit He rusalē & templū, & duxit Hebræos captiuos in Babylonē: & de Euil merodach eius filio agit in fine. 4. Reg. & in fine. 2. Paral. De tribus vero huius filiiis dicit aliqd magister in histo. schol. adducens autori tatē Metasthenis. de qbus etiā Iosephus scribit in. 10. antiq. lib. Fuer unt ergo hi tres nepotes magni Nabuchodonosor: & ob germanita tem ab aliquibus quasi pro vno rege cōputant, licet distinctis tēpibus re gnauerint. Dicit. n. Hiere. 27. Seruient Regi Nabuchodonosor oēs gētes & filio eius & filio filii eius: hoc est filii filii filii eius suis ne potibus, q simul successerunt post patrē, licet vnus post aliū regnaue rit. Post hos Reges v3 Balthasare interfecto reunita est monarchia, & trāslata in Persas, vt scribit Dañ. 5. ca. Itaq; Metasthenes expositis an naliibus monarchiæ bipartite Medorū & Persarū, mox reunitę publi cos annales vsq; ad Alexandrum magnū refert sic dicens. Balthasare interfecto regnaverunt simul Cyrus & Darius annis duobus.

- 11 Inde solus Cyrus duobus & viginti.
- 22 Filius Darii priscus Artaxerxes Assuerus annis viginti, vltio ne interea sumpta de factione Thamirica: quæ per dolum patruū tra

Ibi. patruz // ergo cyrus et darius fuerunt fratres quoz pater fuit. hystaspis et maza mandaneb. filia apande regis qui et assyrius dicitur. filij istius hystaspis filij hystaspis fuit quibz artaxerxes assuerus qm m. 20. regnat ut hic dicit. // impeto es fa // So todo esto. y quanto dice me tasthenes: // aquij. pnes duodoro y en secho quentam con verdad lo contrario de mē cartaga cy. fol. 415.

aqij In Anno falso festimomo q nna duodoro dize q ctesias scribit la chronologia de de cyro fasta el dario vltimo q ab chonologia persarū. y libu mē duodecimo m ctastheneo m mēto q duodoro dize verdad y aquij le fasta con el mēto q

Ibi con si dicitur // dize // mēto dize na // da aquij la ad o ya // q dize con verdad // metasthenes.

Ibi no ponit vna // digo que // Ebel // mēdoch // Saco de la oruela // Joachin mēto de Jo // Siab el qual oriel // mēdoch // no // le tempo por q // del mēdoch // se de los mēdoch // chel p mēto que // de la mēto de mē // mēdoch // babilonia // mēdoch // donec erant // mēdoch // 2. 2. paral. 32. 2. 4. 2. 22. 18. 16. 20.

- diderat Thamire. Huins duo filii Cyrus Arthabanes & Darius longi manis septem mensibus pro imperio dimicauerunt & septimo mense.
- 13 Longimano victoria cessit: regnavitq; annis septem & triginta. 37
- 14 Eius filius Darius nothus annis decem & novem. 19
- 15 Magnus Artaxerxes Darius Meneon, qui dictus est Assuerus in libro Hester annis quinquagintaquinque. 55
- 16 Artaxerxes Ochus sex & viginti. 26
- 17 Arses annis quatuor. 4
- 18 Darius ultimus sex. 6
- Magnus Alexander inde transtulit imperium in Græcos. hæc ille.
- 19 Ex his patet reunitam monarchiam durasse annis vno & nonaginta supra centum. A principio vero hoc est ab Arbace vsq; ad magnum
- 304 Alexandrum perseveravit annis quadringentis nonagintaquinque.
- 191 Nam ex annis trecetis quatuor monarchiæ bipartitæ & ex annis centum nonaginta & vno eiusdem reunitæ confurgunt anni. 495.

De Monarchia Alexandri magni, & Regibus post eum sequentibus in Asia & Syria. Cap. 3.

Uoniam in annalibus monarchiæ Græcorū post Alexandrum magnum in regibus Syriæ & Babylonæ & Asiæ a Seleuco vsq; ad Philippum ultimum Eusebius sequitur publicam fidem Asiæ ac Syriæ per ipsius digesta tempora & reges: & in Romana monarchia latinam fidem publicā tenet: idcirco excepta monarchia Medorum & Persarum ab Arbace vsq; ad magnum Alexandrum: in omnibus sequentibus temporibus Græcorū & Romanorum ipsam Eusebium sequimur. Quia ergo idem Eusebius in monarchia Medorum & Persarum non est secutus publicā fidem analium eorū: idcirco nō posuit Alexandrū convenienti tempore. Nā dicit eum regnasse anno primo centesimæ vndecimæ Olympiadis: qui tamen in probatam fidem coepit regnare anno primo centesimæ duodecimæ Olympiadis, vt nos annotauimus. s. post primū annum Darii vltimi Regis Persarū. monarchia igitur Græcorū coepit regnate Alexandro magno Macedone Philippi regis filio anno regni eius sexto mox extincto Dario. Sicut autem dicitur. 1. Macha. 1. regnavit Alexandr annis. 12. Idē affirmat Metasthenes dicens. Magnus Alexandr qui transtulit imperiū in Græcos: regnavit annis. 12. Post duodecimū annum regni sui, vt etiā dicit Eusebius, Alexandr trigesimo secundo ætatis suæ anno moritur in Babylone. Post quem trallato in multos imperio diuersi regnauerūt. Nam diuisum est regnū eius in quatuor partes, vt Daniel propheta prius vaticinio prædixerat sub fi-

Lib. cōuenientē ff. p. n. de cart. p. fol. 22. et 23. T. b. a. n. 1. C. 21. Olymp. // no p. n. d. n. o. A. n. 4. Olymp. 11. 300. et in m. c. en. l. 1. p. 1. 1. do p. n. q. a. n. o. f. de. m. a. n. a. n. i. e. in. m. o. Olymp. 11. 441. et in Syria. moritur. anno 2. 441.

gura hirci caprarum: de quo dicitur Dan. 8. Cumq; creuisset fractum est cornu magnum: & orta sunt quatuor cornua subter illud, id est quatuor regna, vt Hieronymus in Daniele m exponit, videlicet Regnum Macedonum, Aegypti, Asiæ, & Syriæ. In Macedonia successit ei frater eius Philippus, qui & Arridens, & qui eū secuti sunt Reges, vt scribemus in sexto libro. De Regno vero Aegypti dicemus in sequenti quinto libro. Hic autem solum describemus regnum Asiæ & Syriæ, quod paucis annis simul vnitum est. In Asia enim duobus annis post mortem Alexandri magni regnare coepit Antigonus: & regnavit annis. 18. Post Antigonum regnavit in Asia Demetrius annis. 17. In Syria vero & Babylonia transactis octo annis post mortem Alexandri magni primus regnavit Seleucus Nicanor anno primo Olympiadis. 117. vt assignat Eusebius: & regnavit annis. 32. Anno autem eius. 28. Demetrius Rex Asiæ, cum iam regnasset annis. 17. semetipsum Seleuco tradidit: & factum est vnum Regnum Asiæ & Syriæ ac Babyloniæ, vt affirmat Eusebius. Itaq; post Alexandrum digere mus tempora Regum Asiæ, Syriæ, ac Babyloniæ a Seleuco primo ad vltimum Philippum. Igitur ab Alexandri magni monarchia vsq; ad finem vltimi Philippi & destructionē regni eius, fluxerunt anni ducenti trigintaquinque.

- 1 Nā Alexandr magnus post adeptā monarchiā regnavit ānis septē. 7
- 2 Seleucus Nicanor regnavit annis trigintaduobus. 32
- 3 Antiochus Sother annis decem & novem. 19
- 4 Antiochus Theos annis quindecim. 15
- 5 Seleucus Gallinicus annis viginti. 20
- 6 Seleucus Cerannos annis tribus. 3
- 7 Antiochus magnus annis trigintafex. 36
- 8 Seleucus, qui & Philopator, annis duodecim. 12
- 9 Antiochus Epiphanes. i. illustris annis vndecim. 11
- 10 Antiochus Eupator annis duobus. 2
- 11 Demetrius Sother annis duodecim. 12
- 12 Alexander annis decem. 10
- 13 Demetrius annis tribus. 3
- 14 Antiochus Sidetes annis novem. 9
- 15 Demetrius iterum annis quatuor. 4
- 16 Antiochus Grippus annis duodecim. 12
- 17 Antiochus Cizicenus annis decem & octo. 18
- 18 Philippus annis duobus. 2

no syn. 6. v. 1. in p. 10. prem. 2. v. 1. 9. 21. 127. anno reg. m. greuzm. Syria cepit re. gnare sicut dicit. vt alio modo. 12. 10. 3. 9. 4. 12. 18. numero. 127. e. halle. d. p. n. e. de. k. r. a. y. 2. 9. h. e. c. e. a. p. t. a. c. i. u. z. m. 360. p. h. 2.

Hos annos ex Eusebio accepimus qui & concludit dicens. Hucusq[ue] Syria possessa per Reges in Romanam ditionem cessit.
 235 Ex oibus simul iunctis cōsurgunt anni ducentitrigintaquinq[ue]. Finis autē regni Syriæ fuit anno. 4. 171. Olympiadis, vt Eusebius annotat.

De initio monarchiæ Romanorum. Cap. 4.

Initium monarchiæ Romanorum aliqui putant fuisse ante no primo centesimæ septuagesimæ secundæ Olympiadis postquā Romani cœperunt possidere Syriam. s. post Philippum vltimum Syriæ Regem. Nā tunc defecit monarchia, quæ inceperat ab Alexandro magno: & ibi dicunt conueniēter incepisse Romanorum monarchiam, vbi iam præcedens defecerat. Alii vero ponunt eius initium anno primo penē completo centesimæ octuagesimæ tertie Olympiadis, quando C. Iulius Cæsar primus apud Romanos singulare obtinuit imperium: a quo Romano rum principes appellati sunt Cæsares. Alii autem exordium ipsius monarchiæ Romanorū sumunt ab Octauiano Augusto post subitū gatam Ægyptum. Nam tunc plene defecit in Ægypto Regnum ab Alexandro magno deductum. Nos autē omnia prædicitā confirmantes dicimus monarchiam Romanorū leuiter incepisse, quasi ex quadam præuia dispositione post possessam Syriam. Deinde quo ad cōputationem annorum Romani imperii a Iulio Cæsare dicimus, incepisse: eo quod primus singulare imperium obtinuerit. Demum in Octauiano Augusto post demētum Antonium & Cleopatram affirmamus eam auctam fuisse. A Syria autem possessa a Romanis vsq[ue] ad imperium Iulii Cæsaris fluxerunt anni ferē quadragintaquinq[ue]: quia intermediæ fuerunt vndecim plene Olympiades cū anno vno, quæ cōtinent prædictos annos. A Iulio vero Cæsare ad Christū fuerunt anni quadraginta sex: hoc est vndecim Olympiades cum dimidia: quoniam Christus natus est anno quarto inchoato centesimæ nonagesimæ quartæ Olympiadis. Si ergo prædicti anni. 45. & 46. simul colligantur, fiunt anni nonaginta & vnus, a Syria videlicet possessa a Romanis vsq[ue] ad Christi natiuitatem.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

Ab initio seculi ad diluuium fuerunt anni.	1656
A diluuiio ad Ninum monarcham fuerunt anni.	249
A Nino ad Sardanapali finem fuerunt anni.	1234
Ab Arbace ad Alexandrum magnum fuerunt anni.	425

Ab Alexandro magno ad finem Regni Syriæ anni.	235
A Syria possessa per Romanos ad Christum anni.	91
Ergo a creatione mundi ad Christum fuerunt anni.	<u>6093</u>
	3960

Liber quintus de Aegyptiorum temporibus.

PROLOGVS.

Conperta vera annorum computatione ante Christum ex collatione regnorum Hebræorum, Itolorum, & Assyriorū, nunc restat, vt eandem comprobemus ex Aegyptiorū temporibus. quod breuissime faciemus in hoc. 5. volumine.

De initio Regni Aegyptiorum & eorum Dynastiis. Cap. 1.

AEgyptiorum regnum eo tempore cœpit, quo & Regnum Chaldæorum hoc est anno centesimo trigesimo primo a Noatico diluuiio, vt ex Beroso accepimus. Aegyptus autem ab Ægypto Rege vltimum nomen accepit, vt ait Manethon sacerdos Ægyptius in supplemento temporum. Prius enim Oceana & Nilea teste Diodoro Siculo in primo libro. Postea vero Aeria dicebatur, vt ait Eusebius in libro de temporibus. Quinetiam ab Osiris nomine & cognomine Osiriana ab Ægyptiis: & Mizreia ab Hebræis authore Moyse dicta fuit. Vltimo autem vocata est Ægyptus, vt dictum est ab Ægypto fratre Danai, qui dicebatur Rameffes. Aegypti autem Reges dicebantur communi nomine Pharaones, id est feroces, vt interpretatur Hieronymus. Manethon etiam dicit. Pharaones pro dignitate dicebantur: exponente Eusebio: sicut & apud nos Imperatores Augusti appellantur. Habebat tamen quilibet Pharaon proprium nomen. Sicut autem dicit Eusebius apud Ægyptios potestas erat, quam vocant Dynastiam. i. potentatum alicuius determinati tēporis. Vnde & Reges Aegypti describuntur fm Dynastias diuersis temporibus distinctas. Aegyptiorum Dynastiæ primæ a centesimo trigesimo primo anno post diluuium, quo cœperunt vsq[ue] ad penē cōpletum quadragesimum tertium annum Nini Regis Assyriorum: fuerunt quindecim, vt Eusebius in libro de temporibus pandit. Prima omnium iuxta Berosum fuit Camesis: quem inter primos deos, id est principes, iuniorum Saturnum appellauerunt, vt dicit idem Berosus: durabatq[ue] singula septem annis sub duodecim principibus.

131 primis maioribus Ægyptiorum hoc pacto. Anno à diluuiio centesi-
 mo trigesimo primo auctore Beroso Chemesen primus tenuit Dy-
 nastiam primam Ægypti septem annis. Cui Chemem in urbem dedi-
 cauerunt. Huic successit Oceanus cum Tethyde: qui colonias posuit
 iuxta Nilum: à quo & Nilus antea dictus fuit Oceanus. Postquam
 vero septem annis Dynastia penes Nilum fuit, cessit Oceanus tertio
 principi: & hoc ordine duodecim principes regnauerunt singuli in
 suis urbibus septem annis: qui summam annorum efficiant octogin-
 84 taquatuor. Tres vero ex principibus minoribus secuti coeperunt au-
 gere tempus: Quorum primus principatum tenuit annis quatuor/
 14 decim. Secundus annis vigintifex. Postremus annis trigintaseptem.
 26 qui simul sumpti efficiant annos centum sexaginta & unum. Quos
 37 prioribus Dynastiis, reddunt annos centum sexaginta & unum. Quos
 161 si adiunxeris illis annis. 131. qui à diluuiio ad primam sub Camese
 Dynastiam interfluxerunt: erunt anni ducenti nonagintadu. Quo
 292 tempore ortus est Abraham anno. 43. Nini, vt Eusebius de tempori-
 bus & Moyses in Genesi comprobant: Quæ etiam computatio anno-
 rum facta est in. 2. lib. superius hebræorum temporum.

De. 16. & 17. Dynastia. Cap. 2.

190 **S**Extadecima Dynastia sub Osiride coepta est, mox nato
 Abraham anno videlicet Nini. 43. desinente. Concessit
 autem Osirides Dynastiam hanc Thebæis, qui præfue-
 runt, annis centum nonaginta, vt Ægyptii, & Eusebius
 103 supputant. Subsecuta est. 17. Dynastia: quo tempore regnauerunt
 pastores annis tribus supra centum, vt iidem scribunt. Anno vigesi-
 mo septimo huius Dynastiæ, qui fuit annus vigesimus octauus Ar-
 matris Regis Chaldæorum: fuit diluuium secundum Nilicum
 sub Ægyptiis Hercule, ac Prometheo. Si ergo anni. 190. Dynastiæ.
 16. & anni. 103. Dynastiæ. 17. simul iungantur: consurgunt anni
 293 duceti nonagintatres. In hac. 17. Dynastia primus rex dictus est Pha-
 rao Zoes, id est ferox Zoes: à quo Pharos ciuitas: & postea Reges di-
 cti Pharaones. In huius Dynastiæ centum tribus annis fuerunt in
 Ægypto reges decem & septem, quorum nomina non ponit Bero-
 sus excepto Thyphone, qui fratrem suum Osiridem interemit: & ty-
 rannicū Regnum in Ægypto assumpsit circa finem huius Dynastiæ
 tempore Balei vndecimi Regis Babylonicæ. Dicit enim idem Bero-
 sus. Thyphon Ægyptius omnibus orbis gigantibus conscius fratrem
 suum

suum Osiridem Iouem instum Ægyptium peremit: & ipse in Ægypto
 assumpsit tyrannidem. Cui conuenit Diodorus, qui in primo li-
 bro sic ait. Ex vetustis sacerdotum archiuis, qui Osiridis tempore fue-
 runt, compertum est Osiridem Ægypto iuste regnatem à Typhone
 fratre impio atq; nefario interemptum. quē ille in sex ac viginti par-
 tes dissectum cuiuslibet eorum, qui secum tanti sceleris participes fue-
 rant, partē dedit, veluti tanti facinoris conscii: & vt simul ipsos defen-
 sores custodesq; regni fidos haberet. At vero Isis eiusdē sui fratris si-
 mul & viri necem auxilio filii (Oros ei nomen erat.) vltā, Typhone,
 simul & qui cædis conscii fuerant, interemptis Ægypti Regnum re-
 stituit. Hæc ille. Sic ergo finem accepit Ægyptiorum Dynastia. 17.
 quam dicunt pastorum, vt aliqui coniciunt, propter Ioseph & fra-
 tres eius, qui fuerunt pastores exaltati in Ægypto. Nam anno. 91.
 huius Dynastiæ Ioseph exaltatur à Pharaone: & Iacob cum filiis in-
 greditur Ægyptum anno eiusdem Dynastiæ centesimo, vt patet ex
 recta annorum computatione. Et ideo si à pastoribus hebræis dicta
 est, oportet dicere ipsam non ab eius exordio, sed à fine denominatā.
 Sed hoc nobis certum non est. Anno huius Dynastiæ septuagesimo
 primo factū est diluuium tertium sub Ogyge Attico: & fuit annus pe-
 nultimus Belochi decimi Regis Assyriorum, vt scribit Berofus. //

De Dynastia. 18. Diospolitanorum. Cap. 3.

Dynastia. 18. Diospolitanorum fuit annorum trecentorum
 quadraginta & octo, vt ipsi Ægyptii computant. In ea fue-
 runt. 15. Reges, vt ponit Eusebius.

1	Amasis regnavit annis viginti quinque.	25
2	Chebron annis tredecim.	13
3	Amenophis primus annis vno & viginti.	21
4	Mephres annis duodecim.	12
5	Misphar Mutosis annis vigintifex.	26
6	Thutemosis annis nouem.	9
7	Amenophis secundus annis triginta & vno.	31
Hic est Pharaon Amenophis: qui anno regni eius. 26. iussit mares		
Hebræorum interfici: & tunc natus est Moyses. et ait qum moyses est //		
8	Orus regnavit annis triginta & octo.	38
9	Acenchres annis duodecim.	12
10	Achoris primus annis nouem.	9
11	Chenchres annis sexdecim.	16

Io. Lucidus // In abit Anno. 20. F

Ibi. e. fuit //
 Ang penultima //
 yo cont. aboz //
 Sido. Ang. ante
 penultima beloi
 chi. y lucido

348

duze penulti //
 mo puz q Signe
 a enpho q p //
 ne Anno de A //
 braham Sec Anno
 43 de anno y no //
 sue Syno Anno. 44
 emperoyo falle //
 des puz q lucido //
 pone bren Anno pe
 nultimo. a q uen
 ta mya la qn al co
 q ano. 44. de ny
 no sea p rimer de
 abraham.

Annus eius primo & secundo fuit diluuium quartum in Thessalia sub Deucalione auctore Beroso. & in alia eorum parte post terreratum secutum est incendium sub quodam illorum Rege Phaetonte altero a prisco Phaetonte, sub quo aliud incendium prius fuerat, ut narrat Berosus. Hic est Pharaon Chencres, qui, ut ait Eusebius, contradixit per Moysen Deo atque mari rubro obrutus est anno regni sui. 16. De quo etiam dicit Berolus in quinto Chencres cum Hebraeis de magica pugnauit: & ab eis summersus fuit. Pugnauit contra magos Pharaonis: & superauit eos non arte magica: sed virtute diuina: qua ipsi magi se victos esse fatentur dicentes. Digitus dei est hic: ut patet Exod. 8.

12	Acherres regnavit annis octo.	8
13	Cherres annis quindecim.	15
14	Armens qui & Danaus annis quinque.	5
15	Rameses cognomento Aegyptus annis sexaginta octo.	68
	Ab hoc Aegypto fratre Danaï nomen accepit Aegyptus, ut affirmat Manethon. Regnum Troianum coepit anno tertio Aegypti: qui fuit annus ultimus Aschatadis regis Chaldaeorum, ut dicit Berosus.	
16	Menophis regnavit annis quadraginta.	40
	Ex quibus omnibus resultant anni trecenti quadraginta octo.	348

De Dynastia. 19. Larthum.

Cap. 4.

Nost Menophim coepta est. 19. Dynastia Larthum sicut erat in Italia: quae Dynastia duravit annis solaribus centum nonaginta quatuor, ut dicit Manethon. Hoc nomen Larthum non proprium est: sed commune dignitatis vocabulum, sicut Augustus & Pharaon. Erant enim in Dynastia sine potestate Ethruum duodecim Lucimones in Veturonia residentes. 12. reges: quibus vnus praerant, ut Servius auctor est super. 8. Aeneidos. Hic summus Larth vocabulo Ethrusco, id est regum maximus dicebatur: non solum quia caeteris praerant: verum etiam quia anniuersariae caeteris duodecim renocatis ipse per vitam totam perseuerabat. Hoc patet potentatus & Dynastia plarium regum in Aegypto coepit, ut in Italia. De horum Larthum Aegyptiorum temporibus, paria sentiunt Manethon & Eusebius. Nam

1	Zetus regnavit annis quinquaginta quinque.	55
	Hic Zetus Aegyptius, non fuit ille Zetus, qui pepulit Cadmum: quia ille fuit Graecus hic autem Aegyptius.	
2	Rampses regnavit annis sexaginta sex.	66

3	Amenophis tertius regnavit annis quadraginta.	40
4	Ammenephus regnavit annis vigintifex.	26
	Iuxta finem regni huius fuit quintum diluuium Pharonicum, id est Alexandrinum Aegypti. Vbi enim nunc est Alexandria a magno Alexandro condita, olim erat insula Pharon habitata a colonis Pharaonicis: vbi inundatio fuit tempore vatis Protei sacerdotis: ad quem Paris rapta Helena primum adnavigavit, ut dicit Xenophon in libro de æquinocis. Et Herodotus scribit in. 2. historiarum. De hoc diluuiio ait Lucanus ultimo libro.	
	Tunc claustrum pelagi coepit Pharon insula quondam. In medio stetit illa mari sub tempore vatis.	
	Proteos: at nunc est pelleis proxima muris.	
5	Thuoris fuit ultimus Larthes Aegyptius: qui ab Homero dicitur Polybus, & regnavit annis septem.	7
	Ex quibus omnibus consurgunt anni centum nonaginta quatuor.	194
	Huius Thuoris anno ultimo iuxta Eusebium Troia eversa est. Mane Thon vero dicit eam eversam anno sequenti: quia eius eversio fuit in fine anni praecedentis iuxta principium anni subsequens.	

De Dynastiis à uigesima ad completam. 25^{am}.

Cap. 5.

- T**ertium in Diosopolitanos. 20. Dynastia regressa est, quae dicta est sine Larthibus, ut Manethon & Eusebius dicunt: & duravit annis centum septuaginta & octo.
	Dynastia. 21. duravit annis centum triginta. Nam in ea Smenis, qui & Sefach, regnavit annis vigintifex.	178
	Psephentes annis quadraginta & vno.	26
	Nephercheres annis quatuor.	41
	Amenophis quartus annis novem.	4
	Osochor annis sex.	9
	Spinaces annis novem.	6
	Plisennes annis triginta quinque.	9
	Ex quibus omnibus consurgunt anni centum triginta.	35
	Dynastia. 22. fuit annorum quadraginta novem.	130
	Sestoris regnavit annis viginti & vno.	21
	Osothon primus annis quindecim.	15
	Thachelotis annis tredecim.	13
	Ex quibus consurgunt anni quadraginta novem.	49
	Dynastia. 23. fuit annorum quadraginta quatuor.	
	Petubastis regnavit annis viginti quinque.	25

F ii

2. Ibr. Berosus //
Simile folio //
36. plana. 1.

ibid fol. 99. pla. 1.

LIBER QUINTVS

Osothon secundus annis nouem. 9
 Psamticus annis decern. 10
 Ex quibus consurgunt anni quadragintaquatuor. 44.
CIn Dynastia. 24. solus regnauit Bochorus annis. 44. 44.
 Huius anno vigesimo quinto Roma condita est.
CDynastia. 25. fuit annorum quadragintaquatuor.
 Sabachon ethiops Bochorū vicit Ægyptoq; regnauit ānis. 12. 12
 Sebicus annis duodecim. 12
 Tharachus Aethiops annis viginti. 20
 Ex quibus consurgunt anni quadragintaquatuor. 44.
 Si colligamus annos prædictarum sex Dynastiarum consurgent anni quadringenti octogintanouem. 489.

De Dynastiis a. 26. ad. 30. & paulo ulterius. Cap. 6.

C Dynastia. 26. fuit annorum centum sexaginta octo. 12
 Merres Aethiops regnauit annis duodecim. 7
 Stephinatis annis septem. 6
 Nechepsus annis sex. 8
 Nechao primus annis octo. 44
 Psammeticus annis quadragintaquatuor. 6
 Nechao secundus qui & Nechepsus annis sex. 12
 Psammites, qui & Sammeticus. 2. annis duodecim. 30
 Vaphres annis triginta. 43
 Anamasis annis quadragintatribus. 168.
 Ex quibus oībus consurgunt anni centum sexaginta & octo.
C Dynastia. 27. in qua Persarū rex Cambises obrunuit Ægyptum, vt dicit Eusebius: cui præfuerunt reges Persarum annis centumundecim. Ægyptus post hæc a Persis recessit. 111
C Dynastia. 28. breuissima fuit. Nam in ea solus regnauit Amathens Saites annis sex. 6
C Dynastia. 29. fuit annorum quadraginta. 6
 Nepheritus primus regnauit annis sex. 12
 Achoris secundus annis duodecim. 1
 Psammites tertius anno vno. 1
 Nepherites secundus mensibus quatuor. Sed ex mensibus superfluis præcedentis Regis & subsequētis cōputat annus vnus ab Eusebio. 1
 Nectenebis annis decem & octo. 18
 Theo annis duobus. 2
 Ex quibus consurgunt anni quadraginta. 40

ÆGYPTIORVM TEMPORVM 43

CIn Dynastia. 30. regnauit Nectabannus annis decem & octo. 18
 Et sicut ait Eusebius Ochus Attaxerxes Rex Persarum, Ægyptum tenuit Nectabano in Æthiopiam pulso: & ipsam Ægyptum suo iunxit imperio, & præfuit ei annis nouem. 9
 Arses vero deinde annis quatuor. 4
 Darius demum annis sex. 6
 Ex quibus consurgunt anni decem & nouem. 19
 Alexander magnus septem annis ab initio monarchiæ. 7
 Si colligantur anni prædictarum quinque Dynastiarū cum prædictis adiunctis consurgunt anni trecenti sexagintanouem. 369.

De Regibus Ægypti qui regnauerunt in Alexandria. Cap. 7.

Ostquam Alexander magnus cepit Ægyptum, ab eo Alexandria ibidem condita est: in qua plures Ptolemæi post eius obitum regnauerunt.
1 Ptolemæus Lagi filius regnauit annis trigintasex. 36
 Eusebius tamen dicit eum regnasse annis. 40. superaddens quatuor annos quibus gubernauit regnum Ægypti viuente Alexandro magno: vt quidam asserunt.
2 Ptolemæus Philadelphus annis triginta & octo. 38
 Hic Indæos qui in Ægypto erant, liberos esse permisit: & vasa Eleazaro pontifici Hierosolymarum votina transmittens diuinas scripturas in vocē græcam ex hebræa lingua per septuagintaduos interpretes transferri curauit: quas in Alexandrina bibliotheca habuit: quam sibi ex omni genere literaturæ comparauerat, vt ait Eusebius.
3 Ptolemæus Euergetes primus regnauit annis vigintisex. 26
4 Ptolemæus Philopator annis decem & septem. 17
5 Ptolemæus Epiphanes annis viginti quatuor. 24
6 Ptolemæus Philometor annis trigintaquinque. 35
7 Ptolemæus Euergetes secundus annis vigintinouem. 29
8 Ptolemæus Philcon, qui & Soter, annis decem & septem. 17
9 Ptolemæus Alexander annis decem. 10
10 Ptolemæus, qui a matre fuerat electus, annis octo. 8
11 Ptolemæus Dionysius annis triginta. 30
12 Cleopatra mulier annis viginti & mensibus quinque. 20. *in fig. h. 20. 20.*
 Cleopatra & Antonius semet interficiunt: & Ægyptus fit Romana prouincia. Vsq; ad mortem Cleopatrx, Ptolemæi, qui vocabantur Lagide, in Ægypto regnauerunt post Alexandrum annis ducentis 290

LIBER SEXTVS ORIGINIS

nonaginta, vt patet ex computatione annorum praedictorum prin-
cipum. Eusebius autem addit duos annos Cleopatrae: & dicit eam
regnaſſe annos. 22. cum tamen ſm probatam fide, ſicut alii ſcribunt,
regnaſſe annos. 20. Nam & Tertullianus in libro contra Iudeos
dicit eam regnaſſe annos. 20. & meſes quinq;. Ab anno autem. 13.
Caſaris Auguſti, quo Cleopatra periit vſq; ad penē cōpletum eius
29 42. annum, quādo natus eſt Chriſtus: fuerunt anni vigintinouem:
qui adiuncti praedictis ducentis nonaginta reddunt annos trecentos
decem & nouem. 319;

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

A creatione mundi ad diluuium fuerunt anni.	1656
Ab eodem ad completam. 15. Dynaſtiam anni.	292
In. 16. & 17. Dynaſtia fuerunt anni.	293
In. 18. Dynaſtia fuerunt anni.	348
In. 19. Dynaſtia fuerunt anni.	194
In ſequentibus ſex Dynaſtiis fuerunt anni.	489
A. 26. Dynaſtia vſq; ad obitum Alexandri anni.	369
A morte Alexandri ad Chriſtum fuerunt anni.	319
Ergo ab exordio mundi ad Chriſtum fuerunt anni.	3960.

Liber ſextus de quorundam Regnorū exordiis.

PROLOGVS.

Quoniam tempora à mundi conſtitutione ad Chriſti
quadruplici praecipuorum Regnorum ordine digeſſi-
mus: nunc reſtat vt quorundam aliorum Regnorum
initia ante Chriſti aduentum in hoc ſexto volumine
quambreuiffime recenſeamus.

De origine Regni Hispanorum. Cap. 1.

Hispanos condidit Iubal filius Iapeti: qui à Moyle dici-
tur Tubal filius Iaphet. Nā Berofus in quinto antiqui-
tatum dicit. Anno duodecimo Nimbroti Saturni pri-
mi Regis Babyloniae Iubal condidit Celtiberos, id eſt
Hispanos. Et anno quarto Nini tertii Regis Babylo-
niae: idē Iubal Celtiberos legibus format. haec ille. Vnde prima Hi-

ſpaniae vrbs Tubal a conditore nomen habet: quāuis corrupta pri-
ma litera ſcriptores poſuerunt Dubal in Pomponio Mela in deſcri-
ptione Beticae mutata litera. t. in. d. Hunc eundem Tubal quidā co-
gnominauerunt Taracon: a quo vrbs Taracona. Ei enim praecipue
ſtudium fuit greges & armenta & iumēta inducere. Huiusmodi ſtu-
dium Aramei Tarachoa vocāt, id eſt paſtorum congregationē. Nam
a Hieronymo interpretatur Thara paſcens vel paſtor. Choa vero cō-
gregatio. Ergo Tarachoa eſt congregatio paſtorum. Hi ergo fuerunt
prisci Reges Hispaniae, quos ponit Berofus.

1 Tubal.	14	Sicorus.
2 Iberus, a quo Iberi dicti.	15	Sicanus.
3 Iubeldā.	16	Siceleus.
4 Brigus.	17	Lufus.
5 Tagus Orma.		Qui ſequunt ex Manethone.
6 Bethus, a quo Betica Hispania	18	Siculus.
7 Geryon Afer: qui & Deabus.	19	Teſta Libyus Triton.
8 Trigeminus Geryon.	20	Romus.
9 Hiſpalus, a quo hiſpaliſ civitas.	21	Palatuus.
10 Hiſpanus a quo Hispania.	22	Cacus.
11 Heſperus, a quo Heſperia.	23	Erytrus.
12 Hercules Libyus.	24	Mellicola ſive Gargoris.
13 Atlas Italus kitin.		Alios reperire non potuimus.

De initio Regni Gallorum ſive Francorum. Cap. 2.

Eltas ſive Gallos vel Francigenas condidit Samothēs fra-
ter Tubalis ex Iapeto patre. Dicit enim Berofus in quin-
to libro. Paulo poſtquam Iubal condidit Celtiberos, id
eſt poſt duodecimum annum Nimbroti, Samotes, qui &
Dis, Celtas colonias fundauit, id eſt Gallos ſive Francos. Neq; quiſ-
quam illa aetate iſto ſapientior fuit: ac propterea Samotes dictus eſt.
Haec ille. Samotes fuit frater Comerii, & Tubalis ex Iapeto patre: a
quo primum Britones: inde Galli Samothei dicti fuerunt, id eſt ſa-
pientes. Et inferius Berofus addit dicens. Anno quarto Nini Samo-
tes Celtis leges dedit. Saepe autem variatum eſt Celtarum nomen.
Nam a principio Samothei dicebātur: Inde a Celto Celte: poſt a Ga-
lathē Galatii: hinc a Belgio Belge: poſt a Romanis Galli: poſtre-
mo Francigene a Francorum Rege. Et ſicut dicit Berofus libro quin-
to. Filius Hercules Galathes Prifcus: qui apud illos regnauit aetate

LIBER SEXTVS ORIGINIS

Althadis duodecimi Regis Assyriorum nomen etiam Gallis dedit. Hi ergo fuerunt primi Reges eorum quos ponit Berofus.

1	Samothes, qui & Dis	13	Beligius, a quo Belgæ.
2	Magus.	14	Iafius.
3	Sarton.	15	Allobrox.
4	Drius.		Omnes prædicti ex Beroso.
5	Bardus Priscus.	16	Romus.
6	Longo.	17	Paris.
7	Bardus iunior.	18	Lemannus.
8	Lucus.	19	Olbius.
9	Celtes, a quo Celtæ dicti.	20	Galathes iunior.
10	Galathes, a quo Galli.	21	Narnes.
11	Narbon, a quo Narbona.	22	Francus, a quo Francia.
12	Lugdus a quo Lugdunum.		Septem prædicti ex Manethone.

De exordio Regni Germanorum, uel Theutonicorum. Cap. 3.

Thermanos, siue Theutonicos, & Sarmatas condidit Thuiscon gigas filius Noe natus ei post diluuium. Dicit enim Berofus in quinto libro. Anno Nimbroti vigesimo quinto, Thuiscon Sarmatas maximos populos fundauit. & in ferius ait. Anno quarto Nini Thuiscon gigas Sarmatas legibus formatur apud Renum. Germanorum quoque nomen sæpe a ducibus variatum fuit. Nam ab exordio, & ferme in toto Thuiscones dicebantur a Thuiscone primo eorum conditore. In parte vero Gambriini a Gambriinio; ante vero Inghæones ab Inghæone; postea Isteuones ab Isteuone. Hinc Sæui a Sæuo; Post Vandali a Vandalo. Inde Alemanni ab Hercule Alemanno; deinde Theutanes & Theutones a Theutane. Postremo a Romanis, ut Tacitus ait, Germani dicti sunt. Eorum reges primos describit Berofus in secundo & in quinto libro: qui sunt sequentes videlicet.

1	Thuiscon, a quo Thuisci.	8	Sæuus, a quo Sæui.
2	Mannus.	9	Vandalus, a quo Vandali.
3	Inghæuon a quo Inghæones.	10	Theutanes, a quo Theutonici.
4	Isteuon a quo Isteuones.	11	Hercules Alemannus a quo Alemanni.
5	Herminon.		
6	Marsus.	12	Hannus, a quo Hanni.
7	Gambriuius, a quo Grābrini.		

QVORVNDAM REGNORVM 45

De principio Regni Sicyoniorum, & eius fine. Cap. 4.

Regnum Sicyoniorum in Græcia iuxta Eusebium de temporibus ortum habuit ante natiuitatem Abrahamæ annis septuagintatribus, videlicet anno. 32. Beli: & durauit annis nongentis sexaginta & vno. In codicibus autem Eusebii impressis in fine regni Sicyoniorum mēdose vi-

	99.	
	vt patet ex cōputatis annis in lineis annorū per Eusebium distinctis, qbus ordinate Reges Sicyoniorū regnauerūt, vt patet in sequētibus.	
1	Egialeus, a quo Egialea nuncupata est: quæ nunc Poleponnesus vocatur, regnauit annis quinquagintaduobus.	52
2	Europs annis quadragintaquinque.	45
3	Stelchin annis viginti.	20
4	Apis annis vigintiquinque.	25
5	Thelesion annis quinquagintaduobus.	52
6	Egidius annis trigintaquatuor.	34
7	Thurimachus annis quadragintaquinque.	45
8	Leucippus annis quinquagintatribus.	53
9	Mesappus annis quadragintaseptem.	47
10	Eratus annis quadragintasex.	46
11	Plemneus annis quadraginta octo.	48
12	Orthopolis annis sexagintatribus.	63
13	Maratus primus annis triginta.	30
14	Maratus secundus annis viginti.	20
15	Echireus annis quinquagintaquinque.	55
16	Chorax annis triginta.	30
17	Epopens annis trigintaquinque.	35
18	Laumedon annis quadraginta.	40
19	Sicyon a quo Sicyonii annis quadragintaquinque.	45
20	Polybus annis quadraginta.	40
21	Inachus annis quadragintaduobus.	42
22	Phestus annis octo.	8
23	Adraftus annis quatuor.	4
24	Polyphides annis triginta & vno.	31
25	Pelagus annis viginti.	20
26	Zeusippus annis triginta & vno.	31
	Ex quibus omnibus resultant anni nōgenti sexaginta & vnus. videlicet vsq; ad annum. 28. completum Heli sacerdotis Hebræorū. & tunc finem accepit hoc regnum.	962.

LIBER SEXTVS ORIGINIS

De origine Regni Argiuorum & Mycenarum. Cap. 5.

Ox orto Esau & Iacob anno secundo Balei Xerfis octau
Regis Assyriorū, initium habuit regnū Argiuorum, vt cō
putat Euseb. quorum Reges & tpa ab ipso ita describunt.
Inacus regnauit annis quinquaginta.

1	Inacus regnauit annis quinquaginta.	50
2	Phoroneus annis sexaginta.	60
3	Apis annis trigintaquinq.	35
4	Argus annis septuaginta.	70
5	Grassus annis quinquagintaquatuor.	54
6	Phorbas annis trigintaquinq.	35
7	Troiphas annis quadraginta sex.	46
8	Crothopus annis viginti & vno.	21
9	Stelenus annis vndecim.	11
10	Danaus annis quinquaginta.	50
11	Lyncus annis quadraginta & vno.	41
12	Abas annis vigintitribus.	23
13	Proetus annis decem & septem.	17
14	Acisus annis triginta & vno.	31

Prædicti omnes simul regnauerunt annis quingentis quadra
gintaquatuor, vt ex annis collectis patet. Et defecit regnum Argiuo
rum ano. 16. Lamparis vigesimiquarti Regis Assyriorū: & anno. 8.
Rampsis regis Aegypti. Post Acisium Regnū Argiuorum in Myce
nas trāsferunt: quorū Reges decem ab Eusebio describunt videlicet.

1	Perseus	6	Aegyptus.
2	Stenelus.	7	Orestes.
3	Eurystheus.	8	Thisamenns.
4	Atræus & Thyestes fratres.	9	Pentilus.
5	Agamemnon.	10	Cometes.

De initio & fine Regni Atheniensium. Cap. 6.

Atheniensium Regnum, vt ait Berosos in. 5. libro, cœpit
anno. 4. Spæret. 17. Regis Assyriorū: qui fuit annus pri
mus Iasii Regis Ethruia: & 30. Ori regis Aegypti. quo
rum Reges quot annis regnauerunt Euseb. ita scribit.

1	Cecrops, qui & Daphinas: regnauit annis quinquaginta.	50
	Eius anno. 30. fuit diluuiū in Thessalia sub Deucalione. Ante hoc diluium duobus annis Cecrops ædificauit in Eubœa Athenas, vt ait Eusebius.	
2	Granans regnauit annis nouem.	9

QVORVNDAM REGNORVM

3	Amphitryon annis decem.	10
4	Erichonius annis quinquaginta.	50
5	Pandion primus annis quadraginta.	40
6	Erichonius annis quinquaginta.	50
7	Cecrops secundus annis quadraginta.	40
8	Pandion secundus annis viginti quinq.	25
9	Egeus annis quadraginta octo.	48
10	Theseus annis triginta.	30
11	Menestheus, qui & Peteo, annis viginti quatuor.	24
12	Demophon annis triginta tribus.	33
13	Oxintes annis duodecim.	12
14	Aphidas anno vno.	1
15	Thimoetes annis octo.	8
16	Melanthus annis triginta septem.	37
17	Codrus annis viginti & vno.	21

Post prædictos reges, vt ait Eusebius, principes siue Indices vel ma
gistratus quoad vixerunt, regnauerunt: qui sequantur.

1	Medon indicauit annis viginti.	20
2	Agastus annis triginta sex.	36
3	Archippus annis decem & nonem.	19
4	Thespippus annis quadraginta & vno.	41
5	Phorbas annis triginta & vno.	31
6	Mezades annis triginta.	30
7	Diogenetus annis viginti octo.	28
8	Pheredus annis decem & nouem.	19
9	Ariphron annis viginti.	20
10	Thespiens annis viginti quinq.	25
11	Agamnester annis viginti.	20
12	Aeschylus annis vigintitribus.	23
13	Alchamenon annis duobus.	2
14	Carops annis decem.	10
15	Aesimedes annis decem.	10
16	Elidicus annis decem.	10
17	Hippomenes annis decem.	10
18	Leocrates annis decem.	10
19	Absander annis decem.	10
20	Erixias annis decem.	10

Inde Athenis principes annui cōstituti sunt cessantibus regibus: no
uem scilicet principes ex nobilibus vrbis electi Atheniensibus præ

872 fuerunt. A primo autem Cecrope vsq; ad vltimum Erixiam fuerunt anni octingēti septuagintaduō, vt patet ex prædictis annis collectis in vnum: & tunc defecit Regnum Atheniensem, videlicet Olympiadē de vigesima quarta anno primo completo, vt annotat Eusebius.

De initio & fine Regni Troianorum.

Cap. 7.

828 **R**egnum Troianum, vt ait Berofus in quinto libro, cœpit anno vltimo Ascathadis decimioctauī regis Assyriorum: cum Atho donauit Dardanum parte agri mæonici: & hic fuit, annus octingentesimus vigesimus octauus post diluuium ante mortem Moyfi decem annis. Hoc idem confirmat Archilochus ex autoritate Maseæ Phœnicis Damasceni. Dicit enim in suo epitheto. A prima inundatione nouimestri, ad Troiam colligit Maseas annos non minus octo & viginti supra octingentos. hæc ille. Tunc fuit annus tertius Ramessis regis Aegypti: qui & Aegyptus dictus est: a quo Aegyptus nomen accepit. Quot autem annis durauerit Regnum Troianum Idem Archilochus ita ostēdit. Regnatum fuit Troiæ regibus sex.

1	Sub Dardano quidem vno & triginta annis.	31
2	Sub Ericthonio quinque & septuaginta.	75
3	Sub Troe sexaginta.	60
4	Sub Ilo quinque & quinquaginta.	55
5	Sub Laumedonte sex & triginta.	36
6	Sub Priamo quadraginta tribus.	43

Omnes ergo prædicti Reges regnauerunt annis trecentis. 300
In libris Archilochi impressis mendose scriptum est Priamum regnasse annis quadraginta, quia vltimus tribus annis regnauit: vt patet in codicibus emendatis: vt etiam Ioānes Annius computat cum loquitur de. 23. Rege Hispaniæ: licet superaddat annum vnum propter eos, qui dicunt regnum Troianorum defecisse anno primo vigesimæ Dynastiæ Aegyptiorum, vt ponit Manethon. Anno tamen præcedenti Troia cremata est, vt recte ponit Eusebius. Potest tamen dici quod hoc fuit anno vltimo Thnoris Regis Aegypti desinente. 19. Dynastiæ: & incipiente primo anno vigesimæ Dynastiæ. Nos autem eius euerfionem ponimus anno præcedente vigesimam Dynastiæ: qui fuit annus. 26. Tantum vigesimoctauī Regis Assyriorum. A Dardano autem primum condita & dicta est Dardania A Troe denominata est Troia: & ab Ilo Ilium.

De Regibus Ethruriæ & Italia post Mezentium. Cap. 8.

Vperius in tertio libro descripsimus Reges Ethruriæ & Italia vsq; ad Mezentium, quia eorum tempora certa reperimus. Reliquorum vero sequentium Ethruriæ Larthū tempora tanquam incerta reliquimus. Nunc vero eorum tantum nomina describemus absq; temporibus.

1	Tarcon tertius.	18	Rethus.
2	Ocnus Bianor.	19	Hiellus.
3	Pipinus.	20	Porfenna Clusinus.
4	Nicinus.	21	Tolumnius Veiens.
5	Pisens.	22	Eques Thuscus.
6	Thuscus iunior.	23	Litius Fidenas.
7	Amnus.	24	Elbius Thuscus.
8	Felsinus.	25	Thurrenus.
9	Bonus.	26	Titus.
10	Atrius.	27	Volturrentis.
11	Marfias.	28	Cecinna.
12	Etalus.	29	Menippus.
13	Cœlius.	30	Menodorus.
14	Galeritus Lucumo.	31	Mœcenas.
15	Lukius Thuscus.	32	Seianus.
16	Cibitius.	33	Sceninus.
17	Lucumo Clusinus.	34	Otho Ferentinus.

Post hunc defecerunt.

Anno autem Mœcenatis quadagesimo secundo Christus natus est: eo quod Mœcenas acceperit Regnum eodem anno, quo & Cæsar Augustus. quod sic probatur. Nam Otho tribus mensibus regnauit: & apud Vitricum propria manu occubuit anno a natiuitate Domini septuagesimo primo: anno videlicet secundo Olympiadis ducentesimæ duodecimæ: antequam imperium Vespasianus assumeret. Mœcenas autem regnauit annis quinquaginta sex: Seianus viginti tribus: Sceninus triginta tribus. Post quem vltimo anno, quo defecit Regnum, Otho regnauit. qui simul anni fiunt centum tredecim. A quibus si subtrahantur anni septuaginta & vnus a Christi natiuitate ad mortem Othonis restant anni quadragintaduō: qui præcesserunt Christi natiuitatem. Ergo anno quadagesimo secundo Mœcenatis natus est dominus.

De principio & fine regni Lacedæmoniorum.

Cap. 9.

Regnum Lacedæmoniorum incepit secundum Eusebium anno quarto Dercili trigessimiprimi Regis Assyriorum. Aliqui tamen dicunt id incepisse prius annis duobus: quod magis conuenit computationi nostre. Dicimus enim nos hoc regnum cœpisse anno. 2. eiusdē Dercili. Tunc enim erat septuagesimus octauus annus vigesimæ Dynastiæ Aegyptiorum: & sextus annus Aenæ Syluii Regis Latinorum: necnon & duodecimus annus Saulis Regis Hebræorum. Hi ergo fuerunt Reges Lacedæmoniorum secundum Eusebium.

1	Eurystheus regnauit annis quadragintaduobus.	42
2	Agis regnauit anno vno.	1
3	Archestratus annis trigintaquinque.	35
4	Labotes annis trigintaseptem.	37
5	Doristus annis vigintinovem.	29
6	Egifulaus annis quadragintaquatuor.	44
7	Archelaus annis sexaginta.	60
8	Thelecus annis quadraginta.	40
9	Alchamenes annis trigintaseptem.	37
	Ex his omnibus consurgunt anni trecenti viginti quinque.	325
	& perueniunt vsq; ad primam olympiadem.	

De Regno Corinthiorum.

Cap. 10.

Eodem tempore incepit regnum Corinthiorum quo & regnum Lacedæmoniorum iuxta Eusebium. Et hi fuerunt Reges Corinthiorum numero duodecim.

1	Athletes regnauit annis trigintaquinque.	35
2	Trion annis trigintaseptem.	37
3	Agilaus annis trigintaseptem.	37
4	Priminas annis trigintaquinque.	35
5	Bacis annis trigintaquinque.	35
6	Agelas annis triginta.	30
7	Eudemus annis viginti quinque.	25
8	Aristemedes annis trigintaquinque.	35
9	Egernnon annis sexdecim.	16
10	Alexander annis viginti quinque.	25
11	Phelestens annis duodecim.	12
12	Anthomenes anno vno.	1
	Ex his omnibus consurgunt anni trecenti vigintitres.	323

& defecerunt prædicti reges ante primam olympiadem annis duobus. Inde non fuerunt Corinthiis Reges, sed annui principes constituti, vt ait Eusebius.

De initio & fine Regum Israel.

Cap. 11.

Diuisæ ac separatæ sunt decem tribus Israel a domo David post mortem Salomonis regnate Roboam filio eius propter duritiam eius, vt patet. 3. Reg. 12. & etiam in punitionem peccatorum Salomonis patris eius. Et regnauit super easdem decem tribus Israel Hieroboam filius Nabath Euphrateus de Sareda: qui prius fuerat seruus Salomonis, & ab eo rebellauerat: & fugerat in Aegyptum, ne ab illo occideretur. Tandem mortuo Salomone regnate Roboam super Iudam factus est ipse Hieroboam Rex super Israel. Regum igitur Israel tempora ita ordinantur ex. 3. & 4. libris Regum.

1	Hieroboam regnauit annis vigintiduobus. 3. Reg. 14.	22
2	Nadab filius eius annis duobus. 3. Reg. 15.	2
3	Baasa filius Ahiaë annis viginti quatuor. 3. Reg. 15.	24
4	Hela filius eius annis duobus. 3. Reg. 16.	2
5	Zambri septem diebus. 3. Reg. 16.	
6	Amri annis duodecim. 3. Reg. 16.	12
7	Achab filius eius annis vigintiduobus. 3. Reg. 16.	22
8	Ochozias annis duobus. 3. Reg. 22.	2
9	Ioram annis duodecim. 4. Reg. 3.	12
10	Hieiu annis vigintiocto. 4. Reg. 10.	28
11	Ioacham annis decem & septem. 4. Reg. 13.	17
12	Ioas annis sexdecim. 4. Reg. 13.	16
13	Hieroboam secundus annis quadraginta & vno. 4. Reg. 14.	41
14	Zacharias mensibus sex. 4. Reg. 15.	
15	Sellum mense vno. 4. Reg. 15.	
16	Manahen annis decem. 4. Reg. 15.	10
17	Phaceia annis duobus. 4. Reg. 15.	2
18	Phacee filius Romeliaë annis viginti. 4. Reg. 15.	20
19	Osee filius Hela annis nouem. 4. Reg. 17.	9
	Ex quibus oibus cōsurgunt anni ducenti quadraginta & vnus. 241.	
	& menses septem: qui menses consumuntur anno vltimo Osee, qui non fuit integer. Defecerunt Reges Israel, quādo Salman Assar Rex Assyriorum transfudit Israel in Assyrios anno nono huius Osee filii Hela, vt patet. 4. Reg. 17. & 18. & tunc inciepiebat annus sextus	

Ezechie regis Iuda, vt ibidem scribitur. Numerus autem omnium annorum regum Israel non conuenit cum annorum numero regum Iuda, qui eo tempore regnauerunt. Nam si computentur anni Regū Iuda post mortem Salomonis, quando incepit Regnum Israel: & digeratur a Roboam filio Salomonis vsq; ad annum sextum Ezechie, quo anno defecit Regnum Israel, reperiuntur in regibus Iuda anni ducenti sexaginta & vnus: non computatis decem annis, quos quidam inconsulte addunt ipsi Asa Regi Iuda: quos tamen conuenientius Philo & septuaginta interpretes posterius addunt ipsi Amon regi Iuda absente patre: quod fuit post destructionem regni Israel. Si vero computentur anni Regum Israel a Hieroboam ad nonum & vltimum Osee: reperiuntur anni ducenti quadraginta & vnus: qui minus sunt annis viginti ab annis prædictorum regum Iuda. Vnde oportet fateri, vel quod sit error in numero annorum regum Israel vitio scriptorum: vel quod quandoq; vacauerit Regnum Israel, & fuerit sine Rege: vel quia quandoq; in eis computantur anni, quibus aliquis Rex simul cum patre regnauit: quandoq; omittuntur: vel quoniam aliquando per synecdochen a parte totus annus nominatur: vel quia interdum distribuuntur anni tantū, quibus aliquis Rex bene vixit: quos varietatis modos ponit Hugo Cardinalis, & Nicolaus de Lyra eum imitatus super. 3. Reg. 15. ca. Idcirco hæc nos omittimus. Nam & Hieronymus in epistola ad Vitalem presbyterum dicit. Relege omnes & veteris & noui testamenti libros: & tantam annorum reperies dissonantiam & numerum inter Iudam & Israel, id est inter regnum vtrunq; confusum, vt huiuscemodi hæere quæstionibus non tam studiosi q̄ ociosi hominis videatur. Hec ille. Si quis tamen cupit hæc temporum consonantiam aliquo modo cognoscere, legat opusculū Ricardi de sancto Victore de concordia temporum Regum Iuda & Israel in secunda operum parte paulo post principium.

¶ notat.
Sancti Hieronymi
de dissonantiam
in chronologia
regum Iuda & Israel

quam ego reconciliaui in
mea chronologia ab orbe
condito. folio mei
cartapaj. 557
Sed decessit San
ctus Hieronymus
vt id ipse asseruit
vt et concordant
empyros de suo est
de quo puden
mal dazlem abenades como lo hizo ser sant augustin et habet infra folio. 193. p. 1. 1.

De Macedonum Regno. Cap. 12.

Macedonia prius dicta est Aemathia ab Aemathio filio Camesis, de qua Lucanus dicit.
Bella per Aemathios plusquam cinilia campos.
Ea postea Macedonia dicta est a Macedone filio Osiridis, vt Diodorus author est in primo libro. Idē dicit Berosus in quinto antiquitatum libro, vbi ait. Regnante decimo Assyriorum Rege Berocho. s. Prisco: cepit apud Aemathios regnare Macedon filius Osiridis:

- ridis: a quo nunc nomē retinet provincia. hæc ille. Cœpit ergo hoc Regnum anno primo Belochi: qui fuit annus. 38. decimæ septimæ Dynastiæ pastorum in Aegypto. Post annos vero nongentos septuaginta septem anno scilicet. 13. Ozia Regis Iuda: & 9. Procę Regis Latinorum: & 13. Petubastis in. 23. Dynastia Agyptiorum: hos reges ex Eusebio accepimus.
- 1 Granus regnauit annis viginti & octo. 28
  - 2 Coenus annis duodecim. 12
  - 3 Tirimas annis triginta & octo. 38
  - 4 Perdicas primus annis quinquaginta & vno. 51
  - 5 Argeus primus annis triginta & octo. 38
  - 6 Philippus primus annis triginta & octo. 38
  - 7 Eutopus annis vigintifex. 26
  - 8 Alcetas annis vigintinouem. 29
  - 9 Amyntas primus annis quinquaginta. 50
  - 10 Alexander primus annis quadragintatribus. 43
  - 11 Perdicas secundus annis viginti & octo. 28
  - 12 Archelaus primus annis vigintiquatuor. 24
  - 13 Orestes annis tribus. 3
  - 14 Archelaus secundus annis quatuor. 4
  - 15 Amyntas secundus anno vno. 1
  - 16 Pausanias anno vno. 1
  - 17 Amyntas tertius annis sex. 6
  - 18 Argeus secundus annis duobus. 2
  - 19 Amyntas quartus annis decem & octo. 18
  - 20 Alexander secundus anno vno. 1
  - 21 Ptolemæus primus annis quatuor. 4
  - 22 Perdicas tertius annis sex. 6
  - 23 Philippus secundus annis vigintifex. 26
  - 24 Alexander magnus annis duodecim. 12
  - 25 Aridens, qui & Philippus tertius annis septem. 7
  - 26 Cassander annis decem & nouem. 19
  - 27 Antigonus primus & Alexander annis quatuor. 4
  - 28 Demetrius primus annis sex. 6
  - 29 Pyrrhus mensibus sex & cum sequentibus cōputatur pro anno. 1
  - 30 Lyfimachus annis quinque. 5
  - 31 Ptolemæus secundus anno vno. 1
  - 32 Meleagros mensibus duobus.
  - 33 Antipater diebus quadragintaquinque.
- Io. Lucidus

G

LIBER VII.

34	Sostenes annis duobus.	2
35	Antigonus secundus annis triginta sex.	36
36	Demetrius secundus annis decem.	10
37	Antigonus tertius annis quindecim.	15
38	Philippus quartus annis quadragintaduobus.	42
39	Perfes annis decem.	10
		<hr/>
		647.

Omnes prædicti simul regnauerunt annis sexcentis quadraginta septem. Macedonum Regnum defecit post Persen anno secundo centesimæ quinquagesimæ quartæ Olympiadis: Licet Eusebius paulo ante id defecisse dicat.

De Regno Lydorum. Cap. 13.

Regnum Lydorum iuxta Eusebium mox incepit post finem regni Corinthiorum: hoc est annis duobus ante primam olympiadem. quorum Reges ita enumerat idem Eusebius.

1	Ardius regnauit annis triginta sex.	36
2	Aliaetes primus annis quatuordecim.	14
3	Meles annis duodecim.	12
4	Candaules annis decem & septem.	17
5	Giges annis triginta sex.	36
6	Ardis annis triginta septem.	37
7	Sadiates annis quindecim.	15
8	Aliaetes secundus annis quadragintanovem.	49
9	Crcæsus annis quindecim.	15
		<hr/>
		231.

Omnes prædicti Reges simul regnauerunt annis ducentis triginta & vno iuxta computationem Eusebii.

Liber septimus de vita Christi.

PROLOGVS.

Nostquam descripsimus tempora ante Christi ortum ab orbe condito: nunc oportet nos ab ortu & natiuitate Christi ad ætatem nostram tempora describere per annos vitæ ipsius Christi: & per annos Romanorum pontificum & imperatorum: quibus aliorum tempora metiuntur. Nunc igitur in hoc septimo libro de vita Saluatoris & Domini nostri breuissime differemus.

Christi genealogiã duo Euangelistę descripserunt, videlicet. Matthæus: qui ab Abraham, cui facta est repromissio de Christo per successionem generationum vsq; ad eius natiuitatem descendit: & Lucas: qui ab ipso Christo vsq; ad protoplastum Adam à Deo creatum ascendit ordine retrogrado. Hæc autem Christi genealogia ex diuinis libris: & ex breuiario Philonis hebrei comprobari potest, sicuti descripsimus in secundo libro superioris. Sed quoniam à Iacob vsq; ad Regem Dauid Christi generationes omisimus, quia tempora in eis certa non inuenimus: sed per duces hebræorum, quorum tempora certiora comperimus, annorum ordinem descripsimus: idcirco, vt eius genealogia ad plenum cognosci possit, sub epilogo eam nunc breuissime describemus: & quæ hic omittimus, in eodem. 2. libro. requirẽda sunt. Prius ergo sicut Lucam solũ ab Adam vsq; ad Abraham, singulas generationes describemus, in quibus nulla, vel parua difficultas inuenitur.

p philo rybel. valet

- Deus creauit Adam. Gen. 1.
- 1 Adam genuit Seth.
  - 2 Seth genuit Enos.
  - 3 Enos genuit Chaynam.
  - 4 Chaynam genuit Malaleel.
  - 5 Malaleel genuit Iared.
  - 6 Iared genuit Enoch.
  - 7 Enoch genuit Mathusalem.
  - 8 Mathusalem genuit Lamech.
  - 9 Lamech genuit Noe.
  - 10 Noe genuit Sem.
  - 11 Sem genuit Arphaxat. Gen. 11. & 1. Paralip. 1.
  - 12 Arphaxat genuit Sale, qui cognomine dictus est Chaynam, vt in primo libro capite. 6. insinuauimus.
  - 13 Sale genuit Heber.
  - 14 Heber genuit Phalech.
  - 15 Phalech genuit Rheu vel Ragau.
  - 16 Rheu genuit Saruch.
  - 17 Saruch genuit Nachor.
  - 18 Nachor genuit Thare.
  - 19 Thare genuit Abraham.
- Secundum Lucam & Matthæam simul sequentes generationes vsq;

Gen. 5. & 1. Paralip. 1.

Gen. 11. & 1. Paralip. 1.

ad David inclusive nullam dissonantiam prætendunt.

- 20 Abraham genuit Isaac. Gene. 21.
- 21 Isaac genuit Jacob. Gene. 25.
- 22 Jacob genuit Iudam. Gene. 29.
- 23 Iudas genuit Phares. Gene. 38.
- 24 Phares genuit Efron.
- 25 Efron genuit Aram.
- 26 Aram genuit Aminadab.
- 27 Aminadab genuit Naafon.
- 28 Naafon genuit Salmon.
- 29 Salmon genuit Booz.
- 30 Booz genuit Obeth.
- 31 Obeth genuit Iesse.
- 32 Iesse vel Isai genuit David.
- 33 David rex genuit Nathan & Salomonem ex Bersabee vtrunq̄.

Ruth. 4. & 1. Paral. 2.

Sequitur Lucas lineam Nathã: & Matthæus lineam Salomonis. Regni successores.

- 34 Nathan. 2. Reg. 15. & 1. Paral. 3.
- 35 Mathat, qui & Ahiasar. 3. Reg. 4.
- 36 Menna.
- 37 Melcha.
- 38 Heliachin. ex Luca & ex Philone.
- 39 Ionas.
- 40 Ioseph.
- 41 Indas.

- Reges Iuda.
- Salomon. 2. Reg. 12.
- Roboam. 3. Reg. 14.
- Abias. 3. Reg. 15.
- Afa. 3. Reg. 15.
- Iosaphat. 3. Reg. 22.
- Ioram. 4. Reg. 8.

& c. 1. Paral. 3.

Reges ex successione e.

- 42 Symeon, q̄ & Ioas & Helih. 4. Re. 11. & ideo Matthæus ad lineam Nathan diuertit cum Luca
- 43 Leui, qui & Amasias. 4. Reg. 14. relinquens tres reges videlicet.
- 44 Mathat, q̄ Azarias & Ozias. 4. Re. 15. Ochoziam, Ioas, & Amasiam.
- 45 Iorim, qui & Ioathan. 4. Re. 15.
- 46 Heliezer, qui & Achaz. 4. Reg. 16.
- 47 Iesus, qui & Ezechias. 4. Reg. 18.
- 48 Her, qui & Manasses. 4. Reg. 21.
- 49 Helmadan, qui & Amon. 4. Reg. 21.
- 50 Thosam, qui & Iofias. 4. Reg. 22.
- 51 Addi, qui & Ioakaz. 4. Reg. 23.
- 52 Melchi, qui & Ioakim, vel Eliachim. 4. Reg. 23.
- 53 Neri, qui & Ioachin, Ieconias, & Helih. 4. Reg. 24.
- 54 Salathiel, qui & Mezebeel. 1. Paral. 3. & Neem. 3.

ex Luca & ex Philone. & Matthæo.

p̄. Ibr. tho // sam. / / m // grecis origi // nahby. / / kon // san. legitur.

- 55 Zorobabel, qui & Barachias genuit Rhesa & Abind fratres, videlicet Misciollam & Ananiam. 1. Paral. 3. & Neemia. 3. Sequit Lucas lineam Rhesa. Sequit Matthæus lineam Abind.
- 56 Rhesa qui & Misciollã. 1. Par. 3. Abind q̄ & Ananias. 1. par. 3.
- 57 Ioanna ben Rhesa. Eliachin.
- 58 Iudas cognomine Hyrcanus. Azor.
- 59 Ioseph vel Iosephus. Sadoch.
- 60 Sernei, qui & Abner. Achim.
- 61 Mathathias, qui & Helih. Eliud.
- 62 Maat, qui & Afar. Eleazar.
- 63 Nage vel Nagit, qui & Artaxat. Mathan.
- 64 Helli, qui & Agai. Iacob.
- 65 Naum, qui & Maslot. Ioseph vir Mariæ, de qua Iesus natus est.
- 66 Amos, qui & Scirach.
- 67 Mathathias, qui & Syloa.
- 68 Ioseph vel Iosephus iunior, q̄ & Arses.
- 69 Ianre vel Ianneus q̄ & z. Hyrcanus.
- 70 Melchi.
- 71 Leui.
- 72 Mathat. ex Luca: & Syrorum libris.
- 73 Helih, qui & Ioachin pater Mariæ.
- 74 Maria mater Christi.
- 75 Iesus filius eius.

ex Luca & Philone.

ex Matthæo euangelista.

Lucas ergo euangelista prosequitur generationes omnes iuxta naturam procedentes directe secundum lineam Nathan. Et incepit à patre beatæ Mariæ virginis, qui dictus est Helih vel Ioachin: quia fuit binomius. Nam Rabbi Heccados hebræus in responsione ad petitionem tertiam Antonini consulis urbis Romæ: affirmat ex reuelatione sibi facta ab Helia parentem matris Messicæ duplex habiturum nomen: vnum Helih: alterum Ioachin. Et postmodum Rabbi Haccanas ait. Erat quædã puella in Bethleem Iudæ nomine Maria filia Ioachin, Helih de genere Zorobabelis filii Salathielis ex tribu Iuda. hæc ille. Maria ergo fuit filia naturalis Helih sine Ioachin. Ioseph autem vir Mariæ fuit eiusdẽ Ioachin gener: & ex cõsequenti fuit eius filius legalis ex affinitate. Nam sicut Maria erat in primo gradu consanguinitatis ad patrem suum: sic & Ioseph erat in primo gradu affinitatis ad socerum, cum fuerit verum matrimonium inter Ioseph & Mariam. Idcirco Lucas dicit quod Christus putabatur filius Ioseph: qui fuit Helih, scilicet filius legalis: & loco Mariæ ponit virum

excellentem ragon para //

Io. Lucidus

G iii

intendit porq̄ seruant matheo. duxo estob. 3. ruyel de contraz y con ellob ala athalia q̄ cõtrõ dan cõtrab rago nel p̄oro minguna mea contentado como esta. laudo: // dugo q̄ esta ragon no bale nada porq̄ p̄ los. 3. dexados los bln mod del nathan hijo de da bnd descendian. vide lucas fudensẽm plana -195-

suam secundum consuetudinem scripturarum. Matthæus vero de-
scribit primo generationes secundam lineam Salomonis regis vsq;
ad eius extinctionem: qua deficiente postea coactus est diuertere ad
lineam Nathan: quia ex eo geniti erant regni successores, vt superius
diximus libro secundo capite nono. Et Matthæus cum Luca conue-
nit vsq; ad Zorobabel. Sed quoniã ipse Zorobabel qui & Barachias
filius Salathiel genuit duos filios, videlicet Rhesa, qui dictus est Mi-
sciollam: & Abiud, qui dictus est Ananias: ideo Lucas prosequitur li-
neam Nathan per filium eius Rhesa vsq; ad patrem Mariæ virginis:
& Matthæus eadem lineam prosequitur per filiũ eius Abiud vsq; ad
patrẽ Ioseph coniugis Mariæ virginis. Itaq; vterq; natus est ex semi-
ne Dauid per lineam Nathan: sed per vnum ramũ scilicet per ipsum
Rhesa nata est Maria: & per alterũ rami scilicet per ipsum Abiud
natus est Ioseph. Hæc nobis ostendit Philo hebræus: & ea vberrime
declarat Ioannes Annius in cõmentariis super breuiarium eiusdem
Philonis. Hanc genealogiam etiam describit Petrus Galatinus libro
septimo cap. 12. contra Iudæos. Sed in hoc defecit, q̄ contra verita-
tem putauit duos fuisse Salathieles, & duos Zorobabeles: quod non
probat: sed in hoc ipse facile improbari potest: quoniã linea Salomo-
nis septima generatione defecit: & in eius generatione nullus Sala-
thiel, neq; Zorobabel reperitur. Neq; Ioseph potuit ex linea Salomo-
nis descendere, quia per multos annos antea defecerat: sed ortus est ex
linea Nathan per ipsum Abiud: sicut ex eadem linea Nathan orta est
Maria, sed per ipsum Rhesa, vt iam diximus. Salathiel ergo, qui a
Matthæo dicitur filius Ieconias, idem est cum Salathiele, qui a Luca
dicitur filius Neri: quia idem vir dictus est Ieconias, Neri, Ioachin,
& Helih, vt Philo testatur. Nam Ieconias, qui & Neri cognomina-
tus est, in ipsa captiuitate genuit Salathiel: ex quo natus est Zoroba-
bel: qui fuit dux populi mox soluta captiuitate, hoc est post septua-
ginta annos desolationis templi. Cum ergo Matthæus dicit: & post
transmigrationẽ Babylonis Ieconias genuit Salathiel: non est intelli-
gendum q̄ soluta captiuitate genuit eum: sed facta trãsmigratione
in ipso captiuitatis tempore. Nec vrget etiam argumẽtum Galatini
dicentis plures generationes esse iuxta Lucam: & pauciores iuxta
Matthæum quoniam descendentes ex Rhesa citius genuerunt: & ge-
niti ex Abiud tardius eis concessum est generare: ideo illi plures, isti
pauciores numero fuerunt. Hanc rationem assignat Augustinus in
sexto decimo libro de ciuitate Dei, capite. 11. circa alias generationes
dicens. Nõ enim quia Heber sextus est a Noe, Nemrot autem quar-

Ioannes Annius.

☞

tus, ideo non potuerunt ad idem tempus contrẽnere viuendo. Hoc
enim contigit cum plus viderent, vbi pauciores sunt generationes,
minus vbi plures: aut serius nati essent vbi pauciores, maturius vbi
plures. Si Petrus Galatinus totum breuiarium Philonis, & cõmen-
taria Ioannis Anni in eundẽ plene legisset: non vtiq; in hunc incidit
set errorẽ. Cætera vero, quæ ad hanc genealogiam pertinent, idẽ Ga-
latinus recte declarat. Nulla ergo diffonãtia reperitur inter Matthæũ
& Lucam: sed vterq; veram Christi genealogiam rite descripsit.

Philonius
Anno de
Lucan. 19.

De tempore uitæ Christi.

Cap. 2.

I esus Christus ex Maria Virgine nascitur anno ab orbe condito fere completo ter millesimo nongentesimo sexa- gesimo. <i>vixit 3952. An. completo.</i>	3960
A diluuiõ anno bis millesimo trecentesimo quarto.	2304
Ab Abraham anno bis millesimo duodecimo.	2012
A lege Moyse anno millesimo quingentesimo septimo.	1507
A templo Salomonis inchoato anno millesimo vigesimo septimo.	1027
Ab urbe Roma cõdita anno septingentesimo quinquagesimo secun- do: cui anno deficiebant quatuor fere menses.	752
A desolatione templi anno quingentesimo octogesimo septimo.	587
Hebdomada iuxta Danielis prophetiã sexagesima quinta: anno eius sexto fere completo.	65
Olympiade vero centesima nonagesima quarta: anno eius quarto in- choato per tres menses: hoc est a primo anno primæ olympiadis trã- factis annis. 775. & tribus mensibus. Ex quo patet error scriptoris in martyrologio tam de hebdomada quã de olympiade in die na- tuitatis domini: qui corrigendus esset: quoniam ponit in eis alium numerum a prædicto secundum publicam fidem probato.	194 775
Romæ imperate Cæsare Augusto anno imperii eius quadragesimo secundo, vt affirmat Eusebius, quod etiam confirmat Orosius, qui libro. 7. ait. Augusti Cæsaris postea q̄ imperare coepit emento pro- pmodum anno. 42. natus est Christus.	42
Herode regnante in Iudæa anno regni eius. 32. qui fuit primus an- nus legitimi principatus eius, cum prius triginta & vno tyrannice regnasset, vt Philo testatur. Tunc ergo ablatum erat Regnum & dir- catus de Iuda iuxta patriarchæ Jacob prophetiam. Inchoauerat Ma- ria vitæ suæ annum quintumdecimum, quando peperit Christum in hyemali solstitio: octauo calendas Ianuarii, hoc est die. 25. Dec.	32

Ibi. corrigend.
no es menses
pau. 100. chrono
Ira. ph. 1. quæ
a kal. Janu. 1.
alioqui Sic. i.

vide 3. fol. 29. fac. 1.

LIBER VII. **LIBER VII.** **LIBER VII.**

**cembris: media videlicet nocte p̄cedente ortu Solis diei Domini-
nicae.** Nam anno quo Christus conceptus & natus est: **litera domi-
nicalis .B. curabat:** quæ in calendario Romano, quo utimur, anno/
ratur die. 25. Decembris. Antea vero nonem mensibus cum ageret
Maria quartumdecimum annum, ex ea de spiritu sancto conceptus
fuerat Christus octavo calendis Aprilis, hoc est die. 25. Martii feria
sexta, quoniam in calendario eo die annotatur **litera .G.** quæ tunc
fuit feria sexta, quoniam **.G.** est sexta à litera .B. Conceptio autem
Christi facta est anno tertio olympiadis. 194. in dimidio eiusdem
tertii anni. Natiuitas vero eius fuit anno quarto eiusdem olympia/
dis inchoato per tres menses prope finem anni quadragensimisecon/
di Augusti Caesaris, ut supra dictum est. A natiuitate autem domini anno/
tari debet anno quarto dictæ olympiadis cum anno. 43. Caesaris
Augusti sibi concurrente. Octavo autem die à natiuitate domini sci/
licet calendis Ianuarii mutata est litera dominicalis, & fuit. A. quæ
deseruit anno primo vitæ Christi: & eo die in dominica circumciscus
est puer Iesus. Et quæntis ecclesia Romana incipiat enumerare annos
domini ab eius natiuitate: tamen Romani ciues transacta hebdoma/
da à natiuitate eius annum incipiunt calendis Ianuarii, eo quod Iu/
lius Cæsar tunc anni exordium fecerit: quod est tempus propin/
quum natiuitati Christi. Die vero sexta eiusdem mensis, & tertiade/
cima ab eius ortu, quæ tunc fuit feria sexta, à Magis dominus ado/
ratur. Die autem quadagesimo ab eius natiuitate, quæ fuit quarto
nonas, hoc est die secunda Februarii feria quinta cum ibi signetur li/
tera. E. quæ est quinta à litera. A. quæ illo anno fuit litera dominica:
impleto tempore purgationis secundam legem Moysi, Maria fi/
lium præsentavit in templo. Deinde Ioseph admonitus in somnis
ab angelo nocte consurgens accepit puerum & matrem eius, & seces/
sit in Aegyptum: & erat ibi vsq; ad obitum Herodis: qui decessit an/
no trigensimosextimo regni sui: & tunc curabat annus quintus do/
mini. Quinq; igitur integris annis mansit in Aegypto dominus: &
sexto anno domini inchoato regnante Archelao Herodis filio: redi/
ctus est puer ex Aegypto in terram Israel.

Anno secundo iam inchoato à natiuitate domini Herodes videns
quoniam illusus esset à Magis, qui per aliam viam redierant in re/
gionem suam, iratus valde, vniuersos in Bethleem paruos à bima/
tu & infra iussit interfici. Tunc autem Christus in Aegypto existens
non potuit cum alijs pueris occidi. Inter alios infantes iussit Hero/
des occidi. **Herodes videns quoniam illusus esset à Magis, qui per aliam viam redierant in regionem suam, iratus valde, vniuersos in Bethleem paruos à bimatu & infra iussit interfici.**

VITE CHRISTI **53**

des etiam interfici filium proprium ex vxore sua de tribu Iuda, eo
quod diceretur iam in lege promissus Christus natus, vt Philo asser/
mat. Dicit etiam Macrobius in secundo Saturnaliorum. Augustus
cum audisset inter pueros, quos in Syria Herodes Rex Iudæorum
interuimatum iussit interfici, filium quoq; eius occisum ait. Melius
est Herodis porcum esse quam filium. Hæc ille. Hoc autem dixit,
quoniam Iudæi porcinam carnem non comedunt. Putauit au/
tem Augustus feliciorum porcum Herodis non occisum quam fi/
lium eius morti traditum. Herodes igitur, cum regnasset annos tri/
ginta septem morbo intercutis atq; scatenibus toto corpore vermi/
bus miserabiliter & digne moritur. In cuius locum filius eius Arche/
laus ab Augusto substituitur: & tetrarchæ fiunt quatuor fratres eius,
Herodes, Antipater, Lyfias, & Philippus.

Anno duodecimo vitæ suæ currente dominus Iesus ascendit cum
parentibus in Hierusalem ad celebrandum pascha: & completis die/
bus festiuitatis remansit puer Iesus in templo in medio doctorum
audiens illos & interrogans: & post triduum à parentibus eum que/
rentibus repertus est. Eo anno luna quintadecima primi mensis, in
qua celebratur pascha Iudæorum, fuit die vigesimosexto Martii in
sabbato: quoniam ille annus fuit biffextilis in literis. C. B. & die vi/
gesimosexto Martii signatur. A. litera, quæ est septima à dominica.
B. litera secunda, quæ post literam. C. peracto biffexto subsequi/
tur in reliquis eiusdem anni mensibus. Archelans anno regni sui no/
no in Viennam urbem Galliæ relegatur: & tunc Iudeorum princi/
patus tenet Herodes tetrarcha annis viginti quatuor, cuius primus
annus annotatur cum anno domini quintodecimo.

Anno ab urbe condita septingentesimosexagesimosextimo, Angu/
stus moritur: & Tyberius imperium recepit: cuius primus annus an/
notatur cum anno domini sextodecimo videlicet anno tertio olym/
piadis. 198. In codicibus Eusebii de temporibus vitio scriptorum (vt
puto) non recte annotatur mors Augusti, & initium imperii Tyber/
rii Cesaris: quod nos emendamus ex eodẽ Eusebio, qui dicit Chri/
stum passum anno Tyberii decimo octavo, anno videlicet quarto
olympiadis. 202. Si ergo retrocesseris per annos Tyberii, reperies
primum annum eius debere annotari anno sextodecimo Christi: vt
etiam sanctus Antoninus affirmat in chronicis suis. Eclipsis etiam,
quæ annotatur in codicibus Eusebii prope mortem Augusti, descri/
benda erat anno secundo Tyberii. Considerandum est etiam, quod
Eusebius in libro suo non signauit annos domini: sed ex annis olym/
pice.

idem dicitur folio 192. facit 2.

nampe Anno romano biffextilis in literis .D. C.
die .25. decembris die vero sabbato. **id est 11**
Anni natiuitatis et etatis dñi sunt eodem. **id est 11**
erros. Sicut dicitur in fados lectis in isto aduideo
Ponitur iob. per q̄ tēperā a el año .23. de q̄ dicitur del
Sic en q̄ p̄cedēto fuit .30. mo del n̄ḡ iob q̄nti no es quadrada. S̄ q̄nta con n̄ dact̄ b̄nti

Scilicet... de... de...

mensis... Anno dñi...

Nota addicio... po... Sabado...

Anno dñi... 27. marco...

31 Anno domini... 32 Anno autē domini...

33 Anno vero... 27. marco...

Ibr. feria... 26 de marzo...

Qui autem librum eius primum impressi... Pontius Pilatus procurator Indee a Tyberio mittitur...

Quidam autem Graeci putant Christum passum ulterius per annum... Bapuzado Sabado...

Ibi die 25. marty. // ergo dies 25. in ortu fuit feria... scilicet anno vitae suae. 34. inchoato per tres menses decimo calend...

ani como llamamos ser el... bada de enmendar... enno llamado...

Vertical marginal notes on the right side of the page, including 'Soc. de...' and 'El Soc. de...'.

etate Lunae. Et ideo passionis Christi diem secundum Lunam descri-
 pserunt. Quare iuxta menses Iudaeorum lunares & mobiles Chri-
 stus passus est die. 15. primi mensis, qui ab Hebraeis dicitur Nisan.
 Hic autem primus mensis iuxta aequinoctium vernale, apud nos di-
 citur Martius, ut Romulus decrevit. Nam ipse est primus a Septem-
 bri: Octobri & ceteris. Unde illa fuit lunatio Martii: quae partim fuit
 in Martio: & partim in Aprili. Hinc orta est communis omnium opi-
 nio, quod Christus in Martio passus est: quia in lunatione Martii
 crucifixus est: quae est prima lunatio aequinoctii vernalis, licet ingre-
 diatur mensem Aprilis. Propterea celebrat ecclesia pascha resurre-
 ctionis dominicae iuxta ordinem servatum a Christo, scilicet quan-
 doque in Martio: quandoque in Aprili iuxta lunae motum, videlicet in
 dominica sequente post quartadecimam Lunam primi mensis: & pre-
 cedenti feria sexta celebrat Christi passionem. Communis etiam opi-
 nio fidelium est iuxta sententiam Cyrilli, quod Christus eo die passus
 est quo & conceptus: Quae vera est si referatur ad diem hebdomadis:
 quia sicut feria sexta conceptus est: ita & eadem feria sexta passus est.
 Sed non est vera si referatur ad diem mensis: quia die. 25. Martii con-
 ceptus: & die. 3. Aprilis passus est. Eo autem die, quo passus est domi-
 nus, Sol contra cursum naturae eclipsim passus est, ut evangelia testan-
 tur a sexta videlicet hora usque ad nonam. Hanc mirabilem eclipsim
 vidit Dionysius Areopagita in Aegypto existens ante suam conuer-
 sionem, ut ipse testatur in epistola ad Polycarpum. De qua eclipsi scri-
 psit etiam Phlegon olympiadarum egregius supputator in. 1. 4. lib.
 ita dicens Quarto autem anno ducentessimae secundae olympiadis ma-
 gna & excellens inter omnes, quae ante eam acciderant, defectio So-
 lis est facta. Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem versus, ut stel-
 lae caelo visae sint. haec ille. Tertia vero die a sua passione, hoc est die
 dominica quinta die Aprilis Christus a mortuis resurrexit. Itaque fe-
 stum Sabbati servatum prius apud Hebraeos: postea commutatum est
 in sequentem diem Dominicam apud Christi fideles propter domi-
 nicam resurrectionis gloriam. Deinde 40. die a sua resurrectione ascen-
 dit in caelum feria. 5. die. 1. 4. Maii. Demum. 24. die eiusdem mensis
 misit paracletum spiritum in discipulos in die pentecostes: quae fuit
 quinquagesima dies a gloriosa eius resurrectione: & fuit dies Domi-
 nica. Vixit autem Christus annos trigintaduos menses tres: & dies
 decem: & vitam temporalem complevit anno. 33. vitae suae. Ab in-
 carnatione vero sua usque ad mortem fluxerunt anni pleni trigintatres
 & dies decem, ut ex praecedenti computatione manifestum est.

Ibr. quiboract //
 antec dyo q' eb. fal //
 Sa propo. 1. 10. q' ma //
 d'is concept' est feria //
 5. die. martij. 2. 6. //
 S'clo Solari non deper //
 s'nt. et n'clat die. 26. //
 die. 26. decembris. //
 tura. c. do //
 m' cal. u //
 clo. ite. 3. no. seprato. //
 p' phlegon. olympiadae //
 e. egregij supputato. //

Ibr. demum. 24. //
 v' 23. maij. de //
 ibr. de. fuit. die. do //
 m'ica. // v' 23. die //
 Sabati. quia. pentecost //
 26. et. pascha //

azymozi. cadunt. semp. in. eadem. Sed. pascha. azymo. 20. fuit. illo. Anno. dy. 33. in. Sabato //
 ergo. pentecostes. fuit. in. Sabato. ut. patet. ex. cyclo. 5. 26. //

Ibr. deinde. // aq' dice. v' d'ad. q' ma. v' 23. dy. ascendit. in. celis. feria. 5. die. 14. maij. //
 ibr. 33. et. die. 10. // hoc. est. falsum. //

De impletione hebdomadam Danielis. Cap. 3. mentes de 1. anno L

DX annorum vera computatione, quam in secundo libro
 descripsimus: facile cognoscere possumus mysterium heb-
 domadam Danielis. c. 9. impletum esse in Christo. Mul-
 ti laboraverunt, ut hoc arduum mysterium cognoscerent:
 & inter se discrepantes varia & diversa scripserunt, ut testatur Hiero-
 nymus in Danielis explanatione: pluresque inter eos non potuerunt
 inuenire determinatum tempus tam exordii quam termini earundem
 hebdomadam: quoniam secuti sunt vitiatas & corruptas chrono-
 graphias. Nos autem hinc praefatam emendatam rationem temporum
 has hebdomades facillime sic declaramus. Hebdomadem in diuinis
 literis duobus modis tantum accipi nouimus. Primo quidem pro
 numero septem dierum, ut scribitur Leuit. 23. Numerabis septem
 hebdomadas plenas usque ad alteram diem expletionis hebdomadae
 septimae, id est quinquaginta dies. Et Danielis. 10. Ego Daniel lage-
 bam trium hebdomadarum diebus. Secundo pro numero septem
 annorum Leuit. 25. Numerabis quoque tibi septem hebdomadas an-
 norum, id est septies septem, quae simul faciunt quadragintanoue & c.
 Non describit Daniel. 70. hebdomades dierum, quoniam diebus
 quadringentis nonaginta vaticinium eius adimpletum esset: quod
 nullo auctore probatur: sed enumerat. 70. hebdomades annorum:
 quae continent annos solares quadringentos nonaginta: ut fere om-
 nes approbant. Ad inquirendum autem quo tempore incipiant pre-
 dictae hebdomades, consideratae sunt tria tempora. Primum tem-
 pus est, quando hoc mysterium Danieli reuelatum est: quod mox
 fuisse dicimus extincta monarchia Babyloniorum interfecto eorum
 Rege Balthasare: & inchoata monarchia Persarum & Medorum an-
 no primo Darii filii Assueri, ut scribitur Dan. 9. capite. Secundum
 tempus est, quando Iudaeis concessa est licentia solui aedificandi tem-
 plum: ante constructionem ciuitatis Hierusalem: quod affirmamus
 fuisse anno primo Cyri Regis Persarum post Darii mortem, ut pa-
 tet. 1. Esdrae. 1. & anno secundo fundatum est templum, ut scribitur
 1. Esdrae. 3. Completum est autem aedificium ipsius templi anno sex-
 to Darii Longimani filii Prisci Artaxerxis Assueri, ut scribitur. 1. Es-
 drae. 6. Hic Darius Longimanus dictus est etiam communi appella-
 tione Artaxerxes: sicut imperatores Romani dicebantur Caesares.
 Ab anno autem primo Darii & Cyri simul regnantium, quando so-
 luta est captiuitas usque ad annum. 6. Darii Longimani fuerunt an-

In. corrupta. 6. //
 nos. corruptas. era. //
 labiq. sunt. p' do. //

Ibr. post. darij. mor- //
 tem. // no. obo. fal //
 da. 10. Sino. q' m' d'ad //
 Signe. lab. m' h' 23 //
 dem. in. th' eb. //

2 ni quinquaginta. Nam Darius & Cyrus simul regnauerunt duobus
 22 annis. Cyrus inde solus viginti duobus. Priscus Artaxerxes Assuerus
 20 viginti. Anno vero sexto Darii Longimani completum est templū.
 6 Ex quibus colligitur simul anni. 50. A quibus si dematur quatuor
 50 anni, hoc est duo Darii cum Cyro regnatis, & duo Cyri solius impe-
 rantis, cum eiusdem Cyri anno secundo iacta sint fundamenta tem-
 pli, vt dictum est: inde restant anni quadraginta sex: Quo tempore
 intermedio fabricatum est templum. Quare Iudæi dixerunt Io. 2.
 Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc. Aliqui ta-
 men putant duobus annis prius inceptum fuisse templum: sed id
 reprobatur falsum ex eo quod iacta sunt fundamenta templi anno
 secundo Cyri non Darii, vt patet. 1. Esdra. 3. Tertium tempus est,
 quando data est licentia Iudæis ædificandi ciuitatem: quod fuisse
 dicimus post reædificatum templum annis tredecim penitus trans-
 actis, anno scilicet vigesimo incipiente prædicti Darii Longimani.
 Tunc enim concessa est ab eo licentia Neemix reædificandi ciuita-
 tem Hierusalem, vt scriptum est Neemix secundo. Ex illo igitur tem-
 pore computandæ sunt septuaginta hebdomades prædictæ, vt ma-
 nifeste Danielis. 9. ca. eidem ab angelo exprimitur dum ait. Scito et
 go, & animaduerte ab exitu sermonis, id est a concessa licentia sermo-
 ne Regis, vt iterum ædificetur Hierusalem vsq; ad Christum ducẽ &c.
 Non enim dicit, ab exitu sermonis tibi a Deo reuelati: nec ab exitu
 sermonis, vt iterum ædificetur templum: sed ab exitu sermonis, vt
 iterum ædificetur Hierusalem ciuitas, quæ post templum reædifica-
 ta est. Et ideo non a reuelatione facta Danieli: nec a templi reædifica-
 tione: sed a licentia data ex ore Regis ad ædificandum iterum Hier-
 usalem: prædictæ hebdomades numerandæ sunt: sicut recte enume-
 rat sanctus Antoninus in prima parte Chronicæ suæ titu. 3. cap. 8.
 Africanus autem (quem secutus est Beda) recte incipit enumerare
 ipsas hebdomades: sed non verum terminum eis posuit: tum ob mē-
 dosas chronicas, quibus vsus est: tum etiam quia distinxit annos
 duodecim lunationum, cum solares annos accipere debuisset. He-
 braei enim vtuntur annis solaribus: quia licet habeant annos lunares
 duodecim scilicet lunationum: tertio tamen anno habent tredecim
 lunationes: & sic per embolismum reducuntur ad annos solares duos
 præcedentes lunares. Nicolaus vero de Lyra in prima sua expositio-
 ne super Daniele recte incepit & compleuit. Sed post aliquod tem-
 pus, quia vsus est falsis chronicis, aliam expositionem non secundū
 veritatem composuit. Suæ autem retractationis non habuit sufficiē-

Los. 12. p. muros //
 ringtonis de sta //
 plana son mente //
 zab cogitab de lmn //
 taso metasthenis.

 Ioi. neemie. 2. //
 // a quel cap. habla
 del marido de esther
 q. reyno. 55. v. folio
 38. y en año. 20. //
 era. de ely. filio sumo
 pont. fee. octavo. //
 philon. heb. nio. vt
 q. eret. hic. in dms
 de qua. somp. folio mei
 libri. 42. p. 1. ct
 4. 6. plana. 2.

ling. africang.
 Et. 427. pla. 1. 70
 digo q. son. 72. //
 hebdomadas que em
 precan año. 70. //
 ni quando. S. 10. el. 10
 to vt. vt. vt. vt. vt. //
 ret. vt. vt. vt. vt. //
 3. et. 3. //
 el. año. 3. //
 las. Semanas. 72. //
 q. p. 10. //
 p. vt. vt. vt. vt. //
 lo p. vt. vt. vt. vt. //
 longimani no como dice
 nec p. vt. vt. vt. vt.

testo esto por q. segun la falsa chronologia de philon y metasthenis.

tes stationes; non solūm propter ætatem Mardochæi, quam non pu-
 tauit ita longeuam, vt peruenisset vsq; ad annum duodecimū ma-
 gni Artaxerxis Assueri: quando ab eo exaltatus est, vt patet Hester. 3.
 sed etiam propter mendosas chronicas, quas imitatus est. Facile at-
 tem eius rationes soluuntur. Nam de ætate Mardochæi fidelissime
 ita loquitur Philo hebræus in breuiario temporū. Mardochæus de-
 cem & octo annis ætatem Isaac superauit. Isaac autẽ vixit annis cen-
 tum octoginta, vt scribitur Gene. 35. Ergo Philo affirmat Mardo-
 chæum vixisse annos centum nonaginta octo. Sicut autem dicitur
 Hester. 2. cap. Mardochæus cum Ieconia in Babylone translatus est.
 Ieconie autem transmigratio facta est anno octauo magni Nabucho-
 donosor, vt scribitur. 4. Reg. 24. Tunc ferẽ impletus erat annus pri-
 mus olympiadis. 45. iuxta emendatam chronographiam Ioannis
 olympiadis vsq; ad annum duodecimū Assueri magni Artaxerxis,
 qui fuit anno secundo olympiadis. 93. fluxerunt olympiades. 48.
 & annus vnus: ex quibus consurgunt anni. 193. Mardochæus ve-
 ro vixit annos. 198. vt dictum est. Ergo excessit numerum prædi-
 ctum annorum. 193. annis quinq;. In ipsa igitur transmigratio-
 ne Mardochæus poterat esse infans annorū quatuor vel trium vel duo-
 rum: vel etiam vnus: quoniam ducti sunt in Babylonem parentes
 cum filiis tam adultis quam etiam infantibus. Si autem ductus fuisset
 in captiuitatem Babyloniæ anno. 19. Nabuchodonosor, quan-
 do facta est desolatio: tunc potuisset esse annorum. 15. Si vero trans-
 latus fuisset anno eiusdem Nabuchodonosor. 23. quādo Nabuzar-
 dam princeps militiæ ipsius, transfudit animas Iudæorum septin-
 gentas quadraginta quinq;, vt scribitur Hieremix vltimo: tunc po-
 tuisset esse annorum. 19. Sed quomocunq; hoc accipiatur, patet
 Mardochæum adhuc videntem esse anno. 12. Assueri. Et sic soluta
 est ratio de ætate Mardochæi, quæ inualida est: nec erat necesse, vt
 tunc esset annorum. 259. vt ex dictis patet. Mendosæ insuper chro-
 nographiæ fefellerunt Nicolaum de Lyra: ideo in secunda sua exposi-
 tione, non recte initium hebdomadam Danielis statuit anno quar-
 to Sedechiæ Regis: quando Hieremix reuelatum est captiuitatem
 Babylonicam duraturam annis. 70. vt scribitur Hierem. 28. & 29.
 Nam ab anno quarto exclusiue Ieconie: qui erat annus primus fere
 completus olympiadis. 46. vsq; ad natiuitatem Christi: quæ fuit
 completo anno tertio olympiadis. 194. fluxerunt olympiades.
 148. & vltius anni duo: ex quibus resultant anni quingenti nona-

ponga se del todo
 en un año y medio
 de un mes y diez
 días y siete horas
 y siete minutos
 y siete segundos
 y siete tercios
 y siete cuartos
 y siete quintos
 y siete sextos
 y siete séptimos
 y siete octavos
 y siete novenos
 y siete decimos
 y siete undécimos
 y siete duodécimos
 y siete treceavos
 y siete catorceavos
 y siete quinceavos
 y siete dieciseisavos
 y siete diecisieteavos
 y siete dieciochoavos
 y siete diecinueuavos
 y siete veinteavos
 y siete veinteeavos
 y siete treintaavos
 y siete cuarentaavos
 y siete cincuentaavos
 y siete sesentaavos
 y siete setentaavos
 y siete ochentaavos
 y siete noventaavos
 y siete centavos

y q. lucido se ingañe a q. en esto p. vt. vt. vt. //
 philon y por metasthenes a q. en signo lucido no est. elia. filio sumo sac. dote. p. vt. lo. emp. //
 a ser. el. año. 12. del marido de esther. 49. año 6. p. vt. 20. longimani. Sed. nehemie. 2. et. 3. dicit
 contraeium qui a nehemie. 3. cap. sic dicit. et sur. vt. eliasib. sac. dote. mag. y p. vt. vt. que
 alli se dice. ansi. // musalam filio baruch. // q. est el. filio de 3000 babil. q. no era b. 3000 babil. q. fue dms. 58. ab
 y mo. fillam. in. filio. 66. y p. vt. vt. vt. //
 fue. m. vt. de. manasse. hermano. del. pont. filio. sumo. iadms. de. qua. sanaballato. habit. //
 nehemie. 2. vt. //

gintaquatuor: qui superant numerum annorū. 490. qui continen-
 tur in 70. hebdomadibus: & excedunt annis centum quatuor. Igi-
 tur si 70. hebdomades cōputandæ essent ab antio quarto Sedechie:
 utiq; completæ fuissent annis centum quatuor ante Christi natiui-
 tatem: quod non conuenit computationi suæ, cum dicat in Christi
 passione ipsas hebdomades terminum & finem habere. Prima ergo
 eius expositio magis veritati consonat. Similiter deceptus est domi-
 nus Paulus Burgenfis: qui secundam expositionem Nicolai de Ly-
 ra, & Raimundi & Martini sequitur quantum ad exordium harum
 hebdomadam: adiungens rationibus Nicolai de Lyra rationē aliam
 facile solubilem. Dicit enim initium harum hebdomadū non posse
 rationabiliter assignari in aliquo tempore sequēte tempus, quo hæc
 reuelatio facta est Danieli. Anno primo Darii: eo quod ipse Daniel
 nullam certitudinem habuisset de tempore, quo ea quæ petebat, im-
 pleri debuerant. Sed hoc facile soluitur, si consideretur tam reuelatio
 facta Hieremix de temporali solutione captiuitatis Babylonicæ cō-
 pletis annis. 70. quam reuelatio facta Danieli de spūali liberatione
 ac redemptione humani generis per Christum in dimidio septuage-
 simæ & vltimæ hebdomadis annorum. Nam quarto anno Sedechie
 ipsi Hieremix reuelatum est tempus captiuitatis annorū. 70. in Ba-
 bylone: non tamen tunc vel antea incepit hoc tempus: sed postea se-
 ptem annis, videlicet vndecimo anno Sedechie: & 19. Nabucho-
 donosor, quando facta est desolatio templi. Tunc enim fuit horum
 annorum initium, vt idem Hieremias pandit Hierem. 25. & 34. vt
 supra libro. 2. ca. 11. diximus. & Daniel id etiam exponit, qui Dan.
 9. ca. ait. Ego Daniel intellexi in libris numerum annorū de quo fa-
 ctus est sermo domini ad Hieremiam prophetam, vt complerentur
 desolationis. 70. anni. Non vocat eos annos transmirationis: nec
 annos reuelati verbi Hieremix: sed annos desolationis, id est a deso-
 latione incipientes: qui completi sunt eo tempore quo destructa est
 monarchia Chaldeorū per Dariū & Cyrum. Similiter completis
 annis. 70. captiuitatis Babylonicæ, Danieli reuelatum est tempus
 hebdomadam. 70. quarum initium non fuit quando ei hoc reuela-
 tum est: nec antea quando Hieremix alia & diuersa reuelatio facta est
 de captiuitate Babylonica: sed post annos sexaginatres, anno scilicet
 20. inchoato Darii Longimani, quando licentiam dedit ædificandi
 ciuitatem Hierusalem. Nam sicut initium annorum. 70. reuelatum
 est Hieremix incipiendum postea a templi desolatione: ita & initium
 hebdomadam. 70. reuelatum est Danieli incipiendum postmodum

*p paulo burgenfis del
 qd habian los clazos
 vaxon es en la historia
 de don jñ el. 2. rey de
 castilla y de leon. fue
 primero fido: - vt
 dicit mra folio //
 - 189. - face. 2.*

*p no obo fal daruo
 ante del cyro: L9
 en daniel darius
 m dnt est p se met
 cyrus.*

*p lbr. 20. Inchoat
 ato // lab. 70.
 ebdomad ab em //
 peccaton por la chro
 no lograda dno do 20 ano - 6. Longimanij. pua q daniel ab mo - 20. quenta semas // ab eo
 nab. 7. y. 62. q son 69. y no. 70. y abia de dozua m quinta daniel semas //
 nab. 7. y. 61. q son. 68. ab mo. 20. Longimanij.*

ab eo tempore, quo verbo Regis egressura erat licentia ædificandi ci-
 uitatem. Quod tempus futurum pro earum initio angelus expresse
 ac manifeste insinuauit, cum dixit, vt scribitur Danie. 9. Scito & ani-
 maduerte ab exitu sermonis, vt iterum ædificetur Hierusalem &c.
 Quod ergo fuit Danieli futurum, hoc nobis iam impletū cernitur.
 Nec erat necesse, vt Daniel vsq; ad illud tempus ædificationis tem-
 pli vineret, quoniam angelus ita certum id initium futurum reuela-
 uit, ac si tunc vita præsens existeret. Non enim semper prophetæ fu-
 tura quæ prædicant vident impleta, dum viuunt: sed aliis videnda
 describunt: licet etiam aliqua ab eis prædicta quandoq; impleta cer-
 nunt, dum ipsi vitam ducunt. Nunc reuertamur ad veram expositio-
 nem. Ab initio igitur vigesimi anni Darii Longimani dicti Artaxer-
 xis numerus annorum prædictarum hebdomadam sumendus est vsq;
 ad Christi passionem & completam humani generis redēptionem.
 Dicit ergo Angelus Danieli decisas & determinatas esse a Deo se-
 ptuaginta hebdomades: quas in tres partes distinguit, scilicet in se-
 ptem & in sexaginta duas: quæ simul iunctæ fiunt. 69. atq; adiungit
 in calce vltimam: ex quibus omnibus cōsurgunt. 70. hebdomades.
 Hanc autem vltimam hebdomadem diuidit per medium, dum ait
 quod in medio huius vltimæ hebdomadis, deficiet hostia & sacrifi-
 cium. Primæ igitur septem hebdomades, hoc est anni. 49. tempus
 continent, quo ciuitas Hierusalem ædificata & ampliata est: & libe-
 ratus est Iudæorum populus a periculo mortis: & exaltatus per He-
 ster & Mardochæum: hoc est a principio vltimi anni pōtificis Iesus
 filii Iosedech, qui mortuus est in fine illius anni, quo iā fundata erat
 ciuitas, scilicet anno. 20. iam completo Darii Longimani vsq; ad re-
 liquos. 48. annos, quibus secundo fuit pontifex filius eius Ioachin:
 quo tempore Regina Hester ad Regnum exaltata populū suū a
 mortis periculo liberauit, vt in libro Hester scribitur. In hoc tempo-
 re impletæ fuerūt septem hebdomades, hoc est anni. 49. vt ex dictis
 manifestum est. Deinde sexagintaduæ hebdomades post septem præ-
 dictas complentur in baptismo domini: quando apertum est cœlū,
 & descendit spiritus sanctus super eum: & vox patris intonuit. Hic est
 filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Tunc enim manifesta-
 tus est filius dei & dux populi verus Christus a Deo inūctus. Vnde
 & Danieli ab Angelo dicitur. Vsq; ad Christum ducem hebdoma-
 des septem & hebdomades sexagintaduæ erunt, quæ simul iunctæ
 fiunt. 69. hoc est anni quadringentioctoginta tres. Si ergo compu-
 taueris annos ab eo tempore quo mortuo Ioachin pontifice, acce-
 Io. Lucidus. H

*Ibr. ab initio // Incho
 se engraño pensado q
 era longima el tiempo
 que n egypto. 2. //
 qd se fue // no fue
 sino el de dñy //
 mas // en. 3. // 3. //
 // 7. // 7. //
 // 7. // 7. //*

pit pontificatum Elias usque ad Christi baptismum completo anno domini. 29. reperies interfuisse sexagintaduas hebdomades, hoc est annos. 434. Nam ab Elias pontifice ad Alexandrum magnum fuerunt anni. 79. Ab Alexandro ad Iudam Machabæum. 164. A Iuda ad Christi nativitatem. 162. ut superius ex lib. 2. patet. Quibus adduntur anni. 29. vitæ Christi usque ad eius baptismum. Omnes igitur simul collecti sunt anni. 434. Denique ultima hebdomas usque ad eius dimidium spectat ad Christi prædicationem: & salutis humanæ redemptionem, quæ completa sunt per ipsum Christum dimidio hebdomadis, hoc est annis tribus cum dimidio. Quo tempore dominus Iesus prædicavit, miracula fecit, passus est, resurrexit, ascendit in cælum, & spiritum paracletum in filios adoptionis effudit. Itaque in dimidio huius hebdomadis ultimæ defecit hostia & sacrificium veteris legis per Christi mortem, dum ipse obtulit se Deo hostiam & sacrificium in ara crucis, in qua consummata sunt omnia, cum ipse in cruce dixerit. Consummatum est, scilicet mysterium humanæ redemptionis in lege prædictum & præfiguratum. Sed & plenissime defecit hostia veteris legis in die pentecostes, cum apostoli induti sunt virtute ex alto, visibili missione spiritus sancti: quod fuit in dimidio huius hebdomadis, videlicet anno Christi trigésimo tertio in dimidio currente. Residuum vero huius ultimæ hebdomadis pertinet ad prædicationem apostolorum in ipsa Iudæa antequam per totum orbem diffunderentur: quæ impleta est tribus annis & dimidio, hoc est usque ad trigésimum sextum annum domini penitus completum, qui erat vigésimus primus annus Tyberii Cæsaris: & vigésimus secundus Herodis Tetrarchæ: qui Iacobum fratrem Ioannis, gladio interfecit. Si ergo computaveris annos ab ædificatione Hierusalem: cuius fundamenta iacta sunt in principio anni secundi olympiadis, 81. qui erat annus. 20. Darii Longimani: & computationem deduxeris usque ad annum domini. 36. qui completus est anno tertio desinente olympiadis. 203. reperies intercessisse olympiades centum vigintiduas & dimidiam: ex quibus consurgunt anni. 490. hoc est hebdomades integræ septuaginta. Siquis autem per has hebdomades voluerit Iudæos convincere ex traditione Talmudistarum: quæ ab eis recipitur licet falsum in annorum computatione contineat: poterit has hebdomades inchoare à quarto anno Sedechiæ, sicut Petrus Galatinus computat contra eos libro. 4. cap. 15. & 16. non quidem ad rei veritatem comprobandam: sed ad eorum proteritiam refellendam. Unde iuxta eam traditionem, quam ipsi veram putant,

ille ostendit has hebdomades in Christi morte completas. Qui vero per approbatas chronographias de his hebdomadibus veram invenire cupit rationem, oportet ut earum annos enumeret ab initio vigésimi anni Darii Longimani usque ad completam per Christum humani generis redemptionem: sicut & facit idem Petrus Galatinus in eodem quarto libro capite. 16. qui computat. 69. hebdomades cum dimidia, hoc est anno. 486. & dimidium ab eo tempore ad Christi passionem. Licet autem præfatus Galatinus totam summam annorum simul integram vere complectatur: in hoc tamen defecit, quod proprios annos singulorum regum Persarum: & regum Alexandriæ Aegypti non exprimit iuxta probatam veritatem: sed uni Regi plures, alteri pauciores annos ad libitum tribuit: summam tamen annorum, ut diximus, recte concludit. Si enim legisset Menesthenem Persam publice fidei authorem: & Ioannis Anni emendatam chronographiam: unicuique proculdubio Regi Persarum: & Alexandro magno, ac cæteris Regibus Aegypti, attribuisset proprios annos: quos nos collegimus superius libro. 4. cap. 2. Ex quibus patet quod ab initio vigésimi anni Darii Longimani ad Alexandrum fuerunt anni. 128. Ab Alexandro ad mortem Cleopatræ anni. 297. Inde vero usque ad Christi passionem anni sexaginta & unus & ferè dimidium. Ex quibus consurgunt anni. 486. & dimidium qui continentur in hebdomadibus. 69. & dimidia in qua defecit hostia & sacrificium per Christi mortem.

ponga sedel lodo
in anno y me
fasti hanc dicit
vazio de philon
pne m entem i s
abn q no on lodo.

128
297
61.
486.
2

Liber octavus de Romanis Pontificibus.

PROLOGVS.

Hristus assistens pontifex futurorum bonorum, reliquit suum primum vicarium in terris pontificem maximum Petrum Apostolum: post quem plures alii successerunt: de quibus in hoc octavo libro dicendum est. In hac tamen descriptione Romanorum pontificum, non sequimur Eusebium eo quod intermittat duos pontifices martyres de catalogo pontificum scilicet Cletum, & Marcellum. Nam loco Cleti annotat Anacletum ante Clementem: cum tamen Cle-

tus Romanus immediate præcesserit Clementē: & Anacletus Græcus mox post Clementem successerit: vt manifeste apparet ex pontificali Damasi Papæ: qui sequitur publicam & probatam fidem annuum Romanæ ecclesiæ, cui præsidebat. Sic etiam in canone Missæ ordinate Linæ Cleti Clementis memoria recolitur. Omittit etiam Eusebius Marcellum pontificem martyrem: qui Marcellino immediate successit: vt patet in eodem pontificali Damasi. Non est mirum Eusebium in hoc defecisse eo quod suo tempore nõdum erat editus prædictus Damasi pontificalis. Postea enim Hieronymus presbyter, qui transtulerat Eusebium de temporibus: & hunc eius errorem reppererat: rogauit eundem Damasum per literas, vt ederet librum pontificum Romanorum: quod & fecit. Itaq; propterea circa ordinem & numerum pontificum non Eusebium: sed Damasum sequimur. Considerandum est etiam quod inter duos pontifices martyres, scz Felicem primum: & Euthicianum quidam scriptores ponunt Marcum confessorem non martyrem: & dicunt eum sedisse annos. 8. menses duos, dies decem: & sepultum esse Romæ in ecclesia, vbi fuerat presbyter ordinatus. Sed hoc est contra authorem publicæ fidei, scz Damasum, qui illius nõ meminit in catalogo pontificum. Magis enim creditur, quatum ad hoc, Damaso pontifici: qui de archiuis ecclesiæ Romanæ id accepit: q̄ cæteris scriptoribus qui per opiniones ad libitum scripserunt. Nec obstat quod aliqui dicunt hunc Marcum intermissum ex eo quod nõ fuerit martyr: quoniam in eodem pontificali Damasi describuntur non solum pontifices martyres: sed etiam alii confessores, vt patet de Syluestro & Marco, qui ei successit & de alijs pluribus. Ex eo etiam quod dicunt illum sedisse annos octo, patet hoc tempus esse confictum: quoniam Felix & Euthicianus sederunt tempore Aureliani imperatoris, vt scribit Damasus. Aurelianus autem imperauit annis quinq; & mēibus sex, vt dicit Eusebius & Eutropius. Impossibile est ergo, vt inter Felicem & Euthicianum fuerit pontifex, qui sederit annis. 8. Vnde nos putamus ipsum fuisse presbyterum: vel si fuit pontifex, possumus dicere ipsum fuisse pontificem, id est episcopum alterius diocesis: & Romæ defunctum iacere. Licet autem in pontificali Damasi recte describatur ordo & numerus Romanorum pontificum: tamē vitio scriptorum, numeri anno rum mensium, & dierum deprauati sunt. Ab alijs etiam authoribus post Damasum, videlicet ab Anastasio bibliothecario, a Martino, Vincentio, Antonino, Matthæo Palmerio, Platina, & Cartusienfi in facisculo temporum tanta inter se diuersitate & dissonantia descri-

buntur eorundem pontificum tempora: vt vix ex eis veritas cognosci possit. Nos autem ad emendationem ipsorum temporum collegimus ea sigillatim in annis mensibus & diebus ex Martyrologio & alijs authoribus & libris antiquis emēdatis simul collatis ad ipsum, ingenti ac maximo labore atq; sudore: ita vt quādoq; noctes fere duceremus insomnes ad inuestigandum non solum annorum & mensium: sed etiam dierum singula tempora.

Sequuntur ipsi pontifices Romani.

- I** Petrus apostolorū princeps natione Galilæus post Christi resurrectionem ab eo institutus est vicarius ipsius: & summus ecclesiæ pastor & pontifex, cum ei tunc a domino dictum sit: pasce oves meas. Mansit primo Petrus in Iudæa: deinde fundauit ecclesias Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ, vt ex eius prima epistola canonica manifeste apparet: quousq; impleteretur quintus annus a resurrectione domini. Deinde Antiochenam fundauit ecclesiam anno domini. 38. Ibiq; cathedram adeptus sedit annos septem. Deniq; Romam veniens anno domini. 45. ibidem sedit annos. 25. mēses duos & dies tres, vt scribitur in pontificali Damasi. Si autem computemus totum tempus sui pontificatus a Christi resurrectione: quæ vt libro. 7. dictum est, fuit die. 5. Aprilis vsq; ad ipsius martyrium: quod fuit die 29. Iunii: inueniemus omnes pontificatus eius esse annos triginta septem: mēses duos: & dies viginti quatuor, cum a prædicto die. 5. Aprilis vsq; ad diem. 29. Iunii intermedium sint præfati dies. 24. & mēses duo supra. 37. annos. Peruenit autem vsq; ad annum domini septuagesimum, vt ex dicta computatione probatur. 70
- 2** Linus Thuscus ex Volaterra ciuitate Thuscæ, vt Raphael Volateranus affirmat: patre Herculano e domo Maurorum: sedit annos vndecim: menses duos: dies viginti quatuor vsq; ad diē. 23. Septēbris anno domini octogesimo primo. 81
- 3** Cletus Romanus sedit annos vndecim: menses septē: dies tres vsq; ad diem. 26. Aprilis anno dñi. 93. Vacat sedes diebus. 20. 93
- 4** Clēmens primus Romanus sedit annos nouem: menses sex: dies septem: vsq; ad diē. 23. Nouēbris anno do. 102. Vacat sedes d. 21. 102
- 5** Anacletus Græcus Atheniēsis sedit annos nouem: menses sex: dies 29. vsq; ad diem. 13. Iulii anno dñi. 112. Vacat sedes d. 13. 112
- 6** Euaristus Græcus ex patre Iudæo noīe Iudæ: de ciuitate Bethleem: sedit annos nouē, menses tres, diem vnum vsq; ad diem. 26. Octo-

Io. Lucidas

H iii

It. 1. Onuphrius pontifex & mēbris 20 de 5. Sept. ad 29. de Iulio Anno dñi. 68. consub. font. cap. 1. de cap. 1. Julio Rufo.

- 1681 bris anno domini. 121. Vacat sedes diebus. 19. 121
- 7 Alexander primus Romanus: sedit annos septē menses quinque: dies 19. vsq; ad diem. 3. Maii anno dñi. 129. Vacat sedes diebus. 25. 129
- 8 Xystus primus Romanus sedit annos nonem: menses decē: dies. 9. vsq; ad diem. 6. Aprilis anno dñi. 139. Vacat sedes d. 2. 139
- 9 Thelephorus Græcus ex Anacorita sedit annos. 10. m. 8. d. 27. vsq; ad diem. 5. Ianuarii anno do. 150. Vacat sedes d. 7. 150
- 10 Iginus Græcus Atheniensis ex philosopho sedit an. 4. diem. 1. vsq; ad diem. 11. Ianuarii anno do. 154. Vacat sedes d. 3. 154
- 11 Pius primus Italus de ciuitate Aquileia sedit an. 9. menses. 5. d. 27. vsq; ad diem. 11. Iulii anno dñi. 163. Vacat sedes d. 17. 163
- 12 Anicetus Syrus sedit an. 9. mē. 8. dies. 19. vsq; ad diem. 15. Aprilis anno domini. 173. Vacat sedes d. 17. 173
- 13 Sother Campanus e Fundis sedit annos. 9. d. 20. vsq; ad diem. 23. Maii anno domini. 182. Vacat sedes d. 21. 182
- 14 Eleuterius Græcus de oppido Nicopoli sedit an. 14. menses. 11. d. 8. vsq; ad diem. 25. Maii an. do. 197. Vacat sedes d. 5. 197
- 15 Victor primus Afer sedit an. 9. mē. 10. & d. 21. vsq; ad diem. 20. Aprilis anno do. 207. Vacat sedes d. 12. 207
- 16 Zepherinus Romanus sedit an. 7. d. 17. vsq; ad diē. 26. Augusti anno domini. 214. Vacat sedes d. 6. 214
- 17 Calistus primus Romanus sedit an. 6. mē. vnum: d. 13. vsq; ad diē 14. Octobris anno do. 220. Vacat sedes d. 6. 220
- 18 Urbanus primus Romanus sedit an. 4. mē. 7. d. 5. vsq; ad diē. 25. Maii anno do. 225. Vacat sedes d. 30. 225
- 19 Pontianus Romanus sedit an. 9. mē. 4. d. 26. vsq; ad diem. 20. Nouembbris anno do. 234. Vacat sedes d. 10. 234
- 20 Antherus Græcus sedit an. 5. mē. 1. d. 3. vsq; ad diem. 3. Ianuarii anno do. 239. Vacat sedes d. 13. 239
- 21 Fabianus Romanus sedit an. 13. d. 4. vsq; ad diem. 20. Ianuarii anno domini. 252. Vacat sedes d. 7. 252
- 22 Cornelius Romanus sedit an. 2. mē. 7. d. 18. vsq; ad d. 14. Septēbris anno do. 254. Vacat sedes d. 35. 254
- 23 Lucius primus Romanus sedit annos. 2. mē. 10. d. 6. vsq; ad diem. 25. Augusti anno do. 257. Vacat sedes d. 35. ^{tedo isto contradixit confilio} 257
- 24 Stephanus primus Romanus sedit an. 7. mē. 10. d. vnum: vsq; ad diem. 2. Augusti anno do. 265. Vacat sedes d. 22. 265
- 25 Xystus. 2. Græcus & philosophus sedit an. vñū mē. 11. d. 13. vsq; ad diem. 5. Augusti anno do. 267. Vacat sedes d. 35. 267

In l'ib. Chronicon. pone meior. q' d' pontificat' cornelio hinc stephano y Xysto. y dicit' q' Xystus fuit occisus // a. 6. de agosto. ano dñi. 260. et quod sicut Amy. 1. m. 11. d. 12. ergo. 7. años. ba l'ncido aq'ni delantero. q' lo fumo de enseño de s' ch'ronico do pune enseño sedit' Xystus años. 8. et quod ang' erg. 8. fuerit dñi. 266. pa q' s'ca l' d' b'ns' d' d' de ch'ronico ap' q' y 20. m'cho erio a oniphrio. y dicit oniphrio q' b'aleriano f'ne capt' b'ado ano dñi. 261. et f'no b' m'cho ante f'ulo de s'unt l'once. y s'unt Xysto. s'no m'och' ano dñi. 260. sed infra folio. 66. pla. 2. pone mart' yuz. Xysti

- 26 Dionysius monachus sedit an. 6. mē. 3. d. 17. vsq; ad diem. 26. De cembrii anno do. 273. completo. Vacat sedes d. 5. An. d. 273
- 27 Felix primus Romanus sedit annos. 2. mē. 4. d. 30. vsq; ad d. 30. Maii anno do. 275. Vacat sedes d. 5. 275
- 28 Euthicianus Thuscus de ciuitate Lunæ sedit an. vnum mē. 6. d. 4. vsq; ad diem. 8. Decembrii an. do. 276. Vacat sedes d. 8. 276
- 29 Gaius Dalmatinus ex genere Diocletiani imperatoris sedit an. 10. mē. 4. d. 7. vsq; ad diē. 22. Aprilis an. do. 287. Vacat sedes d. 11. 287
- 30 Marcellinus Romanus sedit an. 6. mē. 11. d. 23. vsq; ad diem. 26. Aprilis anno dñi. 294. ex persecutione maxima Diocletiani. Vacat sedes an. 7. mē. 6. d. 25. vsq; ad diem Nouembrii anno domini trecentesimo primo. 294
- 31 Marcellus Romanus sedit an. 5. mē. vnum, dies. 27. vsq; ad diem 16. Ianuarii anno do. 307. Vacat sedes d. 20. 307
- 32 Eusebius Græcus sedit an. 3. mē. 7. d. 27. vsq; ad diem. 2. Octobris anno do. 310. Vacat sedes d. 7. *vide. de conf' cratione dñi 3 cap. cxxiij.* 310
- 33 Melchias Afer sedit an. 4. mē. 2. dies duos vsq; ad diem. 11. Decembrii anno do. 314. Vacat sedes d. 16. vsq; ad diem. 27. Decēbris incipiente anno domini. 315. Omnes præfati. 33. pontifices martyrio coronati sunt. 315
- 34 Syluester primus Romanus sedit annos. 23. d. 4. vsq; ad diē. 31. Decembrii anno do. 338. Vacat sedes d. 15. *Syluester mort' 2. re. pen. 04. anno dñi. 31 de febr' 338.* *dm. 338. de sin ante bel v. 338. in exponente. f'ca q'.* 338
Eius tempore anno do. 322. congregatum est conciliū Nicenū. 338
- 35 Marcus Romanus sedit an. 2. mē. 8. d. 23. vsq; ad diē. 7. Octobris anno do. 340. Vacat sedes d. 20. 340
- 36 Iulius primus Romanus sedit an. 15. mē. 5. d. 16. vsq; ad diē. 12. Aprilis anno do. 356. Vacat sedes d. 25. *456 — 356.* 356
- 37 Liberius Romanus sedit prius canonicè annos. 6. mē. 3. d. 4. vsq; ad annum domini. 362. & missus est in exiliū a Constantio: & anno postmodum tertio renocatus est in pontificatū. *de q' l'us fa q' va l'ncido delantoro por. fol. año d' quez* 362
- 38 Felix secundus interim sedit annum vnum mē. 3. d. 2. vsq; ad annū do. 364. qui & martyrio coronatur die. 29. Iulii. Liberius inde: qui a quibusdam dictus est Leo. hæresi Arrianæ consentiens sedit annos sex vsq; ad annum domini. 369. *liban. delam. tres. l'os. l'or. Sulez en q' p'eo aq' tam q' a p' onseby q' r'os. is. 3. anos.* 364
Hactenus ex pontificali Damasi: hinc ex Anastasio bibliothecario. & Prospero pontifices describemus. *A oniphrio dicit. 16. m. 2. d. 10.* 369
Et concilio m'conopoli f'ne An. 325. pro d'ice con. p'negado p'nt' 325. f'ne f'ito
- 39 Damatus primus Hispanus sedit an. 18. m. 3. d. 11. vsq; ad diē. 11. Decembrii anno do. 387. Vacat sedes d. 21. Sedit autem regnantibus Valentiniano & Valente imperatoribus; licet aliqui velint H iiii

et san ct' laurentij fuisse iam posito in captiuitate b'aleriano // sed b'alerian' captiuit' ex oniphrio Año dñi. 261. et gallien' erg' schud' ex cod'om oniphrio occidatur mediocrim Año dñi. 269. ergo regnabit thal'ien' post captiuationem patris. Anos. 8. del. 9. ergo laurentij patit' in b'no de agnellid. 8. años. temp'e Año dñi. 262. vel. 263. vel. 264. vel. 265. vel. 266. vel. 267. vel. 268. delus q' q' años s'nta d'ano. p'uson p' h'ro pone all'ca // m' d'ca de f'ito

de mortis tpe quando damasus morit. vide Socrates grecus folio. 267. pla. 1. et. 2. ubi etiam
 de suis Successoribus loquitur: et sic mori videtur fuisse anno dñi. 412. Sed onuphij pontif.
 romani ponunt mortem damasi. a. 381. de decembris mdo dñi. 382. consilij. Habu Annio euagrio //
 et anthenio. et Synodis constantino // **LIBER VIII.**

Damasus sub Iuliano papam factus: tamen id ex supputatione an
 norum destruitur, cū Damasus vsq; ad Theodosii peruenerit tēpo
 ra. Nam p'sente Damaso & Theodosio Cōstantinopolitanū Conci
 lium cōtra Macedoniū indictū est, vt Ioānes Nauclerus affirmat.
 Siricius Romanus sedit an. 1. 4. men. 3. d. 23. vsq; ad diem. 24. Apri
 lis anno domini. 401. Vacat sedes d. 2. 401
 41 Anastasius primus Romanus sedit an. 3. diem vnum: vsq; ad d. 27. 404
 Aprilis anno dñi. 404. Vacat sedes d. 21.
 42 Innocentius primus Albanus sedit an. 15. m. 2. d. 11. vsq; ad d. 28. 419
 Iulii anno domini. 419. Vacat sedes d. 22.
 43 Zosimus Græcus sedit an. 2. mē. 5. d. 4. vsq; ad diem. 23. Februarii
 anno domini. 422. Vacat sedes d. 11. 422
 44 Bonifacius primus Romanus sedit an. 3. m. 7. vsq; ad diē. 25. Octo
 bris anno domini. 425. Vacat sedes d. 9. 425
 45 Coelestinus primus Campanus sedit an. 8. men. 5. d. 3. vsq; ad d. 6.
 Aprilis anno dñi. 434. Vacat sedes d. 21. 434
 46 Xystus. 3. Romanus sedit an. 9. d. 19. vsq; ad diem. 16. Maii anno
 domini. 443. Vacat sedes d. 20. 443
 47 Leo primus Thuscus sedit annos. 20. men. 10. d. 6. vsq; ad diē. 11.
 Aprilis anno domini. 464. Vacat sedes d. 7. 464
 48 Hilarius Sardus sedit an. 6. men. 10. d. 3. vsq; ad diem. 21. Februarii
 anno domini. 471. Vacat sedes d. 10. 471
 49 Simplicius Tiburtinus sedit an. 15. vsq; ad diem. 3. Martii anno do
 mini. 485. Vacat sedes d. 6. 485
 50 Felix tertius Romanus sedit an. 6. m. 11. d. 12. vsq; ad diem. 21. Fe
 bruarii anno dñi. 494. Vacat sedes d. 5. 494
 51 Gelasius primus Afer sedit an. 6. men. 10. d. 24. vsq; ad diem. 22. Ia
 nuarii anno domini. 499. Vacat sedes d. 7. 499
 52 Anastasius. 2. Romanus sedit annū vnum m. 9. d. 21. vsq; ad d. 19.
 Nouembris anno dñi. 501. Vacat sedes d. 4. 501
 53 Simacus Sardus sedit an. 15. mē. 7. d. 26. vsq; ad diem. 19. Iulii an
 no domini. 517. Vacat sedes d. 7. Schisma fuit inter ipsum & Lau
 rentium: Sed præualuit Simacus primo a maiori parte electus. 517
 54 Hormisda Campanus sedit an. 9. d. 11. vsq; ad diem. 6. Augusti an
 no domini. 526. Vacat sedes d. 8. 526
 55 Ioannes primus Thuscus sedit an. 2. men. 9. d. 14. vsq; ad diem. 28.
 Maii anno dñi. 529. Vacat sedes men. 2. d. 28. 529
 56 Felix quartus Saminius sedit an. 4. m. 1. d. 17. vsq; ad diē. 12. Octo
 bris anno dñi. 533. Vacat sedes d. 3. 533

Id. Ioannes primus // onuphio dice conbordad q murio El papa San dñs Joannes martyr habene
 In carcerat a rege Theodorico amalo a. 27. de mayo año dñi. 526. oly bzo Inmore consule. y este
 m dmo año adob de Sept. murio El Theodorico de espanto de pariscus la cabca de bnpaz q comma
 q era la cabca de Symacho Suetrio de boecio alio qz entiendo q el m dmo año los obis muerio
 lucido no alanco a onuphio y anse. pñs. 529. pa. 526. y tanben yerta math. palmerio m

57 Bonifacius. 2. Romanus sedit annū vnum: men. 11. diem vnum: vsq; An. d.
 ad d. 16. Septembris anno dñi. 535. Vacat sedes m. 2. d. 15. 535
 58 Ioannes. 2. Romanus sedit annū vnum: m. 5. d. 26. vsq; ad diē. 27.
 Maii anno domini. 537. Vacat sedes d. 6. 537
 59 Agapitus primus Romanus sedit annum vnum: m. 3. d. 15. vsq; ad
 diem. 17. Septembris anno dñi. 538. Vacat sedes m. 1. d. 28. 538
 60 Siluerius Campanus ex patre Hormisda epō Romano sedit an. 1.
 men. 7. d. 3. vsq; ad d. 20. Iulii an. d. 540. Vacat sedes d. 6. 540
 61 Vigilius Romanus sedit an. 16. men. 6. d. 26. vsq; ad d. 22. Ianna
 rii anno domini. 557. Vacat sedes men. 3. d. 5. 557
 62 Pelagius primus Romanus sedit an. 4. m. 10. d. 18. vsq; ad diē. 15.
 Martii anno do. 562. Vacat sedes men. 3. d. 26. 562
 63 Ioannes. 3. Romanus sedit an. 12. men. 11. d. 26. vsq; ad diem. 5.
 Iulii anno do. 575. Vacat sedes men. 10. d. 3. 575
 Sedis vacatio peruenit ad annum domini. 576. 576
 64 Benedictus primus Romanus sedit an. 4. m. 2. d. 12. vsq; ad d. 20.
 Iulii anno do. 580. Vacat sedes d. 10. 580
 65 Pelagius. 2. Romanus sedit an. 11. m. 2. d. 10. vsq; ad d. 2. Septem
 bris anno dñi. 591. Anno eius. 10. aquarum maxima inundatio
 fuit: & sequenti anno pestis ingens qua percussus Pelagius obiit. 591
 66 Gregorius. 1. Romanus sanctissimus & toti ecclīe notissimus sedit
 an. 13. m. 6. d. 10. vsq; ad d. 12. Martii an. d. 604. V. l. m. 5. d. 18 604
 67 Sabinianus Thuscus sedit annū vnum: men. 5. d. 23. vsq; ad d. 22.
 Februarii anno do. 606. Vacat sedes men. 11. d. 26. 606
 68 Bonifacius. 3. Romanus sedit men. 8. d. 20. vsq; ad diem. 12. No
 uembris anno do. 607. Vacat sedes men. 1. d. 6. 607
 69 Bonifacius. 4. Marus sedit an. 6. m. 5. d. 7. vsq; ad diē. 25. Maii an
 no domini. 614. Vacat sedes men. 4. d. 22. 614
 70 Deusdedit Romanus sedit an. 3. d. 23. vsq; ad diem. 8. Nouembris
 anno domini. 617. Vacat sedes men. 1. d. 16. 617
 71 Bonifacius. 5. Neapolitanus sedit an. 4. men. 10. diem vnum vsq;
 ad diem. 25. Octobris anno do. 622. Vacat sedes d. 16. 622
 72 Honorius. 1. Cāpanus sedit an. 12. m. 11. d. 3. vsq; ad d. 13. Octo
 bris an. do. 635. Vacat sedes an. 1. m. 7. d. 18. vsq; ad an. do. 637. 637
 73 Senerinus Romanus sedit annum vnum men. 2. d. 4. vsq; ad diē. 4.
 Augusti anno do. 638. Vacat sedes men. 4. d. 29. 638
 74 Ioannes. 4. Dalmata sedit annum vnum mē. 9. d. 10. vsq; ad d. 12.
 Octobris anno dñi. 640. Vacat sedes men. 1. d. 13. 640
 75 Theodorus primus Græcus ex patre Theodoro epō ex ciuitate Hie

chromo ensely q pone la muerie de pay a In año dñi. 529. y la de Theodorico. 522. y la de boetio
 y Symacho año dñi 521. q est fuluz qm año dñi. 522. fueron ambos consules. y anse. fongo q
 todab está muerie fueron año dñi. 526. // y anse. lēba lncido. 3. años del anterior agny en Inan papa
 y martyr: q me es am muy confada sta anedi dñi de. 3. años en todo agmtario: y en año dñi
 y en ylatiano // Inido dñi qm a palmerio y pone. 529. abendo de poner. 526. y honca de lēba
 ponu. y mal. 229. pero pone bien dñi q año dñi 526. muerie El papa In. y anse. El Symacho y boecio y lēba
 El m dmo año Theodorico

- rosolyma fedit an. 6. m. 5. d. 19. vsq; ad diem. 14. Maii anno domini. 647. Vacat sedes mense vno d. 22. 641
- 76 Martinus primus Tuderunus fedit annos. 6. mē. 4. d. 4. vsq; ad diē 10. Nouembris anno do. 653. Ignorata morte eius in exilio vacat sedes an. vno: men. 2. vsq; ad an. do. 654. 654
- 77 Eugenius primus Romanus fedit an. 2. men. 6. d. 15. vsq; ad diē. 2. Iunii anno do. 657. Vacat sedes men. 1. d. 4. 657
- 78 Vitalianus Campanus fedit an. 14. m. 6. d. 2. vsq; ad diē. 27. Ianuarii anno do. 672. Vacat sedes men. 2. d. 13. 672
- 79 Adeodatus Romanus fedit an. 4. m. 2. d. 17. vsq; ad diem. 26. Iunii anno do. 676. Vacat sedes men. 4. d. 15. 676
- 80 Donus primus Romanus fedit an. 2. mē. 5. vsq; ad diem. 10. Aprilis anno do. 679. Vacat sedes men. 2. d. 15. 679
- 81 Agatho Siculus fedit an. 2. m. 6. d. 15. vsq; ad diem. 10. Ianuarii anno do. 682. Vacat sedes an. vno: men. 7. d. 5. ad an. do. 683. 682
- 82 Leo. 2. Siculus fedit men. 10. d. 18. vsq; ad diem. 3. Iulii anno domini. 684. Vacat sedes m. 11. d. 22. vsq; ad an. do. 685. 684
- 83 Benedictus. 2. Romanus fedit men. 10. d. 13. vsq; ad diē. 8. Maii anno do. 686. Vacat sedes men. 2. d. 15. 685
- 84 Ioannes. 5. Antiochenus fedit annum vnum d. 10. vsq; ad diem. 2. Augusti anno do. 687. Vacat sedes men. 2. d. 18. 686
- 85 Conon Tracianus fedit men. 11. d. 3. vsq; ad diem. 22. Septembris anno do. 688. Vacat sedes men. 2. d. 23. 687
- 86 Sergius primus Syrus ex cinitate Antiochia fedit an. 12. men. 8. d. 22. vsq; ad d. 9. Septēbris anno do. 701. Vacat sedes m. 1. d. 20. 688
- 87 Ioannes. 6. Græcus fedit an. 2. m. 2. d. 12. vsq; ad diē. 9. Ianuarii anno do. 704. Vacat sedes men. 1. d. 18. 701
- 88 Ioannes. 7. Græcus fedit an. 2. m. 7. d. 19. vsq; ad diem. 18. Octobris anno domini. 706. 704
- 89 Sifinius vel Sofimus Syrus fedit dies. 20. vsq; ad diem. 6. Nouembris. Vacat sedes men. vno. d. 28. 706
- 90 Constantinus Syrus fedit an. 7. m. 1. d. 7. vsq; ad diem. 10. Februarii anno do. 714. Vacat sedes men. 1. d. 10. 714
- 91 Gregorius. 2. Romanus fedit an. 15. m. 10. d. 22. vsq; ad diem. 11. Februarii anno do. 730. Vacat sedes men. 1. d. 5. 730
- 92 Gregorius. 3. Syrus fedit an. 10. m. 8. d. 27. vsq; ad d. 28. Nonembris anno do. 740. Vacat sedes d. 8. 740
- 93 Zacharias Græcus fedit an. 10. m. 3. d. 9. vsq; ad diē. 15. Martii anno domini. 751. Vacat sedes d. 12. 751

- 94 Stephanus. 2. Romanus fedit an. 5. d. 29. vsq; ad diem. 26. Aprilis anno dñi. 756. Vacat sedes d. 22. 756
- 95 Paulus primus Romanus fedit an. 10. m. 1. vsq; ad diem. 18. Iunii anno do. 766. Ex Cōstantino intruso. Vacat sedes anno. 1. m. 1. vsq; ad diem. 18. Iulii anno domini. 767. 766
- 96 Stephanus. 3. Siculus fedit an. 3. m. 5. d. 27. vsq; ad diē. 14. Ianuarii anno do. 771. Vacat sedes d. 9. 771
- 97 Adrianus primus Romanus fedit an. 23. m. 11. d. 3. vsq; ad d. 26. Decembris anno domini. 795. Vacat sedes d. 17. hucusq; exponitifficali Romano; Sequentes vero ex Matthæo Palmerio & Platina iuxta emendationem. 795
- 98 Leo. 3. Romanus fedit an. 20. men. 5. vsq; ad diem. 12. Iunii anno domini octingentesimo quintodecimo. 815
- 99 Stephanus. 4. Romanus fedit men. 7. vsq; ad diem. 22. Ianuarii anno domini octingentesimo sextodecimo. 816
- 100 Paschalis. 1. Romanus fedit an. 7. m. 3. d. 16. vsq; ad an. do. 823. 823
- 101 Eugenius. 2. Romanus fedit an. 3. vsq; ad an. do. 826. 826
- 102 Valentinus Romanus fedit dies. 40. 826
- 103 Gregorius. 4. Romanus fedit an. 16. vsq; ad an. do. 842. 842
- 104 Sergius. 2. Romanus fedit an. 3. Vacat sedes men. 2. d. 15. vsq; ad annum domini. 845. 845
- 105 Leo. 4. Romanus fedit an. 8. mē. 3. d. 6. vsq; ad d. 17. Iulii anno domini. 853. Vacat sedes men. 2. d. 15. 853
- Ioannes Anglicus fœmina fedit an. 2. m. 1. d. 4. Non ponitur in catalogo pontificū; & ideo tunc sedes fuit vacans vsq; ad an. do. 855. 855
- 106 Benedictus. 3. Romanus fedit an. 2. men. 6. d. 9. vsq; ad annum domini. 858. 858
- 107 Nicolaus. 1. Romanus fedit an. 9. m. 9. d. 3. vsq; ad an. do. 868. 868
- 108 Adrianus. 2. Romanus fedit an. 5. m. 9. d. 12. vsq; ad an. do. 873. 873
- 109 Ioannes. 8. Romanus fedit an. 10. d. 2. vsq; ad an. do. 883. 883
- 110 Martinus. 2. Gallus fedit an. 1. m. 5. vsq; ad an. do. 885. 885
- 111 Adrianus. 3. Romanus fedit an. 1. m. 2. vsq; ad an. do. 886. 886
- 112 Stephanus. 5. Romanus fedit an. 6. d. 11. vsq; ad an. do. 892. 892
- 113 Formosus fedit an. 5. m. 6. vsq; ad annum dñi. 898. 898
- 114 Bonifacius. 6. Thuscus fedit dies vigintifex. 898
- 115 Stephanus. 6. Romanus fedit an. 1. m. 3. vsq; ad an. do. 899. 899
- 116 Romanus patria Romanus fedit m. 3. d. 22. 899
- 117 Theodorus. 2. Romanus fedit dies viginti. 899
- 118 Ioannes. 9. Romanus fedit an. 2. d. 5. vsq; ad annum dñi. 902. 902

LIBER VIII.

119	Benedictus. 4. Romanus sedit an. 3. m. 4. vsq; ad an. dñi. 905.	905
120	Leo. 5. sedit dies quadraginta.	
121	Christoforus sedit menses septem.	
122	Sergius. 3. Romanus sedit an. 7. m. 4. d. 16. vsq; ad an. do. 913.	913
123	Anastafius. 3. Romanus sedit an. 2. m. 2. vsq; ad an. do. 915.	915
124	Lando Romanus sedit men. 6. vsq; ad an. do. 916.	916
125	Ioannes. 10. Romanus sedit an. 13. m. 2. d. 3. vsq; ad an. do. 929.	929
126	Leo. 6. Romanus sedit m. 7. d. 15. vsq; ad an. do. 930.	930
127	Stephanus. 7. Romanus sedit an. 2. m. 1. d. 12. vsq; ad an. do. 932.	932
128	Ioannes. 11. Romanus sedit an. 4. m. 10. d. 15. vsq; ad an. d. 937.	937
129	Leo. 7. Romanus sedit an. 3. m. 6. d. 10. vsq; ad an. do. 940.	940
130	Stephanus. 8. Germanus sedit an. 3. m. 4. d. 12. vsq; ad an. do. 943.	943
131	Martinus. 3. Romanus sedit an. 3. m. 6. d. 10. vsq; ad an. do. 946.	946
132	Agapitus. 2. Romanus sedit an. 7. m. 4. d. 10. vsq; ad an. do. 953.	953
133	Ioannes. 12. Romanus sedit an. 8. m. 3. d. 5. vsq; ad an. do. 962.	962
134	Benedictus. 5. Romanus sedit men. 6. d. 5.	
135	Leo. 8. Romanus sedit an. 1. m. 4. vsq; ad an. do. 964.	964
136	Ioannes. 13. Romanus sedit an. 7. m. 11. d. 15. vsq; ad an. do. 972.	972
137	Benedictus. 6. Romanus sedit an. 1. m. 6. d. 10. vsq; ad an. do. 974.	974
138	Donus. 2. Romanus sedit an. 1. vsq; ad annum dñi. 975.	975
139	Bonifacius. 7. sedit men. 7. d. 5. Vacat sedes d. 20.	
140	Benedictus. 7. Romanus sedit an. 8. m. 6. vsq; ad an. do. 983.	983
141	Ioannes. 14. sedit men. 8. vsq; ad annum dñi. 984.	984
142	Ioannes. 15. Romanus sedit menses quatuor.	
143	Ioannes. 16. Romanus sedit an. 10. m. 6. d. 10. vsq; ad an. do. 994.	994
144	Gregorius. 5. natione Saxo, sedit an. 2. m. 5. vsq; ad an. do. 996.	996
145	Ioannes. 17. Græcus sedit m. 10. vsq; ad annum dñi. 997.	997
146	Syluester. 2. Gallus sedit an. 4. m. 1. d. 10. ad an. do. 1001.	1001
147	Ioannes. 18. ignobilis sedit men. 4. d. 20.	
148	Ioannes. 19. Romanus sedit an. 4. m. 4. vsq; ad an. do. 1006.	1006
149	Sergius. 4. Romanus sedit an. 2. m. 7. vsq; ad an. do. 1009.	1009
150	Benedictus. 8. Tusculanus sedit an. 11. m. 1. d. 13. ad an. d. 1020.	1020
	Vacat sedes anno vno vsq; ad annum domini. 1021.	
151	Ioannes. 20. Romanus sedit an. 11. d. 9. vsq; ad an. d. 1032.	1032
152	Benedictus. 9. Tusculanus sedit an. 13. m. 3. vsq; ad an. do. 1045.	1045
153	Syluester. 3. Romanus sedit menses duos.	
154	Gregorius. 6. sedit an. 2. m. 3. vsq; ad annum do. 1047.	1047
155	Clemens. 2. sedit men. 9. vsq; ad annum dñi. 1048.	1048
156	Damasus. 2. Bauarus sedit d. 23. Vacat sedes d. 11.	

ROMANORVM PONTIFICVM 63 An.do

157	Leo. 9. Alemannus sedit an. 5. m. 2. d. 6. vsq; ad an. d. 1053.	1053
158	Victor. 2. Alemannus sedit an. 2. m. 8. vsq; ad an. d. 1056.	1056
159	Stephanus. 9. Lothoringus sedit m. 9. d. 28. vsq; ad an. d. 1057.	1057
160	Benedictus. 10. Campanus sedit m. 9. d. 20. vsq; ad an. d. 1058.	1058
161	Nicolaus. 2. Sabaudiensis epus Florentinus Gerardus antea dictus: sedit an. 2. m. 6. d. 26. vsq; ad an. d. 1061.	1061
162	Alexander. 2. Mediolanensis sedit an. 11. m. 6. d. 25. ad an. d.	1073
163	Gregorius. 7. Saonenfis sedit an. 12. m. 1. d. 3. vsq; ad an. d.	1085
164	Victor. 3. Abbas Cassinensis: sedit an. 1. m. 4. vsq; ad an. d. 1087.	1087
	Vacat sedes men. 5.	
165	Vrbanns. 2. sedit an. 12. m. 4. d. 19. vsq; ad an. d. 1099.	1099
166	Paschalis. 2. Flamineus sedit an. 18. m. 6. d. 7. vsq; ad an. d. 1117.	1117
167	Gelasius. 2. Caietanus sedit an. 1. d. 5. vsq; ad an. d. 1118.	1118
168	Calistus. 2. Burgundus sedit an. 5. m. 10. d. 6. vsq; ad an. d.	1124
169	Honorius. 2. Imolensis sedit an. 5. m. 2. d. 3. ad an. d. 1129.	1129
170	Innocentius. 2. Romanus sedit an. 13. m. 8. vsq; ad an. d. 1143.	1143
171	Coelestinus. 2. Tuscos sedit m. 5. d. 14.	
172	Lucius. 2. Bononiensis sedit m. 11. d. 4. vsq; ad an. d. 1144.	1144
173	Eugenius. 3. Pisanns sedit an. 8. m. 7. d. 20. vsq; ad an. d. 1153.	1153
174	Anastafius. 4. Romanus sedit an. 1. m. 4. vsq; ad an. d. 1154.	1154
175	Adrianus. 4. Anglicus sedit an. 4. m. 10. vsq; ad an. d. 1159.	1159
176	Alexander. 3. Senensis sedit an. 21. m. 11. d. 19. ad an. d. 1181.	1181
177	Lucius. 3. Thuscus ex Luca vrbe sedit an. 4. m. 2. d. 18. vsq;.	1185
178	Vrbannus. 3. Mediolanensis sedit an. 1. m. 10. d. 25. ad an. d.	1187
179	Gregorius. 8. Beneuentanus sedit m. 1. d. 27. Vacat sedes d. 20.	
180	Clemens. 3. Romanus sedit an. 3. m. 5. d. 16. ad an. d. 1190.	1190
181	Coelestinus. 3. Romanus sedit an. 6. m. 8. d. 11. vsq; ad an. d.	1197
182	Innocentius. 3. Anagninus sedit an. 18. m. 4. d. 23. ad an. d. 1215.	1215
183	Honorius. 3. Romanus sedit an. 10. m. 7. d. 13. ad an. d. 1226.	1226
184	Gregorius. 9. Anagninus sedit an. 14. m. 3. vsq; ad an. d. 1240.	1240
185	Coelestinus. 4. Mediolanensis sedit d. 18. Va. se. an. 1. m. 9. ad an. d.	1242
186	Innocentius. 4. Iannensis sedit an. 11. m. 6. d. 12. ad an. d. 1253.	1253
	Vacat sedes annis duobus vsq; ad annum domini. 1255.	1255
187	Alexander. 4. Anagninus sedit an. 6. m. 6. vsq; ad an. d. 1262.	1262
188	Vrbannus. 4. Gallicus sedit an. 3. m. 1. d. 4. vsq; ad an. d. 1265.	1265
	Vacat sedes m. 5.	
189	Clemens. 4. Narbonensis sedit an. 3. m. 9. d. 11. vsq; ad an. d. 1269.	1269
	Vacat sedes annis duobus m. 2. d. 10. vsq; ad an. d. 1271.	1271
190	Gregorius. 10. Placentinus sedit an. 4. m. 2. d. 10. vsq; ad an. d.	1275

An. 16. de Abbatibus dñi. 1054. dicitur contra qm nro & ppeleto. 9.
 Max de ceteris gratiani. dñi. 23. cap. 9. In nomine dñi. 1144. vsq; ad an. d. 1187. dicitur.

191 Innocentius, 5. Burgundus or. pdi. sedit m. 6. vsq; ad an. do. 1276. 1276
 192 Adriannus, 5. Iannensis sedit m. 1. d. 9. Vacat sedes d. 28.
 193 Ioanes, 21. Hispanus sedit m. 8. d. 1. vsq; ad an. d. 1277. v. f. m. 6. d. 7. 1277
 194 Nicolaus, 3. Romanus sedit an. 3. m. 8. d. 15. ad an. d. 1281. vac. f. m. 5. 1281
 195 Martinus, 4. Tronensis sedit an. 4. m. 2. vsq; ad an. d. 1285. 1285
 196 Honorius, 4. Romanus sedit an. 1. d. 11. vsq; ad an. d. 1286. 1286
 Vacat sedes mensibus. 10. vsq; ad annum domini. 1287. 1287
 197 Nicolaus, 4. Esculanus ord. mi. sedit an. 4. m. 1. d. 8. ad an. d. 1291. 1291
 Vacat sedes annis duobus men. 3. d. 18. vsq; ad an. d. 1293. 1293
 198 Coelestinus, 5. Eferniensis sedit m. 6. d. 4. cessit papatu. 1294
 199 Bonifacius, 8. Anagninus sedit an. 8. m. 9. d. 17. ad an. do. 1303. 1303
 200 Benedictus, 11. Tarusinus ord. p. sedit m. 8. d. 15. ad an. d. 1304. 1304
 Vacat sedes anno vno men. 1. vsq; ad an. d. 1305. 1305
 201 Clemens, 5. Vasco sedit an. 8. m. 10. d. 15. ad an. d. 1314. 1314
 Vacat sedes an. 2. m. 3. d. 17. vsq; ad an. d. 1316. 1316
 202 Ioannes, 22. Caturcensis sedit an. 18. m. 4. vsq; ad an. d. 1334. 1334
 203 Benedictus, 12. Tolofanus sedit an. 7. m. 3. d. 17. ad an. d. 1341. 1341
 204 Clemens, 6. Lemonicensis sedit an. 10. m. 6. d. 20. ad an. d. 1352. 1352
 205 Innocentius, 6. Lemonicensis sedit an. 9. m. 8. d. 6. ad an. d. 1362. 1362
 206 Urbanus, 5. Lemonicensis sedit an. 8. m. 4. vsq; ad an. d. 1370. 1370
 207 Gregorius, 11. Lemonicensis sedit an. 7. m. 5. vsq; ad an. d. 1378. 1378
 208 Urbanus, 6. Neapolitanus sedit an. 11. m. 8. vsq; ad an. do. 1390. 1390
 post electionem Urbani, 6. anno domini, 1378. ortum est schisma. Nam Cardinales Gallici in civitate Fundero elegerunt alium: quem dixerunt Clementem, 7. qui sedit annos, 15. 1404
 209 Bonifacius, 9. Neapolitanus sedit an. 14. m. 9. vsq; ad an. d. 1404. 1404
 Mortuo Clemente, 7. Cardinales Gallici elegerunt alium, quem dixerunt Benedictum, 13. qui sedit an. 24. 1406
 210 Innocentius, 7. Salmonensis sedit an. 2. vsq; ad an. d. 1406. 1406
 211 Gregorius, 12. Venetus sedit an. 2. m. 7. vsq; ad an. d. 1409. 1409
 Quo tempore per Concilium Pisanum depositus est non solum Gregorius, 12. sed & Benedictus, 13. & electus est Alexander, 5. 1410
 212 Alexander, 5. Cretenis or. mi. sedit m. 11. vsq; ad an. d. 1410. 1410
 213 Ioannes, 23. Neapolitanus sedit an. 4. m. 10. & pontificatu se abdicavit in Concilio Constantiensi anno d. 1415. Vacat sedes annis 2. & mensibus. 6. dum ageret Concilium. Quo tempore Gregorius, qui ante Pisanum Concilium fuerat pontifex Constantiam misit procuratorem quem se pontificatu abdicavit. Benedictus vero quodam in Gallia pontifex se pertinaciter pontificem asserens auctoritate Concilii

Innocentius //
 morat. f. 101.
 3. a. 12.
 de septembris
 anno domini 1362 //
 ex historia regni
 petri. c. 10. d. 10.
 folio 77.

tursus improbarus dannatur: & sedatum est schisma electo Marti- An. d.
 no. 5. an. d. 1417. undecima die Nouēbris in festo sancti Martini. 1417
 214 Martinus, 5. Romanus sedit an. 13. m. 3. vsq; ad an. d. 1431. 1431
 215 Eugenius, 4. Venetus sedit an. 16. vsq; ad an. d. 1446. 1446
 Concilium Basileae congregatur primo auctoritate Eugenii, 4. an-
 no dñi. 1438. Sequenti vero anno idē pontifex praedictū conciliū
 renocavit. In quo in Concilio depositus est Eugenius & electus est
 Felix, 5. Vnde ortum est schisma vsq; ad annum domini. 1448. 1448
 216 Nicolaus, 5. Serezanus sedit an. 8. vsq; ad an. do. 1455. 1455
 Felix autem Nicolao cessit an. d. 1448. & sedatum est schisma.
 217 Calistus, 3. Hispanus sedit an. 3. m. 3. d. 16. ad an. d. 1458. 1458
 218 Pius, 2. Senensis sedit an. 6. vsq; ad an. d. 1464. 1464
 219 Paulus, 2. Venetus sedit an. 6. m. 10. vsq; ad an. d. 1471. 1471
 220 Xystus, 4. Saonenis ord. mi. sedit an. 13. vsq; ad an. d. 1484. 1484
 221 Innocentius, 8. Iannensis sedit an. 7. m. 11. ad an. d. 1492. 1492
 222 Alexander, 6. Hispanus sedit an. 11. vsq; ad an. d. 1503. amadovag. 1503
 223 Pius, 3. Senensis sedit dies, 17.
 224 Iulius, 2. Saonenis sedit an. 10. vsq; ad an. do. 1513. 1513
 225 Leo, 10. Florentinus sedit an. 8. m. 8. d. 20. vsq; ad diem, 30. Nonē
 bris anno domini. 1521. Vacat sedes mē. 1. d. 11. vsq; ad diē. 11. 1521
 Iannarii anno domini. 1522. 1522
 226 Adrianus, 6. Traiectensis sedit an. 1. m. 8. d. 3. vsq; ad diem, 14. Se-
 ptembris anno domini. 1523. Vacat sedes men. 2. d. 4. vsq; ad 1523
 diem, 18. Nouembris.
 227 Clemens, 7. Florentinus sedit annos, 10. menses, 10. dies, 7. vsq; ad
 diem, 25. Septembris anno domini. 1534. Vacat sedes dieb. 17. 1534. veng. 26.
 vsq; ad diem, 12. Octobris ferē transactam.
 228 Paulus, 3. Romanus sedit. An. 6. 15.

Dat. gaubay. Tomo. 2. p. 124. y. //
 dicitur in libro Superio. c. 25. de Julio.

Th. 25. //
 veng. 26.

ymvulo domingo. 10. de nob. de 1549.

Liber nonus de Imperatoribus Romanis,

PROLOGVS.

Eductis temporibus a Christo ad aetatem nostram per Romanos pontifices: nunc eadem tempora per imperatores Romanos digerenda sunt ex C. Suetonio Traquillo: Dionysio, Cassio, Niceo, Iosepho, Eusebio, Hieronymo, Prospero, Orosio, Eutropio, Paulo diacono, Pomponio Lato, Matthaeo Palmerio, Vincentio, Martino, Anto-

nino, Ioanne baptista Egnatio, Hermāno, Marco Antonio Sabelli
co: & Ioanne Nauclero emendatis annis ad rei veritatem quantum
ex multorum simul collatione fieri potuit. Et licet aliqua dicta sint
in præcedentibus de C. Iulio Cæsare, de Octauiano Augusto, atq;
Tyberio ad vitę Christi elucidationem: in hoc tamen libro de ipsis
aliqua repetam ad ordinem digerendum reliquorum imperatorum:
vt eorum numerus certius innotescat, dum eorum tempora plenius
describuntur.

Sequuntur ipsi Imperatores Romani.

CAius Iulius Cæsar dictator, ipsam dictaturam iniit: & vna sin
gulare arripuit imperium anno ab vrbe condita septingentesi
molexto: quierat annus primus propè finem olympiadis. 183. vt
Eusebius annorat. Et triennio septemq; mensibus tenuit principa
tum, vt ait Iosephus primo libro de bello Iudaico ca. 10. & Egesip
pus libro primo cap. 27. Authore autem Suetonio: ipse Iulius Cæ
sar conspiratione Bruti & Cassii Idibus Martii, hoc est die. 15. eius
dem mensis gladiis confossus interiit sexto & quinquagesimo æta
tis anno. Et Eutropius scribit Iulium Cæsarem interemptum anno
ab vrbe condita septingentesimo fere ac nono. Dicit autem fere quia
iuxta finem anni septingentesimo nono occisus est: ex quo anno defi
ciebat mensis vnus & dies quinque, scz quantum est a die. 15. Martii,
quando cæsus interiit vsq; ad diem. 20. Aprilis proxime sequentis,
quando sumitur initium annorum ab vrbe condita. Ante cædē ipsius
anno vno & mensibus duobus ac diebus. 15. cum iam adeptus esset
pontificatum: emendauit calendarium adnitente M. Fiauo scriba,
vt Macrobio placet: & Sosigene astrologicę scientię perito adhibito,
vt Plinius attestatur: ipsumq; calendarium edicto publicauit, vt ait
Macrobius primo Saturnaliorum libro. Correxerunt autem ipsum ca
lendarium anno. 45. ante Christi ortum: quoniam ipse annotauit in
suo calendario vnitatem cycli decemnouennalis, id est anrei numeri
calēdis Ianuarii: & tunc fuit Luna prima eo anno: vt ex computatio
ne astronomica comprobatur, sicut affirmat dñs Paulus episcopus
Ferossempronienſis in sua Paulina: & Ioannes Stofflerinus in suo ca
lendario. Anno autem. 44. ante Christi natiuitatem, ipsa præceden
tis anni emendatio per publicum edictum omnibus innotuit, & ob
seruari cœpit. Ab hoc Cæsare sequentes imperatores dicti sunt Cæ
sares. In honorem autem huius Iulii, quintilis mensis, vt ait Macro
bius, legem ferente M. Antonio Marci filio consule, Iulius est appel
latus,

47. añg ante añuz
primuz dñi. est añg
primuz Imperij cai
Cæsaris.

A. 21. de abril po
ne Solymo ia festa
paliua. de do em
pican omab ab vrbe
condita.

65 Año. 99. ante dñz
luz. dñi. calēdis
a. 12. de Iulio ma
cio Iulio cæsar. y
muzio dñi. q. mar
tij hoc est. a. 15. de
marzo. Año. 42. an
te Anuz pñuz dñi.
año etatis. 56.

latus, quod hoc mense ad quartum Idus quintilis procreatus sit.
Post mortem eius fere duobus annis vacauit imperium: quos an
nos Eusebius vel scriptores libri eius attribuunt Cæsari, licet tunc
fuerit interregni tempus.
2 Octavianus Augustus anno ab vrbe condita septingentesimo deci
mo fere completo videlicet anno. 2. olympiadis. 184. iam inchoa
to, accepit imperium. Et imperauit a primo Consulatu eius calen
dis Ianuarii, annos. 56. men. 7. dies. 19. quoniam ipse obiit, vt ait
Suetonius. 14. calendas Septēbris, hoc est die. 19. Augusti septua
gesimo & sexto ætatis anno: & peruenit vsq; ad annū domini. 15.
iam currentem per octo fere menses. Suetonius autem dicit ipsum
imperasse, annis. 56. quoniam initium imperii accepit ab ipsius
triumviratu. Natus est autem Octavianus, vt Suetonio placet. 9.
calendas Octobris, hoc est die. 23. Septembris M. Tullio Cicerone
& Antonio consulibus: atq; cōpleto imperii anno. 12. subinga
ta Aegypto calendis Sextilis mensis, ab aucta rep. dictus est Augu
stus: & mensis ille cognomine ipsius appellatus est etiā Augustus,
vt Macrobius dicit in primo Saturnaliorum libro. Mortuus est au
tem anno secundo olympiadis. 198. Qui erat annus ab vrbe con
dita. 767. Dicit enim Eutropius lib. 7. Anno ab vrbe condita. 767.
ipse Augustus remp. beatissimam Tyberio successorī reliquit, qui
priuignus ei, mox gener, postremo adoptiuus filius fuerat. Idem
attestatur Orosius lib. 7. & tunc, vt diximus, erat an. do. 15.
3 Tyberius tanquā hæres Augusti successit ei: vnde & anni eius impe
rii a morte Augusti enumerantur, licet aliquādiu distulerit exequi
reip. gubernationem. Obiit autem, vt Suetonius affirmat, octauo
& septuagesimo ætatis anno: tertio & vigesimo imperii. 17. calen
das Aprilis, hoc est die. 16. Martii. Fueruntq; anni imperii eius.
22. & menses fere. 7. peruenit autem vsq; ad annum domini. 38.
fere tribus mensibus inchoatum. Anno autem. 2. imperii eius defe
ctio Solis facta est die. 15. Februarii hora fere meridiana anno scili
cet domini. 17. de qua nihil dicit Eusebius. Sed ante mortem Cæ
saris dicit defectionem Solis factam, cum tamen fuerit post Cæsa
ris cædē authore Virgilio, Plutarcho, Plinio, & Appiano. Ex quo
patet Eusebii error in annotatione prædictę eclipsis. Eodem anno
Mathematici vrbe pelluntur, vt annotat Hermannus contractus.
4 Caius Caligula authore Suetonio imperauit triennio: & decē men
sibus, diebusq; octo. & interfectus est. 9. calendas Februarias, hoc
est die. 24. Ianuarii. Vixit autem annos. 28. & peruenit vsq; ad an

Augusti mortē. xpx.
die augusti año.
dñi. 15. y nascua
a. 23. de Septēbre.
y muzio enll. año
76. de in edad. ergo
nascit. año. 62.
ante añuz pñuz dñi.
natiuitatis dñi. 15.
digo. 62. ante añuz
natiuitatem. p. p.
de morte augusti. Sa
ges folio. 178. pla
prima. et vñ fol.
165. pla. 1.

15

38

- num domini. 42. vno iam mense inchoatum. Quare patet Suetonium enumerasse annos imperii eius a morte Tyberii: qui est precessit: a cuius obitu ad Caligulae caedem fuerunt anni tres: menses decem: & dies octo, vt ex ipsa computatione patet.
- 5 Glandius imperauit annis. 13. men. 8. d. 19. a morte. s. sui predecessoris. Dicit enim Suetonius de ipsius morte ex veneno sumpto. Excessit Claudius. 3. idus, Octobris, hoc est die. 13. eiusdem. 64. aetatis: imperii. 14. anno: & peruenit vsq; ad annum domini quinquagesimum quintum nondum completum. 55
- 6 Nero imperauit paulominus. 14. annis, vt Suetonius affirmat, & peruenit vsq; ad annum domini. 69. progenies Caesarum in Nerone defecit, vt ait idem Suetonius. 69
- 7 Galba Neroni successit nullo gradu contingens Caesarum domum: sed haud dubie nobilissimus: magnaq; & vetere prosapia teste Suetonio. Perit tertio & septuagesimo aetatis anno: imperii mense. 7.
- 8 Otho Syluius pugione seipsum transfixit authore Suetonio trigesimo & octauo aetatis anno: & nonagesimo & quinto Imperii die, hoc est post tertium imperii mensem.
- 9 Vitellius, octo menses ac dies quinque potitus imperio teste Iosepho in calce quinti libri de bello Iudaico: in media vrbe ingulatur die 3. mensis Octobris. Perit cum fratre & filio, vt ait Suetonius anno vitae septimo & quinquagesimo. Praefati tres imperauerunt anno vno: mensibus. 6. d. 10. vsq; ad annum domini. 70. & diem tertium Octobris. 70
- 10 Vespasianus imperauit annis. 9. men. 11. d. 22. iuxta Eusebium: hoc est annis fere. 10. vsq; ad annum domini. 80. Vt autem ait Suetonius alio repente vsq; ad defectionem Sphuro, inter manus subleuantium extinctus est. 8. calendas Iulii, hoc est die. 24. Iulii: annum aetatis agens sexagesimum ac nonum, superq; mensem ac diem septimum. Secundo autem anno principatus Vespasiani, vt ait Iosephus libro. 7. de bello Iudaico per Titum filium eius Hierosolyma capta est Septembris mensis octauo die. Ab aedificatione templi a Salomone fuerunt anni mille nonagintanovem. Nam ab aedificatione templi per Salomonem, ad eius destructionem per Nabuchodonosor fuerunt anni quadringenti quadraginta. & a prima eius destructione, ad hanc vltimam euerisionem fuerunt anni sexcenti quinquagintanovem. qui simul collecti constituunt annos. 1099.
- 11 Titus Vespasiani filius, vt ait Suetonius, excessit idibus Septembris

- post biennium, ac menses duos, diesq; viginti quam successerat patri altero & quadragesimo aetatis anno. Nam a die. 24. Iulii, qua obiit pater vsq; ad diem. 13. Septembris, qua excessit eius filius Titus, colliguntur anni. 2. men. 2. & dies. 20. peruenit autem vsq; ad annum domini. 82. 82
- 12 Domitianus Titi frater iunior occisus est, vt Suetonio placet. 14. calendas Octobris hoc est die. 18. Septembris anno aetatis. 45. imperii. 15. imperauit enim annis. 15. d. 5. ad an. do. 97
- 13 Nerva, vt ait Eutropius, accepit imperium anno octingentesimo quinquagesimo ab vrbe condita Vetere & Valente consulibus: ac teste Dionysio Cassio imperauit anno vno & mensibus quatuor ac diebus nouem. Vixit autem annos quinque & sexaginta: menses decem: & dies totidem: & peruenit vsq; ad diem. 27. Ianuarii: inchoato iam anno domini. 99. vno mense diebus. 3. 99
- 14 Traianus accepit imperium iuxta finem mensis Ianuarii inchoato iam anno domini. 99. & vt ait Dionysius Cassius, extinctus est, cum imperasset annis vnde viginti, hoc est. 19. & mensi. 6. ac diebus. 15. peruenit autem vsq; ad an. do. 118. & diem. 11. Augusti. 118
- 15 Adrianus vixit annos duos & sexaginta: menses. 5. & dies. 6. imperauit annis. 20. mensibus. 11. vt affirmat Dionysius Cassius, peruenit autem vsq; ad an. do. 139. & obiit mense Iulio. die. 10. An. dñi. 139
- 16 Antoninus Pius imperauit an. 23. vt placet Eusebio & Eutropio: vsque ad annum domini. 162. 162
- 17 M. Antoninus Verus cum L. Annio Antonino vndecim annis imperium tenuit secundum Eutropium vsq; ad annum do. 173. 173
- 18 Annus Antoninus solus vltra praedictos. 11. annos imperauit. 7. & in totum annis. 18. iuxta Eutropium vsq; ad annum do. 180. 180
- 19 Commodus, vt ait Eutropius, imperauit an. 12. m. 8. vsq; ad an. do. 193. 193
- 20 Aelius Pertinax imperauit men. 2. d. 25. authore Iulio Capitolino.
- 21 Didius Iulianus imperauit men. 2. d. 5. vt ait Aelius Spartianus, Sed Eutropius dicit eum imperasse men. 7. vsq; ad an. do. 194. 194
- 22 Severus imperauit an. 18. iuxta Eusebium vsq; ad an. do. 212. 212
- 23 Antoninus Caracalla iuxta Eutropium imperauit annis. 6. men. 2. ad annum domini. 218. 218
- 24 Macrinus imperauit an. 1. & mē. 2. vt ait Eutropius ad an. do. 219. 219
- 25 Aurelius Antoninus, vt scribit Eusebius imperauit an. 4. ad an. do. 223. 223
- 26 Alexander Mameæ imperauit an. 13. & d. 8. vt affirmat Eutropius vsq; ad annum domini. 236. 236
- 27 Maximinus iuxta Eutropium imperauit an. 3. vsq; ad an. dñi. 239. 239

- 28 Balbinus & Poppianus, vt dicit Ioannes Baptista Egnatius, cum pa- An. ram inter se cōcordi animo temp. regerent, a militibus vterq; inter dñi ficitur: & peruenerunt ad annum domini. 240. 240
- 29 Gordianus imperauit annis. 6. Eusebio & Sexto Aurelio autori- 246 bus: & peruenit ad annum domini. 246. 246
- 30 Philippus cum filio Philippo imperauit an. 5. vt Sextus Aurelius, Eutropius, Platina, & Ioannes Baptista Egnatius affirmant. Euse- 251 bius vero superflue duos ei annos adiungit. Hic primus imperato- rum cum filio Baptismum accepit: & peruenit ad an. do. 251. 251
- 31 Decius cum filio biennio imperauit iuxta Eutropiū ad an. do. 253. 253
- 32 Gallus & Volusianus filius eius, vt ait Eutropius interfecti sunt non completo biennio.
- 33 Aemilianus, vt idem Eutropius dicit, tertio mense extinctus est, & peruenit ad annum domini. 255. 255
- 34 Valerianus & eius filius Gallienus imperauerunt annis. 15. vt Te- 270 rebellus Pollio afferit. s. vsq; ad annum domini. 270.

*Q. Sistrus fuit mar-
tizatus die 6.
augusti et laurentij
10. mensis. 260. vt
dicit s. filio. 59. pla.
.2.*

Quidam putant Laurentium, Xystum. 2. pontificem & Hippoly- tum martyres interemptos fuisse a Decio imperatore, qui successit duobus Philippis. Sed proculdubio falluntur: quoniam nondum eo tempore Xystus erat pontifex: nec Laurentius eius erat diaco- nus. Sed tempore Gallieni ipso bellum exterius agente presentati sunt Decio non imperatori: sed Cæsari, hoc est collegæ imperato- ris: qui erat nepos Valeriani senioris imperatoris patris Gallieni: qui Valerianus senior tunc captiuis tenebatur a Sapore Rege Per- sarum. Vnde Valerius Rex Cadusorum pro liberatione Vale- riani senioris inter alia sic scripsit Satori Regi Persarum. Valeria- nus & filium imperatorem habet & nepotem Cæsarem. Per filium intelligit Gallienum, qui tunc imperabat: per nepotem Cæsarem intelligit Decium collegam eius. Nam eo tempore fuerunt duo Decii consules, vt affirmat Terebellus Pollio: quorum vnus erat Valeriani senioris nepos: qui auxilium & fauorem ei præbuit ad imperium assumendum: cui prædicti martyres presentati sunt: nec non poenas & mortem passi sunt a Valeriano iuniore prefecto Ro- manæ vrbs, qui erat frater Gallieni imperatoris ex patre Valeria- no seniore captiuo tunc Regis Persarum. Nam, vt dicit Terebel- lius Pollio. Valerianus iunior alia quam Gallienus matre genitus est. Hæc eadem confirmat. s. Antoninus in prima parte chronica titulo. 7. ca. 8 & 8. Et venerabilis Beda dicit Xystum pontificē sub Gallieno passum esse. Non est mirū prædictos martyres non fuisse

*Q. Ibi duo decij //
ex mea chronolo-
gia consulari hic
consularij duo de-
cij fuit Antonij
252. f.*

- presentatos imperatori Gallieno: quoniam a Romana vrbe disces- An. d. serat: & paulo post apud Mediolanum fuit interemptus videlicet anno domini. 270. Imperauit Valerianus senior an. 6. & Gallie- nus an. 9. qui simul collecti sunt anni. 15. 270
- 35 Claudius. 2. intra biennium morbo perit authore Eutropio: & per- 272 uenit vsq; ad annum domini. 272.
- 36 Quintilius iuxta Eutropiū septimodecimo imperii die occisus est.
- 37 Aurelianus imperauit an. 5. m. 6. vt tradit Eutropius scilicet vsq; ad annum domini. 278. 278
- 38 Tacitus imperauit men. 6. iuxta Eusebium & Eutropium.
- 39 Florianus imperauit men. 2. d. 20. vt ait Eutropius ad an. do. 279. 279
- 40 Probus imperauit an. 6. men. 4. iuxta Eusebium & Eutropium ad annum domini. 285. 285
- 41 Carus cum Carino & Numeriano imperauit an. 2. vt scribunt Euse- bins, Eutropius, & Beda vsq; ad annum dñi. 287. 287
- 42 Diocletianus & Herculius Maximianus teste Eusebio imperarunt an. 20. vsq; ad an. d. 307. Astrologi autem computantes annos ab imperio Diocletiani incipiunt eos antea triennio, videlicet anno vltimo Probi: hoc est anno domini. 285. 307
- 43 Galerius solus biennio Augustus imperium tenuit ad an. domini. 309
- 44 Constantinus magnus imperauit an. 30. & mē. 10. vsq; ad annum domini. 340. vt Hieronymus post Eusebium annotat. Idem Con- stantinus relicta Roma Byzantium se transfudit, & ciuitatē adau- gens, Constantinopolim appellauit anno domini. 334. vt Euse- bius annotat. Sic itaq; occidentale imperium Romanum transit ad regionem orientalem. Quapropter nos inde prosequemur im- peratores orientales. 340
- 45 Constantinus. 2. Constantius & Constans imperauerūt annis. 24. men. 5. d. 12. vt dicit Hieronymus vsq; ad annum dñi. 364. 364
- 46 Iulianus apostata, vt annotat Hieronymus imperauit anno vno men. 7. vsq; ad annum domini. 366. Eutropius tamen, qui vt ipse testatur, interfuit expeditioni, cum Iulianus Parthis intulit bellū, dicit illum interfectū fuisse. 6. calendas Iulij, imperii anno. 7. acta- tis altero & trigesimo. Sed ipse annorum numerum sumit a tem- pore, quo Iulianus Constantio adhuc viuentē consensu militum Cæsar appellatus est. Hieronymus vero describit annos imperii sui post Constantii mortem cum solus tenuit imperium. Hoc idem confirmat Pomponius Lætus, qui ait. Iulianus imperauit solus anno vno & mēibus septem. Ab eo quod Cæsar iuit, annis septē. 366

*Q. Ibi. 270. // O
nuptio dicit que
fuit a. 20. de Abul
de. 5. l. xpc*

*Q. Ibi. 307. //
Ios astrolo-
gos contaba
bica y lucido
y hieronimo
no y elselu
contu bica
340. berg. 337. //*

*Quo Anno mortu-
us est onla pasqua
de spiritu Sancto.
a. 22. de mayo.
vt Socratis greci //
folio. 243
364 // et. 253.
// pla. 1.
366 // 363.*

*Q. 6. kal. July eb a //
26. de Junij. y etc
dia mizu Iuliano //
ano dñj. 363. y so
biano su. su ccebr
mizio. a. 16. de he //
breuo Anu dñj. 364.
y lucido l. ba mala*

*Io. Lucidus I iii
Io traduzido mal pueb en sebio no abia errado. leatur bideut et
in hoc et in reliquis ecclesie esto iudicij. laus deo. y lucido si //
guo la mala traduccion de hieronimo q' dize q' en sebio no abia errado
chronologia siguydo
alchomiso de ense-
bro durabado puz. //
o dy iepoy y m w*

1119
752
367

LIBER IX.

- & idem dicitur in historia tripartita lib. 6. cap. 47. An.
- 47 Iovinianus, vt dicit Eutropius, decessit imperii mense septimo, scilicet dñi. transacto & 20. diebus a morte Iuliani. Obiit autem, vt idem Eutropius asserit. 4. calendas Martii, hoc est die. 1. 6. Februarii anno vrbis conditæ. 1119. vsq; ad an. do. 367. inchoatum. *periscope* 367
- 48 Valentinianus, vt dicit Paulus diaconus, cum anno tertio imperii cum Valente fratre ageret; Gratianum filium necdum bene puberem hortatu socris & vxoris Augustum creauit; & anno imperii sui vndecimo subita effusione sanguinis expirauit; peruenit ad annum domini. 378. *Imo Valentinianus mortuus ex onphrio vrbis die. 17. novembrii Anno dñi. 373.* 378
- 49 Valens solus imperium orientis quatuor annis fratre Valentiniano mortuo tenuit; Gratiano Valentiniani filio in occidentali parte regnante; qui sibi Valentinianum fratrem parvulum admodum socium creauit imperii, vt ait Paulus diaconus. Peruenit Valens vsque ad annum domini. 381. *Valens crematus a gothis. die. 9. augu. An. 379.* 381
- 50 Gratianus post mortem Valentis sex annis imperium tenuit, vt dicit Prosper & Paulus diaconus vsq; ad annum do. 387. & cum eo imperauerunt Valentinianus iunior & Theodosius. 387
- 51 Valentinianus cum Theodosio regnavit annos septē authore Prospero vsq; ad annum domini. 394. 394
- 52 Theodosius cum Arcadio & Honorio filiis, vt ait Prosper, imperauit an. 3. cum antea imperasset annis. 13. videlicet. 6. cum Gratiano & 7. cum Valentiniano; & peruenit ad annum do. 397. 397
- 53 Arcadius Augustus in oriente creatus. Honorius frater eius in occidente cōmune imperium diuersis tantū sedibus tenere cœperunt. Vixitq; Arcadius post patris excessum annis. 13. vt ait Prosper & Paulus diaconus; & peruenit ad annum dñi. 410. 410
- 54 Honorius cū Theodosio iunior Arcadii fratris filio imperauit annis 16. vt scribit Prosper; vsq; ad annum dñi. 426. Capta est Roma a Gothicis duce Alarico, vt dicit Paulus diaconus anno ab vrbe condita. 1164. hoc est anno dñi. 412. Honorii anno. 2. & vt Beda testatur, hoc fuit. 9. calendas Septembris. 426
- 55 Theodosius iunior. s. z. imperauit cum filio Valentiniano annis sex & viginti; & apud Constantinopolim morbo cōsumptus obiit authore Paulo diacono; & peruenit ad annum domini. 452. 452
- 56 Martianus, vt ait Paulus diaconus, cum apud Constantinopolim septem annis regnum administrasset, facta suorum conspiratione peremptus est; & peruenit ad annum domini. 459. 459
- 57 Leo primus imperauit annis, 16. vt inquit Matthæus Palmerius; &

p Ibr. 397. // vt scripsi. folio. 119. pla. 2. Theodosius Imperator mortuus est Año dñi. 395. die. 17. Januarij y fue fecho // empador en Syzmyo a. 16. de Enero Año dñi. 379. y Impero. 16. Años // cabales y murio consulis Olybrio et probino vt habentuz her mei // Soczatis greci. folio. 243. pla. 2. y ob bezgoncofala chyno logia de lucido.

IMPERATORVM ROMANORVM 68 An.d.

- peruenit ad annum domini. 475. 475
- 58 Zeno imperauit an. 17. iuxta Paulum d. & Matthæum Palmerium vsq; ad annum domini. 492. 492
- 59 Anastasius primus in hæresim Euticetis lapsus; & obstinato animo in ea hæresi perseverans postquã imperauerat an. 26. icm fulminis percussus interiit anno dñi. 518. vt annotat Matthæus Palmerius. 518
- 60 Iustinus senior catholicus imperauit annis. 9. vsq; ad an. do. 527. 527
- 61 Iustinianus primus sororis Iustini filius imperauit annis. 38. vsq; ad annum domini. 565. 565
- 62 Iustinus iunior auaritiæ deditus amens effectus cum imperasset annis. 11. amentiam cum vita finiuit anno dñi. 576. 576
- 63 Tyberius Constantinus elemosynis abundans septem annos imperauit vsq; ad annum domini. 583. 583
- 64 Mauritius Tyberii gener, cū imperasset an. 20. a Foca occidit an. do. 603
- 65 Focas cum imperasset an. 8. occisus est ab Heraclio patritio an. do. 611
- 66 Heraclius cū Constantino filio suo imperauit an. 29. ad an. d. 640. 640
- 67 Constantinus. 3. Heraclii; solus imperauit men. 4. a Martina nouerca veneno peremptus. 640
- 68 Heracleonas cum Martina matre imperauit an. 2. ad an. do. 642. 642
- 69 Constans Constantini Heraclii filii filius, misso in exilium Heracleona cum matre sua Martina imperauit an. 27. vsq; ad an. do. 669. 669 & tunc non longe a Siracensis in balneo a suis occisus est.
- 70 Constantinus. 4. Constantis superioris filius interfecto Mezentio a militibus vocato imperatore; absq; orientalis exercitus voluntate assumpsit imperium; & imperauit an. 17. vsq; ad an. do. 686. 686
- 71 Iustinianus. 2. Constantini. 4. minor filius imperauit annis decem vsq; ad annum domini. 696. 696
- 72 Leo. 2. misso in exilium Iustiniano. 2. in Pontum imperauit an. 3. vsq; ad annum domini. 699. 699
- 73 Tyberius. 3. imperauit an. 7. vsq; ad annum do. 706. 706
- Iustinianus. 2. iterum assumpsit imperium; & cum Tyberio filio imperauit annis sex. vsq; ad annum do. 712. 712
- 74 Philippicus hæreticus interfecto Iustiniano & filio eius Tyberio imperauit annis duobus vsq; ad annum do. 714. 714
- 75 Anastasius. 2. expulso Philippico, & oculis priuato imperauit catholicus existens annis tribus vsq; ad annum do. 717. 717
- 76 Theodosius. 3. deuictio Anastasio imperauit anno vno. 718
- 77 Leo. 3. imperauit annis. 24. vsq; ad annum domini. 742. 742
- Hic apud Constantinopolim incendit sanctorum imagines.

- 78 Constantinus, 5. Leonis, 3. filius omni scelere plenus, magnus, ac sacrilegus imperavit an. 35. vsq; ad annum domini. 777. An. d. 777
- 79 Leo, 4. Constantini, 5. filius imperavit an. 5. vsq; ad an. do. 782. 782
- 80 Constantinus, 6. Leonis, 4. filius cum Hirenne matre imperavit annis. 10. Deinde matre expulsa solus imperavit annis. 5. Demum illa filium captis oculis imperio priuat, & sola imperavit annis. 4. scilicet vsq; ad annum domini. 801. 801
- ¶ Transfertur imperium ad Francos & Gallos per Leonem, 3. pontificem. Nam, vt ait Matthæus Palmerius; anno domini. 801. Leone, 3. pontifice a Romanis per iniuriam eiecto, Carolus magnus, qui Gallis imperabat in Italiam rediit; ipsumq; in urbem dignitatemq; restituit. Et idem Carolus a Leone pontifice Augustus imperator est appellatus. Carolus ergo recepto imperatorio nomine, cum in Galliam reuerteretur per Ethruriam transiens in memoriam acceptæ dignitatis Florentiam urbem magna ex parte desolatam reparavit, urbanamq; nobilitatem varie per vicina oppida diffusam reduxit; & noua insuper circumducere moenia maiore ambitu procurauit calendis Aprilis anno domini. 801.
- 81 Carolus ergo magnus, qui prius regnauerat Gallis annos. 33. inde imperium assecutus imperavit annis quatuordecim, vsq; ad annum domini. 815. 815
- 82 Ludouicus primus cum Lothario filio imperavit annis. 25. ad annum domini. 840. Sicut ait Matthæus Palmerius anno dñi. 840. Ludouicus imperator diem obiit tres filios relinquens Lotharium scilicet & Carolum; & Ludouicum; qui ob imperii atq; regni paterni diuisionem inter se debellantes, variis præliis multa hominum milia perdidit. Ob quam causam eorum diminutis viribus tandem cõueniunt, vt diuisio imperio regnoq; paterno, Lotharius imperium obtineret; Carolus in Gallia, & Ludouicus in Germania regnaret.
- 83 Lotharius primus imperavit in totum annis. 15. videlicet solus annis. 10. & mox cum Ludouico filio an. 5. ad annum do. 855. 855
- 84 Ludouicus, 2. imperavit an. 21. vsq; ad annum dñi. 876. 876
- 85 Carolus, 2. patruus eius cognomēto Caluus imperavit annis duobus iuxta Sigebertum vsq; ad annum dñi. 878. 878
- 86 Carolus, 3. filius Ludouici Germanorum Regis cognomēto Grossus imperavit annis. 12. vt scribit Sigebertus ad an. d. 890. Licet autem Ioannes, 8. pontifex Ludouicum Balbum Francorum Regem in imperatorē delegerit; Romani tamen Carolum cognomē-

- to Grossum imperatorem eligunt in custodia tenentes Ioannem An. pontificem eo quod Carolo non fauebat; simulq; ambo imperato dñi. ris nomen biennio tenuerunt; donec assumpto veneno Ludouico Rege Francorum, solus Carolus Grossus Germanorum Rex inde tenuit imperium. Itaq; imperium cœpit flecti ad Germanos.
- 87 Arnulphus Germaniæ Rex imperavit annis. 12. vsq; ad annum domini. 902. secundum Sigebertum; licet Matthæus Palmerius dicat eum imperasse vsq; ad annum domini. 906. quia initium imperii eius annotat posterius quatuor annis. Post Arnulphum imperium confunditur dolentibus Romanis atq; vniuersis Italię populis quod in Germaniam translatum esset, vt inquit Matthæus Palmerius. Quamobrem nec a Romanis; potissimeq; insigniti sunt transalpini imperatores vsq; ad Othonem primum. 902
- 88 Ludouicus, 3. filius Arnulphi imperavit annis. 6. secundum Matthæum Palmer. vsq; ad an. do. 912. Sigebertus autem dicit eum imperasse annis. 10. quoniam initium imperii eius ponit antea quatuor annis. In fine tamen imperii eius ambo conueniunt. 912
- 89 Conradus primus imperavit annis. 7. vsq; ad an. do. 919. 919
- 90 Henricus primus filius Othonis Saxonum ducis imperavit annis 18. vsq; ad annum domini. 937. 937
- 91 Otho, 1. filius Henrici imperavit an. 36. vt dicit Sigebertus; & obiit an. domini. 973. Sed Matthæus Palmerius dicit ipsum regnasse annos. 30. quoniam anno. 31. imperii eius Otho filius eius a Ioanne, 13. Papa in imperatorem benedicatur & simul imperarunt. Sed potius imperium attribuendum est patri vsq; ad eius obitum. Hic primus Otho vt dicit Matthæus Palmerius anno imperii eius 18. qui erat annus secundus Ioannis duodecimi pontificis; & annus domini. 955. Romam profectus coronam imperii suscepit ab eodem pontifice. Ioanne. 12. & fuit primus qui post trallatum in Germaniam imperiū titulos imperiales rite susceperet. Quod postea obseruatum est vsq; in præsens tempus. 973
- 92 Otho, 2. imperavit annis decem secundum Sigebertum vsq; ad annum domini. 983. 983
- 93 Otho, 3. imperavit an. 19. vsq; ad annum domini. 1002. 1002
- 94 Henricus, 2. imperavit an. 22. secundum Sigebertum, scilicet vsq; ad annum domini. 1024. Apud Germanos, vt scribit Matthæus Palmerius, Henrico, 2. per electionem ad imperium assumpto; primū institutum fuit; vt in futurum non per sanguinis successionem duceretur imperium; sed procures quidam in Germania principes vna

- cum quibusdam Pannoniæ principibus potestatem haberent in
 peratoris deligendi: quod vsq; in præsentem diem observatur. Ele-
 ctiores autem imperii specialiter ita distinguuntur ab Hermanno vide-
 licet, Maguntinus, Treuerensis, & Coloniensis, Archiepiscopi &
 Marchio Brandenburgensis, Palatinus comes, Dux Saxoniae, Rex
 Boemiæ. Hunc Regem Boemiæ his additum ferunt ad tollendas
 electorum discordias. Hos autem electores asserit Hermannus pau-
 lo prius fuisse institutos per Gregorium. 5. Matthæus vero Pal-
 merius, vltimus per Ioannem. 19. Et hoc magis vero consonat,
 cum Henricus acceperit imperium tempore prædicti Ioan. 19.
 pontificis: cuius causa facta est prædicta electionis institutio. Duo
 bus autem vltimis annis Henrici. 2. Matthæus Palmerius dicit va-
 casse imperium, quia falsò putavit ipsum biennio antea decessisse.
 Obiit enim an. d. 1024. non. 1022. vt ille scribit. Et eo anno quo
 mortuus est ipse paulo ante mortem suam consulentibus principi-
 bus super substitutione regni, designauit Conradum virum egregii
 generis: & egregiæ libertatis.
- 95 Conradus. 2. imperauit an. 15. vsq; ad annum dñi. 1039. 1039
 96 Henricus. 3. imperauit an. 17. iuxta Sigebertum. f. vsq; ad annū do-
 mini. 1056. Matthæus vero Palmerius ei superaddit annum. 1056
 97 Henricus. 4. imperauit an. 50. vsq; ad annum dñi. 1106. 1106
 98 Henricus. 5. imperauit an. 20. vsq; ad annum dñi. 1126. 1126
 99 Lotharius. 2. imperauit an. 11. vsq; ad annum dñi. 1137. 1137
 100 Conradus. 3. imperauit an. 15. vsq; ad annum dñi. 1152. 1152
 101 Fredericus primus imperauit an. 37. vsq; ad annum dñi. 1189. 1189
 102 Henricus. 6. imperauit an. 10. vsq; ad annum dñi. 1199. 1199
 103 Philippus Henrici frater imperauit an. 9. vsq; ad annū dñi. 1208. 1208
 104 Otho. 4. imperauit annis. 3. vsq; ad annum dñi. 1211. 1211
 105 Fredericus. 2. imperauit annis. 33. vsq; ad annum domini. 1244. 1244
 Sicut scribit Matthæus Palmerius. Fredericus. 2. diu pōtiffes per-
 secutus, cum Romanam sedem maximis calamitatibus affecisset,
 tandem anno domini. 1244. ab Innocentio. 4. in Lugdunensi cō-
 cilio damnatus est, & imperatoria potestate depositus.
 Post depositionem eius vacauit imperium annis. 28. ad annum
 domini. 1272. 1272
 106 Rodolphus imperauit annis. 19. vsq; ad annum dñi. 1291. 1291
 Vacat imperium anno vno vsq; ad annum domini. 1292. 1292
 107 Astolphus imperauit annis. 6. vsq; ad annum domini. 1298. 1298
 108 Albertus primus imperauit an. 10. vsq; ad annum dñi. 1308. 1308

- 109 Henricus. 7. imperauit an. 4. m. 9. vsq; ad an. do. 1313. 1313
 Vacat imperium anno vno vsq; ad annum dñi. 1314. 1314
 110 Ludovicus. 4. cognomento Bavarus imperauit an. 32. ad annum
 domini. 1346. 1346
 111 Carolus. 4. imperauit an. 32. vsq; ad annum dñi. 1378. 1378
 112 Vencellaus cum iam impetasset cum Carolo patre annis. 8. vt ait
 Matthæus Palmerius, imperauit inde solus annis. 22. vsq; ad an-
 num do. 1400. & tunc propter segnitiam atq; lasciuiam ab electo
 ribus est ab imperio depositus. Vnde quidam hoc anno imperiū
 vacasse scribunt: licet Robertus mox fuerit ad imperium electus,
 sed non pariter ab omnibus & vbiq; receptus. 1400
 113 Robertus Bavarus imperauit an. 10. vsq; ad annum dñi. 1410. 1410
 114 Sigismundus imperauit annis. 27. vsq; ad annum dñi. 1437. 1437
 115 Albertus. 2. imperauit annis. 2. vsq; ad annum dñi. 1439. 1439
 116 Fredericus. 3. imperauit an. 47. vsq; ad annum dñi. 1486. 1486
 117 Maximilianus imperauit an. 33. vsq; ad annum dñi. 1519. 1519
 118 Carolus. 5. imperauit annis.

Liber. x. de gestis præcipuis post Christum.

PROLOGVS.

Ostquam digessimus tempora nouæ legis per annos
 Romanorum pontificum & imperatorum: nunc que-
 dam insignia, quæ eisdem temporibus gesta sunt, in
 hoc decimo & vltimo libro breuissima narratione sub-
 iungemus ex Eusebio, Hieronymo, Prospero, Sigeber-
 to, & Matthæo Palmerio.

De Episcopis Hierosolymæ. Cap. I.

Iacobus cognomento iustus frater domini consobrinius
 & filius Alpei: primus episcopus ecclesiæ Hierosolymo-
 rum ab apostolis ordinatur anno domini. 33. vt anno 33
 tat Eusebius: & præfuit annis. 30. videlicet vsq; ad annū
 domini. 63. Quo anno calendis Maii de pinna templi præcipita-
 tus, ac fullonis iuste in capite percussus lapidibus opprimitur.
 Symeon qui & Simon filius Cleophæ successit Iacobo. Hic etiam

erat consobrinus Christi. Dicit enim Eusebius libro tertio ecclesia... sticæ historię capi. 9. Consobrinus is secundum carnem Saluato...

Eusebius p. que nota q. cleophae fuit frater Joseph...

Marcus primus ex gentibus constituitur episcopus Hierosolymis anno domini. 138. ut annotat Eusebius in libro de temporibus...

De Episcopis Antiochie. Cap. 2.

Petrus apostolus Antiochenam fundauit ecclesiam: ibiq; cathedram adeptus anno do. 38. die. 22. Februarii sedit annos septē...

Table listing names and dates: vsq; ad annum domini. 44. 1 Enodius post fundatam Antiochenam ecclesiam a beato Petro apo...

De Episcopis Alexandriae Aegypti. Cap. 3.

Marcus euangelista interpret apostoli Petri, ut annotat Eusebius: anno domini. 44. Aegypto & Alexandriae Christi...

1 Anianus post eum Alexandriae ecclesiae primus ordinatur eps; qui praefuit annis. 22. vsq; ad annum domini. 86.

Joseph & cleophae q. el Joseph fuit pater ioseph dñi. et cleophae fuit uxor patris...

2	Albilius præfuit annis. 13. vsq; ad annum dñi. 99.	99
3	Cerdo præfuit annis. 10. vsq; ad annum dñi. 109.	109
4	Primus præfuit annis. 12. vsq; ad annum dñi. 121.	121
5	Iustus præfuit annis. 11. vsq; ad annum dñi. 132.	132
6	Eumenes præfuit annis. 12. vsq; ad annum dñi. 144.	144
7	Marcus præfuit annis. 8. vsq; ad annum dñi. 152.	152
8	Celadion præfuit annis. 17. vsq; ad annum dñi. 169.	169
9	Agrippinus præfuit annis. 13. vsq; ad annum dñi. 182.	182
10	Iulianus præfuit annis. 9. vsq; ad annum dñi. 191.	191
11	Demetrius præfuit annis. 41. vsq; ad annum dñi. 232.	232
12	Heracleas præfuit annis. 18. vsq; ad annum dñi. 250.	250
13	Dionysius præfuit annis. 16. vsq; ad annum dñi. 266.	266
14	Maximus præfuit annis. 19. vsq; ad annum do. 285.	285
15	Theonas præfuit annis. 18. vsq; ad annum do. 303.	303
16	Petrus præfuit annis. 12. vsq; ad annum dñi. 315. martyr.	315
17	Achilas præfuit annis. 7. vsq; ad annum dñi. 322.	322
18	Alexáder ordinatus ep̄s: mox Arrianum presbyterum de ecclesia eiecit tanquam hæreticum. qui eiectus multos suæ impietati sociat. Ad quam perfidiam coarguendam concilium Nicenum cōgregatum est. Præfuit Alexander annis. 10. vsq; ad annum dñi. 332.	332
19	Athanasius qui ab Arrianis persecutionem passus ad Constantinum refugit, vt ait Hieronymus: & Georgio per seditionem populi incēso: qui in locū Athanasii ab Arrianis fuerat ordinatus: Athanasius Alexandriam reuertitur anno do. 365. A tempore autē ordinationis suæ vsq; ad obitū eius fluxerunt anni. 45. s. vsq; ad an. do. 377.	365 377
20	Petrus ordinatur ep̄s anno domini. 377. qui post Valentis interitum tam facilis in recipiendis hæreticis fuit: vt nonnullis suspicionem acceptæ pecuniæ intulerit.	

De persecutionibus ecclesie.

Cap. 4.

Persecutiones plurimas ecclesia passa est: & ultra perfectionem per Iudæos cōmotam: de qua Eusebius loquitur lib. 2. ca. 1. historiae ecclesiasticæ, plures alias persecutiones: ubi legimus excitatas per imperatores Romanos. Prima fuit sub Nerone, vt patet lib. 2. ca. 24. ecclesiasticæ historiae. Secunda sub Domitiano lib. 3. ca. 12. Tertia sub Traiano lib. 3. ca. 26. & 27. Quarta sub Antonino veto li. 4. c. 13. 14. 15. 17. & li. 5. c. 1. 2. 3.

Quinta sub Senero lib. 6. cap. 1.

Sexta sub Maximino lib. 6. cap. 19.

Septima sub Decio lib. 6. cap. 28.

Octaua sub Gallo & Valeriano lib. 7. ca. 9. 10. 11. 12.

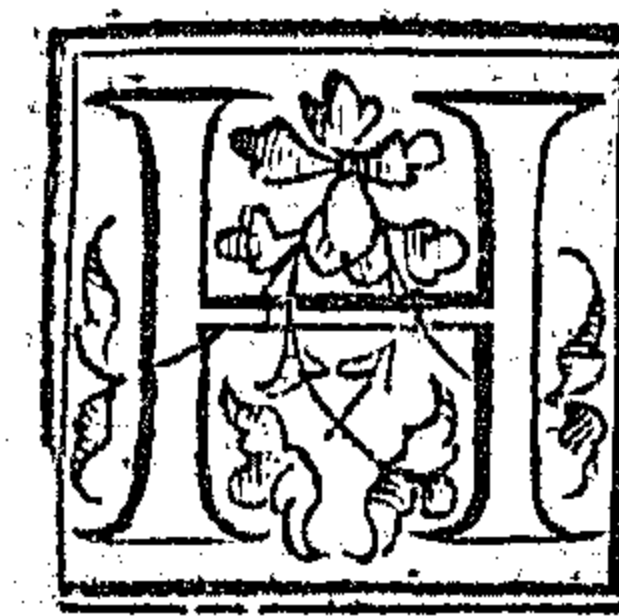
Nona sub Aureliano lib. 7. cap. 25.

Decima sub Diocletiano lib. 8. ca. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

Plures aliæ persecutiones cōtra ecclesiam dei fuerunt: quas hic breuitatis causa omittimus.

De Hæreticis & Schismaticis.

Cap. 5.

Hæreticus, vt inquit Augustinus, est qui alicuius tēporalis cōmodi vel maxime vanæ gloriæ principatusq; sui gratia falsas ac nonas opiniones vel gignit vel sequitur. Plurimi fuerunt hæretici in ecclesia, quos enumerare longum esset. Siquis autē eos noscere cupit, legat librum beati Augustini de hæresibus, ad quod vult deum. Quos etiā collegit Isidorus. 8. lib. Etymo. ca. 5. & recitantur in decretis. 24. q. 3. ca. Quidā autem hæretici, Differentiam autem inter Schismā & hæresim Hieronymus in epistola ad Gal. assignat dicens. Inter hæresim & schisma hoc interesse arbitror, q; hæresis peruersum dogma habeat: Schisma post episcopalem discessionem ab ecclesia pariter se paratur: quod equidem in principio aliqua ex parte intelligi potest diuersam. Cæterum nullum schisma est, nisi aliquam hæresim contingat, vt recte ab ecclesia recessisse videatur.

De Conciliis generalibus.

Cap. 6.

Conones generalium conciliorum, vt Isidorus ait lib. 6. Etymo. cap. 16. a temporibus Constantini cœperunt. In præcedentibus nāq; annis persecutione feruente docēdarum plebium minime dabatur facultas. Inde christianitas in diuersas hæreses scissa est: quia non erat episcopis licentia conueniendi in vnum nisi tempore supradicti imperatoris. Ipse enim dedit facultatem christianis libere congregari. Hæc ille. Quatuor autem sunt antiqua & præcipua generalia concilia: quibus alia quatuor adiecta sunt: & demum alia sunt subsecuta: vt scribitur in decretis d. 15. capi. Sicut sancti: Sicut sancti Euangelii quatuor libros, sic quatuor concilia suscipere & venerari me fateor: Nicenum scilicet Constantinopolitanum: Ephesinum primum: & Calcedonense. De aliis quatuor superadditis

Ibi. Anno .do. 322 // concilium nicenum fuit die .20. maij Anno dñi .325. consulis g. pantino et saliano.
 Et sic videtur in mea chronologia consulari. Et hoc suspicari non sicut Anno dñi .323. per q. egypton q. en. Et concilio
 niceno ab an. stabilido. Et concilio immo. q. q. per dñi .323. fuit vno de Anulo emmeo puro fido. Et Sna
 no. p. n. de impozido. Constantino Scto. de. LIBER X. 325. per lib. 20. de m. r. 20
 Se habito in nica.

dicitur. d. i. 3. cap. Sancta octo. Sancta octo vniuersalia concilia,
 primum Nicenum: secundum Constantinopolitanum: tertium
 Ephesinum: Calcedonense quartum: & quintum item Constanti-
 nopolitanum: sextum item scilicet Constantinopolitanum, item Ni-
 cenum septimum: Octauum quoq. Constantinopolitanum: vsq.
 ad vnum apicem immutata seruare: & pari honore & veneratio-
 ne digna habere: & quæ prædicauerunt & statuerunt, modis omni-
 bus sequi & prædicare: & quæcunq. condemnauerunt, ore & corde
 condemnare profiteor. hæc ibi.

Primum ergo conciliū Nicenū congregatum est cōtra Ariū. 318.
 patrum: tempore Syluestri Papæ, & Constantini magni anno do-
 mini. 322. Quod autem in libro Bedæ de temporibus scribitur

hoc conciliū celebratum esse tempore Iulij Papæ, error scripto-
 ris est, quoniam completo imperio Constantini Iulij pontifica-
 tum accepit eo anno, quo tres Constantini filii acceperunt impe-
 rium patre defuncto, videlicet anno domini. 341.

Secundum conciliū congregatum est in Constantinopoli. 150.
 patrum contra Macedonium ep̄m Constantinopolitanum: qui ne-
 gabat spiritum sanctum esse deum: & contra Eudoxium idem sen-
 tientem, temporibus Damasi Papæ, & Gratiani principis anno do-
 mini. 383. vt annotat Prosper.

Tertium conciliū congregatum est in Epheso. 300. patrum con-
 tra Nestoriū Augustæ vrbis ep̄m sub Theodosio iuniorē & Cœle-
 stino Papa anno domini. 433. vt annotat Prosper & Sigebertus:
 non sub Theodosio magno principe, vt falso additum est in libro
 Bedæ, quia tunc non erat Cœlestinus pp̄.

Quartum conciliū congregatum est in Calcedone. 630. patrum
 contra Euthicen Constantinopolitanum abbatem sub Leone pri-
 mo Papa temporibus Martiani principis anno do. 455. vt scribit
 Matthæus Palme. licet Sigebertus annotet illud anno do. 452.

Quintum conciliū congregatum est in Constantinopoli contra
 Theodorum Moschenum & omnes hæreticos temporibus Vigi-
 lii Papæ sub Iustiniano principe anno domini. 551. vt annotat Si-
 gebertus. Ex quo patet error scriptoris in libro Bedæ de temporibus
 bus, vbi scribitur celebratum esse hoc conciliū temporibus Iulij
 Papæ: quia tunc non fuit Papa Iulius, sed Vigilius. hos autem er-
 rores non ascribimus Bedæ, sed scriptoribus, vel impressoribus li-
 brorum eius.

Sextum conciliū congregatum est Constantinopoli temporibus

Ibi. 383 // verus. 381. mens. mayo fuit celebratus conciliū constantino //
 politanū vt in greco Socrate libro. 5. hoc est. 5. capitulo vno. H. Socrate. 8.

GESTORVM POST CHRISTVM 73

Papæ Agathonis & Constantini. 4. principis anno domini. 681. 681
 vt scribit Sigebertus. In quo Macarius Antiochenus, & cuncti du-
 as voluntates & operationes in vnam Christi personam negantes
 anathematizantur. Et Georgius Constantinopolitanus episcopus
 ab errore Monochelitarum reuocatur.

Septimum Conciliū fuit Nicenum secundum. In quo sancitum
 est spiritum sanctum a patre filioq. procedere, & sanctorum imagi-
 nes non esse delendas anno domini. 790. vt scribit Matthæus Pal-
 merius imperate Constantino. 6. cum Hirene matre eius sub Adria-
 no primo, summo pontifice. 790

Octauum Conciliū. 300. patrum Constantinopoli celebratum
 est. In quo schisma de depositione Ignatii & ordinatione Focii or-
 tum, patres congregati extirparunt Focium anathematizantes: &
 Ignatium restituentes.

Alia etiam Concilia celebrata sunt: de quibus scribitur d. i. 6. c. pri-
 ma annotatio: & ibi describuntur. 24. synodus.

Demum postea nonnulla concilia subsequuta sunt, videlicet.

Concilium Vercellense, in quo Berengarius Turonensis ecclesiasti-
 ci cuiusdā noui author erroris damnatus est anno domini. 1052. 1052
 vt dicit Matthæus Palmerius. Et post duos annos synodus Floren-
 tiæ celebratur: in qua multi episcopi propter simoniam fornicationem
 ue damnantur.

Concilium Florentiæ celebratur ep̄orum. 340. anno dñi. 1105. 1105
 vt Matthæus Palmerius annotat.

Concilium Lateranense Hierosolymæ recuperandæ gratia celebra-
 tur ep̄orum. 130. in quo libri quidam Abbatis Ioachin reprobantur
 anno dñi. 1215. vt Matthæus Palmerius insinuat. 1215

Concilium Viennense, vt scribit Matthæus Palmerius incepit an-
 no dñi. 1311. & biennio completur. 1311

Concilium Pisis celebrat anno dñi. 1409. s̄m Matthæum Palme. 1409
 In quo accusati de collusionione pontifices ambo priuatur: & Alexan-
 der Cretensis ad pontificatum assumitur.

Concilium Constantiense celebrari cœpit anno dñi. 1414. die. 5. 1414
 Nouembris, vt patet in actis eiusdem Concilii: & durauit annis tri-
 bus: vsq. ad annum dñi. 1418. inchoatum. 1418

Concilium Basileæ congregatur anno dñi. 1438. 1438

Concilium Florentiæ celebratur per Eugenium. 4. dissoluto per eū
 Concilio Basiliensi anno domini. 1439. sed inceptum fuerat Fer-
 ratæ anno præcedenti. 1439

Io. Lucidus

K

Concilium Lateranense indicitur a Iulio. 2. & sumit initium anno
 1512 domini. 1512. die. 19. mēsis Aprilis: & perduravit per plures an-
 1517 nos etiam tempore Leonis. 10. qui dictum concilium profecutus
 est vsq; ad inchoatum annum domini. 1517. die. 16. Martii.

De Ordinibus Religionum.

Cap. 7.

Ordines religionum plures in ecclesia Dei sunt instituti:
 quorum aliquos insigniores ordinate subiungemus.

Ordo cōmunis clericorum a beato Petro & aliis aposto-
 lis institutus est.

Ordo monachorum in eremis Aegypti & Nitriæ tempore sancti
 Antonii abbatis instituitur, & roboratur diuersis tamen constitu-
 tionibus.

Ordo monachorum. S. Basilii: quibus ipse Bassilius Cæsariensis ep̄s
 Cappadociæ regulam tribuit: ab eo originem habuit.

Ordo canonicorum regularium a beato Augustino episcopo insti-
 tuitur: Quibus regulam dedit: sub qua plures ordines reguntur
 Refloruit hic ordo anno domini. 1080. sub Inone: & postmodum
 etiam anno domini. 1380. reformatus est.

Ordo monachorum nigrorum sancti Benedicti ab ipso instituitur,
 quibus regulam scripsit: sub qua etiam plures ordines monacho-
 rum in Christo militant.

913 Ordo Cluniacensis sub Oddone sumpsit initium anno do. 913. vt
 refert Vincētius in speculo histo. li. 25. & S. Antoninus in secun-
 da parte chronice titulo. 15. ca. 165. 1.

1012 Ordo Camaldulensis a beato Romualdo initium sumpsit in eremo
 Camaldulensi anno dñi. 1012.

1070 Ordo vallis Umbrosæ a beato Ioanne Gualberti Florētino accepit
 exordium anno dñi. 1070. Sub quo sunt Syluestrini eodem habi-
 tu a quodam Syluestro dicti: qui eum ordinem inchoauit in mon-
 te Fano prope Fabriam in Marchia Anconitana.

1076 Ordo Grandimontensis sub Stephano incepit anno dñi. 1076.

1086 Ordo Carthusiensium initium habuit a Brunone an. do. 1086.

1098 Ordo Cisterciensis & primum eius cœnobium fundat an. d. 1098.
 Ordo templaris militiæ. S. Ioannis Hierosolymitani cœpit anno

1120 domini. 1120.

1120 Ordo præmonstratensium cœpit anno dñi. 1120.

1017 Ordo humiliatorū licet inceperit anno dñi. 1017. tamen confirma-
 tionem accepit ab Innocentio. 3. anno dñi. 1200. vt affirmat san-

ctus Antoninus in secunda parte chronice titi. 15. ca. 23.

Ordo prædicatorū a beato Dominico inchoatur in partibus Tho-
 lolanis anno domini. 1203. sub Innocentio. 3. Sed postea confir-
 matus per Honorium. 3. anno domini. 1216. mense Decembri die
 sequente festum. S. Thomæ apostoli. Moritur inde beatus Domi-
 nicus Bononiæ anno domini. 1221. octauo idus Augusti, hoc est
 die. 6. eiusdem mensis feria. 6. Festum tamen eius, die præcedente
 hoc est, die. 5. celebratur ex institutione Gregorii papæ. 9. vt patet
 in bulla canonizationis eius vbi dicitur. Statuentes firmiter ac vni-
 uersitati vestre præsentibus iniungētes, vt nonis Augusti ante diē,
 quo posita carnis sarcina diues meritis penetravit in sancta similis
 sanctorum factus in gloria: eius natalitia celebretis.

Ordo minorum a beato Francisco inchoatur post annū dñi. 1206.
 scilicet post suam conuersionem sub Innocentio. 3. Sed postea con-
 firmatur per Honorium. 3. anno domini. 1223. mēse Nouembri
 in vigilia sancti Andree apostoli. Inde obiit beatus Franciscus. 4.
 nonas Octobris; die dominica anno domini. 1226.

Ordo cruciferorum, licet quidam dicant quod initium habuerit a
 Cyriaco episcopo Hierosolymitano: qui prius Judas dicebatur: &
 ostendit Helenæ locum vbi crux iacebat: & postea martyrio coro-
 natus est: tamen confirmatur secundum quosdam per Innocen-
 tium. 4. post annum domini. 1243.

Ordo eremitarum sancti Augustini confirmatur per Alexandrū. 4.
 post annum domini. 1256.

Ordo Carmelitarum reformatur per Honorium. 4. an. do. 1287.

Ordo Seruorum beatæ Mariæ a beato Philippo ad formam redigi-
 tur: & confirmatur post reformationem Carmelitarum.

Ordo Cœlestinorum sic a Cœlestino. 5. dictus cōfirmatur anno do-
 mini. 1297. per Bonifatium. 8.

Ordo sanctæ Brigidæ virorum & mulierum ab eadem instituitur:
 & approbatur per Urbanum. 5. anno domini. 1370. eodem an-
 no incepit societas Iesuatorum sub Ioanne Columbino Senensi.

Ordo montis Oluarum instituitur eodem anno dñi. 1370.

Ordo mendicantium sancti Hieronymi instituitur anno dñi. 1407.

Ordo Canonicorum habitus cœlestini. s. Georgii de Alga per Lau-
 rentium Iustinianum instituitur eodem anno.

Ordo Scopetinarum siue. S. Saliatoris cœpit anno dñi. 1410.

Ordo Minorū sancti Francisci de Paula cōfirmatur per Xystū. 4.
 Alios autem ordines parum nominatos omittimus.

Vces olim regebant Francos vsq; ad initium anni domini. 420. Sed, vt ait Sigebertus, Simone & Marcomiro Francorum ducibus defunctis, Frāci in cōmune deliberant, vt & ipsi, sicut aliæ gentes, regnum habeāt: & filium Marcomiri ducis Pharamundum sibi regem constituunt anno domini. 420.

- 1 Pharamundus regnavit annis. 11. vsq; ad annum domini. 430. 430
Cuius anno. 3. Franci vti cœperunt legibus: & legem Salicam dicauerunt per quatuor gentis suæ proceres electos ex pluribus, vt scribit Sigebertus.
- 2 Clodius filius eius regnavit an. 18. vsq; ad an. do. 448. 448
3 Morouens filius eius regnavit an. 10. vsq; ad annū domini. 458. 458
a quo Franci cognominati sunt Merovingi, vt ait Sigebertus.
- 4 Hildericus primus filius eius regnavit an. 26. vsq; ad an. dñi. 484. 484
hunc insolenter & luxuriose se agentem Franci regno deturbant. Qui data aurei medietate amico suo Vuidiomaro quod esset signum renocationis suæ, si quando intercederet reconciliatio apud Bassinum regem Turingorum, latuit annis. 8. Franci vero Egidium ducem Romanorum Regem sibi præficiunt, vt ait Sigebertus: & anno domini. 469. Egidius cum Francos opprimeret grauius iusto, perpendens Vuidiomarus Francos poenitere super eiecto Hilderico: renocat eum clam misso diuisi aurei signo, egitq; vt eiecto Egidio, ille restitueretur in Regnum.
- 5 Clodoueus primus, filius eius regnavit an. 30. vsq; ad an. do. 514. 514
Hic dedit uxorem Clotildem filiam Chilperici regis Burgundionum: quæ orthodoxa Clodoueam Regem virum suum a gentilitatis errore auocare conabatur. Tandem anno domini. 499. vt refert Sigebertus, Clodoueus rex Alemannis bello cōgreditur: ibiq; laborante exercitu: voto suscipiendi Christianismū se obligare cogitur: Sicq; perempto Alemannorum Rege: & Alemannia sub tributo redacta: baptizatus a sancto Remigio Remorum epō, exemplo & edicto suo perduxit ad fidem Christi populum Francorum.
- 6 Lotharius primus, filius eius post mortem patris compartito regno cum fratribus suis Theoderico, Clodomire, & Hildeberto, regnavit an. 50. vsq; ad annum domini. 564. 564
- 7 Chilperius primus, filius eius compartito regno cum fratribus suis Heriberto, Gatrāno, & Sigeberto, regnavit an. 23. vsq; ad annum

- dñi. 587. quo anno iussu vxoris Fredegundis occiditur. 587
- 8 Lotharius. 2. filius eius infans quatuor mensium in regno sublimatus regnavit an. 44. vsq; ad an. do. 631. 631
- 9 Dagobertus filius eius regnavit an. 14. ad an. do. 645. 645
- 10 Clodoueus. 2. filius eius regnavit an. 17. ad an. do. 662. 662
Hic anno regni sui. 15. corpus sancti Dionysii Parisiis discooperiens minus religiose, licet cupide, os brachii eius fregit & rapuit: moxq; in amentiam perpetuam incidit, vt ait Sigebertus.
- 11 Lotharius. 3. filius eius regnavit an. 4. ad annum dñi. 666. 666
- 12 Theodericus primus, frater eius regnavit an. 1. ad an. do. 667. 667
Hic nanq; propter insolentiam Ebroini maioris domus a Francis repudiatur: & frater eius Hildericus, qui in Austria regnabat: a cunctis ad regnandum euocatur. Porro Theodericus & Ebroinus tonforatur: & Theodericus Parisiis in cœnobio sancti Dionysii; Ebroinus in Luxorio relegantur.
- 13 Hildericus. 2. frater eius regnavit an. 12. ad annum domini. 679. 679
Theodericus interfecto Hilderico a Bodilo Franco a Frācis regno restituitur, & regnavit an. 14. ad an. do. 693. 693
- 14 Clodoueus. 3. filius eius regnavit an. 4. ad an. do. 697. 697
- 15 Hildebertus frater eius regnavit an. 18. vsq; ad an. do. 715. 715
- 16 Clodoueus. 4. filius eius regnavit an. 4. vsq; ad an. do. 719. 719
- 17 Lotharius. 4. regnavit an. 2. vsq; ad annum domini. 721. 721
- 18 Chilpericus. 2. regnavit an. 5. vsq; ad annum domini. 726. 726
- 19 Theodericus. 2. regnavit an. 15. vsq; ad annum domini. 741. 741
- 20 Hildericus. 3. regnavit an. 9. vsq; ad annum domini. 750. 750
Et inde in monachum tonsoratur. Pipinus vero princeps, auctoritate apostolica & Francorum electione, a sancto Bonifatio Maguntia archiepiscopo in Regem vngitur & consecratur.
- 21 Pipinus ergo regnavit an. 18. vsq; ad annum domini. 768. 768
- 22 Carolus filius eius Magnus nuncupatus ob felicitatis magnitudinē compartito cum fratre suo Carolomanno regno, regnavit an. 47. vsq; ad annum domini. 815. 815
Anno tertio regni eius Carolomannus Regis Caroli frater obiit. Post annos vero. 33. regni eius, accepit Carolus imperiū Romanorum anno do. 801. & tunc simul inde concurrunt imperiū Romanorum & regnum Francorum vsq; ad Carolum sequentem.
- 23 Ludonici primus cum Lothario filio imperavit an. 25. ad an. do. 840. 840
- 24 Lotharius. 5. imperium vsurpans imperavit an. 15. & postquā imperasset annos. 4. vt Sigeberto placet, Carolus frater eius Regnū

- Franciæ adeptus est anno imperii ipsius Lotharii quinto inchoato. & inde distinguuntur Reges Franciæ ab Imperatoribus Romanis.
- 25 Carolus ergo primus regnavit in Francia an. 34. scilicet vsq; ad annum dñi. 878. vt ait Siebertus: cuius ordinem etiam in sequentibus Regibus Franciæ imitatur. 878
- 26 Ludouicus secundus Balbus regnavit in Francia annos duos ad annum domini. 880. 880
- 27 Ludouicus tertius & Carolomannus regnauerunt annos quinque ad annum domini. 885. 885
- 28 Carolus. 2. regnavit an. 5. vsq; ad annum domini. 890. 890
- 29 Oddo filius Roberti ducis regnavit an. 9. ad an. dñi. 899. 899
- 30 Carolus. 3. cognomento Simplex regno Fræcorum toto recepto regnavit an. 27. vsq; ad annum domini. 926. 926
- 31 Rodolphus regnavit an. 2. vsq; ad annum domini. 928. 928
- 32 Ludouicus. 4. Caroli Simplicis filius regnavit an. 27. ad an. do. 955. 955
- 33 Lotharius. 6. filius eius regnavit an. 31. ad an. dñi. 986. 986
- 34 Ludouicus. 5. filius eius regnavit an. 1. ad an. dñi. 987. 987
- 35 Hugo cognomento Caputius siue Ciaphet regnum vsurpans regnavit annos. 9. vsq; ad annum domini. 996. Dicit enim Siebertus: Ludouico Francorum Rege mortuo, Francis regnum transferre volentibus ad Carolum ducem fratrem Lotharii Regis: dum ille rem ad consilium defert; Regnum Francorum vsurpat Hugo filius Hugonis Parisiensis ex Annide sorore primi Othonis imperatoris, & regnavit an. 9. Carolus vero dux certans cum Hugone: quarto tandem anno moritur. & finem habuerunt Reges ex genere Caroli magni. 996
- 36 Robertus Hugonis filius regnavit an. 34. ad an. do. 1030. 1030
- 37 Henricus filius eius regnavit an. 30. ad annum domini. 1060. 1060
- 38 Philippus primus filius eius regnavit an. 49. ad annum do. 1109. 1109
- 39 Ludouicus. 6. filius eius regnavit an. 28. vsq; ad an. do. 1137. 1137
- 40 Ludouicus. 7. filius eius regnavit an. 44. vsq; ad an. do. 1181. 1181
- 41 Philippus. 2. eius filius regnavit an. 42. vsq; ad an. do. 1223. 1223
- 42 Ludouicus. 8. filius eius, vt ait Matthæus Palmerius regnavit annos. 4. vsq; ad annum domini. 1227. 1227
- 43 Ludouicus. 9. filius eius regnavit an. 43. ad an. do. 1270. 1270
- Hic sanctorum catalogo ascriptus est.
- 44 Ludouicus decimus filius eius regnavit annos quindecim vsq; ad annum domini. 1285. 1285

- 45 Philippus. 3. dictus Pulcher filius eius regnavit an. 29. ad an. do. 1314. 1314
- 46 Ludouicus. 11. eius filius regnavit an. 2. vsq; ad an. do. 1316. 1316
- 47 Ioannes primus filius eius puer regnavit diebus. 20.
- 48 Philippus. 4. Ludouici frater regnavit an. 5. vsq; ad an. do. 1321. 1321
- 49 Carolus. 4. eius frater regnavit an. 6. vsq; ad an. do. 1327. 1327
- 50 Philippus. 5. regnavit an. 23. vsq; ad annum dñi. 1350. 1350
- 51 Ioannes. 2. eius filius regnavit an. 14. vsq; ad an. do. 1364. 1364
- 52 Carolus. 5. sapiens dictus regnavit an. 16. vsq; ad an. do. 1380. 1380
- 53 Carolus. 5. beneamatus regnavit an. 42. ad an. do. 1422. 1422
- 54 Carolus. 7. victoriosus regnavit an. 39. ad annum do. 1461. 1461
- 55 Ludouicus. 12. regnavit an. 23. vsq; ad annum domini. 1484. 1484
- 56 Carolus. 8. regnavit an. 14. vsq; ad annum domini. 1498. 1498
- 57 Ludouicus. 13. regnavit an. 16. vsq; ad annum dñi. 1514. 1514
- 58 Franciscus regnavit an.

De imperatoribus orientalibus Græcorum in Constantinopoli post translationem imperium in Franciam & Alemaniam. Cap. 9.

Nicephorus Hirenem imperio depositam exilio relegavit, & ipse anno domini. 802. assumpto imperio cum Stauratio filio suo in Constantinopoli imperavit annis. 8. vsq; ad annum domini. 809. vt annotat Siebertus; & Matthæus Palmerius. 802

Stauratus solus imperavit anno vno.

Michael primus an. 2.

Leo primus Armeniacus an. 8.

Michael. 2. Traulus an. 11.

Theophilus an. 15.

Michael. 3. & Theodorus an. 11.

Michael solus an. 13.

Basilus Macedo an. 17.

Leo. 2. & Alexander an. 18.

Constantinus cum Alexandro patruo suo an. 2.

Constantinus solus an. 39.

Constantinus alter cum Romano filio suo an. 16.

Nicephorus. 2. an. 10.

Ioannes an. 7. vsq; ad annum domini. 976. 976

eos vero qui sequuntur ex Ioanne Nauclero accepimus; & ex Matthæo Palmerio.

- Constantinus cum Alexio & Manuele.
 Andronicus: Isacius: Basilus: Alexius: Nicolaus: Mortalphus: Bládonius: Henricus: Petrus: & deinde Robertus: quorum discernere tempora non potui.
 Michael. 4. vsq; ad annum domini. 1043. quo anno Constantinus monachus imperat.
 Heliopontanus, cuius auxilio reedificata est ecclesia resurrectionis Dominicæ in Hierusalem anno domini. 1048.
 1048 Constantinus sequitur anno domini. 1049.
 1049 Michael. 5. & filii sui anno domini. 1070.
 1070 Nicephorus. 3. anno domini. 1080.
 1080 Alexius anno domini. 1090. Constantinopolis capitur.
 1090 Calo Ioannes filius eius anno domini. 1115.
 1115 Emanuel anno domini. 1138.
 1138 Alexius filius anno domini. 1180.
 1180 Andronicus tutor.
 1190 Isacius. hic pellitur anno domini. 1190.
 1190 Alexius frater eiusdem interfector ipsius.
 1190 Alexius filius Isacii.
 1190 Murzillus, cuius tempore capta est Constantinopolis: res ad Gallos tralata.
 1208 Balduinus Flandrensis comes: anno domini. 1208.
 1208 Henricus frater illius.
 1208 Petrus comes Antifidiorensis.
 1208 Robertus filius.
 1208 Balduinus. 2.
 1208 Io. Brennus subrogatur.
 1208 Balduinus resumitur. Constantinopolis perditur.
 1266 Paleologus fraude ac particidio inuasor anno domini. 1266.
 1266 Andronicus filius.
 1380 Calo Ioannes anno domini. 1380.
 1380 Andronicus.
 1380 Ioannes.
 1453 Constantinus. hic fuit vltimus, sub quo & Constantinopolis est capta: & in Mahumetti Turcarum imperatoris potestatem redacta: dum fugeret obruncatus est. Itaq; in Constantino magno imperitium Constantinopolitanum accepit initium: & in hoc Constantino inglorio finem habuit: ac penitus defecit.
- martis a. 29. de mayo
 Se pido con stanfrop/a. //
 Año. do. 1452. de dixi
 infra fol. 134. pla. 6. et sup folio. 7. del p. ap. el blanco. y assi. r. a. su. Año. do. 1453. como. di. ze. a. q. m. lucido //
 como. en. dte. error. folio. m. n. h. g. l. m. p. a. t. e. r. u. s. :*

De Regibus Hispania, Hungaria, Boemia, & quorundam aliorum Regnorum sub compendio. Cap. 10.

DE regibus Hispania scribit Ioannes Manclerus in Generatione. 19. post Christum libri primum impressi folio. 84. ibidem requirantur. De Regibus vero Hungariae idem scribit in Generatione. 34. post Christum: libri folio. 149. De Regibus autem Boemiae idem agit in Generatione 39. pagina. 193. Sigebertus etiam loquitur de Regnis & Regibus Persarum Britanorum, Vandalorum, Gothorum, Longobardorum, Hunnorum, Anglorum, Bulgarorum, Sarracenorum: Hierosolymorum: & Siculorum. In eiusdem Sigeberti libro de temporibus legantur.

De Regno Antichristi & nouissimis temporibus. Cap. 11.

IN nouissimis temporibus iuxta finem seculi, sex expectamus secundum fidem catholicam futura: quorum tempus ignoramus. Primum erit regnum Antichristi: cuius persecutio contra ecclesiam sanctissima durabit annis tribus & dimidio: vt scripturae tam veteris quam noui testameti manifeste testantur: per Daniele prophetam & Ioanem in Apocalypsi. Secundum erit conuersio Iudaeorum. Nam iuxta verba Dauid in psal. 58. Iudaei conuertentur ad vesperam: hoc est in fine seculi, quando erit mundi vespera. Sed modo famem patiuntur, vt canes: quousq; in vespera efficiantur filii dei. Tertium erit ostensio signorum in caelo & in terra, quae praecedet iudicium. Nam, vt dicitur Lucae. 21. Tunc erunt signa in Sole & Luna & stellis & in terris pressura gentium. Quartum erit purgatio & inuolutio elementorum mundi per ignem. Nam vt in psal. 96. dicitur. Ignis ante ipsum praecedet: hoc est ante aduentum Christi ad iudicium. Quintum erit resurrectio humanorum corporum, vt scribitur primo Cor. 15. Omnes quidem resurgemus. Sextum erit vniuersale iudicium in ipso vltimo die seculi: quo impii separabuntur a iustis: & ibunt reprobis in ignem aeternum: iusti autem in vitam aeternam.

Mnia regna mundi deficientia sunt: solum Regnum Christi perpetuum est & æternum. Defecit namq; regnum Iudæorum: destructum est Regnum Chaldeorum: periit regnum Medorum & Persarum: extinctum est regnum Alexandri & Græcorum: contractum est regnum Aegypti. Deficiet regnum Romanorum: & omnia regna terræ collidentur & extinguentur. Solum Christi regnum est indeficiens & æternum: sicut angelus Mariæ matri eius prædixit dicens Lucæ. 1. cap. Regnabit in domo Iacob in æternum: & regni eius non erit finis. & Danielis. 2. cap. dicitur. In diebus autem regnorum illorum suscitabit Deus cœli regnum: quod in æternum non dissipabitur: & regnum eius alteri populo non tradetur &c. 7. idem confirmatum ibi dicitur. Regnum autem & potestas & magnitudo regni, quæ est subter omne cœlum detur populo sanctorum altissimi: cuius regnum, regnum sempiternum est. & Apocalipsis. 2. z. dicitur. Regnabunt in secula seculorum.

FINIS.

SECUNDA PARS ANNALIVM QVAE
TABVLARIS DICITVR, IN QVA CONTI-
NENTVR TEMPORVM ANNALES TA-
BVLAE AB ORBE CONDITO.

PROLOGVS.

ostquam descripsimus emendatos temporum canones: congruum duximus cuncta ex eis decisa tempora rursus repetere alio tamen ordine, sicut & fecisse nouimus Eusebium, Hieronymum, Prosperum, Sigbertum & Matthæum Palmerium: qui tabulis ex annalibus lineis, ipsorum temporum successus diligentissime digesserunt. Et hoc quidem non erit inutile, sed necessario quæ dicenda sunt præiatis annectentur, ut videlicet temporum conuentus ex collatis inuicem annis diuersorum principum euidentius appareat: & ut antecedentia ex annalibus tabulis sequentibus comprobentur: ac si vitari contigerint: ex annorum ordine in istis annotato, corrigi & emendari valeant. Hæ sanæ tabulæ annales præexigunt antedictos canones in prima parte decisos: nec tamen erit necesse omnia ex eis repetere: sed tantum ea quæ præfixum tempus ordinate sibi decernunt, ut per indices tabulas certius pateant: nec etiam omnia regna repetenda sunt: sed illa tantum quæ sacris eloquiis conferre noscuntur. Nos igitur veritatem hebraicam sicut & in prima parte, ita & in hac secundam itantes, descripsimus in tabulis ordinem temporum, quibus continentur ortus & obitus virorum illustrium: necnon & pontificum atq; Regum ingressum & exitum: & quædam hominum præcipua gesta, quæ digna sunt memoria: quo anno à creatione mundi vel à natiuitate domini contigerint: ut quod inquiritur directis lineis reperiri possit. Ut autem apertius ac certius ordo temporum cognoscatur, annum post annum successine descripsimus præterquam ante diluuium, & postea centum annorum spatio. Nam eo quod pauca tunc multis intercedentibus annis occurrunt scribenda: ne frustra plurima loca vacua reddantur: per decennia eorum tempora distinximus. Et ubi contigit aliquid scribendum infra decenniale tempus, annum illum solum simpliciter annotauimus. Caput autem versus positum inter duas lineas euestigio annorum mundi vel natiuitatis domini, & totum quod ad id sequitur, etiam si pluribus

T A B V L Æ

versibus inferius extendatur: ad eiusdem capituli annum spectare dignoscitur. Sed quoniam non semper annus integer alicuius Regis vel pontificis coincidente anno alterius inter easdem lineas præcise annotari potuit: in præcedenti vel subsequenti loco proximo aliqua pars initii vel finis eiusdem anni solertiæ lectorum inquirenda relinquimus: Sicut Abraham natus est anno. 43. Nini desinente: & Christus anno Cæsaris Augusti. 42. fere completo: quorum primus annus a subsequenti enumerari debet, Idem dicimus, sed versa vice, si contigerit maior anni pars prius esse, ab eodem anno priori annum iterandi sumatur initium. Si vero æqualis anni portio prius & posterius esse cõtingat: ex utraq; integer annus denominari potest. Ad iuxta etiam annos ante Christum ordine retrogrado: ante diluuium quidem Noaticum per decennia: ac deinceps per lustra, hoc est per quinquennia. Ab anno vero tertio Iulii Cæsaris & inde annotauimus literas dominicales: & ab anno Augusti quadragesimo, indicationes Romanas adiecimus.

ANNALES TEMPORVM

79

An. añ	Anni mundi	An. añ	Anni mundi.
3960	1 Adam & Eua sexto	3611	350
3951	10 seculi die creantur.	3601	360
3941	20	3591	370
3931	30	3581	380
3921	40	3571	390
3911	50	3566	395 Malael oritur.
3901	60	3561	400
3891	70	3551	410
3881	80	3541	420
3871	90	3531	430
3861	100	3521	440
3851	110	3511	450
3841	120	3501	460 Iareth oritur.
3831	130 Seth oritur.	3491	470
3821	140	3481	480
3811	150	3471	490
3801	160	3461	500
3791	170	3451	510
3781	180	3441	520
3771	190	3431	530
3761	200	3421	540
3751	210	3411	550
3741	220	3401	560
3731	230	3391	570
3726	235 - Enos oritur.	3381	580
3721	240	3371	590
3711	250	3361	600
3701	260	3351	610
3691	270	3341	620
3681	280	3339	622 Enoch oritur.
3671	290	3331	630
3661	300	3321	640
3651	310	3311	650
3641	320	3301	660
3636	325 - Caynam oritur.	3291	670
3631	330	3281	680
3621	340	3274	687 Mathnsalẽ orit.

TABVLÆ

An. añ Chřm	Anni mundi	An. añ Chřm	Anni mundi.
3271	690	2921	1040
3261	700	2919	1042 Seth obiit.
3251	710	2911	1050
3241	720	2905	1056 Noe oritur.
3231	730	2901	1060
3221	740	2891	1070
3211	750	2881	1080
3201	760	2871	1090
3191	770	2861	1100
3181	780	2851	1110
3171	790	2841	1120
3161	800	2831	1130
3151	810	2821	1140 Enos obiit.
3141	820	2811	1150
3131	830	2801	1160
3121	840	2791	1170
3111	850	2781	1180
3101	860	2771	1190
3091	870	2761	1200
3087	874 Lamech oritur.	2751	1210
3081	880	2741	1220
3071	890	2731	1230
3061	900	2726	1235 Caynam obiit.
3051	910	2721	1240
3041	920	2711	1250
3031	930 Adam obiit.	2701	1260
3021	940	2691	1270
3011	950	2681	1280
3001	960	2571	1290 Malaleel obiit.
2991	970	2661	1300
2981	980	2651	1310
2974	987 Enoch trãffertur.	2641	1320
2971	990	2631	1330
2961	1000	2621	1340
2951	1010	2611	1350
2941	1020	2601	1360
2931	1030	2591	1370

ANNALES TEMPORVM

An. añ Chřm	Anni mundi.	An. añ Chřm.	Anni mundi.
2581	1380	2421	1540
2571	1390	2411	1550
2561	1400	2403	1558 Sem nascitur.
2551	1410	2401	1560
2541	1420	2391	1570
2539	1422 Iareth obiit.	2381	1580
2531	1430	2371	1590
2521	1440	2361	1600
2511	1450	2351	1610
2501	1460	2341	1620
2491	1470	2331	1630
2481	1480	2321	1640
2471	1490	2311	1650
2461	1500	2310	1651 Lamech obiit.
2451	1510	2305	1656 Mathusalem obiit post cuius mortẽ fuit vniuersale diluuium.
2441	1520		
2431	1530		

An. añ Chřm	Anni mñdi	Gñatio a quo hebrei	Sem	Italiae so- litudo	Affyriorũ solitudo	Aegyptiorũ so- litudo.
2304	1657	originẽ hñc		1	1	1
2303	1658	Arphaxat		2	2	2
2302	1659	oritur ex		3	3	3
2301	1660	ipso Sem		4	4	4
2291	1670			14	14	14
2281	1680			24	24	24
2271	1690			34	34	34
2268	1693	Sale oritur		37	37	37
2261	1700			44	44	44
2251	1710			54	54	54
2241	1720			64	64	64
2238	1723	Heber oritur		67	67	67
2231	1730	a quo hebrei		74	74	74
2221	1740	denoiantur.		84	84	84
2211	1750			94	94	94
Hinc annus post annum in sequentibus describitur.						
2204	1757	Phalech oriẽ.	101	101	101	101
	1758		102	102	102	102

TABVLÆ

An.añ Chřm	Anni mundi	Italix solitudo	Affyriorum solitudo.	Aegyptiorum solitudo.
	1759	103	103	103
	1760	104	104	104
z200	1761	105	105	105
	1762	106	106	106
	1763	107	107	107
	1764	108	108	108
	1765	1 Ianus pri-	109	109 Italix regnũ
z195	1766	2 murt adue-	100	110 incipit.
	1767	3 niēs regna-	111	111
	1768	4 ut in Ita-	112	112
	1769	5 lia an. 33.	113	113
	1770	6	114	114
z190	1771	7	115	115
	1772	8	116	116
	1773	9	117	117
	1774	10	118	118
	1775	11	119	119
z185	1776	12	120	120
	1777	13	121	121
	1778	14	122	122
	1779	15	123	123
	1780	16	124	124
z180	1781	17	125	125
	1782	18	126	126
	1783	19	127	127
	1784	20	128	128
	1785	21	129	129
z175	1786	22	130	130
	1787	23 Rhenus	131	131
	1788	24 scitur.	1 Nimbrotus	1 Prima Dynastia
	1789	25	2 primus rex	2
	1790	26	3 Babyloniæ	3
	1791	27	4 regnavit	4
z170	1792	28	5 an. 56.	5
	1793	29	6 & turrim	6
	1794	30	7 fundavit	7
	1795	31	8	1 scda Dynastia

ANNALES TEMPORVM 81

An.añ Chřm	Anni mundi	Hebręorũ regnum	Italix regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynastia.
z165	1796		32	9	2
	1797		33	10	3
	1798		1 Comertis. II		4
	1799		2 Gallus	12	5 Inceperunt Celtiberi. i. Hispani & Cel-
	1800		3 an. 58.	13	6 te idest Galli.
z160	1801		4	14	7 3. Dynastia.
	1802		5	15	
	1803		6	16	
	1804		7	17	
	1805		8	18	
z155	1806		9	19	
	1807		10	20	
	1808		11	21	
	1809		12	22	1 4. Dynastia.
	1810		13	23	
z150	1811		14	24	
	1812		15	25	4 Thuiscon Sar-
	1813		16	26	5 matas fundavit.
	1814		17	27	
	1815		18	28	
z145	1816		19	29	1 5. Dynastia.
	1817		20	30	
	1818		21	31	
	1819	Saruch	22	32	
	1820	oritur.	23	33	
z140	1821		24	34	
	1822		25	35	
	1823		26	36	1 6. Dynastia.
	1824		27	37	
	1825		28	38	
z135	1826		29	39	
	1827		30	40	
	1828		31	41	
	1829		32	42	
	1830		33	43	1 7. Dynastia.
z130	1831		34	44	
	1832		35	45	
				10. Lucidus	

TABVLÆ

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebreorū regnum	Italix regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorū Dynastia.
	1833		36	46	4
	1834		37	47	5
	1835		38	48	6
ZI Z5	1836		39	49	7
	1837		40	50	1 8. Dynastia.
	1838		41	51	
	1839		42	52	
	1840		43	53	
ZI ZO	1841		44	54	
	1842		45	55	
	1843		46	56	
	1844		47	1 Belus	1 9. Dynastia.
	1845		48	2 an. 62.	
ZI I5	1846		49	3	
	1847		50	4	
	1848		51	5	
	1849	Nachor	52	6	
	1850	oritur.	53	7	
ZI IO	1851		54	8	1 10. Dynastia.
	1852		55	9	
	1853		56	10	
	1854		57	11	
	1855		58	12	
ZI O5	1856		1 Ochus	13	
	1857		2 Veius	14	
	1858		3 an. 50.	15	1 11. Dynastia.
	1859		4	16	
	1860		5	17	
ZI OO	1861		6	18	
	1862		7	19	
	1863		8	20	
	1864		9	21	
	1865		10	22	1 12. Dynastia.
ZO 95	1866		11	23	
	1867		12	24	
	1868		13	25	
	1869		14	26	

ANNALES TEMPORVM

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebreorū regnum	Italix regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastia.
	1870		15	27	6
ZO 90	1871		16	28	7
	1872		17	29	1 13. Dynastia
	1873		18	30	2 annorū. 14.
	1874		19	31	3
ZO 85	1875		20	32	4
	1876		21	33	5
	1877		22	34	6
	1878	Tare ori	23	35	7
	1879	tur	24	36	8
	1880		25	37	9
ZO 80	1881		26	38	10
	1882		27	39	11
	1883		28	40	12
	1884		29	41	13
	1885		30	42	14
ZO 75	1886		31	43	1 14. Dynastia
	1887		32	44	2 annorum. 26.
	1888		33	45	3
	1889		34	46	4
	1890		35	47	5
ZO 70	1891		36	48	6
	1892		37	49	7
	1893		38	50	8
	1894		39	51	9
	1895		40	22	10
ZO 65	1896		41	53	11
	1897		42	54	12
	1898		43	55	13
	1899		44	56	14
	1900		45	57	15
ZO 60	1901		46	58	16
	1902		47	59	17
	1903		48	60	18
	1904		49	61	19
	1905		50	62	20
ZO 55	1906		1 Cameses	1 Ninus	21
			an. 19.	an. 52.	

TABVLÆ

An.añ	Anni Hebræorū	Italiae regnum	Affyrorum regnum	Aegyptiorū Dynastia.
Chřm	mūdi regnum			
	1907	2	2	22
	1908	3	3	23
	1909	4	4	24 Legibus iformant
	1910	5	5	25 Sarmatæ Celti,
2050	1911	6	6	26 beri: & Celte.
	1912	7	7	1 15. Dynastia
	1913	8	8	2 annorum. 37.
	1914	9	9	3
	1915	10	10	4
2045	1916	11	11	5
	1917	12	12	6
	1918	13	13	7
	1919	14	14	8
	1920	15	15	9
2040	1921	16	16	10
	1922	17	17	11
	1923	18	18	12
	1924	19	19	13
	1925	1 Iani fecū,	20	14
2035	1926	2 dus aduē,	21	15
	1927	3 tus an. 8 z'	22	16 Ianus in Tufcia
	1928	4	23	17 anno. 22. Nini
	1929	5	24	18 Ianicū lū qđ æta
	1930	6	25	19 te Carnesenui
2030	1931	7	26	20 condidit fedē fi,
	1932	8	27	21 bi ppetuam sta,
	1933	9	28	22 tuit vsq; Arnū:
	1934	10	29	23 vbi colonias
	1935	11	30	24 positas vocauit
2025	1936	12	31	25 Arum Ianas,
	1937	13	32	26 id est a Iano
	1938	14	33	27 exaltatas, vt
	1939	15	34	28 Berofus ait
	1940	16	35	29 in. 5. libro.
2020	1941	17	36	30
	1942	18	37	31
	1943	19	38	32

ANNALES TEMPORVM

An.añ	Anni Hebræorū	Italiae regnum	Affyrorum regnum	Aegyptiorū Dynastia.
Chřm	mūdi regnum			
	1944	20	39	33
	1945	21	40	34
2015	1946	22	41	35
	1947	23	42	36
	1948	24	43	37
	1949	25	44	1 16. Dynastia.
	1950	26	45	2 Thebæorū an. 190.
2010	1951	27	46	3
	1952	28	47	4
	1953	29	48	5
	1954	30	49	6
2005	1955	31	50	7
	1956	32	51	8
	1957	33	52	9
	1958	34	1 Sernira,	10
	1959	35	2 oritur	11
	1960	36	3 mis an. 42	12
2000	1961	37	4	13
	1962	38	5	14
	1963	39	6	15
	1964	40	7	16
	1965	41	8	17
2105	1966	42	9	18
	1967	43	10	19
	1968	44	11	20
	1969	45	12	21
	1970	46	13	22
2990	1971	47	14	23
	1972	48	15	24
	1973	49	16	25
	1974	50	17	26
	1975	51	18	27
2985	1976	52	19	28
	1977	53	20	29
	1978	54	21	30
	1979	55	22	31
	1980	56	23	32

Abrahe TABVLÆ

An. añ	Anni	Hebreorū regnum	Italiae regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastia.	
1980	1981	33	57	24	33	
	1982	34	58	25	34	
	1983	35	59	26	35	
	1984	36	60	27	36	
	1985	37	61	28	37	
1975	1986	38	62	29	38	
	1987	39	63	30	39	
	1988	40	64	31	40	
	1989	41	65	32	41	
	1990	42	66	33	42	
1970	1991	43	67	34	43	
	1992	44	68	35	44	
	1993	45	69	36	45	
	1994	46	70	37	46	
	1995	47	71	38	47	
1965	1996	Arphaxat	48	72 & Phalech	39 moriunt	48
	1997	Nachor	49	73	40	49
	1998	obiit	50	74	41	50
	1999		51	75	42	51
	2000		52	76	1 Zarneis	52
1960	2001		53	77	2 Ninias	53
	2002		54	78	3 an. 38.	54
	2003		55	79	4	55
	2004		56	80	5	56
	2005		57	81	6	57
1955	2006	Noe obiit	58	82	7	58
	2007		59	1 Cranus	8	59
	2008		60	2 Razenu	9	60
	2009		61	3 an. 54.	10	61
	2010		62	4	11	62
1950	2011		63	5	12	63
	2012		64	6	13	64
	2013		65	7	14	65
	2014		66	8	15	66
	2015		67	9	16	67
1945	2016		68	10	17	68
	2017		69	11	18	69

ANNALES TEMPORVM

An. añ	Anni	Hebreorū regnum	Italiae regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastia.	
	2018	70	12	19	70	
	2019	71	13	20	71	
	2020	72	14	21	72	
1940	2021	73	15	22	73	
	2022	74	16	23	74	
	2023	75	17	24	75	
	2024	1 Anni	76	18 repromis	25 sionis	76 Ab anno. 75
	2025	2	77	19	26	77 Abrahæ qñ
1935	2026	3 Rhen	78	20	27	78 facta est ei re
	2027	4 obit	79	21	28	79 promissio ad
	2028	5	80	22	29	80 legem datam
	2029	6	81	23	30	81 supputantur
	2030	7	82	24	31	82 anni. 430. dt
1930	2031	8	83	25	32	83 ad gñla tab. cap. 3. dt //
	2032	9	84	26	33	84 melig dixisset hic post //
	2033	10	85	27	34	85 ann. 75. Secunt. 430. //
	2034	11 Isma	86	28	35	86 ann. vsq. ad legem datam
	2035	12 elori	87	29	36	87 excelsi. qñia
1925	2036	13 tur	88	30	37	88 ang. 431. Incepit qñan
	2037	14	89	31	38	89 do lex fuit data. die 5.
	2038	15	90	32	1 Arius	90 mensib. Siban. qñia lex
	2039	16	91	33	2 an. 30.	91 fuit data. 50. diebus post
	2040	17	92	34	3	92 exiit ab egypto //
1920	2041	18	93	35	4	93
	2042	19	94	36	5	94
	2043	20	95	37	6	95
	2044	21	96	38	7	96
	2045	22	97	39	8	97
1915	2046	23	98	40	9	98
	2047	24	99	41	10	99
	3048	25 Isaac	100	42 oritur	11	100
	2049	26 Sa	101	43 rñhc mo	12 ritur	101
	2050	27	102	44	13	102
1910	2051	28	103	45	14	103
	3052	29	104	46	15	104
	2053	30	105	47	16	105
	2054	31	106	48	17	106

TABVLÆ

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebręorę regnum	Italiaę regnum	Assyriorum regnum	Aęgyptiorum Dynastię.
			107 49	18	107
			108 50	19	108
1905	2055	32	109 51	20	109
	2056	33	110 52	21	110
	2057	34	111 53	22	111
	2058	35	112 54	23	112
	2059	36	113 1	24	113
1900	2060	37	114 2	25	114
	2061	38	115 3	26	115
	2062	39	116 4	27	116
	2063	40	117 5	28	117
	2064	41	118 6	29	118
1895	2065	42	119 7	30	119
	2066	43	120 8	1	120
	2067	44	121 9	2	121
	2068	45	122 10	3	122
	2069	46	123 11	4	123
1890	2070	47	124 12	5	124
	2071	48	125 13	6	125
	2072	49	126 14	7	126
	2073	50	127 15	8	127
	2074	51	128 16	9	128
1885	2075	52	129 17	10	129
	2076	53	130 18	11	130
	2077	54	131 19	12	131
	2078	55	132 20	13	132
	2079	56	133 21	14	133
1880	2080	57	134 22	15	134
	2081	58	135 23	16	135
	2082	59	136 24	17	136
	2083	60	137 25	18	137
	2084	61	138 26	19	138
1875	2085	62	139 27	20	139
	2086	63	140 28	21	140
	2087	64	141 29	22	141
	2088	65	142 30	23	142
	2089	66	143 31	24	143
1870	2090	67			
	2091	68			

ANNALES TEMPORVM

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebręorę regnum	Italiaę regnum	Assyriorę regnum	Aęgyptiorum Dynastię
		69	144 32	25	144
		70	145 33	26	145
		71	146 34	27	146
		72	147 35	28	147
1865	2092	73 Arphat	148 36	29	148
	2093	74 morit	149 37	30	149
	2094	75 iuxta	150 38	31	150
	2095	76 hebrę	151 39	32	151
	2096	77 os.	152 40	33	152
1860	2097	78	153 41	34	153
	2098	79	154 42	35	154
	2099	80	155 43	36	155
	2100	81	156 1	37	156
	2101	82	157 2	38	157
1855	2102	83	158 3	39	158
	2103	84	159 4	40	159
	2104	85	160 5	1	160
	2105	86 Efan &	161 6	2	161
	2106	87 Jacob	162 7	3	162
1850	2107	88 orient	163 8	4	163
	2108	89 simul	164 9	5	164
	2109	90	165 10	6	165
	2110	91	166 11	7	166
1845	2111	92	167 12	8	167
	2112	93	168 13	9	168
	2113	94	169 14	10	169
	2114	95	170 15	11	170
	2115	96	171 16	12	171
	2116	97	172 17	13	172
1840	2117	98	173 18	14	173
	2118	99	174 19	15	174
	2119	100 Abra,	175 20	16	175
	2120	101 ham obiit.	176 21	17	176
	2121	102	177 22	18	177
1835	2122	103	178 23	19	178
	2123	104	179 24	20	179
	2124	105	180 25	21	180

Tages

an. 42.

Balens

Xerfes

an. 30.

Phaetontis
prisci incen
diū in Italia
Initium re/
gni Argiuo
rum.

TABVLÆ

An.añ Chřm	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italix regnum	Affyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2129	106	26	22	181
	2130	107	27	23	182
1830	2131	108	28	24	183
	2132	109	29	25	184
	2133	110	30	26	185
	2134	111	31	27	186
	2135	112	32	28	187
1825	2136	113	33	29	188
	2137	114	34	30	189
	2138	115	35	1	190
	2139	116	36	2	Armatr. tes an. 38. 1
	2140	117	37	3	17. Dynastia pa stoꝝ an. 103.
1820	2141	118	38	4	3
	2142	119	39	5	4
	2143	120	40	6	5
	2144	121	41	7	6
	2145	122	42	8	7
1815	2146	123	1	9	8
	2147	124	2	10	9
	2148	125	3	11	10
	2149	126	4	12	11
	2150	127	5	13	12
1810	2151	128	6	14	13
	2152	129	7	15	14
	2153	130	8	16	15
	2154	131	9	17	16
	2155	132	10	18	17
1805	2156	133	11	19	18
	2157	134	12	20	19
	2158	135	13	21	20
	2159	136	14	22	21
	2160	137	15	23	22
1800	2161	138	16	24	23
	2162	139	17	25	24
	2163	140	18	26	25
	2164	141	19	27	26
F	2165	142	20	28	27

Sicanus an. 30.

Sem obut

Diluiũ. z.

Niliacũ sub Aegyptiis Hercule & Prometheo.

ANNALES TEMPORVM

An.añ Chřm	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italiae regnum	Affyriorū regnum	Aegyptiorū Dynastiæ.
1795	2166	143	21	29	28
	2167	144	22	30	29
	2168	145	23	31	30
	2169	146	24	32	31
	2170	147	25	33	32
1790	2171	148	26	34	33
	2172	149	27	35	34
	2173	150	28	36	35
	2174	151	29	37	36
	2175	152	30	38	37
1785	2176	153	1	1	38
	2177	154	2	2	39
	2178	155	3	3	40
	2179	156	4	4	41
	2180	157	5	5	42
1780	2181	158	6	6	43
	2182	159	7	7	44
	2183	160	8	8	45
	2184	161	9	9	46
	2185	162	10	10	47
1775	2186	163	11	11	48
	2187	164	12	12	49
	2188	165	13	13	50
	2189	166	14	14	51
	2190	167	15	15	52
1770	2191	168	16	16	53
	2192	169	17	17	54
	2193	170	18	18	55
	2194	171	19	19	56
	2195	172	20	20	57
1765	2196	173	21	21	58
	2197	174	22	22	59
	2198	175	23	23	60
	2199	176	24	24	61
	2200	177	25	25	62
1760	2201	178	26	26	63
	2202	179	27	27	64

Enakii Luchii an. 30.

Belochus an. 35.

Heber obiit

Ioseph oritur

Apud Aetna thios cœpit regnare Macedon, a quo nunc Macedonia dicitur, vt ait Berofus libro. 5.

T A B V L Æ

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebreorū regnum	Italice re/ gnum	Affyriorū regnum	Aegyptiorū Dynastia.
	zz03	180	z8	z8	65
	zz04	181	z9	z9	66
	zz05	182	30	30	67
1755	zz06	183	1 Apis	31	68
	zz07	184	z an. 10.	32	69
	zz08	185	3	33	70
ƒ	zz09	186	4	34	71 Diluniū. 3.
	zz10	187	5	35	72 subogyge
1750	zz11	188	6	1 Balens	73 Attico vt ait
	zz12	189	7	z an. 5 z.	74 Berofus.
	zz13	190	8	3	75
	zz14	191	9	4	76
	zz15	192	10	5	77
1745	zz16	193	1 Leftrygon	6	78
	zz17	194	z an. 45.	7	79
	zz18	195	3	8	80
	zz19	196	4	9	81
	zz20	197	5	10	82
1740	zz21	198	6	11	83
	zz22	199	7	12	84
	zz23	200	8	13	85
	zz24	201	9	14	86
	zz25	202	10	15	87
1735	zz26	203	11	16	88
	zz27	204	12	17	89
	zz28	205	13 moritur.	18	90
	zz29	206	14 exaltatur.	19 aPharao	91 ne in Aegy/ pto.
	zz30	207	15	20	92
1730	zz31	208	16	21	93
	zz32	209	17	22	94
	zz33	210	18	23	95
	zz34	211	19	24	96
	zz35	212	20	25	97
1725	zz36	213	21	26	98
	zz37	214	22	27	99
	zz38	215	23 greditur.	28 Aegyptū	100 cum oi fa/ milia.
	zz39	216	24	29	101

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebraorū regnum	Italice re/ gnum	Affyriorū regnum	Aegyptiorū Dynastia
	zz40	z17	z5	30	102
1720	zz41	z18	z6	31	103.
	zz42	z19	z7	32	1 18. Dynastia
	zz43	z20	z8	33	2 Diapolitanorum
	zz44	z21	z9	34	3 annorum. 348.
	zz45	z22	30	35	4 Quorū primus
1715	zz46	z23	31	36	5 Amafis regnauit
	zz47	z24	32	37	6 an. 25.
	zz48	z25	33	38	7
	zz49	z26	34	39	8
	zz50	z27	35	40	9
1710	zz51	z28	36	41	10
	zz52	z29	37	42	11
	zz53	z30	38	43	12
	zz54	z31	39	44	13
	zz55	z32 Jacob	40	45	14
1705	zz56	z33 morit.	41	46	15
	zz57	z34	42	47	16
	zz58	z35	43	48	17
	zz59	z36	44	49	18
	zz60	z37	45	50	19
1700	zz61	z38	1 Hercules	51	20
	zz62	z39	z an. 30.	52	21
	zz63	z40	3	1 Altades	22
	zz64	z41	4	z an. 3 z.	23
	zz65	z42	5	3	24
1695	zz66	z43	6	4	25
	zz67	z44	7	5	1 Chebron
	zz68	z45	8	6	z an. 13.
	zz69	z46	9	7	3
	zz70	z47	10	8	4
1690	zz71	z48	11	9	5
	zz72	z49	12	10	6
	zz73	z50	13	11	7
	zz74	z51	14	12	8
	zz75	z52	15	13	9
1865	zz76	z53	16	14	10

TABVLÆ

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italiae re/ gnum	Affyriorū regnum	Aegyptiorū Dynastia
	zz77	z54	17	15	11
	zz78	z55	18	16	12
	zz79	z56	19	17	13
	zz80	z57	20	18	1
1680	zz81	z58	21	19	2 Amenophis pri/ mus an. 21.
	zz82	z59	22	20	3
	zz83	z60	23	21	4
	zz84	z61	24	22	5
	zz85	z62	25	23	6
1675	zz86	z63	26	24	7
	zz87	z64	27	25	8
	zz88	z65	28	26	9
	zz89	z66	29	27	10
	zz90	z67	30	28	11
1670	zz91	z68	1 Thufcus an. 27.	29	12
	zz92	z69	2	30	13
	zz93	z70	3	31	14
	zz94	z71	4	32	15
	zz95	z72	5	1 Marnit ⁹	16
1665	zz96	z73	6	2 an. 30.	17
	zz97	z74	7	3	18
	zz98	z75	8	4	19
	zz99	z76	9	5	20
	z300	z77	10	6	21
1660	z301	z78	11	7	1 Mephres an. 12.
	z302	z79	12	8	2
	z303	z80	13	9	3
	z304	z81	14	10	4
	z305	z82	15	11	5
1655	z306	z83	16	12	6
	z307	z84	17	13	7
	z308	z85	18	14	8
	z309	z86 Ioseph obit	19	15	9
	z310	z87	20	16	10
1650	z311	z88	21	17	11
	z312	z89	22	18	12
	z313	z90	23	19	1 Mipharmutofis an. 26.

ANNALES TEMPORVM

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italiae re/ gnum	Latii sub reguli	Affyriorū regnum	Aegyptiorū Dynastia.
	z314	291	24		20	2
	z315	292	25		21	3
1645	z316	293	26		22	4
	z317	294	27		23	5
	z318	295	1 Athens		24	6
	z319	296	2 an. 7.		25	7
1640	z320	297	3		26	8
	z321	298	4		27	9
	z322	299	5		28	10
	z323	300	6		29	11
	z324	301	7		30	12
	z325	302	1 Hesperus		1 Mancha	13
1635	z326	303	2 an. 11.		2 an. 30.	14
	z327	304	3		3	15
	z328	305	4		4	16
	z329	306	5		5	17
	z330	307	6		6	18
1630	z331	308	7	Roma Latii sub regula an. 46.	7	19
	z332	309	8		8	20
	z333	310	9		9	21
	z334	311	10		10	22
	z335	312	11		11	23
1625	z336	313	1 Italus.	1	12	24
	z337	314	2 Atlas.	2	13	25
	z338	315	3 an. 19.	3	14	26
	z339	316	4	4	15	1 Thutemo, 2 an. 9.
	z340	317	5	5	16	2
1620	z341	318	6	6	17	3
	z342	319	7	7	18	4
	z343	320	8	8	19	5
	z344	321	9	9	20	6
	z345	322	10	10	21	7
1615	z346	323	11	11	22	8
	z347	324	12	12	23	9
	z348	325	13	13	24	1 Ameno/ phis. 2. an. 31.
	z349	326	14	14	25	2 Hic est rex, qui instit nascetes mares Hebræorū interfici.
	z350	327	15	15	26	3

TABVLÆ

An.añ Chřm	Anni mñdi	Hebręorũ regnum	Italiae re/gnum	Latii sub reguli	Affyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynastia.
1610	Z351	328	16	16	Z7	4
	Z352	329	17	17	Z8	5
	Z353	330	18	18	Z9	6
	Z354	331	19	19	30	7
	Z355	332	1 Morges	20	1 Spherus	8
1605	Z356	333	Z an. 20.	Z1	Z an. 20.	9
	Z357	334	3	Z2	3	10
	Z358	335	4	Z3	4	11
	Z359	336	5	Z4	5	12
	Z360	337	6	Z5	6	13
1600	Z361	338	7	Z6	7	14
	Z362	339	8	Z7	8	15
	Z363	340	9	Z8	9	16
	Z364	341	10	Z9	10	17
	Z365	342	11	30	11	18
1595	Z366	343	12	31	12	19
	Z367	344	13	32	13	20
	Z368	345	14	33	14	21
	Z369	346	15	34	15	22
	Z370	347	16	35	16	23
1590	Z371	348	17	36	17	24
	Z372	349	18	37	18	25
	Z373	350 Moyfes	19	38	19	26
	Z374	351 oritur.	Z0	39	Z0	27
	Z375	352	1 Coritus	40	1 Marmel	28
1585	Z376	353	Z an. 33.	41	Z an. 30.	29
	Z377	354	3	42	3	30
	Z378	355	4	43	4	31
	Z379	356	5	44	5	1 Orus
	Z380	357	6	45	6	Z an. 38.
1580	Z381	358	7	46	7	3
	Z382	359	8	1 Roma	8	4
	Z383	360	9	Z neffus	9	5
	Z384	361	10	3 an. 71.	10	6
	Z385	362	11	4	11	7
1575	Z386	363	12	5	12	8
	Z387	364	13	6	13	9

ANNALES TEMPORVM

An.añ Chřm	Anni mñdi	Hebręorũ regnum	Italiae re/gnum	Latii sub reguli	Affyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynastia.
	Z388	365	14	7	14	10
	Z389	366	15	8	15	11
	Z390	367	16	9	16	12
1570	Z391	368	17	10	17	13
	Z392	369	18	11	18	14
	Z393	370	19	12	19	15
	Z394	371	20	13	20	16
1565	Z395	372	21	14	21	17
	Z396	373	Z2	15	Z2	18
	Z397	374	Z3	16	Z3	19
	Z398	375	Z4	17	Z4	20
	Z399	376	Z5	18	Z5	21
	Z400	377	Z6	19	Z6	Z2
1560	Z401	378	Z7	20	Z7	Z3
	Z402	379	Z8	Z1	Z8	Z4
	Z403	380	Z9	Z2	Z9	Z5
	Z404	381	30	Z3	30	Z6
	Z405	382	31	Z4	1 Sparet	Z7
1555	Z406	383	32	Z5	Z an. 40.	Z8
	Z407	384	33	Z6	3	Z9
	Z408	385	1 Iafius	Z7	4	30 Initium re/gni Atheniẽ
	Z409	386	Z an. 50	Z8	5	31 fium an. 4.
	Z410	387	3	Z9	6	32 Spareti, vt ait Berolus
1550	Z411	388	4	30	7	33
	Z412	389	5	31	8	34
	Z413	390	6	32	9	35
	Z414	391	7	33	10	36
	Z415	392	8	34	11	37
1545	Z416	393	9	35	12	38
	Z417	394	10	36	13	1 Acencres
	Z418	395	11	37	14	Z an. 12.
	Z419	396	12	38	15	3
	Z420	397	13	39	16	4
1540	Z421	398	14	40	17	5
	Z422	399	15	41	18	6
	Z423	400	16	42	19	7
	Z424	401	17	43	Z0	8

Io. Lucidus

M

TABVLÆ

An. añ	Anni	Hebreorū	Italice	Latii sub	Affyrionū	Aegyptiorū
Chřm	mūdi	regnum	regnum	reguli	regnum	Dynastiæ.
	z425	402	18	44	21	9
1535	z425	403	19	45	22	10
	z427	404	20	46	23	11
	z428	405	21	47	24	12
	z429	406	22	48	25	1 Achoris. I.
	z430	407	23	49	26	2 an. 9.
1530	z431	408	24	50	27	3
	z432	409	25	51	28	4
	z433	410	26	52	29	5
	z434	411	27	53	30	6
	z435	412	28	54	31	7
1525	z436	413	29	55	32	8
	z437	414	30	56	33	9
F	z438	415	31	57	34	1 Chencres
	z439	416	32	58	35	2 an. 16.
	z440	417	33	59	36	3
1520	z441	418	34	60	37	4
	z442	419	35	61	38	5
	z443	420	36	62	39	6
	z444	421	37	63	40	7
	z445	322	38	64	1 Afcatha	8
1515	z446	423	39	65	2 des. a. 40. 9	
	z447	424	40	66	3	10
	z448	425	41	67	4	11
	z449	426	42	68	5	12
	z450	427	43	69	6	13
1510	z451	428	44	70	7	14
	z452	429	45	71	8	15
	z453	430	46	1	9	16 Chencres
C	z454	1 Exitus	47	2	10	1 Acheres
	z455	2 Israel de	48	3 an. 57.	11	2 an. 8.
1505	z456	3 Agypto	49	4	12	3
	z457	4 & Moy.	50	5	13	4
	z458	5 ses præ	1 Corybat	6	14	5
	z459	6 fuit po.	2 an. 48.	7	15	6
	z460	7 pulo an.	3	8	16	7
1500	z461	8 40. 7 4		9	17	8

Digo q la Salida de egipto fue año mundi. 2459. a. 15. dias del mes primero de mayo y pōstante en este año del mundo. 2453. se acabaron los. 505. años a natiuitate A brahe vsq. ad exitu de egypto. itaq. primū aņg. 40. aņoz ducaty moyses In dēscēto fuit mundi bē bre. videt. aņg. 2959. q est veruz.

ANNALES TEMPORVM

An. añ	Anni	Hebreorū	Italice	Latii sub	Affyrionū	Aegyptiorū
Chřm	mūdi	regnum	gnum	reguli	regnum	Dynastiæ.
	z462	9	5	10	18	1 Chetres
	z463	10	6	11	19	2 an. 15
	z464	11	7	12	20	3
	z465	12	8	13	21	4
1495	z466	13	9	14	22	5
	z467	14	10	15	23	6
	z468	15	11	16	24	7
	z469	16	12	17	25	8
	z470	17	13	18	26	9
1490	z471	18	14	19	27	10
	z472	19	15	20	28	11
	z473	20	16	21	29	12
	z474	21	17	22	30	13
	z475	22	18	23	31	14
1485	z476	23	19	24	32	15
	z477	24	20	25	33	1 Armens Da
	z478	25	21	26	34	2 nans an. 5.
	z479	26	22	27	35	3
	z480	27	23	28	36	4
1480	z481	28	24	29	37	5
	z482	29	25	30	38	1 Ramesses egyptus an. 68.
	z483	30	26	31	39	2
F	z484	31	27	32	40	3 Regnum tro
	z485	32	28	33	41	4 i Amyntas
1475	z486	33	29	34	42	5 i Amyntas
	z487	34	30	35	43	6
	z488	35	31	36	44	7
	z489	36	32	37	45	8
	z490	37	33	38	46	9
1470	z491	38	34	39	47	10
	z492	39	35	40	48	11
	z493	40	36	41	49	12
	z494	1 Iosue	37	42	50	13
	z495	2 presuit	38	43	51	14
1465	z496	3 an. 17.	39	44	52	15
	z497	4	40	45	53	16
	z498	5	41	46	54	17

Ibi. Jo fue presuit aņoz. 17. // In lucido erro aqui q. 25. abra de dez. y tan tod le da Iosue de antiquitatibus. El griego plana. y la cana de dar aqui lucido. 8. años m enob. fue por q por Senoz Sant lucas actuz. 13. dia a Sammel con Sant. 40. no ay ende dalle m ab q. 32. por Iosue griego q da a Sammel solo. 12. y con Sant. 18. y a Sant. Solo pōt mōrtēz Sammel. 2. q hazen. 32. y como alli es da lucido. 8. de mas ados aordo qntuz aqui. 8. en Iosue. y anfi de santadelante da lucido. 8. en Iosue. al rey amon hjo de manafes y abra de dalle a amon. 2. años. y dize doze y anfi da lucido de allv ade lante fasta la morte de daro ultimo del mōto pō. 10. años // Reliqua vide videm nēpe folio. 107. p̄la. 2.

M ii

T A B V L Æ

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebręorū regnum	Italix regnum	Latii sub reguli	Affyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastia.
	Z499	6	42	47	15	18
	Z500	7	43	48	16	19
1450	Z501	8	44	49	17	20
	Z502	9	45	50	18	21
	Z503	10	46	51	19	22
	Z504	11	47	52	20	23
	Z505	12	48	53	21	24
1455	Z506	13	1 Thurre	54	22	25
	Z507	14	2 nasā. 51.	55	23	26
	Z508	15	3	56	24	27
	Z509	16	4	57	25	28
	Z510	17	5	1 Faunus	26	29
1450	Z511	1 Othoniel	6	2 Priscus	27	30
	Z512	2 an. 40.	7	3 an. 30.	28	31
	Z513	3	8	4	29	32
	Z514	4	9	5	30	33
	Z515	5	10	6	31	34
1445	Z516	6	11	7	32	35
	Z517	7	12	8	33	36
	Z518	8	13	9	34	37
	Z519	9	14	10	35	38
	Z520	10	15	11	36	39
1440	Z521	11	16	12	37	40
	Z522	12	17	13	38	41
	Z523	13	18	14	39	42
	Z524	14	19	15	40	43
	Z525	15	20	16	41	44
1435	Z526	16	21	17	42	45
	Z527	17	22	18	43	46
	Z528	18	23	19	44	47
	Z529	19	24	20	45	48
	Z530	20	25	21	1 Beloch	49
1430	Z531	21	26	22	2 an. 25.	50
	Z532	22	27	23	3	51
	Z533	23	28	24	4	52
	Z534	24	29	25	5	53
	Z535	25	30	26	6	54

ANNALES TEMPORVM

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebręorū regnum	Italix re gnum	Latii sub reguli	Affyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastia.
1425	Z536	26	31	27	7	55
	Z537	27	32	28	8	56
	Z538	28	33	29	9	57
	Z539	29	34	30	10	58
	Z540	30	35	1 Amnus	11	59
1420	Z541	31	36	2 Faunige	12	60
	Z542	32	37	3 na ā. 54.	13	61
	Z543	33	38	4	14	62
	Z544	34	39	5	15	63
	Z545	35	40	6	16	64
1415	Z546	36	41	7	17	65
	Z547	37	42	8	18	66
	Z548	38	43	9	19	67
	Z549	39	44	10	20	68
	Z550	40	45	11	21	1 Menophis
1410	Z551	1 Aioth	46	12	22	2 an. 40.
	Z552	2 an. 80.	47	13	23	3
	Z553	3	48	14	24	4
	Z554	4	49	15	25	5
	Z555	5	50	16	1 Bello	6
1405	Z556	6	51	17	2 pares	7
	Z557	7	1 Tarcon	18	3 an. 30	8
	Z558	8	2 Priscus	19	4	9
	Z559	9	3 an. 23.	20	5	10
	Z560	10	4	21	6	11
1400	Z561	11	5	22	7	12
	Z562	12	6	23	8	13
	Z563	13	7	24	9	14
	Z564	14	8	25	10	15
	Z565	15	9	26	11	16
1395	Z566	16	10	27	12	17
	Z567	17	11	28	13	18
	Z568	18	12	29	14	19
	Z569	19	13	30	15	20
	Z570	20	14	31	16	21
	Z571	21	15	32	17	22
1390	Z572	22	16	33	18	23

Io. Lucidus

M iii

TABVLÆ

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebreorū regnum	Italice regnum	Latii subreguli	Affyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastia.
	z573	z3	17	34	19	z4
	z574	z4	18	35	z0	z5
	z575	z5	19	36	z1	z6
1385	z576	z6	z0	37	z2	z7
	z577	z7	z1	38	z3	z8
	z578	z8	z2	39	z4	z9
	z579	z9	z3	40	z5	z0
	z580	30	1 Abbas an. 15	41	z6	z1
1380	z581	31	z	42	z7	z2
	z582	32	3	43	z8	z3
	z583	33	4	44	z9	z4
	z584	34	5	45	z0	z5
	z585	35	6	46	1 Lāprides an. 3 z.	z6
1375	z586	36	7	47	z	z7
	z587	37	8	48	3	z8
	z588	38	9	49	4	z9
	z589	39	10	50	5	z0
	z590	40	11	51	6	1 Zetus an. 55 Dynastia. 19.
1370	z591	41	12	52	7	z Larifum an. norum. 194
	z592	42	13	53	8	3
	z593	43	14	54	9	4
	z594	44	15	55	10	5
	z595	45	1 Olanus an. 36.	z	11	6
1365	z596	46	z an. 21.	3	12	7
	z597	47	3	4	13	8
	z598	48	4	5	14	9
	z599	49	5	6	15	10
	z600	50	6	7	16	11
1360	z601	51	7	8	17	12
	z602	52	8	9	18	13
	z603	53	9	10	19	14
	z604	54	10	11	z0	15
	z605	55	11	12	z1	16
1355	z606	56	12	13	z2	17
	z607	57	13	14	z3	18
	z608	58	14	15	z4	19
	z609	59	15	16	z5	z0

ANNALES TEMPORVM

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebreorū regnum	Italice regnum	Latii subreguli	Affyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastia.
	z610	60	16	17	z6	z1
1350	z611	61	17	18	z7	z2
	z612	62	18	19	z8	z3
	z613	63	19	z0	z9	z4
	z614	64	z0	z1	z0	z5
	z615	65	z1	z2	z1	z6
1345	z616	66	1 Veibēn ^o	z3	z2	z7
	z617	67	z an. 4 z.	z4	1 Sofares	z8
	z618	68	3	z5	z an. 20.	z9
	z619	69	4	z6	3	z0
	z620	70	5	z7	4	z1
1340	z621	71	6	z8	5	z2
	z622	72	7	z9	6	z3
	z623	73	8	z0	7	z4
	z624	74	9	z1	8	z5
	z625	75	10	z2	9	z6
1335	z626	76	11	z3	10	z7
	z627	77	12	z4	11	z8
	z628	78	13	z5	12	z9
	z629	79	14	z6	13	z0
	z630	80	15	1 Marsqui	14	z1
1330	z631	1 Barach	16	z & Iannus	15	z2
	z632	z & Delbo	17	3 an. 23.	16	z3
	z633	3 raā. 40	18	4	17	z4
	z634	4	19	5	18	z5
	z635	5	z0	6	19	z6
1325	z636	6	z1	7	z0	z7
	z637	7	z2	8	1 Lāpares	z8
	z638	8	z3	9	z an. 30.	z9
	z639	9	z4	10	3	z0
	z640	10	z5	11	4	z1
1320	z641	11	z6	12	5	z2
	z642	12	z7	13	6	z3
	z643	13	z8	14	7	z4
	z644	14	z9	15	8	z5
	z645	15	z0	16	9	1 Rampfes
1315	z646	16	z1	17	10	z an. 65.

T A B V L Æ

An.añ Chřm	Anni mūdi	Hebręorū regnum	Italiae regnum	Latii sub reguli	Affyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastia.
	Z647	17	32	18	11	3
	Z648	18	33	19	12	4
	Z649	19	34	20	13	5
	Z650	20	35	21	14	6
1310	Z651	21	36	22	15	7
	Z652	22	37	23	16	8 Arginorum
	Z653	23	38	1 Cęcnla	17	9 reges defece
	Z654	24	39	z Saturnus	18	10 runt, qui re
	Z655	25	40	3 an. 36	19	11 gnauerunt
1305	Z656	26	41	4	20	12 an. 544.
	Z657	27	42	5	21	13 authore
	Z658	28	1 Ofens	6	22	14 Ensebio.
	Z659	29	z an. 34.	7	23	15
	Z660	30	3	8	24	16
1300	Z661	31	4	9	25	17
	Z662	32	5	10	26	18
	Z663	33	6	11	27	19
	Z664	34	7	12	28	20
	Z665	35	8	13	29	21
1295	Z666	36	9	14	30	22
	Z667	37	10	15	1 Pānias	23
	Z668	38	11	16	z an. 45.	24
	Z669	39	12	17	3	25
	Z670	40	13	18	4	26
1290	Z671	1 Gedcon	14	19	5	27
	Z672	z an. 40.	15	20	6	28
	Z673	3	16	21	7	29
	Z674	4	17	22	8	30
	Z675	5	18	23	9	31
1285	Z676	6	19	24	10	32
	Z677	7	20	25	11	33
	Z678	8	21	26	12	34
	Z679	9	22	27	13	35
	Z680	10	23	28	14	36
1280	Z681	11	24	29	15	37
	Z682	12	25	30	16	38
	Z683	13	26	31	17	39

ANNALES TEMPORVM

An.añ Chřm	Anni mūdi	Hebręorū regnum	Italiae regnum	Latii sub reguli	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastia.
	Z684	14	27	32	18	40
	Z685	15	28	33	19	41
1275	Z686	16	29	34	20	42
	Z687	17	30	35	21	43
	Z688	18	31	36	22	44
	Z689	19	32	1 Picus	23	45
	Z690	20	33	z innior	24	46
1270	Z691	21	34	3 an. 34.	25	47
	Z692	22	1 Tarcō.	z. 4	26	48
	Z693	23	z an. 44.	5	27	49
	Z694	24	3	6	28	50
	Z695	25	4	7	29	51
1265	Z696	26	5	8	30	52
	Z697	27	6	9	31	53
	Z698	28	7	10	32	54
	Z699	29	8	11	33	55
1260	Z700	30	9	12	34	56
	Z701	31	10	13	35	57
	Z702	32	11	14	36	58
	Z703	33	12	15	37	59
	Z704	34	13	16	38	60
	Z705	35	14	17	39	61
1255	Z706	36	15	18	40	62
	Z707	37	16	19	41	63
	Z708	38	17	20	42	64
	Z709	39	18	21	43	65
	Z710	40	19	22	44	66
1250	Z711	1 Abi,	20	23	45	1 Amenophis
	Z712	z melech	21	24	1 Sofarm	z tertius an. 40.
	Z713	3 an. 3.	22	25	z an. 19.	3
	Z714	1 Thola	23	26	3	4
	Z715	z an. 23.	24	27	4	5
1245	Z716	3	25	28	5	6
	Z717	4	26	29	6	7
	Z718	5	27	30	7	8
	Z719	6	28	31	8	9
	Z720	7	29	32	9	10

T A B V L Æ

An. añ Chřm	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italice regnũ	Latii sub reguli	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
1240	2721	8	30	33	10	11
	2722	9	31	34	11	12
	2723	10	32	1 Fannus	12	13
	2724	11	33	2 junior	13	14
	2725	12	34	3 an. 24.	14	15
1235	2726	13	35	4	15	16
	2727	14	36	5	16	17
	2728	15	37	6	17	18
	2729	16	38	7	18	19
	2730	17	39	8	19	20
1230	2731	18	40	9	1 Mitrens	21
	2732	19	41	10	2 an. 27.	22
	2733	20	42	11	3	23
	2734	21	43	12	4	24
	2735	22	44	13	5	25
1225	2736	23	1 Tyberin ⁹	14	6	26
	2737	1 Iahir	2 an. 30.	15	7	27
	2738	2 an. 22.	3	16	8	28
	2739	3	4	17	9	29
	2740	4	5	18	10	30
1220	2741	5	6	19	11	31
	2742	6	7	20	12	32
	2743	7	8	21	13	33
	2744	8	9	22	14	34
	2745	9	10	23	15	35
	2746	10	11	24	16	36
1215	2747	11	12	1 Latinus	17	37
	2748	12	13	2 an. 39.	17	38
	2749	13	14	3	19	39
	2750	14	15	4	20	40
1210	2751	15	16	5	21	1 Amenephus
	2752	16	17	6	22	2 an. 26.
	2753	17	18	7	23	3
	2754	18	19	8	24	4
	2755	19	20	9	25	5
1205	2756	20	21	10	26	6
	2757	21	22	11	27	7

ANNALES TEMPORVM

An. añ Chřm	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italice regnum	Latii sub reguli	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	2758	22	23	12	1 Tautanes	8
	2759	1 Iepte	24	13	2 an. 32.	9
	2760	2 an. 6.	25	14	3	10
1200	2761	3	26	15	4	11
	2762	4	27	16	5	12
	2763	5	28	17	6	13
	2764	6	29	18	7	14
	2765	1 Abestian	30	19	8	15
1195	2766	2 an. 7.	1 Mezentis	20	9	16
	2767	3	2 an. 22.	21	10	17
	2768	4	3	22	11	18
	2769	5	4	23	12	19
	2770	6	5	24	13	20
1190	2771	7	6	25	14	21
	2772	1 Abialo	7	26	15	22
	2773	2 an. 10.	8	27	16	23
	2774	3	9	28	17	24
	2775	4	10	29	18	25
1185	2776	5	11	30	19	26
	2777	6	12	31	20	1 Thucris
	2778	7	13	32	21	2 an. 7.
	2779	8	14	33	22	3
	2780	9	15	34	23	4
1180	2781	10	16	35	24	5
	2782	1 Abdon	17	36	25	6
	2783	2 an. 8.	18	37	26	7
	2784	3	19	38	27	1 Troie euerſio.
	2785	4	20	39	28	2 Dynastiæ, 20.
1175	2786	5	21	1 Aeneas la	29	3 rursus Diapo
	2787	6	22	2 tinisipe	30	4 litancorũ sine
	2788	7		3 rat an. 3.	31	5 Larthibus an/
	2789	8		1 Ascanius	32	6 norum, 178.
	2790	1 Sampſon an. 20	2 an. 38.	1 Tentens	7	
1170	2791	2	3	2 an. 40.	8	1 La chez ſion de troya la
	2792	3	4	3	9	2 ſallo 20 a fine mudi
	2793	4	5	4	10	3 2782. ergo mo. 25. tan
	2794	5	6	5	11	4 taneb et thucris. 6. 2. eſt

con condicio q̄ ante dñz ſint
an̄i mudi. 3952. 2no. 3960
ut male p̄m̄t̄ in adũ. ergo la
cudo la p̄rimera ofyrada
la ab̄n̄i d̄poner̄ mudi
3178. 2no. 3185. 2no. d̄n̄i
5. fol. 42. pla. 1.

T A B V L Æ

An.añ Chřm	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Latinorum regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	z795	6	7	6	12
1165	z796	7	8	7	13
	z797	8	9	8	14
	z798	9	10	9	15
	z799	10	11	10	16
	z800	11	12	11	17
1160	z801	12	13	12	18
	z802	13	14	13	19
	z803	14	15	14	20
	z804	15	16	15	21
	z805	16	17	16	22
1155	z806	17	18	17	23
	z807	18	19	18	24
	z808	19	20	19	25
	z809	20	21	20	26
	z810	1	22	21	27
1150	z811	2	23	22	28
	z812	3	24	23	29
	z813	4	25	24	30
	z814	5	26	25	31
	z815	6	27	26	32
1145	z816	7	28	27	33
	z817	8	29	28	34
	z818	9	30	29	35
	z819	10	31	30	36
	z820	11	32	31	37
1140	z821	12	33	32	38
	z822	13	34	33	39
	z823	14	35	34	40
	z824	15	36	35	41
	z825	16	37	36	42
1135	z826	17	38	37	43
	z827	18	1	38	44
	z828	19	2	39	45
	z829	20	3	40	46
	z830	21	4	1	47
1130	z831	22	5	2	48

Heli
an.40.

Silvius
Posthumus
an.29.

Timæus
an.30.

A N N A L E S T E M P O R V M 95

An.añ Chřm	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	z832	23	6	3	49
	z833	24	7	4	50
	z834	25	8	5	51
	z835	26	9	6	52
1125	z836	27	10	7	53
	z837	28	11	8	54
	z838	29	12	9	55
	z839	30	13	10	56
	z840	31	14	11	57
1120	z841	32	15	12	58
	z842	33	16	13	59
	z843	34	17	14	60
	z844	35	18	15	61
	z845	36	19	16	62
1115	z846	37	20	17	63
	z847	38	21	18	64
	z848	39	22	19	65
	z849	40	23	20	66
	z850	1	24	21	67
1110	z851	2	25	22	68
	z852	3	26	23	69
	z853	4	27	24	70
	z854	5	28	25	71
	z855	6	29	26	72
1105	z856	7	1	27	73
	z857	8	2	28	74
	z858	9	3	29	75
	z859	10	4	30	76
	z860	11	5	31	77
1100	z861	12	6	32	78
	z862	13	7	33	79
	z863	14	8	34	80
	z864	15	9	35	81
	z865	16	10	36	82
1095	z866	17	11	37	83
	z867	18	12	38	84
	z868	19	13	39	85

Samuel & Saul
an.40.

Aeneas
Silvius
an.31.

Dercilus
an.40.

Regna Lacedæmoniorū
& Corinthiorum
incepta eodem
tempore

12. por. 2. 19. regno.
12. por. 2. 19. regno.

TABVLÆ					
An.añ Chřm	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Latinorum regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
			14	10	86
	z869	20	15	11	87
	z870	21	16	12	88
1090	z871	22	17	13	89
	z872	23	18	14	90
	z873	24	19	15	91
	z874	25	20	16	92
	z875	26	21	17	93
1085	z876	27	22	18	94
	z877	28	23	19	95
	z878	29	24	20	96
	z879	30	25	21	97
	z880	31	26	22	98
1080	z881	32	27	23	99
	z882	33	28	24	100
	z883	34	29	25	101
	z884	35	30	26	102
	z885	36	31	27	103
1075	z886	37	1	28	104
	z887	38	2	29	105
	z888	39	3	30	106
	z889	40	4	31	107
	z890	1	5	32	108
1070	z891	2	6	33	109
	z892	3	7	34	110
	z893	4	8	35	111
	z894	5	9	36	112
	z895	6	10	37	113
1065	z896	7	11	38	114
	z897	8	12	39	115
	z898	9	13	40	116
	z899	10	14	1	117
	z900	11	15	2	118
1060	z901	12	16	3	119
	z902	13	17	4	120
	z903	14	18	5	121
	z904	15	19	6	122
	z905	16			

Latinus
Siluius
an.50.

Danid
an.40.

Eupales
an.38.

An.añ Chřm	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
1055	z906	17	20	7	123
	z907	18	21	8	124
	z908	19	22	9	125
	z909	20	23	10	126
	z910	21	24	11	127
1050	z911	22	25	12	128
	z912	23	26	13	129
	z913	24	27	14	130
	z914	25	28	15	131
	z915	26	29	16	132
1045	z916	27	30	17	133
	z917	28	31	18	134
	z918	29	32	19	135
	z919	30	33	20	136
	z920	31	34	21	137
1040	z921	32	35	22	138
	z922	33	36	23	139
	z923	34	37	24	140
	z924	35	38	25	141
	z925	36	39	26	142
1035	z926	37	40	27	143
	z927	38	41	28	144
	z928	39	42	29	145
	z929	40	43	30	146
	z930	1	44	31	147
1030	z931	2	45	32	148
	z932	3	46	33	149
	z933	4	47	34	150
	z934	5	48	35	151
	z935	6	49	36	152
1025	z936	7	50	37	153
	z937	8	1	38	154
	z938	9	2	39	155
	z939	10	3	40	156
	z940	11	4	41	157
1020	z941	12	5	42	158
	z942	13	6	43	159

Salomon
an.40.

Alba
an.39.

Laofthenes
an.45.

Salomon tē
plum in He
rosolymis edi
ficare cœpit.

T A B V L Æ

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Latinorum regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
			7	6	160
	2943	14	8	7	161
	2944	15	9	8	162
	2945	16	10	9	163
1015	2946	17	11	10	164
	2947	18	12	11	165
	2948	19	13	12	166
	2949	20	14	13	167
	2950	21	15	14	168
1010	2951	22	16	15	169
	2952	23	17	16	170
	2953	24	18	17	171
	2954	25	19	18	172
	2955	26	20	19	173
1005	2956	27	21	20	174
	2957	28	22	21	175
	2958	29	23	22	176
	2959	30	24	23	177
	2960	31	25	24	178
1000	2961	32	26	25	1 Smēdis vel
	2962	33	27	26	2 Sefach an.
	2963	34	28	27	3 z6.
	2964	35	29	28	4
	2965	36	30	29	5
995	2966	37	31	30	6
	2967	38	32	31	7
	2968	39	33	32	8
	2969	40	34	33	9
	2970	1 Roboam	34	33	9 Initium regum
990	2971	2 an. 17.	35	34	10 boam
	2972	3	36	35	11
	2973	4	37	36	12
	2974	5	38	37	13
	2975	6	39	38	14
985	2976	7	1 Athis vel	39	15
	2977	8	2 Aegyptus	40	16
	2978	9	3 an. 24.	41	17
	2979	10	4	42	18

A N N A L E S T E M P O R V M 97

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebræorum regum Iuda	Latinorum regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	2980	11	5	43	19
980	2981	12	6	44	20
	2982	13	7	45	21
	2983	14	8	1 Pirithidas	22
	2984	15	9	2 an. 30.	23
975	2985	16	10	3	24
	2986	17	11	4	25
	2987	1 Abias	12	5	26
	2988	2 an. 3.	13	6	1 Pfenennes
	2989	3	14	7	2 an. 41.
	2990	1 Afaā. 41.	15	8	3
970	2991	2	16	9	4
	2992	3	17	10	5
	2993	4	18	11	6
	2994	5	19	12	7
	2995	6	20	13	8
965	2996	7	21	14	9
	2997	8	22	15	10
	2998	9	23	16	11
	2999	10	24	17	12
	3000	11	1 Capis	18	13
960	3001	12	2 an. 28.	19	14
	3002	13	3	20	15
	3003	14	4	21	16
	3004	16	5	22	17
	3005	15	6	23	18
955	3006	17	7	24	19
	3007	18	8	25	20
	3008	19	9	26	21
	3009	20	10	27	22
	3010	21	11	28	23
950	3011	22	12	29	24
	3012	23	13	30	25
	3013	24	14	1 Ofratus	26
	3014	25	15	2 an. 20.	27
	3015	26	16	3	28
945	3016	27	17	4	29

Io. Lucidus N

TABVLÆ

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebreorum regum Iuda	Latinorum regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastia.
	3017	28	18	5	30
	3018	29	19	6	31
	3019	30	20	7	32
	3020	31	21	8	33
940	3021	32	22	9	34
	3022	33	23	10	35
	3023	34	24	11	36
	3024	35	25	12	37
	3025	36	26	13	38
935	3026	37	27	14	39
	3027	38	28	15	40
	3028	39	1 Capetus	16	41
	3029	40	2 an. 13.	17	1 Nefercheres
	3030	41	3	18	2 an. 4.
930	3031	1 Iofaphat	4	19	3
	3032	2 an. 25.	5	20	4
	3033	3	6	1 Ofragane ⁹	1 Amenophis
	3034	4	7	2 an. 50.	2 quartus an. 9.
	3035	5	8	3	3
925	3036	6	9	4	4
	3037	7	10	5	5
	3038	8	11	6	6
	3039	9	12	7	7
	3040	10	13	8	8
920	3041	11	1 Tyberinus ⁹	9	9
	3042	12	2 an. 8.	10	1 Ofochor
	3043	13	3	11	2 an. 6.
	3044	14	4	12	3
	3045	15	5	13	4
915	3046	16	6	14	5
	3047	17	7	15	6
	3048	18	8	16	1 Spinaces
	3049	19	1 Agrippa	17	2 an. 9.
	3050	20	2 an. 40.	18	3
910	3051	21	3	19	4
	3052	22	4	20	5
	3053	23	5	21	6

ANNALES TEMPORVM 98

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebreorum regnum	Latinorum regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastia.
	3054	24	6	22	7
	3055	25	7	23	8
905	3056	1 Ioran	8	24	9
	3057	2 an. 8.	9	25	1 Pfaſennes
	3058	3	10	26	2 an. 35.
	3059	4	11	27	3
900	3060	5	12	28	4
	3061	6	13	29	5
	3062	7	14	30	6
	3063	8	15	31	7
	3064	1 Ochozias	16	32	8
	3065	1 Athalia	17	33	9
895	3066	2 an. 7.	18	34	10
	3067	3	19	35	11
	3068	4	20	36	12
	3069	5	21	37	13
	3070	6	22	38	14
890	3071	7	23	39	15
	3072	1 Ioasā. 40.	24	40	16
	3073	2	25	41	17
	3074	3	26	42	18
885	3075	4	27	43	19
	3076	5	28	44	20
	3077	6	29	45	21
	3078	7	30	46	22
	3079	8	31	47	23
	3080	9	32	48	24
880	3081	10	33	49	25
	3082	11	34	50	26
	3083	12	35	1 Afcrazapes	27
	3084	13	36	2 an. 42.	28
	3085	14	37	3	29
875	3086	15	38	4	30
	3087	16	39	5	31
	3088	17	40	6	32
	3089	18	1 Remus	7	33
	3090	19	2 an. 19.	8	34

TABVLÆ

An. añ	Anni	Hebræorum	Latinorum	Affyrorum	Aegyptiorum	
Chřm	mūdi	regum Iuda	regnum	regnum	Dynastiæ.	
870	3091	20	3	9	35	
	3092	21	4	10	1 Sestoris.	Dyna/
	3093	22	5	11	2 an. 21.	stia. 22
	3094	23	6	12	3	an. 49.
	3095	24	7	13	4	
865	3096	25	8	14	5	
	3097	26	9	15	6	
	3098	27	10	16	7	
	3099	28	11	17	8	
	3100	29	12	18	9	
860	3101	30	13	19	10	
	3102	31	14	20	11	
	3103	32	15	21	12	
	3104	33	16	22	13	
	3105	34	17	23	14	
855	3106	35	18	24	15	
	3107	36	19	25	16	
	3108	37	1 Anētinus	26	17	
	3109	38	2 an. 37.	27	18	
	3110	39	3	28	19	
850	3111	40	4	29	20	
	3112	1 Amafias	5	30	21	
	3113	2 an. 29.	6	31	1 Oforthon. 1.	
	3114	3	7	32	2 an. 15.	
	3115	4	8	33	3	
845	3116	5	9	34	4	
	3117	6	10	35	5	
	3118	7	11	36	6	
	3119	8	12	37	7	
	3120	9	13	38	8	
840	3121	10	14	39	9	
	3122	11	15	40	10	
	3123	12	16	41	11	
	3124	13	17	42	12	
	3125	14	18	1 Sardanapa	13	
835	3126	15	19	2 Iusan. 15.	14	
	3127	16	20	3	15	

ANNALES TEMPORVM

An. añ	Anni	Hebræorū	Latinorū	Affyrorū	Medorū	Aegyptiorū	
Chřm	mūdi	regū Iuda	regnum	reges	reges	Dynastiæ.	
870	3128	17	21	4		1 Tachelotis	
	3129	18	22	5		2 an. 13.	
	3130	19	23	6		3	
830	3131	20	24	7		4	
	3132	21	25	8		5	
	3133	22	26	9		6	
	3134	23	27	10		7	
	3135	24	28	11		8	
825	3136	25	29	12		9	
	3137	26	30	13		10	
	3138	27	31	14		11	
	3139	28	32	15		12	
	3140	29	33	1 PhulBer	Arbaces	13	
820	3141	1 Azarias	34	2 Iochus	2 an. 28.	1 Petubastis	Dyna/
	3142	2 q & Ozi	35	3 an. 28.	3	2 an. 25.	stia. 23
	3143	3 as an. 52.	36	4 48.	4	3	an. 44
	3144	4	37	5	5	4	
	3145	5	1 Procas	6	6	6	
815	3146	6	2 an. 23.	7	7	6	
	3147	7	3	8	8	7	
	3148	8	4	9	9	8	
	3149	9	5	10	10	9	
	3150	10	6	11	11	10	
810	3151	11	7	12	12	11	
	3152	12	8	13	13	12	
	3153	13	9	14	14	13	Macedonū
	3154	14	10	15	15	14	rex Grāma
	3155	15	11	16	16	15	ns regnare
805	3156	16	12	17	17	16	ccepit: & in
	3157	17	13	18	18	17	de alii se,
	3158	18	14	19	19	18	quentes.
	3159	19	15	20	20	19	
	3160	20	16	21	21	20	
800	3161	21	17	22	22	21	
	3162	22	18	23	23	22	
	3163	23	19	24	24	23	
	3164	24	20	25	25	24	

Io. Lucidus. N iii

T A B U L A

An. añ Chrm	Anni mudi	Hebræorū regū Iuda	Latinorū reges	Affyriorū reges	Medorum reges	Aegyptiorum Dynastia.
	3165	25	21	26	26	25
795	3166	26	22	27	27	1 Oforton. z.
	3167	27	23	28	28	2 an. 9.
	3168	28	1 Amulius	29	1 Mādanis	3
	3169	29	2 an. 4 z.	30	2 an. 5 o. 4	
	3170	30	3	31	3	5
790	3171	31	4	32	4	6
	3172	32	5	33	5	7
	3173	33	6	34	6	8
	3174	34	7	35	7	9
	3175	35	8	36	8	1 Pſamusan. 10.
785	3176	36	9	37	9	2
	3177	37	10	38	10	3
	3178	38	11	39	11	4
	3179	39	12	40	12	5
	3180	40	13	41	13	6
780	3181	41	14	42	14	7
	3182	42	15	43	15	8
	3183	43	16	44	16	9 Defecit regnum
	3184	44 Lidor	17 regnum	45 ccepit	17	10 Corinthiorum
	3185	45	18	46	18	1 Bochorus an. 44

Defecit regnum Lacedæmoniorum Dynastia. z. 4.
Abenerſa Troia vsq; ad primam Olympiadem excluſiue interme-
dii fuerunt anni. 402.

Prima Olympias non incepit tēporibus Ioathan regis Iuda, vt Af-
fricanns affirmat: Sed anno. 46. Ozia regis Iuda patris ipsius Ioa-
than: & anno. 19. Amulii regis Latinorū: necnon & anno. 47. Phul
Belochi regis Affyriorū: atq; anno. 19. Mādanis regis Medorum: an-
noq; z. Bochori regis Aegypti: inchoata iam pcedenti anno Dyna-
ſtia. z. 4. & erat ſecundus annus Aefchylī Athenienſium Iudicis.

Ⓒ Olympias prima.

775	3185	46	19	46-47	19	2
	3187	47	20	47-48	20	3
	3188	48	21	1 Phul Af	21	4
	3189	49	22	2 ſar ā. z. 5.	22	5
		Olympias.	z.			
	3190	50	23	3	23	6

per esta plata mudo pone el año p. de las olympiadas en el año. 46. de azarías rey de juda y del mundo //
3186. aviendo de ser en el año. 38. de azarías y del mundo. 3178. q. son. 8. años de error addito //
y fue la causa de esto lo q. se ve abaxo folio. 107. plana. 2. q. fueron los. 8. años q. lucio lleva de maldades
poniendo los años del mundo ante dñz ser. 3960. siendo solos. 3952. mudo con verdad Salva q. el año //
primero del s. p. orat olympiadas. 776. y así hno odyne retrogado ayonez la olympiada en su primer año
los. 8. años mal adelante del dñz p. los. 8. años q. lleva de la error vt se ve folio. 107. plana. 2.
presalvatis: L // q. acabaron a. 12. de marzo Año jmo dñz vt dixi folio. 108. p. 1. n. 7.

ANNALES TEMPORVM

An. añ Epim	An. vrb.	Anni mudi	Hebræorū regū Iuda	Latinorū & Roma.	Affyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynastia
770		3191	51	24	4	24	7
		3192	52 (16. 25		5	25	8
		3193	1 Ioathā ā. z. 6		6	26	9
		Olympias.	3.				
		3194	2	27	7	27	10
		3195	3	28	8	28	11
765		3196	4	29	9	29	12
		3197	5	30	10	30	13
		Olympias.	4.				
		3198	6	31	11	31	14
		3199	7	32	12	32	15
		3200	8	33	13	33	16
		3201	9	34	14	34	17
760		Olympias.	5.				
		3202	10	35	15	35	18
		3203	11	36	16	36	19
		3204	12	37	17	37	20
		3205	13	38	18	38	21
		Olympias.	6.				
755		3206	14	39	19	39	22
		3207	15	40	20	40	23
		3208	16 (16. 41		21	41	24
		3209	1 Achazā. z.		22	42	25 Roma com- ditur.
		Olympias.	7.				
750		3210	2	1 Romul ^o	23	43	26
		3211	3	2 an. 37.	24	44	27
		3212	4	3	25	45	28
		3213	5	4	1 Salmā	46	29
		Olympias.	8.		1 Affar an. 17.	47	30
		3214	6	5	2	48	31
		3215	7	6	3	49	32
745		3216	8	7	4	50	33
		3217	9	8	5	50	33
		Olympias.	9.				
		3218	10	9	6	1 Sofarmō	34
		3219	11	10	7	2 an. 30.	35
		3220	12	11	8	3	36

TABVLÆ

An. añ	An. vrb.	Anni mudi	Hebreorū regū Iuda	Romano rum reges	Affyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynastia.
740	13	3221	13	12	9	4	37
		Olympias.	10.				
	14	3222	14	13	10	5	38
	15	3223	15	14	11	6	39
	16	3224	16	15	12	7	40
	17	3225	1 Ezechias	16	13	8	41
		Olympias.	11. an. 29.				
735	18	3226	2	17	14	9	42
	19	3227	3	18	15	10	43
	20	3228	4	19	16	11	44
	21	3229	5	20	17	12	1 Sabachō Dyna
		Olympias.	12.	Finis regū Israel			an. 12. stia
	22	3230	6	21	1 Senna	13	25. ā. 44
	23	3231	7	22	2 cherib	14	
730	24	3232	8	23	3 an. 10.	15	
	25	3233	9	24	4 Emelq. 7. et affaza don. 10. bt	16	
		Olympias.	13		5. aut baruffi	17	
	26	3234	10	25	6. quez Sept. lucidogero	18	
	27	3235	11	26	7. hic est lapsus	19	
725	28	3236	12	27	8 lucidog.	20	
	29	3237	13	28			
		Olympias.	14.				
	30	3238	14	29	9	21	10
	31	3239	15	30	10	22	11
	32	3240	16	31	1 Affar	23	12
720	33	3241	17	32	2 Adon	24	1 Sebicus an. 12.
		Olympias.	15.		3. an. 7.		
	34	3242	18	33	3. an. 10.	25	
	35	3243	19	34	4. ut aut baruffi	26	
	36	3244	20	35	5. ut huzek et P. adon regna	27	
	37	3245	21	36	6. 17.	28	
		Olympias.	16.				
715	38	3246	22	37	7	29	6
	39	3247	23	1 vacatip.	1 Mero	30	7
	40	3248	24	1 Nama	2 dach	1 Arthi	8
	41	3249	25	2 an. 41.	3 an. 52.	2 carmi	9 an. 50.
		Olympias.	17.				

ANNALES TEMPORVM

101

An. añ	An. vrb.	Anni mudi	Hebreorū regū Iuda	Romano rum reges	Affyrio rū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynastia.
	42	3250	26	3	4	3	10
710	43	3251	27	4	5	4	11
	44	3252	28	5	6	5	12
	45	3253	29	6	7	6	1 Tarachus an. 20.
		Olympias.	18.				
	46	3254	1 Manaffes	7	8	7	2
	47	3255	2 an. 55.	8	9	8	3
705	48	3256	3	9	10	9	4
	49	3257	4	10	11	10	5
		Olympias.	19.				
	50	3258	5	11	12	11	6
	51	3259	6	12	13	12	7
	52	3260	7	13	14	13	8
700	53	3261	8	14	15	14	9
		Olympias.	20.				
	54	3262	9	15	16	15	10
	55	3263	10	16	17	16	11
	56	3264	11	17	18	17	12
	57	3265	12	18	19	18	13
		Olympias.	21.				
695	58	3266	13	19	20	19	14
	59	3267	14	20	21	20	15
	60	3268	15	21	22	21	15
	61	3269	16	22	23	22	17
		Olympias.	22.				
	62	3270	17	23	24	23	18
690	63	3271	18	24	25	24	19
	64	3272	19	25	26	25	20 (12. Dynastia. 26. an. 168.
	65	3273	20	26	27	26	1 Merres an.
		Olympias.	23.				
	66	3274	21	27	28	27	2
	67	3275	22	28	29	28	3
685	68	3276	23	29	30	29	4
	69	3277	24	30	31	30	5
		Olympias.	24.				
	70	3278	25	31	32	31	6
	71	3279	26	32	33	32	7

TABVLÆ

An. añ	An. Chm	An. vrb.	Anni mundi	Hebreorū regū Iuda	Romano rum reges	Affyriogē reges	Medogē reges	Aegyptiorum Dynastia.
		72	3280	27	33	34	33	8
680		73	3281	28	34	35	34	9
		Olympias. 25.						
		74	3282	29	35	36	35	10
		75	3283	30	36	37	36	11
		76	3284	31	37	38	37	12
		77	3285	32	38	39	38	1 Stefinatis an.7.
		Olympias. 26.						
675		78	3286	33	39	40	39	2
		79	3287	34	40	41	40	3
		80	3288	35	41	42	41	4
		81	3289	36	1 Tullus host.an. 32.	43	42	5
		Olympias. 27.						
		82	3290	37	2	44	43	6
670		83	3291	38	3	45	44	7
		84	3292	39	4	46	45	1 Nechepsus an.6.
		85	3293	40	5	47	46	2
		Olympias. 28.						
		86	3294	41	6	48	47	3
		87	3295	42	7	49	48	4
665		88	3296	43	8	50	49	5
		89	3297	44	9	51	50	6
		Olympias. 29.						
		90	3298	45	10	52	1 Arbia/ nes ā.	1 Nachor primus an.8.
		91	3299	46	11	1 Ben Me/ z rodach. 3 an.21.	2	2
		92	3300	47	12	3	3	3
660		93	3301	48	13	4	4	4
		Olympias. 30.						
		94	3302	49	14	4	5	5
		95	3303	50	15	5	6	6
		96	3304	51	16	6	7	7
		97	3305	52	17	7	8	8
		Olympias. 31.						
655		98	3306	53	18	8	9	1 Psarneticus an.44.
		99	3307	54	19	9	10	2
		100	3308	55	20	10	11	3
		101	3309	1 Amon an. 12.	21	11	12	4

ANNALES TEMPORVM

IOZ

An. añ	An. Chm	An. vrb.	Anni mundi	Hebreorū regū Iuda	Romano rum reges	Affyrio/ rū reges	Medogē reges	Aegyptiorum Dynastia.
			Olympias. 32.					
		102	3310	2	22	12	13	5
650		103	3311	3	23	13	14	6
		104	3312	4	24	14	15	7
		105	3313	5	25	15	16	8
		Olympias. 33.						
		106	3314	6	26	16	17	9
		107	3315	7	27	17	18	10
645		108	3316	8	28	18	19	11
		109	3317	9	29	19	20	12
		Olympias. 34.						
		110	3318	10	30	20	21	13
		111	3319	11	31	21	22	14
		112	3320	12 (31, 32)	31	22	23	15
640		113	3321	1 Iofias ā. r	1 Ancus z Martius primus an.23. 3	1 Nabu/ chodo/ z an.35. 4	1 Arcens an.40. 16	16
		Olympias. 35						
		114	3322	2	2	3	3	17
		115	3323	3	3	4	4	18
		116	3324	4	4	5	5	19
		117	3325	5	5	6	6	20
		Olympias. 36.						
635		118	3326	6	6	7	7	21
		119	3327	7	7	8	8	22
		120	3328	8	8	9	9	23
		121	3329	9	9	10	10	24
		Olympias. 37.						
		122	3330	10	10	11	11	25
630		123	3331	11	11	12	12	26
		124	3332	12	12	13	13	27
		125	3333	13	13	14	14	28
		Olympias. 38.						
		126	3334	14	14	15	15	29
		127	3335	15	15	16	16	30
625		128	3336	16	16	17	17	31
		129	3337	17	17	18	18	32
		Olympias. 39.						
		130	3338	18	18	19	19	33

El año primero de Amon fruit. mundi p veritatem. 3309. bt dice in med cartapacio folio .571. plana. 2. glo mismo dice aqy in latido. empero no avia de dar a Amon rey de Jnda mas q. 2. años p veritatem Hebraicaz y dale. 12. por los. 70. interpret q en esto no acertaro si ellos pñerzan. 12. q no lo sienten anfi por q como dice su font. angustin a Jena manolo pñe los mmead. y anfi de aqy adelante fasta la pñe. 107. pla. 2. van. 10. años delantre y ally se delmtra Octob. 2. q hazen. 12. y en la misma plana. se a fraza. 4. y anfi de ally adelante q ad dñs liba delantre. Soles. 8.

TABVLÆ

An. añ Chm vrb.	An. mudi regu	Hebreorū Iuda reges	Romano reges	Affyrio rures	Medorū reges	Aegyptiorum Dynastia.
131	3339	19	19	20	20	34
132	3340	20	20	21	21	35
620 133	3341	21	21	22	22	36
Olympias.		40.				
134	3342	22	22	23	23	37
135	3343	23	23	24	24	38
136	3344	24	I Targon	25	25	39
137	3345	25	Z Priscus	26	26	40
Olympias.		41.	an. 37.			
615 138	3346	26	3	27	27	41
139	3347	27	4	28	28	42
140	3348	28	5	29	29	43
141	3349	29	6	30	30	44
Olympias.		42.				
142	3350	30 (m. 3. 7)		31	31	I Nachor. 2)
610 143	3351	3 Ioachā	8	32	32	Z an. 6.
144	3352	I Ioakim	9	33	33	3.
145	3353	Z an. I I.	10	34	34	4.
Olympias.		43.				
146	3354	3	11	35	35	5.
147	3355	4	12	I Nabu	36	6.
605 148	3356	5	13	Z chodo	37	I Pfāmites
149	3357	6	14	3 nofor	38	Z an. I Z.
Olympias.		44.		magnum	an. 45.	
150	3358	7	15	4.	39	3.
151	3359	8	16	5.	40	4.
152	3360	9	17	6.	I Arti	5.
600 153	3361	10	18	7.	Z nes ā. 6	
Olympias.		45 (m. 3.)				
154	3362	I I Ioakin	19	8.	3.	7 Trāsmigra
155	3363	I Sedechi	20	9.	4.	8 tio Ioakin
156	3364	Z as ā. I I.	21	10	5.	9 in Babylo
157	3365	3.	22	11	6.	10 nem.
Olympias.		46.				
595 158	3366	4.	23	12	7.	11
159	3367	5	24	13	8	12
160	3368	6	25	14	9.	I Vaphres
						an. 30.

ANNALES TEMPORVM

103

An. añ Chm vrb.	An. mudi regu	Hebreorū captiuitas	Romano reges	Affyrio rures	Medorū reges	Aegyptiorum Dynastia.
161	3369	7	26	15	10	2
Olympias.		47.				
162	3370	8	27	16	11	3
590 163	3371	9	28	17	12	4
164	3372	10	29	18	13	5
165	3373	11	30	19	14	6
Olympias.		48.	Desolatio tēpli & Hierusalē post inchoatā tem-			
166	3374	I Desola	31	20	15	7 pli edificatio
167	3375	Z tionis	32	21	16	8 nē a Salomo
585 168	3376	3 ā. 70.	33	22	17	9 tie an. 440.
169	3377	4	34	23	18	10
Olympias.		49.				
170	3378	5	35	24	19	11
171	3379	6	36	25	20	12
172	3380	7	37	26	21	13
580 173	3381	8	I Seruins	27	22	14
Olympias.		50.	Tullius an. 34.			
174	3382	9	2	28	I Astibar	15
175	3383	10	3	29	Z cū Apan	16
176	3384	11	4	30	3 da filio	17
177	3385	12	5	31	4 an. 20.	18
Olympias.		51.				
575 178	3386	13	6	32	5	19
179	3387	14	7	33	6	20
180	3388	15	8	34	7	21
181	3389	16	9	35	8	22
Olympias.		52.				
182	3390	17	10	36	9	23
570 183	3391	18	11	37	10	24
184	3392	19	12	38	11	25
185	3393	20	13	39	12	26
Olympias.		53.				
186	3394	21	14	40	13	27
187	3395	22	15	41	14	28
565 188	3396	23	16	42	15	29
189	3397	24	17	43	16	30
Olympias.		54.				

et ieremie. cap. 44. 45. et. 46.
 constat. 4. reg. 23. et. 2. para. 35. q. Josias regnabat An. 31. et q. mortuus fuit vulneratus
 In p.cho anichone rege egypti. ergo male lucidg ponit hic mortem Josu post mortem nechaonis
 rege egypti. et tandem pone q. mal. et chronos de en. sebo. Sed dic q. Josias hic mortuus ane
 chone. 2. rege egypti. qui nachor hic nominatur. hic Secundus et etiam primus nechas dicit in ca. 3. ex.
 et in ca. 2. an. de donoz. magni fuit blam. an. nechaonis Secundi. et hic d. probat hoc ex p. se. ieremie. 46.

T A B V L E

An. aſſ. Chſm	An. vrb.	Anni Hebræorū mundi captiuitas	Romano rum reges	Aſſyrio rē reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	190	3398	25	18	44	17
	191	3399	26	19	45	18
	192	3400	27	20	1 Emilme	19
560	193	3401	28	21	2 rodach	20
	Olympias.		55.	an. 30.		4
	194	3402	29	22	3	1 Apāda
	195	3403	30	23	4	2 ſolus
	196	3404	31	24	5	3 an. 30.
	197	3405	32	25	6	4
	Olympias		56.			8
555	198	3406	33	26	7	5
	199	3407	34	27	8	6
	200	3408	35	28	9	7
	201	3409	36	29	10	8
	Olympias.		57.			10
	202	3410	37	30	11	9
550	203	3411	38	31	12	10
	204	3412	39	32	13	11
	205	3413	40	33	14	12
	Olympias.		58.			13
	206	3414	41	34	15	13
	207	3415	42	1 Targn ⁹	16	14
545	208	3416	43	2 ſupbus	17	15
	209	3417	44	3 an. 35.	18	16
	Olympias.		59.			17
	210	3418	45	4	19	17
	211	3419	46	5	20	18
	212	3420	47	6	21	19
540	213	3421	48	7	22	20
	Olympias.		60.			21
	214	3422	49	8	23	21
	215	3423	50	9	24	22
	216	3424	51	10	25	23
	217	3425	52	11	26	24
	Olympias.		61.			25
535	218	3426	53	12	27	25
	219	3427	54	13	28	26

A N N A L E S T E M P O R V M

104

An. aſſ. Chſm	An. vrb.	Anni Iudæorū dices & eorū	Pōtifi Roma. conſules	Aſſyrio rē reges	Perſarū reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	220	3428	55	14	29	27
	221	3429	56	15	30	28
	Olympias.		62.			31
530	222	3430	57	16	1 Reg Af.	29
	223	3431	58	17	2 ſarā. 3.	30
	224	3432	59	18	3	1 Cyr ⁹ & 35
	225	3433	60	19	1 Lab Af.	2 Dari ⁹ 36
	Olympias.		63.	ſarā. 6.		ſimul ante rennitā
	226	3434	61	20	2	37 Monar.
	227	3435	62	21	3	4
525	228	3436	63	22	4	5
	229	3437	64	23	5	6
	Olympias.		64.			39 an. 1 z.
	230	3438	65	24	6	7
	231	3439	66	25	1 Baltha	8
	232	3440	67	26	2 ſarā. 5.	9
520	233	3441	68	27	3	10
	Olympias.		65.			1 Dynaſtia. z 7. in
	234	3442	69	28	4	2 Perſarū rex Cā
	235	3443	70	29	5	3 biſes obtinuit
	236	3444	1 Zooba bel dix an. 58.	30	1 Balthafare in	4
	237	3445	2	31	terfecto defecit regnū Aſſyrio.	5
515	238	3446	3	32	rum trāſſatum in Perſas.	6
	239	3447	4	33	3	7
	240	3448	5	34	3 ā. z z.	8
	241	3449	6	35	464.	9
	Olympias.		67.	Cōſules annis. 46. & paulo plus p̄nerūt poſtq̄ defece		10 runt Romano rum reges.
510	242	3450	7	7	1	5
	243	3451	8	8	2	6
	244	3452	9	9	3	7
	245	3453	10	10	4	8
	Olympias.		68.			13
	246	3454	11	11	5	9
	247	3455	12	12	6	10
505	248	3456	13	13	7	11
	249	3457	14	14	8	12

*In lucido deca de contar las cyro. alcambise y alolmagro y al dario hyz. sps poz q
 Seguio la majadua y mentera de metafhenes y de su Anno viterbi.*

TABVLÆ

An. añ	An. Chm	Anni mūdi	Iudæorū duces & eorum	Pōtifices	Romanorū consules	Perlage reges	Aegyptiorum Dynastia.
		Olympias.	69.				
		250	3458	15	15	9	13 18
		251	3459	16	16	10	14 19
		252	3460	17	17	11	15 20
500		253	3461	18	18	12	16 21
		Olympias.	70.				
		254	3462	19	19	13	17 22
		255	3463	20	20	14	18 22
		256	3464	21	21	15	19 24
		257	3465	22	22	16	20 25
		Olympias.	71.				
495		258	3466	23	23	17	21 26
		259	3467	24	24	18	22 27
		260	3468	25	25	19	23 28
		261	3469	26	26	20	24 29
		Olympias.	72.				
		262	3470	27	27	21	3 30
490		263	3471	28	28	22	4 31
		264	3472	29	29	23	5 32
		265	3473	30	30	24	6 33
		Olympias.	73.				
		266	3474	31	31	25	7 34
		267	3475	32	32	26	8 35
485		268	3476	33	33	27	9 36
		269	3477	34	34	28	10 37
		Olympias.	74.				
		270	3478	35	35	29	11 38
		271	3479	36	36	30	12 39
		272	3480	37	37	31	13 40
480		273	3481	38	38	32	14 41
		Olympias.	75.				
		274	3482	39	39	33	15 42
		275	3483	40	40	34	16 43
		276	3484	41	41	35	17 44
		277	3485	42	42	36	18 45
		Olympias.	76.				
475		278	3486	43	43	37	19 46

ANNALES TEMPORVM 105

An. añ	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorū duces	Pontifi- ces eorū	Romanorū consules	Perlage reges	Aegyptiorum Dynastia.
		279	3487	44	8	38	20 47
		280	3488	45	I Iesus	39	I Dari ^o 48
		281	3489	46	z rener ^o	40	z Longi ^o 49
		Olympias.	77.	an. 20.			manus an. 37.
		282	3490	47	3	41	3 50
470		283	3491	48	4	42	4 51
		284	3492	49	5	43	5 52
		285	3493	50	6	44	6 53
		Olympias.	78.				Completum est tēplum dñi.
		286	3494	51	7	45	7 54
		287	3495	52	8	46	8 55
465		288	3496	53	9	47	9 56
		289	3497	54	10	48	10 57
		Olympias.	79.				
		290	3498	55	11	49	11 58
		291	3499	56	12	50	12 59
		292	3500	57	13	51	13 60
460		293	3501	58	14	52	14 61
		Olympias.	80.				
		294	3502	I Rhesa	15	53	15 62
		295	3503	z ā. 66.	16	54	16 63
		296	3504	3	17	55	17 64
		297	3505	4	18	56	18 65
		Olympias.	81.				
455		298	3506	5	19	57	19 66
		299	3507	6	20	58	20 67
		300	3508	7	I Ioaki	59	21 68
		301	3509	8	z z. pōt.	60	22 69
		Olympias.	82.	an. 48			
		302	3510	9	3	61	23 70
450		303	3511	10	4	62	24 71
		304	3512	11	5	63	25 72
		305	3513	12	6	64	26 73
		Olympias.	83.				
		306	3514	13	7	65	27 74
		307	3515	14	8	66	28 75

Io. Lucidus.

O

TABVLÆ

An. añ Chřm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudęorę duces	Pōtifi ces eorę	Romanorę consules	Perfagę reges	Aęgyptiorę Dynastię
445	308	3516	15	9	67	29	76
	309	3517	16	10	68	30	77
	Olympias.		84.				
	310	3518	17	11	69	31	78
	311	3519	18	12	70	32	79
	312	3520	19	13	71	33	80
440	313	3521	20	14	72	34	81
	Olympias.		85.				
	314	3522	21	15	73	35	82
	315	3523	22	16	74	36	83
	316	3524	23	17	75	37	84
	317	3525	24	18	76	1	85
	Olympias.		86.				
435	318	3526	25	19	77	2	86
	319	3527	26	20	78	3	87
	320	3528	27	21	79	4	88
	321	3529	28	22	80	5	89
	Olympias.		87.				
	322	3530	29	23	81	6	90
430	323	3531	30	24	82	7	91
	324	3532	31	25	83	8	92
	325	3533	32	26	84	9	93
	Olympias.		88.				
	326	3534	33	27	85	10	94
	327	3535	34	28	86	11	95
425	328	3536	35	29	87	12	96
	329	3537	36	30	88	13	97
	Olympias.		89.				
	330	3538	37	31	89	14	98
	331	3539	38	32	90	15	99
	332	3540	39	33	91	16	100
420	333	3541	40	34	92	17	101
	Olympias.		90.				
	334	3542	41	35	93	18	102
	335	3543	42	36	94	19	103
	336	3544	43	37	95	1	Magnus 104
	337	3545	44	38	96	2	Artaxer 105

xes Meneon: qui & Astuerus in lib. Hester an. 55.

ANNALES TEMPORVM

An. añ Chřm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudęorę duces	Pōtifi ces eorę	Romanorę consules	Perfagę reges	Aęgyptiorę Dynastię
		Olympias.		91.			
415	338	3546	45	39	97	3	106
	339	3547	46	40	98	4	107
	340	3548	47	41	99	5	108
	341	3549	48	42	100	6	109
	Olympias.		92.				
	342	3550	49	43	101	7	110
410	343	3551	50	44	102	8	111 Aęgyptus
	344	3552	51	45	103	9	1 Amatheus
	345	3553	52	46	104	10	2 an. 6.
	Olympias.		93.				
	346	3554	53	47	105	11	3
	347	3555	54	48	106	12	4
405	348	3556	55	1 Eliafib	107	13	5
	349	3557	56	2 an. 21.	108	14	6
	Olympias.		94.				
	350	3558	57	3	109	15	1 Neferites. 1.
	351	3559	58	4	110	16	2 an. 6.
	352	3560	59	5	111	17	3
400	353	3561	60	6	112	18	4
	Olympias.		95.				
	354	3562	61	7	113	19	5
	355	3563	62	8	114	20	6
	356	3564	63	9	115	21	1 Achoris. 2.
	357	3565	64	10	116	22	2 an. 12.
	Olympias.		96.				
395	358	3566	65	11	117	23	3
	359	3567	66	12	118	24	4
	360	3568	1 Ioāna	13	119	25	5
	361	3569	2 ā. 53.	14	120	26	6
	Olympias.		97.				
	362	3570	3	15	121	27	7
390	363	3571	4	16	122	28	8
	364	3572	5	17	123	29	9
	365	3573	6	18	124	30	10
	Olympias.		98.				
	366	3574	7	19	125	31	11

ā Peris recessit

Dyna
stia.
28.

Dyna
stia.
29.
ānoge
ferē
40.

TABVLÆ

An. añ Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudeorū duces	Pōtifi- ces eorū	Romanorū consules	Perfarū reges	Aegyptiorū Dynastiæ
	367	3575	8	20	126	32	12
385	368	3576	9	21	127	33	1 Psāmites. 3. an. 1.
	369	3577	10	1 Ioiada	128	34	1 Neferites. z. men. 4.
		Olympias.	99.	an. 24.			1 Nectenebis
	370	3578	11	2	129	35	2 an. 18.
	371	3579	12	3	130	36	
	372	3580	13	4	131	37	
380	373	3581	14	5	132	38	
		Olympias.	100.				
	374	3582	15	6	133	39	
	375	3583	16	7	134	40	
	376	3584	17	8	135	41	
	377	3585	18	9	136	42	
		Olympias.	101.				
375	378	3586	19	10	137	43	
	379	3587	20	11	138	44	
	380	3588	21	12	139	45	
	381	3589	22	13	140	46	
		Olympias.	102.				
	382	3590	23	14	141	47	
370	383	3591	24	15	142	48	
	384	3592	25	16	143	49	
	385	3593	26	17	144	50	
		Olympias.	103.				
	386	3594	27	18	145	51	
	387	3595	28	19	146	52	
365	388	3596	29	20	147	53	1 Theon. ā. z.
	389	3597	30	21	148	54	
		Olympias.	104.				
	390	3598	31	22	149	55	1 Nectaban? Dyna- stia. 30.
	391	3599	32	23	150	56	1 Atta/ z xerxes 3
	392	3600	33	24	151	57	3 Och? 4
360	393	3601	34	1 Iothā	152	58	an. 26.
		Olympias.	105.	an. 24.			
	394	3602	35	2	153	59	
	395	3603	36	3	154	60	
	396	3604	37	4	155	61	

ANNALES TEMPORVM

An. añ Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudeorū duces	Pōtifi- corū	Romanorū consules	Perfarū reges	Aegyptiorū Dynastiæ
	397	3605	38	5	156	7	8
		Olympias.	106.				
355	398	3606	39	6	157	8	9
	399	3607	40	7	158	9	10
	400	3608	41	8	159	10	11
	401	3609	42	9	160	11	12
		Olympias.	107.				
	402	3610	43	10	161	12	13
350	403	3611	44	11	162	13	14
	404	3612	45	12	163	14	15
	405	3613	46	13	164	15	16
		Olympias.	108.				
	406	3614	47	14	165	16	17
	507	3615	48	15	166	17	18
345	408	3616	49	16	167	18	Ochus rex Persarum Aegyptum obtinens suo iunxit imperio: Ne- ctabano in Aethiopi- am pulso. Fuit Aegy- ptus sub Persis quo- usq; Alexander ma- gnus Dariū superet.
	409	3617	50	17	168	19	
		Olympias.	109.				
	410	3618	51	18	169	20	
	411	3619	52	19	170	21	
	412	3620	53	20	171	22	
340	413	3621	1 Iudas	21	172	23	
		Olympias.	110.	Hyrchanus an. 14.			
	414	3622	2	22	173	24	
	415	3623	3	23	174	25	
	416	3624	4	24	175	26	
	417	3625	5	1 Iadd?	176	27	1 Arses an. 4.
		Olympias.	111.	an. 10.			
335	418	3626	6	2	177	28	
	419	3627	7	3	178	29	
	420	3628	8	4	179	30	
	421	3629	9	5	180	31	1 Darius an. 6.
		Olympias.	112.				
	422	3630	10	6	181	32	Secundū rei verita- tē aliq; hic ponunt
330	423	3631	11	7	182	33	2 initiū regni Alexā- ndri magni. s. āno. 1.
	424	3632	12	8	183	34	3 Olymp. 112. & res genuit an. 12. Imo Anūs //
	425	3633	13	9	184	35	4 Olymp. 112. & res genuit an. 12. Imo Anūs //
		Olympias.	113.				O iii // primū alexan- dri magni post- mortem darij fuit. An. 328. // ante dnm. hoc est Olymp. 112. // An. 9. et regnabit an. 5. post- // darij et. 7. ante hanc regē //

Io. Lucidus.

O iii // primū alexan-
dri magni post-
mortem darij fuit. An. 328.
// ante dnm. hoc est Olymp. 112.
// An. 9. et regnabit an. 5. post-
// darij et. 7. ante hanc regē //

TABVLÆ

An. añ	An.	Anni Iudeorū	Pōtices Romanorū	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
Chīm vrb.	mūdi ducēs	duces	consules		
	425	3634	14	10	185
⊕	427	3635	1	Ioseph ^o I	Onias 186
325	428	3636	2	primus	Prisc ^o 187
	429	3637	3	an. 7.	3 an. 27. 188
	Olympias.		114.		
⊕	430	3638	4	4	189
	431	3639	5	5	190
	432	3640	6	6	191
320	443	3641	7	7	192
	Olympias.		115.		
	434	3642	1	Abner 8	193
	435	3643	2	Semei 9	194
	436	3644	3	an. 11.	10 195
	437	3645	4	11	196
	Olympias.		116.		
315	438	3646	5	12	197
	439	3647	6	13	198
	440	3648	7	14	199
	441	3649	8	15	200
	Olympias.		117.		
⊕	442	3650	9	16	201
310	443	3651	10	17	202
	444	3652	11	18	203
	445	3653	1	Heli 19	204
	Olympias.		118. Mathatias an. 12.		
	446	3654	2	20	205
	447	3655	3	21	206
305	448	3656	4	22	207
	449	3657	5	23	208
	Olympias.		119.		
	450	3658	6	24	209
	451	3659	7	25	210
	452	3660	8	26	211
300	453	3661	9	27	212
	Olympias.		120.		
	454	3662	10	1	Simon 6 13
	455	3663	11	2	Priscus 14
					an. 23.

De la plana. folio 90. Salte aqui para dez. q en esta plana esta el año 6. y último del último dario año mundi. 3639. y abia de estar año mundi. 3624. y fue el error. los 10. años de mas fiados q de liado a amon rey de juda en la folia 101. plana. 2. dolo da. 12. y abian de ser. 2. y con este error de los 10. additos viene de de amon fasta aqui. y en esta plana añade otros 2. q hazen. 12. additos hore de los 20. y de mas fiados por q. El último año de los 12. q reyno alexandre fuit año mundi y veritatez. 3629. q en los 10. años de mas fiados del año abia de ponerlo liado en año mundi. 3639. y ponerlo en. 3641. q es año

ANNALESTEMPORVM

An. añ	An.	Anni Iudæorū	Pontifi ces eorū	Romanorū consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
Epim	vrb.	mūdi ducēs				
	456	3664	12	3	215	23
	457	3665	1	Asar ma/4	216	24
	Olympias.		121. an. 9.			
295	458	3666	2	5	217	25
	459	3667	3	6	218	26
	460	3668	4	7	219	27
	461	3669	5	8	220	28
	Olympias.		122.			
	462	3670	6	9	221	29
290	463	3671	7	10	222	30
	464	3672	8	11	223	31
	465	3673	9	12	224	32
	Olympias.		123.			
	466	3674	1	Nagith 13	225	33
	467	3675	2	an. 10.	14	226
285	468	3676	3	15	227	35
	469	3677	4	16	228	36
	Olympias.		124.			
	470	3678	5	17	229	29
	471	3679	6	18	230	30
	472	3680	7	19	231	31
280	473	3681	8	20	232	32
	Olympias.		125.			
	474	3682	9	21	233	1
	475	3683	10	22	234	2
	476	3684	1	Agaihel 23	235	3
	477	3685	2	lian. 8.	1	Eleazar ^o 236
	Olympias.		126.		an. 20.	
275	478	3686	3	2	237	5
	479	3687	4	3	238	6
	480	3688	5	4	239	7
	481	3689	6	5	240	8
	Olympias.		127.			
	482	3690	7	6	241	9
270	483	3691	8	7	242	10
	484	3692	1	Malloth 8	243	11
				Naum an. 7.		

O iiii

127. 2. mas y añ ba en esto liado de lantoro por. 12. años. como en la plana. 2. de la folia 107. q es la precedente a la mesma. Sobre 20. es de q. Se atzale liado. q. años. y de aqui adelante liado bñ ad dominus de lantoro. por. 8. años. y añ pone los años del mundo. Ante dñm. 3960. no siendo sino. 3652. que se probatur. // Año mundi. 3642. y veritatez est añ prim^o regni grecorū et prim^o selenci mica notis reus. y liado se pone año mundi. 3650. cayo va de lantoro por. 8. años. q erat ostendendum. y por q. 8. años de lantoro q. lita liado viene allebar mas las Olympiadas vt dicit. fol. 99. plana. 2.

que acabat en bn sabado. 12. de mayo. Año primo dñy el q. tube. 6. del 11. por. lantoro. que est. Syba. 21. ey el fono q. Solaris.

TABVLÆ

An. añ	An. Chřm	Ani mñdi	Indęorũ duces	Põtifces eorum	Romanorę consules	Syrię reges	Alexandrię Aęgypti reges
	485	3693	2	9	244	12	16
		Olympias.		128.			
	485	3694	3	10	245	13	17
	487	3695	4	11	246	14	18
265	488	3696	5	12	247	15	19
	489	3697	6	13	248	16	20
		Olympias.		129.			
	490	3698	7	14	249	17	21
	491	3699	1	Amos	250	18	22
	492	3700	2	Scirach	251	19	23
260	493	3701	3	an. 14.	252	1	Antioch ⁹ 24
		Olympias.		130.			Theos an. 15.
	494	3702	4	18	253	2	25
	495	3703	5	19	254	3	26
	496	3704	6	20	255	4	27
	497	3705	7	1	Manaf ⁹ 256	5	28
		Olympias.		131.	ses an. 27.		
255	498	3706	8	2	257	6	29
	499	3707	9	3	258	7	30
	500	3708	10	4	259	8	31
	501	3709	11	5	260	9	32
		Olympias.		132.			
	502	3710	12	6	261	10	33
250	503	3711	13	7	262	11	34
	504	3712	14	8	263	12	35
	505	3713	1	Matha	264	13	36
		Olympias.		133.	tias an. 10.		
	506	3714	2	10	265	14	37
	507	3715	3	11	266	15	38
245	508	3716	4	12	267	1	Seleucus I Ptol. Euergetes. I.
	509	3717	5	13	268	2	Gallini z cusã. 20. an. 26.
		Olympias.		134.			
	510	3718	6	14	269	3	3
	511	3719	7	15	270	4	4
	512	3720	8	16	271	5	5
240	513	3721	9	17	272	6	6
		Olympias.		135.			

ANNALES TEMPORVM

An. añ	An. Chřm	Ani mñdi	Iudęorũ duces	Pontifi- ces eorę	Romanorę consules	Syrię reges	Alexandrię Aęgypti reges
	514	3722	10	18	273	7	7
	515	3723	1	Ioseph ⁹ 19	274	8	8
	516	3724	2	iunior 20	275	9	9
	517	3725	3	an. 60. 21	276	10	10
		Olympias.		136.			
235	518	3726	4	22	277	11	11
	519	3727	5	23	278	12	12
	520	3728	6	24	279	13	13
	521	3729	7	25	280	14	14
		Olympias.		137.			
	522	3730	8	26	281	15	15
230	523	3731	9	27	282	16	16
	524	3732	10	1	Simon 283	17	17
	525	3733	11	2	iustus 284	18	18
		Olympias.		138.	an. 28.		
	526	3734	12	3	285	19	19
	527	3735	13	4	286	20	20
225	528	3736	14	5	287	1	Seleucus 21
	529	3737	15	6	288	2	Cerau/ nosã. 3. 22
		Olympias.		139.			
	530	3738	16	7	289	3	23
	531	3739	17	8	290	1	Antio/ 24
	532	3740	18	9	291	2	ch ⁹ ma/ 25
220	533	3741	19	10	292	3	gnus 26
		Olympias.		140.			an. 36.
	534	3742	20	11	293	4	1
	535	3743	21	12	294	5	2
	536	3744	22	13	295	6	3
	537	3745	23	14	296	7	4
		Olympias.		141.			
215	538	3746	24	15	297	8	5
	539	3747	25	16	298	9	6
	540	3748	26	17	299	10	7
	541	3749	27	18	300	11	8
		Olympias.		142.			
	542	3750	28	19	301	12	9
210	543	3751	29	20	302	13	10

T A B V L Æ

An. añ	An. Chřm vrb.	Anni mūdi	Indeogr. duces	Pōtifi ces eogr.	Romanogr. consules	Syriæ reges	Alexandriæ. Aegypti reges
	544	3752	30	21	303	14	11
	545	3753	31	22	304	15	12
	Olympias.			143.			
	546	3754	32	23	305	16	13
	547	3755	33	24	306	17	14
205	548	3756	34	25	307	18	15
	549	3757	35	26	308	19	16
	Olympias.			144.			
	550	3758	36	27	309	20	17
	551	3759	37	28	310	21	1 Ptol. Epi
	552	3760	38	1 Onias	311	22	2 phanes
200	553	3761	39	2 ā. 39.	312	23	3 an. 24.
	Olympias.			145.			
	554	3762	40	3	313	24	4
	555	3763	41	4	314	25	5
	556	3764	42	5	315	26	6
	557	3765	43	6	316	27	7
	Olympias.			146.			
195	558	3766	44	7	317	28	8
	559	3767	45	8	318	29	9
	560	3768	46	9	319	30	10
	561	3769	47	10	320	31	11
	Olympias.			147.			
	562	3770	48	11	321	32	12
190	563	3771	49	12	322	33	13
	564	3772	50	13	323	34	14
	565	3773	51	14	324	35	15
	Olympias.			148.			
	566	3774	52	15	325	36	16
	567	3775	53	16	326	1 Seleucus	17
185	568	3776	54	17	327	2 Philopa	18
	569	3777	55	18	328	3 torā. 12.	19
	Olympias.			149.			
	570	3778	56	19	329	4	20
	571	3779	57	20	330	5	21
	572	3780	58	21	331	6	22
180	573	3781	59	22	332	7	23

ANNALES TEMPORVM

An. añ	An. Chřm vrb.	Anni mūdi	Indeogr. duces	Pontifi ces eogr.	Romanogr. consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
				Olympias.		150.	
	574	3782	60	23	333	8	24
	575	3783	1 Iāne?	2. 24	334	9	1 Ptol. phi
	576	3784	2 Hyrcan?	25	335	10	2 lometor
	577	3785	3 an. 16.	26	336	11	3 an. 35.
	Olympias.			151.			
175	578	3786	4	27	337	12	4
	579	3787	5	28	338	1 Antioch	5
	580	3788	6	29	339	2 ch ^o Epi	6
	581	3789	7	30	340	3 phanes	7
	Olympias.			152.			
	582	3790	8	31	341	4	8
170	583	3791	9	32	342	5	9
	584	3792	10	33	343	6	10
	585	3793	11	34	344	7	11
	Olympias.			153.			
	586	3794	12	35	345	8	12
	587	3795	13	36	346	9	13
165	588	3796	14	37	347	10	14
	589	3797	15	38	348	11	15
	Olympias.			154.			
	590	3798	16	39	349	1 Antioch ^o	16
	591	3799	annus ferē vacat		350	2 cupator ā. 2.	17 Macedo
	592	3800	1 Indas Macha		351	1 Deme	18 num re
160	593	3801	2 bæus an. 5.		352	2 trins So	19 gnū de
	Olympias.			155.			
	594	3802	3		353	3	20
	595	3803	4		354	4	21
	596	3804	5		355	5	22
	597	3805	1 Ionathas an. 19.		356	6	23
	Olympias.			156.			
155	598	3806	2		357	7	24
	599	3807	3		358	8	25
	600	3808	4		359	9	26
	601	3809	5		360	10	27
	Olympias.			157.			
	602	3810	6		361	11	28

TABVLÆ

An. añ	An. Chřm vrb.	Anni mūdi	Iudeorū dices & pōti.	Romanorū consules	Syriæ reges	Alexandriæ. Aegypti reges
150	603	3811	7	362	12	29
	604	3812	8	363	1 Alexander	30
	605	3813	9	364	2 an. 10.	31
	Olympias.		158.			
	606	3814	10	365	3	32
	607	3815	11	366	4	33
	608	3816	12	367	5	34
145	609	3817	13	368	6	35
	Olympias.		159.			
	610	3818	14	369	7	1
	611	3819	15	370	8	2
	612	3820	16	371	9	3
140	613	3821	17	372	10	4
	Olympias.		160.			
	614	3822	18	373	1 Demetrius	5
	615	3823	19	374	2 prim ^{us} an. 3	6
	616	3824	1	375	3	7
	617	3825	2	376	1 Antiochus	8
	Olympias.		161.		Sidetes an. 9.	
135	618	3826	3	377	2	9
	619	3827	4	378	3	10
	620	3828	5	379	4	11
	621	3829	6	380	5	12
	Olympias.		162.			
	622	3830	7	381	6	13
130	623	3831	8	382	7	14
	624	3832	1	383	8	15
	625	3833	2	384	9	16
	Olympias.		163. an. 26.			
	626	3834	3	385	1 Demetrius	17
	627	3835	4	386	2 secundus	18
125	628	3836	5	387	3 an. 4.	19
	629	3837	6	388	4	20
	Olympias.		164.			
	630	3838	7	389	1 Antiochus	21
	631	3839	8	390	2 Grippus	22
	632	3840	9	391	3 an. 12.	23

ANNALES TEMPORVM

III

An. añ	An. Chřm vrb.	Anni mūdi	Iudeorū dices & pōti.	Romanorū consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
120	633	3841	10	392	4	24
	Olympias.		165.			
	634	3842	11	393	5	25
	635	3843	12	394	6	26
	636	3844	13	395	7	27
	637	3845	14	396	8	28
	Olympias.		166.			
115	638	3846	15	397	9	29
	639	3847	16	398	10	1 Ptol. Phiscon
	640	3848	17	399	11	2 an. 17.
	641	3849	18	400	12	3
	Olympias.		167.			
	642	3850	19	401	1 Antioch ^{us}	4
110	643	3851	20	402	2 Cizicen ^{us}	5
	644	3852	21	403	3 an. 18.	6
	645	3853	22	404	4	7
	Olympias.		168.			
	646	3854	23	405	5	8
	647	3855	24	406	6	9
105	648	3856	25	407	7	10
	649	3857	26	408	8	11
	Olympias.		169.			
	650	3858	1 Aristobol ^{us}	409	9	12
	651	3859	1 Ianneus	410	10	13
	652	3860	2 Alexāder	411	11	14
100	653	3861	3 an. 27.	412	12	15
	Olympias.		170.			
	654	3862	4	413	13	16
	655	3863	5	414	14	17
	656	3864	6	415	15	1 Ptol. Alexan ^{der}
	657	3865	7	416	16	2 der an. 10.
	Olympias.		171.			
95	658	3866	8	417	17	3
	659	3867	9	418	18	4
	660	3868	10	419	1 Philipp ^{us}	5
	661	3869	11	420	2 an. 2.	6
	Olympias.		172.		Hucusq; Syriæ reges.	

TABULÆ

An. aſ. Chriſti	An. mūdi	Anni Iudæorum duces & pontifi.	Romanorum conſules.	Alexandriæ Aegypti reges	
	662	3870	12	421	7
90	663	3871	13	422	8
	664	3872	14	423	9
	665	3873	15	424	10
	Olympias.		173.		
	666	3874	16	425	1 Ptolemæus
	667	3875	17	426	2 Cleopatrx
85	668	3876	18	427	3 filius an. 8.
	669	3877	19	428	4
	Olympias.		174.		
	670	3878	20	429	5
	671	3879	21	430	6
	672	3880	22	431	7
80	673	3881	23	432	8
	Olympias.		175.		
	674	3882	24	433	1 Ptolemæus
	675	3883	25	434	2 Dionyſius
	676	3884	26	435	3 an. 30.
	677	3885	27	436	4
	Olympias.		176.		
75	678	3886	1 Alexādra	437	5
	679	3887	2 an. 9.	438	6
	680	3888	3	439	7
	681	3889	4	440	8
	Olympias.		177.		
	682	3890	5	441	9
70	683	3891	6	442	10
	684	3892	7	443	11
	685	3893	8	444	12
	Olympias.		178.		
	686	3894	9	445	13
	687	3895	1 Hyrcanus	446	14
65	688	3896	2 an. 34.	447	15
	689	3897	3	448	16
	Olympias.		179.		
	690	3898	4	449	17
	691	3899	5	450	18

ANNALES TEMPORVM

An. aſ. Chriſti	An. mūdi	Anni Iudæorum duces & pontifi.	Romanorum conſules	Alexandriæ Aegypti reges	
	692	3900	6	451	19
60	693	3901	7	452	20
	Olympias.		180.		
	694	3902	8	453	21
	695	3903	9	454	22
	696	3904	10	455	23
	697	3905	11	456	24
	Olympias.		181.		
55	698	3906	12	457	25
	699	3907	13	458	26
	700	3908	14	459	27
	701	3909	15	460	28
	Olympias.		182.		
	702	3910	16	461	29
50	703	3911	17	462	30
	704	3912	18	463	1 Cleopatra
	705	3913	19	464	2 an. 20. m. 5.
	Olympias.		183.		
	706	3914	20	1 Caius Iu	3 Anno. 3. Olympiadis. 183.
	707	3915	21	2 Iulius Cæ	4 Iulius Cæſar emendauit calē
45	708	3916	22	3 ſar an. 3.	5 darium: & tunc calendis Ia
	709	3917	23	4 men. 7.	6 nuarii fuit luna prima in ſab
	Olympias.		184.		7 bato: ideo litera dñicalis B.
	710	3918	24	1 Vacat ſpe.	8 contigit eo anno. <i>ideſt año. 45. ante dñz</i>
	711	3919	25	2 Octavianus	9 Intercalatio facta eſt per ſa
	712	3920	26	3 Auguſtus	10 cerdotes de trienio in trien
40	713	3921	27	4 an. 56.	11 nium cōtra inſſionem Cæ
	Olympias.		185.		12 ſaris, qui inſſerat eam quat
	714	3922	28	1 B A	13 to quolibet anno fieri.
	715	3923	29	2 G	14
	716	3924	30	3 F	15
	717	3925	31	4 E D	16
	Olympias.		186.		
35	718	3926	32	1 C	17
	719	3927	33	2 B	18
	720	3928	34	3 A G	19
	721	3929	1 Herodes	4 F	20
			1 Herodes	5 I	21
			Ascalonita an. 37.		

TABVLÆ

An. añ Chrm	An. vrb.	Anni Iudæorum mudi duces & pōti.	Imperatores Romani	Alexandriæ Aegypti reges
		Olympias. 187.		
	722	3930	E 12	19
30	723	3931	D C 13	20
	724	3932	B 14	Aegypti regnū, quod fuit in Alexandria de-
	725	3933	A 15	structū est. Tunc Mo-
		Olympias. 188.		narchia Augusti coepit
	726	3934	G F 16	apud Aegyptios & Græ-
	727	3935	E 17	cos. Sed apud Roma-
25	728	3936	D 18	nos postea biennio &
	729	3937	C B 19	quinq; mensibus ini-
		Olympias. 189.		tium sumpsit: qñ reuer-
	730	3938	A 20	sus Octavianus, Ro-
	731	3939	G 21	mam cum triūpho in-
	732	3940	F E 22	gressus est: & tūc appel-
20	733	3941	D 23	latus est Augustus: An-
		Olympias. 190.		no videlicet ab vrbe cō-
	734	3942	C 24	ditā. 726.
	735	3943	B A G 25	
	736	3944	A G F 26	
	737	3945	F 27	
		Olympias. 191.		
15	738	3946	E D C B 28	
	739	3947	D C B 29	
	740	3948	C B 30	
	741	3949	A G 31	
		Olympias. 192.		
	742	3950	F 32	
	743	3951	E C B 33	
10	744	3952	D C B 34	Augustus iussit. 12. an-
	745	3953	C B 35	nos sine intercalatione
		Olympias. 193.		trāsfigere ad emendatio-
	746	3954	A 36	nem temporum, quia
	747	3955	G F 37	tres intercalationes pri-
	748	3956	F 38	us indebite factæ fue-
5	749	3957	E 39	runt a sacerdotibus.
		Olympias. 194.		
	750	3958	D 40	Inditiones Romanorū

Annū dī. c. 11 ANNALES TEMPORVM 113

Indi- tiones	Anni vrbis	Anni Dñi	Iudæorum reges	Imperatores Romani
2	751	3959	31	C 41
3	752	#3960	32	B 42 Christus de spū scō cōceptus est.
1 C 4	753	primus	33	A 43 Nascitur ex Maria virgine dñs
		annus Christi.		Iesus. Iesus Christus in cinitate Nazareth con-
				cipitur anno tertio in dimidio currente Olympiā. 194. Deinde nouem
				mensibus exactis nascitur in Bethleem Iudæ anno quarto predictæ olym-
				piadis inchoato tribus mensibus videlicet octauo calendā Ianuariæ: &
				tunc incipit primus annus vitæ Christi: a quo tempore hic enumeran-
				tur anni domini.
				Olympias. 195.
5	754	2	34	G 44
6	755	3	35	F 45
7	756	4	36	E 46 Hucusq; emendatio Angu-
8	757	5	37	D 47 sti.
				Olympias. 196.
9	758	6	1 Archelais	C 48 Relatio pueri Iesu ex Aegy-
10	759	7	2 an. 9.	B 49 pto.
11	760	8	3	A G 50
12	761	9	4	F 51
				Olympias. 197.
13	762	10	5	E 52
14	763	11	6	D 53
15	764	12	7	C B 54 Remansit puer Iesus in
1	765	13	8	A 55 templo.
				Olympias. 198.
2	766	14	9	G 56
3	767	15	1 Herodes	F 57
4	768	16	2 Tetrar.	E D 1 Tyberius
5	769	17	3 chaā. 24.	C 2 an. 22. & Solis facta defectio
				Olympias. 199.
6	770	18	4	B 3
7	771	19	5	A 4
8	772	20	6	G F 5
9	773	21	7	E 6
				Olympias. 200.
10	774	22	8	D 7
11	775	23	9	C 8

Io. Lucidus. P

#-Ibi. 3960. // m. 102. d. 20. An. 3952. ab orbe condito ex cyclo hebreo. q. est // verum. quibus onuphuq. ponat dim. natuz. An. ab orbe condito. 6309. & eodem // gran. defatino. y en el chronico de enselzo pone ab orbe nascido el 52. An. ab orbe // condito. 5199. // y estos autores no le q. m. 102. d. 20. mas. Sino q. dia. Sel. de buena. // vide. F.

El chronico de enselzo quiso // dezir q. el año primero del 52. // q. tubo letra dñcal. b. era del // mundo. 5200.

TABVLÆ

Indi- tiões	Anni vrbis	An. dñi	Iudæor reges	Pontifices Romani	Imperatores Romani
12	776	24	10	B	A 9
13	777	25	11		G 10
	Olympias. 201.				
14	778	26	12		F 11
15	779	27	13		E 12
1	780	28	14	D	C 13
2	781	29	15		B 14
	Olympias. 202.				
3	782	30	16		A 15
4	783	31	17		G 16
5	784	32	18		F 17
6	785	33	19	Petrus an. 37.	D 18
	Olympias. 203.				
7	786	34	20	Z	C 19
8	787	35	21	3	B 20
9	788	36	22	4	A G 21
10	789	37	23	5	F 22
	Olympias. 204.				
11	790	38	24	6	E 1
12	791	39	1 Agrippa	7	D 2
13	792	40	2 Priscus	8	C B 3
14	793	41	3 an. 7.	9	A 4
	Olympias. 205.				
15	794	42	4	10	G 1
1	795	43	5	11	F 2
2	796	44	6	12	E D 3
3	797	45	7	13	C 4
	Olympias. 206.				
4	798	46	1 Agrippa	14	B 5
5	799	47	2 Junior	15	A 6
6	800	48	3 an. 27.	16	G F 7
7	801	49	4	17	E 8
	Olympias. 207.				
8	802	50	5	18	D 9
9	803	51	6	19	C 10
10	804	52	7	20	B A 11
11	805	53	8	21	G 12

Baptismus Christi.
Passio Christi & resurre-
ctio. Tunc Iacobus Al-
phei ordinatus eps Hiero-
solyms præfuit an. 30.
Terminus & finis hebdo-
madum Danielis: cōple-
to anno domini. 36.
Caius.
Calicula an. 3. m. 10. d. 8.
Claudius an. 13.
men. 8. d. 19.
Petrus apłs Romaniā im-
davit ecclesiā. Quo anno
Marcus euāgelista Aegy-
pto & Alexandria Chris-
tum annūtiat: ibiq; se-
dem tenuit an. 20.

ANNALES TEMPORVM

Indi- tiões	Anni An. vrbis dñi	Iudæor reges	Pontifices Romani	Imperatores Romani
	Olympias. 208.			
12	806	54	22	F 13
13	807	55	23	E 14
14	808	56	24	D C 1 Nero an. 14.
15	809	57	25	B 2
	Olympias. 209.			
1	810	58	26	A 3
2	811	59	27	G 4
3	812	60	28	F E 5
4	813	61	29	D 6
	Olympias. 210.			
5	814	62	30	C 7
6	815	63	31	B 8
7	816	64	32	A G 9
8	817	65	33	F 10
	Olympias. 211.			
9	818	66	34	E 11
10	819	67	35	D 12
11	820	68	36	C B 13
12	821	69	37	A 14
	Olympias. 212.			
13	822	70	38	Petrus apłs & Paulus doctor gentiū martyrio co- Linus G 1 Galba Otho vitelli (ronant
14	823	71	39	an. 11. F 1 Vespasianus an. fere. 10. ^{8. pontifices omnifey}
15	824	72	40	3 E D 2 Hierusalem euerfa est anno. 2. ^{pennit' año. 20. 69.}
1	825	73	41	Finis regni 4 C 3 fere completo Vespasiani. 8.
	Olympias. 213. Iudæor.			
2	826	74	42	B 4 die Septembris, vt dicit Iose- phus li. 7. de bello Iudaico.
3	827	75	43	A 5
4	828	76	44	G F 6
5	829	77	45	E 7
	Olympias. 214.			
6	830	78	46	D 8
7	831	79	47	C 9
8	832	80	48	11 BA 10
9	833	81	49	1 Cletus G 1 Titus an. 2. m. 2. d. 20.
	Olympias. 215.			
10	834	82	50	an. 11. 2. mē. 7. F 2

TABVLÆ

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
11	835	83	3	1 Domitia,	E
12	836	84	4	2 nus an. 15	D C
13	837	85	5	3 men. 5.	B
	Olympias.		z 16.		
14	838	86	6	4	A
15	839	87	7	5	G
1	840	88	8	6	F E
2	841	89	9	7	D
	Olympias.		z 17.		
3	842	90	10	8	C
4	843	91	11	9	B
5	844	92	12	10	A G
6	845	93	1 Clemēs. 1.	11	F
	Olympias. z 18. an. 9. m. 6.				
7	846	94	2	12	E
8	847	95	3	13	D
9	848	96	4	14	C B
10	849	97	5	15	A
	Olympias.		z 19.	(m. 4.)	
11	850	98	6	1 Nerua ā. 1.	G
12	851	99	7	1 Traian ⁹ ā. 1.	F
13	852	100	8	2 19. m. 6.	E D
14	853	101	9	3	C
	Olympias.		z 20.	Ioannes euāgelista cum esset an. 99. migravit ad Chri- stū inchoato mox anno dñi. 100. die 27. Decembris. & quo die. fil. 167. p. 12.	
15	854	102	10	4	B
1	855	103	1 Anacletus	5	A
2	856	104	2 an. 9. m. 7.	6	G F
3	857	105	3	7	E
4	Olympias.		z 21.	8	D
5	858	106	4	9	C
6	859	107	5	10	B A
7	860	108	6	11	G
	Olympias.		z 22.		
8	862	110	8	12	F
	Simon vel Symeon Cleophe cum p̄fuisset Hierosolymis an. 47. & esset an. 120. sub Tra- iano principe apud Atticū cōsulare crucifigū, vt ait Euse. li. 3. ca. 26. hyst. eccle. Sequenti anno Ignatius ep̄s Antiochenus martyrio coronat.				

ANNALES TEMPORVM 115

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
9	863	111	9	E	13
10	864	112	10	D C	14
11	865	113	1 Enarist ⁹ ā. 9.	B	15
	Olympias. z 23. m. 3.				
12	866	114	2	A	16
13	867	115	3	G	17
14	868	116	4	F E	18
15	869	117	5	D	19
	Olympias.		z 24.		
1	870	118	6	C	20
2	871	119	7	B	1
3	872	120	8	G	2
4	873	121	9	A F	3
	Olympias.		z 25.		
5	874	122	1 Alexāder. 1.	E	4
6	875	123	2 an. 7. m. 5.	D	5
7	876	124	3	C B	6
8	877	125	4	A	7
	Olympias.		z 26.		
9	878	126	5	G	8
10	879	127	6	F	9
11	880	128	7	E D	10
12	881	129	1 Xystus. 1. ā. 9.	C	11
	Olympias. z 27. m. 10.				
13	882	130	2	B	12
14	883	131	3	A	13
15	884	132	4	G F	14
1	885	133	5	E	15
	Olympias.		z 28.		
2	886	134	6	D	16
3	887	135	7	C	17
4	888	136	8	B A	18
5	889	137	9	G	19
	Olympias.		z 29.		
6	890	138	10	F	20
7	891	139	1 Theleforus	E	21
8	892	140	2 ā. 10. m. 8.	D C	1
				Io. Lucidus.	P. ni

TABVLÆ

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
9	893	141	3	B z	
	Olympias.		z30.		
10	894	142	4	A 3	Solis computatio per Ptole- mæum anno tertio Antoni, ni Pii fm Albategni, c. 27.
11	895	143	5	G 4	
12	896	144	6	F E 5	
13	897	145	7	D 6	
	Olympias.		z31.		
14	898	146	8	C 7	
15	899	147	9	B 8	
1	900	148	10	A G 9	
2	901	149	11	F 10	
	Olympias.		z32.		
3	902	150	1	E 11	Iginus an. 4.d.z.
4	903	151	2	D 12	
5	904	152	3	B 13	
6	905	153	4	A 14	
	Olympias.		z33.		
7	906	154	1	G 15	Statuit Pius vt resurrectio Domini die dñica celebret; Quod a pluribus postea pō- tificibus confirmatum est.
8	907	155	2	F 16	
9	908	156	3	E D C 17	
10	909	157	4	C 18	
	Olympias.		z34.		
11	910	158	5	B 19	
12	911	159	6	A 20	
13	912	160	7	G F 21	
14	913	161	8	E 22	
	Olympias.		z35.		
15	914	162	9	D 23	M. Antonius Verus an. 1 1.
1	915	163	1	C 1	
2	916	164	2	B A 2	
3	917	165	3	G 3	
	Olympias.		z36.		
4	918	166	4	F 4	
5	919	167	5	E 5	
6	920	168	6	D C 6	
7	921	169	7	B 7	
	Olympias.		z37.		

ANNALES TEMPORVM

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
8	922	170	8	A 8	
9	923	171	9	G 9	
10	924	172	10	F E 10	
11	925	173	1	D 11	
	Olympias.		z38.		
12	926	174	2	C 1	Annius An- Ingens pestilētia toninus a. 7. per totum orbē.
13	927	175	3	B 2	
14	928	176	4	A G 3	
15	929	177	5	F 4	
	Olympias.		z39.		
1	930	178	6	E 5	
2	931	179	7	D 6	
3	932	180	8	C B 7	Commodus an. 1 z. m. 8.
4	933	181	9	A 1	
	Olympias.		z40.		
5	934	182	1	G 2	Elenterian 14. m. 11.
6	935	183	2	F 3	
7	936	184	3	E D C 4	
8	937	185	4	C 5	
	Olympias.		z41.		
9	938	186	5	B 6	
10	939	187	6	A 7	
11	940	188	7	G F 8	
12	941	189	8	E 9	
	Olympias.		z42.		
13	942	190	9	D 10	
14	943	191	10	C 11	
15	944	192	11	B A 12	
1	945	193	12	G 13	
	Olympias.		z43.		
2	946	194	13	F 1	Elus Pertinax Didius Iulianus. Senerus an. 1 8.
3	947	195	14	E 1	
4	948	196	15	D C 2	
5	949	197	1	B 3	
	Olympias. z44.		10. m. 1.		
6	950	198	2	A 4	
7	951	199	3	G 5	

TABVLÆ

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
8	952	200	4	F E 6
9	953	201	5	D 7
	Olympias. 245.			
10	954	202	6	C 8
11	955	203	7	B 9
12	956	204	8	A G 10
13	957	205	9	F 11
	Olympias. 246.			
14	958	206	10	E 12
15	959	207	1 Zepherinus	D 13
1	960	208	2 an.7.	C B 14
2	961	209	3	A 15
	Olympias. 247.			
3	962	210	4	G 16
4	963	211	5	F 17
5	964	212	6	E D 18
6	965	213	7	C 1
	Olympias. 248.			
7	966	214	1 Calistus	B 2
8	967	215	2 an.6.m.1.	A 3
9	968	216	3	G F 4
10	969	217	4	E 5
	Olympias. 249.			
11	970	218	5	D 6
12	971	219	6	C 1
13	972	220	1 Vrbano.1.	B A 1
14	973	221	2 an.4.m.7.	G 2
	Olympias. 250.			
15	974	222	3	F 3
1	975	223	4	E 4
2	976	224	5	D C 1
3	977	225	1 Pōtian ^o an.	B 2
	Olympias. 251. 9.m.z.			
4	978	226	2	A 3
5	979	227	3	G 4
6	980	228	4	F E 5
7	981	229	5	D 6

Antoninus Caracalla
an. 6. men. z.

Macrinus an. 1. m. z.
Anrelus Antoninus an. 4.

Alexāder Mamee
an. 13.
In palestina Nicho-
polis, quæ prius
Emanis dicebatur,
vrbs condita est.

ANNALES TEMPORVM

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
	Olympias. 252.			
8	982	230	6	C 7
9	983	231	7	B 8
10	984	232	8	A G 9
11	985	233	9	F 10
	Olympias. 253.			
12	986	234	1 Antherus	E 11
13	987	235	2 an.5.m.3	D 12
14	988	236	3	C B 13
15	989	237	4	A 1
	Olympias. 254.			
1	990	238	5	G 2
2	991	239	1 Fabianus	F 3
3	992	240	2 an.13.	E D 1
4	993	241	3	C 1
	Olympias. 255.			
5	994	242	4	B 2
6	995	243	5	A 3
7	996	244	6	G F 4
8	997	245	7	E 5
	Olympias. 256.			
9	998	246	8	D 6
10	999	247	9	C 1
11	1000	248	10	B A 2
12	1001	249	11	G 3
	Olympias. 257.			
13	1002	250	12	F 4
14	1003	251	13	E 5
15	1004	252	1 Corneli ^o	D C 1
1	1005	253	2 an.z.	B 2
	Olympias. 258.			
2	1006	254	1 Lucius an.	A 1
3	1007	255	2 z.m.10.	G 2
4	1008	256	3	F E 1
5	1009	257	1 Stephanus	D 2
	Olympias. 259. ā.7.m.10.			
6	1010	258	z	C 3

Maximinus an. 3.

Balbinus & Puppiens.
Gordianus an. 6.

Philippus
an. 5.
Hic primus oīum
ex Romanis im-
peratoribus chri-
stianus fuit. An-
no eius. 2. mille,
firmus annus Ro-
manæ vrbis exple-
tus est.

Decius
an. z.
Gallus & Vo-
lfgangus ā. z.
Valerianus
cum Galieno
an. 15.
Pestilens morbus
totius orbis mul-
tas provincias oc-
cupauit.

T A B V L A

Indi- tiones	Anni vrbis	Anni Dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
7	1011.	259	3	B 4
8	1012	260	4	A G 5
9	1013	261	5	F 6
	Olympias.		260.	
10	1014	262	6	E 7
11	1015	263	7	D 8
12	1016	264	8	C B 9
13	1017	265	1 Xystus. z.	A 10
	Olympias. z 61.		á. i. m. i. i.	
14	1018	266	2	G 11
15	1019	267	1 Dionysius	F 12
1	1020	268	z á. 6. m. 3.	E D 13
2	1021	269	3	C 14
	Olympias.		262.	
3	1022	270	4	B 15
4	1023	271	5	A 1
5	1024	272	6	G F 2
6	1025	273	1 Felix. i. an.	E 1
	Olympias. z 63.		z. m. 5.	
7	1026	274	2	D 2
8	1027	275	3	C 3
9	1028	276	1 Euticianus	B A 4
10	1029	277	1 Gaius á. i. o.	G 5
	Olympias. z 64.		men. 8.	
11	1030	278	2	F 6
12	1031	279	3	E 1
13	1032	280	4	D C 1
14	1033	281	5	B 2
	Olympias.		265.	
15	1034	282	6	A 3
1	1035	283	7	G 4
2	1036	284	8	F E 5
3	1037	285	9	- D 6
	Olympias.		266.	
4	1038	286	10	C 1
5	1039	287	11	B 2
6	1040	288	1 Marcellin ⁹	A G 1
			an. 6. m. i. i.	

Tacitus m. 6. Florian⁹ m. z.
 Probus an. 6. m. 4.
 Aera Diocletia-
 ni iuxta Astrolo-
 gos ab anno dñi
 285. sumit in i-
 tu m. de quo bñ
 de meaz chro no
 logia z consulares
 // yansi lucido no conto bien //
 // Sugyendo a thommo quz //
 // Haduixit en sebruz fde no bona //
 // et a bidera in chro nico en seby //

Indi- tiones	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
7	1041	289	2	F 2
	Olympias.		267.	
8	1042	290	3	E 3
9	1043	291	4	D 4
10	1044	292	5	C B 5
11	1045	293	6	A 6
	Olympias.		268.	
12	1046	294	7 Vacat sedes	G 7
13	1047	295	1 an. 7. m. 6.	F 8
14	1048	296	2	E D 9
15	1049	297	3	C 10
	Olympias.		269.	
1	1050	298	4	B 11
2	1051	299	5	A 12
3	1052	300	6	G F 13
4	1053	301	7	E 14
	Olympias.		270.	
5	1054	302	1 Marcellus	D 15
6	1055	303	2 an. 5. m. 1.	C 16
7	1056	304	3	B A 17
8	1057	305	4	G 18
	Olympias.		271.	
9	1058	306	5	F 19
10	1059	307	1 Eusebi ⁹ an.	E 20
11	1060	308	2 3. m. 7.	D C 1
12	1061	309	3	B 2
	Olympias.		272.	
13	1062	310	4	A 1
14	1063	311	1 Melchiades	G 2
15	1064	312	2 á. 4. m. 2.	F 3
1	1065	313	3	D 4
	Olympias.		273.	
2	1066	314	4	C 5
3	1067	315	1 Syluester. i.	B 6
4	1068	316	2 an. 23.	A G 7
5	1069	317	3	F 8
	Olympias.		274.	

Aegyptum Achileus obti-
 nuit. Quare Constantius &
 Galerius Maximianus Ce-
 sares assumuntur in regnum.
 Año. 20. 303. fuit pascha (latinez) ap-
 pntacione die 21. martij. quo año
 et in m. diocletiano demolit. eade
 Siab. de scriptis in scriptorio fol. 51.
 plana. 1. Sed Supputacione ale //
 // Xandrina fuit pas //
 // cha die. 19. ap //
 // presis. curico n^o //
 // 19. et lita //
 Constantinus magnus //
 an. 30. m. 10. // radm cali. C //
 // et habet folio. 143 //
 // plana. 1. et //
 // vide chro nico en seby fol. 83. pla. 1. //
 // do yorra como lucido aqny poryendo //
 // el año p mero de diocletiano año dñy. 288. //
 // y no fue sino Año dñy. 285. y diocletiano //
 // fngero. 20. años y su año. 19. furo. 19. //
 // de antecommere y diocletiano mando //
 // de rro car las y geshas en byzoz neb Sonto //
 // y los pas pad reb tuberon byzoz neb Santo //
 // a. 19. de marco. y los alexandri nos a //
 // 16. de abril tydo en el año. 303. del s^o

TABVLE

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
6	1070	318	4	E 9
7	1071	319	5	D 10
8	1072	320	6	C B 11
9	1073	321	7	A 12
	Olympias.		z75.	
10	1074	322	8	G 13
11	1075	323	9	F 14
12	1076	324	10	E D 15
13	1077	325	11	C 16
	Olympias.		z76.	
14	1078	326	12	B 17
15	1079	327	13	A 18
I	1080	328	14	G F E 19
Z	1081	329	15	E 20
	Olympias.		z77.	
3	1082	330	16	D 21
4	1083	331	17	C 22
5	1084	332	18	B A 23
6	1085	333	19	G 24
	Olympias.		z78.	
7	1086	334	20	F 25
8	1087	335	21	E 26
9	1088	336	22	D C 27
10	1089	337	23	B 28
	Olympias.		z79.	
11	1090	338	I Marcus an.	A 29
12	1091	339	Z z.m.8.	G 30
13	1092	340	3	F 31
14	1093	341	I Iulius. I.	D 1
	Olympias.		z80. a.15.m.5.	
15	1094	342	Z	C 2
I	1095	343	3	B 3
Z	1096	344	4	A G 4
3	1097	345	5	F 5
	Olympias.		z81.	
4	1098	346	6	E 6
5	1099	347	7	D 7

Primum Concilium Nicenſi.
Deſ. vide 3. pl. 72. pla. 2.

[Handwritten notes in Latin, including dates and names like 'Sancti', 'Constantinus', 'Julianus']

Constantinus ſecundus.
Constantinus & Coſtans an.
z4. m. 5. d. 12.
Anno. 3. imperii Conſtantii
nus ſecundus occiditur.
[Additional handwritten notes]

[Large handwritten note at the bottom left, discussing the date of Easter and the death of Constantine]

ANNALES TEMPORVM

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
6	1100	348	8	8 C B
7	1101	349	9	9 A
	Olympias.		z82.	
8	1102	350	10	10 G
9	1103	351	11	11 F
10	1104	352	12	12 E D
11	1105	353	13	13 C
	Olympias.		z83.	Anno. 13. imperii Conſtans occidit.
12	1106	354	14	14 B
13	1107	355	15	15 A
14	1108	356	16	16 G F
15	1109	357	I Liberius	17 E
	Olympias.		z84. a.6.m.z.	
I	1110	358	Z	18 D
2	1111	359	3	19 C
3	1112	360	4	20 B A
4	1113	361	5	21 G
	Olympias.		z85.	S. Antonius centesi- mo quinto etatis an- no in eterno morit.
5	1114	362	6 (m.3.)	22 F
6	1115	363	I Felix a.1.	23 E
7	1116	364	7 Liberius	24 D C
8	1117	365	8 itez a.6.	I Iulianus B
	Olympias.		z86.	an. i. m. 7.
9	1118	366	9	Z (m.7.) A
10	1119	367	10	I Iouinian? G
11	1120	368	11	I Valētia F E
12	1121	369	12	Z nus & Va D
	Olympias.		z87.	lens a. 10.
13	1122	370	I Damasus	3 C
14	1123	371	2 an. 18.	4 B
15	1124	372	3	5 A G
I	1125	373	4	6 F
	Olympias.		z88.	merabiles populos oppreſſit.
2	1126	374	5	7 E
3	1127	375	6	8 D
4	1128	376	7	9 C B
5	1129	377	8	10 A

Anno. 13. imperii
Conſtans occidit.

S. Antonius centesi-
mo quinto etatis an-
no in eterno morit.

[Large handwritten note on the right side, mentioning 'Julianus', 'Iouinianus', 'Valētia', and 'Terremotu']

Ano dñi. 386. a. q. de abril Sabado sancto morit' ambrosij mediolanensis ep̄s quod probat' quia // hoc año ner pluribus diebus ante vel post. fuit pascha quinta die aprilis. et festus ipsius celebrat. quaz ta die aprilis et ex bita viii' constat Sabato. **TABVLÆ** Sancto mortuus 3 Sed benigno

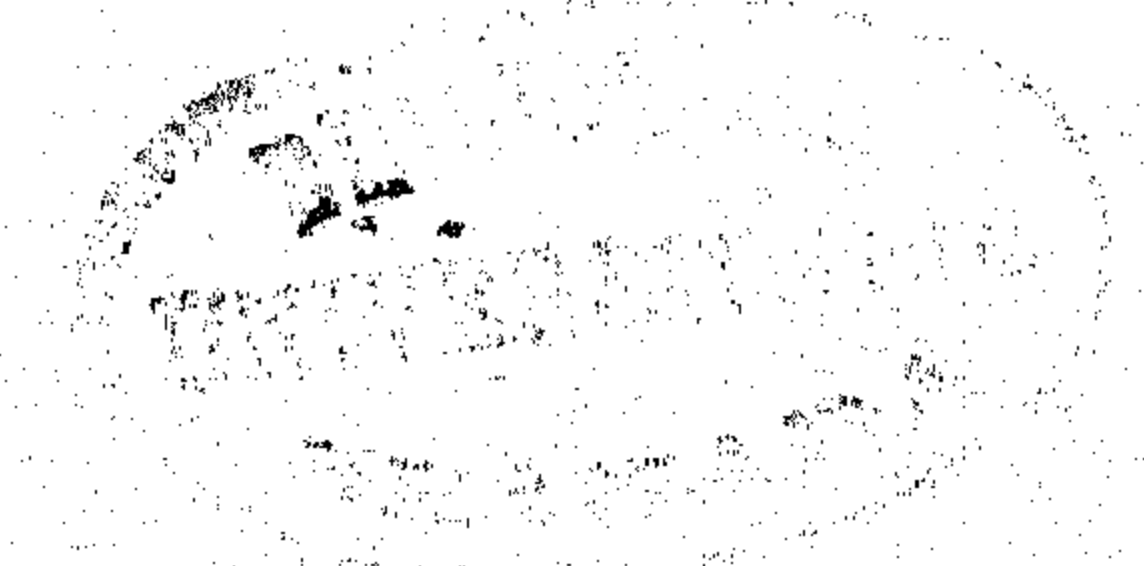
Indi- Anni Pontifices Imperatores
tiones vrbis dñi Romani Romani
397. gno Olympias. 289.
Año pascha sint // 6 II 30 378 9
S. de aprilis. 7 II 31 379 10
ve dixt in chro 8 II 32 380 11
mo en fobij m 9 II 33 381 12
folo 186 // 9
plana .i. et
theodosij imp // 10 II 34 382 13
to morit' // 11 II 35 383 14
año dñi 385 // 12 II 36 384 15
a los 17 de 13 II 37 385 16
enero. et sic
dixt ambros // 14 II 38 386 17
Suus post morit' // 15 II 39 387 18
theodosij // 1 I 40 388 I. Siricius B
and duos // 2 I 41 389 2. a. 14. m. 3.
et morit' duos // 3 I 42 390 3
año dñi 375 // 4 I 43 391 4
et Socratus gra // 5 I 44 392 5
a fol. 240 // 6 I 45 393 6
fuit factus eps // 7 II 46 394 7
año dñi 375. // 8 II 47 395 8
et Socratus // 9 II 48 396 9
in episcopatu // 10 II 49 397 10
. 22. non ante // 11 II 50 398 11
grad quare sca // 12 II 51 399 12
ing diez ordi // 13 II 52 400 13
nationis sup. // 14 II 53 401 14
de theodosij // 15 II 54 402 I. Anastasi^o. I. E
p̄m ing fuit // 1 I 55 403 2 an. 3.
año dñi 379 // 2 I 56 404 3
et sic impa // 3 I 57 405 I Innocenti^o. I. A
vit Años 16. // 4 I 58 406 2
y dicit aquy // q ignora
q ignorat
babuz dieb // 2. a. 15. m. 2.
ordina tioms
eig. Sed hoc
non ignora
tur quare
b zabaruo
tridentino
est dies ordinatioms Ambrosij ipsamet dieb septima de ambroz. y assi fue on
Su obispado sa Sant Ambrosio. 22. Anos. y 119. dias q horon como. 2. m. c. l. x. v. p. n. e.
fue consagrado. a. 7. de dez. Año dñi 374. y no 375. por q enton deb ya era
muerto valentia q murio a. 17. de noviembre Año dñi 375

Table with 5 main columns: Inditioes, Anni vrbis dñi, Pontifices Romani, Imperatores Romani, and Ambrosius Mediolanensis. It lists events from 389 to 406 AD, including pontiffs like Valens, Gratianus, and Theodosius, and emperors like Valentinianus and Arcadius. Ambrosius's death in 386 is noted as occurring on the 22nd of August.

ANNALES TEMPORVM IZO

Table with 5 main columns: Inditioes, Anni vrbis dñi, Pontifices Romani, Imperatores Romani, and events. It lists events from 407 to 438 AD, including pontiffs like Zosimus and Bonifacius, and emperors like Radagastus, Alaric, and Valentinian III. Major events include the sack of Rome by Alaric and the Council of Ephesus.

Sanctus Hieronymus presbyter moritur. Ceteris vrbib. 1161. et Hieronymus moritur. Año dñi. 420. ut bece ponit hez mang contractus nem pe consuli by theodosio. 9. et con tanto. 3. ut ait aquitania g.
Theodosius iunior cum Valentiniano filio an. 26. Cui consules sunt pro Año. do. 420. ex mea chronologia consulari: am // brodio de mora pone la interrupcion de roma a. 22. de agosto Año dñi. 410. digo. m. x. // Tertium Concilium Ephesinum celebratur. Y aquy la pone. Lucido a. 24. de agosto año dñi. 412. Sed vera fuit Año dñi. 410. consularibus. Flabio barrone et textulo. // y acasé setimo roma a. 22. de agosto y & derroca della alob. 24.

TABVLE					
Indi- tiões	Anni vr̄bis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
5	1189	437	4	11	C
	Olympias.		304.		
6	1190	438	5	12	B
7	1191	439	6	13	A
8	1192	440	7	14	G F
9	1193	441	8	15	E
	Olympias.		305.		
10	1194	442	9	16	D
11	1195	443	1 Leo. I. an.	17	C
12	1196	444	2 zo. m. 10.	18	B A
13	1197	445	3	19	G
	Olympias.		306.		
14	1198	446	4	20	F
15	1199	447	5	21	E
1	1200	448	6	22	D C
2	1201	449	7	23	B
	Olympias.		107.		
3	1202	450	8	24	A
4	1203	451	9	25	G
5	1204	452	10	26	F E
6	1205	453	11	1 Martiā ^o	D
	Olympias.		308.	an. 7.	
7	1206	454	12	2	C
8	1207	455	13	3	B
9	1208	456	14	4	G A
10	1209	457	15	5	F
	Olympias.		309.		
11	1210	458	16	6	E
12	1211	459	17	7	D
13	1212	460	18	1 Leo. I. C	B
14	1213	461	19	2 an. 16. A	
	Olympias.		310.		
15	1214	462	20	3	G
1	1215	463	21	4	F
2	1216	464	1 Hilarius an. 5		E D
3	1217	465	2 6. men. 3. 6		C
	Olympias.		311.		

quintū cōcilij Calcedonēse

Sanctus Augustinus
episcopus morit̄ fm
Sigebernum.

Attila Italiā aggressus
oēs penē eius civitates
invasit. Sed Leone papa
rogate inde discessit: atq;
anno sequenti sanguine de
naribus in lecto suffocatus est.

ANNALES TEMPORVM IZI

Indi- tiões	Anni vr̄bis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
4	1218	466	3	B	7
5	1219	467	4	A	8
6	1220	468	5	G F	9
7	1221	469	6	E	10
	Olympias.		312.		
8	1222	470	1 Simplicius	D	11
9	1223	471	2 a. 14. m. 6.	C	12
10	1224	472	3	B A	13
11	1225	473	4	G	14
	Olympias.		313.		
12	1226	474	5	F	15
13	1227	475	6	E	16
14	1228	476	7	D C	1 Zeno an. 17.
15	1229	477	8	B	2
	Olympias.		314.		
1	1230	478	9	A	3
2	1231	479	10	G	4
3	1232	480	11	F	5
4	1233	481	12	E	6
	Olympias.		315.		
5	1234	482	13	C	7
6	1235	483	14	B	8
7	1236	484	15	A G	9
8	1237	485	1 Felix. 3. an.	F	10
	Olympias.		316. 6. m. 11.		
9	1238	486	2	E	11
10	1239	487	3	D	12
11	1240	488	4	C B	13
12	1241	489	5	A	14
	Olympias.		317.		
13	1242	490	6	G	15
14	1243	491	7	F	16
15	1244	492	1 Gelasi ^o an.	E D	17
1	1245	493	2 6. m. 10.	C	1 Anasta ^o an. 26. Innētio crypte sancti Michaelis archāgeli in mōte Gargano an. 2. Gelasii. 1. vr anno rat Sigebertus.
	Olympias.		318.		
2	1246	494	3	B	2
3	1247	495	4	A	3
			Io. Lucidus.	Q	

TABVLÆ				
Indi- tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
4	1248	496	5	G F 4
5	1249	497	6	E 5
6	1250	498	7	D 6
7	1251	499	1 Anastasius	C 7
8	1252	500	2 an. 1. m. 9.	B A 8
9	1253	501	1 Simacius	G 9
10	1254	502	2 an. 1. m. 5.	F 10
11	1255	503	3 men. 7.	E 11
12	1256	504	4	D C 12
13	1257	505	5	B 13
14	1258	506	6	A G 14
15	1259	507	7	F E 15
1	1260	508	8	D C 16
2	1261	509	9	E 17
3	1262	510	10	D C 18
4	1263	511	11	B 19
5	1264	512	12	A G 20
6	1265	513	13	F E 21
7	1266	514	14	D 22
8	1267	515	15	C B 23
9	1268	516	16	A 24
10	1269	517	1 Hormifida	G 25
11	1270	518	2 an. 9.	F 26
12	1271	519	3	E D 27
13	1272	520	4	C 28
14	1273	521	5	B 29
15	1274	522	6	A 30
1	1275	523	7	G F 31
2	1276	524	8	E 32
3	1277	525	9	D 33
4	1278	526	1 Ioānes. 1.	C 34
5	1279	527	2 an. 2. m. 9.	B A 35
6	1280	528	3	G 36
7	1281	529	1 Felix. 4. an.	F E 37
8	1282	530	2 4. men. 2.	D 38
9	1283	531	3	C 39

ANNALES TEMPORVM . 122				
Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
10	532	4	D C 5	
11	533	1 Bonifacius. 2.	B 6	
12	534	2 an. 1. m. 11.	A 7	
13	535	1 Ioānes. 2. an.	G 8	
14	536	2 1. m. 5.	F E 9	
15	537	1 Zgapius. 1. a. 1. m. 3.	D 10	
1	538	1 Syluerius an.	C 11	
2	539	2 1. m. 7.	B 12	
3	540	1 Vigilius	A G 13	
4	541	2 an. 16. m. 6.	F 14	
5	542	3	E 15	
6	543	4	D 16	
7	544	5	C B 17	
8	545	6	A 18	
9	546	7	G 19	
10	547	8	F 20	
11	548	9	E D 21	
12	549	10	C 22	
13	550	11	B 23	
14	551	12 5. cōcilium	A 24	
15	552	13 Conſtantino	G F 25	
1	553	14 politannm.	E 26	
2	554	15	D 27	
3	555	16	C 28	
4	556	17	B A 29	
5	557	1 Pelagius. 1.	G 30	
6	558	2 an. 4. m. 10.	F E 31	
7	559	3	D C 32	
8	560	4	B 33	
9	561	5	A 34	
10	562	1 Ioānes. 3. an.	G 35	
11	563	2 12. m. 11.	F E 36	
12	564	3	D 37	
13	565	4	C 38	
14	566	5	B 39	
15	567	6	A 40	

Et diocletiano Aber Sido Su Anp pmo Anp dñi 285. no se per q lapso mal a fuba folio //
 117. plana. 2. do pñlo Ser el año primero de diocletiano el Año. 288. Segun dñs a. 502. //
 Sant Hieronymo en el chronico de enlebo // y aqui conto bien buado La Era de diocletiano //
 y alli no // npi bid cri nt. q mas q esto erro por Segun la mala Inter prefacion q hizo. 6. ar 105
 isparuos del chronico de enlebo.

TABVLÆ

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
1	568-7	AG	3	
2	569-8	F	4	
3	570-9	E	5	337
4	571-10	D	6	
5	572-11	CB	7	
6	573-12	A	8	
7	574-13	G	9	338
8	575-14	Vacat sedes	10	
9	576-15	Bñdictus. I.	11	
10	577-16	an. 4. m. 2.	1 Tyberius. 2. an. 7.	339
11	578-17	B	2	
12	579-18	A	3	
13	580-19	Pelagius.	4	
14	581-20	an. 11.	5	340
15	582-21	E	6	
1	583-22	D	7	
2	584-23	BA	1 Mauritius an. 20.	
3	585-24	G	2	341
4	586-25	F	3	
5	587-26	E	4	
6	588-27	DC	5	
7	589-28	B	6	342
8	590-29	A	7	
9	591-30	Gregorius. I.	8	
10	592-31	an. 13. m. 6.	9	
11	593-32	d. 10.	10	343
12	594-33	D	11	
13	595-34	C	12	
14	596-35	B	13	
15	597-36	AG	14	344
1	598-37	F	15	
2	599-38	E	16	
3	600-39	D	17	
4	601-40	CB	18	Britania ad Christi fidem Gre- gorio pōtifice pcurate cōuertit.
5	602-41	A	19	345
6	603-42	G	20	
7	604-43	F	1 Focas an. 8.	
		ED	2	

ANNALES TEMPORVM

123

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
8	605	I Sabinius. 5. m. 5.	C	2
9	606	I Vacat se. m. 11. d. 26	B	3
10	607	I Bonifacius. 3.	A	4
11	608	I Bonifacius. 4.	GF	5
12	609	2 an. 6. m. 5.	E	6
13	610	3	D	7
14	611	4	C	8
15	612	5	BA	1
1	613	6	G	2
2	614	I Densdedit	F	3
3	615	2 an. 3.	E	4
4	616	3	DC	5
5	617	I Bonifacius. 5.	B	6
6	618	2 an. 4. m. 10.	A	7
7	619	3	G	8
8	620	4	F	9
9	621	5	D	10
10	622	I Honorius. I.	C	11
11	623	2 an. 12. m. 11.	B	12
12	624	3	AG	13
13	625	4	F	14
14	626	5	E	15
15	627	6	D	16
1	628	7	CB	17
2	629	8	A	18
3	630	9	G	19
4	631	10	F	20
5	632	11	ED	21
6	633	12	C	22
7	634	13	B	23
8	635	I Vacat sedes	A	24
9	636	2 an. 1. m. 7.	GF	25
10	637	I Senerinus	E	26
11	638	I Ioannes. 4.	D	27
12	639	2 an. 1. m. 9.	C	28
13	640	I Theodorus. I.	BA	29
14	641	2 an. 6. m. 5.	G	1
			Io. Lucidus	iii
			Heraclius an. 2.	
			Constantinus. 3. m. 4.	
			b. Mariæ & oium martyrum.	
			Pantheon dedicaſ in tēplum	347
			Heraclius an. 29.	
				348
				349
				351
				352
				353
				354

TABVLÆ

Indi- tiones	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
				355
I 5	642	3	Constans. z. an. 27.	
I	643	4		
Z	644	5		
3	645	6		356
4	646	7		
5	647	I Martinus. I.		
6	648	Z an. 6. m. 2.		
7	649	3		357
8	650	4		
9	651	5		
10	652	6		
11	653	I Vacat sed. an. I.		358
12	654	I Eugenius. I.		
13	655	Z an. 2. m. 6.		
14	656	3		
15	657	I Vitalianus		359
I	658	Z an. I 4. m. 6.		
Z	659	3		
3	660	4		360
4	661	5		
5	662	6		
6	663	7		
7	664	8		
8	665	9		361
9	666	10		
10	667	11		
11	668	12		
12	669	13		362
13	670	14	Constantinus. 4. an. 17.	
14	671	15		
15	672	I Adeodatus		
I	673	Z an. 4. m. 2.		363
Z	674	3		
3	675	4		
4	676	I Donus. I.		
5	677	Z an. 2. m. 5.		364
6	678	3		

ANNALES TEMPORVM 124

Indi- tiones	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
7	679	I Agatho an. z.	B 10	
8	680	Z men. 6.	A G 11	
9	681	3	F 12	Sextum Concilium iterū
10	682	I Vacat sedes	E 13	Constantinopolitanum. 365
11	683	Z an. I. m. 7.	D 14	
12	684	I Leo. 2. m. 10.	C B 15	
13	685	I Vacat sed. m. 11. d. 22.	E 16	
14	686	I Suidic. 2. m. 10. d. 13.	G 17	
15	687	I Ioānes. 5. an. I.	F 1	Iustinianus. z. an. 10. 366
I	688	I Conō m. I I.	E D C 2	
Z	689	I Sergius an.	B 3	
3	690	Z I 2. m. 8.	C B 4	367
4	691	3	A 5	
5	692	4	F 6	
6	693	5	E 7	
7	694	6	D C 8	368
8	695	7	C 9	
9	696	8	B A 10	
10	697	9	G 1	Leo. z. an. 3. 369
11	698	10	F 2	
12	699	11	E 3	
13	700	12	D C 1	Tyberius. 3. an. 7. 370
14	701	13	B 2	
15	702	I Ioannes. 6.	A 3	
I	703	Z an. z. m. z.	G 4	
Z	704	I Ioannes. 7.	F E 5	
3	705	Z an. z. m. 7.	D C 6	
4	706	3 Sifinius. d. 20.	C 7	Iustinianus iterū. z. an. 6. 371
5	707	I Constantinus	B 1	
6	708	Z an. 7. m. I.	A G 2	
7	709	3	F 3	
8	710	4	E 4	372
9	711	5	D 5	
10	712	6	C B 6	
11	713	7	A 1	Philippicus an. z. 373
12	714	I Gregorius. z.	G 2	
13	715	Z an. I 5. m. 10.	F 1	Anastafius. z. an. 3. 374

TABVLÆ

ndi iões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
14	716	3	E D Z	
15	717	4	C B 3	
I	718	5	A I	Theodosius an. I.
Z	719	6	G F I	Leo. 3. an. 24.
3	720	7	E D Z	
4	721	8	C B 3	
5	722	9	A I 4	
6	723	10	G F 5	
7	724	11	B A 6	
8	725	12	E D 7	
9	726	13	C B 8	
10	727	14	A I 9	
11	728	15	G F 10	
12	729	16	B A 11	
13	730	1 Gregorius. 3.	E D 12	
14	731	2 an. 10. m. 8.	C B 13	Beda obiit. ut hic dicit //
15	732	3	A G 14	Lucidus Año dñi. 731 quo qst
I	733	4	F E 15	falsus quam falsitatem accc //
Z	734	5	D C 16	pit lucidus ex hermano con //
3	735	6	A B 17	trado In chronico eusebij. Sed
4	736	7	G F 18	beda obyt die. 6. may Año //
5	737	8	E D 19	nativitatis. 734 et In an
6	738	9	C B 20	nationis. 735. quo Año
7	739	10	A G 21	fyt pascha die. 28. marty
8	740	11 Zacharias	F E 22	et a scensio die. 6. may.
9	741	1 an. 10. m. 3.	C B 23	Pestilētia ingens,
10	742	2	A G 24	in qua supra trece
11	743	3	F E 25	Constantinus. 5. Constantino
12	744	4	D C 26	an. 35. li petiere.
13	745	5	B A 27	
14	746	6	G F 28	
15	747	7	E D 29	
I	748	8	C B 30	
Z	749	9	A G 31	
3	750	10	F E 32	
4	751	1 Stephanus. 2.	D C 33	
5	752	2 an. 5.	B A 34	

ANNALES TEMPORVM

125

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
6	753	3	G I 11	
7	754	4	F E 12	383
8	755	5	C B 13	
9	756	1 Paulus. I.	D C 14	
10	757	2 an. 10. m. 1.	B A 15	
11	758	3	G F 16	384
12	759	4	E D 17	
13	760	5	C B 18	
14	761	6	A G 19	
15	762	7	F E 20	
I	763	8	D C 21	385
Z	764	9	B A 22	
3	765	10	G F 23	
4	766	1 Vacat sedes	E D 24	386
5	767	1 Stephanus. 3.	C B 25	
6	768	2 an. 3. m. 5.	A G 26	
7	669	3	F E 27	
8	770	4	D C 28	387
9	771	1 Adrianus. I.	B A 29	
10	772	2 an. 23. m. 11.	G F 30	
11	773	3	E D 31	
12	774	4	C B 32	388
13	775	5	A G 33	
14	776	6	F E 34	
15	777	7	D C 35	
I	778	8	B A 1 Leo. 4. an. 5.	389
Z	779	9	G F 2	
3	780	10	E D 3	
4	781	11	C B 4	
5	782	12	A G 5	390
6	783	13	F E 6	Constantinus. 6. cum
7	784	14	D C 7	Hirene an. 19.
8	785	15	B A 8	
9	786	16	G F 9	
10	787	17	E D 10	391
11	788	18	C B 11	Septimum concilium
12	789	19	A G 12	Nicenum. 2.

TABVLÆ

Indi- tiões	Anni Dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
13	790	20	8	392
14	791	21	9	
15	792	22	10	
1	793	23	11	393
2	794	24	12	
3	795	1 Leo. 3. an.	13	
4	796	2 zo. m. 5.	14	
5	797	3	15	394
6	798	4	16	
7	799	5	17	
8	800	6	18	
9	801	7	19	
10	802	8	1	395
11	803	9	2	
12	804	10	3	
13	805	11	4	
14	806	12	5	396
15	807	13	6	
1	808	14	7	
2	809	15	8	397
3	810	16	9	
4	811	17	10	
5	812	18	11	
6	813	19	12	398
7	814	20	13	
8	815	1 Stephan ^o m. 7.	14	
9	816	1 Paschalis an.	1	399
10	817	2 7. m. 3.	2	
11	818	3	3	
12	819	4	4	
13	820	5	5	
14	821	6	6	400
15	822	7	7	
1	823	1 Eugenius, z.	8	
2	824	2 an. 3.	9	
3	825	3	10	
4	826	1 Valētin ^o . d. 40.	11	401

ANNALES TEMPORVM

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
5	827	1 Gregorius. 4.	F 12	
6	828	2 an. 16.	E D 13	
7	829	3	C 14	
8	830	4	B 15	402
9	831	5	A 16	
10	832	6	G F 17	
11	833	7	E D 18	
12	834	8	C 19	403
13	835	9	B A 20	
14	836	10	G F 21	
15	837	11	E D 22	
1	838	12	C 23	404
2	839	13	B A 24	
3	840	14	G F 25	
4	841	15	E D 1	
5	842	16	C B 2	305
6	843	1 Sergius, z.	A G 3	
7	844	2 an. 3.	F E 4	
8	845	3	D C 5	
9	846	1 Leo. 4. an. 8.	B A 6	406
10	847	2 men. 3.	G F 7	
11	848	3	E D 8	
12	849	4	C B 9	
13	850	5	A G 10	407
14	851	6	F E 11	
15	852	7	D C 12	
1	853	8	B A 13	
2	854	1 Ioānes Anglic ^o	A G 14	
3	855	2 foemia an. 2. m. 1.	F E 15	408
4	856	1 Benedictus. 3.	E D 1	
5	857	2 an. 2. m. 6.	C B 2	
6	858	3	A G 3	
7	859	1 Nicolaus. 1.	F E 4	409
8	860	2 an. 9. m. 9.	D C 5	
9	861	3	B A 6	
10	862	4	G F 7	
11	863	5	E D 8	410

Lotharius an. 15.

His duobus annis
possumus dicere se
Ludoni dem Romanā va-
cus, z. casse eo q foemina
an. 21. non est capax ordi-
nis neq pōtificat^o.

Indi- tiões	Anni Dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
12	864	6	B A 9	
13	865	7	G 10	411
14	866	8	F 11	
15	867	9	E 12	
1	868	10	D C 13	
2	869	1 Adrianus. 2.	B 14	412
3	870	2 an. 5. m. 9.	A 15	
4	871	3	G 16	
5	872	4	F E 17	
6	873	5	D 18	413
7	874	1 Ioannes. 8.	C 19	
8	875	2 an. 10.	B 20	
9	876	3	A G 21	
10	877	4	F 1	414
11	878	5	E 2	
12	879	6	D 1	
13	880	7	C B 2	
14	881	8	A 3	415
15	882	9	G 4	
1	883	10	F 5	
2	884	1 Martinus. 2.	E D 6	
3	885	2 an. 1. m. 5.	C 7	
4	886	1 Adrianus. 3.	B 8	416
5	887	1 Stephanus. 5.	A 9	
6	888	2 an. 6.	G F 10	
7	889	3	E 11	417
8	890	4	D 12	
9	891	5	C 1	
10	892	6	B A 2	
11	893	1 Formosus	G 3	418
12	894	2 an. 5. m. 6.	F 4	
13	895	3	E 5	
14	896	4	D C 6	
15	897	5	B 7	419
1	898	6 Bonifacius. 6. d. 26.	A 8	
2	899	1 Stepha. 6. a. 1. m. 3.	G 9	
3	900	1 Romanus men. 4. Theodorus. 2. d. 20.	F E 10	

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
4	901	1 Ioanes. 9. an.	D 11	
5	902	2 z. d. 5.	C B 12	420
6	903	1 Benedictus. 4.	B 1	Ludonicus. 3. an. 10.
7	904	2 an. 3. m. 4.	A G 2	
8	905	3 Leo. 5. d. 40.	F 3	
9	906	1 Christoforus	E D 4	421
10	907	1 Sergi. (m. 7.	B 5	
11	908	2 us. 3. an. 7.	C B 6	
12	909	3 men. 4.	A 7	
13	910	4	G 8	422
14	911	5	F 9	
15	912	6	E D 10	
1	913	7	C 1	Conradus. 1. Ordo Cluniacē- an. 7. sis inchoat. 423
2	914	1 Anastasius. 3.	B 2	
3	915	2 an. 2. m. 2.	A 3	
4	916	1 Lando. m. 6.	G F 4	
5	917	1 Ioannes. 10.	E D 5	
6	918	2 an. 13. m. 2.	C 6	424
7	919	3	B A 7	
8	920	4	G 1	Henricus. 1. an. 18.
9	921	5	F 2	
10	922	6	E 3	425
11	923	7	D C 4	
12	924	8	B 5	
13	925	9	A 6	
14	926	10	G 7	426
15	927	11	F 8	
1	928	12	E D 9	
2	929	13	C 10	
3	930	1 Leo. 6. m. 7.	B 11	427
4	931	1 Stephanus. 7.	A G 12	
5	932	2 an. 2. m. 1.	F 13	
6	933	1 Ioannes. 11.	E 14	
7	934	2 an. 4. m. 10.	D 15	428
8	935	3	C B 16	
9	936	4	A 17	
10	937	5	D 18	

TABVLÆ

Indi- tiões	Anni Dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
			Otho primus an. 36.	429
I I	938	I Leo. 7. an. 2.		
I 2	939	Z men. 6.		
I 3	940			
I 4	941	I Stephanus. 8.		430
I 5	942	Z an. 2. m. 4.		
I	943	3		
2	944	I Martinus. 3.		
3	945	Z an. 3. m. 6.		431
4	946	3		
5	947	I Agapitus. 2.		
6	948	Z an. 7. m. 4.		
7	949	3		432
8	950	4		
9	951	5		
	952	6		
I 0	953	7		433
I I	954	I Ioannes. I 2.		
I 2	955	Z an. 8. m. 3.		
I 3	956	3	Transfertur imperium ad Germanos.	
I 4	957	4		434
I 5	958	5		
I	959	6		
2	960	7		
3	961	8		435
4	962	I Bñdictus. 5.		
5	963	I Leo. 8. an. I.		
6	964	Z men. 4.		
7	965	I Ioannes. I 3.		436
8	966	Z an. 7. m. I I.		
9	967	3		
I 0	968	4		
I I	969	5		437
I 2	970	6		
I 3	971	7		
I 4	972	8		
I 5	973	I Bñdictus. 6.		438
I	974	Z an. I. m. 6.	Otho. 2. an. I 0.	

ANNALES TEMPORVM

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
3	975	I Donns. 2. a. I.	C 2	
4	976	I Bonifaci. 7. m. 7.	B A 3	
5	977	Z Benedictus. 7.	G 4	
6	978	3 an. 8. m. 6.	F 5	439
7	979	4	E 6	
8	980	5	D C 7	
9	981	6	B 8	
I 0	982	7	A 9	440
I I	983	8 Joānes. I 4. m. 8.	G I 0	
I 2	984	I Joānes. I 5. m. 4.	F E I	Otho. 3. an. I 9.
I 3	985	I Ioānes. I 6.	D 2	
I 4	986	Z an. I 0. m. 6.	C 3	441
I 5	987	3	B 4	
I	988	4	A G 5	
2	989	5	F 6	
3	990	6	E 7	442
4	991	7	D 8	
5	992	8	C B 9	
6	993	9	A I 0	
7	994	I 0	G I I	443
8	995	I Gregorius. 5.	F I 2	
9	996	Z an. 2. m. 5.	E D I 3	
I 0	997	I Joānes. I 7. m. I 0.	C I 4	
I I	998	I Syluester. 2.	B I 5	444
I 2	999	Z an. 4. m. I.	E I 6	
I 3	I 000	3	G F I 7	
I 4	I 001	4 Joānes. I 8. m. 4.	E I 8	
I 5	I 002	I Ioannes. I 9.	D I 9	445
I	I 003	Z an. 4. m. 4.	C I	Henricus. 2. an. 22.
2	I 004	3	B A 2	
3	I 005	4	G F 3	
4	I 006	5	E 4	446
5	I 007	I Sergius. 4.	F 5	
6	I 008	Z an. 2. m. 7.	D C 6	
7	I 009	3	B 7	
8	I 010	I Benedictus. 8.	A 8	447
9	I 011	Z an. I I. m. I.	G 9	

TABVLA

Indi- tiões	Anni Dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
10	1012	3	10 Ordo Camadulensis in- choatur.	448
11	1013	4		
12	1014	5		
13	1015	6		
14	1016	7		
15	1017	8		449
1	1018	9		
2	1019	10		
3	1020	11		
4	1021	1	Vacat sedes	450
5	1022	1	Ioānes. 20.	
6	1023	2	an. 11.	
7	1024	3		
8	1025	4		
9	1026	5		
10	1027	6		
11	1028	7		
12	1029	8		451
13	1030	9		
14	1031	10		
15	1032	11		
1	1033	1	Benedict⁹. 9.	453
2	1034	2	an. 13. m. 3.	
3	1035	3		
4	1036	4		
5	1037	5		
6	1038	6		454
7	1039	7		
8	1040	8		
9	1041	9		455
10	1042	10		
11	1043	11		
12	1044	12	(m. z. A	
13	1045	13	Syluefter. 3.	456
14	1046	1	Gregori⁹. 6.	
15	1047	2	an. z. m. 3.	
1	1048	1	Clemēs. z. C Damafus. z. B	

ANNALES TEMPORVM

129

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
2	1049	1	Leo. 9.	
3	1050	2	an. 5. m. z.	457
4	1051	3		
5	1052	4		
6	1053	5		
7	1054	1	Victor. z.	458
8	1055	2	an. z. m. 8.	
9	1056	3		
10	1057	1	Stephanus. 9. m. 10.	
11	1058	1	Bñdictus. 10. m. 9.	459
12	1059	1	Nicolaus. z.	
13	1060	2	an. z. m. 6.	
14	1061	3		
15	1062	1	Alexander. z.	460
1	1063	2	an. 11. m. 6.	
2	1064	3		
3	1065	4		461
4	1066	5		
5	1067	6		
6	1068	7		
7	1069	8		
8	1070	9		
9	1071	10		
10	1072	11		
11	1073	12		
12	1074	1	Gregorius. 7.	463
13	1075	2	an. 12. m. 1.	
14	1076	3		
15	1077	4		
1	1078	5		
2	1079	6		
3	1080	7		
4	1081	8		
5	1082	9		465
6	1083	10		
7	1084	11		
8	1085	12		

Io. Lucidus R

TABVLÆ

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani (m.4.)	Imperatores Romani	Olym- piades
9	1086	1 Victor. 3. a. 1.	30 Ordo Cartusienſium ſu-	466
10	1087	2 Vacat m. 5.	31 mitinitium.	
11	1088	1 Vrbanus. z. B	32	
12	1089	2 an. 1 z. m. 4.	33	
13	1090	3	34	467
14	1091	4	35	
15	1092	5	36	
1	1093	6	37	468
2	1094	7	38	
3	1095	8	39	
4	1096	9	40	
5	1097	10	41	
6	1098	11	42 Cisterciēſis ordo inchoatus,	469
7	1099	12	& primū eius cœnobiū fun-	
8	1100	1 Paſchalis. z. A	43 datū: & anno ſequenti, ſcil-	
9	1101	2 an. 18. m. 6.	44 cet. 1099. Hieruſalem capi-	
10	1102	3	45 tur a Christianis duce Go-	470
11	1103	4	46 tifredo die. 15. Iulii feria. 6.	
12	1104	5	47 Qui ibidē electus in regem,	
13	1105	6	48 noluit aureā ferre coronam:	
14	1106	7	49 vbi Chriſtus ſpinea tuiſſet.	471
15	1107	8	50 Henticus. 5. an. 20.	
1	1108	9	1	
2	1109	10	2	
3	1110	11	3	472
4	1111	12	4	
5	1112	13	5	
6	1113	14	6	
7	1114	15	7	473
8	1115	16	8	
9	1116	17	9	
10	1117	18	10	
11	1118	1 Gelafius. z. an. 1.	11	474
12	1119	1 Califtus. z.	12	
13	1120	2 an. 5. m. 10.	13	
14	1121	3	14 Ordo templaris militiae: &	
15	1122	4	15 ordo Præmonſtratenſium	475
			16 inceperunt.	

ANNALES TEMPORVM

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
1	1123	5	17	
2	1124	6	18	
3	1125	1 Honorius. z.	19	
4	1126	2 an. 5. m. z.	20	476
5	1127	3	1 Lotarius. z. an. 11.	
6	1128	4	2	
7	1129	5	3	
8	1130	1 Innocētius. z.	4	477
9	1131	2 an. 13. m. 8.	5	
10	1132	3	6	
11	1133	4	7	
12	1134	5	8	478
13	1135	6	9	
14	1136	7	10	
15	1137	8	11	
1	1138	9	1 Conradus. 3. an. 15.	479
2	1139	10	2	
3	1140	11	3	
4	1141	12	4	480
5	1142	13 (m. 5.)	5	
6	1143	14 Coeleſtinus. z.	6	
7	1144	1 Luci. z. m. 11.	7	
8	1145	1 Eugenius. 3.	8	
9	1146	2 an. 8. m. 7.	9	481
10	1147	3	10	
11	1148	4	11	
12	1149	5	12	
13	1150	6	13	482
14	1151	7	14	
15	1152	8	15	
1	1153	9 (an. 1. m. 4.)	1 Fredericus. 1. an. 37.	483
2	1154	1 Anaſtaſius. 4.	2	
3	1155	1 Adrianus. 4.	3	
4	1156	2 an. 4. m. 10.	4	
5	1157	3	5	
6	1158	4	6	484
7	1159	5	7	

TABVLÆ

Indi- tiones	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
8	1160	1 Alexander. 3.	C B 8
9	1161	2 an. 21. m. 11	A 9
10	1162	3	G 10
11	1163	4	F 11
12	1164	5	E D C 12
13	1165	6	B 13
14	1166	7	A 14
15	1167	8	G F E 15
1	1168	9	D C B 16
2	1169	10	A G F 17
3	1170	11	E D C 18
4	1171	12	B A G 19
5	1172	13	F E D 20
6	1173	14	C B A 21
7	1174	15	G F E 22
8	1175	16	D C B 23
9	1176	17	A G F 24
10	1177	18	E D C 25
11	1178	19	B A G 26
12	1179	20	F E D 27
13	1180	21	C B A 28
14	1181	22	G F E 29
15	1182	1 Lucius. 3.	D C B 30
1	1183	2 an. 4. m. 2.	A G F 31
2	1184	3	E D C 32
3	1185	4	B A G 33
4	1186	1 Urbanus. 3. a. 1. m. 10.	F E D 34
5	1187	2 Gregorius. 8. m. 1.	C B A 35
6	1188	1 Clemens. 3.	G F E 36
7	1189	2 an. 3. m. 5.	D C B 37
8	1190	3	A G F 38
9	1191	1 Coelestinus. 3.	E D C 39
10	1192	2 an. 6. m. 8.	B A G 40
11	1193	3	F E D 41
12	1194	4	C B A 42
13	1195	5	G F E 43
14	1196	6	D C B 44

Hierusalē capitur a Saladi-
nodie. 2. Octobris feria. 6.
Henricus. 6. an. 10.

ANNALES TEMPORVM 131

Olym- piades	Indi- tiones	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
	15	1197	7		8
	1	1198	1 Innocētius. 3.		9
485	2	1199	2 an. 18. m. 4.		10
	3	1200	3	B A G 1	Philippus Ordo humiliato- an. 9. rum confirmatur.
	4	1201	4	B A G F E 2	
	5	1202	5	D C B 3	495
486	6	1203	6	D C B 4	
	7	1204	7	D C B 5	
	8	1205	8	D C B 6	
	9	1206	9	D C B 7	496
487	10	1207	10	D C B 8	
	11	1208	11	F E D 9	Otho. 4. an. 3.
	12	1209	12	F E D C B 1	497
	13	1210	13	F E D C B 2	
488	14	1211	14	F E D C B 3	
	15	1212	15	A G F 1	Fredericus. 2. an. 33.
	1	1213	16	A G F E 2	
	2	1214	17	A G F E D 3	498
489	3	1215	18	A G F E D C B 4	Concilium Lateranense Ordo prædicatoꝝ confir- matur per Honorium. 3.
	4	1216	1 Honorius. 3.	C B A 5	
	5	1217	2 an. 10. m. 7.	C B A 6	499
	6	1218	3	G F E D C B A 7	
	7	1219	4	G F E D C B A 8	
	8	1220	5	E D C B A 9	
	9	1221	6	E D C B A 10	
490	10	1222	7	E D C B A 11	500
	11	1223	8	E D C B A 12	Ordo minorꝝ confirmat.
	12	1224	9	G F E D C B A 13	
	13	1225	10	G F E D C B A 14	
491	14	1226	11	G F E D C B A 15	501
	15	1227	1 Gregorius 9.	D C B A G F E 16	
	1	1228	2 an. 14. m. 3.	D C B A G F E 17	
	2	1229	3	D C B A G F E 18	
492	3	1230	4	D C B A G F E 19	502
	4	1231	5	D C B A G F E 20	
	5	1232	6	D C B A G F E 21	
	6	1233	7	D C B A G F E 22	

Io. Lucidus R. iiii

TABVLÆ

Indi- tiões	Anni Dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
7	1234	8	A 23	503
8	1235	9	G 24	
9	1236	10	F 25	
10	1237	11	D 26	504
11	1238	12	C 27	
12	1239	13 (d. 18.)	B 28	
13	1240	14 Cœlestin ⁹ . 4.	A 29	
14	1241	1 Vacat sedes	F 30	505
15	1242	2 an. 1. m. 9.	E 31	
16	1243	1 Innocētius. 4.	D 32	
17	1244	2 an. 1. m. 6.	C 33	
18	1245	3	B 34	506
19	1246	4	A 35	
20	1247	5	G 36	
21	1248	6	E 37	
22	1249	7	D 38	507
23	1250	8	C 39	
24	1251	9	B 40	
25	1252	10 Alphonſi æra astrologis de-	A 41	
26	1253	11 ſeruiens incipit anno a nati-	G 42	
27	1254	12 uitate domini. 1251. <i>maia</i>	F 43	508
28	1255	1 Vacat sedes	D 44	
29	1256	2 an. 2.	C 45	
30	1257	1 Alexander. 4.	B 46	
31	1258	2 an. 6. m. 6.	A 47	509
32	1259	3	G 48	
33	1260	4	E 49	
34	1261	5	D 50	510
35	1262	6	C 51	
36	1263	1 Urbanus. 4.	B 52	
37	1264	2 an. 3. m. 1.	A 53	
38	1265	3 Vacat ſe. m. 5.	G 54	511
39	1266	1 Clemens. 4.	F 55	
40	1267	2 an. 3. m. 9.	D 56	
41	1268	3	C 57	
42	1269	4	B 58	512
43	1270	1 Vacat ſedes	A 59	
		2 an. 2. m. 2.		

ANNALES TEMPORVM

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
14	1271	2	D 27	
15	1272	1 Gregorius. 10.	C 28	
16	1273	2 an. 4. m. 2.	B 29	1 Rodulphus Concilium
17	1274	3	A 30	2 an. 19. Lugdunēse. 513
18	1275	4	G 31	
19	1276	1 Innocētius. 5. m. 6.	F 32	
20	1277	1 Adrianus. 5. m. 1.	E 33	
21	1278	1 Vacat ſedes m. 6.	D 34	514
22	1279	2 Nicolatus. 3.	C 35	
23	1280	3 an. 3. m. 8.	B 36	
24	1281	4 Vacat ſe. m. 5.	A 37	
25	1282	1 Martinus. 4.	G 38	515
26	1283	2 an. 4. m. 2.	F 39	
27	1284	3	E 40	
28	1285	4	D 41	
29	1286	1 Denorius. 4. an. 1.	C 42	516
30	1287	1 Vacat ſedes m. 10.	B 43	1 Ordo Carmelitarum refor-
31	1288	1 Nicolatus. 4.	A 44	matur: ac etiā ordo Seruor-
32	1289	2 an. 4. m. 1.	G 45	rum per Honorium. 4.
33	1290	3	F 46	517
34	1291	4	E 47	
35	1292	1 Vacat ſedes	D 48	1 Vacat imperium an. 1.
36	1293	2 an. 2. m. 3.	C 49	1 Aſtalphus an. 6.
37	1294	1 Cœlestinus. 5. m. 6.	B 50	518
38	1295	1 Bonifacius. 8.	A 51	
39	1296	2 an. 8. m. 9.	G 52	
40	1297	3	F 53	1 Ordo Cœleſtinorum con-
41	1298	4	D 54	firmatur. 519
42	1299	5	C 55	1 Albertus an. 10.
43	1300	6	B 56	
44	1301	7	A 57	
45	1302	8	G 58	520
46	1303	9 (men. 8.)	F 59	
47	1304	1 Bñdictus. 11.	E 60	
48	1305	1 Va. ſe. ā. 1. m. 1.	D 61	
49	1306	1 Clemens. 5.	C 62	521
50	1307	2 an. 8. m. 10.	B 63	
			A 64	

R iiii

TABVLÆ

Indi- tiões	Anni Dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
6	1308	3	G F 10	
7	1309	4	F E 11	Henricus.7.an.4.m.9.
8	1310	5	E D 12	522
9	1311	6	D C 13	Concilium Vienense.
10	1312	7	C B 14	
11	1313	8	B A 15	
12	1314	9	A G 16	Vacat imperium an. 1.
13	1315	1	G F 17	Ludonicus.4.Banarus
14	1316	2	F E 18	an.3z.
15	1317	1	E D 19	
1	1318	2	D C 20	524
2	1319	3	C B 21	
3	1320	4	B A 22	
4	1321	5	A G 23	
5	1322	6	G F 24	525
6	1323	7	F E 25	
7	1324	8	E D 26	
8	1325	9	D C 27	
9	1326	10	C B 28	526
10	1327	11	B A 29	
11	1328	12	A G 30	
12	1329	13	G F 31	
13	1330	14	F E 32	527
14	1331	15	E D 33	
15	1332	16	D C 34	
1	1333	17	C B 35	
2	1334	18	B A 36	528
3	1335	1	A G 37	
4	1336	2	G F 38	
5	1337	3	F E 39	529
6	1338	4	E D 40	
7	1339	5	D C 41	
8	1340	6	C B 42	
9	1341	7	B A 43	530
10	1342	1	A G 44	
11	1343	2	G F 45	
12	1344	3	F E 46	

ANNALES TEMPORVM

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
13	1345	4	B A 31	
14	1346	5	A G 32	531
15	1347	6	G F 1	Carolus.4.an.3z.
1	1348	7	F E 2	Pestis maxima vbiq.
2	1349	8	E D 3	
3	1350	9	D C 4	532
4	1351	10	C B 5	
5	1352	11	B A 6	
6	1353	1	A G 7	
7	1354	2	G F 8	533
8	1355	3	F E 9	
9	1356	4	E D 10	
10	1357	5	D C 11	
11	1358	6	C B 12	534
12	1359	7	B A 13	
13	1360	8	A G 14	
14	1361	9	G F 15	
15	1362	10	F E 16	535
1	1363	1	E D 17	
2	1364	2	D C 18	
3	1365	3	C B 19	
4	1366	4	B A 20	536
5	1367	5	A G 21	
6	1368	6	G F 22	
7	1369	7	F E 23	
8	1370	8	E D 24	Ordo sanctæ Brigide &
9	1371	1	D C 25	ordo montis olinarum
10	1372	2	C B 26	confirmantur.
11	1373	3	B A 27	
12	1374	4	A G 28	538
13	1375	5	G F 29	
14	1376	6	F E 30	
15	1377	7	E D 31	
1	1378	8	D C 32	539
2	1379	1	C B 1	Vincellaus an.2z.
3	1380	2	B A 2	
4	1381	3	A G 3	

TABVLÆ

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
5	1382	4	E
6	1383	5	D
7	1384	6	B
8	1385	7	A
9	1386	8	G
10	1387	9	F
11	1388	10	E
12	1389	11	D
13	1390	12	C
14	1391	1 Bonifacius. 9. an. 14. m. 9.	B
15	1392	2	A
1	1393	3	F
2	1394	4	E
3	1395	5	D
4	1396	6	C
5	1397	7	B
6	1398	8	A
7	1399	9	G
8	1400	10	F
9	1401	11	E
10	1402	12	D
11	1403	13	C
12	1404	14	B
13	1405	1 Innocētius. 7. an. 2.	A
14	1406	2	G
15	1407	1 Gregorius. 12. an. 2. m. 7.	F
1	1408	2	E
2	1409	3	D
3	1410	1 Alexā. 5. m. xi.	C
4	1411	1 Ioannes. 23. an. 4. m. 10.	B
5	1412	2	A
6	1413	3	G
7	1414	4	F
8	1415	5	E
9	1416	1 Vacat sedes	D
10	1417	2 an. 2. m. 6.	C
11	1418	1 Martinus. 5. an. 13. m. 3.	B

Olym-
piades

540

541

542

543

544

545

546

547

548

549

540

541

542

543

544

545

546

547

548

549

540

541

542

543

544

545

546

547

548

549

540

541

542

543

544

545

546

547

548

549

540

541

542

543

544

545

546

547

548

549

ANNALES TEMPORVM

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
12	1419	2	A	9
13	1420	3	F	10
14	1421	4	E	11
15	1422	5	D	12
1	1423	6	C	13
2	1424	7	B	14
3	1425	8	A	15
4	1426	9	G	16
5	1427	10	F	17
6	1428	11	E	18
7	1429	12	D	19
8	1430	13	C	20
9	1431	1 Eugenius. 4. an. 16.	B	21
10	1432	2	A	22
11	1433	3	F	23
12	1434	4	E	24
13	1435	5	D	25
14	1436	6	C	26
15	1437	7	B	27
1	1438	8	A	se. 554
2	1439	9	F	1 Albertus. 2. Conciliū basilie an. 2. Conciliū Florentinū.
3	1440	10	E	1 Fredericus. 3. an. 47.
4	1441	11	D	2
5	1442	12	C	3
6	1443	13	B	4
7	1444	14	A	5
8	1445	15	G	6
9	1446	16	F	7
10	1447	1 Nicolans. 5. an. 8.	E	8
11	1448	2	D	9
12	1449	3	C	10
13	1450	4	B	11
14	1451	5	A	12
15	1452	6	G	13
1	1453	7	F	14
2	1454	8	E	15
3	1455	1 Calistus. 3. an. 3. m. 3.	D	16

I vide que scripsi In p runcapio huius //
libri folio. 7. pla. 1. en el papel //
blanco. y onu phro onu chro m co cck //
sastro Se en mendo y pone como mercator.

Constantinopolis capitar 558
a Turcis. die. 29. de mayo //
Ano dñi 1453. de dñi in chro m co. en feby bbr. //
matheus palmerig hoc ipse pont in hoc Año. sed
gerardus mercator eodem die Sed Año. 1452.
feria. 2. pentecostes. que magis veruz. quid quid
dicat Onuphrius in roma. pncip. qui pont die. 29.
may. ano dñi. 1453. in pla. 165. rom. pncip. Sed //
papa pius. 2. dicit hoc fuisse. año natiuitatis //
1452. que est veruz. et forasituz fidi rone //
// mai. An. 80. 1453. vide //

TABVLÆ

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
4	1456	Z	D C 17 Victoria Christianoge	
5	1457	3	B 18 contra Turcas 8. idus	
6	1458	4	A 19 Augusti. Joane barboza //	559
7	1459	1 Pius. z.	G 20 et Joane de capistrano du	
8	1460	Z an. 6.	F 21 ci bus: <i>L. de in fortali //</i>	
9	1461	3	E 22 <i>huo fidei habet libro //</i>	
10	1462	4	D 23 <i>4. in bello. 157. bbi //</i>	560
11	1463	5	C 24 legit q fuit her bido //	
12	1464	6	B 25 <i>ria die magdalme die</i>	
13	1465	1 Paulus. z.	A 26 <i>22. July: L</i>	
14	1466	Z an. 6. m. 10.	F 27	561
15	1467	3	E 28	
1	1468	4	D 29	
2	1469	5	C 30	
3	1470	6	B 31	562
4	1471	1 Xystus. 4.	A 32	
5	1472	Z an. 13.	G 33	
6	1473	3	E 34	
7	1474	4	D 35	563
8	1475	5	C 36	
9	1476	6	B 37	
10	1477	7	A 38	
11	1478	8	G 39	564
12	1479	9	E 40	
13	1480	10	D 41	
14	1481	11	C 42	
15	1482	12	B 43	565
1	1483	13	A 44	
2	1484	1 Innocētius. 8	G 45	
3	1485	Z an. 7. m. 11.	E 46	
4	1486	3	D 47	566
5	1487	4	C 1	
6	1488	5	B 2	
7	1489	6	A 3	
8	1490	7	G 4	567
9	1491	8	E 5	
10	1492	1 Alexāder. 6.	D 6	
		an. 11.	C	

ANNALES TEMPORVM

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades.
11	1493	Z	F 7	
12	1494	3	E 8	568
13	1495	4	D 9	
14	1496	5	C B 10	
15	1497	6	A 11	
1	1498	7	G 12	569
2	1499	8	F 13	
3	1500	9	E 14	
4	1501	10	C 15	
5	1502	11 Pius. 3. d. 17.	B 16	570
6	1503	1 Julius. z.	A 17	Ordo minimorum con/
7	1504	Z an. 10.	G F 18	firmatur.
8	1505	3	E 19	
9	1506	4	D 20	571
10	1507	5	C 21	
11	1508	6	B A 22	
12	1509	7	G 23	<i>- oran Segano a. 18. //</i>
13	1510	8	F 24	<i>de mayo año dñj. 1509 // 572</i>
14	1511	9	E 25	
15	1512	10	D C 26	Concilium Lateranēse in
1	1513	1 Leo. 10.	B 27	choatur & annis quinq
2	1514	Z an. 8. m. 8.	A 28	perdurat. <i>y este año de //</i>
3	1515	3	G 29	<i>1512. a. xj. de abril</i>
4	1516	4	F E 30	<i>domingo y pasqua de //</i>
5	1517	5	D 31	<i>re surrecion fue la //</i>
6	1518	6	C 32	<i>battalla de zabeza: L //</i>
7	1519	7	B 33	
8	1520	8	A G 1	Carolus. 5. an.
9	1521	9	F 2	
10	1522	10 Adrianus. 6.	E 3	Rhodus capitur a Turc
11	1523	Z an. 1. m. 8.	D 4	cis completo anno do
12	1524	1 Clemens. 7.	C B 5	mini. 1522.
13	1525	Z an. 10. m. 10.	A 6	
14	1526	3	G 7	576
15	1527	4	F 8	Roma capitur ab Hispanis
1	1528	5	E D 9	atq Germanis mēse Maio.
2	1529	6	C 10	

CANONES

3	1530	7	B	11
4	1531	8	A	12
5	1532	9	G	13
6	1533	10	E	14
7	1534	11	D	15
8	1535	1	C	16

CANONES IN TABVLAM PERPETVAM temporum & festorum mobilium.

Abulam perpetuam temporū & festorum mobilium post emendationes tempore nuper edidimus: vt per eam facile reperiamus ea, quæ gesta narrantur et certo die. Quare per columnas proprias digessimus autem numerum: epactam: cyclū solarem: literā dñicalem: Paschæ solennitatē: & annos anatiuitate dñi. Omissimus tñ breuitatis causa cōcurrentes clauis festorum mobilium & regulares, quæ ad institutum parum pertinent. Prima igitur columna tabulæ, vt in superscriptione annotatur, continet autem numerum: qui est cyclus lunaris decēnouennalis ad inueniendas lunæ cōgressiones cum Sole. Hi decem & nouem numeri autem vulgo dicti, describuntur. 1 9. literis alphabeti ab. A. vsq; ad. E. in martyrologio: sed alibi annotantur numeris arithmetis.

Numerus autem quotus cycli decēnouennalis hoc pacto cognoscitur. Annis Christi domini oblatis iunge vnitatem: quia vt Dionysio abbati Romano placet, Christus natus est in calce anni primi decēnouennalis cycli. Productum diuide per. 1 9. & facta diuisione, siquid residuum fuerit, pro quoto cycli decēnouennalis teneto. Si nihil, complementum totius cycli sumito. Secunda columna epactā ostendit. Continet enim epacta. 1 1. dies qui superexcreant in anno cōi solari supra. 1 2. Lunæ congressiones cum Sole. Series autē & numerus epactarum talis est. Anno primo cycli decēnouennalis epactæ numerantur. 1 1. Secundo anno superadditis. 1 1. resultant. 2 2. Tertio vero quoniam adiunctis. 1 1. fiunt. 3 3. superates integrā lunationem abiectis. 3 0. remanēt. 3. & sic deinceps. 1 1. semp adiectis, vt ex hac formula colligi potest.

TABELLA EPACTARVM.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	Aurei n̄i
11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	Epactæ.

Y digo q aqui parece tambien q su lucido nota de culpa adomiso pnes dice. vt diomiso abbati // romano placet. quasi quicquid dicit q adomiso la paricio esto anse. no siendo a cab. verda. em pora bien sabia su lucido q diomiso en esto dezia verdad. Si el assi lo deyo digo q no lo niego. pero presuuesto q lucido dice abelto digo no se por q su lucido y stoflexino y otros hazio maladotio carigan la mano dizen do q diomiso erro en su cydo de. Smb 532. omes. en la qual quision querria qo remilla en favor de diomiso con cada qual de sus contrarios. y sea el pmo q su lucido aqui en esta plana. y dezia anse a su lucido // Señor su lucido yo obli quierdo qgun faz si diomiso erro en dezia q christus natus est in calce anni primi de amnouennalis cycale. a lo qual bñe q dizeis q no por q bod Señor y con verdad dezy lo mismo pnes de dña quenta de todo este libro & collige que el

FESTORVM MOBILIVM

Etiam epactæ quotus anno facile hoc modo inueniri possunt. Cōsidera anni Christi oblatis aureum numerum: quem multiplica per. 1 1. & productum partire per. 3 0. & quod residuum fuerit habeto pro epactis anni propositi. Iulius Cæsar principium autem numeri calendis Ianuarii mutari cōstituit. Epactæ vero iuxta morem vulgi mutantur calendis Martii. Si scire volueris quot dies habeat Luna: accipe numerum epactæ anni tui: cui numero superadde tot vnitates quot calendæ fuerint a Martio inclusive vsq; ad mensem, cuius Lunā queris: & rursum adiuuge tot vnitates, quot dies habes illius mensis. Quot ergo simul inuenias vnitates collegeris, tot erūt dies Lunæ. & si. 3 0. excederint, tūc illis abiectis, numerus qui superauerit, diem Lunæ indicabit.

Tertia columna cyclum solarem demonstrat. Vocat autem cyclus solaris spatium. 2 8. annorū solarium, hoc est orbis vel circulus solaris: nō q Sol in eodem spatio tēporis peragat cursum zodiaci: sed quoniā in. 2 8. annis ad sua debita redeūt principia omnes varietates quæ ex litera solari, hoc est dominicali: & bissexto contingere possunt. Ratio. 2 8. annorū hæc est. Cum enim dies hebdomadæ sint septem & bissexto tantūmodo quarto anno contingat: si per quatuor septem multiplicauerimus, emerget numerus annorū. 2 8. in quibus oēs varietates quæ per literam dñicalem & bissexto accidere possunt, in pristina redibunt formam: & bissexto per oēs serias currit. Si vero scire cupis quotus sit annus cycli solaris: annis dñi adde. 9. numerū collectum partire per. 2 8. Si nihil remaserit, accipe vltimum numerum cycli solaris, hoc est. 2 8. pro quoto. Si aliquid residuum fuerit: id ostendit tibi numerum cycli solaris.

Quarta columna continet literam dominicalem: quæ quotannis mutatur ex gemina causa. Prima est quoniam annus solaris communis. 3 6 5. continet dies: quos si per septem diuiseris, videbis in quotiente. 5 2. hebdomadas & diē vnum residuū. Cum igitur feriarū elementa sint septē, scilicet. a. b. c. d. e. f. g. quibus crebra repetitione oēs cōplemus, & numeramus hebdomadas: tādē vnus erit

Tabella cycli solaris cū istis dñicalibus.

1	g	f
2	e	
3	d	
4	c	a
5	b	a
6	g	
7	f	
8	e	
9	d	c
10	b	g
11	a	aut.
12	g	gno.
13	f	e.
14	d	da.
15	c	ci.
16	b	bus
17	a	g
18	f	g
19	e	g
20	d	g
21	c	b
22	a	
23	g	
24	f	
25	e	d
26	c	
27	b	
28	a	

Ibi. cycli. // Si licet tabula sequentis. alioqui in cyclo del in circulo non est reposita principium: et cyclo huius tabule habet his vocibus. fallit eba solo et f. aug. p. m. anq. est. 12. cycle fons est et vt habet in om pnto mayora compam.

Si quis natus so amansuo nascido en vn Sabado el qual (Cyclo Solar no deordinado) fue a. 26. de dez. q fue bn año bissexto in litteris. D. C. el qual año fue el año q puero al año pmo del Señor del qual libamos agora con fida nuesta quenta bñaly hon. y el dño dñm q el Sol. amansuo nascido pmo en el año de 1582. en la qual quisa de dez. anse // Omnes qui diomiso imitati sunt excederunt vt campan in libro de compnto maiori et parly ep̄c fore Sem pro mensis et de lo q contiendo quam sin culpa culpando adomiso sin tener el culpa ninguna. y por q dño ay más que dezy fallat sea lo de mas en la foja blanca q es la segunda foja de este libro en la plana. 1. de Signis. Ft. et vide fol. 179. pla. 2.

Ibi. quia vt diomiso placet // No digo q si hoc diomiso placet // para lucido adomiso por q lucido tiene lo mismo con verdad per q el bñaly que el. S. r. n. a. s. u. a. s. n. del año q fudo // vno de Anzoono. y lucido de sc̄o tradize vt folio. 175. pl. 1. do pñe tener diomiso otra quenta q la de ay

Nota p bñaly nora bñaly bñaly habit. //

Ibi. qz vt diomiso et r // pñe qz et r. c. a. p. a. c. e. la taban tan y mal adio niso. por q diomiso enta dno q el dno en q el. S. r. n. a. s. u. a. s. n. de dno de dno de. // amanz ex p. k. o. s. e. s. hor est In laznacione como los et r. u. g. o. s. lo vñaly n. a. m. a. r. de qno s. r. u. p. h. folio. 166. pl. 2. et folio. 175. pla. 1.

dies residuus propter quem in Romano calendario. A. litera in anni principio calendis Ianuarii: & eadem. A. litera in fine die ultima Decembris inscribitur. Quare necesse erit anno completo literam dominicalem mutari. Inde etiam palam est easdem literas retrograde numerari. Secunda huius mutationis causa ex anno bissextili oritur. Annus enim solaris. C. Iulii Cæsaris ex. 365. diebus & sex horis conflatur: quæ annuatim collectæ in quarto anno diem constituent. Is sexto calendis Martii, hoc est die. 24. Februarii in litera. F. repetita intercalatur: & ex consecutione fit litera dominicalis immutatio. Inuenio igitur numero cycli solaris per tabellam: litera dominicalis manifestabitur. In prima namque columnula in qua re numerum cycli solaris per doctrinam prius datam inuenitur: cui è directo in alia columnula est litera dominicalis. Quæ si unica fuerit annum comunem indicabit: si duplex, bissextilem. Prior litera usque ad festum sancti Matthiæ comoda erit: posterior, reliquæ parti anni aptabitur.

Quinta columna demonstrat paschalem solennitatem die Domini celebrandam iuxta ritum ecclesiæ iam diu seruatum secundum supputationem Dionysii Abbatis. Ex hoc festo paschali facile quisque per se ipsum reperire potest reliqua festa mobilia sibi correspondentia hoc modo. A dominica paschali retrograde in calendario sex hebdomadas numeraueris, deduceres in dominicam quadragesimæ. A qua si tres computaueris, Dominicam septuagesimæ ostendes. Memento tamen, ut in anno bissextili Februario viginti nouem dies tribuas: & in posterioribus eius diebus (ut negocium postulat) ad posteriorem literam dominicalem transeundam esse. Præterea à die Paschæ, supputa. 5. hebdomadas: & incidet dominicam Rogationum, & in duas in Pentecosten.

In reliquis vero columnis descripsimus annos domini ita quod in sexta sint anni Domini à principio tabulæ successiue usque in finem eius: & rursus in septima ab initio ad calcem tabulæ. Similiter in octaua & nona: quibus addi poterunt columnæ annorum Domini in perpetuum. Incepimus autem in sexta columna ante natiuitatem domini annis. 44. Quo tempore Iulius Cæsar calendarium suum quod anno præcedenti correxerat, seruadum per totum orbem promulgauit, ut attestatur Macrobius primo Saturnaliorum libro. Tabulam autem ipsam perpetuam protraximus per annos quingentos trigintaduos hac de causa: quoniam cyclus magnus annorum. 532. componitur ex cyclo solari multiplicato in cyclum lunarem

nam decenouennalem. Si enim multiplicauerimus annos. 28. per annos. 19. prouenient anni. 532. Post quos annos necesse est redire diuersitates omnes ex his cyclis contingentes. Nam cum diuersitates ex Luna. 14. procedentes dependant ex cyclo lunari decenouennali: & varietates ex bissexto, & litera dominicali prouenientes dependant ex cyclo solari: si anni cycli lunaris multiplicentur per annos cycli solaris: redibunt post tot annos ex multiplicatione prouenientes, omnes diuersitates ex discrepantia cyclorum contingentes. & quia celebratio paschæ iuxta observationem ecclesiæ innititur eisdem cyclis, necesse est pascha secundum hunc cyclum magnum semper reuerti post annos. 532. ad eundem terminum. & sic uoluitur eodem cyclo in perpetuum.

Hanc tabulam annorum. 532. ut attestatur dominus Paulus episcopus Forosempromiensis libro. 6. primæ partis suæ Paulinæ: & dominus Ioannes Stofflerinus in suo calendario propositione. 37. B. antea descripsit Prosper Aquitanicus, episcopus Rheginus tempore pontificis Leonis primi anno domini. 456. Deinde Victorius Lemonicensis paulo post eadem tempora. Rursus etiam Dionysius abbas Romanus cognomento Exiguus similem tabulam instituit anno domini. 532. & inseruit eam in libro suo, quem paschalem appellamus. Antoninus etiam Dulciatus Florentinus ordinis Eremitarum sancti Augustini eadem tabulam digessit ab anno domini. 1501. sumens exordium. Sed quoniam in eorum tabulis manifestus inuenitur error in anno natiuitatis domini & paschæ eius: & in bissextis superfluis iuxta natiuitatem Christi antea & postea: propterea coacti sumus eorum errores emendare, ut pura ueritas inueniatur. Sed antequam id faciamus, oportet nos prius tabellam de ordinatione literarum dominicalium & annorum bissextilium, quæ contigit tempore Augusti Cæsaris annotare, ne contingat eo tempore in computationibus error. Emendauit namque Iulius Cæsar calendarium anno. 45. ante Christi natiuitatem litera dominicali existente. B. ut probatur ex tabulis Astronomicis quod eo anno calendis Ianuarii fuerit interlunium: sicut Cæsar ibidem annotauit unitatem cycli sui lunaris: quæ congregationem luminarium primam fuisse ostendit eo die, quæ fuit in sabato. Anno uero sequenti scilicet. 44. ante Christi ortum, promulgauit illud existente libro dominicali. A. Iussitque sacerdotibus, ut omni quarto anno diem unum intercalarent. Sed eodem anno Cæsar in senatu interfecto: sacerdos iussionem Cæsaris non impleuit.

Io. Lucidus

Ibi. Sex. // qui aug dicitur paschali. Sumt. Septem.

prosporaquanicus
Victorius Lemonicensis
Dionysii abbas
Antonini dulciatus
liber paschalis dionysii

Ibi. Sed quoniam ita
de errore dionysii
de non ueritate de festo
se infer. fol. 175. pla. 2.
et folio. 166. pla. 2.

litera. legato.

Ibi. eodem anno // a. 15.
de macrob. de 5. fol. 65.
Sed uide que scripsi ad fines
istius libri. ubi dicitur
non eodem anno sed sequenti

runt ad vnguem sicut praeceperat. Nam, vt dicit Solinus in libro de mirabilibus mundi: emēdato calendario per Iulium Cæsarem vitium admissum est per sacerdotes. Nam cum praeceptum esset anno quarto, vt intercalarent vnum diem: & oporteret anno quarto id obseruari antequā quintus auspicaretur: illi incipiente quarto intercalarunt non desinente. Sicq; per annos sex & triginta cum nouem dies tantum intercalari debuissent: duodecim intercalati sunt. Quod deprehensum Augustus reformauit: iussitq; annos duo decim sine intercalatione decurrere: vt tres illi dies qui vltra nouē necessarios ternere fuerant intercalati: hoc modo possent repensari. Ex qua disciplina omnium postea temporum fundata ratio est. Hec Solinus. Idem affirmat Macrobius in primo Saturnaliorum libro. Sacerdotes ergo de triennio in triēnium annum bissextilem celebrarunt, cum debuerant hoc facere de quadriennio in quadriēnium. Propter quod Augustus coactus est post. 36. annos a promulgato calendario: spatio duodecim annorum tres dies bissextilis omittere. s. ab anno octauo ante Christi ortum vsq; ad quartū eius annum integrum. Et sic anno quinto Christi litera dominicalis restituta est ad locum proprium iuxta ordinem a Iulio traditū. Et postea semper vsq; ad praesens tempus congruus literarum dominicalium & bissextorum ordo seruatus est. Annos ergo triginta sex peruersi vsus, & annos duodecim emēdationis descripsimus in sequenti tabella cum literis dominicalibus: & annis ante Christi natiuitatem & post eius ortum.

FESTORVM MOBILIVM 138

A	44	E	26	B	8
G	43	D	25	A	7
F E	42	C B	24	G	6
D C	41	A	23	F	5
C B A	40	G	22	E	4
G	39	F E	21	D	3
F	38	D	20	C	2
E D	37	C	19	B	1
C	36	B A	18	A	1
B A G	35	G	17	G	2
A G	34	F	16	F	3
F	33	E D	15	E	4
E	32	C	14	D	5
D C	31	B	13	C	6
B	30	A G	12	B	7
A	29	F	11	A G	8
G F	28	E	10	F	9
	27	D C	9	E	10

Anni. 12. emendationis absq; intercalatione.

Incarnatio Christi.
Primus annus a natiuitate Christi, siue a calendis Ianuarii.

Hucusq; error.

In sequenti vero tabula magna descripsimus ordinem literarū dominicalium & bissextorum iuxta ordinationem Cæsaris. Qui ordo deseruit correspondentibus annis sequentibus. Inferimus etiā in eadem tabula praedictam deordinationem literarum dominicalium & bissextorum cum emendatione Augusti spatio annorum. 48 in columna superaddita propinqua paschae in principio tabulae.

Sequitur tabula magna & perpetua temporum & festorum mobilium.

Ibi. vt dicit solinus // Simile folio. 164. plana. 2. linea. 4. a fine. 17.

Ibi. ante quam // quibus etc. de se colat. 17. q. 1. de bren. in ludo // en la faja. 164. linea. 9. a fine in la //

mar el año. 95. ante dñm año de confusio y pensaz q el año lingo Simeone Soc de el año. 99. an te dñm fu quando empico a cozer la buena quenta de lño cesar. por q esto no fue mñs sino que en el mesmo año de. 95. ante del. 8. litera dominical. b. en. El qual año empico la quenta de Julio cesar por q no simpla contradiccion q aquel año. 95. ante dñm. fue el año de confusio y omñ mesmo ee pmez año de la quenta q ordeno Julio cesar en los años por q a esta quenta y me bren q el dia bissextil. de omade en lño. 24. de febrero sea paga. de. 4. quade antes de dñm ya decen. 17. // de lño q se sumina q el dia bissextil se intercala y paga en tal año quando al año no se le descommas q. 3. de dñm // y esto donotom qdab palabrab do dize agm Sol lino // Ante quam quinq. q auspicaret. et. // Si el que lab leyore procurara de onfin dellas agm y fombren en la faja. 164. linea. vltima. don de estom fombren ally repetidas. de que smpsi etom in folio blanco et como singulom. plana. 2. ad signm. // Ibi. vide. // y dize q vale mucho in ludo y q te debo // yo mudo empico nolo a esto todo vbre bres et maxime ero ludo en creer de mastado al brechario q in amjo llama de philon con meta. 17. q. 1. de bren. // fombren de ad notaz q la quenta de in ludo ponet q el 8. aman elud nascido en dominio. 26. de dez. abnq en roma por la desordenacio del cyclo solar. puse mte tom in ludo cesaris fu contado alnel dñ. 26. de dez. por. 25. en lo qual ludo dize verdad signa no lo expulsa por palabrab abnque de signenta se collige. 17.

CANONES

Anre nūs	Epa cta	Cycl' Solaris	Litera dñica	Pascha Refur/rectio.	Anni a' nativitate dñi.			
5	25	24	F	24 M.	99	631	1163	1695
6	6	25	ED	12 A.	100	632	1164	1696
7	17	26	C	4 A.	101	633	1165	1697
8	28	27	B	24 A.	102	634	1166	1698
9	9	28	A	9 A.	103	635	1167	1699
10	20	1	GF	31 M.	104	636	1168	1700
11	1	2	E	20 A.	105	637	1169	1701
12	12	3	D	5 A.	106	638	1170	1702
13	23	4	E	28 M.	107	639	1171	1703
14	4	5	BA	16 M.	108	640	1172	1704
15	15	6	G	8 A.	109	641	1173	1705
16	26	7	F	24 M.	110	642	1174	1706
17	7	8	E	13 A.	111	643	1175	1707
18	18	9	DC	4 A.	112	644	1176	1708
19	0	10	B	24 A.	113	645	1177	1709
1	11	11	A	9 A.	114	646	1178	1710
2	22	12	G	1 A.	115	647	1179	1711
3	3	13	FE	20 A.	116	648	1180	1712
4	14	14	D	5 A.	117	649	1181	1713
5	25	15	C	28 M.	118	650	1182	1714
6	6	16	B	17 A.	119	651	1183	1715
7	17	17	AG	1 A.	120	652	1184	1716
8	28	18	F	21 A.	121	653	1185	1717
9	9	19	E	13 A.	122	654	1186	1718
10	20	20	D	29 M.	123	655	1187	1719
11	1	21	CB	17 A.	124	656	1188	1720
12	12	22	A	9 A.	125	657	1189	1721
13	23	23	G	25 M.	126	658	1190	1722
14	4	24	F	14 A.	127	659	1191	1723
15	15	25	ED	5 A.	128	660	1192	1724
16	26	26	C	28 M.	129	661	1193	1725
17	7	27	B	10 A.	130	662	1194	1726
18	18	28	A	2 A.	131	663	1195	1727
19	0	1	GF	21 A.	132	664	1196	1728
1	11	2	E	6 A.	133	665	1197	1729
2	22	3	D	29 M.	134	666	1198	1730

FESTORVM MOBILIVM 141

Anre nūs	Epa cta	Cycl' Solaris	Litera dñica	Pascha Refur/rectio.	Anni a' nativitate domini.			
3	3	4	C	18 A.	135	667	1199	1731
4	14	5	BA	9 A.	136	668	1200	1732
5	25	6	G	25 M.	137	669	1201	1733
6	6	7	F	14 A.	138	670	1202	1734
7	17	8	E	6 A.	139	671	1203	1735
8	28	9	DC	25 A.	140	672	1204	1736
9	9	10	B	10 A.	141	673	1205	1737
10	20	11	A	2 A.	142	674	1206	1738
11	1	12	GE	22 M.	143	675	1207	1739
12	12	13	FE	6 A.	144	676	1208	1740
13	23	14	D	29 M.	145	677	1209	1741
14	4	15	C	18 A.	146	678	1210	1742
15	15	16	B	3 A.	147	679	1211	1743
16	26	17	AG	25 M.	148	680	1212	1744
17	7	18	F	14 A.	149	681	1213	1745
18	18	19	E	30 M.	150	682	1214	1746
19	0	20	DC	19 A.	151	683	1215	1747
1	11	21	CB	10 A.	152	684	1216	1748
2	22	22	A	26 M.	153	685	1217	1749
3	3	23	G	15 A.	154	686	1218	1750
4	14	24	F	7 A.	155	687	1219	1751
5	25	25	ED	29 M.	156	688	1220	1752
6	6	26	C	11 A.	157	689	1221	1753
7	17	27	BA	3 M.	158	690	1222	1754
8	28	28	AG	23 A.	159	691	1223	1755
9	9	1	GF	14 A.	160	692	1224	1756
10	20	2	E	30 M.	161	693	1225	1757
11	1	3	D	19 A.	162	694	1226	1758
12	12	4	CB	11 A.	163	695	1227	1759
13	23	5	BA	26 M.	164	696	1228	1760
14	4	6	G	15 A.	165	697	1229	1761
15	15	7	F	7 A.	166	698	1230	1762
16	26	8	E	23 M.	167	699	1231	1763
17	7	9	DC	11 A.	168	700	1232	1764
18	18	10	B	3 A.	169	701	1233	1765
19	0	11	A	23 A.	170	702	1234	1766

i. id est Indict pma.

CANONES

Anre nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sola ris	Litera dñica	Pascha Refur rect.	Anni a natiuitate domini.			
1	11	12	G	8 A.	171	703-1	1235	1767.
2	22	13	F E	30 M.	172	704	1236	1768-1.
3	3	14	D	19 A.	173	705	1237	1769
4	14	15	E	4 A.	174	706	1238	1770
5	25	16	B	27 M.	175	707	1239	1771
6	6	17	A G	15 A.	176	708	1240	1772
7	17	18	F	31 M.	177	709	1241	1773
8	28	19	E	20 A.	178-1	710	1242	1774
9	9	20	D	12 A.	179	711	1243-1	1775
10	20	21	C B	3 A.	180	712	1244	1776
11	1	22	A	16 A.	181	713	1245	1777
12	12	23	G	8 A.	182	714	1246	1778
13	23	24	F	31 M.	183	715	1247	1779
14	4	25	E D	19 M.	184	716	1248	1780
15	15	26	C	4 A.	185	717	1249	1781
16	26	27	B	27 M.	186	718-1	1250	1782
17	7	28	A G F	16 A.	187	719	1251	1783-1.
18	18	1	G F	31 M.	188	720	1252	1784
19	0	2	E	20 A.	189	721	1253	1785
1	11	3	D C B A	12 A.	190	722	1254	1786
2	22	4	C B A	28 M.	191	723	1255	1787
3	3	5	G	16 A.	192	724	1256	1788
4	14	6	F E	8 A.	193-1	725	1257	1789
5	25	7	D C	24 M.	194	726	1258-1	1790
6	6	8	E	13 A.	195	727	1259	1791
7	17	9	A G	4 A.	196	728	1260	1792
8	28	10	F	24 M.	197	729	1261	1793
9	9	11	E D C B A	9 A.	198	730	1262	1794
10	20	12	A G F E	1 A.	199	731	1263	1795
11	1	13	F E	20 A.	200	732	1264	1796
12	12	14	D C B A	5 A.	201	733-1	1265	1797
13	23	15	C B A	28 M.	202	734	1266	1798-1.
14	4	16	G	17 A.	203	735	1267	1799
15	15	17	F E	8 A.	204	736	1268	1800
16	26	18	A G	24 M.	205	737	1269	1801
17	7	19	E	13 A.	206	738	1270	1802

FESTORVM MOBILIVM

Anre nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sola ris	Litera dñica	Pascha Refur rectio.	Anni a natiuitate domini.			
18	18	20	D	5 A.	207	739	1271	1803
19	0	21	C B	24 A.	208-1	740	1272	1804
1	11	22	A	9 A.	209-1	741	1273-1	1805
2	22	23	G	1 A.	210-3	742	1274	1806
3	3	24	F	14 A.	211	743	1275	1807
4	14	25	E D	5 A.	212	744	1276	1808
5	25	26	C	28 M.	213	745	1277	1809
6	6	27	B	17 A.	214	746	1278	1810
7	17	28	A G F	2 A.	215	747	1279	1811
8	28	1	G F	21 M.	216	748-1	1280	1812
9	9	2	E	13 A.	217	749	1281	1813 <i>pma Indictio.</i>
10	20	3	D C	29 M.	218	750	1282	1814
11	1	4	C B A	18 A.	219	751	1283	1815
12	12	5	G	9 A.	220	752	1284	1816
13	23	6	F E	25 M.	221	753	1285	1817
14	4	7	D C	14 A.	222	754	1286	1818
15	15	8	E	6 A.	223-1	755	1287	1819
16	26	9	D C	28 M.	224	756	1288-1	1820
17	7	10	B	10 A.	225	757	1289	1821
18	18	11	A	2 A.	226	758	1290	1822
19	0	12	G	22 A.	227	759	1291	1823
1	11	13	F E	6 A.	228	760	1292	1824
2	22	14	D	29 M.	229	761	1293	1825
3	3	15	C	18 A.	230	762	1294	1826
4	14	16	B	3 A.	231	763-1	1295	1827
5	25	17	A G	25 M.	232	764	1296	1828 <i>1. Indict.</i>
6	6	18	F	14 A.	233	765	1297	1829
7	17	19	E	6 M.	234	766	1298	1830
8	28	20	D	19 A.	235	767	1299	1831
9	9	21	C B	10 A.	236	768	1300	1832
10	20	22	M	2 A.	237	769	1301	1833
11	1	23	G	22 A.	238-1	770	1302	1834
12	12	24	F E	7 A.	239	771	1303-1	1835
13	23	25	D	29 M.	240	772	1304	1836
14	4	26	C	18 A.	241	773	1305	1837
15	15	27	B	3 A.	242	774	1306	1838

*1. Año dñy. 253. eb lapasqua. a. 3. de Abril. y en esta plana estava por yerro //
 // a. 2. de Abril. y enmendase poniendo. 3. y esto se abysa por q se enmendaron //
 // los ofros //
 // libros desta //
 Impression //*

CANONES									
Anre ⁹	Epa	Cycl ⁹	Litera	Pascha	Anni a natiuitate domini.				
nūs	ta	Sola	dñica	Resur					
		ris	lis	rect.					
16	z6	z8	A	z6 M.	z43	775	1307	1839	
17	7	1	GF	14 A.	z44	776	1308	1840	
18	18	z	E	30 M.	z45	777	1309	1841	
19	0	3	D	19 A.	z46	778	1310	1842	
1	11	4	C	11 A.	z47	779	1311	1843	1.
z	zz	5	BA	z6 M.	z48	780	1312	1844	
3	3	6	G	15 A.	z49	781	1313	1845	
4	14	7	F	7 A.	z50	782	1314	1846	
5	z5	8	E	z3 M.	z51	783	1315	1847	
6	6	9	DC	11 A.	z52	784	1316	1848	
7	17	10	B	3 A.	z53	785	1317	1849	
8	z8	11	AGE	z3 A.	z54	786	1318	1850	1.
9	9	12	GFE	8 A.	z55	787	1319	1851	
10	z0	13	F	30 M.	z56	788	1320	1852	
11	1	14	DE	19 A.	z57	789	1321	1853	
12	1z	15	EB	11 A.	z58	790	1322	1854	
13	z3	16	BAG	z7 M.	z59	791	1323	1855	
14	4	17	F	15 A.	z60	79z	1324	1856	
15	15	18	E	7 A.	z61	793	1325	1857	
16	z6	19	DCB	z3 M.	z6z	794	1326	1858	1.
17	7	z0	G	1z A.	z63	795	1327	1859	
18	18	z1	AG	3 A.	z64	796	1328	1860	
19	0	zz	GF	z3 A.	z65	797	1329	1861	
1	11	z3	E	8 A.	z66	798	1330	186z	
z	zz	z4	DC	31 M.	z67	799	1331	1863	
3	3	z5	F	19 A.	z68	800	133z	1864	
4	14	z6	E	4 A.	z69	801	1333	1865	1.
5	z5	z7	CB	z7 M.	z70	80z	1334	1866	
6	6	z8	AG	16 A.	z71	803	1335	1867	
7	17	1	GF	31 M.	z7z	804	1336	1868	
8	z8	z	E	z0 A.	z73	805	1337	1869	
9	9	3	DC	1z A.	z74	806	1338	1870	
10	z0	4	G	z8 M.	z75	807	1339	1871	
11	1	5	BA	16 A.	z76	808	1340	187z	1.
1z	1z	6	F	8 A.	z77	809	1341	1873	1.
13	z3	7	E	31 M.	z78	810	134z	1874	

FESTORVM MOBILIVM 143

Anre ⁹	Epa	Cycl ⁹	Litera	Pascha	Anni a natiuitate domini.			
nūs	ta	Sola	dñica	Resur				
		ris	lis	rect.				
14	4	8	E	13 A.	z79	811	1343	1875
15	15	9	DC	4 A.	z80	81z	1344	1876
16	z6	10	B	z7 M.	z81	813	1345	1877
17	7	11	A	16 A.	z8z	814	1346	1878
18	18	1z	G	1 A.	z83	815	1347	1879
19	0	13	FE	z0 A.	z84	816	1348	1880
1	11	14	D	1z A.	z85	817	1349	1881
z	zz	15	C	z8 M.	z86	818	1350	188z
3	3	16	B	17 A.	z87	819	1351	1883
4	14	17	AG	8 A.	z88	8z0	135z	1884
5	z5	18	Fons	z4 M.	z89	8z1	1353	1885
6	6	19	E	13 A.	z90	8z2	1354	1886
7	17	z0	D	5 A.	z91	8z3	1355	1887
8	z8	z1	CB	z4 A.	z9z	8z4	1356	1888
9	9	zz	A	9 A.	z93	8z5	1357	1889
10	z0	z3	G	1 A.	z94	8z6	1358	1890
11	1	z4	F	z1 A.	z95	8z7	1359	1891
1z	1z	z5	ED	5 A.	z96	8z8	1360	189z
13	z3	z6	C	z8 M.	z97	8z9	1361	1893
14	4	z7	B	17 A.	z98	830	136z	1894
15	15	z8	A	z A.	z99	831	1363	1895
16	z6	1	GF	z4 M.	300	83z	1364	1896
17	7	z	E	13 A.	301	833	1365	1897
18	18	3	D	5 A.	30z	834	1366	1898
19	0	4	C	18 A.	303	835	1367	1899
1	11	5	BA	9 A.	304	836	1368	1900
z	zz	6	G	1 A.	305	837	1369	1901
3	3	7	F	14 A.	306	838	1370	190z
4	14	8	E	6 A.	307	839	1371	1903
5	z5	9	DC	z8 M.	308	840	137z	1904
6	6	10	B	17 A.	309	841	1373	1905
7	17	11	A	z A.	310	84z	1374	1906
8	z8	1z	G	zz A.	311	843	1375	1907
9	9	13	FE	13 A.	31z	844	1376	1908
10	z0	14	D	z9 M.	313	845	1377	1909
11	1	15	C	18 A.	314	846	1378	1910

*Hic an
 nis cor
 respon
 det cre
 ationi
 mundi
 fm ber
 baticas
 verita
 tes hoc
 est ante
 Epist
 natiuita
 te annis
 3960.
 Cu sta
 no se //
 luc //
 do.*

1. Indictio

1. Indictio

CANONES

Ante nus	Epa cta	Cycl ^o Sola ris	Litera dnica, lis	Pascha Resur/ rectio.	Anni a' nativitate dñi.			
12	12	16	B	10 A.	315	847	1379	1911
13	23	17	AG	25 M.	316	848	1380	1912
14	4	18	F	14 A.	317	849	1381	1913
15	15	19	E	6 A.	318	850	1382	1914
16	26	20	D	22 M.	319	851	1383	1915
17	7	21	CB	10 A.	320	852	1384	1916
18	18	22	A	2 A.	321	853 ¹	1385	1917
19	0	23	G	22 A.	322	854	1386	1918 ¹
1	11	24	F	7 A.	323	855	1387	1919
2	22	25	ED	29 M.	324	856	1388	1920
3	3	26	E	18 A.	325	857	1389	1921
4	14	27	B	3 A.	326	858	1390	1922
5	25	28	A	26 M.	327	859	1391	1923
6	6	1	GF	14 A.	328 ¹	860	1392	1924
7	17	2	E	6 A.	329	861	1393 ¹	1925
8	28	3	D	19 A.	330	862	1394	1926
9	9	4	CA	11 A.	331	863	1395	1927
10	20	5	BA	2 A.	332	864	1396	1928
11	1	6	G	22 A.	333	865	1397	1929
12	12	7	F	7 A.	334	866	1398	1930
13	23	8	EDC	30 M.	335	867	1399	1931
14	4	9	DC	18 A.	336	868 ¹	1400	1932
15	15	10	B	3 A.	337	869	1401	1933 ¹
16	26	11	AG	26 M.	338	870	1402	1934
17	7	12	G	15 A.	339	871	1403	1935
18	18	13	FE	30 A.	340	872	1404	1936
19	0	14	CB	19 A.	341	873	1405	1937
1	11	15	A	11 A.	342	874	1406	1938
2	22	16	B	27 M.	343 ¹	875	1407	1939
3	3	17	AG	15 A.	344	876	1408 ¹	1940
4	14	18	F	7 A.	345	877	1409	1941
5	25	19	E	23 M.	346	878	1410	1942
6	6	20	D	12 A.	347	879	1411	1943
7	17	21	CB	3 A.	348	880	1412	1944
8	28	22	A	23 A.	349	881	1413	1945
9	9	23	G	8 A.	350	882	1414	1946

Conciliū
Nicenus
anno dñi
322. Hu-
rens nūc
calēdario
infigit an-
no sequē-
ti scilicet
323. Idē
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
1
2
3
4
5
6
7
8
9

Dicit stophleuzing folio.
... preop. 3ª liter.
... lo qualis filio per
q' el aures m' m' m' fua
establiendo mndy domos
antē del concilio n'cano
y este concilio n'cano de
fonsio. Año dñi. 325.
die. 20. may. consti.
liby p'ansino et juliano.
vt in machronislogra
conslari scripto ex do
ctate greco. fol. 181.
q' fue dia juovea in
festo bernardinj con-
fessoris. octavo die
ante ascensionem
dñi. et fact ad //
hoc q' habetur //
Sup 2^a. fol. 118.
planas. vt ibi //
scripsi :-

FESTORVM MOBILIVM

Ante nus	Epa cta	Cycl ^o Sola ris	Litera dnica, lis	Pascha Resur/ rectio.	Anni a' nativitate domini.			
10	20	24	F	31 M.	351	883 ¹	1415	1947
11	1	25	ED	19 A.	352	884	1416	1948 ¹ .i. Indict.
12	12	26	C	11 A.	353	885	1417	1949
13	23	27	B	27 M.	354	886	1418	1950
14	4	28	AG	16 A.	355	887	1419	1951
15	15	1	GF	7 A.	356	888	1420	1952
16	26	2	E	23 M.	357	889	1421	1953
17	7	3	DC	12 A.	358 ¹	890	1422	1954
18	18	4	CA	4 A.	359	891	1423 ¹	1955
19	0	5	BA	23 A.	360	892	1424	1956
1	11	6	G	8 A.	361	893	1425	1957
2	22	7	FE	31 M.	362	894	1426	1958
3	3	8	E	20 A.	363	895	1427	1959
4	14	9	DC	4 A.	364	896	1428	1960
5	25	10	B	27 M.	365	897	1429	1961
6	6	11	AG	16 A.	366	898 ¹	1430	1962
7	17	12	G	1 A.	367	899	1431	1963 ¹ .i. Indict.
8	28	13	FE	20 A.	368	900	1432	1964
9	9	14	DC	12 A.	369	901	1433	1965
10	20	15	CB	28 M.	370	902	1434	1966
11	1	16	B	17 A.	371	903	1435	1967
12	12	17	AG	8 A.	372	904	1436	1968
13	23	18	Fons	31 M.	373 ¹	905	1437	1969
14	4	19	E	13 A.	374	906	1438 ¹	1970
15	15	20	DC	5 A.	375	907	1439	1971
16	26	21	CB	27 M.	376	908	1440	1972
17	7	22	A	16 A.	377	909	1441	1973
18	18	23	G	1 A.	378	910	1442	1974
19	0	24	F	21 A.	379	911	1443	1975
1	11	25	ED	12 A.	380 ¹	912	1444	1976
2	22	26	C	28 M.	381	913 ¹	1445	1977
3	3	27	BA	17 A.	382	914	1446	1978 ¹ .i. Indict.
4	14	28	AG	9 A.	383	915	1447	1979
5	25	1	GF	24 M.	384	916	1448	1980
6	6	2	E	13 A.	385	917	1449	1981
7	17	3	D	5 A.	386	918	1450	1982

CANONES

Autre nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sola/ris	Litera dñica/ris	Pascha Refur/rectio.	Anni a' nativitate domini.			
8	28	4	C	25 A.	387	919	1451	1983
9	9	5	BA	9 A.	388.1	920	1452	1984
10	20	6	G	1 A.	389	921	1453.1	1985
11	1	7	F	21 A.	390	922	1454	1986
12	12	8	E	6 A.	391	923	1455	1987
13	23	9	DC	28 M.	392	924	1456	1988
14	4	10	B	17 M.	393	925	1457	1989
15	15	11	A	2 A.	394	926	1458	1990
16	26	12	G	25 M.	395	927	1459	1991
17	7	13	FE	13 A.	396	928.1	1460	1992
18	18	14	D	5 A.	397	929	1461	1993 .i.
19	0	15	C	18 A.	398	930	1462	1994
1	11	16	B	10 A.	399	931	1463	1995
2	22	17	AG	1 A.	400	932	1464	1996
3	3	18	F	14 A.	401	933	1465	1997
4	14	19	E	6 A.	402	934	1466	1998
5	25	20	D	29 M.	403.1	935	1467	1999
6	6	21	CB	17 A.	404	936	1468.1	2000
7	17	22	M	2 A.	405	937	1469	2001
8	28	23	G	22 A.	406	938	1470	2002
9	9	24	F	14 A.	407	939	1471	2003
10	20	25	ED	29 M.	408	940	1472	2004
11	1	26	C	18 A.	409	941	1473	2005
12	12	27	B	10 A.	410	942	1474	2006
13	23	28	A	26 M.	411	943.1	1475	2007
14	4	1	GF	14 A.	412	944	1476	2008 .i.
15	15	2	E	6 A.	413	945	1477	2009
16	26	3	D	22 M.	414	946	1478	2010
17	7	4	C	11 A.	415	947	1479	2011
18	18	5	BA	2 A.	416	948	1480	2012
19	0	6	G	22 A.	417	949	1481	2013
1	11	7	F	7 A.	418.1	950	1482	2014
2	22	8	E	30 M.	419	951	1483.1	2015
3	3	9	DC	18 A.	420	952	1484	2016
4	14	10	B	3 A.	421	953	1485	2017
5	25	11	A	26 M.	422	954	1486	2018

25

FESTORVM MOBILIVM 145

Autre nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sola/ris	Litera dñica/ris	Pascha Refur/rectio.	Anni a' nativitate domini.			
6	6	12	G	15 A.	423	955	1487	2019
7	17	13	FE	6 A.	424	956	1488	2020
8	28	14	D	19 A.	425	957	1489	2021
9	9	15	C	11 A.	426	958.1	1490	2022
10	20	16	B	3 A.	427	959	1491	2023 .p. Indict.
11	1	17	AG	22 A.	428	960	1492	2024
12	12	18	F	7 A.	429	961	1493	2025
13	23	19	E	30 M.	430	962	1494	2026
14	4	20	DC	19 A.	431	963	1495	2027
15	15	21	CB	3 A.	432	964	1496	2028
16	26	22	M	26 M.	433.1	965	1497	2029
17	7	23	G	15 A.	434	966	1498.1	2030
18	18	24	FE	31 M.	435	967	1499	2031
19	0	25	ED	19 A.	436	968	1500	2032
1	11	26	C	11 A.	437	969	1501	2033
2	22	27	B	27 M.	438	970	1502	2034
3	3	28	AG	16 A.	439	971	1503	2035
4	14	1	GF	7 A.	440	972	1504	2036
5	25	2	E	23 M.	441	973.1	1505	2037
6	6	3	D	12 A.	442	974	1506	2038 .p. Indict.
7	17	4	C	4 A.	443	975	1507	2039
8	28	5	BA	23 A.	444	976	1508	2040
9	9	6	G	8 A.	445	977	1509	2041
10	20	7	F	31 M.	446	978	1510	2042
11	1	8	E	20 A.	447	979	1511	2043
12	12	9	DC	11 A.	448.1	980	1512	2044
13	23	10	B	27 M.	449	981	1513.1	2045
14	4	11	AG	16 A.	450	982	1514	2046
15	15	12	GF	8 A.	451	983	1515	2047
16	26	13	FE	23 M.	452	984	1516	2048
17	7	14	D	12 A.	453	985	1517	2049
18	18	15	C	4 A.	454	986	1518	2050
19	0	16	CB	24 A.	455	987	1519	2051
1	11	17	AG	8 A.	456	988.1	1520	2052
2	22	18	F	31 M.	457	989	1521	2053 .p. Indict.
3	3	19	E	20 A.	458	990	1522	2054

Io. Lucidus T

CANONES									
Aure ⁹ nūs	Epa cta	Cycl ⁹ Sola ris	Litera dnica	Pascha Resur/ rect.	Anni a' natiuitate domini.				
4	14	20	D	5 A.	459	991	1523	2055	
5	25	21	CB	27 M.	460	992	1524	2056	
6	6	22	A	16 A.	461	993	1525	2057	
7	17	23	G	1 A.	462	994	1526	2058	
8	28	24	F	21 A.	463	995	1527	2059	
9	9	25	ED	12 A.	464	996	1528	2060	
10	20	26	C	28 M.	465	997	1529	2061	
11	1	27	B	17 A.	466	998	1530	2062	
12	12	28	EF	9 M.	467	999	1531	2063	
13	23	1	GF	31 M.	468	1000	1532	2064	
14	4	2	E	13 A.	469	1001	1533	2065	
15	15	3	D	5 A.	470	1002	1534	2066	
16	26	4	CA	28 M.	471	1003	1535	2067	
17	7	5	BA	16 A.	472	1004	1536	2068	
18	18	6	GA	1 A.	473	1005	1537	2069	
19	0	7	FE	21 A.	474	1006	1538	2070	
1	11	8	ED	6 A.	475	1007	1539	2071	
2	22	9	DC	28 M.	476	1008	1540	2072	
3	3	10	BA	17 A.	477	1009	1541	2073	
4	14	11	AG	9 A.	478	1010	1542	2074	
5	25	12	GE	25 M.	479	1011	1543	2075	
6	6	13	FE	13 A.	480	1012	1544	2076	
7	17	14	DC	5 A.	481	1013	1545	2077	
8	28	15	CA	25 A.	482	1014	1546	2078	
9	9	16	BA	10 M.	483	1015	1547	2079	
10	20	17	AG	1 A.	484	1016	1548	2080	
11	1	18	FE	21 A.	485	1017	1549	2081	
12	12	19	ED	6 A.	486	1018	1550	2082	
13	23	20	DC	29 M.	487	1019	1551	2083	
14	4	21	CA	17 A.	488	1020	1552	2084	

Finis magnæ tabulæ.

Post tabulæ finem iterum atq; iterum anni dñi resumendi sunt; & re-
ducendi per columnas alias ad initium, & perducendi ad finem per
circuitum in perpetuum: nisi forte fiat per ecclesiam emendatio col-
lapsi calendarii. Tunc enim necesse esset aliam tabulam edere.

Sed quoniam potest cōtingere scriptoris error in annotatione diei
paschæ in præcedenti tabula: ideo alios modos inueniendi pascha
nunc describemus: quorum primus talis est. Require in calenda-
rio aureum numerum anni propositi post nonas Martii, hoc est
post septimum eius diem, vbi annotatur festum sancti Thomæ
Aquinatis: & ab eo aureo numero currēte enumera tres literas do-
minicales illius anni: & in tertiâ litera dominicali erit pascha. In
anno vero bissextili assume secundam literam. & si litera domina-
lis cōtingat esse e regione aurei numeri, nihilominus computetur
pro prima litera dominicali.

Alius modus nuper describitur in calēdario per aureum numerum
nigrum superadditum rubro: cuius initium est e regione diei, 21.
Martii in festo sancti Benedicti abbatis, vbi annotatur litera C.
Tunc semper litera dominicalis immediate post aureum numerum
anni propositi ostendet pascha. Si autem litera dominicalis fuerit
e regione dicti aurei numeri omittatur: & in sequenti dominicali
litera pascha celebrabitur

Alium pene similem modum docet nos Ioannes de monte Regio
in suo calendario ad inueniendum pascha cum cæteris festis mo-
bilibus. Accipe literam dominicalem anni propositi: quæ sit sub
aureo numero eo anno corrente: & tunc pascha celebrabitur eo
die qui ei è directo à dextris annotatur. Si tamen litera domina-
lis è directo aurei numeri appareat: ea non erit conueniens nuntia
festi paschalis: sed ad sequentem proxime descendendum est. In an-
no autem bissextili Septuagesima & dies cinerum per priorē lite-
ram dominicalem accipi debent: reliqua vero omnia per postero-
rem. Fallit tamen regula in Septuagesima solum: in annis, 532.
aureo numero corrente octo in anno bissextili. DC. sicut patet in
annis domini. 140. 672. 1204. 1736. Tunc Septuagesima
est die. 22. Februarii.

Sequitur tabula.

Enmendaz este //
collapso calenda-
rio seria no en //
mendaz sino dar
con todo en el Su-
elo. y assi me es //
panto de incido q //
tal consejo de.

*Frase en esta tabla de la plana. Siguiendo q el año de 1533. q tubo lra. ang. cal. f. q. uero n. 19. f. la pascua con h. ad. //
 como alli dice a. z. de abril. y las pascuas de cada patria q se festejan. a. 17. de marzo. q. alio. m. f. n. b. 17. de marzo. //
 Saca por ciclo hebreo. empieza los paschos latinos a mon en a. 24. de marzo. erdo. Siguiendo q la tabla de plana. Si. q. tu. //
 ente en este año. Sigue en q. h. el ciclo q. n. la quarta de los paschos. patris. a. tino. g. Signe fan b. q. q. d. latinos. patris. a. b. q. //
 se conforman con el ciclo Hebreo en h. que la pascua de año en marzo. empieza con f. en en los fan. f. d. Grad. de f. marzo.*

Para esta tabla estan los auxed numeros puestos en el dia de sus terminos pasquales q es en el dia. 14. de n. luna y luego el domingo Siguiente la pasqua. y en el breu. ano nuevo q se llama te. i. den. fino. esta en a. tabla. como esta.

Aure ⁹ nūis	Lra dñi	Septua gelima	Fef. 4. cinerū	Pascha resur.	Pente sid dñi	Corp ⁹ coste	Dñice Christi	post pē recole
16	calis							
5	d	18 Ian.	4 Feb.	22 Mar.	30 Apr.	10 Maii	21 Maii	28
	e	19	5	23	1	Maii	11	22
13	f	20	6	24	2		12	23
2	g	21	7	25	3		13	24
	A	22	8	26	4		14	25
10	b	23	9	27	5		15	26
	c	24	10	28	6		16	27
18	d	25	11	29	7		17	28
7	e	26	12	30	8		18	29
	f	27	13	31	9		19	30
15	g	28	14	1 April.	10		20	31
4	A	29	15	2	11		21	1 Iunii
	b	30	16	3	12		22	2
12	c	31	17	4	13		23	3
1	d	1 Febr.	18	5	14		24	4
	e	2	19	6	15		25	5
9	f	3	20	7	16		26	6
	g	4	21	8	17		27	7
17	A	5	22	9	18		28	8
6	b	6	23	10	19		29	9
	c	7	24	11	20		30	10
14	d	8	25	12	21		31	11
3	e	9	26	13	22	1 Iun.	12	22
	f	10	27	14	23		13	23
11	g	11	28	15	24		14	24
	A	12	1 Mar.	16	25		15	25
19	b	13	2	17	26		16	26
8	c	14	3	18	27		17	27
	d	15	4	19	28		18	28
	e	16	5	20	29		19	29
	f	17	6	21	30		20	30
	g	18	7	22	31		21	31
	A	19	8	23	1 Iun.		22	22
	b	20	9	24	2		23	23
	c	21	10	25	3		24	24
	d	22						

*La tabla de la plana. Siguiendo q es de Strophlerino. ni sigue en todo al ciclo Hebreo ni al b. d. de los paschos. //
 Los padres los quales padres tenían sus auxed numeros en el mismo lugar q nosotros //
 abn. q los nonbraban por numero de menos. 3. y así solo diferenciaban en q quando a los //
 alexan. ni nob. eran. g. del. 19. de marzo n. hazian ellos su pasqua en marzo glo. alex. en abril. y //
 esto lo de clara Strophlerino. en su calendario.*

Autregna // Nota q en esta tabla el año de 1529. pone p decreta patrum. la pasqua de. de marzo. y pone alexan. ni nob. p. de febr. a. o. // por q ab. i. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. //
 Nota q en esta tabla el año de 1529. pone p decreta patrum. la pasqua de. de marzo. y pone alexan. ni nob. p. de febr. a. o. //
 Nota q en esta tabla el año de 1529. pone p decreta patrum. la pasqua de. de marzo. y pone alexan. ni nob. p. de febr. a. o. //
 Nota q en esta tabla el año de 1529. pone p decreta patrum. la pasqua de. de marzo. y pone alexan. ni nob. p. de febr. a. o. //
 Nota q en esta tabla el año de 1529. pone p decreta patrum. la pasqua de. de marzo. y pone alexan. ni nob. p. de febr. a. o. //

lra	Y	M	D	Y	M	D	Y	M	D
g	6	1525	16 Apr.	9	Apr.	7			
f	7	1526	1 Apr.	1	Apr.	0			
e	8	1527	21 Apr.	24	Mar.	28			
d	9	1528	12 Apr.	5	Apr.	7			
c	10	1529	22 Mar.	28	Mar.	0			
b	11	1530	17 Apr.	20	Mar.	28			
a	12	1531	9 Apr.	2	Apr.	7			
z	13	1532	31 Mar.	24	Mar.	7			
y	14	1533	13 Apr.	13	Apr.	0			
x	15	1534	5 Apr.	5	Apr.	0			
w	16	1535	28 Mar.	21	Mar.	7			
v	17	1536	16 Apr.	9	Apr.	7			
u	18	1537	1 Apr.	1	Apr.	0			
t	19	1538	21 Apr.	17	Mar.	35			
s	20	1539	6 Apr.	6	Apr.	0			
r	21	1540	28 Mar.	28	Mar.	0			
q	22	1541	17 Apr.	13	Mar.	35			
p	23	1542	9 Apr.	2	Apr.	7			
o	24	1543	25 Mar.	25	Mar.	0			
n	25	1544	13 Apr.	13	Apr.	0			
m	26	1545	5 Apr.	29	Mar.	7			
l	27	1546	25 Apr.	21	Mar.	35			
k	28	1547	10 Apr.	10	Apr.	0			
j	29	1548	1 Apr.	25	Mar.	7			
i	30	1549	21 Apr.	17	Mar.	35			
h	31	1550	6 Apr.	6	Apr.	0			
g	32	1551	29 Mar.	29	Mar.	0			
f	33	1552	17 Apr.	13	Mar.	35			
e	34	1553	2 Apr.	2	Apr.	0			
d	35	1554	25 Mar.	25	Mar.	0			
c	36	1555	14 Apr.	7	Apr.	7			
b	37	1556	5 Apr.	29	Mar.	7			
a	38	1557	18 Apr.	21	Mar.	28			
z	39	1558	10 Apr.	10	Apr.	0			
y	40	1559	26 Mar.	26	Mar.	0			
x	41	1560	14 Apr.	17	Mar.	28			

Quoniam equinoctia, & notii lunia non habent firmas sedes in calendario: sed continue eas anticipant: ideo contingit deordinatio in celebratione paschae. Quare opere pretium est quosdam futuros annos exarare, quibus vera paschalis ratio discrepat a prisca illa supputatione Dionysica: quam adhuc ecclesia vniuersalis autoritate sua tolerat. Quod manifestum erit in hac tabula: in cuius prima columna descripsimus annos dominici in secunda diem paschalem iuxta usum ecclesiae: in tertia iuxta decreta patrum: in quarta vero siue inter utrosque differentiam: siue inuicem conuenientiam. Haec ex calendario Ioannis Stofflerii in propositione. 39. // Et qualis dicitur mobile p. equinoctia et nobilitaria mobilia. // Sic Anno dñi. 1576. pascha p decreta patrum futuru erat die. 25. mar. q no. 18. // de male pontif. plana sequenti: // quibus ex cyclo hebreo futurum erat pascha die. 18. mar. // sed p decreta patrum alia erat obseruatio a cyclo hebreo diuersa. quia patres latini in eodem loco calendarij habebant. suos numeros alexandrinis sed diuerso numero p. no. factos et sic Anno dñi. 1576. erat ante regnum q. latini. 16. et al. ex. and. im. b. 19. q. an. g. orat. ipsi. // Imb. // s. m. al. // s. d. // patribus nimis. et sic latini patres faciunt pascha iuxta.

Io. Lucidus T. iii
In marzo et alexandrinis in aprilis // y yo examinando esta tabla de la plana bi q en los años q sum. 3. y. xj. de año no. andan las paschas en diferente modo q esto me pareció q no es de los paschos de cada patria de uarias en estos años. // y los años. de. g. y. 19. de otros numeros. // en esta tabla. el año de. 1545. varian los meses q es de un ciclo hebreo y no a los paschos. // y nota q el año. 1529. se enmend. 22. de marzo q. 28. // en esta tabla. // Siguiendo q es de Hebreo. // de decreta patrum.

Alexandria
ms alexandria

Annus	Annus domini	Dies paschales iuxta vlti ecclesie	Dies paschales iuxta decreta patrum	Dierum differentia
e	4	1561	6 Apr. 6 Apr.	0
d	5	1562	29 Mar. 22 Mar.	7
c	6	1563	11 Apr. 11 Apr.	0
a	7	1564	2 Apr. 2 Apr.	0
g	8	1565	22 Apr. 18 Mar.	35
f	9	1566	14 Apr. 7 Apr.	7
e	10	1567	30 Mar. 30 Mar.	0
c	11	1568	18 Apr. 14 Mar.	35
b	12	1569	10 Apr. 3 Apr.	7
a	13	1570	26 Mar. 26 Mar.	0
g	14	1571	15 Apr. 18 Mar.	28
e	15	1572	6 Apr. 30 Mar.	7
d	16	1573	22 Mar. 22 Mar.	0
c	17	1574	11 Apr. 11 Apr.	0
b	18	1575	3 Apr. 27 Mar.	7
g	19	1576	22 Apr. 18 Mar.	35
f	20	1577	7 Apr. 7 Apr.	0
e	21	1578	30 Mar. 30 Mar.	0
d	22	1579	19 Apr. 15 Mar.	35
c	23	1580	3 Apr. 3 Apr.	0
b	24	1581	26 Mar. 26 Mar.	0
g	25	1582	15 Apr. 8 Apr.	7
f	26	1583	31 Mar. 31 Mar.	0
e	27	1584	19 Apr. 22 Mar.	28
d	28	1585	11 Apr. 11 Apr.	0

De cyclo indictionali.

Cyclo indictionalis continet tria lustra, id est tria quinquennia, hoc est. 15. annos solares iuxta consuetudinem Romanorum: qui sibi subiectis populis per vniversum pene orbem tributa soluenda indicebant. Natus est autem Christus in primo lustro Romanæ indictionis post peractum tertium annum prædictæ indictionis: cum exiit edictum à Cæsare Augusto, vt describeretur vniversus orbis sicut ex Euangelio patet. Nam Augustus Cæsar indictiones instituit Olympiade. 194. anno eius primo incipiente octauo calendas

est anno de 1565. hizeco la pasqua los 15cos // padrel la anos a 25 de marzo. 722 // cyclo Hebreo la hizeco a los 18. de mar // co. ergo esta tabla en esta año con el // cyclo Hebreo da y no con los profetas la // finos. ergo los latinos abnq se conforman // con el cyclo Hebreo en el mes q sea marzo // no se conforman en los tantos dias del // en el año. 1584. esta tabla digo // el cyclo Hebreo y los profetas padrel // a finos se conforman en el mes ven // los tantos dias del mes paxel todos hize // con supusqua christiana a los 22. de // marzo. // en el año de 1527. se conforma esta // tabla con los profetas padrel y con el // Hebreo. y con la edad q son 3. años // de 1565. y 1584. y esto de 1527. porque // todos estos 3. años fueron q. de Augusto // y en el año de 1546. q tambien son 3. de // auzo n. Se conforma con el ciclo y el ciclo hebreo // en la edad pasqua christiana a 21. de marzo. // ergo en todos estos 3. años q son

† In Sergio Anis dñi // nempe natiuitatis // Sed heda et diom // Suis exaguis addunt Anos 3. Annis Incarnationis. et Luca // dñi addit 3. Anos Annis natiuitatis. lectoz videat. 148

Octobris, hoc est die. 24. Septembris, videlicet quādo anni Olym piadium sumunt initium. Si ergo annis Domini tres præcedentes addideris, & omnes collectos in. 15. partiaris quoties poteris: numerus, qui tibi supersterit, indicabit annū inditionis. Si vero nihil remanserit, annus vltimus scilicet. 15. inditionis erit. Huius cycli partes hodie literis pontificum, & tabellionum instrumentis inseruntur ad fidem temporum roboradam: hac tamen differentia quod tabelliones imperiali autoritate vtentes, inditiones mutant. 8. calendas Octobris, vt Augustus imperator instituit. Notarii vero summi pontificis, vt se magis cōformet annis domini: mutant eas. 8. calendas Ianuarii, quādo natus est Dominus. Hunc autem cyclum inditionalem non descripsimus in tabula magna superiori: quoniā numerus quindenarius non plene cōpletur in. 532. annis ex quibus cōstat præscripta tabula: sed terminatur vel in. 525. vel in. 540. vt patet si prædictos numeros per. 15. partiaris. Vt autem facile in retroactis temporibus, & futuris, numerus inditionis quolibet anno reperiat: annotauimus tabellam numerorū. 15. indictionalium: cui subiunximus tabulam annorum domini præteritorum ac futurorum eorum tantūmodo, quando occurrit primus numerus cycli indictionalis: ex quibus facillime intermedii numeri, qui annis relictis ordinate correspondent, reperientur. Nam annis domini tribus adiunctis sequitur primum numerū fuisse anno Christi. 13. Dein de. 15. superadditis numeris eundem primum numerum sequitur fuisse anno Christi. 28. & sic deinceps, vt patet in tabula sequenti.

ergo 24. die // Septembris // 24. die // Septembris. et hoc est verus die // fore probatur // in codice. in // fore cubra de // de officio prefati // pretoris affice // s. ad hoc sube // mus. bbi calen // de Septembris // indictionis. 12. // dicunt calende // instantis tede // cime indictionis.

Tabella numerorum indictionalium.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

los años q en esta tabla fueron q. de auzo numero q son años. de 1527. y 1546. y 1565. y 1584. // ay confor unida en esta tabla. el cyclo Hebreo. y no la ay en todos. q. con los profetas padrel 8. // en solo 3. años q son. 1527. y 1546. y 1584. ergo en esta. q. m. años de años se con // forma con cyclo Hebreo esta tabla y los latinos con selos 7. años. ergo esta tabla parace q. mal // Supra cyclo Hebreo. por lo q en estos años hemos de son. 3. de auzo numero. empezio en los años // años de esta tabla si se conforman con los selos de selos.

8. Adar
chafuan
9. Chisleu

Octavus mensis appellatur Marchafuan, in quo nulla legis festa ce-
lebrantur. Hic mensis dicitur bul. vi. 3. reg. 6. et camora in arte hebraea.
Nonus mensis dicitur Chilleu: in quo etiam nulla legis festa obser-
vantur: Sed vigesima quinta eius die celebratur festum Encenio,
rum; quod post legem datam institutum fuit in commemoratio-
nem dedicationis: noui altaris in templo a Iuda Machabæo in-
staurati post contaminationem a Rege Antiocho sanctuario illa-
tam, vt scribitur. 1. Machab. 4. Legitur in sacra scriptura de triplici
dedicatione templi. Prima fuit post primam ædificationem tem-
pli quæ facta fuit a Salomone decima die mensis Tisri in festo ex-
piationis: qui mensis nunc nostro Septembri correspondet, vt ha-
betur. 3. Reg. 8. Secunda templi dedicatio facta fuit sub Zoroba-
bel reedificato templo post reditum ex Babylone: quæ facta fuit
de mense Martii tempore vernali. Tertia dedicatio templi facta
fuit a Iuda Machabæo: qui post purgationem templi contamina-
ti per Antiochum Epiphanem: denuo consecrauit ipsum. Hanc
templi dedicationem observant Iudæi. 25. huius mensis: qui hac
tempestate Nouembri respondet: Sed tempore Christi Decembri
respondebat. Vnde dicitur Ioannis. 10. Facta sunt Encenia in Hier-
osolymis & Hyems erat.

Decimus mensis vocatur Teuet, in quo nullum celebratur legale fe-
stum: Sed decima eius observatur ieiunium, die quo Nabuchodo-
nosor Hierusalem primum obsedit. De hoc decimo mense scribi-
tur Hester. 2.

11. Seuet Vndecimus mensis vocatur Seuet, in quo nullam præcipuum fe-
stum celebratur.

12. Adar Duodecimus mensis dicitur Adar, vt habetur Hester. 3. Cuius ter-
tiadecima die observatur ieiunium Hester: quod sortis siue vnae
ieiuniū vocant: quia in eo per preces Hester suspensus fuit Aman
Iudæorum hostis cum decem filiis suis: & omnes Iudæorum ho-
stes interfecti sunt vsq; ad. 75. millia occisorum. Quartodecimo
vero die a nece cessauerunt. Quem constituerunt esse solennem, vt
in eo omni tempore deinceps vacarent gaudio atq; conuiuio, vt
patet Hester. 9. vbi hic mensis dicitur duodecimus scilicet a men-
se Nisan. Quinq; ex mensibus prædictis semper sunt pleni, hoc est
triginta diebus integrati, videlicet Nisan, Siuam, Hiar, Tisri, Se-
uet. Et quinq; eorum semper sunt deficientes, noue & viginti duntaxat
diebus constantes videlicet Hiar, Ternus, Helul, Teuet, Adar.
In anno vero embolismico duo observantur menses sub nomine

et. 2. machab. 1. et. 10.

nec obstat. 7. paral. 7. vt
ibi scriptum. porq; alii duxo la
festa. 14. diab. 7. tempore adi
ca diab. de hieci m. f. u. ex p. a. t. o.
m. 6. y. a. cabo. a. 23. de f. f. i. p. u.
q. aq. u. e. d. r. s. e. d. e. s. p. i. d. u. m. l. o. d.
p. n. e. l. l. o. b. q. a. b. y. a. n. b. e. n. d. o. a. l. a.
f. e. s. t. a. 7. 2. p. a. r. a. l. 7. q. u. i. n. t. a. n.
o. c. t. o. d. i. a. s. d. e. f. e. s. t. a. q. e. m. p. e. o. i. n.
d. i. e. s. e. g. n. o. p. e. r. u. y. a. c. a. b. o. d. 22.
a. h. i. e. i. y. n. o. q. u. e. t. a. i. 20. T. e. u. e. t.
p. o. s. t. f. e. s. t. a. l. e. b. 23. d. e. h. i. e. c. i. e. n.
q. u. o. d. y. m. e. l. l. o. d. f. i. e. r. o. n. d. e. s. p. e. r.
d. o. d. 7. m. p. l. i. c. o. n. c. a. e. r. a. d. a. t. o. d. o.

Ibi. de mense. // de pra
uacione es do dize. // de
Sed quod ista secunda tem-
pli dedicatio facta fuerit in
paschate iudæorum videt proba-
ri. 1. Esdr. 6. Sed de //
crectioe altaris in festo fa-
bornaculoz loquit. 1. Esdr.
3. // y phara. et f. e. a. n. a. s. a. d. o.
dize de mense marty. Vt le-
git in vincenno belua consi-
et vt legitur infra folio.
-166. plana. 1. linea. 15.

¶ Ibi. alter Semp est deficiens // esto es falso. no es
embolismico Semp est de 30. diab. Sed hic est alibi constat //
lucidum non omnino caluisse cyclus hebreus. // 150 Sino est

Adar. Primus semper est plenus: alter semper est deficientis. Reliqui
vero duo menses, videlicet Marchafuan: & Chilleu aliquando sunt
pleni, aliquando deficientes: nonnunquam secundum ordinem iuxta
numerum dierum intercalatorum in eis vel subtractorum. Nā dies
quicunq; anno adduntur, aut subtrahuntur, his duntaxat duobus
mensibus, aut inferuntur, aut auferuntur. Et quoties vterq; eorum
triginta dierum numero integratur, toties dicitur annus plenus, vel abundans.
Quod si vigintinovem duntaxat diebus constiterit, dicitur annus
deficiens. Sed cum Marchafuan dies vigintinovem: & Chilleu dies
triginta habuerit, dicitur annus ordinatus siue mediocris. Qui
communis fuerit, constabit diebus. 354. Quod si embolismicus ex-
iterit, integrabitur diebus. 384. Si annus plenus extiterit, abunda-
bit die vno. Si minus fuerit, deficiet die vno. De his plura. fol. 156.

que lucidolla
me embolismico
meh al primer adar
quod plaxet vide. w.

hoc est dicitur // marchas
vam es meh par. ergo
habet a natura. 29. diab
et chyslen est mensis im-
par ergo habet a natura
diab. 30. ergo marchas
vam habet præternaturam
30. diab. Ang dicit plenus
vel abundans. ergo vero mar-
chafuan habet. 29. diab. Sed
sed chyslen præter solatuz
habet non solatuz. 30. Sed
29. diab. tunc ang dicitur
deficiens. //

Sequitur calendarium Romanum cum aureo numero consueto,
sed emendato, et celesti motui conformi pro annis trecentis
ab anno Domini. 1500.

Non est querenda hic ratio embolismorum, quia Innationes ad-
vnguem respondent motui celesti.

Ang communis ordinatus habet dies. m. l. m.
Ang communis abundans habet dies. m. lv.
Ang communis deficiens habet dies. m. l. m.

¶ Inno yorra lucido aqiy
en lo que dize. por q em //
bolismo es en cay ad 130 y //
no es tal el.

Ang embolismicus communis habet dies. m. lxxx. m.
Ang embolismicus abundans habet dies. m. lxxx. b.
Ang embolismicus deficiens habet dies. m. lxxx. m.

Menses

Nisan.	30	Phar.	29
Siban.	30	Ternus.	29
Hiar.	30	Helul.	29
Tisri.	30	Marchafuan.	29
Chisleu.	30	Teuet.	29
Seuet.	30	Adar.	29

adar vltimo
syno el adar
penultimo et
simplex in
ano bisextili
vbi dies. 29. f.
binary es el
dia en cay ad 130
et posterior die
hoc est die. 29. et
lebrant. 15. ma
thru. //

Asi como Sanf maria cahe a. 29. y el año de bisesto cahe a. 25. de hebreo:
ansi el meh adar el año de bisesto se pasa adelante con sus. 29. diab y lotro
meh de su noble se enyure antes del con. 30. diab por q todos los meses embol-
ismales tienen 30. diab apud iudeos et in aureo numero nro apud latinos et
grecos. y por q con todo esto no quedaba ygnalado el negocio. vienen algunas vezes
a poner vñ dia mas a marchafuan. y lotro vez qñ dia vno a chyslen. //

Iannarius				Februarius			
19	1	A	Calendæ	8	1	d	Calendæ
8	7	b	4 No.	16	2	e	4 No.
	3	c	3 No.	5	3	f	3 No.
16	4	d	Pridie No.		4	g	Pridie No.
5	5	e	Nonæ	13	5	A	Nonæ
	6	f	8 Idus		6	b	8 Idus
13	7	g	7 Idus	2	7	c	7 Idus
2	8	A	6 Idus	10	8	d	6 Idus
	9	b	5 Idus		9	e	5 Idus
10	10	c	4 Idus	18	10	f	4 Idus
18	11	d	3 Idus	7	11	g	3 Idus
	12	e	Pridie Idus		12	A	Pridie Idus
7	13	f	Idus	15	13	b	Idus
	14	g	19 Cal.	4	14	c	16 Cal.
15	15	A	18 Cal.		15	d	15 Cal.
4	16	b	17 Cal.	12	16	e	14 Cal.
	17	c	16 Cal.		17	f	13 Cal.
12	18	d	15 Cal.	1	18	g	12 Cal.
1	19	e	14 Cal.	9	19	A	11 Cal.
	20	f	13 Cal.		20	b	10 Cal.
9	21	g	12 Cal.	17	21	c	9 Cal.
17	22	A	11 Cal.	6	22	d	8 Cal.
	23	b	10 Cal.		23	e	7 Cal.
6	24	c	9 Cal.	14	24	f	6 Cal.
	25	d	8 Cal.	3	25	g	5 Cal.
14	26	e	7 Cal.		26	A	4 Cal.
3	27	f	6 Cal.	11	27	b	3 Cal.
	28	g	5 Cal.		28	c	Pridie Cal.
11	29	A	4 Cal.				
19	30	b	3 Cal.				
	31	c	Pridie Cal.				

Martius				Aprilis			
19	1	d	Calendæ	8	1	g	Calendæ
8	2	e	6 No.	16	2	A	4 No.
	3	f	5 No.	5	3	b	3 No.
16	4	g	4 No.		4	c	Pridie No.
5	5	A	3 No.	13	5	d	Nonæ
	6	b	Pridie No.		6	e	8 Idus
13	7	c	Nonæ	2	7	f	7 Idus
2	8	d	8 Idus	10	8	g	6 Idus
	9	e	7 Idus		9	A	5 Idus
10	10	f	6 Idus	18	10	b	4 Idus
18	11	g	5 Idus	7	11	c	3 Idus
	12	A	4 Idus		12	d	Pridie Idus
7	13	b	3 Idus	15	13	e	Idus
	14	c	Pridie Idus	4	14	f	18 Cal.
15	15	d	Idus		15	g	17 Cal.
4	16	e	17 Cal.	12	16	A	16 Cal.
	17	f	16 Cal.		17	b	15 Cal.
12	18	g	15 Cal.	1	18	c	14 Cal.
1	19	A	14 Cal.	9	19	d	13 Cal.
	20	b	13 Cal.		20	e	12 Cal.
9	21	c	12 Cal.	17	21	f	11 Cal.
17	22	d	11 Cal.	6	22	g	10 Cal.
	23	e	10 Cal.		23	A	9 Cal.
6	24	f	9 Cal.	14	24	b	8 Cal.
	25	g	8 Cal.	3	25	c	7 Cal.
14	26	A	7 Cal.		26	d	6 Cal.
3	27	b	6 Cal.	11	27	e	5 Cal.
	28	c	5 Cal.		28	f	4 Cal.
11	29	d	4 Cal.	19	29	g	3 Cal.
19	30	e	3 Cal.	8	30	A	Pridie Cal.
	31	f	Pridie Cal.				

¶ De la plana. z. de la fofa. 159. Salte a quia esta ¶ para dez 2 los quise te
 ¶ quien quisiere en cyclo hebreo q ally pone lucido Sabes Sacar in quo si bet //
 año dato por la feria de la pasqua hebreá de aquel año la feria de la pasqua //
 del año siguiente faga assi Anada ala dicha feria en año comun. 3. vel. 4.
 vel. quinq. y en Año embolismal. 5. vel. 6. vel. 7. y hallara la feria de la pasqua
 del año siguiente y en año comun deficiente Anada la feria del año precedente //
 3. y el medio. 4. y en abundante. 5. et In año embolismal Anada Si fuere de //
 ficante Solos. 5. y Si fuere medio. 6. y Si fuere abundante. 7. et habebit Inten tuz
 et aparita ratioms lo q se haze añdiendo se puede drcissim hazer restando para Sabes por la //
 feria del año siguiente la feria del precedente y por entiamas ferias se puede Sabes //

¶ La qualidad q tiene el año siguiente al año dado Sino fuere quando se Anaden cinco //
 por q entonces puede ser del comun abundans del embolism deficiente. Intelligi //
 genti ista sufficiunt non Intelligenti vero nec plura scribbo in loq de leon esto oy.
 domingo. 19. de enero de 1582. Sansco In clare. 75. Año 7. ¶

Maius

	1	b	Calendæ	
	2	c	No.	
15	3	d	No.	
5	4	e	No.	
	5	f	No.	
13	6	g	Pridie No.	
2	7	A	Nonæ	
	8	b	Idus	
10	9	c	Idus	
18	10	d	Idus	
	11	e	Idus	
7	12	f	Idus	
	13	g	Idus	
15	14	A	Pridie Idus	
4	15	b	Idus	
	16	c	Cal.	
12	17	d	Cal.	
1	18	e	Cal.	
	19	f	Cal.	
9	20	g	Cal.	
17	21	A	Cal.	
	22	b	Cal.	
6	23	c	Cal.	
	24	d	Cal.	
14	25	e	Cal.	
3	26	f	Cal.	
	27	g	Cal.	
11	28	A	Cal.	
19	29	b	Cal.	
	30	c	Cal.	
8	31	d	Pridie Cal.	
16				

Iunius

5	1	e	Calendæ	
	2	f	4 No.	
13	3	g	3 No.	
	4	A	Pridie No.	
	5	b	Nonæ	
2	6	c	8 Idus	
10	7	d	7 Idus	
	8	e	6 Idus	
18	9	f	5 Idus	
7	10	g	4 Idus	
	11	A	3 Idus	
15	12	b	Pridie Idus	
4	13	c	Idus	
	14	d	18 Cal.	
12	15	e	17 Cal.	
	16	f	16 Cal.	
1	17	g	15 Cal.	
9	18	A	14 Cal.	
	19	b	13 Cal.	
17	20	c	12 Cal.	
6	21	d	11 Cal.	
	22	e	10 Cal.	
14	23	f	9 Cal.	
3	24	g	8 Cal.	
	25	A	7 Cal.	
11	26	b	6 Cal.	
	27	c	5 Cal.	
19	28	d	4 Cal.	
8	29	e	3 Cal.	
	30	f	Pridie Cal.	
16	31			

Iulius

5	1	g	Calendæ	
	2	A	6 No.	
13	3	b	5 No.	
	4	c	4 No.	
2	5	d	3 No.	
10	6	e	Pridie No.	
18	7	f	Nonæ	
	8	g	8 Idus	
7	9	A	7 Idus	
	10	b	6 Idus	
15	11	c	5 Idus	
4	12	d	4 Idus	
	13	e	3 Idus	
12	14	f	Pridie Idus	
1	15	g	Idus	
	16	A	17 Cal.	
9	17	b	16 Cal.	
17	18	c	15 Cal.	
	19	d	14 Cal.	
6	20	e	13 Cal.	
	21	f	12 Cal.	
14	22	g	11 Cal.	
3	23	A	10 Cal.	
	24	b	9 Cal.	
11	25	c	8 Cal.	
19	26	d	7 Cal.	
	27	e	6 Cal.	
8	28	f	5 Cal.	
16	29	g	4 Cal.	
5	30	A	3 Cal.	
	31	b	Pridie Cal.	

Augustus

13	1	c	Calendæ	
	2	d	4 No.	
2	3	e	3 No.	
10	4	f	Pridie No.	
	5	g	Nonæ	
18	6	A	8 Idus	
7	7	b	7 Idus	
	8	c	6 Idus	
15	9	d	5 Idus	
4	10	e	4 Idus	
	11	f	3 Idus	
12	12	g	Pridie Idus	
	13	A	Idus	
1	14	b	19 Cal.	
9	15	c	18 Cal.	
	16	d	17 Cal.	
17	17	e	16 Cal.	
6	18	f	15 Cal.	
	19	g	14 Cal.	
14	20	A	13 Cal.	
3	21	b	12 Cal.	
	22	c	11 Cal.	
11	23	d	10 Cal.	
	24	e	9 Cal.	
19	25	f	8 Cal.	
8	26	g	7 Cal.	
	27	A	6 Cal.	
16	28	b	5 Cal.	
5	29	c	4 Cal.	
	30	d	3 Cal.	
13	31	e	Pridie Cal.	

September

	1	f	Calendæ	
	2	g	4 No.	
10	3	A	3 No.	
18	4	b	Pridie No.	
	5	c	Nonæ	
7	6	d	8 Idus	
	7	e	7 Idus	
15	8	f	6 Idus	
4	9	g	5 Idus	
	10	A	4 Idus	
12	11	b	3 Idus	
1	12	c	Pridie Idus	
	13	d	Idus	
9	14	e	18 Cal.	
17	15	f	17 Cal.	
	16	g	16 Cal.	
6	17	A	15 Cal.	
	18	b	14 Cal.	
14	19	c	13 Cal.	
3	20	d	12 Cal.	
	21	e	11 Cal.	
11	22	f	10 Cal.	
19	23	g	9 Cal.	
	24	A	8 Cal.	
8	25	b	7 Cal.	
16	26	c	6 Cal.	
5	27	d	5 Cal.	
	28	e	4 Cal.	
13	29	f	3 Cal.	
	30	g	Pridie Cal.	

October

	1	A	Calendæ	
	2	b	6 No.	
10	3	c	5 No.	
	4	d	4 No.	
18	5	e	3 No.	
7	6	f	Pridie No.	
	7	g	Nonæ	
15	8	A	8 Idus	
4	9	b	7 Idus	
	10	c	6 Idus	
12	11	d	5 Idus	
	12	e	4 Idus	
1	13	f	3 Idus	
9	14	g	Pridie Idus	
	15	A	Idus	
17	16	b	17 Cal.	
6	17	c	16 Cal.	
	18	d	15 Cal.	
14	19	e	14 Cal.	
3	20	f	13 Cal.	
	21	g	12 Cal.	
11	22	A	11 Cal.	
19	23	b	10 Cal.	
8	24	c	9 Cal.	
	25	d	8 Cal.	
16	26	e	7 Cal.	
5	27	f	6 Cal.	
	28	g	5 Cal.	
13	29	A	4 Cal.	
	30	b	3 Cal.	
2	31	c	Pridie Cal.	

November

December

	1	d	Calendæ					
10	2	e	4 No.	18	1	f	Calendæ	
18	3	f	3 No.	7	2	g	4 No.	
	4	g	Pridie No.		3	A	3 No.	
7	5	A	Nonæ	15	4	b	Pridie No.	
	6	b	8 Idus	4	5	c	Nonæ	
15	7	c	7 Idus		6	d	8 Idus	
4	8	d	6 Idus	12	7	e	7 Idus	
	9	e	5 Idus		8	f	6 Idus	
12	10	f	4 Idus	1	9	g	5 Idus	
1	11	g	3 Idus	9	10	A	4 Idus	
	12	A	Pridie Idus		11	b	3 Idus	
9	13	b	Idus	17	12	c	Pridie Idus	
17	14	c	18 Cal.	6	13	d	Idus	
	15	d	17 Cal.		14	e	19 Cal.	
6	16	e	16 Cal.	14	15	f	18 Cal.	
	17	f	15 Cal.	3	16	g	17 Cal.	
14	18	g	14 Cal.		17	A	16 Cal.	
3	19	A	13 Cal.	11	18	b	15 Cal.	
	20	b	12 Cal.		19	c	14 Cal.	
11	21	c	11 Cal.	19	20	d	13 Cal.	
19	22	d	10 Cal.	8	21	e	12 Cal.	
	23	e	9 Cal.		22	f	11 Cal.	
8	24	f	8 Cal.	16	23	g	10 Cal.	
16	25	g	7 Cal.	5	24	A	9 Cal.	
	26	A	6 Cal.		25	b	8 Cal.	
5	27	b	5 Cal.	13	26	c	7 Cal.	
	28	c	4 Cal.	2	27	d	6 Cal.	
13	29	d	3 Cal.		28	e	5 Cal.	
	30	e	Pridie Cal.	10	29	f	4 Cal.	
10					30	g	3 Cal.	
					31	A	Pridie Ca.	

De la pla. z. de la foja. 154. remytti. aq. y digo para mayor declaracion dello //
 // q. fallo q. los hebreos tienen tambien cyclo lunaz por lo q. dice Guedo porz //
 // Gamaliel. folio 155. pla. linea. 3. do dice q. Juxta Supputationes Gamalielis //
 // Innationes omnes reddunt // Supputatio æquinoctii uernalis.

post. 13. cycloblu //
 // mareb ad eandem //
 // Resam et horam //
 // fore magna pna //
 // facte fuerunt //
 // Her. 13. am. in //
 // am. ex gamaliel //
 // etc. Sed cyclos //
 // lunaris p. korp //
 // patens fixam in //
 // calendario roma //
 // no et m. sal. fol. //
 // tano qui Ang. ro //
 // man. q. est m. ay. //
 // ano. Sebreo. et //
 // dya. fol. //
 // erajo est cyclos //
 // fix. et cyclos //
 // breg. no. est. fixus. //
 // et. q. lun. luna //
 // et. hebreo. et //
 // aliq. a cyclo in //
 // nari. q. p. se. //
 // patens. lat. //
 // Sed. diceo. forte //
 // quid. mihi. velim //
 // diceu. dicendo. q. //
 // cyclos. lunary //
 // p. se. patens //
 // la. tim. est. fix. //
 // ad. quod. dico. id //
 // v. q. uia. patens //
 // lat. h. scabam //
 // Sin. 19. anos. de //
 // Su. cyclo. de. de //
 // los. 5. de. marzo //
 // donde. estan. en. los //
 // my. 19. de. marzo. numero. y. acababan. en. el. Segundo. dia. de. abril. do. estan //
 // de. marzo. y. estaban. en. los. mismos. dias. de. marzo. y. abril. sin. ad. excepto //
 // q. teman. por. non. bre. 3. menos. q. a. 5. de. marzo. estan. 19. de. marzo. y. de //
 // cyclo. ann. 16. y. an. est. cyclo. lunaz. y. el. an. non. tienen. as. n. ad. sub

Nunc describemus æquinoctia vernalia pro primo men-
 te & paschali norma competetia iuxta supputationem ex
 fabulis Alphonsinis deductam per singulos annos vsq
 ad annum. 1600. Deinde per vicenos annos: ac tandem
 per centenos vsq ad annum. 4000. numerum annorum collige-
 mus, vt sequens docet descriptio.

Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiū.	hor.	min.	sec.	Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiū.	hor.	min.	sec.
1500	10	7	2	40	1527	10	20	12	52
1501	10	12	51	56	1528	10	2	2	8
1502	10	18	41	12	1529	10	7	51	24
1503	10	0	30	28	1530	10	13	40	40
1504	10	6	19	44	1531	10	19	29	56
1505	10	12	9	0	1532	10	1	19	12
1506	10	17	58	16	1533	10	7	8	28
1507	10	23	47	32	1534	10	12	57	44
1508	10	5	36	48	1535	10	18	47	0
1509	10	11	26	4	1536	10	0	36	16
1510	10	17	15	20	1537	10	6	25	32
1511	10	23	4	36	1538	10	12	14	48
1512	10	4	53	52	1539	10	18	4	4
1513	10	10	43	8	1540	9	23	53	20
1514	10	16	32	24	1541	10	5	42	36
1515	10	22	21	40	1542	10	11	31	52
1516	10	4	10	56	1543	10	17	21	8
1517	10	10	0	12	1544	9	23	10	24
1518	10	15	49	38	1545	10	4	59	40
1519	10	21	38	44	1546	10	10	48	56
1520	10	3	28	0	1547	10	16	38	12
1521	10	9	17	16	1548	9	22	27	28
1522	10	15	6	32	1549	10	4	16	44
1523	10	20	55	48	1550	10	10	6	0
1524	10	2	45	4	1551	10	15	55	16
1525	10	8	34	20	1552	9	21	44	32
1526	10	14	23	36	1553	10	3	33	48

154

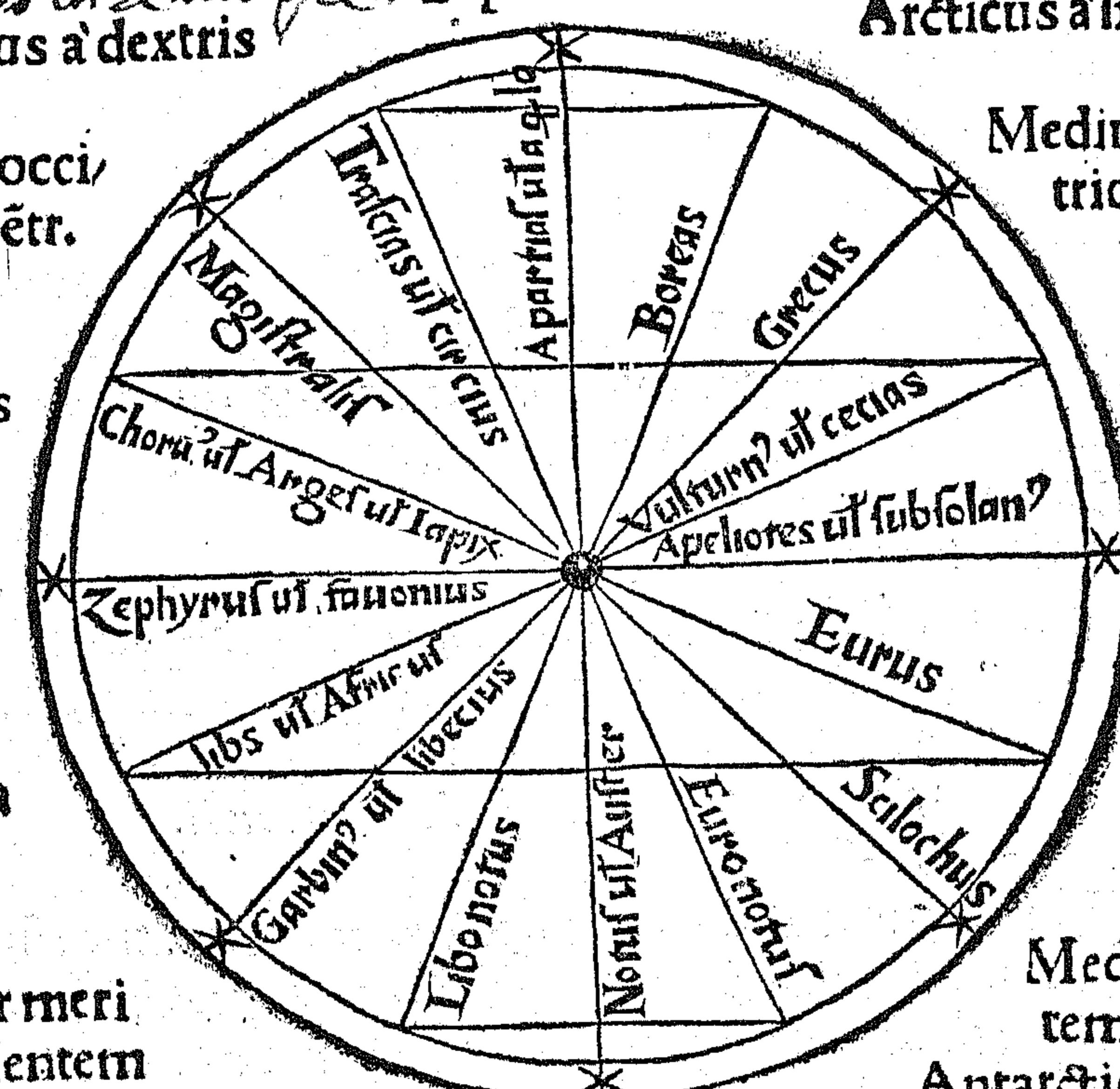
Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiū.	hor.	min.	sec.	Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiū.	hor.	min.	sec.
1554	10	9	23	4	1590	10	2	56	40
1555	10	15	12	20	1591	10	8	45	56
1556	9	21	1	36	1592	9	14	35	12
1557	10	2	50	52	1593	9	20	24	28
1558	10	8	40	8	1594	10	2	13	44
1559	10	14	29	24	1595	10	8	3	0
1560	9	20	18	40	1596	9	13	52	16
1561	10	2	7	56	1597	9	19	41	32
1562	10	7	57	12	1598	10	1	30	48
1563	10	13	46	28	1599	10	7	20	4
1564	9	19	35	44	1600	9	13	9	20
1565	10	1	25	0	1620	9	9	34	40
1566	10	7	14	16	1640	9	6	0	0
1567	10	13	3	32	1660	9	2	25	20
1568	9	18	52	48	1680	8	22	50	40
1569	10	0	42	4	1700	8	19	16	0
1570	10	6	31	20	1720	8	15	41	20
1571	10	12	20	36	1740	8	12	6	40
1572	9	18	9	52	1760	8	8	32	0
1573	9	23	59	8	1780	8	4	58	20
1574	10	5	48	24	1800	8	1	22	40
1575	10	11	37	40	1820	7	21	48	0
1576	9	17	26	56	1840	7	18	13	20
1577	9	23	16	12	1860	7	14	38	40
1578	10	5	5	28	1880	7	11	4	0
1579	10	10	54	44	1900	7	7	29	20
1580	9	16	44	0	1920	7	3	54	40
1581	9	22	33	16	1940	7	0	20	0
1582	10	4	22	32	1960	6	20	45	20
1583	10	10	11	48	1980	6	17	10	40
1584	9	16	1	4	2000	6	13	36	0
1585	9	21	50	20	2020	6	10	1	20
1586	10	3	39	6	2040	6	6	26	40
1587	10	9	28	52	2060	6	2	52	0
1588	9	15	18	8	2080	5	23	17	20
1589		21	7	24	2100	5	19	42	40

no. mem. pas. g. n. a. l. en. los. mes. de. marzo. y. abril. que. se. hacen. el. an. de. marzo. como. a. 5. de. marzo. esta. 19. de. marzo. numero. los. p. se. q. le. q. n. t. a. n. 16. no. le. fue. en. embol. s. m. a. l. a. q. n. e. l. a. n. o. de. 13. lunas. como. se. haze. el. an. de. marzo. n. a. l. 19. sup. q. le. tiene. p. n. e. s. t. o. a. 5. de. abril. p. se. l. l. i. g. e. n. t. i. p. a. n. c. a. d. e. p. p. i. c. i. a. t. r. e. l. i. q. u. a. //
 v. o. r. o. t. e. d. o. c. e. b. i. t. s. t. o. p. h. l. e. r. i. n. g. y. t. a. m. b. i. e. n. m. y. c. o. r. r. e. p. a. r. a. c. i. o. m. o. p. o. r. z. f. o. l. i. o. 329. p. l. a. 1.

In la plana siguiente es el primer Año el año 1501. del 20to en q^{to} lib. 15. de nisan y pasqua hebrea fue a 3. de abril. feria Septima y Sestima este año en esta tabla embolismos ordinatus. y así de enfuendo q^{to} este año embolismos ordinatus empiezo a contar desde el martes 25. de agosto del año del Señor de 1500. en que fue hecha d^{ta} Senote que en esta tabla se muestra el ciclo hebreo de los 247. años. Sab. feria de la pasqua con respondien al año romano colatual. Su respondiente en el año hebreo de feria de la neomenia del mes de a^{to} qual año hebreo en q^{to} aquella pasqua es el año respondiente al año hebreo.

Arcticus a sinistris. Arcticus a dextris. Medius inter occidentem & septentrionem. Medius inter orientem & meridiam. Antarcticus a sinistris. Antarcticus a dextris.

Embolsimq^{to} deficiens in edioribus vel ordinatus in plena pasqua pasqua. 384. diab. ergo. 385. diab. ergo. 386. diab. ergo. eodē die. Plenus in edioribus vel ordinatus in plena pasqua pasqua. 354. diab. ergo. 355. diab. ergo. 356. diab. ergo. eodē die. // pascha anni precedentis erit ante sequentis pascha. Judicoz

Delab letab. 28. del ciclo solar q^{to} empieza fons est dans et d^{ta} de q^{to} el ciclo solar de 1501. q^{to} es el p^{to} de la tabla se cabe la cara. T. q^{to} es ia. g. Salaba de h^{to} ciclo solar que es la primera Sylaba de la d^{ta} d^{ta}. cibab. y como pongo d^{ta} 11. 156 ragab es sy. fto.

De cyclo magno continente annos. 247. per quem Hebraei hac tempestate pascha suum inquirunt. // Tbi. gamalielis // 183. pla. 2. de hoc et fol. 196.

Via iuxta supputationes Gamalielis hebraei, lunationes omnes redeunt post tredecim cyclos lunares ad eandē feriam & horam fere, in qua prius factae fuerunt: ideo Iudaei tabulā constituerunt ad inveniendū pascha eorum & oīa legis festa numero annor. 247. quoniā post. 247. annos oīa festa legis redeunt eodē modo sicut prius celebrata fuerunt: sicut pascha nostrū iuxta canones ab ecclesia hactenus observatos redit semper post annos. 532. eodē modo sicut celebratum fuit. In hac igitur tabula prima colūnula ad sinistram continet annos dñi. Secunda annos a creatione mundi s^{to} hebraicā veritatem, licet ipsi Hebraei inveniunt sibi annos ducentos tpe nostro. Tertia aureum numerū cycli lunaris: quē Hebraei observat. Quarta feriā, qua annus s^{to} Hebraeorū incipiet in neomenia mensis Tisri hoc est septimi. Quinta qualitatē anni an sit cōis vel embolismicus: & an sit mediocris: & s^{to} ordinem anni lunaris, an sit die vno excrecēs, an die vno deficiens. Sexta feriā diei paschalis hebreorum, vt sequens descriptio docet.

Anni dñi	Anni mundi	Cyclus lunaris	Feria neo	Qualitas anni	Feria paschae
1501	C	5461	17. C	tertia embolismus ordinatus	septima
1502	b	5462	18 b	secunda communis abundans	quinta
1503	a	5463	19 a	septima embolismus deficiens	tertia
1504	f	5464	1 f	quinta communis ordinatus	septima
1505	e	5465	2 e	secunda communis abundans	quinta
1506	d	5466	3 d	septima embolismus abundans	quinta
1507	c	5467	4 c	septima communis deficiens	prima
1508	a	5468	5 a	tertia communis ordinatus	quinta
1509	g	5469	6 g	septima embolismus abundans	quinta
1510	f	5470	7 f	septima communis abundans	tertia
1511	e	5471	8 e	quinta embolismus deficiens	prima
1512	c	5472	9 c	tertia communis ordinatus	quinta
1513	b	5473	10 b	septima communis abundans	tertia
1514	a	5474	11 a	quinta embolismus abundans	tertia
1515	g	5475	12 g	quinta communis ordinatus	septima
1516	e	5476	13 e	secunda communis deficiens	tertia
1517	d	5477	14 d	quinta embolismus abundans	tertia
1518	c	5478	15 c	quinta communis ordinatus	septima

De h^{to} anno de 1518. caya. a. 17. de Sept. An. do. 1517. // Largo la. // pascha cayo. a. 6. 7. de abril. Año do. 1517. // Inano Sebco. empico // 16. 28. de agosto. Año do. 1516. feria. 5. y Ino pasqua Sebca a. 10. // 18. de marzo. Año do. 1516. feria. 3. cuyo año empico feria. 2. // Año. 1515. a. 10. de Sept. // Tbi. gamalielis // 183. pla. 2. de hoc et fol. 196. // Coda aq^{to} fust. // año del 5. de 1585. // lo Sagne p^{to} fto. // rino. lo demabio // felle. 7. a. p^{to} ny. y // por. petro pitato. fol. 36.

Incipit cyclus solis p salabab. fons est crif
 Anno dñi .1521. Incipit cyclus solis p salabab. fons est crif

no de entedio.	Anni dñi	Anni mudi	Cyclus Ianaris	Feria neo mençani	Qualitas anni	Feria pasche
17. marco	1519-b	5479	16	secunda	communis abundans	quinta
3. de abril	1520-a	5480	17	septima	embolismus deficiens	tertia
23. de marco	1521-b	5481	18	quinta	communis ordinatus	septima
12. de abril	1522-c	5482	19	secunda	embolismus abundans	septima
31. de marco	1523-d	5483	1	secunda	communis deficiens	tertia
19. de marco	1524-b	5484	2	quinta	communis ordinatus	septima
8. de abril	1525-a	5485	3	secunda	embolismus abundans	septima
29. de marco	1526-g	5486	4	secunda	communis abundans	quinta
17. de marco	1527-f	5487	5	septima	communis deficiens	prima
4. de abril	1528-d	5488	6	tertia	embolismus ordinatus	septima
25. de marco	1529-c	5489	7	secunda	communis abundans	quinta
12. de abril	1530-b	5490	8	septima	embolismus deficiens	tertia
2. de abril	1531-a	5491	9	quinta	communis abundans	prima
21. de marco	1532-f	5492	10	tertia	communis ordinatus	quinta
10. de abril	1533-c	5493	11	septima	embolismus abundans	quinta
31. de marco	1534-d	5494	12	septima	communis abundans	tertia
20. de marco	1535-c	5495	13	quinta	communis ordinatus	septima
6. de abril	1536-a	5496	14	secunda	embolismus deficiens	quinta
27. de marco	1537-g	5497	15	septima	communis abundans	tertia
16. de marco	1538-f	5498	16	quinta	communis mediocris	septima
3. de abril	1539-e	5499	17	secunda	embolismus deficiens	quinta
23. de marco	1540-c	5500	18	septima	communis abundans	tertia
12. de abril	1541-b	5501	19	quinta	embolismus abundans	tertia
1. de abril	1542-a	5502	1	quinta	communis mediocris	septima
20. de marco	1543-g	5503	2	secunda	communis deficiens	tertia
8. de abril	1544-e	5504	3	quinta	embolismus abundans	tertia
28. de marco	1545-d	5505	4	quinta	communis mediocris	septima
18. de marco	1546-c	5506	5	secunda	communis abundans	quinta
5. de abril	1547-b	5507	6	septima	embolismus deficiens	tertia
24. de marco	1548-g	5508	7	quinta	communis mediocris	septima
13. de abril	1549-f	5509	8	secunda	embolismus abundans	septima
1. de abril	1550-e	5510	9	secunda	communis deficiens	tertia
22. de marco	1551-d	5511	10	quinta	communis abundans	prima
9. de abril	1552-b	5512	11	tertia	embolismus mediocris	septima
30. de marco	1553-a	5513	12	secunda	communis abundans	quinta
18. de marco	1554-g	5514	13	septima	communis deficiens	prima
6. de abril	1555-f	5515	14	tertia	embolismus mediocris	septima

nota sequentes ppositiones // primo ex postula burgensis mathci. z. 6. q. numq pascha //
 Judeoz q est die .15. mensis nisan. cadit. feria .2. nec .4. neq. sexta. Ergo nec p dies nisan
 // ex qua ppositione prima infert ista secunda ppositio. q quod prima dieb ani que est
 prima die mensis tisi. numq. erit feria .1. nec feria .4. neq. feria .7. p quod //
 sic probat // a prima die mensis nisan usq ad primam mensis tisi se sequentes. Sunt semp
 .178. dieb. qui faciunt .25. septimanab. Tet in sup dieb. 3. cu 3 q. 15. dieb nisan Sit eadem

Incipit cyclus solis p salabab. fons est crif
 Anno dñi .1521. Incipit cyclus solis p salabab. fons est crif

Anni dñi	Anni mudi	Cyclus Ianaris	Feria neo mençani	Qualitas anni	Feria pasche
1556	5516	15	secunda	communis abundans	quinta
1557	5517	16	septima	communis abundans	tertia
1558	5518	17	quinta	embolismus deficiens	prima
1559	5519	18	tertia	communis mediocris	quinta
1560	5520	19	septima	embolismus abundans	quinta
1561	5521	1	septima	communis abundans	tertia
1562	5522	2	quinta	communis mediocris	septima
1563	5523	3	secunda	embolismus deficiens	quinta
1564	5524	4	septima	communis abundans	tertia
1565	5525	5	quinta	communis mediocris	septima
1566	5526	6	secunda	embolismus deficiens	quinta
1567	5527	7	septima	communis abundans	tertia
1568	5528	8	quinta	embolismus abundans	tertia
1569	5529	9	quinta	communis mediocris	septima
1570	5530	10	secunda	communis deficiens	tertia
1571	5531	11	quinta	embolismus abundans	tertia
1572	5532	12	quinta	communis mediocris	septima
1573	5533	13	secunda	communis abundans	quinta
1574	5534	14	septima	embolismus deficiens	tertia
1575	5535	15	quinta	communis mediocris	septima
1576	5536	16	secunda	communis abundans	quinta
1577	5537	17	septima	embolismus abundans	quinta
1578	5538	18	septima	communis deficiens	prima
1579	5539	19	tertia	embolismus mediocris	septima
1580	5540	1	secunda	communis abundans	quinta
1581	5541	2	septima	communis abundans	tertia
1582	5542	3	quinta	embolismus deficiens	prima
1583	5543	4	tertia	communis mediocris	quinta
1584	5544	5	septima	communis abundans	tertia
1585	5545	6	quinta	embolismus deficiens	prima
1586	5546	7	tertia	communis mediocris	quinta
1587	5547	8	septima	embolismus abundans	quinta
1588	5548	9	septima	communis abundans	tertia
1589	5549	10	quinta	communis mediocris	septima
1590	5550	11	secunda	embolismus deficiens	quinta
1591	5551	12	septima	communis abundans	tertia
1592	5552	13	quinta	communis mediocris	septima

feria in die prima eisdem. ergo constat q p m q dieb nisan no erit in eternuz feria. nec.
 .4. neq. 6. Ergo si p m q dieb nisan fuerit. feria .1. erit p m q dieb mensis sequentis //
 tisi. feria .3. et cu 3 p m q dieb nisan non possit esse feria .2. numq. erit p m q dieb tisi sequentis
 feria .4. et cu 3 p m q dieb nisan fuerit. feria .3. erit p m q dieb sequentis tisi feria .5.
 et cu 3 p m q dieb nisan non possit esse feria .4. numq. erit p m q dieb sequentis tisi feria .6.
 et cu 3 p m q dieb nisan fuerit. feria .5. erit p m q dieb sequentis tisi feria .7. et cu 3 p m q dieb #
 mensis. - verte folium.

In pascha iudeorum ex pp. 35. eisdem //
 Stofflerim de yerra // Anno dñi .1521. Incipit cyclus solis p salabab. fons est et f

Cyclo hebreo	Anni dñi	Anni mudi	Cyclus lunaris	Feria neo menicani	Qualitas anni	Feria pasche
17. marco	1519-b	5479	16	secunda	communis abundans	quinta
3. de abril	1520-a	5480	17	septima	embolismus deficiens	tertia
23. de marco	1521-f	5481	18	quinta	communis ordinatus	septima
12. de abril	1522-e	5482	19	secunda	embolismus abundans	septima
31. de marco	1523-d	5483	1	secunda	communis deficiens	tertia
19. de marco	1524-b	5484	2	quinta	communis ordinatus	septima
8. de abril	1525-a	5485	3	secunda	embolismus abundans	septima
29. de marco	1526-g	5486	4	secunda	communis abundans	quinta
17. de marco	1527-f	5487	5	septima	communis deficiens	prima
4. de abril	1528-e	5488	6	tertia	embolismus ordinatus	septima
25. de marco	1529-c	5489	7	secunda	communis abundans	quinta
12. de abril	1530-b	5490	8	septima	embolismus deficiens	tertia
2. de abril	1531-a	5491	9	quinta	communis abundans	prima
21. de marco	1532-h	5492	10	tertia	communis ordinatus	quinta
10. de abril	1533-c	5493	11	septima	embolismus abundans	quinta
31. de marco	1534-d	5494	12	septima	communis abundans	tertia
20. de marco	1535-c	5495	13	quinta	communis ordinatus	septima
6. de abril	1536-a	5496	14	secunda	embolismus deficiens	quinta
27. de marco	1537-g	5497	15	septima	communis abundans	tertia
16. de marco	1538-f	5498	16	quinta	communis mediocris	septima
3. de abril	1539-e	5499	17	secunda	embolismus deficiens	quinta
23. de marco	1540-c	5500	18	septima	communis abundans	tertia
12. de abril	1541-b	5501	19	quinta	embolismus abundans	tertia
1. de abril	1542-a	5502	1	quinta	communis mediocris	septima
20. de marco	1543-g	5503	2	secunda	communis deficiens	tertia
8. de abril	1544-e	5504	3	quinta	embolismus abundans	tertia
28. de marco	1545-d	5505	4	quinta	communis mediocris	septima
18. de marco	1546-c	5506	5	secunda	communis abundans	quinta
5. de abril	1547-b	5507	6	septima	embolismus deficiens	tertia
24. de marco	1548-g	5508	7	quinta	communis mediocris	septima
13. de abril	1549-f	5509	8	secunda	embolismus abundans	septima
1. de abril	1550-e	5510	9	secunda	communis deficiens	tertia
22. de marco	1551-d	5511	10	quinta	communis abundans	prima
9. de abril	1552-b	5512	11	tertia	embolismus mediocris	septima
30. de marco	1553-a	5513	12	secunda	communis abundans	quinta
18. de marco	1554-g	5514	13	septima	communis deficiens	prima
6. de abril	1555-f	5515	14	tertia	embolismus mediocris	septima

Nota sequentes propositiones // primo ex postula burgensis mathci. 26. q. numq. pascha //
 iudeorum est die 15. mensis nisan. cadit feria 2. nec. 4. neq. sexta. Ergo nec 3. dies nisi
 ex qua propositione prima infert ista secunda oppositio. q. quod prima dieb. ann. que est
 prima dieb. mensis nisan. numq. erit feria. 1. nec feria. 4. neq. feria. 7. q. quod //
 sic probat. // a prima die mensis nisan usq. ad primam mensis tisi se sequentes. Sunt semp
 178. dies. qui faciunt. 25. septimanab. et in sup. dieb. 3. cu 3. 15. dieb. nisan. Sit eadem

Nota sequentes propositiones // primo ex postula burgensis mathci. 26. q. numq. pascha //
 iudeorum est die 15. mensis nisan. cadit feria 2. nec. 4. neq. sexta. Ergo nec 3. dies nisi
 ex qua propositione prima infert ista secunda oppositio. q. quod prima dieb. ann. que est
 prima dieb. mensis nisan. numq. erit feria. 1. nec feria. 4. neq. feria. 7. q. quod //
 sic probat. // a prima die mensis nisan usq. ad primam mensis tisi se sequentes. Sunt semp
 178. dies. qui faciunt. 25. septimanab. et in sup. dieb. 3. cu 3. 15. dieb. nisan. Sit eadem

Anni dñi	Anni mudi	Cyclus lunaris	Feria neo menicani	Qualitas anni	Feria pasche
1556	5516	15	secunda	communis abundans	quinta
1557	5517	16	septima	communis abundans	tertia
1558	5518	17	quinta	embolismus deficiens	prima
1559	5519	18	tertia	communis mediocris	quinta
1560	5520	19	septima	embolismus abundans	quinta
1561	5521	1	septima	communis abundans	tertia
1562	5522	2	quinta	communis mediocris	septima
1563	5523	3	secunda	embolismus deficiens	quinta
1564	5524	4	septima	communis abundans	tertia
1565	5525	5	quinta	communis mediocris	septima
1566	5526	6	secunda	embolismus deficiens	quinta
1567	5527	7	septima	communis abundans	tertia
1568	5528	8	quinta	embolismus abundans	tertia
1569	5529	9	quinta	communis mediocris	septima
1570	5530	10	secunda	communis deficiens	tertia
1571	5531	11	quinta	embolismus abundans	tertia
1572	5532	12	quinta	communis mediocris	septima
1573	5533	13	secunda	communis abundans	quinta
1574	5534	14	septima	embolismus deficiens	tertia
1575	5535	15	quinta	communis mediocris	septima
1576	5536	16	secunda	communis abundans	quinta
1577	5537	17	septima	embolismus abundans	quinta
1578	5538	18	septima	communis deficiens	prima
1579	5539	19	tertia	embolismus mediocris	septima
1580	5540	1	secunda	communis abundans	quinta
1581	5541	2	septima	communis abundans	tertia
1582	5542	3	quinta	embolismus deficiens	prima
1583	5543	4	tertia	communis mediocris	quinta
1584	5544	5	septima	communis abundans	tertia
1585	5545	6	quinta	embolismus deficiens	prima
1586	5546	7	tertia	communis mediocris	quinta
1587	5547	8	septima	embolismus abundans	quinta
1588	5548	9	septima	communis abundans	tertia
1589	5549	10	quinta	communis mediocris	septima
1590	5550	11	secunda	embolismus deficiens	quinta
1591	5551	12	septima	communis abundans	tertia
1592	5552	13	quinta	communis mediocris	septima

Nota sequentes propositiones // primo ex postula burgensis mathci. 26. q. numq. pascha //
 iudeorum est die 15. mensis nisan. cadit feria 2. nec. 4. neq. sexta. Ergo nec 3. dies nisi
 ex qua propositione prima infert ista secunda oppositio. q. quod prima dieb. ann. que est
 prima dieb. mensis nisan. numq. erit feria. 1. nec feria. 4. neq. feria. 7. q. quod //
 sic probat. // a prima die mensis nisan usq. ad primam mensis tisi se sequentes. Sunt semp
 178. dies. qui faciunt. 25. septimanab. et in sup. dieb. 3. cu 3. 15. dieb. nisan. Sit eadem

de deficientibus 3843
 de abundantibus 3863
 Anno mundi 1747
 Anno dñi 1747

Anni dñi	Anni mundi	Cyclus Ianaris	Feriae neo menie ani	Qualitas anni	Feria pasche
1667f	5627	12	quinta	communis mediocris	septima
1668d	5628	13	secunda	communis deficiens	tertia
1669c	5629	14	quinta	embolismus abundans	tertia
1670b	5630	15	quinta	communis mediocris	septima
1671a	5631	16	secunda	communis abundans	quinta
1672ff	5632	17	septima	embolismus deficiens	tertia
1673e	5633	18	quinta	communis mediocris	septima
1674d	5634	19	secunda	embolismus abundans	septima
1675c	5635	1	secunda	communis abundans	quinta
1676lla	5636	2	septima	communis deficiens	prima
1677g	5637	3	tertia	embolismus mediocris	septima
1678f	5638	4	secunda	communis abundans	quinta
1679e	5639	5	septima	communis abundans	tertia
1680llc	5640	6	quinta	embolismus deficiens	prima
1681b	5641	7	tertia	communis mediocris	quinta
1682a	5642	8	septima	embolismus abundans	quinta
1683g	5643	9	septima	communis deficiens	prima
1684lle	5644	10	tertia	communis mediocris	quinta
1685d	5645	11	septima	embolismus abundans	quinta
1686c	5646	12	septima	communis abundans	tertia
1687b	5647	13	quinta	communis mediocris	septima
1688llg	5648	14	secunda	embolismus deficiens	quinta
1689ff	5649	15	septima	communis abundans	tertia
1690e	5650	16	quinta	communis mediocris	septima
1691d	5651	17	secunda	embolismus abundans	septima
1692llb	5652	18	secunda	communis deficiens	tertia
1693a	5653	19	quinta	embolismus abundans	tertia
1694g	5654	1	quinta	communis mediocris	septima
1695f	5655	2	secunda	communis abundans	quinta
1696lld	5656	3	septima	embolismus abundans	tertia
1697c	5657	4	quinta	communis mediocris	septima
1698b	5658	5	secunda	communis abundans	quinta
1699a	5659	6	septima	embolismus deficiens	tertia
1700llf	5660	7	quinta	communis abundans	prima
1701e	5661	8	tertia	embolismus mediocris	septima
1702d	5662	9	secunda	communis abundans	quinta
1703c	5663	10	septima	communis deficiens	prima

Anno mundi 1747

Abundans 3863

Deficiens 3843

Hor 11

Excedenti facit ad Signum. K. et talis ordo scribat per totam istam tabulam. unde cum in ista tabula Anno dñi 1747 pascha iudeorum sit ut est videtur feria prima sequitur quod ad principium tabule redendum erit neomenia anni sequentis hebraei. feria 3. ut habet in hac tabula Anno dñi 1501 qd possit scribere Anno dñi 1748. tornando del cabo desta tabla al principio. y assi por toda esta tabla distos 247 años empecando del principio della fallarab adyctissima pascha primera en feria 7. año dñi 1501. y hallarab la neomenia sequentis Anni hebraei. en el fincion siguiente.

PASSIONIS CHRISTI 159

Anni dñi	Anni mundi	Cyclus Ianaris	Feriae neo menie ani	Qualitas anni	Feria pasche
1704/a	5664	11	tertia	embolismus mediocris	septima
1705g	5665	12	secunda	communis abundans	quinta
1706f	5666	13	septima	communis abundans	tertia
1707e	5667	14	quinta	embolismus deficiens	prima
1708llc	5668	15	tertia	communis mediocris	quinta
1709b	5669	16	septima	communis plenus abud.	tertia
1710a	5670	17	quinta	embolismus plenus abud	tertia
1711g	5671	18	quinta	communis mediocris	septima
1712lle	5672	19	secunda	embolismus deficiens	quinta
1713d	5673	1	septima	communis plenus abud	tertia
1714c	5674	2	quinta	communis mediocris	septima
1715b	5675	3	secunda	embolismus deficiens	quinta
1716llg	5676	4	septima	communis plenus abud	tertia
1717ff	5677	5	quinta	communis mediocris	septima
1718e	5678	6	secunda	embolismus plenus abud	septima
1719d	5679	7	secunda	communis deficiens	tertia
1720llb	5680	8	quinta	embolismus plenus abud	tertia
1721a	5681	9	quinta	communis mediocris	septima
1722g	5682	10	secunda	communis plenus abud	quinta
1723f	5683	11	septima	embolismus deficiens	tertia
1724lld	5684	12	quinta	communis mediocris	septima
1725c	5685	13	secunda	communis plenus abud	quinta
1726b	5686	14	septima	embolismus deficiens	tertia
1727a	5687	15	quinta	communis abundans	prima
1728llf	5688	16	tertia	communis mediocris	quinta
1729e	5689	17	septima	embolismus abundans	quinta
1730d	5690	18	septima	communis deficiens	prima
1731c	5691	19	tertia	embolismus mediocris	septima
1732lla	5692	1	secunda	communis abundans	quinta
1733g	5693	2	septima	communis abundans	tertia
1734f	5694	3	quinta	embolismus deficiens	prima
1735e	5695	4	tertia	communis mediocris	quinta
1736llc	5696	5	septima	communis abundans	tertia
1737b	5697	6	quinta	embolismus abundans	tertia
1738a	5698	7	quinta	communis mediocris	septima
1739g	5699	8	secunda	embolismus deficiens	prima
1740lle	5700	9	septima	communis abundans	tertia

Embolsimus
 Deficiens habet de pascha a pasqua .3843
 Abundans habet de pascha a pasqua .3863
 Deficiens habet de pascha a pasqua .3843
 Abundans habet de pascha a pasqua .3863

Ibi prima pñeb ante didos. z. vñe lano memoria del año si gñyente Signe q ad deziz El gñyente en la no me ma. 3. o deziz aqñ lapaqua. 5. bt ad fñ. z. fñt. 7. fñya Scbio la bñdad yes q ad deziz. feria 5. lapaqua del aad de. 1739. bt probat met ca. 2. cap. a. cy. 310. 322. pñana. 1. 2. bt. 381. pñana. 1. quinta legito.

Similiter per feria. z. hoc est additio duobus diebus bt. 5. dñi. et sic per totam tabulam. y la razón dñto ya queda dicha arriba. la qd es q siempre del p dia de misan hasta el p dia de tñsi incluyeb. ay. 179. dies q hazen. 25. semanas y mas. 3. dias. otra razón de todo esto dñta falso. lbo. plana q ten nota q desde p dia del mes tñsi hasta p dia de misan. ay. en año comun ordenado. 178. dias. y mengua uno. y crece quando crece. Otro // y en año embolsimo ay. 208. dias y en menguante. 207. y creciente. 209. como lo escrebo en la plana siguiente // hoc signo.

p para Saboz en todo este cyclo hebreo hallax por la feria de la pasqua de q̄l quez año dado que fova Sora. La de la pasqua del año sigyente lo está. vbi supra fol. 150. plana. 2. por q̄ aq̄ no cabia. ad Signum II.

Anni dñi	Anni mudi lanaris	Cyclus	Feria neo menie ani	Qualitas anni	Feria pasche
1741 D	5701	10	quinta	communis mediocris	septima
1742 C	5702	11	secunda	embolismus deficiens	quinta
1743 B	5703	12	septima	communis abundans	tertia
1744 A	5704	13	quinta	communis mediocris	septima
1745 F	5705	14	secunda	embolismus abundans	septima
1746 E	5706	15	secunda	communis deficiens	tertia
1747 D	5707	16	quinta	communis abundans	prima

Deuolutis autem annis prædictis. 247. redeundam est ad principium tabulæ & sic deinceps in perpetuum.

Ex precedenti facit.

In Anõ communi mediocri.	Sunt.	dieb	Septimane.	Dies
In Anõ communi deficiente.	177.	q̄son.	25.	Sept. y. 3. dies
In Anõ communi abundante.	179.	q̄son.	25.	Sept. y. 4. dies
In Anõ bisextili vel embolismo mediocri.	208.	q̄son.	29.	Sept. y. 5. dies
In Anõ Embolismo deficiente.	207.	q̄son.	29.	Sept. y. 4. dies
In Anõ embolismo abundante.	209.	q̄son.	29.	Sept. y. 6. dies

Cap. de mensib. tisci. vbi ad finem dicitur in mens. mjan sunt. Et clausibe.

Aqui no quanto a numeria anni vbi ad pascha Indoz por q̄ basta contar. hasta primera dia de misampnes cayendo la pasqua a. 15. de misan. y el p̄ dia de misan ya se conto que son los. 14. dias trajelto de misan q̄ son dos semanas. veyo los dias q̄ sobran sobre semanas entezas los mefmos. fubtrazcan del dep̄ de tisci hasta primero de misan q̄ hasta. 15. de misan. // Exemplo. Año dñi. 1741. fuit neomenia an̄ q̄ est p̄mo die mensis tisci. feria. 5. et quia est an̄ communis mediocris habet Septimanab In tescab. 25. et misan. 3. dies vbi ad p̄maz diez mensib. misan In clausibe. et vbi ad pasqua Indoz q̄ est die. 15. mensis misan habet. 27. Septimanab integras et ad hinc. eos dem̄. // vbi ad tabule. p̄pondens an̄ enclabel qualitate sit. nec ne. comunis vel embolismo ordinat̄ mediocris. vel. deficiens vel abundans. //

Nota q̄ esta tabla la guardaban los Judios Año dñi. 33. probat quia ex Joane lucido morit̄ dñs feria die Aprilis feria. 6. quo año pascha Judoz fuit sabato sequenti quarta die Aprilis. y por esta tabla viene aq̄nel dia a ser tambien sabado. pero ade debez de viene a ser. q̄ de abril. Año dñi. Año do. 1515. por q̄ aq̄nel año eb. 33. del 302. dize q̄ sebyo y q̄ bmo por esta tabla Año dñi. 33. a ser pasqua los Judios. a. 31. de março. y sabado. pero esto es falso. quia año dñi. 33. fuit d̄ litera dñi. calis. ex quo nota q̄ por esta tabla no buelben los años bisextiles bien de q̄ tornan q̄ empecalla desp̄nez de aca bada. veyo dize q̄ por esta tabla Año dñi. 33. fuit pascha Judoz a. 15. de abril. y sabado. veyo esta tabla no se guardaba tempore passionis ebente. :-

Tabula capitum sequentis opusculi. de vero die // passionis christi.

- De tempore vitæ & mortis Christi. c. 1.
- De anno & calendario. c. 2.
- De initio annorum domini. c. 3.
- De varietate mensium. c. 4.
- De cyclo lunari decennouennali. c. 5. vbi de cyclo Julij asaris lunari.
- De cyclo solari ex litera dominicali & bissexto proueniente. c. 6.
- De tempore Olympiadum. c. 7.
- De annis imperatorum Romanorum tempore Christi computatis ab vrbe condita. c. 8.
- Solutio quæstionis. c. 9.
- Nota opinio erronea. c. 10.
- Solutio rationum deficientium. c. 11.
- Totius vitæ Christi verum tempus. c. 12.
- Obiectio & responsio. c. 13.

Tabula iuxta literas Alphabeti.

- Annus & calendarium. c. 2.
- Anni exordium. c. 2. D.
- Annorum domini initium. c. 3.
- Baptismus Christi. c. 12. C.
- Bissexto. c. 6.
- Calendarium triplex. c. 2.
- Christi vitæ & mortis tempus. c. 1.
- Chronographi non errauerunt. c. 11.
- Cyclus lunaris. c. 5.
- Cyclus solaris. c. 6. A.
- Dies passionis Christi. c. 9.
- Dionysii abbatis error. c. 3.
- Duodennis Christus in templo. c. 12. B.
- Eclipsis anni domini. 17. c. 11. B.
- Erronea opinio. c. 10.
- Emendatio calendarii. c. 2.
- Feria quando cœpit correctio calendarii. c. 6. B.
- Græci quando incipiunt annum. c. 7.
- Herodes tempore natiuitatis Christi. c. 12. A.

¶ De la folia. 159. plana. 1. remitti a este lugar para dar la evidente razon del por q̄ en este cyclo hebreo la qualidad del año embolismo o comun q̄ responde al año precædente. y la razon es esta. q̄ el año hebreo en este cyclo de In thabdo y otro qualquiera se ade entienda que el año hebreo empieza de primera dia de tisci. hasta octo p̄mo de tisci de tisci excludible. y así la qualidad del año de 1742. es el año hebreo q̄ fua embolismo deficiente. y así lo quaz. El. 13. mes por. Sebudo. o mes del mesing an̄. El día meos por sea deficiente. con en uno delos. 4. mes. Septe. ofall. nob. y desuombra del año de. 1741. por q̄ aq̄nel año embolismo deficiente tempore como por. Septe del año de. 1741. y acabo por. Septe de. 1742. y así por omnis degoz. q̄ la feria a nome me Amri q̄ corresponde al año precædente. empeco los hebreos empesom. In año del tisci. y omfi. Se puede entender q̄ la feria de tisci. Se a celebrada por la letra dñi. q̄ del año precædente. //

quando esta feria no está tan regular. y así dize q̄ las paschas hebreas. 15. de misan. Se corresponden en el cyclo hebreo en las ferias de la semana pero no en los tantos del mes. por q̄ en este fuste vbi debe de dize. pero así debez et p̄ hasta fin de toda la p̄ma precædente. // Nota en esta tabla de los. 247. años de hincido q̄ el título q̄ hincido da al año de comun. embolismo. deficiente o mediocris. o abundante corresponde al tipo q̄ ay de la feria de la pasqua en. El fin año. Septe. hasta el p̄ dia del tisci precædente. por memoria q̄ el excelsio. o d̄ ymmawm. de los dñi. de aq̄nel año de la feria de la pasqua mas q̄ son en el año precædente. //

suis quibusdam opinionibus non recte consideratis, neque valida ratione probatis, quandoque improbentur: Quae de re, quorundam animi offenduntur, eo quod nimio ipsis doctoribus afficiantur amore. Sed ratio veritatis, cum libet hominis auctoritati, preponenda est: cum & Aristoteles dicat. Amicus Plato, & amicus Socrates: sed magis amica veritas. Licet autem primo aspectu quaestio haec terrore nobis ingerat: si tamen diligenter consideremus euangelica dicta: necnon Solis & Lunae motum, ac temporum descriptionem perscrutemur, Dei adiutorio, non multo labore, huius rei veritatem, valida probatione reperiemus. Sed prius quaedam hypotheses praesupponendae sunt: ex quibus veritas temporis vitae & mortis Christi manifesta ratione comprobata, penitus elucescet.

Prima hypothesis de tempore vitae & mortis Christi. Cap. I.

Prima hypothesis est de tempore vitae & mortis Christi, quod habetur ex euangelica veritate declarata iuxta usum & diu approbatam consuetudinem ecclesiae; cui super omnia penitus adhaerendum est. Christi namque ortus ab Evangelistis describitur fuisse, Caesare Augusto imperatore Romae, eo scilicet tempore, quo eius edicto primo describebatur universis orbis, ut scribitur Luc. 2. Atque in Iudaea regnante Herode primo alienigena ablato regno a Iudaeis iuxta prophetiam Iacob, qui ait Gene. 49. Non auferetur sceptrum de Iuda & dux de femore eius: donec veniat qui mittendus est, sicut describitur Matth. 2. cap. Cum natus esset Iesus in diebus Herodis regis &c. Baptismus quoque Christi Lucae. 3. enarratur fuisse anno. 15. imperii Iulii Caesaris, & tunc ipse Iesus, ut ibi dicitur, erat incipiens quasi anno. 30. Passio vero eius & mors ab Evangelistis describitur fuisse die sequenti postquam comederat agnum paschalem iuxta legis praecipitum, quia venerat legem adimplere, ut scribitur Matth. 5. Praecipitur enim Exodi. 12. ut comederat agnus paschalis luna. 14. primi mensis ad vespere: & idem confirmat Lenni. 23. Vbi luna. 14. dicitur dies. 14. primi mensis: & dicebatur prima dies azimorum, quam per totam hebdomadam comedeant azima: & tunc prima die azimorum ad vespere, Christus agnum paschalem cum azimis & lactucis agrestibus comedit. Dicitur enim Matth. 26. Prima autem die azimorum accesserunt discipuli ad eum dicentes. Vbi vis paremus tibi comedere pascha? Et Lucae. 22. dicitur. Venit autem dies azimorum, in qua necesse erat occidi pascha: & misit Petrum

Ibr. Solis et lune //
todabra lucido da em
Saboz por astrologia El
dia dela Seta passion
ya yo dixi en la pla
na pua d'ante que solo
El cy do Hebreo en una
mo la astrologia.

& Ioannem dicens. Euntes parate nobis pascha, ut manducemus &c. Tunc autem erat luna. 14. Nam dicit Chrysostomus. Primam azimorum diem vocant, quae ante azima erat. Consueverunt enim a vespera semper dies enumerare: & eius mentionem facere in vespera, cuius pascha erat immolandum. Quinta enim sabbati, discipuli ad Christum accesserunt: quam hic primam azimorum, id est ante azima vocat, tempus designans quo discipuli accesserunt ad Iesum. haec ille. Et hoc idem confirmatur per usum ecclesiae, quae coenam domini celebrat feria. 5. videlicet pridie quam pateatur. Deinde sequenti die, luna. 15. feria. 6. hora. 6. crucifixus est: & hora nona expiravit ut euangelistae testantur. Et tunc fuit eclipsis illa mirabilis a sexta usque ad nonam: quam etiam vidit Dionysius Areopagita in Aegypto: qui in epistola ad Polycarpum dicit ea contigisse in plenilunio. Quod autem fuerit feria. 6. patet ex Evangelistis, qui dicunt eum passum in parasceue ante sabbatum, quae est feria. 6. id est dies veneris. Nam dicitur Marci. 15. Quia erat parasceue, quod est ante sabbatum: venit Ioseph &c. Dies autem quae praecedit sabbatum, est feria. 6. Hinc est quod ecclesia celebrat Christi passionem die veneris post coenam dominicam. Nec est dicendum quod Christus comedit agnum luna. 13. ut putant Graeci: qui afferunt Christum anticipasse pascha, & comedis agnum cum pane fermentato, & in eo consecrasse: quia hoc esset contra legem, quae praecipit, ut agnus cum azimis comedatur luna. 14. Christus autem nunquam fuit legi contrarius, ut dicit Chrysostomus. Quod autem non anticipauerit pascha, probatur etiam ex verbis Marci. 14. dicentis. Primo die azimorum, quando pascha immolabant, usque secundum legem: quae praecipit, ut comedatur agnus cum azimis primo die azimorum luna. 14. ad vespere. Nec obstat quod dicitur Ioannis. 13. Ante diem festum paschae coenam fecisse: quia dies festus & sollemnis erat die sequenti post agni comestionem. scilicet luna. 15. Nam dicitur Lenni. 23. Mense primo. 14. die mensis ad vespere phase domini est: & 15. die mensis huius sollemnis azimorum domini est. Sed utrum Iudaei tunc fecerint pascha iuxta legis edictum: an iuxta traditionem seniorum: in solutione quoniam inferius declarabimus. Post mortem Christi cum transisset sabbatum, prima sabbati, hoc est tertia die a morte sua, dominus resurrexit a mortuis die Solis, quae est dies dominica. Quapropter ecclesia semper celebrat pascha resurrectionis die dominica. Haec omnia praedicta tanquam vera firmiter tenenda sunt: & omnia quae ipsis aduersantur tanquam falsa reprobata, etiam si dicantur ab authoribus magna auctoritate praeditis, quoniam Euangelica veritas vsu ecclesiae declarata, omni humanae auctoritati praepontur.

Hec ille. saluet
Chrysostomus.

Ibr. in solutione
questionis. id est in
cap. 9. ad finem.
folio. 184.

Secunda hypothesis est de anno & calendario. Et si teste Plinio libro. 18. Dierum anni propè inextricabilis ratio est: Romani tamen sive Latini iuxta triplicem anni observationem, triplex ediderunt calendarium, ut refert Ioannes Stofferinus in suo calendario propositione. 34. sub literis Cc. Quod ostendit ex dictis Macrobi in primo Saturnaliorum libro, & Solini in libro de mirabilibus mundi.

A Primum ergo calendarium edidit Romulus, qui teste Varrone, Romanam condidit, primus Romanorum rex: & annum Macrobio & Solino testibus trecentis quatuor diebus complevit: ac suo calendario decem menses inscripsit. Dicit enim Macrobius. Anni certus modus apud solos semper Aegyptios fuit, aliarum gentium dispari numero, pari errore nutabat. Et ut contentus sum referendo paucarum morem regionum: Archades annum suum tribus mensibus explicabant: Acharnanes sex: Græci reliqui trecentis quinquaginta quatuor diebus annum proprium computabant. Non igitur mirum in hac varietate Romanos quoque olim auctore Romulo annum suum decem habuisse mensibus ordinatum: quia annus a Martio incipiebat & conficiebatur diebus. 304. ut sex quidem menses idest Aprilis, Iunius, Sextilis, Septēber, Nouēber, Decēber tricenum essent dierum: Quatuor vero, Martius, Maius, Quintilis, Octōber tricenis & singulis expedirentur. Hæc sunt Romuli ordinatio: qui primum anni mensem genitori suo Marti dicauit. Quæ mensem anni primum fuisse vel ex hoc maxime probatur, quod ab ipso Quintilis quintus est: & deinceps pro numero reliqui nominabatur. hæc ille. Idem confirmat Solinus dicens. Romani in initio annum decem mensibus computabant a Martio auspicientes &c. Et Ouidius primo Fastorum ait.

Tempora digereret cum conditor urbis, in anno
Constituit menses quinque bis esse suo.

B secundum calendarium edidit Numa Pompilius secundus Romanorum rex. Nam annus Romuli continens. 304. dies erat adeo diminutus & concisus, quod non æquabatur vere anni solaris quantitati: sed ab eo deficiebat in duobus mensibus. Nam spatium. 24. annorum quibus talis observatio viguit: superati sunt anni solares quatuor annis Romuleis constitutis ex mensibus decem. Et hinc emergebat inordinata annorum & mensium confusio. Sed, ut ait

Macrobius, secutus Numa quantum sub cœlo rudi seculo adhuc impolito solo ingenio magistro cōprehendere potuit: vel quia Græcorum observatione forsitan instructus est. 50. dies addidit, ut. 354. dies: quibus duodecim lunæ cursus confici credidit, annus extenderetur. hæc ille. Sic igitur calendarium lunare duodecim mensium composuit. Hi menses erant perfecti alternatim diebus. 30. & 29. iuxta ipsius Lunæ motum respectu Solis: quæ a coniunctione eius cum Sole usque ad sequentē coitum absunt. 29. dies cum dimidio posthabitis minutis horariis. Et quia dies in calendario partiti non possunt, ut dies naturalis duntaxat duodecim horas haberet, attribuit Numa unum mensi. 30. dies: alteri. 29. De quibus. 12. mensibus Numæ ait Ouidius in primo Fastorum.

At Numa nec Ianum, nec auitas præterit umbras.

Mensibus antiquis addidit ille duos.

Paulo post auctore Macrobio, Numa in honorē imparis numeri secretū hoc & ante Pythagorā parturiente natura: unum adiecit diem, quem Ianuario dedit, ut tam in anno quā in mensibus singulis præter unum Februariū impar numerus seruaretur. Nā quia. 12. menses si singuli aut pari aut impari numero partirentur consumationē parē facerent, unus pari numero institutus, unius amputationē imparē fecit. Ianuarius igitur, Aprilis, Iunius, Sextilis, Septēber, Nouēber, Decēber, undetricenis censabantur diebus. Martius vero, Maius, Quintilis, & Octōber dies tricenos singuli possidebant. Sed solus Februarius viginti & octo retinuit dies quasi inferis & diminutio & par numerus conueniret. Et subiungit idem Macrobius. Cum ergo Romani ex hac distributione Pompilii ad Lunæ cursum sicut Græci annum proprium computarent: necessario & intercalare, mensem instituerunt more Græcorum. Nam & Græci cum animaduertent temere se. 354. diebus ordinasse annum: quoniā apparet de Solis cursu: qui. 365. diebus & quadrante Zodiacum conficit, deesse anno suo undecim dies & quadrantem, intercalares statuta ratione cōmenti sunt, ita ut octauo quoque anno. 90. dies ex quibus tres menses tricenum dierum cōposuerunt, intercalaret. Id Græci fecerunt, quoniam erat operosum atque difficile omnibus annis undecim dies & quadrantem intercalare. Itaque maluerunt hunc numerum octies multiplicare: & 90. dies, qui nascuntur, si quadrans cum diebus undecim octies componatur, inferere: in tres menses, ut diximus, distribuendos. hæc ille. Idem etiam affirmat Solinus dicens. Græci ergo singulis annis. 11. dies & quadrantē detrahebant: eosque octies multi-

-24. legito.

p. Scys m. 2 a. 30.
Dial. Son. 120
p. 9. m. 124
a. 31. Son. 124
p. 9. m. 304

erit in mēſibus anni. Aegyptii vero & Græci anni exordiū ſumunt iuxta æquinoctium autūni. Nam Aegyptii a Septembri; Græci ab Octobri anni principium habent, vt Alphoſus in ſuis tabulis an- notat. Sed Iulius Cæſar anni principiu ſumpſit a luna prima poſt ſolſtitium hyemale: quæ fuit calēdis Ianuarii anno ante Chriſtum quadrageſimoquinto, vt recte computat dñs Paulus ep̄s Foroleſm, pronienſis in ſua Paulina; & dñs Ioannes Stoſſerinus in ſuo calen- dario propoſitione. 34. vt plenius infra patebit.

Ibi. Luna prima - id est Ancomensa // id est a prima die lu // ne. ius p̄ſo vno de Aurco numero // al p̄mer dia de Enero // Ano 45. ante dom̄ j n 43.

Tertia hypotheſis de initio annorum domini. Cap. 3.

ertia hypotheſis eſt de initio annorū domini: in quibus computandis quo ad initiu plures authores inter ſe diſ- ferunt. Quidam enim ſumūt annos domini a ſua incar- natione, quando conceptus eſt: Quidam a natiuitate, cū de vtero matris egreſſus eſt: Quidam a circuncione domini calen- dis Ianuarii octauo natiuitatis die. Et quidam a Chriſti paſſione. Qui omnes modi comprobati poſſunt ſeruata tamen conuenienti computatione, vt mox declarabimus. Sed inter omnes hos modos conuenientiſſimus eſt, vt ſumatur initium annorū domini ab eius natiuitate: quoniam anni vitæ alicuius hominis non a ſua conce- ptione, ſed a natiuitate ſumuntur. Hunc modum ſeruat eccleſia Ro- mana annos incipiens a natiuitate domini, non a conceptione ip- ſius. Nam eo tempore per eccleſiam accipitur principium annorū domini: quo & ſingulis annis per eā annus mutatur: Sed per eccle- ſiam fit anni mutatio non in conceptione Chriſti, ſed in eius natiui- tate. Ergo tunc anni domini ſumunt initium. Quod autem eccle- ſia mutet annum in natiuitate domini, & non in cōceptione, patet per acta concilii Conſtantiensis, in quibus deſcribitur, q̄ electio pō- tificis Martini. 5. facta eſt die Iouis in feſto ſancti Martini vndeci- ma Nouembris die: anno a natiuitate domini. 1417. inditione de- cima; & facta eſt coronatio eius die dominica vigeſima prima ſupra dicti menſis Nouembris. Deinde iuxta finē menſis Decembris im- mediate ſequentis facta eſt congregatio prædicti concilii poſt Chri- ſti natiuitatem in feſto Innocentium; & iam mutatus eſt annus, & inditio, cum ibi dicatur. Anno a natiuitate domini. 1418. inditio- ne. 11. die vero martis. 28. menſis Decembris &c. ſicut legitur in

ano dñi. 1417. die. 21. nob̄ om̄bus eſt inditio: .10. et littera dñi calid. c.

p̄ Ibi inditio. c. 21. // nota q̄ eccleſia creſc̄ // cū inditio. 6. in die natiuitatis dñi. // et loquitur concilio Conſtantiensis habet in ſumo. 2. conſilio. fol. 560. Seſſione .42. Sed depravate quas depravationes ego vt hoc loco correxi ibidem.

conceptus, patet ex ſecunda & tertia ſeſſione poſt inchoationem di- cti concilii in pontificatu Ioannis. 23. Nam idem annus a natiui- tate domini deſcribitur in ſecunda ſeſſione celebrata calendis Mar- ti; & in tertia ſeſſione cōgregata. 8. calēdas Aprilis, hoc eſt die. 25. eiufdē menſis Martii in annuntiatione dominica, quādo cōceptus eſt Chriſtus. Ibi enim ſic legitur de ſecunda ſeſſione. Anno a natiui- tate domini. 1415. pontificatu quo ſupra. ſ. Ioannis. 23. die vero prima menſis Martii &c. Tertia vero ſeſſio ibi deſcribitur die lunæ 25. menſis Martii ſupradicti in die annuntiationis dominicæ; & ta- men ibidem non mutatur annus: ſed ſequitur idem annus. 1415. Hoc idem etiam patet in bulla inditionis iubilei pro futuro anno domini. 1525. per Clementem. 7. in qua inferuntur plures bullæ prædeceſſorum eius ab anno domini. 1300. tempore Bonifacii. 8. & deinceps: & omnes deſcribuntur per annos a natiuitate domini. Et ſpecialiter ibi ponitur determinatio iubilei de. 25. annis in an- nos. 25. per Paulum. 2. & cōfirmatio & executio eius per Xyſtum 4. vbi indicitur Iubileus pro anno domini. 1475. incipiēdo a pri- mus vesp̄is vigiliæ natiuitatis dñi noſtri Ieſu Chriſti anni. 1474. Vnde manifeſte patet, quod in vigilia natiuitatis domini tunc fuit vltimus dies anni domini. 1474. & in die natiuitatis fuit primus dies anni domini. 1475. Sed in eadem bulla Clementis. 7. occur- rit dubitatio merito ponderanda cum in fine eiufdem bullæ dica- tur. Datum Romæ apud ſanctum Petrum anno incarnationis do- minicæ. 1524. calendis Maii; & tamen in trãſumpto eiufdem bul- læ per ep̄m Vigornienſem auditorem cameræ apoſtolicæ genera- lem ſic in calce ſcribitur. Datum Romæ in ædibus noſtræ ſolitę re- ſidētis ſub anno a natiuitate domini. 1524. die vero decimo men- ſis Iunii. Tabellio Papæ præſentem annum nominat incarnatio- nis. 1524. & alius tabellio ep̄ſcopi auditoris cameræ apoſtolicæ eundem annum denominat a natiuitate: & ſic inter ſe diſſonare vi- dentur; tamen vna conueniunt. Cauſa ergo huius apparentis diſſo- nantiæ requirenda eſt. Antiquiores tabelliones iuxta morem diu ſeruatim in curia Romana deſcribebant annos a natiuitate domi- ni: & ſic modo etiam deſcribunt in omnibus, quæ per pontificem in curia Romana fiunt: Sed in bullis papalibus antiquitus non de- ſcribebatur annus domini: ſed tantum annus pro tempore existen- tis pontificis. At recentiores in bullis tantummodo pontificalibus inceperunt etiam annotare annos incarnationis dominicæ. Di- cit enim dominus Paulus ep̄ſcopus Foroleſmpronienſis libro. 13.

// phraſe de caſte- llana deſcri. da // 25. ex. 25. años // vbi dicit quod // eſt phraſis galli- ca & franceſa de- dixi ſup. folio // 149. plana. 2.

ful. se. ab. dno
de septuaginta. f. x. anno. p. i. i.
de septuaginta. f. x. anno. p. i. i.
DE VERO DIE

cy. lo. col. d. h. t. e. z.
um. d. m. e. l. i. g. n. o. n.
du. r. a. to. d. e. l. d. e. o. r. d. m.
70. / 100. b. e. u. d. n. s. l. o.
q. u. e. d. e. c. y. c. l. o. d. e. o. r. d. i.
n. a. t. o. q. u. i. f. u. i. t. d. e. o. r.
d. n. a. r. u. s. p. 99. a. n. o. s.
p. o. s. t. m. o. r. t. e. m. s. a. l. u. t. e.
l. i. u. r. v. s. q. d. 4. a. n. n. o. s.
d. n. i. h. o. c. e. s. t. a. b. a. n. n. o.
49. i. n. t. e. d. n. i. q. d. a. d.
a. n. n. o. s. 3. d. n. i. q. u. o. t. i. n. o.
u. e. d. i. t. i. s. t. e. c. y. c. l. u. s. i. n. t. e.
r. a. z. o. d. n. i. c. a. l. u. s. a. d. S. a.
u. m. r. e. d. u. t. u. s. o. r. d. i. n. e. s.
e. r. g. o. h. u. i. c. u. s. e. s. t. a. b.
o. a. o. b. l. i. g. a. t. o. a. d. e. l. i.
r. e. g. e. m. a. b. s. o. l. u. t. a.
o. r. d. i. n. a. t. o. d. e. c. y. c. l. o.

p. Ioh. Joanes // vide 3.
folio. iiq. plana. z.

Antonius Dulciatus
debyrat

ordinato del de...
de ordinato //
dyo q no eb me
nister para saber
q dicitur el ser
trataz de Año oz
dymato n de año
de ordinato que
in isto yo metra
va a qu sermo de
312 q el sermone /o
aman esuo nascido vn
sabado. 25. de dez /o
segundo bno de Anco
di. y letra
oymal a qu me b. c. y
podremus diez. d. c.
que era vlysto emperio
alid. 25. de dez /o
ya correa
letta. dny cal. c. y para
contar el mundo el
ya en q el ser n a ser
so tras naciones y a bn
los omg el del cielo co
contrarian. Sin y llo a
saber del cyclo de
ordenado q en f. n. c. b.
tiyeeron
los romanos el q naly
era dato entuncel por
. 4. ab. y de yerro no
se in f. n. c. b. p. e. r. d. e.
y assi luado por dema
trato de cyclosto de o
ordinato.

mini usq ad Ianuariam interceptos: quod ex hoc manifeste patet. Nam qui loca planetarum ad horam natiuitatis Christi inuenire volunt: retrocedunt per dies. 7. a radicibus planetarum in tabulis annotatis. Et hunc coputandi modum obseruant non solum Astrologi: sed etiam Theologi in Christiana religione probati: Petrus de Aliaco, Nicolaus Cusanns, Rogerius Bachon: & generaliter omnes, qui loca planetarum in hora natiuitatis Christi indagant. hęc ille. Facilius autem reducuntur ad Calendarium Romanum, videlicet ad calendas Ianuarii anni a natiuitate domini, qm̄ ab ea parum distant. s. per solam hebdomadam: q̄ anni ab incarnatione: quia multo magis ab ea remoti sunt: ideo melius est enumerare annos a natiuitate domini: vel a calēdis Ianuarii, q̄ ab incarnatione Christi. Si vero ab incarnatione enumerentur: superaddēdi sunt, vt diximus, nonem menses præcedentes natiuitatem: vel nouem menses cum hebdomada, si anni incarnationis reducantur ad calendas Ianuarii: Aliter contingeret in computationibus error. Paucissimi autem doctores antiqui, vt Hieronymus, & Isidorus, & quidam alii, qui antiquitus scribebant annos domini in cereis paschalibus: enumerāt annos a passione domini, includētes annum trigēsimum tertium suę passionis, & amputantes præcedentes. 32. annos ante passionē, & ita conueniunt cum cæteris. Nam historici, qui coputant annos a natiuitate Christi, dicunt Ioannem euangelistam obiisse anno centesimo a natiuitate domini, cum iam Traianus accepisset imperium. Hieronymus vero & Isidorus dicunt eundem Ioannem ad dñm migrasse anno. 68. a passione domini, auferentes præcedentes. 32. annos. Quis addant prædictis annis. 68. cōficiunt annos centum. Antonius vero Dulciatus in libro de festis mobilibus, licet incipiat annos a passione domini: non tamen præscidit annos præcedentes passionem: sed errori errorem addidit: qm̄ anno, quo Christus est natus, annotauit passionem domini: & natiuitatem eius scripsit antea per annos. 33. quādo curabat annus imperii Augusti nonus: quod est absurdum contra oēs Chronographos & contra supputationes Astronomicas.

Quarta hypothesis de uarietate mensium. Cap. 4.

Quarta hypothesis est de uarietate mensium. Nam aliqui sunt menses mobiles: aliqui fixi & stabiles. Hebrei enim habent menses, lunares ac mobiles: ita q̄ prima dies coniunctionis Lunę cum Sole, sit prima dies mensis eorum. Similiter habēt menses mobiles, Greci, Persę, & Chaldęi, atq̄ Arabes.

bes. Romani vero habent menses firmos & stabiles in calendario scriptos. Hinc est q̄ primus mensis Hebræorū, qui dicitur Nisan, cū Martio & cum Aprili in calendario Romano concurrat iuxta lunę cursum. Et Iona. 15. mensis Nisan quādoq̄ occurrit in Martio, quādoq̄ in Aprili: sicut in ecclesia patet, quę celebrat pascha dñi Domini nica prima post. 14. lunam primi mensis, aliquando in Martio, aliquando in Aprili. Hęc dixerim, quoniam Christi passio potest annotari vno mense apud Hebræos, & altero apud Romanos.

p. Ioh. Christiani
llo // hoc est el bi
er nes sancto de ro
das Lab quare mas
cahera vna d'oz es
in marzo y otra d'be
3es en Abril. sed a
pud hebreos semper
debeut Anotari in
memē nisan die eius
dem mensis. 14. quā
34. año dñi. 33. die. 3.
aprilis p. passio est dñs
que dies. 3. ayonib. s.
ex cyclo hebreos finit
dies. 14. mensis nisan
que bene finit dies. 15.
eius dem mensis. Sed
hebrei ne facerent
suus pascha feria. 6.
q bene erat dies. 15.
lune. vna d'erunt dies
illuz. 14. lune. et po
nerunt suus pascha
illi. Año feria sequenti
q finit dies. Sabatu. i. s.
y no memorabunt q
uado hebreos ois feruo
quia euz constet plu
ribus res ista non facile
potest a lucido pauis
xplacari. n. o. en qra

Quinta hypothesis est de cyclo lunari decēnouennali. Cap. 5.
Vinta hypothesis est de cyclo lunari decēnouennali, quē nos autem numerū dicimus. Alexandrini enim adinuerunt numerum annorum. 19. ad reperiēda nouilunia. Necnon & Iulius Cæsar aditēte M. Flanio scriba, vt Macrobio placet: & Sosigene Astrologicę scientię perito adhibito, vt Plinius affirmat: cyclum lunarem decēnouennalem cōscripsit anno suo solati, quem Iulianum appellamus, maxime congruentem: de quo sic loquitur Ioannes Stoffler, in suo calendario, ppositione. 34. año dñi. 33. die. 3. sub literis Hh. Cum ego inquit anno gratię. 1489. legarū in Francia orientali agerem, ad splendidissimum baronem Philippum de Vinsperg antiquitatum amatorem: qui mihi vetustissimum quendam obtulit librum: in quo inter alia propē innumera offendit commentarios in cyclum diui Iulii Cæsaris, inq̄: eius calendarium ortū & occasum stellarum: quibus significabatur Cæsarem suum cyclum incepisse a prima cōiunctione luminarium fm̄ mediū cursum post hibernum solstitium: eamq̄ in primum diem Ianuarii caputq̄: anni incidisse. Quare Cæsar ē directo huius diei, pro aureo numero, notauit vnitatem: a qua reliquas lunationes supputans, Solis & Lunę cōuentiones in suo calendario cōmemoratis viris M. Flanio & Sosigene, opem ferentibus passim, prout negocium postulabat, adnotauit. Insero it autem in eo numerum 19. annorum: quē vulgus aureum numerum vocat. Putauit autem Ioannes Stoffler⁹ Iulium Cæsarem incepisse diem a media nocte iuxta morem Romanorum. Sed aliqui dicunt eum incepisse diem a meridie, quo ad computationes dierum Lunę, eo quod Astrologicam computationem didicerit in Alexandria, vbi Astronomi dies computabant a meridie, vt cæteri Astrologi faciunt. In sacris tamen publicis & officii magistratuum & ceteris negociis, Romani a media nocte diem accipiebāt, auctore Censorino. Alii vero putant Cæsare diem accepisse ab occasu Solis: addicion marginal me pueo mas declaraz q esto fyene neu fidad dela doctrina del cyclo Hebreo de sus. 247. años el qual cyclo adn q le pufo lucido supra fol. 156. no le entendo fido sed de ubi notanduz por fol. 156. plorun pmum q qualitas Atij Ibdem positi. 1515. n a h y t a n s d n j et ipsa met quali tab Atij dñi. 33. quādo die. 4. aprilis feria. 7. finit pascha zebrouz et de pte ad dñi p. passio est dñs.

2 Ibr. quod in horo horij. et in Italia da el reloy la vna quando el sol cubita...
 el reloy fasta. 24. horis. In egypto nocturno...
 dicit lucidus. y yo pienso q la vna no da in solis...
 de lab. 19. amodo dia. esto yo preguntare a...
 DIE VERO...
 Sup. pla. 1. folij.

Ibr. Incarnatione...
 melior dicitur...
 nativitate...
 decho yo q...
 rino decho de tener q...
 el ser natus a...
 decho ad finem...
 primu nativitate...
 em natus fuerit...
 omni pcedenti die...
 26. decemb. finis...
 1. ciclo solari non...
 decho nato...

in Italia da el reloy la vna quando el sol cubita...
 & inde consuetudo in Italia inoleverit, quod in horologiis fiat ini-
 tium diei a Solis occubitu. Subiungit autem ibidem Ioannes Stof-
 fler. & ait. His animaduertis volu harum rerum periculum subire.
 Quare ad tempora Iulii Cæsaris me contuli: & compluribus nu-
 meris in cassum exaratis, tandem anno. 45. ante Christi incarnatio-
 nem ex tabulis mihi vsu habitis, reperi congressum luminarium pri-
 ma die Ianuarii horis. 18. min. 44. secund. 55. a media nocte com-
 putandis ad meridianum fere vrbis Romæ. Iuxta vero Astrologi-
 cam vsitatâ computationem die prima Ianuarii horis. 6. min. 44.
 secund. 55. a meridie numerandis. Sequens autem luminarium cõ-
 iunctio fuit die. 31. Ianuarii horis. 7. min. 28. secund. 58. post no-
 ctis medium, & secundum Astrologos die. 30. Ianuarii horis. 19.
 min. 28. secund. 58. post meridiem. Cæsar igitur cyclum composi-
 torus ordinavit primam lunationem dierum tricenorum: quare e-
 regione primi & trigesimali diei Ianuarii vnitatem annotavit: & sequē-
 tem nouem & vicens diebus absoluit: & iterum sequentem tricenis:
 & pro hac formula reliquas omnes lunationes digessit, nō ommissa ra-
 men ratione embolismorum. hæc ille. Eandem lunationem calēdis
 Ianuarii computat etiam dominus Paulus episcopus in. 12. lib. se-
 cundæ partis Paulinæ dicens. Comperimus primam lunationē fa-
 ctam anno. 45. ante Christi nativitatem in xta vsitatam computatio-
 nem die prima Ianuarii horis. 7. min. 6. secund. 35. post meridiem.
 Veram autem coniunctionem factam inveni hora. 1. min. 50. post
 mediam noctem eiusdem diei. s. inter diem Veneris & Sabbatum.
 hæc ille. Nec te moueat & perturbet quod Ioānes Stoffler. dicat præ-
 dictam luminarium coniunctionē factam esse anno. 45. ante Chri-
 sti incarnationē: & dominus Paulus dicat eam factam. 45. anno an-
 te Christi nativitatem: quia vtrūq; verum est cum incarnatio & nati-
 vitas Christi eodem anno fuerint: incipiendo annum a calendis Ia-
 nuarii. Si enim accipias annum inclusivè, in quo conceptus & na-
 tus est Christus: & retrocedas vsq; ad coniunctionem luminarium
 factam calendis Ianuarii tempore Iulii Cæsaris, reperies anno. 45.
 nā. 45. vicibus calendæ Ianuarii ante Christi incarnationem & nati-
 vitatem reuolutæ sunt: & tunc inuenta est luna prima calēdis Iania-
 rii tempore Cæsaris. A qua luminarium coniunctione ad Christi
 conceptum fuerunt anni. 44. & fere tres menses: & vsq; ad eius ortū
 fuerunt anni. 45. hebdomada minus. Octavo autem die nativitatis
 Christi enumeratur annus primus nativitatis eius, qui erat annus
 46. a correctione calēdarii per Cæsarem. Cæterum in eum misse con-
 uenit,

venit: vt dicit Ioānes Stofflerinus ibidem quod numeri Cycli Iulii
 Cæsaris calendario inscripti denotant accensionē lunæ factam finis-
 seo die, cui obicitur: nec non lunam dici primam eodem die, quæ
 admodum supputatio indicat. Neq; obliuisci oportet, quod cyclus
 Iulianus post tempora Cæsaris in aliqua parte mutatus est ob mti-
 tilationem mensis Februarii: qui tempore institutionis calendarii
 Cæsaris in anno cõmuni. 29. dies habuit. Postea quemadmodum
 supra exposuimus duntaxat. 28. seruauit: hæc ille. Tempore autem
 nativitatis & mortis Christi in anno cõmuni Februarius. 28. dies
 continebat: quoniam idem mensis Februarius in anno cõmuni
 habuit. 29. dies vsq; ad annum Augusti vigesimum: quo tempore
 mensi sextili, qui tunc dictus est Augustus, additus est vnus dies a
 Februario acceptus. Dicit enim Censorinus. Qui autē sextilis men-
 sis fuerat C. Marco Censorino & C. Asinio consulibus in Augusti
 honorem, dictus est Augustus anno Augustio vigesimo: hæc ille.
 Christus vero post hoc tempus natus est. Nunc autem subiungam
 quatuor primos menses calendarii Romani cum cyclo Iulii Cæsa-
 ris dictatoris nostro instituto latificantes: quos describit Ioannes
 Stoffler. propositione. 34. & d. Paulus libro secundo primæ partis
 Iux Paulinæ.

Ibr. q. f. p. 11. edest
 ano. 7. ante dnz
 vt sup. folio. 165.
 plana. 1.

Censorinus.

Ibr. bigesimo. ergo
 censorius ponit pri-
 mū augusti annum
 ano. 26. ante dnz
 q. est vrbis. 727.
 Sed verus dicitur
 censorius omni. 30
 ante dnz quo omni
 dicitur q. est ant. f. q. q. 3
 celo patre. a quo ano
 sup. pntem. omni. dicitur
 ti. vt in mea. q. p. a
 no. d. q. a con. p. l. a. r. i.
 folio. 69. pla. 2.
 ergo. m. g. 7. ante
 dnz. f. m. 29. omni
 imp. e. y. a. g. u. s. t. i. a.
 de. v. i. e. t. o. A. n. t. o. n. i. o. f. i. s.
 et. v. i. d. e. v. i. d. e. q. f. o. l. i. o.
 73. p. l. a. 1. et. d. i. c. q. u. o. d. A. n. o.
 p. l. a. 1. et. d. i. c. q. u. o. d. A. n. o.

Io. Lucidus

Y

Septimo Ante q. m. n. z. Anuz dnz fuit dnz sex. f. l. i. s. a. u. g. u. s. t. i. u. s. et. A. n. o. 43. Ante q. m. n. z. Anuz
 dnz fuit dnz q. m. n. z. f. i. l. i. u. s. q. u. o. A. n. o. f. u. i. t. I. n. f. u. r. f. e. r. e. d. n. z. I. u. l. i. u. s. c. l. a. z. i. d. i. b. u. s. m. a. r. t. i. y. f. e. r. i. a.
 6. p. o. z. q. a. c. t. i. e. l. a. t. i. o. y. o. t. i. o. d. m. u. c. h. o. s. s. i. t. u. e. n. t. e. f. a. s. t. a. e. l. a. n. o. 7. a. n. t. e. d. n. z. e. x. c. e. l. s. i. d. e. f. u. b. o. s. e. d. z. e. r. o. e. n. a. n. o.
 c. o. m. u. n. i. n. o. o. r. d. e. t. 29. d. i. a. b. y. e. l. o. m. o. b. i. s. e. x. t. i. l. i. t. e. m. a. 30. y. e. l. a. n. o. 7. a. n. t. e. d. n. z. l. i. g. h. t. i. u. s. v. i. n. d. a. a. l.
 m. e. b. d. e. b. e. r. e. r. o. y. e. a. m. d. i. z. o. r. o. n. e. l. m. e. b. d. e. a. g. o. s. t. o. v. t. h. a. b. e. t. u. z. i. n. m. e. a. c. h. r. o. n. o. l. o. g. i. a. c. o. n. s. u. l. a. r. i. i. n. p. r. e. d. i. c. t. o.
 a. n. o. 7. a. n. t. e. d. n. z. m. y. y. o. n. o. h. a. l. l. o. c. o. m. o. s. e. a. b. e. d. a. d. i. o. q. a. g. u. s. t. i. u. s. c. e. n. s. o. r. i. n. o. h. a. m. a. n. d. o. e. l. a. n. o. 7.
 a. n. t. e. d. n. z. s. e. z. e. l. a. n. o. 20. d. e. o. c. t. a. b. r. a. n. o. c. l. a. z. a. u. g. u. s. t. o.

DE VERO DIE

Quatuor primi menses calendarii Romani cū cyclo Iulij Cæsaris.

Cycl ⁹ luna/ ris	Nūe rus dieꝝ	Litereꝝ feria/ rum	Januarius	Cycl ⁹ luna/ ris	Nūe rus dieꝝ	Litereꝝ feria/ rum	Februari ⁹
1	1	A	Calendis	9	1	D	Calendis
9	2	B	4 No.	17	2	E	4 No.
17	3	C	3 No.	6	3	F	3 No.
6	4	D	Pridie No.	14	4	G	Pridie No.
14	5	E	Nonis	3	5	A	Nonis
3	6	F	8 Idus	11	6	B	8 Idus
11	7	G	7 Idus	19	7	C	7 Idus
19	8	A	6 Idus	8	8	D	6 Idus
8	9	B	5 Idus	16	9	E	5 Idus
16	10	C	4 Idus	5	10	F	4 Idus
5	11	D	3 Idus	13	11	G	3 Idus
13	12	E	Pridie Idus	2	12	A	Pridie Idus
2	13	F	Idibus	10	13	B	Idibus
10	14	G	19 Cal.	18	14	C	16 Cal.
18	15	A	18 Cal.	7	15	D	15 Cal.
7	16	B	17 Cal.	15	16	E	14 Cal.
15	17	C	16 Cal.	4	17	F	13 Cal.
4	18	D	15 Cal.	12	18	G	12 Cal.
12	19	E	14 Cal.	1	19	A	11 Cal.
1	20	F	13 Cal.	9	20	B	10 Cal.
9	21	G	12 Cal.	18	21	C	9 Cal.
18	22	A	11 Cal.	7	22	D	8 Cal.
7	23	B	10 Cal.	15	23	E	7 Cal.
15	24	C	9 Cal.	4	24	F	6 Cal.
4	25	D	8 Cal.	12	25	G	5 Cal.
12	26	E	7 Cal.	1	26	A	4 Cal.
1	27	F	6 Cal.	9	27	B	3 Cal.
9	28	G	5 Cal.	18	28	C	Pridie Cal.
18	29	A	4 Cal.	7			
7	30	B	3 Cal.				
	31	C	Pridie Cal.				

PASSIONIS CHRISTI 170

Cycl ⁹ Luna/ ris	Nūe rus dieꝝ	Litereꝝ feria/ rum	Martius	Cycl ⁹ Luna/ ris	Nūe rus dieꝝ	Litereꝝ feria/ rum	Aprilis
1	1	D	Calendis	9	1	G	Calendis
9	2	E	6 No.	17	2	A	4 No.
17	3	F	5 No.	6	3	B	3 No.
6	4	G	4 No.	14	4	C	Pridie No.
14	5	A	3 No.	3	5	D	Nonis
3	6	B	Pridie No.	11	6	E	8 Idus
11	7	C	Nonis	19	7	F	7 Idus
19	8	D	8 Idus	8	8	G	6 Idus
8	9	E	7 Idus	16	9	A	5 Idus
16	10	F	6 Idus	5	10	B	4 Idus
5	11	G	5 Idus	13	11	C	3 Idus
13	12	A	4 Idus	2	12	D	Pridie Idus
2	13	B	3 Idus	10	13	E	Idibus
10	14	C	Pridie Idus	18	14	F	18 Cal.
18	15	D	Idibus	7	15	G	17 Cal.
7	16	E	17 Cal.	15	16	A	16 Cal.
15	17	F	16 Cal.	4	17	B	15 Cal.
4	18	G	15 Cal.	12	18	C	14 Cal.
12	19	A	14 Cal.	1	19	D	13 Cal.
1	20	B	13 Cal.	9	20	E	12 Cal.
9	21	C	12 Cal.	18	21	F	11 Cal.
18	22	D	11 Cal.	7	22	G	10 Cal.
7	23	E	10 Cal.	15	23	A	9 Cal.
15	24	F	9 Cal.	4	24	B	8 Cal.
4	25	G	8 Cal.	12	25	C	7 Cal.
12	26	A	7 Cal.	1	26	D	6 Cal.
1	27	B	6 Cal.	9	27	E	5 Cal.
9	28	C	5 Cal.	18	28	F	4 Cal.
18	29	D	4 Cal.	7	29	G	3 Cal.
7	30	E	3 Cal.	15	30	A	Pridie Cal.
15	31	F	Pridie Cal.	4			

Cyclus lunaris disponitur in calēdario per additionem. 8. numero-
rum: & si excedant numerū. 19. proiicitur ipse numerus. 19. & an-
notatur qui remanet hoc ordine. Cum proiicitur numerus. 19. nu-
merus minor, qui inde remanet, annotat immediate diei sequēti. Si
vero numerus additus est maior, quod cōtingit, q̄ non excedit nu-
merum. 19. tunc in annotatione intermittitur vnus dies vacuus, si-
cut patet in calēdario p̄cedenti: vbi ponitur calēdis Ianuarii nume-
rus. 1. cui si addant. 8. fiunt nonē: qui annotant intermissio vno die,
tertio diei. Si ad. 9. addant. 8. fiunt. 17. qui intermissio vno die anno-
tant diei quinto. Si ad. 17. addant. 8. fiunt. 25. a qbus si subtrahant
19. remanēt. 6. qui immediate annotantur diei sexto tanq̄ numeri mi-
nores, & sic deinceps: & licet aureus numerus tm̄mō indicet coniu-
ctionē luminariū: in ex ipso etiā accipitur eorū oppositio hoc pacto.
A cōiunctione nāq̄ luminariū vsq̄ ad oppositiōē. s̄m mediū mo-
tū, vt ait Ioānes Stoffler. p̄positiōe. 35. sub litera. e. semp sunt dies
integri. 14. horē. 18. min. 22. Idem ēt dicit d. Paulus lib. 14. secun-
de partis ca. 3. Quare si a die cōiunctionis numerationē inceperis,
erit ferē semper oppositio luminariū die. 16. a die cōiunctionis.
Vulgus quoq̄ diem oppositiōis nominat lunam. 15. hęc ille. Si
ergo volueris inuenire lunationes anno passionis dñi: adde annis vi-
tę Christi annos. 45. p̄cedentes eius natiuitatem, & partire totum
quoties poteris per. 19. & numerus annoꝝ qui remanet ostēdet au-
reum numerū illius anni: quo require in calēdario lunā primam
& inde quintadecimam eo mō quo dictū est: & reperies qđ quæris,
sicut specialiter iſerius dicemus. Animaduertendū est autē qđ aureus
numerus non pōt in calēdario habere fixā & p̄petuam sedē, sed cōti-
nue paulatim suam sedem anticipat. Nā vt pbat Ioānes Stoffler. in
suo calēdario p̄positiōe. 37. sub litera. I. crescit eiusmodi anticipa-
tio in annis solaribus. 304. ferē ad diē vnum, hoc est ad horas. 23.
min. 28. secū. 52. Et ideo aureus numerus Iulii Cæsaris tpe conci-
lii Niceni: quod celebrari cōcepit anno dñi. 322. anticipauerat sedē
p̄ vnā diē & paulo amplius: & io patres in eodē concilio congrega-
ti aliū cyclum lunare instituerūt: & annotauerunt eū per vnum diē
ante a cyclo Iulii quantū. s. anticipauerat incipientes ab vnitāte an-
no dñi. 323. & adhuc annotatur in calendariis, qbus nunc vitmur.
hic cyclus tpe nostro iā anticipauit ferē p̄ dies quatuor. Nā ab anno
dñi. 323. quo institutus est iste cyclus vsq̄ ad annū p̄sentem. 1524
fluxerunt anni mille dacenti, & vnus, ex quo patet qđ ab illo tempo-
re iam anticipauit per dies ferē quatuor, & a correctione calendarii

*Ibi sicut patet
de p̄. h̄ta regula
non omnino ser-
uatur in calēda-
rio p̄cedente vt pa-
tet p̄ma dca apri-
lis vbi est positus
9. pro aureo nu-
mero vbi non su-
t termini. vñ dieb
s̄d in mēate seq̄
post b̄nitatem dñi
tam v̄ h̄mō die mar-
tij. Et iterum
non seruatuz hor
regula p̄ma die
februarij vbi est
positus 9. pro
cyclo lunari //
vbi non interm-
ittitur vñ dieb //
s̄d in mēate se-
quēti post vñ
tatem positam
In fine Iarua
24.
p̄ hic dicit qđ con-
ciliū in anno ce-
lebrati Anno
dñi 322 // s̄d //
vñ h̄mō finy
tuz fuit die. 20.
may Anno dñi 325
consolubz paulo //
et Iuliano. ex S̄mate greḡo. de quo vide que scripsi sup̄ folio. 143. plana. 2.*

per Iulium: cyclus ipſius in annis. 1569. iam anticipauit per. 5. di-
es & paulo plus. Si autē per aureum numerum annotatum in calēda-
riis nostris volumus inuenire lunationes tempore Christi, oportet
vt postponatur per vnum diem, & ostendet lunationes eodem mo-
do sicut aureus numerus Cæsaris. Si vero per eundem aureum nu-
merum nostrū volumus inuenire lunationes nostri temporis, oportet
vt requiramus eas anticipatas per dies quatuor.

Sexta hypothesis de cyclo solari ex litera dominicali ex bissexto
proueniente. Cap. 6.

A Sexta hypothesis est de cyclo Solari ex litera dominicali
& bissexto proueniente. Dies hebdomadæ distinguuntur
s̄m numerum. 7. planetarum: & in calendario Romano
vnicuiq̄ dierū hebdomadæ annotatur pro caractere vna
ex primis septem literis alphabeti. Illa ergo litera, quæ deseruit diei
dominicæ, dicitur litera dominicalis vel solaris. Huius autē literæ do-
minicalis quotānis mutatio fit ex gemina causa, vt Ioānes Stoffler.
dicit in suo calēdario p̄positiōe secunda, prima est, quoniam an-
nus solaris cōmunis. 365. continet dies: quos si per. 7. diuiseris, vi-
debis in quotiente. 25. hebdomadas & diem vnum residuum. Cum
igitur feriarum elementa sint. 7. scilicet a b c d e f g. quibus crebra
repetitione omnes complemus & numeramus hebdomadas: tandē
vnus erit dies residuus: propter quem in Romano calendario. A. li-
tera in anni principio calēdis Ianuarii: & eadem. A. litera in fine, vl-
timo die Decembris inseritur. Quare necesse erit anno completo li-
teram dominicalem mutari. Inde etiā palam est eandem literas re-
trograde numerari. Secunda huius mutationis causa ex anno bisse-
xtili oritur. Annus enim solaris C. Iulii Cæsaris, ex. 365. diebus &
6. horis conflatur: quæ annuatim collectæ in. 4. anno diem consti-
tuunt. Is. 6. calendas Martij hoc est die. 24. Februarii in festo sancti
Mathiæ apostoli in litera. F. repetita intercalatur: & ex consecutione
fit literæ dominicalis immutatio. Hinc cyclus solaris originē habet.
Nam vt ibidem ait Ioannes Stoffler. cyclus solaris vocatur spatium
28. annorum solarium. Cyclus a Græco κικλως: quod latine sonat
orbis, aut circulus. Solaris autem a Sole: nō qđ Sol in eo spatio tem-
poris cōpleat cursum suum, orbem signiferi aut circulum propriū
permeando: sed ideo qđ in. 28. annis ad sua debita redeunt principia
omnes varietates, quæ ex litera solari, hoc est dominicali ex bissexto

*Ibi. vt post pona-
tur vnus diem //
dico qđ la ragon
dcto eb qđ quando
Iulio cesar. murio
tema p̄a dñe
de Hebrezo s̄m
ser bissexto. 29. //
dñe. y los idus
de marzo quando
dñe murio stan-
a. 16. de marzo y
por esta ragon //
por esta ragon se
abaxa nos aueros
nu meros p̄ vnus
diem. //
52. ligit*

ac concurrentibus contingere possunt. Rō vero. 28. annorū hęc est. Nam cum dies hebdomadę sint. 7. & bissexti tñ modo. 4. anno cōtingant: si per. 4. septē multiplicauerimus, emerget numerus annorū. 28. in quibus oēs varietates, quę per literam dominicalem, bissextiū & concurrentes accidere possunt, in primam redibunt formā: & bissextus per omnes currit ferias, vt pater in sequenti tabella.

B Licet autem Romani prisca nō vsi fuerint feriis septimanarum: sed distinxerunt annos per menses: & dies per calendas, nonas, & idus: nihilominus retrocedendo ab anno præsenti iuxta consuetudinem christiani populi: qui ferias & hebdomadas obseruat, inquiremus a qua feria Cæsar primum annum solarem incepit, videlicet anno. 45. ante Christū, vt superius ostēdimus & probauimus in præcedēti hypothesi. Nam præsenti anno domini. 1524. bissextili currunt literę. C. B. Addantur ergo annis domini prædictis præcedentes anni. 45. a correctione calēdarii per Iulium Cæsarem ad Christum: & consurget numerus annorum. 1569. partiaris omnes istos simul collectos in 28. quoties poteris: & inuenies in eis. 56. vicibus impletum esse numerū. 28. cycli solaris ex literis dominicalibus & vnus dies inde remanebit, qui ē dies correctionis calēdarii. Vnde si hoc anno habemus lřas dominicales. C. B. necesse est, vt in eodē anno correctionis calēdarii retrocedēdo inueniamus similiter annū bissextilem. C. B. Sed quā ille annus nō potuit esse bissextilis, sed cōmunis ex eo qđ præcesserit eū annus confusionis in quo consumpti sunt oēs dies supflui: necesse est vt litera. C. includatur in eodem anno confusionis. 26. die Decembris, & sic vltimo die Decēbris fuit feria. 6. & calēdis Ianuarii in exordio anni correctionis fuit sabbatum: quā tunc mutata est lřa dñicalis, quę fuit B & cū B annotetur secundę diei Ianuarii, patet qđ eo anno calēdis Ianuarii, vbi annotatur lřa A fuerit sabbatum. Hoc ē probatur ex tabulis Alphonsinis qđ. l. tunc fuerit congressio luminariū calēdis Ianuarii in sabbato, vt affirmat. d. Paulus ep̄s. Ex obseruationibus Ptolemęi, & ex aliis tabulis idem pbatur. Nam, vt diximus in

Tabella cycli solaris cū literis dominicalibus.

1	G	F
2	E	
3	D	
4	C	
5	B	A
6	G	
7	F	
8	E	
9	D	C
10	B	
11	A	
12	G	
13	F	E
14	D	
15	C	
16	B	
17	A	G
18	F	
19	E	
20	D	
21	C	B
22	A	
23	G	
24	F	E
25	E	D
26	C	
27	B	
28	A	

Ibi non potuit esse bissextilis. // Imo idem fuisset si fuisset bissextilis quia bissextilis fuerit illo anno id vltimū opporū esset cū Julio cesare quando amputabatur dies residuus in illo Anno qui a lucido dicitur An̄g amfusiōnis. In motu vt est videre folio. blanco El. 2. de scilicet libro vt ibi scripsi ad Signum IIIII. p. l. a. n. a. 2. Ibi vnde: B

præcedenti quinta hypothesi, Ioānes Stoffler. inuenit hanc Iuminationem cōiunctionem ante Christū anno. 45. die prima Ianuarii hora. 6. min. 44. secund. 55. a meridie numerādis videlicet post Solis occubitum: & dñs Paulus ep̄s dicit in. 1. 2. lib. secundę partis ca. 3. cōperimus hanc Iuminationem factā fuisse anno. 45. ante Christi natiuitatem iuxta vsitatā computationē die prima Ianuarii horis. 7. min. 6. secund. 35. post meridiē, cum. l. iam Sol ipse occiderit. Veram autē cōiunctionem factā inueni hora vna min. 50. post mediā noctem eiusdē diei. s. inter diem veneris & sabbatū. Vnde patet qđ incipientibus diem ab occasu Solis: hęc Iunatio s̄m medium motum fuit in principio sabbati. Incipientibus vero diem a media nocte s̄m verū motum fuit etiā in principio sabbati. Siue ergo Cæsar acceperit diem a media nocte: siue s̄m alios ab occasu Solis: certum est Cæsarem hęc Iunationem annotasse diei, qui successit occasui Solis, vel medię nocti. Et licet in supputationibus temporū obseruentur motus mediū, qui sunt vniformes: potius qđ veri motus, qui sunt diuersi: sicut quia tunc Cæsar instituit initiū emendationis temporum, congruum fuit, vt solū in tali exordio obseruaret veram Iunationem, si diem incepit a media nocte: obseruatis deinceps in sequētibus, mediis Iunationibus. Si vero incepit ab occasu Solis, nulla dubitatio est, quin hęc Iunatio ē s̄m medium motum pertineat ad sabbatum cum fuerit post Solis occubitum. Nunc vero ad sequētes literas dominicales & annos bissextiles trāseamus. Præcepit nāqđ Cæsar sacerdotibus postqđ emendauerat calēdariū, vt anno. 4. cōpleto intercalarent vnum diem. 6. calēdas Martii, vt in secunda hypothesi superius probauimus ex autoritate Macrobii & Solini: & ipsi anno. 4. non peracto, sed incipiente intercalarunt. Vnde ipsa prima intercalatio a sacerdotibus facta est anno. 4. incipiente a correctione calēdarii: qui erat annus tertius a promulgatione ipsius: & sic inde ipsi sacerdotes cōnumerantes annos a promulgatione calēdarii successiue de anno tertio in tertium contra inssionem Cæsaris intercalarunt. spatio. 36. annorum scilicet ab ipsa promulgatione calēdarii: quam præcesserat annus correctionis. Sed postea hoc emendauit Augustus: qui iussit annos. 12. sine intercalatione decurrere: quorum. 8. præcesserunt Christi natiuitatem: & quatuor subsecuti sunt. Vnde & quarto anno a natiuitate Christi: non fuit bissextilis: sed anno octauo sequenti cum iam literę dominicales ad locum suum post quartum Christi annum redierunt iuxta Cæsaris ordinationem. Vt autem hoc apertius pateat propterea subsequentem tabulam descripsi mus.

los romanos an...
...no dezian...
...mar...
...fol. 4.

Ibi vnus dies. et...
Ibi qui ē vnus dies...
...Annus y...
...no dies. lapsus est pe...
...no. ...
...de do...
...El ano...
...quando Juliu...
...el calēdario...
...en los qđ...
...non letat...
...es la letra del quar...
...to ans del...
...est dans...
...Syllaba. bis.

DE VERO DIE

Tabula verax iuxta verba Macrobi & Solini

Anni a correctione calendarum cum lite ris dominicalibus.	Anni correct.	Anni christi
1 B	28	55 10
2 A	29	56 11
3 G	30	57 12
4 F E	31	58 13
5 D	32	59 14
6 C	33	60 15
7 B A	34	61 16
8 G	35	62 17
9 F	36	63 18
10 E	37	64 19
11 C	38	65 20
12 B	39	66 21
13 A	40	67 22
14 F	41	68 23
15 E	42	69 24
16 D	43	70 25
17 B	44	71 26
18 A	45	72 27
19 G	46	73 28
20 E	47	74 29
21 D	48	75 30
22 C	49	77 31
23 A	50	77 32
24 G	51	78 33
25 F	52	79 34
26 D	53	80 35
27 C	54	81 36

Anni a natiuitate dñi

Ang pnt dñi

hucusq
emendatio

Ibi. ltera dñi
cali. B. adhuc
brendige bez
dad. iucido q onfide
cyclostruato. Sed no
vitiato natiuitate
dicenbus ut patet ex
ltera dñi cal. C.
Ibi. currite
cyclo de fune
currerat bñfiato
Infe lge. Scms vero Sz
cyclo non preefset bñfiat
quia fune. DC. essent dñi
caleb.

Ex hac tabula digesta fm verba Macrobi & Solini patet qd annus
conceptionis Christi fuit anno. 45. a correctione calendarum: & in fi
ne illius anni natus est Christus die. 25. Decembris eadem litera do
minicali B adhuc per septem dies corrente. Vnde octauo die a na
timitate Christi, scilicet calendis Ianuarii mutata est litera videlicet
A. quæ deseruit anno primo Christi in computatione sumpta a ca
lendarum.

PASSIONIS CHRISTI 173

Iendis Ianuarii. Hic primus annus a natiuitate Christi fuit. 46. a
correctione calendarum per Iulium Cæsarem. Vnde manifestum est
ex hac euidentissima ratione, qd anni domini fm vsu ecclesie com
putantur ab eius natiuitate: qui reducuntur ad calendas Ianuarii
immediate sequentis ablatis precedentibus diebus septem. Cogit
me veritas nunc amici mei errore detegere. Amicus meus dominus
Paulus episcopus Forosempronensis: sed magis amica veritas. De
scribit naq; idem dominus Paulus tabulam literarum dominicalium
& bissextorum ante Christum & tempore Christi in. 1. 2. libro secun
dae partis suae Paulinae: quam aliter digessisset, si diligentius verba
Macrobi & Solini considerasset. Ex dictis & probatis facile possu
mus eius tabulae nonnullos errores pandere. In primis enim anno
primo correctionis calendarum non annotat literam. B. sed addit supe
riorem literam. C. vno, scilicet anno tabulae adiecto. Quare descri
bit conceptionem Christi anno a correctione calendarum. 46. Co
actus est autem addere literam. C. quia plus vnum bissextum ponit
anno. 4. Christi. Ex quo bissexto deficiebat sibi annus vnus, quæ eo
modo restaurauit. Opinatus est ergo fuisse feriam sextam calendis
Ianuarii, quando Iulius Cæsar calendarum emendauit, vt ipse at
testatur se hoc computasse ex observationibus Ptolemæi, licet asse
rat iuxta tabulas Alphoninas tunc fuisse sabbatum. Sed si conside
rauerimus observationes Ptolemæi in codicibus non vitiatis: quas
imitatus est Alphonfus, absq; dubio reperiemus tunc fuisse sabba
tum, vt superius iam declarauimus: non solum ex computatione
Astronomica, sed etiam ex computatione literarum dominicalium
retrocedendo ab hoc tempore ad illud. Et quoniam vno errore dato
plures inde sequuntur: ideo ipse alium errorem addidit, quia primu
bissextum factum errore sacerdotum assignat anno tertio incipienti
a correctione calendarum: quod est contra sententiam Macrobi & So
lini: qui fideliter rem gestam describentes dicunt. sacerdotes primum
bissextum fecisse anno quarto incipiente. Sic itaq; inde omnes bisse
xti de triennio in triennium ab eo non describuntur in sua tabula eo
anno, quo a sacerdotibus facta est intercalatio. Ex hoc ergo erroneo
fundamento cogitur enumerare annos domini a sua conceptione
contra vsu dñi seruatum per ecclesiam Romanam & contra præ
dictam euidentem rationem a nobis inductam. Deinde ponit anno
Christi quarto bissextum: quem nos tunc non fuisse ex convenien
ti computatione monstrauimus. Nam ex quo sacerdotes quarto
anno incipiente a correctione calendarum iuxta sententiam Solini &

Ibi. ex hac et
est illacione no la
alcancorpo. Sino
lo Inferimode
a nro sur oya
nasido en domjn
yo. qd dicitur
ya. 25. de dez
quod falsu est
enim nati die
26. de cembus
in dñi met cyclo
Sulari non vicia
to p idigo q
est a my adri
cron no vale na
da. poz qd tongo
poz verdad q el
sz nacio a. 25.
de dez. en sabba
do quando era
de Anzew nm
bno y lera dñi
caleb. d. c. In
ano bissextili
conssul hq. au
gusto. 13. et
marco plantio
Sili ano. vt
late scripsi in
mco. cartapa
cio ch romulugie
eb angeha. folio
3. quj et
195.

... quibus agon Olympiacus celebratur. haec ille. Et quoniam Octavianus Augustus iuxta finem aetatis mense Augusto de Alexandria Aegypti triumphavit prope id tempus, quo fiebat gymnicum certamen; postmodum etiam ipse Romae instituit eodem tempore ludos & certamina secundum ritum Graecorum. Nam completo quarto anno. 193. Olympiadas: & incipiente primo. 194. Olympiadas, sicut in Eusebio de temporibus annotatur, Augustus gladiatorum ludum & navale certamen exhibuit. Tunc etiam instituit inditiones tributorum, videlicet anno tertio ante Christi natiuitatem in autumni principio. Vnde & tabelliones ad inueniendum anni inditionem in publicis instrumentis inserendam, quae tribus lustris perficitur, id est. 15. annis addunt annis domini tres annos: & partiuntur vniuersam annorum summam in. 15. quoties possunt: & numerus qui inde remanet, indicat anni currentis inditionem, ut etiam Gulielmus Durantus affirmat in rationali dinorum officiorum. Haec inditio tributorum & census licet facta fuerit primo anno Olympiadas. 194. tamen executioni mandari coepit anno sequenti. Propterea Eusebius anno secundo dictae Olympiadas haec scribit. Edicente Caesare ex senatus consulto Quirinus siue Cyrinus in Iudaeam missus, census hominum possessionesque describit. Quod & conuenit euangelio Lucae secundo ubi dicitur. Exiit edictum a Caesare Augusto, ut describeretur vniuersus orbis. Haec descriptio prima facta est a praeside Syriae Cyrino. & anno quarto dictae Olympiadas: dum adhuc fieret solutio census, Christus iuxta solstitium hyemale natus est. Augustus ergo ut conformis in hoc esset Graecis in principio annorum Olympiadam, posuit firmam sedem inditionum, videlicet octavo calendas Octobris, hoc est vigesimo quarto die Septembris in ipso autumnali aequinoctio, ne accideret in computationibus error. Nam, ut dicit Ioannes Stoffler. in suo calendario, propositione tricesima quarta sub literis. N. prisci quarta & vigesima die Septembris aequinoctium autumnale collocauerunt. haec ille. Quare tabelliones imperiali auctoritate fungentes mutant inditiones die vigesimo quarto Septembris. Et ideo periti computatores temporum ab eo die incipiunt annos Olympiadam tanquam a firma & stabili sede. Tabelliones vero pontificali auctoritate pollentes in curia Romani pontificis mutant inditiones ulterius per tres menses: scilicet in die natiuitatis domini, quando anni Christi mutantur, ut patet in actis concilii Constantiensis, in quibus mutat annus domini & inditio simul in die natiuitatis Christi. Hoc autem fecit pontifex,

quibus agon Olympiacus celebratur. haec ille. Et quoniam Octavianus Augustus iuxta finem aetatis mense Augusto de Alexandria Aegypti triumphavit prope id tempus, quo fiebat gymnicum certamen; postmodum etiam ipse Romae instituit eodem tempore ludos & certamina secundum ritum Graecorum. Nam completo quarto anno. 193. Olympiadas: & incipiente primo. 194. Olympiadas, sicut in Eusebio de temporibus annotatur, Augustus gladiatorum ludum & navale certamen exhibuit. Tunc etiam instituit inditiones tributorum, videlicet anno tertio ante Christi natiuitatem in autumni principio. Vnde & tabelliones ad inueniendum anni inditionem in publicis instrumentis inserendam, quae tribus lustris perficitur, id est. 15. annis addunt annis domini tres annos: & partiuntur vniuersam annorum summam in. 15. quoties possunt: & numerus qui inde remanet, indicat anni currentis inditionem, ut etiam Gulielmus Durantus affirmat in rationali dinorum officiorum. Haec inditio tributorum & census licet facta fuerit primo anno Olympiadas. 194. tamen executioni mandari coepit anno sequenti. Propterea Eusebius anno secundo dictae Olympiadas haec scribit. Edicente Caesare ex senatus consulto Quirinus siue Cyrinus in Iudaeam missus, census hominum possessionesque describit. Quod & conuenit euangelio Lucae secundo ubi dicitur. Exiit edictum a Caesare Augusto, ut describeretur vniuersus orbis. Haec descriptio prima facta est a praeside Syriae Cyrino. & anno quarto dictae Olympiadas: dum adhuc fieret solutio census, Christus iuxta solstitium hyemale natus est. Augustus ergo ut conformis in hoc esset Graecis in principio annorum Olympiadam, posuit firmam sedem inditionum, videlicet octavo calendas Octobris, hoc est vigesimo quarto die Septembris in ipso autumnali aequinoctio, ne accideret in computationibus error. Nam, ut dicit Ioannes Stoffler. in suo calendario, propositione tricesima quarta sub literis. N. prisci quarta & vigesima die Septembris aequinoctium autumnale collocauerunt. haec ille. Quare tabelliones imperiali auctoritate fungentes mutant inditiones die vigesimo quarto Septembris. Et ideo periti computatores temporum ab eo die incipiunt annos Olympiadam tanquam a firma & stabili sede. Tabelliones vero pontificali auctoritate pollentes in curia Romani pontificis mutant inditiones ulterius per tres menses: scilicet in die natiuitatis domini, quando anni Christi mutantur, ut patet in actis concilii Constantiensis, in quibus mutat annus domini & inditio simul in die natiuitatis Christi. Hoc autem fecit pontifex,

...
Hic completus est in sup. 100. dicens. Ergo completus die.
in An. chary. 32. In completis. Sed Joann. cap. ...
habet in Inseptimo erat dng. Inseptimo. 30. An. et. 1. 1. 1.
Hic completus est in sup. 100. dicens. Ergo completus die.
in An. chary. 32. In completis. Sed Joann. cap. ...
habet in Inseptimo erat dng. Inseptimo. 30. An. et. 1. 1. 1.
Hic completus est in sup. 100. dicens. Ergo completus die.
in An. chary. 32. In completis. Sed Joann. cap. ...
habet in Inseptimo erat dng. Inseptimo. 30. An. et. 1. 1. 1.

Ibi hoc e. 25. tu legito. 29. qz lapsus est. Radix Inditionum. est dies. 24. Septembris. sed Incuria romana est Radix ista in ipsa die natalis dny.

... nota quam. bene tetigo eo el concilio constantiense para...
... nota quam. bene tetigo eo el concilio constantiense para...
... nota quam. bene tetigo eo el concilio constantiense para...
... nota quam. bene tetigo eo el concilio constantiense para...
... nota quam. bene tetigo eo el concilio constantiense para...
... nota quam. bene tetigo eo el concilio constantiense para...

775
Mo die
g. dng. na
die. 25. dec. bry
die. 25. dec. bry
die. 25. dec. bry
die. 25. dec. bry

g. Greci et Hebrei
habent mens
mobiles hoc est
lunares et non
Solares.

folio 13. pla. 2. et folio 177. plana. 1. et fol. 187. pla. 2.

vt simul concordaret annos domini & inditiones. Hinc arbitror au-
thorem supplementi chronicarum fuisse deceptum: qui absq; ratio-
ne & auth ore vlllo dicit annos Olympiadum in hyemali solstitio in-
cipere, quia forte considerauit inditiones pontificales & non impe-
riales, vel fallacia deceptus est: quoniam authores Græci in fine sui
anni dicunt fieri gymnicum certamen: & ipse nō accepit finem anni
Græcorum in calce æstatis, vt ipsi ponunt: sed in fine anni Roma-
norum iuxta solstitium hiemale: ac transiit a fine anni Græcorum
ad finem anni Romanorum. Ab imperialibus ergo inditionibus &
non a pontificalibus: & ab æquinoctio autumnali, nō a solstitio hye-
mali, anni Olympiadum sumunt initium. Non est mirandum si plu-
res authores Græci non dicant quo mense inceperunt anni Olym-
piadum: quoniam hoc apud eos erat notissimum, q̄ eo tempore in-
ceperint quo eis anni erat exordium,

Octaua hypothesis de annis Imperatorum Romanorum tempore
Christi computatis ab urbe condita. Cap. 8.

Ctana hypothesis est de annis Imperatorum Romano-
rum tempore Christi computatis ab urbe condita. Qm̄
anni Christi in euangelio computantur per tempora Ro-
manorum Imperatorum: ideo necessarium est nobis eo-
rum notitiam habere per computationem annorum tam Olym-
piadum q̄ urbis cōditæ. Sed prius oportet agnoscere quo tempore Ro-
ma condita fuerit. Romanæ urbi, quam Romulus condidit, ipse &
nomen imposuit vt M. Varro, Titus Liuius, & Salustius affirmât.
Tempus vero quo Romana urbs condita est, describitur ab Euro-
pio, qui ait. Romulus cum iter pastores latrocigaretur, decē & octo
annos natus urbem exiguam in Palatino monte constituit. i. z. ca-
lendas Maias Olympiadis sextæ. Idem affirmat Orosius curtebat
quidem tunc quartus annus sextæ Olympiadis. Dionysius autem
Halicarnassæus describit eam cōditam anno primo septimæ Olym-
piadis, & similiter Solinus. Nec tñ Dionysius & Solinus plurimum
differunt ab Eutropio & Orosio: sed simul aliquo modo cōueniunt:
quia idē primus annus cōditæ urbis ferē dimidius fuit in fine sextæ:
& penē dimidius in principio septimæ Olympiadis: quoniam Roma
cōdita est medio, vere die, 20. Aprilis: Olympiadum vero anni inci-
piunt iuxta autumnū æquinoctiū. Itaq; pars anni illius fuit in fine
pcedentis Olympiadis, & in principio subsequētis. Romani vero;

de hoc vide sup. folio.
13. cap. 9. libri. pmi.

marcus barro.

autropig.

orosig.

dionysius halicarnasig.

soling.

H. Ibr. An. exordium. // ergo olympiades inceperunt primadie mensis tisi hebrui // quos
qui mensis An. mundi. 3177. In cyclo hebruo fuit die. 17. mensis Septembus feria. 3.
quibus postadrianus Incipiant a. 29. Septembus In equinoctio autumnali.

quos Orosius & Eutropius imitant, ex publica fide annaliū Roma-
norū incipiunt primū annum conditæ urbis a. 4. anno sextæ Olym-
piadis. Quod pbatur ex hoc, q̄ imperatibus Romæ duobus Philip-
pis patre videlicet & filio anno dñi dudētesimo quadragesimo octa-
uo: millesimus annus Romanæ urbis fuit: & tunc, vt ait Pōponius
Lætus eorū anno secūdo ingēti pompa magnoq; sumptū & appara-
tu secularis ludī anno. i. millesimo ab urbe cōdita. i. z. calēdas Maii
celebrati sunt. Ab anno aut. 4. sextæ Olympiadis vsq; ad annum. 3.
Olympiadis. z. 56. cum fuit annus secundus p̄dictorum imperato-
rum sunt Olympiades. z. 50. quæ cōtinent annos mille. Et ab urbe
cōdita vsq; ad Christi natiuitatē, vt ait Paulus Orosius fuerunt an-
ni. 752. Quos si coniuixeris annis dñi. 248. quo tpe fuit annus
millesimus urbis: similiter cōficiēs millenariū numerū. Idem confir-
matur ex verbis Censorini: qui authorem Varronē imitatus ait in
libro de die natali, capite de annis Romanis. De Olympiadum tpe
fuit aliqua inter authores dissensio in sex septem ne tantūmodo an-
nis verlatā. Sed hoc quodcūq; caliginis Varro discossit: & p̄ cætera
sua sagacitate nunc diuersarū ciuitatum conferens tēpora: nunc dese-
ctus eorumq; interualla retro dinumerans, eruit verū, lucernq; ostē-
dit, per qua numerus certus non annorū modo, sed & dierū perspicī
possit. Secundū quam rōnē, nisi fallor, hic annus cuius velut index
& titulus qdam est Vlpi & Pontiani cōsulatus ab Olympiade pri-
ma millesimus est & quartusdecimus ex diebus dñtaxat æstius:
quibus agō Olympiacus celebratur. A Roma autem cōdita non-
gentesimus nonagesimus primus: & quidē ex palilibus vnde urbis
anni numerantur, hęc ille. Si ergo ab annis. 1014. ex prima Olym-
piade acceptis: minuas annos. 23. hoc est Olympiades sex vno an-
no minus ante urbē conditam: residui erūt anni cōditæ urbis. 991.
vt recte cōputat Censorinus ab anno. 4. sextæ Olympiadis. Et ideo
potius tenendū est Romam conditā propē finē sextæ Olympiadis:
q̄ iuxta principium septimæ. Nunc vero describēdi sunt anni impe-
ratorum tempore vitæ Christi per annos Olympiadum & urbis cō-
ditæ: qm̄ Christus natus est sub Cæsare Augusto: & passus est sub
Tyberio successore ipsius. Quot annis imperauerit Augustus, licet
diuersis modis describant Chronographi & historici, tamen vnā cō-
ueniunt, si diligenter inspiciantur. Nam alii sumunt initium impe-
rii eius a nece Iulii Cæsaris: alii a primo eius consulatu vel a trium-
uiratu: alii ab Aegypto subiugata: alii vero a Monarchia Augusti.
Et ideo prius ditendū est, quo anno Iulius Cæsar occisus est. Eu-
Io. Lucidus

248

pomponius latus.

Censorinus de Olympiadibus.

10143

Ind. chronolor
gram onuphoij
meam in mes
caz sapacio.

morib julij cesaris.

tii anni prædictæ Olympiadis. Dicit enim Eutropius libr. 7. Anno ab vrbe condita. 767. ipse Augustus tempu. beatissimam Tyberio successori reliquit. Qui priuignus ei: mox gener: postremo adopti- uis filius fuerat. Idem confirmat Orosius. Mortuo igitur Augusto, successit ei idem Tyberius: & imperii eiusdem anni à morte Angu- sti enumerantur: quia mox à populo Romano tanq̃ imperii hæres Imperator appellatus est: licet aliquãdiu distulerit exequi reipu. gu- bernationem. Obiit autem Tyberius, vt Suetonio placet, octauo & septuagesimo ætatis anno: tertio & vigesimo imperii. 17. calendis Aprilis, hoc est d. e. 16. Martii. his præsuppositis soluamus nodum propositæ quæstionis.

solutio quæstionis.

Cap. 9.

A Ropositam quæstionem de anno, mense, & die passionis & mortis Christi primo determinabimus. Deinde vitæ ipsius nonnulla tempora digeremus. Demum soluemus siquid obiectum fuerit in oppositum. Quantum pertinet ad tempus passionis Christi duo firmiter tenenda sunt ex euangeli- ca doctrina iuxta vsu[m] ecclesie, vt superius diximus in prima hypo- thesi, videlicet quod Christus mortẽ passus est luna. 15. primi men- sis: & q̃ tunc erat feria sexta, quam diem veneris dicimus. Quæ duo inquirenda sunt per lunationes & per ordinem literarum dominica- lium. Ad reperiendam ergo lunam. 15. primi mensis recurrendum est ad cyclum lunarem. 19. annorum. 1. aureum numeru[m] Iulii Cæ- saris: qui ostendit lunam primam: & ex consequenti per datam regu- lam superius cognosci potest luna. 15. s[ecundum] mediam cursum, vt erat in vsu apud Hebræos. Tunc autem iste cyclus. 19. annorum Iulii Cæsaris cum institutus fuerit circa tempora Christi: deseruit ad in- ueniendam lunam. 15. primi mensis, quando passus est dominus. Et quoniam (vt supra dictum est) ipse Iulius ante natiuitatem Christi annis. 45. correxit calendarium: & tunc annotauit vnitatem aurei numeri calendis Ianuarii. si volumus scire quotus fuerit aureus nu- merns Cæsaris tempore passionis Christi: addamus predictos. 45. annos præcedentes Christi natiuitatem: annis vitæ Christi: & inue- niemus q̃ anno. 33. vitæ Christi cõsurgit numerus annorum. 78. Partiamur ergo totum collectum in. 19. annos quoties possumus: & reperiemus q̃ quater vicibus aureus numerus p[er]fecit cyclum su- um. Nam decem & nouem anni quater ducti fiunt. 76. Itaq̃ si ascẽ-

p hic cyclus Iulij ce- saris habetur 2. folio. 169. plana. 2. et folio. 170. pla. 1.

Ibi. Solutio quæstionis // digo q̃ en este su cap. 9. de lata lucido esta quæstion por muchos principios suyos y de la p[er]tina de myll del burgo de los quales se pudiera aborraz con solo el ciclo hebreo si le supiera q̃ myll del burgo no se como quize q̃ los hebreos por quados y myntos de astrologia ay an de saber esto por el su ciclo hebreo de sus. 207. años selo enseñaba a todos abn[un]o suporan quasi q̃ leer. y yssi me maravillo de. lucido q̃ p[er] ciclo hebreo y no de entendio.

damus vsq̃ ad numerum. 78. remanebit nobis de aureo numero. binarius. Ergo anno domini. 33. iuxta cyclum lunarem Iulii Cæsa- ris fuit aureus numerus. 2. & sequenti anno domini videlicet. 34. fuit aureus numerus. 3. Iulius autem in suo calendario, vt superius patet in hypothesi quinta, annotauit aureum numerum binarium die. 20. Martii: & aureum numerum. 3. die nona eiusdem m[en]sis: quæ sic ordo aurei numeri requirebat, vt superius dictum est. Anno ergo domini. 34. quãdo fuit aureus numerus. 3. luna prima mensis pri- mi fuit die. 9. Martii: & ideo luna. 15. fuit die. 23. eiusdẽ. Non ergo potuit esse luna. 15. die. 25. Martii: sed tunc fuit luna. 17. ergo tunc non est passus Christus, cum iuxta euangelium luna. 15. passus fue- rit. Anno vero præcedenti videlicet. 33. vitæ Christi, quando fuit aureus numerus Cæsaris. 2. luna prima mensis primi fuit die. 20. Martii: & ideo luna. 15. fuit die. 3. Aprilis. Has etiam lunationes in- uenire possumus per aureum numerum descriptum in calendariis, quibus tempore nostro vtimur, si fiat in eo aliqua reformatio. Fuit enim hic aureus numerus annotatus in calendario tempore concilii Nicen[is] antè per unum diem a cyclo Iulii Cæsaris: quoniam iam per unum diem sedem lunam anticipauerat. Et ideo si postè per unum diem reducatur, ostendit lunationes eodem modo sicut cyclus Iulii Cæsaris. Quoniam autem anno domini. 323. in con- cilio Niceno aureus numerus vnus annotatus est: inuenitur dictus aureus numerus, si ab eo tempore partiantur anni domini per. 19. vel per additionem vnus anni ad annos a natiuitate domini & par- titione in. 19. Quare inuenimus anno Christi. 33. dictum aureum numerum fuisse. 15. & sequenti. s. 34. anno fuisse. 16. Accipe ergo calendarium, qd̃ modo est in vsu, & reperies aureum numeru[m] signatum die. 19. Martij, & ideo per datam regulam sequenti die. s. 20. eiusdem fuit cõiunctio luminarium. Aureum vero numerum 16. reperies annotatum die. 8. Martij: & ideo sequenti die. s. 9. eius- dem fuit luna prima. Et sic iste aureus numerus ita reformatus con- uenit cum aureo numero Iulii Cæsaris: & eodem modo per illu[m] lu- na. 15. reperitur. Eisdem lunationes inuenire possumus per cyclos lunares, quibus vtuntur Hebræi, & per alias tabulas astronomicas, vt mox subiungemus, cum docuerimus inuenire feriã. 6. passionis Christi per literas dominicales. Ad reperiendam ergo eandem feriã sextã passionis domini, recurrẽdum est ad literas dominicales retro- cedendo a præsentis anno ad annum passionis Christi. Et si recte cõ- putaueris, inuenies anno. 33. Christi fuisse literam. D. & anno. 34.

Ibi. vt sepe rig
Sci licet folio. 169
plana. 2. et folio //
170. plana. 1.
Ibi. fuit die. 23 //
de aquib[us] no adei
212 beda q̃ el 802 pa
desuo. a. 23. de mar
9. y febrero algun
color suyo. q̃ no fue
ra aquel daño m[en]s
como lo fue. 39.
Ibi. anterior per
unum diem. s. isto
es uerdad. falsoes. el
cielo lunar juliano
que esta en la a. folio
170. pla. 1. donde ho
esta. esta anticipacio
por vna dia entodas le-
tas. Del mes. de mar-
ço y parte de abril do
de algunas. veces no
ny anticipacion. por
ningun dia. y otras ve-
ces. por dos. y otras.
partes. de lo qual se
p[er]cho. q̃ nunca. lo
separas. de ciclo lunar
no. y razon. q̃ el q̃sta
en la. folio. 170. pla. 1. no
es el uerdad. de ciclo
juliano. sed de hoc
vide lat. 9. in meo carta
partio. marc. fol. 327.
et 328. ubi de hoc habe-
tur. lat. 9.

Io. Lucidus
Z. iii
// Ellos uerdad en dezir q̃ por el aureo n[um]ero de los m[en]ses. Se pone de saber el dia en q̃ el se p[er]fecto //
// alor. 3. de Abril om̃o sine natiuitatis et etatis. 33. In completo. p[er] q̃ om̃o d[omi]ni. 33. Son de Aureo //
// 15. el qual. 15. esta en el m[en]sal antiguo y n[um]ero. folio. 19. de marzo de se el conu[er]sio m[en]s
aca abjendo etado de om̃s alor. 20. de marzo cuyo q[ui]nto dia de luna fue v[er]dad. a. 3. de abril //
// ano die partur christus. de re. y era. let. a. d[omi]ni. 33. y la m[en]sa. y azon ay orlo del ciclo lunar //
// In folio. 170. fol. 60. plana. 2.

co. de quo cyrillo alexandrino preside fit mentio folio. 192. pla. 1. linea. 10. a fine. et folio. 193. pla. 1. linea. 9. a fine.
Ibi fuit 13. dize labceda per q omno dny 39. tenjan lods piscoo padres y el cylo hebreo //
DE VERO DIE // 11. 13. de anzeon q ellos //
// ciclo lunar

Año. 1529. scriber
bas lucidus hoc.

p dela plana signy //
ont salt a esta //
dyo q ally mtr //
bus bltmyo lncis //
et fol. 193. pla. 1. //
linea. 9. a fine ha //
bituz viba que //
non confirmant //
cyrilli alexandri //
ny presu in fidora //
circa diem ipm q //
passus est dñs ergo //
dubia exit opmo //
Cyrilli de centis //
ex vulg opinionone //
qdñs passus est B //
eo die quo et com //
cepto. ergo indubio //
religimuz quotodie //
septimone concept //
et natus sit dñs

Ibi. in sexta //
ypothesi // id est //
folio. 174. plana. //
1. linea. 4. a fi //
ne Ibi. her ergo //
est illa ratio. et //

pex cylo hebreo //
ano. 39. fuit pascha //
die. 23. marcy //
ia. 3.

nemp. q con ceptus sit die veneris et natus fuerit die dnyco ante lincam. quia cum cyrillus in hoc //
claudi cabent in omny claudita et fortalis in hoc et tunc possem dicere q si dñs can cepit est. 25. //
de marcy in ano primo ante dñm q fuit con ceptus feria. 5. et natus feria. 7. cylo solaru non bitato q //
nota. Sed bin cat. ventab ecclesie. queyo por haryz vemy la con ception en v. er neb y el nasum //
domingo me parafu q por el bito del cylo solar de a trah dnycalis aya nascido el 2. en domingo. 26. de //
y en catado en dny neb. 26. de marcy q por el dicho bito fueron con tados ambo. Ser. 25. de marcy //
cambre. letuz catholi q vidit quia ventab est q dñs natus est septor diebus ante primuz Annuz //
// vide cartu paciuz chronolo graz de angelis. fol. 46. qu. 4. 78.

Ibi. fuit fmg quartus // hoc mo ex cylo hebreo fuit pascha feria. 3. die vero. 23. marcy.

PASSIONIS CHRISTI 180

diem Martii fuisse diem Martis. Quamobrem necesse est. 15. In nam paschalem fuisse. 23. Martii die martis. Idem continget si ad veros planetarum motus, supputationem nostram reducerimus. Fuit naq vera luminarium primi mensis coniunctio diebus æqua- tis ad meridianum civitatis sanctæ Hierusalem die. 8. Martii com- pleta hora. 19. min. 21. die martis. Vera quoq oppositio & 15. paschalis mensis fuit die. 23. Martii hora sexta min. 59. die martis post Solis occasum. In libro autem nono secundæ partis dominus Paulus ait. Annus Domini trigessimus quartus nō est cōueniens pas- sioni Christi, quia pascha fuit die martis. Et in libro quarto secundæ partis dicit. Venerabilis Beda, & eius sequaces opinati sunt Domi- num in humanis vixisse annos trigintatres cum tribus mēsis, vt patet in libro suo de temporibus capite quadragesimo septimo & c. & subdit. Hęc venerabilis Bede fuit opinio: quam & doctores non- nulli iuniores sunt imitati. Neminem tamen vnquam inuenire po- tui, qui supputatione aliqua hanc opinionem quadraret: immo ne- quipse Beda sibi ipsi satis constare videtur. hęc ille. Quantum ve- ro ad diem mensis passionis Christi pertinet: idem dominus Pau- lus in libro quinto secundæ partis dicit. Tertullianus, Ioannes Chry- sostomus, Cyrillus, Augustinus, & Beda dicunt Christum passum esse octauo calendas Aprilis. Beda vero circa hoc titubauit referens ad decem calendas Aprilis. Idem ascribitur Hieronymo in marty- rologio: licet incertum sit, an a Hieronymo vel Hysuardo, vel ab alio scriptum sit: quādoquidem reliqua, quæ in libro impresso sub- necuntur neq a Hieronymo, neq ab Hysuardo: scripta dignoscan- tur: sed ab hominibus nostri temporis addita constat. hęc ille. Nos autē dicimus absq vlla dubitatione, q neq Hieronymus neq Hysuardus in martyrologio scripsit Christum passum octauo calen- das Aprilis: quoniam in martyrologiis antiquis & manu scriptis: necnon & in impressis Venetiis octauo calendas Aprilis nulla fit mentio de passione Christi. Sed nostro tempore quidam ex Cano- nicis cathedralis ecclesiæ Florentinæ hoc ibidem adiecit, & plura alia, quæ non sunt in antiquis codicibus: Et hoc martyrologium cum his additionibus nos vidimus & legimus: in cuius fine po- nitur nomen authoris, hęc superaddentis: & ipsum codicem im- pressum esse Florentinæ ibidem describitur. Licet autem Tertullia- nus, Ioannes Chrysostomus, Cyrillus, & Augustinus opinentur Christum passum esse octauo calendas Aprilis: tamen eorū opinio, falsa comprobatur eo q sit contra euāgelicam veritatem, quæ attit-

Ibi. 8. kal. ap
duo qe stoe in //
posibile de scriptis //
Step. folo. 54. pla. 1. //
In mazgine Suioe //
ziore qe Seguz. //
manu tal. / signa //
tam. // bbi //
pulchre hoc docet.

Ibi. cap. 97. // ahab //
as. vt tomobide. 2. //
plana. 1. 19. In suo de //
tempoz ratione. //

Beda nō constat sibi //
vt ait paulus. //

Ibi. tertullianus //
et q. // Simple ha //
bituz in fol. 192 //
pla. 1. linea. 12. a //
fine.

Schæet paulus.

Ibi. 20. pomit //
dñs fuisse passus die //
25. marcy. Anno dñi //
35. quez Annuz dicit //
et sentit esse etatis dñi //
39. et pomit esse lvi //
nam. 14. illo Anno et //
ferias. In die cenecdm //
In die. 24. marcy sed //
nō fuit illo die 24. //
marcy illo Anno. dies. 19. //
Inne. Sed. 28. cenio //
Sen domisy anzo //
numero ergo beda in //
hoc fibubabit bt gur //
dicit. vel bt Gabes //
tomo bid. 1. plana. 308 //
moderuz claritate. del //
Inne. In fudib

Ergo beda sensit q dñs fuerit natus Sute drabpua Andae del ano. p. 2. iii. //
q vñal mente contamad del semiz qe in nasum los q lq beda //
los monica de incarnatione dñi on dñm qe an de nasum //
almesme mada quaf dñm q beda el 2. de nasum //
// ad. //

Ibi. licet autem tertullianus //
y longi. Scansen fibus //
ad de q sunt in plana //
precedentib

Ibi. hebraicum. ergo paulus de mildelburgo sequit et calet cycli hinc 3. et ex coniectura
et supio sane habere et licere hanc parui
DE VERO DIE

mat Christum passum luna. 15. primi mensis, feria sexta. Sed nunq
tempore Christi die. 25. Martii fuit feria sexta & luna simul. 15. Di
cit enim dominus Paulus lib. 8. secundae partis Paulinae suae. Secu
dam computationem hebraicam a trigesimo anno Christi ad qua
dragesimum nunq inuenitur luna. 15. octauo calendas Aprilis feria
sexta, & libro. 9. secundae partis computatis omnibus lunationibus
tempore vite Christi & ulterius per plures annos aperte dicit. A pri
mo anno natiuitatis Christi vsq ad sexagesimum annum nunq ac
cidit pascha Iudaeorum. 8. calendas Aprilis die veneris. haec ille. Al

bertus tamen Magnus in expositione epistolae Dionysii Areopagite
ad Polycarpum conatur probare Christum passum anno vitae suae
34. octauo calendas Aprilis per calculum Astrologicum. Sed quo
niam eius computatio continet intolerabiles errores contra omnes
computationes Astrologicas, & contra veritatem euangelicam, vt
dominus Paulus lib. 5. secundae partis ostendit: ideo nos dicimus eum
in hac computatione deceptum esse mendosis tabulis: licet quidam
putent ipsam expositionem epistolatum Dionysii non esse Alberti
Magni, sed alterius auctoris sub eius nomine. Sed siue ipse, siue ali
us eandem computationem fecerit: manifeste patet ipsam esse erro
neam: quoniam non recte computat iuxta tabulas Astronomicas
& eo etiam anno. 34. vitae Christi die. 25. Martii, nec fuit luna. 15.
nec feria sexta, vt iam apertissime probauimus. Lunatione vero pa
schalem anni domini. 33. iuxta cyclum lunarem Hebraeoru, idem
dominus Paulus lib. 7. secundae partis ita describit. Anno incarna
tionis verbi dei. 33. vertente, paschalis mensis oppositio: quam. 15.
lunam vocant iuxta medium cursum: quo Hebraei vtuntur ad ciui
tatem sanctam Hierusalem fuit die. 3. Aprilis, quae fuit dies veneris.
Na anno. 33. vertente, cyclus lunaris quo Hebraei vtuntur fuit. 12.
Quaobrem necesse est annum fuisse communem. duodecim dunta
xat lunationum: Cuius vernalis & primi mensis interlunium iuxta
Astrologicam supputationem ad ciuitate sanctam Hierusalem fuit
die. 19. Martii hora. 2. min. 12. sec. 28. Eiusq plenilunium fuit die
2. Aprilis completa, hoc est die tertia currente hora. 20. min. 34. se
cund. 30. Et quoniam cyclus solaris fuit. 14. necesse est literam do
minali extitisse. D. Cum ergo in Romano calendario die. 3. Apri
lis annotetur litera. B. sequitur tertiam diem Aprilis fuisse diem ve
neris. Quare necesse est. 15. lunam fuisse. 3. die Aprilis die veneris.
Idem quoq continget, si ad verum motum luminarium supputa
tionem nostram redigere velimus. Fuit naq vera luminarium pri

Ibi. hinc ad sexages
simam. // potes
addere: nec vsq
ad mille simam
et ultra. #

Ibi. hec ille. // Sci
licet paulus de mil
del burgo.

vt ex nro cyclo he
breo se sciat hoc
notari atq p pxi.
quia dies 15. nisan
namq fuit dies ve
neris nra. 2. //
q nec feria. 4. naq. 6.

Ibi. anno incarnat
ionis. // ergo paulus
de mildelburgo ap
pelat anos incarn
ationis eos a nob
qui sunt natiuitatis
suae male. // ergo sen
tit paulus q omnia
suae sic ad finem
anni primi natiuitatis
tatis. // can. veresit
nata. // 7. die
vero. // 26. de cambrijs
an. praedentem
ite. // 2. d. m. cal. c.
vel. d. c. quidem
est. // hoc est in fine
Anni hexastichis in litteris d. c.

Ibi. christus passum luna. 15. primi mensis. // abn q est es verdad ego vero nescio vbi istud
doceat euangelica veritas. // hinc inquam lune dies. 15. expressit.

Ibi. cyclus solaris fuit. 14. // dicit q no sicut lucido de cyclo. // fons est et f. // sero cyclo. // fallitur //
opa dolo. // et f. // y q an to me // los rades q radea lucido p ues poz solo el cyclo. // hebreo in fal
ble mente p radeo saber esto y assi sospecho q lucido no le entendio abn q le puse. // folio. 156.

mi mensis coniunctio die. 19. Martii hora. 2. min. 31. die Iouis.
Vera quoq oppositio die. 3. Aprilis hora. 6. min. 8. die veneris in
occasu Solis. Hic tñ aduertendum est Rogerium Bachonem: Ioan
nem de Muris, & Paulum Burgensem opinatos fuisse tunc Christu
passum esse, haec ille. Sed idem Rogerius Bachon in re principali re
cte dixit: sed tñ in accessoria errauit. Sic eni dicit in epistola ad Cle
metem. 5. Dominus passus est anno. 33. ab eius incarnatione; hoc burgo
est anno. 32. iuxta veram eius aetatem. Quo anno litera dominica
lis fuit. D. & die. 3. Aprilis fuit oppositio luminarium. Licet enim
Bachon recte describat annum mensem & diem passionis Christi:
tamen errauit in enumeradis annis vitae eius: quonia sequitur Dio
nysium abbatem: qui anno. 4. Christi ponit superflue bisextum &
ex consequenti diminuit annum a vita Christi. Et ideo falso Bachon
putauit Christum tempore passionis trigessimum secundum annum
agere: cum tamen vere ageret trigessimum tertium. Ioannes de Mu
ris fuit eiusdem opinionis cum Bachone, quia sic scripsit. Fuerunt
vitae Christi anni solares. 31. & dies centum hoc est tres menses cum
decem diebus. Hic etiam licet recte describat annu mensem & diem
passionis Christi: in aetate tamen eius errauit, eo quod fecit bisextu
anno. 4. Christi: quo remoto fuerunt vere anni vitae Christi. 32. me
ses tres & dies decem. Paulus quoq Burgenis non conuenit cum p di
ctis de numero annorum vitae Christi: sed enim passum ee describit
in supplemento super Matthaeum anno. 33. vitae suae die. 3. Aprilis
vt etia testatur dominus Paulus lib. 5. secundae partis Paulinae suae.
Idem dominus Paulus in. 4. libro secundae partis ait. Apollinaris
Laodicensis episcopus, beatus Augustinus, Victorinus Lemonicen
sis, Magister historiarum in Scholastica historia: Nicolaus de Lyra
& Marianns Scotus: omnes isti dixerunt dominum crucifixum fuisse
se anno aetatis suae. 33. currente: hoc est. 32. completo cum tribus
mensibus. haec ille. De hoc anno passionis Christi dicit idem domi
nus Paulus libro. 9. secundae partis. Annus domini. 33. currente pro
dominica passione satis idoneus videretur: nisi extra mensem Mar
tium obseruatus fuisset. haec ille. Sed dominus Paulus timuit vbi ti
mendum non erat: quoniam ecclesia non affirmat Christu passum
in mense Martio iuxta calendarium Romanum: licet hoc publica
vulgi opinione feratur. Sufficit enim vt dicamus Christum passum
esse in lunatione Martii: licet pars eiusdem lunationis fuerit in Mar
tio & pars in Aprili: Cuius imitationem sequitur ecclesia: quae pa
scha celebrat prima dominica post. 14. luna primi mensis idest Mar

Ibi. qui ano. 4. et
Sin raron culpa
acido a diomise pan
ob dno. 4. del. 302
noto diomise puz
Sis cyclo. // m. 32. //
Ibi. q. de muris.
Ibi. Ano dny. 4.
bisesto ad tener
quenta de cy
clo solar no erra
do. // y asino digena
da. // q. lucido.
paulus burgen.

Ibi. die. 3. aprilis //
yo nolo fallo esto //
dicho en don pablo //
In additione. ma. //
thei. 26.

Ibi. Hec ille // Sali
cet paulus foro // sempro //
mensis. // Sed maria
ng scotus no dixit hoc.
vt scripsi plana. 2
folij. 199. et plana.
1. folij. 185.

Ibi. et dies decem // 3mo. 9. de dyi. folio. 182. // pla. 2. // y a dyo q fheron. // du. decem. //
Ibi. eo quod fecit bisextum // siempra to calucido en esta susfualdad de dyi. fol. 179. // pla. 2. ad III. //

Ibi. Hec ille // Sali
cet paulus foro // sempro //
mensis. // Sed maria
ng scotus no dixit hoc.
vt scripsi plana. 2
folij. 199. et plana.
1. folij. 185.

Ibi. et dies decem // 3mo. 9. de dyi. folio. 182. // pla. 2. // y a dyo q fheron. // du. decem. //
Ibi. eo quod fecit bisextum // siempra to calucido en esta susfualdad de dyi. fol. 179. // pla. 2. ad III. //

iii. Vnde quandoq; celebrat pascha in Martio quandoq; in Aprili; & tamen illa est lunatio Martii. Christus ergo passus est iuxta computationem mensium Hebræorum & non Romanorum. Hebræi enim vt in quarta hypothesi diximus, habent menses lunares mobiles. Christus ergo passus est die. 15. primi mensis Nisan iuxta Hebræos, quando erat lunatio mensis Martii apud Romanos. Vnde euangelistæ tanquã Hebræi, morem Hebræum sequentes describunt Christum passum esse luna. 15. primi mēsis hoc est die. 15. mensis Nisan nihil dicentes de mense Aprilis, quia non sequebantur tunc Romanum calendarium. Sed astronomi hanc lunationem computantes reperiūt eius oppositiones hoc est lunã. 15. fuisse die. 3. Aprilis iuxta Romanum calendarium. Ex computationibus igitur prædictis concludimus Christū passum esse anno. 33. vitæ suę inchoato per tres menses & dies decem. Nam vixit annos. 33. menses tres

Christi passio

dies decem. Et ab incarnatione sua ad eius mortem fluxerunt anni pleni. 33. adiunctis decem diebus. Hanc veritatem etiam probare possumus per Olympiades & per annos ab vrbe condita: Nec non & per annos Imperatorum Romanorū, qui fuerunt tempore Christi. Passus est enim Christus anno quarto Olympiadis. 202. vt Eusebius affirmat. Hic annus quartus dictæ Olympiadis erat in dimidio: quoniam anni Olympiadum incipiunt ab æquinoctio autumali, vt superius dictum est in hypothesi septima, & Christus passus est circa æquinoctium vernale: inter quæ æquinoctia est anni dimidium. Tunc fuit illa Solis miranda eclipsis, quam describunt euangelistæ factam esse per vniuersam terram. De qua, vt Eusebius dicit in libro de temporibus, Phlegon Olympiadarum egregius supputator in. 1.4. libro ita dicit. Quarto autem anno. 202. Olympiadis magna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis est facta. Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem versus, vt stellæ cælo visæ sint. Tunc currebat annus. 18. Tyberii Cæsaris, vt Eusebius & Eutropius testantur. Et quoniam anni Tyberii a morte Augusti sumuntur: qui obiit authore Suetonio die. 19. mensis Augusti: ideo de illo anno. 18. iam transierant septem menses & paulo plus, videlicet quātum est ab eo tempore ad mortem Christi. Tunc etiam erat annus vrbis conditæ. 784. propè finem quātum scilicet est a morte Christi ad diem. 20. Aprilis, quando vrbs condita est. Natus est autē Dominus anno ab vrbe condita. 752. vt placet Orosio: & in illo vltimo anno. 752. deficiebant fere quatuor menses scilicet quantum est a die. 25. Decembris, quādo natus est Dominus:

Ibi dies decem // prefatib. fustion // p. n. nascio. 7. die. 15. a. 105. 25. de. 25. ciclo. Solaz. no. v. i. a. 10. et. feria. 7. vt dixi. fol. 182. plana. 2. y. Si dixesemos q. el. 25. de. 25. ciclo. n. g. 10. a. 25. de. 25. ciclo. die. 7. ante. p. mag. dies. Janu. 182.

Ϡλεγωμ

Anj. primj. diei. dice. mos. q. el. 25. nascio. feria. 7. ante. biaz. por. q. dixi. por. pro. posicion. ad. u. ignada. q. el. 25. nascio. en. do. mingo. 8. dia. Seguir. a. 5. dia. Sant. cyrilo. q. lo. colio. 10. por. pon. 2. al. 5. dia. en. carnado. en.

p. Ibi. a. die. 25. //

Imo ad. 26. // vt dixi. fol. 182. plana. 2.

Uz. en. el. lo. qual. par. 1. a. q. 7. mo. cyrilo. Significando. la. opinion. errada. q. pone. al. 25. nascio. 7. dia. por. and. del. ano. p. de. su. Santo. nascio. lo. qual. como. no. es. assi. 7. nascio. en. año. a. Feb. 25. Sigue. q. fin. bien. en. 1. 25. de. marzo. año. bno. ante. primj. Anj. diei. ante. lo. m. m. uo. 1. et. l. 1. dia. d. m. cali. C. 10. 11. 12.

ad diem. 20. Aprilis, quando incipiunt anni conditæ vrbis. Tunc inceperat quartus annus. 194. Olympiadis per tres mēses, scilicet quantum est a die. 24. Septembris: quando Olympiadum anni sumunt initium: ad. 25. Decembris, quādo natus est Dominus: vt patet ex computatione conditæ vrbis deducta a mense septimo anni quartæ sextæ Olympiadis, quādo vrbs condita est, per annos. 752. vsq; ad Christi ortum. Et tūc erat annus. 42. imperii Augusti, vt Eusebius, Orosius, Eutropius, & Paulus diaconus affirmāt: sumentes annos imperii eius a primo consulatu vel a triumuiratu. Qui annus quadrag. simus secundus erat iuxta finem, videlicet propè ante calendas Ianuarii, quādo Octavianus accepit primum cōsulatum. Dicit enim Orosius libro septimo Augusti Cæsaris posteaq; imperaret mēso propemodum anno. 42. natus est Christus. Hæc ille. Itaq; prius nonem mensibus conceptus est Christus iuxta principium. 42. anni Augusti. Et tunc erat tertius annus in dimidio. 194. Olympiadis. Ab hoc anno tertio in dimidio existente prædictæ Olympiadis. 194. quando conceptus est Christus tempore veris vsq; ad annum quartū in medio existentem Olympiadis. 202. quādo iuxta æquinoctiū vernale mortuus est Christus: fluxerūt Olympiades. 8. & vnus annus, in quibus cōtinentur anni trigintatres penitus completi. Et ab anno. 4. Olympiadis. 194. inchoato per tres menses, quādo natus est Christus: vsq; ad quartum annum Olympiadis. 202. inchoatum per sex menses, quando mortuus est: sunt Olympiades. 8. cum tribus mensibus: in quibus continentur anni trigintaduo, & menses tres. Ergo tot annos vixit in carne Dominus. Sed inquirendum est quare Eusebius in libro de temporibus annotat Christi natiuitatem anno tertio Olympiadis. 194. Dicimus q; in tabulis descriptis per lineas distinguentes annos, quæ non ponunt præcise anni rerum gestarum correspondentes annis Olympiadum, vel vrbis conditæ: vel Imperatorum ppter diuersa annorū principia: quoniam Olympiades incipiunt in autumno: anni conditæ vrbis in vere: anni vero Imperatorum, quando sumunt imperiū. Ipse ergo Eusebius retulit natiuitatē Christi ad annum Augusti. 42. Et quā annum. 42. quā conceptus & natus est Christus annotauit in 3. anno prædictæ Olympiadis: in eodē etiam anno posuit Christi natiuitatem: quia in eodē anno ciuili Christus conceptus, & natus est. Melius tū annotatur Christi natiuitas anno. 4. prædictæ Olympiadis: quoniam conceptio eius fuit anno. 3. in dimidio existente: & post nonem menses natus est anno. 4. inchoato per tres menses.

Paulus diaconus.

Scilicet orosius.

It. vide que scripsi sup. fol. 179. pla. 2. ad H. ydico q. sur. sant. cyrilo. en. m. l. cab. fud. en. se. pone. // tam. bien. q. el. 25. nascio. en. do. mingo. y. ot. ob. m. m. hos. q. dixi. en. q. to. Sep. dia. 10. 11. 12. de. los. papeles. y. fol. 182. blancas. que. estan. cosidas. al. principio. deste. libro.

100.

DE VERO DIE

vt probatum est. Considerandum est etiam qd Eusebins in libro de temporibus, vt patet in codicibus manu scriptis: no annotauit specialiter annos domini: sed qui libru impressioni dedit ex libro Matthei Palmerii Florentini: annos domini signauit incipiens ab incarnatione: & ideo incepit per vnum annum antea videlicet anno. 3. Olympiadis. i 9 4. Annus autem primus a natiuitate Christi iuxta vsu[m] ecclesie: annotandus est anno quarto eiusdem Olympiadis. Insuper aduertendum est, qd in libro Eusebii anno quarto Olympiadis. z o z. qn passus est dominus anno eius. i 9. Tyberii Cesaris: cum debnerit ibi annotari annus eius. i 8. quo anno ipse Eusebius in eodem libro affirmat ipsum passum. Et ideo hic error no est ascribendus Eusebio, quia sibi ipsi contrarius esset: sed scriptori vel impressori, qui primum annum Tyberii annotauit statim post annos quinquaginta sex imperii Augusti anno secundo Olympiadis i 9 8. Sed quoniam Augustus imperauit annis quinquaginta sex & septem menses ac dies. i 9. a primo consulatu eius: ideo annotare debnerat primum annum Tyberii anno sequenti, scilicet anno tertio dictae Olympiadis quando currebat annus domini. i 6. sicut recte coputat beatus Antoninus. qui prima parte suae chronicae titulo. 6. ca. z i §. i. dicit. Coepit autem imperare Tyberius anno a natiuitate domini. i 6. haec ille. Inde sequitur qd anno quarto Olympiadis. z o z. recte annotet annus. i 8. Imperii Tyberii. Sic ergo emendanda & describenda est tabula Eusebii, vt patet in tabula sequenti: in qua etiam describentur anni ab yrbe condita.

optime est hic locus pro correcti one Eusebii de temporibus: ...

#1 In iuxta illud fol. 189. p. lona. z. linea. dicitur...

II. Paqta. II. remitti aqui de la plana. i. de la fofa. i. g. z. para de z. z. ...

PASSIONIS CHRISTI

Table with 6 columns: Anni imperato., Anni an Christi, Anni vrbis, Anni imperato., Anni an Christi, Anni vrbis. It lists years from 183 to 197, including Olympiad cycles and specific imperial reigns like Julius Caesar and Augustus.

Vertical marginal notes on the right side of the page, providing commentary on the table's data and historical context.

Horizontal marginal notes at the bottom of the page, continuing the commentary on the table's content.

Ibi. feria tertia // qd. verbis habet. linea. 7. ad finem bel. verus a fine istig plane dicitur quod
 festum expiationis qd. celebratur die. 10. mensis tysi non posse contingere feria prima neq.
 tertia neq. sexta qd. est verus //

DE VERO DIE

gyma a pmd die // mensis nisan vsq ad expiationem // Sunt in clusibe // -187. dies qui fa ciunt septimanas -26. et dies qna Sed pma dies nisa non est una feria -1. 4. neq. 6. ergo Inten tuz. et de // hoc scripsit sup // fol. 156. plana. 2 ad signuz. At.	Anni im/ perato.	Anni a nati. dñi	Anni vrbis	Anni im/ perato.	Anni a nati. dñi	Anni vrbis
	55	13	765	8	23	775
	Olympias	198		9	24	776
	56	14	766	10	25	777
	57	15	767	Olympias	201	
	1 Tyberius	16	768	11	26	778
	2	17	769	12	27	779
	Olympias	199		13	28	780
	3	18	770	14	29	781
	4	19	771	Olympias	202	
	5	20	772	15	30	782
	6	21	773	16	31	783
	Olympias	200		17	32	784
	7	22	774	18	33	785

Ex predictis manifestum est Christum passum esse anno. 33 vitæ
 suæ corrente feria sexta luna. 15. primi mēsis in pascha Iudæorum.
 Sed nobis obiiciunt ipsi Iudæi, qd. Christus non fuerit occisus in die
 festo paschæ Iudæorū, si die. 3. Aprilis feria sexta mortuus est: quo

Ibi. In die festo pas
 che // dicitur de dno
 p nob. sup. qua. fu. el
 Sabado. Significante d.
 q. de abut. a. In quenta
 m. q. no. al. ad. d. Senoz.
 Ibi. In gnm. al. h. d. // si
 m. ita. folio. 156. pla.
 .1.

niam eo anno Iudæi celebrant pascha die sequenti scilicet. 4. Aprilis
 die sabbati, vt probat dominus Paulus in. 8. libro secundæ par
 tis capite. 4. conclusione. 4. & libro. 9. secundæ partis ca. 3. cōclusio
 ne quarta. Nam Iudæi asserunt post secundam templi ædificationē
 nunquā celebrasse pascha feria sexta ex traditione patrum. Et addu
 cunt autoritatem Gamalielis discipuli Christi: & Pauli præcepto
 ris: ad cuius pedes apostolus ipse se legem & prophetas didicisse fate
 tur. Qui in libro, quē de Solis & Lunæ motibus anniq; ratione cō

GAMALIEL

Ibi. neome
 nam // mensis
 fisci // intellige
 et de hoc scripsit su
 pra folio. 156. pla
 .2. ad signuz. At.

scripsit, sic dicit. Statuerunt doctores & patres nostri Neomenias &
 festa in tempore conveniente, ne sabbati honor minuat, aut alia
 præcepta violentur. Statuerunt itaq; Neomeniam nunquā feria pri
 ma, feria quarta, vel sexta, posse cōtingere. Festum expiationis nun
 quā feria prima, feria tertia neq; feria sexta. Pascha vero nunq; feria
 secunda, feria quarta neq; feria sexta observari posse, hæc ille. Hoc
 itaq; argumento procaciter Iudæi contendunt Christum saluato
 rem haud quaquā ab eis die veneris in festo paschæ crucifigi po
 tuisse. Ad hoc facile responderemus per distinctionem ex Iudæis ac
 ceptam. Constat namq; ex scriptis Hebræorum duplex pascha fuisse,

Ibi. Ac dicitur
 cationez // pndi
 cta estam motu
 la. citat. a plana
 significante. Vbi ter
 dicit. in secunda
 templi instaura
 tione // et no. enca
 m. 3. atione. //

antiquum & novum, vt refert dominus Paulus libro tertio secundæ
 Ibi. Ac dicitur // nota qd. el. cyclo Hebræo unq; fo. a ser
 vno. 6. Anos abundantes ystos deficientes ystos ordinatos tubo
 principu a secunda templi ædificatione sub zorobabel qd. fuit //
 multis Anis om. femach ab eo quo tpe olim credebatur hoc fuisse
 factuz // Lp. stofk // Ibi. hæc ille // ergo liber gamalielis hodie per
 ruy. cat. ond. dicitur fol. 87. al. cubi. : f

PASSIONIS CHRISTI 184

partis propè libri finem: Antiquum pascha Iudæi legitimum vo
 cant: quia in lege a Moysè Exodi. 12. Levit. 23. & Numeri. 9. man
 datum legitur: vbi præcipitur pascha inchoari debere die. 14. pri
 mi mensis ad vesperam: sic qd. annus & mensis quilibet, ipso nouilo
 nii die exordium sumat. Sed novum pascha iudiciale vocant: quia
 a iudicibus & doctoribus per epicheiam quandam & legis modera
 tionem in secunda templi instauracione institutum fuit: quia licuit
 ob certas causas Neomeniam anni & mensium observari non sem
 per ipso die nouilunii, sed aliquando ad diem sequentem: nonnunq;
 ad duos dies transferri: ne expiationis festum sabbato continuat
 tur: aut festum palmarum & densarum frondium in sabbato accide
 ret: & per hoc sabbati honor minueretur: aut festa violarentur. Chri
 stus ergo prænoscens se moriturum eo die, quo multitudo filiorum
 Israel agnum paschalem iuxta Iudicum normam immolaret: pri
 die antequam moreretur cum discipulis discubuit: & vetus ac legi
 tumum & verum pascha observavit: & agnum paschalem cum azi
 mis comedit, die & luna. 14. primi mēsis, quæ fuit feria quinta quæ
 do s'm legem Moysi pascha fieri debuit. Sed Iudæi iuxta iudicū nor
 mam in secunda templi instauracione editam, pascha sequenti die
 fecerunt habentes respectum ad festa sequentia, vt dictum est. Chri
 stus ergo sciens hæc Iudæorum festa per suam passionem delenda
 esse: non curavit propter observationem ipsorum Neomeniam men
 sis Nisan: & pascha transferre ad diem sequentem: sed verum & legi
 tumum pascha celebravit: vt & ipse legem servaret: & sequenti die
 immolatio eius in cruce, responderet immolationi agni a multitu
 dine immolati. Non ergo Christus anticipavit comedere agnum
 paschalem luna. 13. vt Græci dicunt: sed illum comedit luna. 14. fe
 ria. 5. ad vesperam: & Iudæi transtulerunt esum agni ad lunam. 15.
 feria sexta ad vesperam: & celebrant pascha luna. 16. in sabbato, vt
 dictum est. Quod ergo doctores catholici dicunt dñm crucifixum
 fuisse die veneris in festo paschæ Iudæorum: intelligi debet de festo
 paschæ legitimo iuxta legis edictum: a Christo & discipulis legiti
 me observato. Quod autem Iudæi autamant festum paschæ ipso
 rum nunq; die veneris posse accidere: intelligi debet de festo paschæ
 observato per normam vel regulam a iudicibus ipsorum traditam
 in secunda templi instauracione editam: quemadmodum vulgus
 & populi multitudo & pharisei tunc observabant. Vnde Iudæi vt
 dicitur Io. 18. non introierunt prætorium Pilati ne contaminaren
 tur: sed manducarent pascha, hoc est agnum paschalem: quem scili

Ibi. neexpia //
 tioms festuz Sa //
 bbato continua //
 retur // Intellige
 a parte Ant. vel
 a parte post.
 I festuz palma //
 rum et densar //
 frondium orat. die
 .21. mensis tysi
 .21. // vt sup
 fol. 149. pla.
 .1.

et comederunt iuxta traditiones seniorum feria sexta ad vespertam; & die sequenti celebrarunt pascha & sabbatum simul. Vnde Ioannis 19. dicitur. Erat enim magnus dies ille sabbati, quia in eo concurrerant duo festa scilicet pascha & sabbatum. Sed quoties euangelistae mentionem faciunt de pascha a Christo & discipulis eius obseruato; manifeste significat Christum pridie quam pateretur agnum paschalem cum discipulis iuxta legis mandatum prima die azimorum comedis; & sequenti die crucifixum esse in ipso festo paschae iuxta legis mandatum; & tunc erat vigilia paschae iuxta iudeorum obseruationem. Haec plene describit & luculenter exponit Paulus episcopus Burgenis ex Iudaismo ad Christi fidem conuersus in additionibus ad postillam Nicolai de Lyra Matthe. 26. capi. Passus est ergo Dominus feria sexta & resurrexit inde tertia die, videlicet feria prima, quae nunc dicitur dies dominica. Et licet non fuerint tres dies integri mortis Christi: sufficit tamen vt per sinecdochen intelligantur, vt exponit Augustinus: Hieronymus: & Beda. Si enim integri ponantur tres dies, Christus non surrexisset tertia die, sed quarta. Nos autem in symbolo confitemur, qd Christus tertia die resurrexit a mortuis. Et ideo dominus Paulus in primo libro secundae partis Paulinae frustra nititur probare Christum mortuum fuisse tri-duo integro; nisi forte vt satisficiat vt cuq; Iudaeis calumniantibus, & dicentibus qd non est comprobata veritas mortis Christi iuxta regulas medicorum; qui dicunt infirmum defunctum non minus septuaginta duabus horis hoc est tribus integris diebus comprobati posse vere mortuum esse. Sed ipsis Iudaeis responderi potest aliter iuxta rei veritatem qd sufficientissime probata est mors Christi in horis trigintasex: quoniam ipse Christus mortuus est non ex infirmitate quae extasim faciat: sed morte violenter illata. Nam tot & tantis flagellis & plagis percussus & vulneratus est corpus eius: qd et ipso eodem die, quo passus est, omnibus manifestum fuit ipsum vere mortuum esse, propter quod milites, non fregerunt ei crura, quia viderunt & cognouerunt eum iam obiisse: nec de hoc vllus dubitabat. Impossibile est enim naturaliter corpus humanum ita flagellatum & vulneratum sicut fuit corpus Christi perdurare posse in vita per trigintasex horas. Christus autem expirauit hora nona: & tribus horis feriae sextae in morte fuit: deinde. 24. sabbati: & nouem feriae primae, quia credimus Christum surrexisse hora noctis primae feriae nona prope diluculum iuxta illud ps. 56. Exurge psalterium & cithara: exurgam diluculo. Concludamus ergo & dicamus Christum pas-

Paulus Burgenis in additionibus ad Matthe. 26.

feria. Secunda. Sabbathum. hoc est in tribus diebus ante mortem.

Ibi nona. hoc est a lab. 3. hora 6. de pno de pascha la medianoche. por q en italia apmsta del sol da labna y fasta. 29. hora 6. Notat fol. 4. // va prosigendo el reloj. y anse lo q agm llama hora nona es lab. 3. hora 6. ante de Salido el Sol. // en espana da el reloj lab. 12. amedo dia y amedo noche y en la vna del abngelio da labna quando salio el Sol. y lab. 11. amedo dia. // v. dicit fol. 4.

Sum esse anno. 33. vitae suae die. 3. Aprilis: & die. 5. eiusdem mensis a mortuis resurrexisse.

Noua opinio erronea.

Cap. 10.

Ed nouam opinionem de die passionis Christi nup adinuenit dominus Paulus eps Forosempronienis: qui licet in sua Paulina plurima recte coputauerit tanq peritissimus astrologus: in hac tñ ipsum errasse probare possumus saluo semper eius honore: ac seruata erga eum amicitia & charitate, qua semper eum dileximus tanq virum doctum & praelatum optimu. Nec ipsum nobis propter hoc succēseri arbitramur, si eius errorem emendamus: quoniam ipse humiliter se aliorum correctio ni subiecit, dum in secunda parte suae Paulinae in eius exordio haec verba scripsit. Si aliquid fortasse minus probatum aut piatum autum offensiuum dixerō: id nunc resignado obelisco deleri, & pro no dicto haberi cupio: singula mea scripta & dicta doctorum virorum iudicio examinanda corrigendaq; humittens: ad solum ratus habiturus quod ipsorum iudicio approbatum fuerit. hec ille. Ipse ergo opinatus est Christum passum ee anno bissextili literis dominicalibus currētibus. A. G. quo anno ab omnibus ponit annus Domini. 36. non qd ipse dixerit ipsum vixisse vsq; ad annum. 36. Sed qd annus, qd cōmuniter ponitur. 36. fuerit annus Christi. 34. & sic eius mortem & annos vitae ipsius precedentes annotat posterius per duos annos iuxta suam opinionem: sed iuxta veram computationem ecclesiae qua superius declarauimus: annotat eos posterius per tres annos. Nam ab anno. 33. quando Christum passum esse ostendimus, vsq; ad annum. 36. quo ipse dicit Christum passum tres anni vere numerantur. Ad hanc autem suam nouam opinionem probandā ex duo bus mouetur, scilicet ex lunatione primi mēsis praedicti anni. 36. & ex annis domini, quos putat a chronographis non recte descriptos per aliam lunationem & eclipsim a se coputatam. Dicit enim quod ad lunationem paschalem primi mēsis anni praedicti in libro. 7. secundae partis. Anno incarnationis Domini. 36. corrente paschalis mēsis oppositio: quā. 15. lunam vocat fm medium cursum, quo Hebraei vtuntur ad ciuitatē sanctam Hierusalem fuit in nocte sequente trigesimalam diem Martii, quae fuit dies veneris. Nam anno. 36. corrente fuit nouilunium quintadecima die Martii hora. 17. min. 22. secund. 21. & eius plenilunium fuit die. 30. Martii hora. 11. min. 44. secund. 23. Et quia cyclus solaris fuit. 17. necesse est annū fuisse

Paulus Forosempronienis corrigitur. // tengo q tomo de la sea // erronea opinion del cyclo hebreo. en el qual los .15. de nisan cauien en sabbado. Año dñi. 36. et año. 30. 33. et año. 30. 22. et. 19. et. 16. et. 15. et. 12. et. 9. et secundo. y anse dño paulo. tomo 2. 36. y mazi año. 30. 22. 12. // Sed vixit male et mortuus pessime.

It. p duos años. ex hoc sequit q paulus dicit. Anus primus dicit n aly. sibi tatis p vram. // Supputacione nos. // etiam habentem. // b. In selaba bos que est. 21. cycli. // fons est. // dicitur. // bat euz y p. pa. // ulus Anus. // carnationis et. // sic Anus dicitur. // natiditas. 36. // crederat dñs esse. // etatis. 39. años. // Incompretoz. // qui ang. 39. erat. // 36. // illuz erro. // rem node sue.

Opinionis Inquo Sume deceptus fuit iste paulus quia se hoc // esset deus sequeret q dñs natus est ad fines Anj Secundi Sij // Ut nos supputamus die. 25. de mēbris feria. p. uignatq; fuerit die sabbati // an te. in un. die. 26. de mēbris. Septidij ante primuz diuz // Ianna ex cyclo Solari non dñato.

se bissextilem in literis. A. G. Cum ergo in Romano calendario, e di recto diei. 30. Martii signetur litera. E. ideo tunc fuit feria sexta &c. Idem quoque continget, si veros luminarium motus animadvertere velimus. Fuit namque vera coniunctio diei. 16. Martii hora. 7. min. 9. in nocte sequenti diem veneris. Vera quoque oppositio fuit diei. 30. Martii hora. 5. min. 51. diei veneris in occasu Solis. hæc ille. Ex an nis quoque Domini, quos putat a Chronographis non recte descri ptos, per aliam lunationem & eclipsim a se computatam suam opi nionem roborare nititur. Dicit enim Eusebium & omnes Chrono graphos in computandis annis Domini errasse: & tamen ipse iacit fundamentum suæ opinionis super quodam dicto Eusebii Chrono graphi. Id autem dictum Eusebii tale est, cum describit mortem Au gusti. Defectio Solis facta est: & Augustus. 76. ætatis suæ anno Athel læ in Capania moritur. Inquisiuit autem dominus Paulus quo an no Domini prædicta eclipsis fuerit: & inuenit eam anno Domini. 17. in quo annotatur secundus annus Tyberii Cæsaris: & cum crederet eam factam esse sex mēibus ante mortem Augusti: ideo dixit Chro nographos in duobus annis errasse. De prædicta autē eclipsi sic scri bit in sua Paulina libro. 13. secundæ partis. Anno Domini Saluato ris iuxta consuetam supputationem decimo septimo: maximam So lis eclipsim factam inuenimus, in qua totus Sol Romæ & in pluri bus Italiæ regionibus visus fuit obscurari die Februarii decima quin ta, hora ferè meridiana in. 26. gradu Aquarii, Sole domum regiam possidente. Cumque Sol ad oppositum loci eclipsati peruenisset, vide licet ad. 26. gradum Leonis eodē die expirauit Augustus. Suetonio Trāquillo authore. 14. calendas Septembris: qui est dies. 19. mēis sextilis: qui nunc Augustus nuncupatur. hæc ille. Et vt opinionem suam magis roboraret, in libro decimo secundæ partis dicit sibi fuis se oraculo desuper ostensum Chronographos in computandis annis Domini errasse in duobus annis. Hæc sunt rationes quibus opinionē suam defendere conatur. Quæ quidem rationes facillime solvuntur, & improbantur, si diligenter inspiciantur & examinentur.

Solutio rationum deficientium.

Cap. II.

Rimo ergo quantum ad lunationem primi mēis in an no Domini. 36. dicimus dñm Paulum in ipsius cōputa tione defecisse, eo quod discordet a computatione cycli luna ris Iulii Cæsaris: cuius cyclo probatur eo anno lunam

15. primi mēis fuisse. 31. Martii die in sabbato. Nam si annis Do mini. 36. addas annos. 45. qui sunt anni inter correctionem calen darii & nativitatem Christi: consurgent anni. 81. Quos si partiaris in. 19. reperies numerum decēnouennalem Iulii quater vicibus re uolutū: & remanebunt tibi. 5. pro aureo numero anni Domini. 36. Inquire calendarium Iulii Cæsaris superius descriptum in hypothe si quinta. Et reperies autē numerum. 5. signatū ē directo diei. 17. Martii. Sed quoniam ille annus fuit bissextilis: & Februario additus est vnus dies: ideo præcedēti scilicet. 16. die Martii fuit Luna prima. Ergo per regulam datam superius de inuentione lunæ. 15. ab ipsa coniunctione in hypothesi quinta, eodem mense Luna. 15. fuit die 31. Martii die sabbati. Idem reperies, si computaueris eandem luna tionem per cyclum lunare Hebræorum. Vnde satis miramur quod cum dñs Paulus cæteras lunationes maxima cum diligētia compu tauerit: in ista tamen ex non recta consideratione defecerit. Et qui dem ex eius verbis potest cognosci defectus illius. Nam dicit expres se ipsam lunam. 15. fuisse nocte sequente trigēsimam diem Martii. Ergo fuit die. 31. eiusdem mēis s̄m Hebræos: qui computat dies ab occasu Solis. Vnde coniunctio eiusdem lunationis fuit die. 16. Martii non solum iuxta cyclum Iulii, sed etiam Hebræorum: non die. 15. vt ponit dominus Paulus. Qui anticipauit per vnū diem in hac lunatione, vt suam opinionem tueretur. Veruntamen con iunctionem recte posuit die. 16. Martii. Et licet sic errauerit in septi mo libro secundæ partis: tamen in octauo libro secundæ partis cap. 4. ipse probat, iuxta doctrinam Gamalielis Hebræi, Iudæorum pas scha tunc celebratum fuisse die. 31. Martii. Vbi adiungit & dicit. Et quoniam oppositio luminarium mēis Nisan ad Romanum ca lendarium reducta facta fuit in nocte sequente trigēsimā diem Mar tii, quæ fuit dies veneris: sequitur de necessitate, phase Iudæorum trigēsimā prima Martii die sabbati celebratū fuisse. hæc ille. Ex qui bus verbis ipse detegit suum errorem in libro septimo descriptum. Adhuc etiam dicimus quod si Luna. 15. fuisset die. 30. Martii post deci mamoctauam horam Hebræorum more, vt dicit Paulus Burgen sis, & confirmat dominus Paulus Forosemproñ. pertinuisset ad diē sequentem. s. 31. multo magis ex quo Luna. 15. prædicta facta est in nocte sequente trigēsimam diem Martii. Cum ergo illo anno Luna. 15. primi mēis fuerit vere & s̄m vsu Hebraicum die. 31. Martii die sabbati, patet quod illa oppositio luminarium non est conueniens passioni Christi, qui passus est feria sexta non sabbato. Quantum

AA ii

nota qd hebrei
habent suam cy
cluz lunarem de
dici sup. fol. 153.
pla. 2.

Gamaliel vt
fol. 183. pla. 2.
And. 20. 30. quib. 15.
dies mēis nisan nem
pe pascha Iudæorum die
31. Martii. feria. 7.
ex cyclo Hebræo. i. p.
fol. 156. pla. 1.

paulus burgen.

vero ad eclipsim anni domini. 17. in mēse Februario: dicimus eum recte ipsam computasse: quia vere fuit anno Christi. 17. & tunc curabat annus. 4. propē medium Olympiadis. 198. & ab vrbe condita erat annus. 768. propē finem: sed ipsū errasse dicimus quātum ad hoc, q̄ hanc eclipsim ipse dicit esse factam anno vltimo Cæsaris Augusti, cum fuerit anno secundo Tyberii Cæsaris, videlicet secundo anno post Augusti mortem. Quod ex eius verbis recta ratione prolatis probare possumus: & per computationē Astronomicam: & per annos Imperatorum: & per annos Olympiadum, & vrbs condita. Ipse enim dominus Paulus ex Astronomica supputatione: & similiter Ioānes Stofferinus probauerunt Iulii Cæsarem emēdasse calendarium anno. 45. ante Christi natiuitatem iuxta descriptionem Chronographorum vsu habitam. Probat etiam idem dominus Paulus prædictam eclipsim fuisse anno Christi. 17. si eadem computationem. Si autem annis. 45. ante Christi natiuitatem addas annos. 17. post eius ortum: consurget numerus annorum. 62. Ergo a correctione calendarii ad prædictum annum Domini, quo ipsa eclipsis accidit, enumeratur anni. 62. Videamus modo annos vite Augusti. Ipse enim Augustus auctore Suetonio: quē dominus Paulus sequitur obiit anno. 76. ætatis suæ. Et in morte Iulii Cæsaris: Octavianus agebat annum. 18. Occisus est autem Cæsar anno secundo a correctione calendarii. Ergo anno correctionis eiusdem Octavianus agebat annum. 17. & iam de ipso anno transegerat tres menses scilicet quantum est a die. 23. Septembris, quādo natus est ad calendā Ianuarii, quando correctio calendarii cœpta est: & ante correctionem calendarii trāsierant. 16. anni vite Octavianus. Addamus ergo. 16. annos vite Octavianus ante correctionem calendarii annis. 62. qui fuerunt ab ipsa correctione ad prædictam eclipsim factam anno Domini. 17. & consurget numerus annorum. 78. Ergo sequeretur, q̄ si Augustus obiisset post ipsam eclipsim, vixisset, annos 78. quod est falsum, quia ipse vixit annos tantummodo. 76. vt Suetonius, Eusebius & ipse dominus Paulus affirmant. Ergo Augustus obiit biennio ante ipsam eclipsim: & tunc erat annus. 2. Tyberii, vt recte supputant Chronographi. Non ergo ipsi Chronographi anticipauerunt annos Domini per duos annos: sed ipse dominus Paulus duobus annis postergauit eos contra ea, quæ ipse prius recte dixerat. Cum ergo ipsa eclipsis fuerit per duos annos post Augusti obitum: non poterat eius mortem designare, vt falso cōputat dominus Paulus: qui dicit ante ipsius mortē eam accidisse. Et sic vt defendat

Ibi. Año Secundo //
Imo tertio tempore
Año. 43. ante dnm.

& saluet vnum dictum parui momenti Eusebii ante mortem Augusti describentis ipsam eclipsim: destruit omnem computationem annorum Domini magni ponderis: non solum ipsius Eusebii: sed etiā omnium aliorū Chronographorū contra rectam rōnem. Inordinate enim ageret, si quis vt saluaret in horto arborem sterilem: incidere omnes alias fructiferas. Secundum autē rectam rōnem dicendum est in hoc minimo Eusebium errasse: & in ceteris maximis recte scripsisse: & nullam inde sequitur inconueniens. Is autem error Eusebii ex eo processisse videtur: quoniam eclipsim prodigiosam: quam debuerat annotare post mortem Iulii Cæsaris: descripsit iuxta obitum Augusti, qui ei successit ob temporis vicinitatē. Nam de eclipsi Cæsaris nihil post eius obitum annotauit. De qua tamen loquitur Virgilius primo Georgicorum iuxta finem dicens.

Sol tibi signa dabit &c. subdit.

Ille etiam extincto miseratus Cæsare Romam:

Cum caput obscura nitidum ferrugine textit:

Impiaq; æternam tumerunt secula noctem.

Et Plutarchus vbi de prodigiis post extinctum Cæsarem meminit, inquit. Solis præterea lumen caligine obfessum: totoq; nāq; illius anni spatio pallens globus & sine splendore oriens, imbecillum ac tenuem ex se calore erittebat &c. Plinius item lib. 2. ca. 3. ait. Fiunt prodigiosi & longiores Solis defectus, qualis occiso dictatore Cæsare, & Antoniano bello totius penē anni pallore continuo. Appianus quoq; libro quarto scribit multa prodigia signaq; perhorrenda Romæ visa esse post Cæsaris cædem. Ex quibus verbis patet illā Solis immutationem fuisse prodigiosam. Suetonius autem nihil scribit de eclipsi post cædem Cæsaris: sed nec etiam describit defectum Solis fuisse ante obitum Augusti. In vita etiā Tyberii de nulla eclipsi meminit: sed hoc tantum insinuat dicens. Expulit Mathematicos Tyberius: sed deprecantibus ac se artem desituros promittentibus veniam dedit. hæc ille. Hoc autem fecisse constat, quoniam infortunia, quæ ex eclipsi vel motu cœlestium prædicebant, quandoq; non eueniebant & propterea eos tanq̄ supersticiosos expellere voluit. Iulius Firmicus Astrologiæ gnaros appellat Mathematicos. Sicut ergo eclipsis post Cæsaris cædem, non prædebat eius mortem: sic etiā eclipsis, quæ fuit post obitum Augusti per duos annos, non fuit signum obitus eius: nec etiam designauit mortem Tyberii, quamuis acciderit Sole domum regiam possidente: iuxta sententiam domini Pauli: quoniam ipse Tyberius non modo sex menses post ipsam eclipsim

de. et orat. 9.
de. iam satis
vris.

vixit: sed annos plusq̄ viginti. Insuper probare possumus Chrono-
graphos non errasse: ex annis Olympiadum & urbis conditæ: quo-
niam dominus Paulus non negat annos Olympiadum & urbis cō-
ditæ a Chronographis fuisse recte descriptos, sed annos Domini &
Imperatorum affirmat male annotatos ab eis biennii anticipatio-
ne. Nam vtitur præcipue testimonio Censorini: qui computat an-
nos Imperatorum Romanorum per annos Olympiadum & urbis
conditæ. Dicit enim ipse dominus Paulus in. 13. libro secundæ par-
tis capite. 5. Censorinus tanquam controuersiarum conciliator, &
errorum censor, varias ac diuersas annorum & temporum supputa-
tiones exponit. Hoc anthere Censorino, quem ipse pro se citat, ostē-
demus ex annis Olympiadum & urbis conditæ per eum descriptis
Chronographos non errasse in annis duobus: sed recte annos de-
scripsisse. Dicit enim idem Censorinus in libro de die natali, capite
de annis Romanis, vt supra eum citauimus in hypothesi octaua.
Hic annus cuius velut index & titulus quidam est Vlp̄ii & Pontia-
ni consulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartus deci-
mus ex diebus duntaxat æstiuis, quibus agō Olympiacus celebra-
tur. A Roma autem condita nongentesimus nonagesimus primus:
& quidem ex Palilibus, vnde urbis anni numerantur. hæc ille. Su-
mit ergo Censorinus pro titulo & indice annum consulatus Vlp̄ii
& Pontiani, qui est ab Olympiade prima millesimus & quartus de-
cimus: qui est secundus annus Olympiadis. 254. Nam anni mille
quatuordecim continentur in Olympiadibus. 253. & dimidia,
Olympiade, quæ est ducentesima quinquagesima quarta anno eius-
dem secundo. Hic est annus secundum Eusebium & alios Chrono-
graphos ab incarnatione Christi ducentesimus quadragesimus, a
natiuitate vero eius iuxta usum ecclesiæ ducentesimus trigentesimus
nonus. Tunc curtebat annus. 991. ab vrbe cōdita, vt hic dicit Cen-
sorinus, hoc est ab anno quarto sextæ Olympiadis ex Palilibus idest
ex die. 20. Aprilis, quando Roma cœpit ædificari. Si ergo retroce-
damus ab hoc anno ad cædem Cæsaris, reperiemus eam factam esse
anno. 44. ante Christi natiuitatem: qui erat quartus annus Olym-
piadis. 183. & annus ab vrbe condita. 709. vt supra patet in tabula
temporum: Et reperiemus Christum natum anno quarto Olym-
piadis. 194. qui erat annus conditæ urbis. 752. & annus. 42. fere
completus Augusti, a primo eius consulatu vel triumuiratu. Inue-
niemus etiam eclipsim illam, de qua diximus, fuisse anno Domi-
ni. 17. & anno secundo Tyberii: qui erat annus. 4. Olympiadis. 198

Ibr. censoring. vide
S. folio. 175. pla. 2.
ubi dicitur dicitur 2.

1014

991

Ibr. An. 44. Anno
43. ut dicit supra
fol. 177. pla. 2.

& annus ab vrbe condita. 768. Cognoscemus & Christum passum
esse anno quarto Olympiadis. 202. qui erat annus urbis conditæ
784. propè finem: & annus. 18. Tyberii Cæsaris, vt in prædicta ta-
bula continetur. Non est mirum si dominus Paulus in hac compu-
tatione defecerit: quoniam vsus est libro Censorini impresso mēdo-
so in quibusdam numeris in eo quod sequitur in verbis eius. Nam
cum computasset annos a prima Olympiade & ab vrbe condita su-
mens pro titulo & indice annum consulatus Vlp̄ii & Pontiani: eos-
dem computat per annos Iulianos & Augustios dicens, vt habetur
in textu impresso, quem adducit dominus Paulus. Eorum vero an-
norum, quibus Iulianis nomen est, ducentesimus octuagesimuster
tius: sed ex die calendarum Ianuarii: vnde Iulius Cæsar anni a se cō-
stituti fecit principium. Ad eorum qui vocantur anni Augustorū
ducentesimus sexagesimus quintus: perinde a calēdis Ianuariis: quā-
nis & ante diem sextum decimum calendas Februarii Imperator
Cæsar, sententia Munacii L. Planci a senatu cæterisq; ciuibus Augu-
stus est appellatus. Sed Aegyptii quod biennio ante in potestatem
ditionemq; populi Romani venerint hunc Augustorū annum vo-
cant ducentesimum sexagesimum septimum. hæc ibidem. In textu
vero manu scripto & emendato, vbi textus impressus habet annum
Augustanum ducentesimum sexagesimum quintum, scriptum repe-
riemus annum ducentesimum sexagesimum septimum, & vbi in textu
impresso habetur annus ducentesimus sexagesimus septimus secun-
dum Aegyptios: in textu manu scripto emendato scriptum est an-
nus. 369. Mendositatem textus impressi, quæ secutus est dominus
Paulus, hac ratione per veram computationem sic ostendimus. Ma-
nifestum est ex probatione dñi Pauli ep̄i & Ioannis Stofflerini Iu-
lium emendasse calendarium anno. 45. ante Christi natiuitatem iux-
ta cōsuetam annoꝝ Domini cōputationem per Chronographos
descriptam. Si ergo addas p̄dictos annos. 45. annis Dñi. 239. quo
anno Censorinus sumit titulum & indicem suæ cōputationis, con-
surgit numerus annorū. 284. Ergo ab anno correctionis calendarii
vsq; ad p̄dictum annum Dñi. 239. fuerūt anni. 284. Censorinus ve-
ro dicit eum annū esse. 283. Ideo ipse Censorinus nō incipit annos
Iulianos ab anno correctionis calendarii: q̄ fuit. 45. annus aū Chri-
sti natiuitatem: sed ab anno sequenti, s. promulgationis calendarii: qui
fuit annus. 44. anteq̄ Christus nasceretur. Idem annus promulga-
tionis fuit annus necis Cæsaris: qui fuit in teefectus anno secundo
a correctione calendarii inchoato per duos menses & dimidium. s. fol. 177. pla. 2.

283

265

quia fuit occisus die. 15. Martii. Ergo Censorinus accepit annos Iulianos a præcedentibus calendis Ianuarii nec ipsius, qui fuit annus publicationis & promulgationis calendarii, vt dictum est. A nece autem Cæsaris incipiendo a præcedentibus calendis Ianuarii vsq; ad monarchiam Octavianam fuerunt anni. 16. videlicet duo anni in terregni; duodecim anni triumviratus vsq; ad subiugatam Aegyptū: & duo anni vsq; ad eius monarchiam: qui simul fiunt anni. 16. Si autem ab annis Iulianis. 283. subtrahas annos. 16. erit annus prædictus Augustanus. 267. vt scribitur in libris emendatis manu scriptis. Si vero subtrahas ab eis annos. 14. quia biennio antea fuit subiugata Aegyptus: erit annus iuxta Aegyptios. 269. vt scriptum est in emendato codice. Cum ergo dominus Paulus deceptus esset a mendoso codice impresso, & non cōsiderasset veram computationem a se factam iuxta consuetam annorum Domini supputationem de emendatione calendarii per Iulium Cæsarem anno. 45. ante Christi ortum: non est mirum ipsum in hoc errasse. Dicimus ergo quod licet Eusebius in aliquo defecerit: non tamē per eum facta est deordinatio in annis Domini: nec anticipavit eos per biennium, vt affirmat dominus Paulus: quoniam non accepit annos imperii Augusti a cæde Cæsaris, sed posterius per duos annos. Nam vt concludit dominus Paulus libro. 13. secundæ partis: oraculo. 13. Eusebius incepit primum annum imperii Augusti a primo eius consularu, vel ab initio triumviratus. Et ideo duos annos præcedentes in terregni, quos annumerat Iulio: non adiecit Augusto, vt alibi falsò putavit dominus Paulus sibi ipsi contraria scribens. Itaq; ab inchoato anno imperii Octavianii a primo eius consularu cōuenienti supputatione Christus natus est anno Cæsaris Augusti. 42. qui tamen erat. 44. a nece Cæsaris s̄m cōputationem Cornelii Taciti. Et mortuus est anno imperii Tyberii. 18. anno quarto Olympiadis. 202. Non ergo Eusebius cum aliis Chronographis erravit in annis Domini, nec biennio anticipavit eos. Sed ipse dominus Paulus plurimum erravit in postergatione annorum domini: quoniam deordinat & confundit annos Christi extrahens ipsos ab annis continen- tibus Olympiadum & vr̄bis conditæ recte computatis. Nam ex eo qd dicit passionem Domini fuisse eo anno, quo nos ponimus annū Christi. 36. sequitur quod tūc fuerit annus. 3. Olympiadis. 203. & tunc non fuisset illa mirabilis & supernaturalis eclipsis passionis Christi: quam etiam ethnici narrant fuisse anno quarto Olympiadis. 202. Ex eius etiam opinione sequitur deordinatio annorum

Ibr. 44. Imo. 43. b̄
d̄m̄ supra fol. 177.
plana. 2.

hebdomadum Danielis: de quibus nō est modo dicendum, quoniā de ipsis alibi scripsimus. Sequeretur etiam deordinatio in enumeratione annorū Domini iuxta vsū ecclesiæ, & qd plus est, sequeretur Christum passum esse in sabbato contra doctrinam euangelicam, vt probatum est. Plura etiam alia inconuenientia ex sua positione sequeretur, quæ breuitatis causa præterimus. Dum ergo ipse putat per suam nouam adinventionem enodasse difficultatem de die passionis Domini: magis ac magis eam nodis fortioribus inuoluit.

D Cum autem cognosceret dominus Paulus suas rationes & computationes non esse sufficientes ad probandum suam opinionem: conuertit se ad somnium vel imaginariam visionem, dum affirmat sibi desuper oraculo demonstratū omnes Chronographos in annis Domini in duobus annis errasse. Si hoc fuisset diuinum oraculum & reuelatio prophetica: vtique adhibenda ei esset fides. Sed authore Paulo apostolo non omni spiritui credendum est: sed probādi sunt ipsi spiritus vtrum ex Deo sint. Quod autem eius oraculum non fuerit diuina reuelatione factum: sed potius humana adinventione confictū: vltra id quod continet intolerabilem errorem contra euangelicam veritatem, etiam hac ratione probari potest: quoniam reuelatio diuina menti prophetæ veritatem certam, non dubiam opinionē insinuat. Hoc autem eius oraculum non fecit eum certū: sed sub dubitate & opinione reliquit: cum opinio non habeat certitudinem: sed adhæreat vni parti oppositorum cum formidine alterius: vt ex eius verbis post libri sui finem in totius operis peroratione sua manifeste probari potest. Dicit enim ibidem. Hortor etiam lectorem: quin immo rogatum eum velim: vt hæc scripta mea solita protestatione accipiat, non tanq̄ propositiones aut conclusiones, q̄a nihil asserere vel affirmare intendo: sed tanq̄ quæstiones & problemata, & quasi libamenta quædam, quibus ingenui animi adinventionem diei passionis Christi, stimulo veritatis indagandæ, incitari, prouocari, & instigari possint. Vt enim diuus inquit Hieronymus, non e diffinito asserimus quæcunq; scribimus: sed ea lectoris arbitrio delinquimus: Sic & nos hæc scripsimus, vt præstemus diligētiam perquirendi potius q̄ affirmādi temeritatem, hæc ille. Ex quibus verbis patet, qd non ex reuelatione diuina: sed ex humana adinventionem locutus est, quæadmodum loquuntur oratores & poetæ: qui varias adinventiones & similitudines cōfingunt vt facilius persuadeant quod verū putant humana æstimatione. Vnde & iudicio sapientum ipse dñs Paulus in hoc imitatus est Ciceronem: qui in libro de Rep. apte cō-

pulchra pauli pro
testatio, cui est
similis 5. fol. 185.
pla. 1.

Ibr. h. er. ille // saluare
paulus de m. delburg.

DE VERO DIE

tingit somnium Scipionis, vt suis dictis tanq̄ diuino spiritu platis maior fides adhibeatur. Quod quidem somnium eleganter Macrobinus exponit referens illud potius ad ingenium Tullii aptissime con- fingentis; q̄ ad somniū veritatem. Quis non videat quanto ingenio dominus Paulus libro. 1. o. secundæ partis adaptauerit sibi visionem illam amplam; quam confirmare nititur vno & quinquaginta oracu- lis humanis, etiam ex libris Gentilium à libro. 1. o. secundæ partis vsq̄ in finē totius operis! In quibus oraculis plura sunt quæ facile improbari possunt; qm̄ in eis aliqua sunt sibi inuicem aduersantia & cōtraria; alia quæ non plene concludunt rei p̄positum; alia quæ fal- sum continent: vel errore authorum vel etiam vitio scriptorum; alia quæ potius fundant in adaptatione humana q̄ in rei veritate. Quæ omnia emendatione indigerent; sed nos breuitati studentes nunc ea omittimus. Quilibet autē lector ex eis, quæ superius probauimus, poterit in eis cognoscere quæ sint in emendatione digna. Gratias tñ agimus domino Paulo, qui suo laborioso opere cui diu insudauit: dedit nobis occasionem indagandi & reperendi veritatem: non vir- tute nostri ingenii, sed speciali auxilio Dei: a quo bona cuncta pro- cedunt. Probationes autem nostras in scriptis redegit nō in sigil- lationem tanti præsulis; sed amore veritatis, quā summe diligimus, in totius ecclesiæ Christi ædificationem. Et quoniam ipse præsul dominus Paulus amator est veritatis, vt nobis certissimū est: inspe- cta veritate assensum præbebit rationibus ipsam veritatem compro- bantibus; quoniam ipse in totius operis sui peroratione dicit. Si cen- sores mei aliam viam indagandi diem passionis Domini magis ido- neam docuerint; nullum mihi cum Chronographis certamen resta- bit. hæc ille. Cum igitur aliam viam magis probabilem iam osten- derimus: vtiq̄ cessare debet eius certamen contra Chronographos. Siquis autem melius inuenerit, proferat in lucem: & nos veritati probabiliori cedemus. Ad rem nostram reuertentes concludamus propositum. Cum ergo luna. 1. 5. primi mensis anni Domini. 3. 6. quæ fuit in sabbato non conueniat passioni Christi, quia mortuus est non sabbato, sed feria sexta, & ex tali opinione tot & tanta absur- da contra veritatem sequantur: censemus reprobendam esse talem assertionem. Peius errauit Marianus Scotus, qui reduxit passionem Christi ad annum Domini. 1. 2. ponens eius natiuitatem antea: ex qua positione multo plura inconuenientia sequuntur. Quare con- cludimus Christum vere passum anno vitæ suæ. 3. 3. vt iam ad ple- num Deo inspirante probauimus.

Lucius doctus est a paulo fore sententiam nisi de inuenit veritatem dicitur pas- omib' dñi. quam ex cyclo Hebreo. 247. anoz potuisset fa- alig' Inuenire. vnde credo hanc illuz ex dñi Hebreo. vno rasse. quibus illuz possit esse. Smp. folio 156. de. 157. de. 158. et. 159.

Marianus Scotus: et

Emilio me holtz to par aqui en este lugar notado el error deste scotoz borra do mariano esoto por q' los tomos de los concilios estan llenos deste error do error este esoto y dice alli q' este mariano llama su quenta. veritat. Evangelio y reprenela quenta de dño miso est utiq' q' el dñi q' guarda la gloria y el error deste esoto tengo q' vno de vno y de dez quos. año dñi de natiuitatis erat letra dñi calis. 6. et ante q' m. m. 13. et sic die. 25. mar. quod die q' augusti m. 3. et alio patet dñi erat feria. 6. et luna. 15. et sic scotus vt poneret sic pasiones m. 13. et luna. 15. anti upadit dñi passiones p. ann. 21. y atan gran error poro es de q' se le bt' ab p. 19. quod liquito p. la ma. te guffuz colluerat. y p. do me con

It de mazo padefuo El q'z. q'od est imposible. Sed scotus sit. f'nt. b' f'nt. y esta lo cona. // la llama scoto Ser quenta b' una ad. Veritatem eb om gelij. y esto Ser quenta Ser cona // dñi. f'nto colos tomos de los concilios m. 13. de dñi tomos el gramoto. do dñi. f'nto dñi // scoto q' p'one un ano. PASSEIONIS CHRISTI. m. 190 // manera que // donde se Ser // cmo de p. 101. // del ser quenta // dñi. f'nto Ser quenta // cmo. In f'nto dñi // esta. In f'nto dñi. // vno. //

A die mortis Christi iam vberime diximus. Nunc restat vt breuiter dicamus aliqua de totius vitæ illius tempore. Et qm̄ satis diximus de ipsius conceptione & natiuitate quo ad tempus Cæsaris Augusti: ideo aliquid dicendum est, quo ad tempus Herodis regis: cuius diebus natus est Dominus. Philo hebræus in breuiario temporū Herodis tempora nobis insi- nuat. Nam ibidē describit omnes Reges & Duces ac Pontifices Hebræorum, & quot annos præserint in regimine. Vltimū enim di- cit præfuisse Hyrcanum annis. 34. Quo capto à Parthis, vt ibi scri- bitur relicta vxore ac filia & eius fratre Aristobolo: mox Herodes in- bente senatu Romano inuitis Hebræis regnū tyrannicum inuit sum- pta sibi vxore filia Hyrcani, capti à Parthis: Et declarato filio eiusdē Hyrcani Aristobolo Pontifice, vt Indæorū animos ad se inclinaret. Suscipit autem ex filia Hyrcani sibi vxore filios duos. Sed cum an- no. 2. 6. tyrannici regni sui, Herodes reuersum socerum Hyrcanum aduerteret more prisca regis salutari ab Hebræis: illam sibi soceram, socrumq; atq; filiam sibi vxorem; & duos ex ea susceptos liberos & Aristobolum interemit: biennioq; post Hebræos multis calamitati- bus afflixit. Anno vero. 3. 0. principatus sui tyrannici, Zanedrim ex domo David deuenit: & Annalem quēdam atq; Zenedrim ex Pro- felitis suffecit: qui nimirum in lege videbantur eruditi. Tum & Salo- men sororem suam & virum eius de tribu Iuda: Itemq; proprium fi- lium, quem ex vxore eiusdem tribus susceperat, interfecit: q̄ dicere, tur iam in lege promissus Christus natus. Fessi tādē Hebræi: vltro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt iurantes, in fide ipsius ac po- steriorū se se permansuros. Regnavit hic primus Herodes Ascaloni- ta tyrānico principatu annis trigintauno: & legitimo sex. Hæc Phi- lo Hebræus ad verbū. Hic igitur primus Herodes alienigena tyran- nicosimul & legitimo principatu regnavit annos. 37. vt etiam Euse- bius & cæteri oēs communiter attestantur. Primus autem annus re- gni sui tyrānici ab Eusebio annotatur simul cum anno. 1. 1. Octavia- ni Augusti: & annus. 3. 2. qui fuit primus annus eius legitimi prin- cipatus, ab eodem annotatur cum anno quadragesimo secundo Cæ- saris Augusti, quando conceptus & natus est Christus. Dum autem regnaret tyrannico regno: nondum ablatum erat regnum à Iudæis: sed statim eo tempore quo ipsi Hebræi fessi vltro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt, iurantes in fide ipsius ac posteriorum se se per- mansuros. Et tunc ablato regno à Iudæis adimpleta est prophetia.

Et die mortis Christi iam vberime diximus. Nunc restat vt breuiter dicamus aliqua de totius vitæ illius tempore. Et qm̄ satis diximus de ipsius conceptione & natiuitate quo ad tempus Cæsaris Augusti: ideo aliquid dicendum est, quo ad tempus Herodis regis: cuius diebus natus est Dominus. Philo hebræus in breuiario temporū Herodis tempora nobis insi- nuat. Nam ibidē describit omnes Reges & Duces ac Pontifices Hebræorum, & quot annos præserint in regimine. Vltimū enim di- cit præfuisse Hyrcanum annis. 34. Quo capto à Parthis, vt ibi scri- bitur relicta vxore ac filia & eius fratre Aristobolo: mox Herodes in- bente senatu Romano inuitis Hebræis regnū tyrannicum inuit sum- pta sibi vxore filia Hyrcani, capti à Parthis: Et declarato filio eiusdē Hyrcani Aristobolo Pontifice, vt Indæorū animos ad se inclinaret. Suscipit autem ex filia Hyrcani sibi vxore filios duos. Sed cum an- no. 2. 6. tyrannici regni sui, Herodes reuersum socerum Hyrcanum aduerteret more prisca regis salutari ab Hebræis: illam sibi soceram, socrumq; atq; filiam sibi vxorem; & duos ex ea susceptos liberos & Aristobolum interemit: biennioq; post Hebræos multis calamitati- bus afflixit. Anno vero. 3. 0. principatus sui tyrannici, Zanedrim ex domo David deuenit: & Annalem quēdam atq; Zenedrim ex Pro- felitis suffecit: qui nimirum in lege videbantur eruditi. Tum & Salo- men sororem suam & virum eius de tribu Iuda: Itemq; proprium fi- lium, quem ex vxore eiusdem tribus susceperat, interfecit: q̄ dicere, tur iam in lege promissus Christus natus. Fessi tādē Hebræi: vltro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt iurantes, in fide ipsius ac po- steriorū se se permansuros. Regnavit hic primus Herodes Ascaloni- ta tyrānico principatu annis trigintauno: & legitimo sex. Hæc Phi- lo Hebræus ad verbū. Hic igitur primus Herodes alienigena tyran- nicosimul & legitimo principatu regnavit annos. 37. vt etiam Euse- bius & cæteri oēs communiter attestantur. Primus autem annus re- gni sui tyrānici ab Eusebio annotatur simul cum anno. 1. 1. Octavia- ni Augusti: & annus. 3. 2. qui fuit primus annus eius legitimi prin- cipatus, ab eodem annotatur cum anno quadragesimo secundo Cæ- saris Augusti, quando conceptus & natus est Christus. Dum autem regnaret tyrannico regno: nondum ablatum erat regnum à Iudæis: sed statim eo tempore quo ipsi Hebræi fessi vltro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt, iurantes in fide ipsius ac posteriorum se se per- mansuros. Et tunc ablato regno à Iudæis adimpleta est prophetia.

Mariano scoto mienta la folia. 191. plana. 1. y siento q' mariano scoto en fendo y tubo q' el ser dñi // nascido domingo. 25. dia. de dez. año primo dñi f'nta dñi calis. 6. y por tan to por q' no adria tomado // de qm̄ el año m. ab q. 7. dia. el Santo nasci m. tomo el Año siguiente por año primero del ser f'nto // letra dñi calis. 6. que est. 22. letra cyli f'nto est. 6. y ansi dñi q' el ser padefuo Año. 12. Sue na // titulus nempe Año. 21. ad quenta. y y aria q' padefuo el ser Año. 33. eta tis Sue tomo atrab // 22. años q' ad quenta a ca baban en el mismo año q' del ser q' syha va. Bos. y assi tubo ad or // nascido el ser en la letra dñi cal. 27. del cyclo f'nto est. 7. dia. por andar de a q' año n'pe. 25. // de abris. y ansi en f'nto de scoto. q' domisio tomo por año primero del ser q' era letra bos. al q' era f'nto

manera que // donde se Ser // cmo de p. 101. // del ser quenta // dñi. f'nto Ser quenta // cmo. In f'nto dñi // esta. In f'nto dñi. // vno. // Segundo del ser f'nta // a. y assi dñi scoto que // padefuo el ser dño. 12. // Sue natiuitatis f'nta // b. Año. 4. cy cli f'nto // est. y como por cyclo he // breo. Sue los. 15. de misan // Sabado. 26. de marzo // hunc scoto q' h'nto. 25. //

DE VERO DIE

vitae suae inchoato per tres menses; manifestum est quod quando baptismum accepit, impleverat. 29. annu; & inceperat trigessimu per dies. 1. 3. s. quatuordecim a die. 25. Decembris quando natus est; ad diem. 6. Januarii quando baptismum suscepit. Hoc autem recte confirmat dominus Paulus libro. 4. secundae partis dicens. Quod anno trigesimo incipiente Christus baptizatus est. Lucas euangelista insinuare videtur scribens Iesum dum baptizaretur extitisse quasi annoru. 30. volens significare eum tunc incepisse annum trigessimu; cuius verba haec sunt. Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum. 30. Neque haec dictio quasi hoc loco significat idem quod fere, ut arbitratus est magister Petrus de Rino; sed significat idem quod tanquam. In Graeco namque habetur *ὡς* quod significat tanquam. Neque haec dictio quasi construatur aut referri debet ad hanc dictionem incipiens. Non enim esset oratio congrua, quod Iesus erat quasi incipiens annorum. 30. sed referri debet ad ea, quae subduntur, scilicet. 30. annorum, ut sensus sit. Iesus cum baptizaretur, erat quasi hoc est tanquam annorum. 30. incipiens quidem annum trigessimu. Quae omnia in Graeco significantius exprimentur; ubi sic legitur, *καὶ ὡς ἦν ὡσεὶ ἑτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ὧν* hoc est. Et ipse Iesus erat tanquam annorum triginta incipiens quidem. Constat namque translationem nostram a Graeco esse tractam. Idem sensit Hieronymus super Ezechielem. c. 1. sic inquit. Illud quoque intelligendum est quod in trigesimo aetatis suae anno Dominus ad baptismum venit. Idem sentit Apollinaris. Idem & Beda in commentariis Lucae; & Petrus Comestor in scholastica historia. Haec dominus Paulus ibidem. Martyr et Ignatius in epistola ad Trallianos prima dicit. Triginta annos agens Dominus baptizatus est. Non enim dicit triginta annis peractis; sed. 30. annos agens quando actu agebat trigessimu annu. Neque ab hoc dissentit Erasmus in annotationibus in Lucam iuxta aliquos textus. Ioannes autem Chrysostomus & Albertus Magnus, qui tenent Christum passum anno. 34. vitae suae corrente, coguntur dicere Christum baptizatum anno. 30. completo; & inchoato. 31. per 1. 3. dies. Sed quoniam iam probavimus Christum non fuisse passum anno. 34. eo quod luna. 15. primi mensis tunc fuerit die martis non die veneris; ideo reprobendam dicimus hanc opinionem de tempore baptismi Christi, utpote contra evangelicam veritatem; & dicimus Christum baptizatum inchoato anno. 30. ut probatum est. Quia ergo.

D Christus post superatas tentationes in deserto; deinceps publice predicavit annis tribus; in quibus iuxta evangelium fit mentio de pascha Iudaeorum quando predicabat Dominus in templo in civitate Hierusalem.

*Ibr. in quibus // 30 fa
no qd el evangelio de 30
sant. in mionta la pasqua
del ano 30. y 31. y 32. y 33. y casta la de. 32. y fallo qd el 32. solata pasqua del ano. 30. estubo en iherusa
lem. y lab. de. 31. y 32. lab. fudo en galilea y allende Su. mar. y en la. de. 33. q. tava en el septn.
chro. q. tava Sab. deo. q. de abril. i. p. Veris die q. la pasqua de. 30. 31. 32. y 33. t. b. ca.
ser. Tant. 3n. por. gla. de. 31. q. tava quando. lo. dila. pro. botica. piscina. q. el. sol. la. tubo. en. iherusa.
lem. y. dicit. in. men. chomologia. evangelica. fol. 18. pl. a. 1. et. 2. nem. pe. Joams. cap. 5. y. mionta. su.
sant. in. la. pasqua. de. 32. in. Su. ca. p. 6. quando. abyt. i. i. sus. h. i. s. ma. re. g. n. i. l. e. s.*

*Ibr. fuit. 11. // Intellige cycli solaris. fallitur etiam docto //
et non cycli solaris. fons est dant. etc.*
PASSIONIS CHRISTI 192

trifalem; ideo horum annorum paschalia tempora describenda censemus. Iuxta computationem domini Pauli in. 7. libro secundae partis anno Domini trigesimo, paschalis mensis oppositio quam quintamdecimam lunam vocant per medium cursum, quo Hebraei utitur ad civitatem sanctam Hierusalem fuit sexta Aprilis die Iouis hora. 5. min. 24. secundae. 37. Et quoniam cyclus solaris fuit. 11. consequens est annu fuisse comunem; & literam dominicalem fuisse. A. quare Christus feria. 6. baptizatus est. Anno vero Domini. 31. luna. 15. paschalis mensis fuit die. 26. Martii & litera dominicalis. G. quae tunc fuit dies lune. Anno autem Domini. 32. luna. 15. paschalis mensis fuit die. 13. Aprilis die dominica, quoniam fuit annus bissextilis in literis. F. E. cum eodem die. 13. signetur in calendario litera. E. quae fuit dominicalis. Secundum vero cyclum lunarem Caesaris omnes praedictae oppositiones luminarium postergantur per unum diem. Anno vero Domini. 33. luna. 15. paschalis mensis fuit die. 3. Aprilis feria. 6. quia litera dominicalis fuit. D. In qua oppositione simul convenit computatio domini Pauli cum cyclo lunari Caesaris. Anno autem mortis Christi currebat annus. 19. Herodis Tetrarchae.

Obiectio et responsio. Cap. 13. Bicit nobis laicus & ait. Rationes adductae, licet mihi plurimu satisfecerint; attamen quiescere nequeo, nisi mihi de die passionis Christi, nodu solvas; qui mihi in explicabilis esse videt. Plures antiqui doctores tam Graeci quam latini magnae auctoritatis, doctrinae, ac sanctitatis vitae viri dixerunt Christum passum esse. 8. calendas Aprilis; & in scriptis hoc reliquerunt. Nam Tertullianus hoc scripsit in libro contra Iudaeos; Chrysostomus in sermone Ioannis Baptistae; Augustinus lib. 8. de civitate Dei ca. ultimo; & in. 4. lib. de Trinitate ca. 5. Cyrillus quoque episcopus Alexandrinus in epistola ad synodum Carthaginensem sic ait. Eodem die Christus conceptus est in utero & mortuus in cruce; dum in sexta feria mortuus est Adam in anima per peccatum in paradiso; eodem die Christus obiit in cruce. haec ille. Hos antiquos imitati sunt recentiores, ut Albertus Magnus, & quidam alii. Cum igitur isti doctores fuerint maximae auctoritatis, non videtur eis contradicendum; & cum fuerint profundissimae scientiae, non est eis resistendum tanquam si ipsi in hoc erraverint; & cum fuerint perfectissimae sanctitatis, non est credibile, ut eos Deus in hoc errare permiserit. Tanto etiam roboratur hoc in hoc loco non querebat quota esset luna die. 26. martyris Anno domini. 31. computationem. Sed hoc debet quere quota esset luna die. 26. martyris ex cyclo Hebraeo apud Iudaeos. Hoc est querebat quota fuerit de facto apud Iudaeos et non quota deberet numerari ex eodem astronomi; ut constat ex cyclo Hebraeo quod Anno. domini. 31. fuit pascha Hebraeorum die. 27. martii feria. 3.

*p sup hoc caput
.13. vide que scrip
si in fea folio. 218
pla. 2. ex cyll
rillo alexandrino.*

*ano. 30. a. 6. de abril.
ano. 31. a. 26. de marzo
ano. 32. a. 13. de abril.
ano. 33. a. 3. de abril
sed ex cyclo hebreo
huc anis herodis
obserbabat
pascha In deoz fuit
ano. 30. a. 6. apr.
ano. 31. a. 27. mar.
ano. 32. a. 15. april.
ano. 33. a. 4. april.
ut in meo computatione
fol. 307. pl. 1. et
cum querit quoto mensis romani die
passus sit dñs. Si constat de veritate no
est quod conie dicitur agat. de hoc
habet. S. fol. 53. plana. 2. unde
videtur quod incidit et
panis fero sumptu //
in vna ymoraverint
cyclum Hebraeorum de
dicit etiam supra
folio. 189. pla. 2.
et patet hic in li //
nea. 9. huius plane.*

*Ibr. in quibus // 30 fa
no qd el evangelio de 30
sant. in mionta la pasqua
del ano 30. y 31. y 32. y 33. y casta la de. 32. y fallo qd el 32. solata pasqua del ano. 30. estubo en iherusa
lem. y lab. de. 31. y 32. lab. fudo en galilea y allende Su. mar. y en la. de. 33. q. tava en el septn.
chro. q. tava Sab. deo. q. de abril. i. p. Veris die q. la pasqua de. 30. 31. 32. y 33. t. b. ca.
ser. Tant. 3n. por. gla. de. 31. q. tava quando. lo. dila. pro. botica. piscina. q. el. sol. la. tubo. en. iherusa.
lem. y. dicit. in. men. chomologia. evangelica. fol. 18. pl. a. 1. et. 2. nem. pe. Joams. cap. 5. y. mionta. su.
sant. in. la. pasqua. de. 32. in. Su. ca. p. 6. quando. abyt. i. i. sus. h. i. s. ma. re. g. n. i. l. e. s.*

*deus. lib. 18. // vide
S. folio. 180. pla.
1. de hoc errore au
gustini et alioz.
ubi legitur quod in
die lune hoc est feria
2. fuerit luna. 15. //
mensis primus hoc est
dies. 15. mensis ihsan
euz constat iudaei numq
fuisse pascha suuz in
feria. 2. q. neq. sexta
ano domini. 31. q. astrologia com
pntationem. Sed hoc debet quere quota
querebat quota fuerit de facto apud
Iudaeos et non quota deberet numerari
ex eodem astronomi; ut constat ex
cyclo Hebraeo quod Anno. domini. 31.
fuit pascha Hebraeorum die. 27. martii
feria. 3.
Ibr. in quibus // 30 fa
no qd el evangelio de 30
sant. in mionta la pasqua
del ano 30. y 31. y 32. y 33. y casta la de. 32. y fallo qd el 32. solata pasqua del ano. 30. estubo en iherusa
lem. y lab. de. 31. y 32. lab. fudo en galilea y allende Su. mar. y en la. de. 33. q. tava en el septn.
chro. q. tava Sab. deo. q. de abril. i. p. Veris die q. la pasqua de. 30. 31. 32. y 33. t. b. ca.
ser. Tant. 3n. por. gla. de. 31. q. tava quando. lo. dila. pro. botica. piscina. q. el. sol. la. tubo. en. iherusa.
lem. y. dicit. in. men. chomologia. evangelica. fol. 18. pl. a. 1. et. 2. nem. pe. Joams. cap. 5. y. mionta. su.
sant. in. la. pasqua. de. 32. in. Su. ca. p. 6. quando. abyt. i. i. sus. h. i. s. ma. re. g. n. i. l. e. s.*

s. Ibi. qui p m mensis et f. / no me parecer q lo lla ba esto bien agm in eado. por que es mal argumento q por q nisan el el mes primero de los seluon y marzo es el p m mes de los romanos q dya inada q

DE VERO DIE

de a marzo q parca
raion d riamone que
el sup adisuen el
mel de enero p uel
el eno uel p mero
o q padisew el
en se p rion b p uel
el mel thot alexa
dyne en p uca a. 29.
de aposto d omi co
re p rion de a se p rion
di ten no dize na
de inada en dez
q pa adiez el
padisew a. 3. de
abril eza in luna
cion de a quel mel
nisan en q el
padisew inuaco
de marzo p uel

iuxta hanc ampliationem scriplerunt Chrysostomus & Augustinus. Quod aut vulgo fertur Christum passum in mense Martii: ita verum esse potest: quod ipse passus est luna. 15. primi mensis Nisan apud Hebraeos: qui primus mensis apud Romanos dicitur Martius iuxta institutionem Romuli: Qui mensis est primus a Quintili & Sextili & caeteris: & tunc fuit lunatio mensis Martii. Sed si requiramus quo die mensis passus fuerit iuxta Romanum calendarium a Iulio Cesare constitutum: dicimus ipsum passum esse die. 3. Aprilis: & tunc erat iuxta Hebraeos luna & dies. 15. mensis Nisan: qui erat oppositio luminarium mensis Martii, ut saepe iam diximus. Euangelistae vero nihil dicunt de mensibus calendarii Romani: quia tunc ecclesia Christi utebatur mensibus iuxta Hebraeos, sicut & Christus usus est. Sed post Christi resurrectionem & ascensionem in caelum: christiani, qui Romae debebant, paulatim coeperunt uti calendario Romano. Deinde in concilio Niceno Romano calendarium secuti sunt: & praecipue postea cum Dionysius Romanus Abbas ei ascripsit aureum numerum: qui adhuc in eodem calendario, quo utimur, annotatur. Laudamus ergo eos qui Martii sextas ferias venerant & colunt in honorem & memoriam passionis Christi, eo quod ipse passus fuerit feria sexta martialis & vernalis lunationis. Hortamur etiam omnes fideles ut singulas sextas ferias per totum annum in memoriam passionis Christi celebrent, eo quod feria sexta passus fuerit: & sua passione delenerit peccatum primi hominis quod sexto die a creatione mundi commiserat.

B His dictis protulit laicus codicem, in quo dixit descriptas esse reuelationes cuiusdam religiosi viri, in quibus continebatur Christum baptizatum fuisse anno. 30. transacto & passum anno. 34. vitae suae currere. Nolu statim ad haec respondere: sed post aliquot dies perlecto libro, eidem laico praesente sacerdote ita respondi. Legi in qua codicem hunc: & in eo inueni doctrinam nouam non conformem doctrinae catholicorum doctorum. In eo est reperi stili diuersitatem ac si a duobus authoribus vno idiota, altero erudito editus esset. Aut ergo primus author libri huius illusionem diabolicam seductus est: quod tamen affirmare non audeo: aut potius ab alio additione aliqua vitiatus est liber. Tunc ipse sacerdos ait. Publice fertur ipsum librum peruenisse ad manus cuiusdam praesulis eruditi: quem ego ipse nomi. & nuper audini enim Romae defunctum: qui putauit sua doctrina posse emendare, & vberius ac subtilius declarare ipsum librum. Cui supradidit quaedam vera, & nonnulla falsa: quae tamen putauerat esse vera. At ego eius verbis acquiescens continuo subiunxi. Inter alia falsa ibi describitur Martem proprio motu cursum suum peragere in sex annis: qui tamen vix duobus annis eum perficit:

ista q s i n d o
l o b . 3 . d e a b r i l d e
a q u e l a n d e m q d e
s e i p a d i s e w l o b . 1 5 .
d e l a l u n a q . 1 5 . d e
n i s a n d e s i g n e q
a q u e l l a l u n a e m
p e u a . p . 4 . p e r
o m d a r d e m a r c o q
e t a . 2 1 . d e m a r c o
y a n s i a l u m b r o s
a q u e l l a l u n a . d e z e
d i a b i s i m u d d e l i n e
d e m a r c o . y . 1 9 . d i a b
p r i m e r o s d e a b r i l
e t e t a q u e l l a l u n a c i o n f u e
l u n a c i o n d e a b r i l q u o d e m a r c o p o n e t a l u m b r o m a s d r a g e n a b r i l l i
q u o e n m a r c o . y . a s s i . e t f a l s o l o q . 9 . i n p l o n d i z e d o d i z e q u i n a d e d r o . 1 5 . 1 5 . d i z m e n s i s n i s a n
q u o d m o d i . 3 3 . e r a t o p p o s i t o l u n a c i o n i m e n s i s m a r t i i . d e q u o d i z e i n l u n a d o p o r s a l u t a r i o q u i e n
r o m a s e h a z e c a d a m o d i h a z e n t o c c a s i o n e s l o s d i z i m e s d e m a r c o q u o q u e t e n e a q e l s e p a d i s
e r o e n e s t e m e s c o m o s a s a n t a g n i s t a y e t i u n o c o n t r a r o n g r a e s t o q u i l u n a c i o n i m e n s i s m a r t i i .

ut patet per tabulas astronomicas, quae continent certitudinem experimentalē circa motus astrorum. Similiter ibi dicitur cursum Ionis perfecti. 13. annis. qui tamen peragitur annis. 12. Plura etiam alia ibi falsa leguntur, quae facile improbari possunt. Ex nostris etiam probationibus supra inductis patet esse falsum quod ibi scribitur de tempore baptismi & passionis Christi. Cum ergo spiritus veritatis semper doceat veritatem & nunquam a veritate discedat, oportet dicere huiusmodi falsa vel a spiritu malo delata: vel potius ab homine, ut asseris, adiuncta. His declarationibus & solutis obiectionibus: laicus cessit affirmare se penitus conuictum: ac de vero tempore passionis & totius vitae Christi ad plenum sibi satisfactum esse dixit. Quare summo Deo gratias agamus, qui hanc veritatem suo munere nobis manifestare dignatus est ad fidei catholicae veritatem comprobendam in communem fidelium utilitatem: ac Domini Salvatoris gloriam, qui est verus Deus benedictus in secula.

Explicit opusculum de vero die passionis Christi ac tempore totius vitae ipsius.

EPITOMA EMENDATIONIS CALENDARI ROMANI pro pascha rite celebrando per Ioannem Lucidum natione Gallum.

Prooemium.

Ostendit disputationem de vero die passionis Christi ac totius vitae ipsius tempore: mox rogauerunt me quaedam veritatis amatores, ut opusculum ederem de reformatione collapsi calendarii pro vera paschae celebratione. Quorum petitioni primo quidem non acquieui: sed ipsos monui ut legerent primam partem Paulinae de recta paschae celebratione, quam edidit dominus Paulus Germanus de Middelburgo episcopus Forosempronienensis in qua vberissime de huiusmodi re tractat. Insuper cohortatus sum eos, ut praecipue legerent calendarium venerandi sacerdotis domini Ioannis Stofferini Instingenensis, viri solerti ingenio ac rationis iudicio praediti: necnon & in omni penes doctrinam eruditissimi. Cum autem ipsi rursus instarent dicentes prolixitatem eorum esse legentibus onerosam: respondi eosdem auctores etiam breues tractatus de hac re scripsisse. Nam idem praenominatus episcopus Paulus scripsit epistolam de huiusmodi correctione Leoni decimo Pontifici: & praedictus sacerdos Ioannes propositiones descripsit ad Lateranensem Concilium tempore eiusdem Leonis. x. Et adhuc extant propositiones. 13. de eadem correctione collectae ex multis disceptationibus habitis per dominos ad hoc deputatos in praedicto

Summa summa q tunc q a el 30
do. 28. de m a r c o b i s p e r a d e q u e
S a n c t o n l e a m e n t e s y n o p s i o n e
n q q u e m e n t e s y n o p s i o n e
e r a t u s q u o m a r t i i s e x t a s f e r i a s
c a p . 1 3 . q u i e s t c o n t r a m e n s i s m a r t i i .

Sacra sancta passio in verna feria .6. m d m . 33. contm BB ii
aquella lunacion era lunacion de marzo q no lo fue y t s n p r a d i z e r p o r t a m b o l a m e n t e
manera de sanca ista p r o c e s s i o n e d e t o m a s e r a n o n p a r u e r a q t o r q u e s a c i d e e n
m e n t e n a t a e l d o m i n o q u e r e s i s t a d o . 2 0 . d e m a r c o a n d d m . 3 3 .
q d o m i n o . 2 9 . d e m a r c o e n t r o e l s e r i o n f a m e s i n h o r n a l e m d o e s t u b o l o d r a l d o b i s t a m e s

Cōcilio: ex quibus ad plenum potest rei veritas inueniri: & vix pre-
dictis aliquid addi potest. Itaq; superfluum esse censui aliud opuscu-
lum de huiusmodi re scribere. At vnus ex eis ingenio acutissimus
obtulit mihi librum sic inueniens. Si legeris codicem hunc, reperi-
es in eo quædam quæ a prædictis descripta nō sunt: ex quibus cogno-
sces opportunitatem esse vt breue opusculum etiam tu ipse conficias.
Legi librū cuius author est Albategnius Arabs vir sermone grauis
& ingenio solers: qui obseruationes Ptolemæi Astronomi recto exa-
mine ponderans: eas in certiore rei veritate magna diligentia re-
duxit. Idem Albategnius direxit cōputationes suas post Ptolemæ-
um annis. 743. & ante Alphonsum Regem annis. 350. Nec perue-
nit eius liber ad Alphonsum, quia nondum ex Arabica lingua in la-
tinam versus fuerat. Postea enim traduxit eum Plato Tiburtinus:
nec dum impressioni traditus est liber: & ipsius paucissima exempla
ria reperiuntur. Vnum tamen eius exemplar peruenit ad manus Io-
annis de monte Regio, vt ex eius Epitomate in Almagestum Pto-
lemæi perspicuum est. Vtinam librum eundem legissent dominus
Paulus episcopus Forosempronien. & dominus Ioannes Stofflerius
astronomi peritissimi: ex quo utiq; certiore doctrinam astro-
nomicam accepissent. Eum tamen rarissime citant, vel, vt puto, ex
auditi aliorum, vel potius ex lectione epitomatis Ioānis de monte
Regio. Quoniam ergo in eodē libro reperi quædam præcipua pro-
emendatione calendarii plurimum necessaria: ideo non solum preci-
bus amicorum, sed etiam eius doctrine veritate coactus sum epito-
ma describere de ipsa emendatione calendarii pro recta celebratione
paschalis solennitatis: quæ apud Christi fideles eximia & excellens
super alias festiuitates esse comprobatur.

De vera anni quantitate ex motu Solis,

Cap. I.

E mendare collapsum calendarium Romanum & inuenire
pascha recte nō possumus: nisi prius cognoscamus verā
anni quātitatem ex motu Solis: & eius verum æquino-
ctium: ac lunationem vernitēporis iuxta quam paschæ
solennitas per ecclesiam celebrari præcipitur iuxta illud ecclesiastici
43. Luna signum diei festi. Ex his enim duobus magnis luminari-
bus cœli, mensuratur omne tēpus in annis, diebus, ac mēsi-
bus. Ex motu quippe Solis raptu primi mobilis dies mensuratur: ex motu ve-
ro eius proprio metitur annus. Secundum autē Hiparchum & Ptole-
mæum, annus est reuolutio solaris motus a primo puncto æquino-

Ibi. precipit. esto
eo falso. pnc los.
Indios tēman calen-
dario y cyclo fixo lo-
q. nolo pnc de hunc el
equinoctio q. c. n. n. n. n.
I. y. an. h. i. l. i. o. c. e. s. a. r. b. r. u. d. i. r. e. m. o. s. a. d. e. r. p. u. e. s. t. o. a. c. a. s. o. e. l. e. q. u. i. n. o. c. t. i. u. m. a. l. i. o. s. . 25. d. e. m. a. r. c. o. s. i. e. n. s. i. n. s. u. p. e. r. o.
h. e. b. r. e. o. t. u. b. i. z. a. . 28. d. i. a. b. e. n. a. n. o. c. o. m. m. u. n. y. p. n. e. b. t. u. b. o. . 29. d. i. r. e. m. o. s. q. d. i. x. o. m. a. l. e. l. y. o. b. i. d. i. o. s. i.
f. a. n. b. i. e. n. p. n. e. b. e. s. t. o. d. e. l. e. q. u. i. n. o. c. t. i. o. e. s. t. m. a. l. o. d. e. s. i. z. g. a. r. e. l. d. i. z. p. u. n. c. t. u. a. l. . y. a. n. h. i. d. e. z. i. z. j. u. l. i. o. c. e. s. a. r. .
a. . 25. d. i. z. a. . 24. y. o. b. i. d. i. o. a. n. a. d. d. e. z. i. z. a. . 25. y. d. i. z. o. a. . 26. q. e. o. q. u. e. n. t. a. m. a. l. a. y. o. b. s. c. u. r. a.
p. n. e. b. e. l. e. q. u. i. n. o. c. t. i. o. e. n. . 100. a. n. o. s. r. e. t. t. o. u. e. d. e. v. i. d. i. a. . y. n. o. s. e. s. a. b. e. e. l. d. i. a. q. s. e. c. i. p. l. e. n. t. . 100. a. n. o. s. a. l. i. o. s. i. u. s. t. o.

ctii vel solstitii vsq; ad idem punctum: licet aliter dixerit Thebit: qui
affirmat annū esse reditum Solis ab aliquo puncto ecliptice mobi-
lis in idem, sine reuersionē Solis ab aliqua stella fixa ad eandē. vt an-
tiquiores olim dixerant. Difficile est autē veram anni quātitatem co-
gnoscere, vt ait Ioannes de monte Regio in epitomate sup Almage-
stum Ptolemæi lib. 3. propositione secunda, & propter instrumēto-
rum fallaciā: & propter motum trepidationis sine accessus & reces-
sus: nisi post multorū annorum spatium: quātoq; inter duas observa-
tiones: maior temporis spatium intercedit, tanto veracius hæc anni
quātitas reperiri poterit. Recenseamus modo quatuor authorū opi-
niones circa hoc: & quā ex eis, probamus veriorē, illam sectemur.

1. Iulius quippe Cæsar ante Christū annis. 45. Calippum & Alexan-
drinos imitatus, Romanis instituit annum solare consistere ex die-
bus. 365. & quarta diei hoc est sex horis. Si autē hæc quantitas anni
Iuliani veritatē habuisset ita q; hic annus cōtinuisset p̄cise & expun-
ctim sex horas ultra dies. 365. nunq̄ æquinoctia anticipassent sedes
suas: sed firmas & p̄petuas in calēdario sedes obtinuissent: quia quoli-
bet quarto anno dies vnus ex quatuor quadratibus cōstat per bis-
sextum p̄cise intercalatus, nullam æquinoctiorū euariationē admi-
sisset: quare rōne æquinoctii nullus error in paschæ celebratione cō-
tigisset. Sed oppositum reperitur q; quantitas anni Iulii nō ad vn-
guem cōuenit cum Solis annua reuolutione: hoc est cum tempore
qđ Sol a principio Arietis per duodena signa trāsiens in id cōsumit.
Statuit nāq; Cæsar in sua prima calendarii institutione æquinoctiū
vernum. 8. calēdas Aprilis, vt affirmat Columella de agricultura li-
bro. 1. z. ca. z. Idē dicit Plinius, Macrobius, Ioānes Chrysostomus,
Paulus de Migdelburgio, Ioannes Stofflerius & plures alii autho-
res: licet Ouidius in tertio de Fastis dicat ip̄m statuisse sequenti die.

Sed vtrunq; verum est, qm̄ æquinoctium tangit duos dies ex reuer-
sione horarū in quartum annum bissextilem. Anno enim bissexti-
li tunc erat æquinoctium die. 25. Martii: sed anno ante bissextilem
æquinoctium tangebatur diem. 26. eiusdem mensis. Tempore autem
nostro, hoc est anno Domini. 1525. æquinoctium anticipauit per
quindecim dies: & sedem habet nunc sexto vel quinto Idus Martii,
hoc est decima vel undecima die ipsius Martii. Vnde omnibus pa-
lam est quātitatem anni Iuliani excedere & maiorem esse vera quā-
titate anni quæ ex cœlesti Solis motu integratur.

2. Ptolemæus vero Alexandrinus, qui fuit anno Domini. 132. dicitio-
ne tertia Almagesti de quātitate anni elicienda, definiuit annum per

Io. Lucidus BB iii
// des pnc falle // esto emendat // y falle lo leyendo los fastos de obidyo donde se //
// conose por el calendario de los fastos q sebreu tenja. 28. dias nomab en año //
// comun en tiempo de obidyo q murio año. 5. fiberij y nassoa. 20. de marzo año //
// q 2. anti dñz consu libg hircio et pansa: // y ponoz obidyo el equinoctio q. 26. //
// poco esto va p ma pone. 5. dias omte abca entrado el signio de Arie 6 i. vide I

// esto añg alexa-
dring erat. 365.
dixit uiz quarta
diei. contra Com
pny in cōputo suo
maiori.
Ibi. ex // quæ ex-
legito.
Ibi. nullus error.
digo q Elequinoctio
nō casso esto pues
cyclo hebreo non //
serbat omnyo eq //
noctuz.
æquinoctium a. 25.
de marce.
Ibi. quoniam //
no es bñe n. r. o. z. o
sta. la meloz est
lob. 25. de marce
en tpo de Julio cesar
eran. 26. en tpo de
obidyo. por q. he
breo tenja. 29. di-
as en tpo de i. en
tpo de obidyo. 28.
en año comun. //

motum Solis ab æquinoctio, donec ad idem redeat: & hunc reperit continere dies. 365. cum quarta vnus, minus trecentesima parte, hoc est minutis. 4. secundis. 48. Quantitas itaq; anni Ptolemæi cõpletur dies. 365. horas quinque minuta. 55. secunda. 12. & minor est anno Iuliano min. 4. secund. 48. Secundum hanc Ptolemæi supputationem in annis mille quingentis ab emendatione calendarii per Cæsarem, anticipasset æquinoctium tantummodo quinque diebus: & nos videmus nunc iam anticipasse diebus quindecim. Hæc ergo anni quantitas cœlesti quantitati solari non conuenit.

3 Alphonfus vero Romanorū & Castellæ Rex, qui æram suã annotauit anno Dñi. 1251. anni quantitatem eliciens, asserit anni solaris quantitatem, continere dies. 365. horas. 5. min. 49. secund. 16. & est differentia minus a sex horis in minutis. 10. secund. 44. Quæ aggregata per annos. 134. cõficiunt ferè diem vnum: hoc est horas. 23. min. 58. secund. 16. Secundum hanc supputationem, prædicta quindecim dierum anticipatio cõpleretur in annis duobus millibus decem. Ita hæc anni Alphonsini quãtitas cœlesti quantitati solari nõ quadrat: quoniam ab anno quadragesimo quinto ante Christi ortum, quando Cæsar statuit æquinoctium vernale die. 25. Martii vsq; ad annum Domini. 1525. in quo nunc sumus, non intercesserunt plusquam anni. 1570. & tamen anticipauit æquinoctium quindecim ferè diebus.

4 Albategni aut in libro de motibus stellarum ca. 27. 52. & 53. post Ptolemæum. 743. annis, vt ibidẽ ipse testatur, dixit annum solarẽ continere dies. 365. horas. 5. min. 46. & duas quintas vnus minuti id est secunda. 24. & est differentia minus a sex horis in ceterisima sexta parte diei vsq; in. 13. minutis & tribus quintis vnus minuti, id est secundis. 36. ita vt vnus dies cõstituat in. 106. annis. Ergo iuxta hanc supputationem, æquinoctium anticipat per vnũ diem oĩ anno. 106. Hæc aut anni quãtitas cœlesti quãtitati solari maxime cõuenit. Nam sic æquinoctiũ. 15. diebus anticipat in annis. 1590. quod probamus impletum tpe nostro. Nam ab anno. 45. ante Christi ortum, quando Cæsar statuit æquinoctiũ die. 25. Martii vsq; ad annum nostrum. 1525. sunt anni. 1570. & hinc ad viginti annos hoc est anno Dñi. 1545. quã complebunt. 1590. anni ab emendato Iuliano calendario, videbimus æquinoctiũ esse decima die Martii, vt apparet in tabula libri. 10. primæ partis Paulinæ. Hæc ergo experientia longi tps patet cõputationem Albategni esse verissimã: & ideo ipsam ab oĩbus tenendam esse censemus. Cognouit Ioãnes Stofferinus an-

num Alphonsinum nõ plene cõuenire motui solari, vt ipse testatur in suo calendario propositione. 38. in calce ipsius. Ideoq; ipse dicit iuxta propriã opinionem in annis. 120. fieri anticipationem vnus diei, vt patet ibidẽ propositione. 39. D. Qui si legisset librum Albategni de motibus stellarum, quem citauimus & legimus, utiq; scutus esset eius opinionem: quæ ad amissum motui solari responderet, vt iam probauimus. Quidam vero putant in annis tantummodo centum fieri anticipationem vnus diei: quam hætenus neglectam esse nouimus. De qua centesima neglecta loquitur Dantes in poemate suo paradisi cantu. 27.

De motu Lunæ & cyclo eius.

Cap. 2.

Nunc de motu Lunæ & cyclo eius dicendum est. Motus Lunæ proprius ab vno puncto alicuius signi progrediens & transiens per. 12. signa zodiaci ac perueniens ad idẽ punctum sibi æqualem suum cursum iuxta Alphonsinam supputationem perficitur diebus. 27. horis. 7. min. 44. secund. ferè. 5. Sed ab vna congressione Lunæ cum Sole ad alterã quælibet lunatio iuxta medium motum eius, continet dies. 29. horas. 12. min. 44. secund. 3. tertia. 3. Ad inueniendas has luminariũ cõiunctiones, Alexandrini statuerunt numerum decenouennalem, quem nos autem numerum dicimus adhuc annotatum in calendariis nostris. Qui tempore concilii Niceni anno Domini. 322. ostendebat inter lunam directo diei cui obicitur: sed propter imbecillitatem eius modo lunam quintam ostendit eo quod in annis. 304. luminariũ congressiones anticipant sedes suas per vnũ ferè diem. Nam in quolibet cyclo lunari id est in singulis. 19. annis reuolutiones Lunæ anticipant totidem Solis reuolutiones hora vna min. 28. secund. 3. ex eo quod. 19. anni lunares cum suis septem embolismis tantũdem sunt breuiores. 19. annis solaribus cum suis quattuor bissextis & 18. horis. Qui defectus cõputatus deinde in. 16. cyclis qui faciunt. 304. annos, ascendit ferè ad vnã diem naturalem, hoc est ad horas. 23. min. 28. secund. 52. Aliquibus tñ astrologis placet huiusmodi anticipationem vnus diei fieri in annis. 262. eo qd in annis. 1572. iam anticipauit per sex dies ab emendatione calendarii per Cæsarem. Hinc est quod autem numerus non potest habere firmam & fixam sedem in calendario. Quare ad inueniendum lunationes recurrendum est ad tabulas astronomicas. Sed quoniam hætenus id factum nõ est:

tam ex anticipatione æquinoctii: q̄ etiam lunationem: sequitur q̄ nos celebramus pascha vltimus quadoq; per hebdomadam vnam: quadoq; per quatuor, & aliqū per quinque. & nisi obuietur huic transgressioni processa longioris temporis fiet pascha æstiuo tempore.

De forma corrigendi æquinoctium uernum. 29 // Cap. 3.
Ista correctio non est in men. 10. fol. 203. pla. 1.

Formam & modum corrigendi calendarium primo quo ad æquinoctium uernum, quod est anni principium, nunc oportet ostendere. In concilio Niceno anno Dñi. 322. statuerunt patres æquinoctium ueris sicut in celo inueniunt, uidelicet die. 21. Martii: nunc uero per anticipationem undecim dierum id esse cognoscimus die. 10. Martii. Ad emendationem autem æquinoctii duplex forma & modus adhiberi potest. Prima forma est, ut maneat in sede sua, qua nostro tempore inuenitur. Secunda, ut reducat in suam ueterem sedem. Prima igitur forma est, ut scilicet figuratur æquinoctium ad dies decimum & undecimum Martii, quibus hac nostra tepestate contingit. Versatur enim & rotatur intra limites duorum horum dierum: quare hi ambo & non unus pro sede æquinoctii sunt constituendi. Hanc formam Petrus de Aliaco Cameracensis Cardinalis in Constantensi Synodo Germaniæ obseruandam magnopere lausit: & Ioanni. 23. si non papam cessisset utiq; persuasisset. Quæ etiam ferme placet dño Paulo de Middelburgo ep̄o Forosensis. Est quidem facilis nullam uulgo perturbationem, offendiculum, aut nouitatem inducens: neq; tabulis astronomicis difficultatem quampiam ingerens. Sic enim fecerunt sancti patres in concilio Niceno æquinoctium statuentes, quæ admodum id in celo esse nouerant. Obiectiones autem contra hanc formam & earum solutiones breuitatis causa omitto: sed tu eas legere poteris in calendario Ioannis Stofflerini propositione. 39. sub literis. F. G. nec non & in prima parte Paulinæ. Secunda forma figendi æquinoctii fieri potest, ut reducat in sedem ueterem determinatam in concilio Niceno uidelicet. 21. die Martii per omissionem. 11. dierum, quibus ab eo tpe iam anticipauit. Et habet hæc forma plures species: de quibus tres duntaxat in medium profereamus. Prima est, ut de aliquo anni mense demantur. 11. dies: siue in principio mensis: siue in medio: siue in fine. Hæc forma fuit ferme Nicolai Cusani Cardinalis: & Hermannii Zoestii in concilio Basiliensi. Obiectiones contra hanc formam & earum solutiones lege in calendario Ioannis Stofflerini propositione. 39. I. nec non & in prima parte

In Nicolai Cusani
uoluit. 7. hanc
dies ab omni fuisse
ut est uideri in
libro ipsius Cusani quæ non habeo.

Paulinæ. Secunda species huius formæ facilius est: nec populos turbabit, si in undecim mensibus de quolibet mense subtrahatur unus dies incipiendo à Martio & sic post annum in sequenti Martio redactum erit æquinoctium ad Martii. 21. diem. Tertia species huius formæ est ut intermittatur dies. 11. bissextilis in annis. 44. qui fiant omnes communes, ex quibus consumerentur illi. 11. dies sicut fecit Augustus, ut refert Solinus, & Macrobius. Nam cum Iulius Cæsar post emendatum à se calendarium inuississet sacerdotibus, ut quolibet anno quarto intercalarent unum diem: illi anno tertio intercalarent per annos. 36. quo tempore cum debuissent intercalari nonne dies, duodecim intercalati sunt. Quem errorem deprehensum Augustus reformauit: iussitque duodecim annos sine intercalatione decurrere: ut tres illi dies, qui ultra nonem necessarios temere fuerant intercalati, hoc modo possent repensari. Obiectiones contra hanc formam & earum solutiones reperies in calendario Ioannis Stofflerini propositione. 39. in literis. M. N. posset etiam reduci æquinoctium uernale ad diem. 17. Martii per subtractionem septem dierum: & sic nulla esset alteratio in literis dominicalibus: & nunquam tunc septuagesima eueniret ante octauam Epiphaniæ. Hanc uiam tanquam commodissimam approbauerunt patres in concilio Basiliensi statuentes, ut adueniente anno Dñi. 1440. ex mese Octobri septem dies in computatione calendarii subtraherentur: quod tamen seruatum non est. Sine ergo statuatur æquinoctium die. 10. siue die. 17. uel. 21. Martii: ad figendum æquinoctium stabile, ne in futurum accidat eius anticipatio hæc regula seruanda est per edictum pontificale: ut in omni centesimo sexto anno iuxta obseruationes Albategni intermittatur unus dies bissextilis & fiant octo simul anni communes. Sed quoniam annus. 106. non est ad intercalationem idoneus: sed annus. 104. uel. 108. ideo intermittatur dies intercalaris una uice anno. 104. & altera uice anno. 108. & sic deinceps alternatim. Sed quoniam difficile foret populis prædictos numeros mente retinere: saltem intermittatur dies bissextilis in quolibet anno centesimo, quoniam Romæ celebratur sollemnis & maximi Iubilei centesimus annus: quod esset memoriale perpetuum omnibus etiam idiotis commune. Et sic emittimus futurum defectum excepta particula sex annorum, quæ in annis. 1800. multiplicata redderet unum diem qui tunc anno. 1800. intermittendus esset. Si tamen uerum est, ut quidam asserunt, anticipari æquinoctium uno die præcise in omni anno centesimo: nulla deordinatio futuro tpe accideret per intermissionem unius diei in quolibet anno centesimo: sed stabile ac fixum statueretur æquinoctium.

Ibi. anno dñi. 1440. // Iste anno me pascha q̄ est octaua post. Sec. Anno bissextilis.
Ibi. q̄ in // no p̄m̄ 10 dies q̄ se guarda q̄ tal cosa per q̄ no con benja. // et concilio Basiliensi de conti. nno. 6.

Ibi in concilio niceno et ceteris, scilicet anno domini 532. In cepit Dionysius cognominato ex quo hodie
 # Cycles et primus ille In dixerat In misalibz cycluz lunarem alexandrinuz falsuz videt quod
 lucidus hic ponit factuz

Epitoma emend. calen.
 De forma corrigendi cyclum lunarem. yqsta sol. Cap. 4.
 ruc. & non scadandus. patet etiam cas.

In concilio niceno quod //
 Anno domini 532. In fine //
 Sed vide //
 Ibi illa et cetera, idem
 habes. fol. 204. pla
 1. linea. 12.

Osito igitur æquinoctio vernali in aliquo prædictorum
 dierū Martii, cognosci potest quæ sit lunatio primi men
 sis, quā pascha Dñi celebrandum est. Illa enim est lunatio
 primi mēsis, vt Ioannes de mōte Regio & alii attestant,
 cuius initium aut medium est in ipso æquinoctio verno: vel initium vi

Ibi. del. Initium //
 hec regula est
 falsa vt patet in
 cyclo hebreo. nec
 declarat quid fu
 turum sit. Si
 Initium distat equa
 liter vt in misali
 tolesta vbi octo
 aureis numeris q
 est. 6. die martij
 distat. 16. diebus
 ab equinoctio. Sc
 est. a. 21. die mar
 tij et eodem. 16.
 diebus distat he
 21. dieb martij
 a die 5. aprilis
 vbi est aliq. 8.
 aurei numeri
 Vbi Inquit illo
 ano mens luna
 us et non. 6. die
 martij. y. p. fon
 q. p. s. vno //
 esto del equinoctio
 q. los hebreos de Isra
 el. Exodi. 12. quan
 do Saleronde e
 gypso no eran //
 astrologos para
 biscal. equinoctio
 Sino q. tenjan su
 ciclo hebreo //
 y. Sny. mese. lunare
 b. por. don. de. no. abra
 n. no. ny. vno. q. no. Sny. se. cada. dia. quan. to. diab. etan. y. de. q. mē. como. de. ora. sabe
 mod. en. toledos. q. y. dominguo. deste. o. no. de. 1578. Son. 27. de. Abril. y. de. carta. pacis. fol. 344.
 fol. 10. In. necesse. esset. // este. remedio. et. falso. y. malo. q. bastaba. el. cyclo //
 hebreo. por. mē. do. de. por. tabla. de. fiestas. mobile. y. no. hundiz. el. mundo.
 Vide. fol. 204. plana. i. que. ibi. scripsi: // et. fol. 203. pla. i.

cini? eidē æquinoctio, siue præcedat, siue sequatur. Vnde ois. i. 4. In
 na, quæ cadit in ipso die æquinoctii vernalis vel pxime post ipsam
 æquinoctiū ostendit, tunc pascha Iudæorū fm legem Mosaicā. Sed
 ne ritum Iudaicum cum oibus imitemur: & pascha Dñi semp cele
 bremus die dñica, qua Christus a mortuis resurrexit: statutum est in
 cōcilio Niceno, deinde in Alexandrino, Antiocheno, Hierosolymita
 no, & aliis pluribus, vt pascha Dñi celebretur a Christi fidelibus die
 dñica proxima post Iunā. i. 4. primi mensis. Ad inueniendam igitur
 ætatem Iunæ, in cōcilio Niceno ascriptus est numerus decenonen
 nalis Alexandrinus in calēdario Romano. Sed quā vt diximus, luna
 tiones in annis. 304. vel fm alios. 262. anticipant ferē p vnum diē
 & iā anticipant tpe nostro per quinq; ferē dies ab ipso cōcilio: ideo
 ille aureus numerus, non ostendit congressiones luminarium sicut
 ostendebat eo tpe, quo ascriptus est calēdario. Quare ad reformatio
 nem huius cycli exigeretur, vt omni anno. 304. vel fm alios. 262.
 intermitteret vnus dies bissextilis: vel anterius per vnū diem aureus
 numerus annotaret. Sed quā conseruatio æquinoctii prædicta, qua
 omni centesimo anno, dies bissextilis ommitteret, impediret istā cycli
 conseruationem: & hæc cycli cōseruatio illam æquinoctii turbaret,
 necesse esset singulis annis. 304. vel. 262. iter cyclum reparare per
 sapiētes Theologos & Astronomos. Vel posset fieri tabula fm astro
 nomicam supputationē per mille annos vel vltra pro sola. i. 4. Iunā
 paschali, quæ scribatur in principio calendarii. Hanc tabulā digessit
 dñs Paulus in. i. 2. libro primæ partis suæ Pauline per annos mille
 quingentos. Aliam breviorē descripsit Ioannes Stoiflerius in suo
 calēdario propositione. 39. Fe. Seruatis igitur oibus prædictis do
 cumētis, deinceps nullus defectus in paschali celebratione sequere
 tur: & præcipue si oppositiones luminarium cōputarentur non fm
 medium motum: sed iuxta verū cursum, vt placet Ioanni Stoifleri
 no: quia tunc rectius pascha celebraretur. Hoc in totum pēdet ex ar
 bitrio & approbatione summi Pontificis & cōcilii vniuersalis eccle
 siæ: quia quod omnes tangit ab omnibus approbari debet.

In fine. 165. pla. 1.
 fol. 203. pla. 1.
 et vide q. scripsi in meo //
 ad soluz
 tam legi
 to.
 digo folio. 623. pla. 1. et 2. et vide q. scripsi in meo //
 165. pla. 1.

In plana precedenti passae aquy. y. dñi. q. n. no. dice. bien. por. q. El. cyclo. alexandrinus
 estava en alexandria. y. ouenty. s. fado. ante. del. concilio. nuno. aquenta. a. m. c. l. x. //
 alexandrinos. fol. phasphi. et. g. y. dionysio. no. le. i. n. v. n. o. // 198 Sino q. la //

ADDITIO AD PRÆDIGTA; IN LIBRO EMENDATIONIS TEMPORVM.

Computatio recta annorum ab orbe condito ad Christi ortum per fratrem
 Ioannem Mariam de Tholosanis ex Colle. ordi. predicatorum.

si difficile sit vere computare annos ab orbe condito ad
 Christi ortum: non tñ est impossibile. Nam ab ipso mun
 di exordio, ad solutam captiuitatem Babylonicā, certissi
 me anni computantur ex diuina scriptura testamenti ve
 teris in qua falsum esse non potest, si diligenter inquiratur. Ab eadē
 soluta captiuitate, ad Christi ortum, licet nō ex diuina scriptura, ipsi
 computentur anni: supputari tñ possunt ex historiographis authori
 bus publicē fidei: quorum computationes, etiam vete comproban
 tur per Græcorum Olympiades, & Romanorum annos ab yrbe cō
 dita si inter se diligenter conferatur. Mirum est Iosephum Iudæum
 hebræę linguę peritum, & in sacris literis eruditum, in his cōputa
 tionibus plurimum defecisse: quod accidisse quidam putant ex im
 peritia computandi tempora: vel errore librariorum in falsa nume
 rorum annotatione. Philo vero Iudæus, hæc tempora diligentissime
 computauit in opusculo suo: quod Breuiarium temporum nuncu
 pauit: in quo quidem supputantur anni. 3960. a creatione mundi,
 ad annum trigessimū secundū Herodis primi alienigenę: quo an
 no natus est Christus: qui erat annus Cæsaris Augusti, quadragesi
 mus secundus, ferē exactus vt annotat Eusebius & Orosius. Eundem
 annorum numerum computauit Ioannes Annius, in sua emēdata
 chronographia. Similiter Ioannes Lucidus cōputat in emendatio
 nibus temporum eundem annorum numerū videlicet. 3960. Di
 uidimus aut hunc numerum annoꝝ in duas partes vsq; in. 3443. an
 nos & in annos. 517. Qui simul iuncti sunt anni prædicti, scilicet
 3960. Ab anno igitur creationis mundi, ad solitam captiuitatē
 Babylonicam fuerunt anni. 3443. quod sic ex diuinis literis, iuxta
 veritatem hebraicam comprobantur.

passo a mēse
 y. quenta 204
 mana por. quero
 se. conta. in. años
 de. dioc. se. fano //
 Sino. del. Senoz. //
 y. le. pass. y. cm. //
 pe. co. Año. dñi. 532
 q. e. za. vno. de. Au. //
 vno. numero. //

philo Iudeus. no. lo
 conta. esto. en. to. do
 bien. p. n. s. ab. a. d. a. z
 b. s. q. ad. x. p. m. sunt
 An. 3952. tan
 tu.

- Ab orbe condito ad diluuium ex annis computatis ad ortum patrū
 fuerunt anni. 1656.
- Inde ad ortum Abræ fluxerunt anni. 292. ex annis patrum.
- Abraæ facta est repromissio Gen. i. 2. anno vitæ suæ. 75.
- A repromissione ad exitū de Aegypto fuerūt anni. 430. Exodi. i. 2.
- & ad Galatas. 3.

3443
517
3960
1656
292
75
430
2453

La causa por. q. los alexandrinos en su aureo numeroso es el q. agora Signe. la y. g. l. e. s. i. a. tubi. co. m.
 por. luna. pasqual. la. q. em. pe. co. a. 5. de. Abril. y. no. la. q. em. pe. co. a. 6. de. mar. to. fue. por. q. era. luna. em.
 bolismal. y. de. 30. di. ab. por. q. quando. es. 9. de. aureo. numero. et. ano. embolismal. ab. alex. an.
 drinos. em. pe. ro. no. alio. s. e. bre. u. m. j. p. re. s. u. d. p. a. d. i. c. a. l. a. sin. ob. y. nota. q. en. vincen. tio. bel. lu. a. n. s. i. s. t. o. r. i. a. l. e.
 fol. 450. pla. 2. d. i. z. e. q. fue. llamado. p. r. o. p. i. a. n. s. i. x. h. i. q. t. a. m. o. t. e. r. e. g. i. o. con. a. p. u. t. e. l. m. o. 1475.
 para. q. em. m. e. n. d. a. s. e. el. com. pu. t. u. p. u. l. s. q. n. o. lo. p. o. d. e. r. e. q. e. l. a. g. e. n. p. a. r. a. m. s. e. l. a.
 em. m. e. n. d. o. r. e. p. a. r. a. h. a. b. i. l. i. g. a. Sino. por. cyclo. hebreo. //

Ab exitu de Aegypto ad annum quartum Regni Salomonis: quando incepit aedificare templum, anni. 480. 3. Reg. 6.

Ab inchoatione templi, ad eius desolationem, anni. 440. ut patet per tempora Regum Iuda. noson. Sino. 430. ut dixi fol. 29. plana. 2. ex clausura

Captiuitas Babylonica fuit annorum. 70. Hieremias. 25. & Dan. 9. colliguntur ergo anni. 3443. noson. Sino. 3433. ut dixi pla. 2. fol. 29.

Iudaei nostri temporis praedictos annos non recte enumerant vten res libro ignoti authoris Hebraei: cuius titulus est Seder ola id est

ordo, vel series mundi: & citatur a Rabbi Damid Kimhi. In eo libro plura falsa & fabulosa reperiuntur: licet ibi sint aliqua vera. Sic enim in ipso libro legitur.

Ab exordio mundi ad diluuium fuerunt anni. 1656. De Mos. 3. A diluuiio ad diuisionem linguarum anni. 340. numerus summa

Ab ea diuisione, ad ortum Isaac anni. 52. dosson. 2048. ergo Ab ortu Isaac ad exitum de Aegypto anni. 400. in isto no ayctio 2.

In deserto fuerunt anni. 40. C 405. abia de contuz Sidixora bucdab

Ab ingressu in terram Chanaa ad eius egressum & ingressum in Babyloniam anni. 850. Si dixit ab ead. 870. alyad de 232.

Captiuitas Babylonis fuit annis. 70. ex quibus omnibus consurgunt anni. 3408.

In hac computatione deficiunt anni. 35. ab Hebraica veritate. Nam praedicta vera computatio iuxta sacras literas, est annorum. 3443.

A quibus si demantur anni. 35. remanent anni. 3408. Falsa est ergo computatio libri hebraei qui dicitur Seder olam: ergo & refutanda est tanq̄ erronea, contra diuinas literas.

Secunda pars temporu a soluta captiuitate Babylonica ad Christi ortum, continet annos. 517. Qui anni recte computant per anthores publice fidei, ut patet in tempore Breviario, Philonis Hebraei: & in emendationibus tempore Ioannis Lucidi per Olympiades, & annos ab vrbe condita. Si ergo numero annoru primae partis vs. 3443. ad

das annos. 517. secundae partis: profecto consurgunt anni. 3960. scz ab orbe condito ad Christi ortum. Iudaei vero nostri tempore, a soluta captiuitate Babylonica ad Christi natiuitate, ex chronicis medosis ac falsis, ab hoc numero annor. secundae partis vs. 517. demunt an

nos. 165. Quibus si addantur anni. 35. in prima temporum parte dempti ab eis: sunt oēs anni ablati a recentioribus Iudeis in totum ducenti. Nam iuxta veritate a nobis probata, oēs anni inter mundi principiu & Christi ortum sunt. 3960. & ipsi ab eis ex toto numero vere comprobato auferunt annos ducentos; & inter mundi exor

tu

tu

tu

tu

tu

tu

tu

Ibi. ab inchoatione templi. et sic. // lo q̄ Sobri esto Seadcen // mendaz poz // Ser latio lo el // crebi abaso fol. 213. pla. 1. ad Signu 3 // H.

Ibi. Si ergo // aquialya de dez // Si ergo numero // prime partis // 3433. addab // 519. Secunda // profecto // Anni. 3952. ab adaz // usq̄ ad xpm // nostri temporis // mero p̄ me partis // munt oēs. 25. et a numero // tis demunt // qui faciunt // 192. qui dempti // anni. 39 // cessant // Anni. 3760. quos // Supputant // orbis conditi // dominu 3.

De 6. n. ano 6 habla // ayriba. folio. 156 // faae. 1. vade // nuz panli buegan // folio. 13. plana. 1. dist. 3. cap. 4. vbi nuz // de lacy don // daz. 3960. p̄ nuz // en la dcha // 596. a captiuitate // poyendo

diuini & annum quo nos vere dicimus natum esse Christum, falso affirmat fuisse annos. 3760. sicut et refert Paulus eps Forosempromiensis in sua Paulina. Idem etiam dicit Sebastianus Munsterus in calendario Hebraico. Vbi etiam ponit diuersitatem computationu in hebraeis inter se ipsos dissidentibus. Et propterea ipse dicit in hunc modum. Hebraeis plus credendum censerem, si inter illos conueniret, de calculandi ratione. Nunc inter se discrepant. Ac demum in calce dicit. Tuo tamen arbitrio & iudicio lector relinquo omnium horum diligentiorum rem excussione. Sed cum Munsterus transtulerit testamentum vetus ex hebraico in latinum, mirum est quod ille, ipsorum omnium hanc diligentiorum excussione per se ipsam non fecerit: & eam aliis discutendam serauerit. poterat ipse quidem ex quo in pluribus locis ipsi contradicunt textui scripturae sacrae, id plenius discutere. Vnde omnes hebraeorum computationes, ab eo reiiciendae erant, excepta supputatione Philonis: qui plene ac vere textum veteris testamenti sequitur in computandis temporibus. Idcirco solus ipse inter hebraeos quorum scripta habentur: comprobandus est. Ceteri vero hebraei tanquam mendaces, ab omnibus lectoribus (qui recte sapiunt) penitus refutandi sunt: & nullo modo citandi sunt pro assertionem veritatis, cum de patienti mendacio conuincantur. Porro inde reiiciendi sunt Graeci mendaces in hac tempore supputatione: quoniam sequuntur septuaginta interpretum editionem plurimum deprauatam a scriptoribus: qui ea ex Bibliotheca Ptolemæi regis Aegypti primo transcripserunt, superaddentes ei plurimos annos. Nam ipsi Graeci ab initio mundi, ad Christi ortum, supflue supputant annos. 5500. cum tamen sint. 3960. Adhaerent magna ex parte ipsis Graecis, Latini errantes. Nam Paulus Orosius & Beda enumerant annos. 5199. Isidorus vero numerat. 5196. Similiter errant Astrologi: qui numerant a diluuiio usque ad Christum natum annos. 3102. Quibus si addatur anni. 2226. quos Albumasar scribit transisse a mundi creatione usque ad diluuium, colligantur simul anni. 5328. Omnes praedicti in suis computationibus errauerunt: a quibus cauendum est ne in errorem inducamur. Solum illi veritatem secuti sunt, qui affirmant (ut saepe dictum est) a creatione mundi ad Saluatoris ortum fluxisse annos. 3960. ut recte computat Ioanes Lucidus ex collatione temporum Regnorum quatuor, scilicet Hebraeorum, Italarum, Chaldaeorum, & Aegyptiorum sibi inuicem conuenientium. Haec ergo sola computatio tanquam vera recipienda est, ab eis qui veritatem sequi desiderant.

p. sebastianus // müsterg. cuius // opera reprobant.

Isidorus ponit. 5199. in isto indice // plana. 246.

3102 // 2226 // 5328

Ibi. 3960 // dugo // q̄ concordia // 3952. ut // p̄nt bida // mony // 16. cycli // a cada. 247. m. 6.

// q̄ computation in domino. 25. de maris // // bazon a. 12. de mico Anu primo dny feria. 7. // // lucido yerra en ponet. 3960. ut hic et supra // // fol. 14. pla. 2. et fol. 113. pla. 1. et 52. pla. 1.

BREVIS ANNOTATIO EMENDATORIA CALENDARIJ ROMANI, PRO PASCHATE RITE CELEBRANDO: ad Concilium generale Tridentinum: & directa; edita per fratrem Joannem Mariam de Tholosanis ordinis Predicatorum.

brando: ad Concilium generale Tridentinum: & directa; edita per fratrem Joannem Mariam de Tholosanis ordinis Predicatorum.

PROLOGVS.

Sanctissimus dominus noster Paulus. 3. pontifex Romanus de Consilio & assensu Reuerendissimorum doctorum minorum Cardinalium sancte Romanae ecclesie, statuit generale Concilium celebrandum in vrbe Tridentina hoc anno dñi. 1545. & inchoandum Idibus Martii, hoc est die. 15. eiusdem mensis in Dominica quarta quadragesimae. Quod postea inchoatum audiuius die. 3. Maii eiusdem anni in festo inuentionis sanctissime crucis Christi, die Dominica. Cum igitur inter alios viros eruditissimos, ab eodem pontifice Romano ad idem Concilium missus esset frater Franciscus de Romeis Castilio nensis, sacre Theologie magister: & Vicarius generalis totius ordinis fratrum predicatorum, post obitum Reuerendissimi generalis eiusdem ordinis: & transisset per urbem Florentiam: qui uisisset in conuentu nostro sancti Marci per aliquot dies, Iussit mihi fratri Ioanni Mariae de Tholosanis eiusdem ordinis, senio iam oppresso, ut breuem annotationem adderem in emendationem calendarij Romani iam dudum collapsi: pro paschate rite celebrando: Quod ego libenter implere promisi. Est enim necessaria ecclesie Christi huiusmodi emendatio: quonia, & si quandoq; sed raro recte celebremus pascha iuxta decreta patrum, tamen vt plurimum, temporis transgredimur terminos, quos ipsi patres posuerunt. Contra quod scribitur Proverb. 22. Ne transgrediaris terminos antiquos, quos posuerunt patres tui. Nam quandoq; celebramus pascha ulterius per hebdomadam: vt hoc anno fecimus. Quandoq; per quatuor hebdomadas: vt factum est anno domini. 1530. Quandoq; per hebdomadas quinque vt continget anno futuro: Idcirco eius iussa domino concedente compleri octauo idus Maii in apparitione sancti Michaelis archangeli: & hoc opusculum dedi ei, ad concilium generale Tridentinum fideliter deferendum: cuius censuram hanc mea scripta submittito.

Ibi. est enim necessaria... // on la addicion... dno q no es nec... mndaz la orden del... lendaro romano... q esto era confundir... q tu naz loco al mun... do. Syno q quandoq... Suelen hazer bym... p... celebrasen En el domi... yo. Significante post diez... 15. mensib misan ha... bituz ex cyclo Hebruo... ergo el consejo de Jo. ma... ria. no bala nada. mabn... q de stoffe inonj in dno.

Ibi. ut hoc ano... // Año dñi. 1545. letra... dñi cali. d. Auzo vero... numero. 7. ex cyclo... Hebruoq; dies. 15. men... Sib nisan nemp e pas... cha Hebruoq; fuit die. 29. marty. feria. 7. ergo christiani deberomg facere pascha resurrectionis // die. 29. marty. Sed fecimq die. 5. Aprilis ex h... hebdomadam. Ut ait Jo. maria. hic. ergo optimuz esset Scabare cycluz Hebruoq; pro paschate nostruz celebrando in dñca sequenti post. 15. diez nisan. Año vero dñi. 1530. letra dñi cali. b. Auzo vero numero. 21. fuit dies. 15. nisan die aprilis. 12. feria. 3. et pascha nostruz fuit die aprilis. 17. ergo optimuz male ergo Jo. maria de tholosano dicit quod celebratus fuerit ultra debitus p. 4. hebdomadas. Ibi. per hebdomadas. 5. // loquit de año dñi. 1546. quo Año letra dñi cali. fuit. c. et Auzoq;

De anni solaris uera quantitate.

Cap. I.

Emendatione anni collapsi, prius inquirenda est solaris anni vera quantitas. Deinde pro reformatione paschatis resurrectionis Dominicæ, indagandus est lunaris mensis cursus medius: quo vtunt hebræi in suo paschate celebrando: & eodem modo ecclesia catholica hucusq; vtitur, solū in festis mobilibus: inter quæ præcipuū est paschale festum resurrectionis dñi. Deinceps dicendū est de verno æquinoctio, circa quod pascha celebrari debet. Postremo de modo reperiendi pascha: cui adiungendæ sunt tabulæ regulares, & alię formę emendatorię. Et si difficile sit anni solaris verã quantitatem reperire, nõ tñ est impossibile, vt attestat Ioanes de monte Regio, in epitomate sup Almagestum Ptolomæi lib. 3. ppositione secūda. Huius rei difficultas prouenit: & pp instrumentorū fallaciam: & pp motum trepidationis, siue accessus & recessus: ita q; huius rei veritas repiti vix possit, nisi post multorū annorū spatium. Quatoq; inter duas obseruationes, maioris tēporis spatium intercedit, tanto veracius, hæc anni quãtitas, reperiri pōt. Ex motu quidē proprio Solis, metitur solaris annus: quæ qdem anni mēsurā sub duplici opinione versat. Nā astronomi antiquiores & rudiores, affirmant annū esse, reditum Solis ab aliquo puncto eclipticę mobilis in idem: siue reuersionē Solis, ab aliqua stella fixa, ad eandem. Secūdum vero Hiparcum & Ptolemæum: annus est reuolutio solaris motus a primo puncto æquinoctii, vel solstitij, vsq; ad idem punctum. Antiquiores quidem, minori tempore, ad pauca respiciētes, non valuerunt rei veritatem experientia reperire: & ex eorū opinione inde nõnulla inconuenientia sequi reperta sunt, ob motum accessus & recessus, quæ breuitatis causa omittimus: Idcirco posteriores videlicet Hiparcus & Ptolemæus, relicta priorū opinione, meliorem (quam diximus) reppererūt: quam postea serē omnes imitati sunt, tanq; magis rationi & experientię consentaneam. At secundæ huius opinionis inuētores, non subito experientia pauci temporis inuenire valuerunt, rei plenam veritatem, sed paulatim & per incrementa temporū. Et quanto posterius subsecuti sunt auctores ceteri, tanto plenius ipsam veritatē, longioris temporis experientia, didicerunt. Nam Iulius Cæsar ante Christū annis. 45. sicut scribunt & probant Paulus Germanus in prima parte Pauling: & Ioanes Stoffler, in suo calendario, propositione. 34. sub literis. II. adnitente Marco Flatio scriba, vt Macrobio placet: & Sosigene astronomica scientię

... et ista sententia citat a pigo. in meo stofflerino folio. 191. pla. 2.

numerq. 8. et dies. 15. nisan ex cyclo Hebruo fuit. die. 18. marty. et pascha nostruz deberet esse. die. 21. marty. feria. 1. et sic faciebant latini patres qui optime sequiebantur et celebrant cyclum Hebruoq;. Sed alexandam quod nos sequimur errabant et errant quia illo mō. 1546. fecimq nostruz pascha vt illi nos docuerunt. die. 25. Aprilis. et sic scrig. p. 35. dies hoc est p. 5. hebdomadab debito scrig vt ait Ioanes maria ergo optimuz esset scabare cycluz Hebruoq; faciendo nostruz pascha sanctissime resurrectionis in dñca proxima sequenti post diez. 15. mensib nisan que diez. 15. faciale nos doceret cycluz Hebruoq; quod die mensib marty vid aprilis cadit. Ergo cycluz soluz Hebruoq; significet pro calendarij romani reformatione sine illa illig mnta hont. 2.

perito, adhibito: vt et Plinius attestatur: Calippum & Alexandrinos imitatus, Romanis instituit, annū solarem cōstare ex diebus. 365, & quarta diei parte, hoc est sex horis. Sed cū hęc quarta diei nō sit integra sex p̄cise horarū, sed aliquāto minor: ideo Cæsar non plene nouit anni quātitatē. Si. n. hęc quātitas anni Iuliani integre veritatē habuisset, ita q̄ hic annus cōtinuisset, p̄cise & expunctim, sex horas ultra dies. 365. nunq̄ æquinoctia anticipassent sedes suas, sed firmas & p̄petuas in calēdario sedes, obtinuissent: q̄a quolibet. 4. anno dies vnus, ex quatuor quadratibus cōflatus per bissexatū p̄cise intercalatus, nullā æquinoctiorū euariationē admisisset. Sed oppositū reperit q̄ quātitas anni Iulii Cæsaris nō ad vnguē conuenit cū Solis annua reuolutione, hoc est cū tpe qd̄ Sol a principio Arietis per duodecim signa trāsfiens in id cōsumit. Statuit nāq̄ Cæsar in sua prima calēdarii institutione, æquinoctium vernum. 8. calēdas Aprilis hoc est die. 25. Martii vt affirmat Columella de agricultura lib. 1. ca. 2. Idē dicit Plinius, Macrobius, Chrysostomus, Paulus Germanus, Ioānes Stœfflerus, & plures alii authores. Hoc aut̄ anno domini. 1545. æquinoctiū vernum anticipauit sedem suam annis integris. 15. a sua prima constitutione per Cæsare. Vnde oibus manifestum esse potest, quātitatē anni Iuliani, excedere, & maiorem esse, vera quātitate anni: quæ ex cœlesti Solis motu integratur.

¶ Ptolemæus vero Alexandrinus: qui floruit anno dñi. 132. dictione. 3. Almagesti de quātitate anni elicienda, definitur annū per motum Solis ab æquinoctio donec ad idē redeat: & hunc reperit cōtinere dies. 365. cum quarta parte vnus diei, minus trecētesima parte huius quadrātis, hoc est minutis. 4. secundis. 48. Quātitas itaq̄ anni Ptolemæi cōplectit̄ dies. 365. horas. 5. minuta. 55. secūda. 12. & minor est anno Iuliano minutis. 4. secundis. 48. vt dictū est. Secundum hanc Ptolemæi supputationē, in annis mille quingētis ab emendatione calendarii per Cæsarem, anticipasset æquinoctiū vnum tantūmodo quinque diebus: Sed nos experientia videmus nunc anticipasse diebus. 15. Hęc ergo anni quantitas, cœlesti quantitati solaris motus, non conuenit: ideo nullo modo recipienda est.

¶ Alphonsus vero Romanorū & castelle Rex, qui æram suā annotauit anno dñi. 1251. anni quantitatē eliciens, asserit eiusdē anni solaris quātitatē continere dies. 365. horas. 5. min. 49. secūda. 16. & est dñia minus a sex horis in minutis. 10. secūdis. 44. Quæ aggregata p̄ annos. 134. cōficiunt ferē diē vnum: hoc est horas. 23. min. 58. secūda. 16. Iuxta hanc supputationē: p̄dicta. 15. annorū anticipat io

p̄tio cōplereē in annis duobus millibus decē. Itaq̄ hęc āni Alphō fini quātitas, cœlesti quātitati solari nō quadrat: qm̄ ab anno. 45. ante Christum qm̄ Cæsar statuit æquinoctiū vernum die. 25. Martii vsq̄ ad p̄sentē annū dñi. 1545. quindecim diebus anticipatū est idē æquinoctium. Cognouit Ioannes Stœfflerus peritissimus astronomus annū Alphonsinū, non plene cōuenire motu solari, vt ipse testat̄ in suo calēdario p̄positione. 38. in calce ipsius. Ideoq̄ ipse dicit iuxta propriā opinionem in annis. 120. fieri anticipationē vni⁹ diei: vt patet ibidē, p̄positione. 39. sub litera. D. Sed nec ipse Stœfflerus, p̄uenit ad plenam notitiā quātitatis anni solaris.

¶ Egregius aut̄ astronomus noie Mahumetus Arabs: qui & cognominat̄ Albategni, in libro de numero stellarū & de locis motuū earū, ex multorū annorū experientia certissima ca. 27. 52. & 53. post Ptolemæū annis. 743. vt ibidē ipse testat̄, dixit annū solarem cōtinere dies. 365. horas. 5. min. 46. & duas quintas vnus minuti, id est secūda. 24. & est differētia, minus a sex horis in ceterisima sexta parte diei vsq̄ in. 13. minutis & tribus quintis vnus minuti id est secūdis 36. ita vt vnus dies cōstitnatur in centum sex annis. Quapp̄ ex hoc æquinoctiū anticipat p̄ vnum diē omni anno centesimo sexto. Hęc aut̄ anni quātitas, cœlesti quātitati solaris motus, maxime cōuenit. Nam sic æquinoctiū diebus. 15. anticipat in annis. 1590. qd̄ videmus impleri ad vnguē: hoc anno dñi. 1545. Si enim p̄dictis annis dñi, addant̄ anni. 45. ante Christū qm̄ Iulius Cæsar calēdarium suū instituit, cōsurgent anni. 1590. In q̄bus includunt̄ p̄dicti. 15. dies anticipationis, cuilibet diei attribuēdo annos. 106. Nā quindecies centū anni, fiunt anni. 1500. Et sexies quindecim anni fiunt āni. 90. In annis ergo. 1590. tpe nostro, anno isto, videmus æquinoctium anticipatū esse ad vnguē diebus. 15. Hac ergo experientia lōgi temporis, patet cōputationem Albategni de quātitate anni solaris: ex diligentissima eius obseruatione, solam rei veritatē cōtinere: & ideo ipsam ab oibus tenendam esse censemus, reiectis aliorū cōputationibus tanq̄ a veritate deficientibus. Albategni ergo Arabia decus: qui & lingua scripsit Arabica, in hac re solus palmam & victoriā obtinet: sicut apertissime demonstratum est. Hoc igitur anno dñi. 1545. maxime conuenit, vt emendetur calēdarium Romanum in hoc generali concilio: postq̄ reformata fuerit ecclesia in eis quæ pertinent, ad fidem, atq̄ ad bonos mores quæ magis necessaria sunt. Hęc enim oportet facere, & illa non omittē, sicut dominus in euangelio nos admonet. Non tamen est multū immorandum ad corrigendum ea,

¶ Imo bene no
vt sino q̄ no
Se podra pon ez //
a quella cēse fima
parte de dia que //
abia menos -

¶ Anis integris
15. diebus & hinc
15. 15. 15. 15. 15. 15.

decy
pat io

lendarium, anteq̄ æquinoctium vernum ascendat ad diem nonum Martii cui iam appropinquat.

De quantitate mensis lunaris, & ipsius lunæ cyclo. Cap. 2.

Esta mobilia celebratur iuxta lunæ motū, sicut scribitur Ecclesiastici. 43. A luna signum diei festi: & ideo ad reformationem solēnitatis paschalis, quæ mobilis est: necessarium est, vt cognoscat mensis lunaris qui iuxta lunæ motum mensuratur: cuius cyclū decēnouennalē: quem aureū numerum dicimus, necesse est diligenter inuestigare, ad reperiendū nouilunia: & ex cōsequenti plenilunia pro paschatis celebratione. Motus quidem lunæ prius, ab vno puncto alicuius signi zodiaci progrediens, & trāsfiens per. 12. signa, atq; pueniens ad idē punctum s̄m æqualem suū cursum, iuxta Alphōsinā supputationem, perficit diebus. 27. horis. 7. minutis. 44. secundis fere. 5. Sed ab vna congressione Lunæ cū Sole, ad alterā congressionē (cuius motu mensurat lunaris mensis) quælibet lunatio iuxta mediū motus eius, cōtinet dies. 29. horas. 12. minuta. 44. secūda. 3. tertia. 3. Ad inueniendas has luminarium cōiunctiones, Iulius Cæsar, in sua calendarij prima institutione, annotauit cyclum lunarem decem & nouem annorū: quo numero cōpletur lunaris cyclus, ex integra motus sui reuolutione. Dicit enī Ioannes Stœfflerus in suo calendario, propositione. 34. sub literis. Hh. Cū ego inquiring anno gratiæ. 1489. legatū in Francia orientali agerē: ad illi splendidissimū Baronem Philippū V vniuersitatis antiquitatū amatorem: qui mihi verustissimum quēdam obtulit librum: in quo inter alia prope innumera, offendi cōmentarios in cyclum diui Iulii Cæsaris: inq; eius calendariū, ortum & occasum stellarū, quibus significabatur, Cæsare suū cyclū, incepisse à prima cōiunctione luminarium s̄m mediū cursum, post hibernū solstitium: eamq; in primū diem Ianuarii, caputq; anni incidisse: Quare Cæsar ē directo huius diei, pro aureo numero notauit vnitatem: à qua reliquas lunationes supputans. Solis & Lunæ conuentiones in suo calendario, cōmemoratis viris, Marco Flauio, & Soligene, opem ferentibus, passim, prout negociū postulabat, adnotauit. Inseruit aut̄ in eo, numerum decē & nouem annorū: quem vulgus aureū numerum vocat. In eodemq; calendario Plinio. 18. c. 25. & Ouidio in Fastis, atq; aliis testibus, non tantum luminarium coitus: sed etiam æquinoctia & solstitia, atq; stellarū ortus, & occasus cōscripsit: & per

Io. a luna det. epanome como antoz a toeb e ran o Siam q. t. p. q. a. d. Sato in m. g. b. a. d. b. e. p. i. e. n. o. q. a. d. i. o. n. p. p. e. e. n. o. a. f. y. a. d. e. t. a. l. 133. c. o. d. s. e. q. l. e. v. c. o. f. e. l. i. c. o. v. a. d. u. a. t. i. o. n. e. s. e. b. S. p. e. c. i. o. s. 10. 1. 2.

edictum obseruari demandat. Cæterum meminisse cōuenit, qd numeri cycli Iuliani, tunc calendario inscripti, denotant accessionē Lunæ factā fuisse eo die cui obiicitur: nec non & lunā dici primā, eodem die quēadmodum supputatio indicat. Non aut̄ indicat visionē Lunæ: q̄ quicq; prius, quicq; posterius cernit. Hoc cyclo lunari Cæsaris vsi sunt prisci Latini christiani pro paschate celebrādo quousq; ipse cyclus perdurauit. Nā quilibet cyclus lunaris peragit cursum suum annis trecentis quatuor: & rursus indiget reformatione: quoniā Luna in trecentis quatuor annis iuxta cōputationem Alphōsinā anticipat sedē fere vno die in calendario Romano. Vnde cyclus lunaris Cæsaris peruenit vsq; ad annum Dñi. 259. quā institutus fuerat ante Christum annis. 45. Nam prædicti anni collecti sunt. 304. Ab anno aut̄ dñi. 259. ad conciliū Nicenū quod celebratū est anno dñi. 322. fuerunt anni. 63. Hoc tpe & post cōcilium Nicenum pluribus annis antiqui Latini christiani patres, reformarunt aliū aut̄ reuertuntur ad hunc numerū hoc modo. Nā calendis Ianuarii Cæsar annotauerat, aureū numerū. 1. Tertio die. 9. Quarto die. 17. &c. Ipsi aut̄ cōstituerunt numerū cycli lunaris, minorē quolibet cyclo Cæsaris, vnitatem. Vnde à quolibet numero cycli lunaris Cæsaris, vnitatem detraxere, annotantes calendis Ianuarii. 19. qui est vltimus numerus huius cycli. Die vero tertia: vbi est nonenarius, detrahentes vnitatem, scripserunt numerū. 8. Quarto die vbi est numerus. 17. abiecerunt vnitatem: & scripserunt. 16. & sic de reliquis. Sed hic cyclus deficiens erat. Alexandrini vero, alio cyclo lunari rectius tunc utebantur: Nam habebant calendis Ianuarii numerum. 3. Tertio die. 11. Quarto. 19. sicut nos adhuc annotatū habemus in nostris calendariis quibus huc usq; vtimur: à tempore quo Latini secuti sunt Alexandrinos. Et quā hic cyclus Alexandrinus, singulis trecentis quatuor annis non est emendatus: ideo nouilunia hoc tēpore, iam anticiparūt dies quinq;. Vnde cum volumus per eorum cyclum in nostris calendariis annotatum, ea inquirere, vtimur quinq; syllabis pro quinq; diebus: & sic reperimus nouilunia dicētes Luna noua hic. Oportet ergo nos temporibus nostris reformare hunc anticum numerum: quod & fecerunt Paulus Germanus in sua Paulina prima parte libro. 8. capi. 2. & Ioannes Lucidus, post librum emendationis temporum. Nam pro trecentis annis, ab anno Domini. 1500. inde sequentibus annotant in calendario Romano, emendatum aureum numerum quo nouilunia ē directo reperiuntur: & inde plenilunia paschalia reperiri possunt.

Ibi hoc tpe. nota qd el au rco nrm de lab padre? huiusmodi huiusmodi, onci hio mēno vno el altran. dino. tan. hien.
Ibi. 4. die. // quinto. // legto vt probat linea. 22. In vrbis. quin. to die. et fol. 169. pla.
Ibi deficiens. // Imo tam bono sicut ale. xandrius et melior.
Ibi. quarto. 19. // legto quinto. 19. // est enim huius et in linea. 17. de prabato. //
Ibi. pro quinto. // nota qd legto melior. sicut. // enim. ex. huius. Sicut. 9.

CAP. III.

De forma corrigendi æquinoctium uernum pro paschate rite celebrando. Cap. 3.

Vemadmodum supius dictum est Iulius Cæsar, in ipsa institutione sui calèdarii annis ante Christū. 45. reperit æquinoctium uernum esse die. 25. Martii. Sed nūc in annis. 1590. currētibus à sua institutione, videmus id iā anticipasse diebus. 15. & cernimus illud die. 10. Martii. Conuenit aut æquinoctiū uernū semp in Martio sedē habere: qđ obseruandū hīrundines nuntiāt. Circa huius æquinoctii reformationē reperiant varix formu læ: quare tres ponit Ioānes Stœfflerus in suo calendario ppositione. 39. Prima eaz inter alias potissima est & facillima. Secunda difficilis est & gignēs pturbationē magnam: & diffidiū in ecclesia dei per orbem diffusa. Vltima vero absq; magna difficultate seruari posset. Prima nāq; formula (q̄ sapiētiorib; plurimū placet) hæc est: Vt. s. firmetur & figat æquinoctiū uernū, in die. 10. mensis Martii in quo hac nra tempestate cōtingit. Hæc formā secuti sunt patres in cōcilio Niceno: qui reperiētes æquinoctiū Iulii Cæsaris tūc anticipatū ad diem vigesimā primam Martii: ibidē eum annotauerunt: nec aliquā mutationē in eo fecerunt, ne Dei ecclesiā perturba-

petro de aliaco. Synodus constantinensis

¶ Ibi. modus. hic modus erat pessimus q̄ lo ponia todo del todo. y confundir el mundo y lab le tras dñy caly q̄tan to valen al mundo.

¶ Sim est exemplo del año. 40. ante primuz añuz dñy hazen los Hebreos lo mesmo de qđ videre in cyclo Hebreo in vultis annis ante dñy et aliquibus post dñm de est videre in annis habentibus pro aucto numero alexandrinorū. 8. vel. 19. vel. 10. vel. 16. in omnibus annis cycloz. hebreorū correlatiuis: ¶ Y el año presente. de. 1579. fuit pascha hebreorū die. 25. aprilis uisus mensis paschalis in huius non fuit vicinis æquinoctio de patet cyclo fixo æquinoctii non est necessaria omnino

Ibi. non In Sacramento celebrari // Anij me parsecq lo bno y lo 6to tubo sacramento Sino q̄ la pasqua como la empecaron a contar los Indios por San melo in nacies ab ipso exita egypti. y el nascim CAP. III. 203

Romæ celebrat solennis & maximi Iubilei ceteris annis: quod esset memoriale perpetuū: omnibus ēt idiotis cōmune: & sic emittamus futurum defectum, excepta particula sex annorum: quæ in annos. 1800. multiplicata, redderet vnū diem: qui tunc anno. 1800. intermittendus esset: si mūdus tot annis pdurauerit. Tempore autem quo floruit Dantes Florētinus circa annum dñi millesimū trecentisimū, Astrologi eius tēporis tenebāt Solis motū anticipari præcise in annis ceterum vno die: qui à cōputatoribus neglectus est. & ideo ipse Dantes, de ipsa centesima neglecta loquit in poemate suo paradisi cantu. 27. Porro si verū est (vt illi asserunt). s. anticipari uernum æquinoctiū vno die præcise tantum in centū annis: sufficeret, omnino centesimo anno, vnum diem bissextilē ommittere: & inde nulla deordinatio in æquinoctio ipso accideret: sed semp fixum perseveraret: & vltius nequaq; anticiparet sedem. Si enī Iulius Cæsar statūisset in omni centesimo anno dimittendū esse bissextilē: vtiq; nihil: antparum anticipasset æquinoctium uernum. Nam ex quindecim superfluis bissextilis: quindecim diebus iam anticipatum id esse cernimus. Hæc ergo fixio æquinoctii maxime necessaria est: sine qua nationes, moderari non possunt.

¶ At nonnullis placet quidē hæc fixio æquinoctii: sed eis displicet pascha celebretur, iuxta lunæ motū: & cupiunt vt seruato motu Solis, statuāt pascha celebrandū, ita vt includat in spatio vnus hebdomadæ v3 q̄ prima dñica Aprilis semp pascha celebretur. Sed nos ad hoc dicimus qđ & si Papa cū assensu concilii id facere posset: non tū hoc fieri decet. In primis, n. aduerti cōuenit qđ festa fixa sine stata: & mobilia in eo distant, qđ fixa seu stata: nullū in se cōtinent mysteriū aut sacm: sed duntaxat significant rē eo die gestā. Festa aut quæ Lunæ cursum insequunt mobilia nuncupata, vltra rem gestā hūt in se mysteriū & arcanum aliqd: ita qđ vltra rem gestā: gerunt typum seu figurā rei pterite, aut future. Vnde Angu. lib. 2. ad inquisitiones Iannuarii ca. 1. & 2. dicit. Quæris q̄ causa sit, cur anniuersarius dies celebradæ dñicæ passionis: nō ad eundē redeat anni diē, sicut dies qua credit natus. Et post pauca subiūgit. Non eris diē natalem dñi, nō in sacro celebrari: sed tū in memoriā reuocari qđ natus sit: ac per hoc nihil opus erit, nisi reuolutū anni diē, quo ipsa res acta est, festa deuotione significari. Sacramentum est aut, in alia celebratione, cū re gesta, ita rememoratio fit, vt aliqd ēt significari intelligat qđ sancte accipiendū est. Eo itaq; modo, agimus pascha, vt nō id solū in memoriā quod gestū est, reuocemus, id est qđ mortuus est Christus: &

Sanctus Augustinus finis. labitur hic

#

Io. Lucidus CC iii // ni menos co de edadeca la regla q̄ da Ioanes de monte regio vt habetur fol. 204. pla. 1. et fol. 197. plana. 2. Sobte amos q̄ sea el primoz mes lunaz o paschal dñy agnel cuius inituz vicinus fuerit eodem æquinoctio sive pcedat sive sequatur. por qđ esto para la quenta del mes paschal es falso. quod constat ex cyclo Hebreo dñy est videre in año. 40. ante primuz añuz dñy fuit pascha Hebreorū die. 20. martij. et cyclo mo est equinoctiu die. 25. martij constat qđ Hebrei dñuz pascha potecant aliquando celebrare ante ipsam æquinoctiu: ergo In lunatione cuius inituz non erat vicinis æquinoctio uernali.

¶ Ibi. le con to el mundo por mes q̄ Solario // fite combeniente Secm: en cada cosa quenta de fite: ¶ Ibi. de la linea // 26. de sta plana do dice qđ fite fixa seu stata nullum in se continet mysterium. Sed sic dñy suz sancto aug.

¶ Ibi. necessaria: dñy q̄ no es ne/ cesaria sino tan mala y dañosa como mal puede ser. Se por esta fition se an de mo: dñar las lunaz // nes paschales por qđ los Hebreos en cyclo de 800. 247. años no adrian mester aguar dar equinoctio fixo in mndaz in an tuoraz. Su aucto numero cada qđ años por vn ora ni el equinoctio ca da. 106. años por qđ Su cyclo de los hebreos era invariable

CAP. III.

resurrexit: sed et ut cetera que circa ea gesta attestant, ad sacramenti significationem non omittamus: quae sicut dicit Apostolus, Mortuus est pro peccatis nostris: & resurrexit pro iustificatione nostra. Transitus de morte ad vitam, in illa passione domini & resurrectione sacratus est. Hæc ille, Duplex pascha. scilicet Iudæorum & Christianorum, iuxta Lunæ motum celebratum est. Nam in paschate Iudæorum, Luna. 14. primi mensis immolabatur agnus ad vespertinam in figuram veri agni Christi de quo Apostolus ait. Pascha nostrum immolatus est Christus: qui tertia die dominica resurrexit a mortuis, pro iustificatione nostra. Ut igitur figuratum, figuræ suæ conveniat: statuit ecclesia ut pascha novi testamenti celebretur iuxta Lunæ motum die dominica post lunam. 14. primi mensis verni temporis. Quod ergo tanto tempore in figura veteris testamenti, servatum est. scilicet ab exitu Israel de Aegypto ad Christi passionem & eius resurrectionem: & in figurato novi testamenti, ab ipsius resurrectione ad hæc tempora servatum est, non convenit immutari. Quod si fieret, deperiret in ecclesiastico sacramento tantum servatum: in utraque lege. scilicet veteri, annis mille quingentis & amplius, ab exitu de Aegypto usque ad Christi passionem: & in lege nova a Christi resurrectione ad hanc ætatem, annis mille quingentis & paulo ulterius. Ita ut colligantur anni plusquam tria millia: quibus observatum est semper pascha iuxta Lunæ motum, verum tempore. Si etiã hoc tempus celebrandi pascha mutaretur: utique præberet ansam populo christiano, ut sequeretur Montanum Hereticum, cuius sectatores heretici cathaphrigæ vocantur: de quibus multa scribit Eusebius in ecclesiastica historia lib. 5. a cap. 14. ad cap. 19. Hi enim heretici, erroribus suis, alium errorem addentes, sacrum pascha, non secundum Lunarem cursum: sed solare tantum observandum nequiter dogmatizabant. Ut enim Sozomenus libro. 9. tripartite historiae cap. 38. scriptum reliquit: Montani inquit, quos phrigas nominant, peregrinam quandam adinventionem introducunt, secundum eum pascha celebrant. Culpant enim eos, qui cursum Lunæ requirunt. Et dicunt, solares tantummodo cyclos sequendos: & menses quidem singulos esse dierum triginta definiunt. Et infra. Octavo calendis Aprilis semper celebrant pascha: si contingit concurrere resurrectionis id est dominicam diem. Alioquin dominica superveniente. Hæc ille. Ad vitandam hunc errorem, celebrandum est pascha iuxta Lunæ motum: ut semper servatum est ab ecclesia Dei. Nunc autem ad institutum nostrum redeundum est: a quo parumper digressi sumus: ut satisfaciamus mouentibus prædictam quaestionculam: quam pluribus peritis in mentem venisse novimus.

Ibi. Annis. 1500. no yera endegre qd poz q am mundu om te dñz sunt. 3952. et exitus ab egypto fuit ano mundi di. 2959. exitus ab egypto fuit ano. 1999. ante dominum. Dico. 1499. qui dicit q fueron mas que n d. por que quon fa panes maria. 3960. anos ab ad am usq ad dñm.

Ibi. que deservit iudeis / poca necesidad tienen ni fueron los jeros de este serbicio por lo bastaba a ellos en el ciclo. fizeo de sub. 297. imob. Ibi. dñs instituit / no nolo corda q pagada fueron de este fecha mención de signo arietis ni tal qy nital. lo mensez q el ciclo hebreo es. no ay an mensez. Saber astrologia. CAP. III. los jeros para 204. contra sub. anos De modo reperiendi pascha per cyclum lunarem, circa equinoctium vernum. Cap. 4.

Osito igitur æquinoctio verno, & firmiter in sede præfixo, sexto idus Martii, hoc est decima ipsius die, facile cognoscitur: quæ sit lunatio primi mensis verni temporis: quæ deservit Iudæis & Christianis ad reperiendum utrorumque pascha. Hebræis quidem Deus instituit principium anni, a prima Luna pro prioriori Soli ingrediendi Arietem in æquinoctio verno. Licet autem anni exordium quantum ad Solis motum sit, mox ut ipse Sol ingrediatur caput arietis in æquinoctio verno: tamen initium primi mensis apud Hebræos raro concurret cum Sole ingrediente caput arietis: & sæpe initium eius est vel ante, vel post ingressum Solis in arietem: & hoc propter mutabilitatem cursus Lunæ, quæ raro convenit cum Sole in æquinoctio. Nam secundum Astrologos (ut dicit Ioannes de monte Regio, iuxta finem sui calendarii) primus mensis lunaris, quæ est anni principium, quo ad lunæ motum, dicitur illius cuius initium, aut medium est in ipso verno æquinoctio: vel initium vicius eiusdem æquinoctio sine præcedat sine sequat. Potest et alio modo iuxta Hebræorum computationem, hic mensis lunaris & paschalis inuestigari ab oppositione luminarium, atque in idem vergit (quæ supputatione recte sequitur Caietanus Exo. 12.) Illa namque lunatio, cuius oppositio ad Solem prima est, vix existere Luna in libra, & Sole in ariete in eodem gradu e diametro, dicitur primus mensis apud Hebræos. Dico autem primam oppositionem quæ si concideret esse duas oppositiones, alteram in principio arietis, alteram in fine ipsius, prima tamen oppositio sumenda est. Et illius primæ oppositionis præcedens coniunctio Lunæ cum Sole, initium est primi mensis: et si ipsa coniunctio præcedat æquinoctium: vel sequatur, dummodo illius lunationis prima oppositio sit Sole existere in ariete. Oppositio autem Lunæ ad Solem existentem in ariete, constituit paschalem festam Iudæorum: quæ Luna. 14. ad vespertinam comedunt agnum paschalem: & Luna. 15. est paschalis eorum solenitas. Nam dicitur Levit. 23. Mense primo. 14. die mensis, ad vespertinam pascha domini est: & 15. die mensis huius, solenitas azimorum domini est. Christus autem iuxta finem vite sue, comedit agnum Luna. 14. ad vespertinam feria. 5. Sequenti vero die, Luna. 15. feria. 6. in cruce passus est: & die dominica post sabbatum, resurrexit a mortuis. Et ideo in ecclesia Romana, pascha novi testamenti in die dominica servari mandatum est, ex Pii papæ statuto, ut habet de consecratione dist. 3. cap. Nolle. Quod statutum, confirmatum est, per Victorem Pontificem Romanum, ut habet de consecratione dist. 3. cap. celebratæ. Nam ipse dicitur al mundo y a sus gentes en quanto al mes CC iiii paschal. Soria mpa. refier. lo no mda nada. lo sequiz al ciclo hebreo haziendo los hebræos dñs alguna de resurrecion en el domingo siguiente post pascha Hebræorum. Hoc est post diez. 15. mensis in jero.

Ibi. deus instituit / esto es fal. So. q del Signo // Arietis jam ab hablo la scriptura Sagrada. exodi. 12. vel alibi. Ibi. bt dicit q. ho. ipso legitur supra. fol. 197. plana. 2. nota nada. lo q qui dice Joanes de monte regio por q la verdad de esto contiene el ciclo hebreo. y lo de mas es andar a tienta Hebræos. nando como en el negro q lo mo chachid su gen. a gallina pica. beale lo q es de en la fola. 203. pla. 1. por lo qual en brebe digo q Joanes maria en este dñs factio ni dice bien ni aconseja bueno es no mda nada. por no confun

Sabid. Sozomenus

Victor scribens Theophilo Caesariensi ep̄o dicit. Celebritatem sancti paschae, die dn̄ica agi debere, vt praedecessores n̄ri iam statuerunt; & nos illud eadem die solēniter celebrare mandamus: quia nō decet vt mēbra a capite discrepēt, aut aliter gerāt. A quattadecima vero luna primi mēsis vsq; ad vigesimā primam eiūsdē mensis eadem celebret̄ festiuitas. Hec ille. In cōcilio et Niceno statatū est, vt pascha dn̄i celebret̄ prima dn̄ica post lunā. 14. primi mēsis. Idem confirmatū est in pluribus aliis conciliis, v3 Alexandrino, Antiocheno, Hierosolymitano, & cæteris. Ad reperiendū ergo pascha n̄ro tpe: necesse est vt vramur cyclo lunari reformato ætate n̄ra pro annis trecentis p̄ anticipationē quinq; dieꝝ. Quod vt sup̄ius diximus in calce secūdi capit̄is, factū est ab ep̄o Forosempron̄. dn̄o Paulo in sua Paulina libr. 8. ca. 2. vbi ab eo describit̄ calendarium Romanū: in quo oēs numeri cycli decēnouēnalis anteriorati sunt ad diē quintū, a loco quē prius obtinuerūt. Idem factū est a Ioāne Lucido post librū emendationis tempore. Nā pro trecentis annis, ab anno dn̄i. 1500. ipse annotauit in calēdario Romano emēdatum aureū numerum: quo nouilunia e' directo reperiri. Reperta igit̄ Lunę cum Sole cōiunctiōe, iuxta mediū motum: per dictū cyclum lunarem, repiri pōt, oppositionis luminarium tēpus, vt docet idē Paulus in prima parte suæ Paulinę libro. 1. ca. 2. dicens. Si luminariū oppositionem mediā inuestigare volueris facile eā cōperies, inuenta prius cōiunctiōe media. Ad quā si addideris dies. 14. horas. 18. minuta. 22. secūda. 2. in promptu erit media luminariū oppositio: quā quintadecimam lunam vocant. Pro rudioribus aut̄ qui cōputare nesciunt, ne in errorē incidant: idē Paulus in prima parte suæ Paulinæ lib. 1. 2. digerit dies paschales: & iuxta vsū eccl̄iæ: & iuxta decreta Patrū in tabula p̄lixā & vtili, ab anno dn̄i. 1500. vsq; ad annū dn̄i ter millesimum. Aliā breuiorē tabulam cōscripsit. Ioānes Stœfflerus in suo calēdario propositione. 39. sub literis F f. Seruatis igit̄ oibus prædictis documentis, paruus defectus in paschali celebratione in futurū pueniet: sed nullus penitus defectus accideret, si oppositiones luminariū cōputarent non s̄m mediū motū: sed iuxta verū cursum, vt placet Ioanni Stœfflero: quia tunc rectius pascha celebraret̄. Quod cōcedimus esse verū. Sed cum iā annis plusq; tribus millibus, mediū motus obseruati sint: multis, nō videtur introducēdam esse talem nouitatē in ecclesia Dei: & maxime hoc tpe: quū ecclesia se extendit vsq; ad antipodes. Et si hoc inchoaretur: apud paucos vtiq; seruaret̄, & nō apud oēs: & sic sequerēt̄ dissidium in ecclesia dei. Quod vtiq; vitandū est.

iuxta illud Apostoli. 1. Cor. 1. Id ipsum dicatis oēs, & non sint in vobis schismata. Sitis autē perfecti, in eodem sensu & in eadē scientia. Si tū hoc iudicatum fuerit in concilio, cū pace oīum posse fieri, id plurimum commendamus. De hoc vide in calendario Ioannis Stœffleri propositione. 39. sub literis. V. & sequentibus.

Ad præmissam primam formulam practice declarandam sequuntur tabule cum duplici cyclo lunari. Cap. 5.

Cycli lunares paschales, aliter annotati sunt, a Latinis & Romanis antiquis: & aliter a Græcis & Alexandrinis paschalis tribus, postq̄ defecerat cyclus, quē Cæsar suo inscripserat in calendario: ex quoꝝ varietate, olim inter ipsos, oræ sunt disputationes atq; disseſiones. In paschalē vero cyclum Alexandrinorū, Romani vix tandē post innumeras disceptationes, & digladiationes cū Græcis & Alexandrinis de paschalis celebratione habitas cōsensere. Quo circa vt ait Ioānes Stœffler. in calēdario suo, propositione. 34. sub litera. Z. Dionysius abbas Romanus, cognomēto: exiguus, Latina & Græca lingua peritus, anno gratiæ. 526. vel circiter: ex calēdario Alexandrino, numeros cycli decēnouēnalis extraxit, & Romano calēdario inscripsit: quos vniuersalis ecclesia pro paschalis celebratione in hodiernum vsq; diē obseruat. Et sunt hi numeri: quos aureos nuncupāt, hac nostra tempestate passim calēdarius Romanus inscripti: vt videre facile est in libris horarū canonicarum & libris quos missales nominant. Inuexit autē Dionysius hos numeros in Romanū calēdariū, nōnulla facta mutatione, quā diuersa annorum Romanorum & Alexandrinorū initia, ita fieri exposcebat. Hi autē numeri in calēdario inscripti indicāt diē mediocritum coniunctionū luminarium: non quidē hac n̄ra tempestate, sed tēpore Niceni Synodi: quū Alexandrino calēdario inseru fueret: & postea a Dionysio, calēdario Romano illati. Nos autē in sequēti tabula, solū in quatuor primis mēſibus, duplicem cyclum annotauimus: A sinistris quē Alexandrinorū veterē, quō hucusq; vsi sumus ex Alexandrinis. A dextris vero antieum n̄m̄erū innouatum, temporibus nostris ab anno domini. 1500. vsq; ad annū dn̄i. 1800. videlicet p̄ annis trecentis: post quos iterū innouandus erit. Postea conscripsimus duas tabulas festorū mobilium. Vnam veterem, quā hucusq; seruauit ecclesia. Alteram nouam iuxta reformatum cyclum lunarem, nobis deservientem ad inueniendum pascha: & reliqua festa mobilia: si contigerit hanc formam in concilio recipi.

Ibr. Abtq; a grecis et alexandrinis... Soli in quatuor primis mēſibus... de nomine non de... de aureo numero... de alexandrinis... de antieo numero... de alexandrinis... de antieo numero... de alexandrinis... de antieo numero...

CAP. V.

Quatuor menses Romanicum cyclo lunari veteri
a sinistris & nouo a dextris.

Cycl ⁹ vetus	Nume ri dierū	Literæ feriales	Cyclus nouus	Cycl ⁹ vetus	Nume ri dierū	Literæ feriales	Cycl ⁹ nou ⁹
	Ianuarius				Februarius		
3	1	A	19		1	d	8
	2	b	8	11	2	e	16
11	3	c		19	3	f	5
	4	d	16	8	4	g	
19	5	e	5		5	A	13
8	6	f		16	6	b	
	7	g	13	5	7	c	2
16	8	A	2		8	d	10
5	9	b		13	9	e	
	10	c	10	2	10	f	18
13	11	d	18		11	g	7
2	12	e		10	12	A	
	13	f	7		13	b	15
10	14	g		18	14	c	4
	15	A	15	7	15	d	
18	16	b	4		16	e	12
7	17	c		15	17	f	
	18	d	12	4	18	g	1
15	19	e	1		19	A	9
4	20	f		12	20	b	
	21	g	9		21	c	17
12	22	A	17	1	22	d	6
1	23	b		9	23	e	
	24	c	6		24	f	14
9	25	d		17	25	g	3
	26	e	14	6	26	A	
17	27	f	3		27	b	11
6	28	g		14	28	c	
	29	A	11				
14	30	b					
3	31	c	19				

CAP. V.

Cycl ⁹ vetus	Nume ri dieꝝ	Literæ feriales	Cyclus nouus	Cycl ⁹ vetus	Nume ri dierū	Literæ feriales	Cyclus nouus
	Martius				Aprilis		
3	1	d	19		1	g	8
	2	e	8	11	2	A	16
11	3	f			3	b	5
	4	g	16	19	4	c	
19	5	A	5	8	5	d	13
8	6	b		16	6	e	
	7	c	13	5	7	f	2
16	8	d	2		8	g	10
5	9	e		13	9	A	
	10	f	10	2	10	b	18
13	11	g	18		11	c	7
2	12	A		10	12	d	
	13	b	7		13	e	15
10	14	c		18	14	f	4
	15	d	15	7	15	g	
18	16	e	4		16	A	12
7	17	f		15	17	b	
	18	g	12	4	18	c	1
15	19	A	1		19	d	9
4	20	b		12	20	e	
	21	c	9	1	21	f	17
12	22	d	17		22	g	6
1	23	e		9	23	A	
	24	f	6		24	b	14
9	25	g		17	25	c	3
	26	A	14	6	26	d	
17	27	b	3		27	e	11
6	28	c		14	28	f	
	29	d	11	3	29	g	19
14	30	e	19		30	A	8
3	31	f					

Tabula festorum mobilium in usu iam diu habita per ecclesiam.

Anrens numerus	Litera feria.	Septua gesima	Cinis	Pascha	Ascensio	Penteco- stes
16	d	18 Ianuarii	4 Februarii	22 Martii	30 Aprilis	10 Maii
5	e	19	5	23	1 Maii	11
13	f	20	6	24	2	12
2	g	21	7	25	3	13
	A	22	8	26	4	14
10	b	23	9	27	5	15
	c	24	10	28	6	16
18	d	25	11	29	7	17
7	e	26	12	30	8	18
	f	27	13	31	9	19
15	g	28	14	1 Aprilis	10	20
4	A	29	15	2	11	21
	b	30	16	3	12	22
12	c	31	17	4	13	23
1	d	1 Febr.	18	5	14	24
	e	2	19	6	15	25
9	f	3	20	7	16	26
	g	4	21	8	17	27
17	A	5	22	9	18	28
6	b	6	23	10	19	29
	c	7	24	11	20	30
14	d	8	25	12	21	31
3	e	9	26	13	22	1 Iunii
	f	10	27	14	23	2
11	g	11	28	15	24	3
	A	12	1 Mar.	16	25	4
19	b	13	2	17	26	5
8	c	14	3	18	27	6
	d	15	4	19	28	7
	e	16	5	20	29	8
	f	17	6	21	30	9
	g	18	7	22	31	10
	A	19	8	23	1 Iunii	11
	b	20	9	24	2	12
	c	21	10	25	3	13
	d	22				

Handwritten notes at the bottom of the page, including the date '1722' and some illegible text.

Tabula festorum mobilium iuxta reformatum cyclum lunarem.

Anrens numerus	Litera feria.	Septua gesima	Cinis	Pascha	Ascensio	Penteco- stes
14	g	7 Ianuarii	24 Ianuarii	11 Martii	19 Aprilis	29 Aprilis
3	A	8	25	12	20	30
	b	9	26	13	21	1 Maii
11	c	10	27	14	22	2
19	d	11	28	15	23	3
	e	12	29	16	24	4
8	f	13	30	17	25	5
	g	14	31	18	26	6
16	A	15	1 Febr.	19	27	7
5	b	16	2	20	28	8
	c	17	3	21	29	9
13	d	18	4	22	30	10
2	e	19	5	23	1 Maii	11
	f	20	6	24	2	12
10	g	21	7	25	3	13
18	A	22	8	26	4	14
	b	23	9	27	5	15
7	c	24	10	28	6	16
	d	25	11	29	7	17
15	e	26	12	30	8	18
4	f	27	13	31	9	19
	g	28	14	1 Aprilis	10	20
12	A	29	15	2	11	21
1	b	30	16	3	12	22
	c	31	17	4	13	23
9	d	1 Febr.	18	5	14	24
17	e	2	19	6	15	25
	f	3	20	7	16	26
6	g	4	21	8	17	27
	A	5	22	9	18	28
	b	6	23	10	19	29
	c	7	24	11	20	30
	d	8	25	12	21	31
	e	9	26	13	22	1 Iunii
	f	10	27	14	23	2

Ambæ tabulæ prædictæ festorum mobilium: eodem ordine deseruiunt ad reperiendum pascha, & cetera mobilia festa. Inquire igitur aureum numerum anni propositi in primo ordine a sinistris in dexteram: sub quo in sequenti ordine videlicet literarum dominicalium: accipe ipsam literam dominicalem anni tui proximo occurrentem: quæ erit index omnium per hanc tabulam promissorum. Quod si aliquando litera dominicalis, e directo aurei numeri appareat, ea non erit conueniens nuntia festorum mobilium. In hoc tamen hæc duæ tabulæ differunt: quod prior nunc reddita est fallax: posterior verax erit, annis trecentis si recipiatur in concilio iuxta præfatam primam formulam. Sic etiam perspicies discrimen inter pascha patrum Niceni concilii: & inter hoc per nos reformatum. Olim autem patres annotauerant primum pascha die. 22. Martii: & vltimum pascha, die. 25. Aprilis. In hac autem reformatione, primum pascha erit die. 11. Martii: & vltimum pascha die. 14. Aprilis. Et ideo, apud patres, erat initium septuagesimæ die. 18. Ianuarii. Sed apud hanc reformationem, erit exordium septuagesimæ, die. 7. eiusdem mensis Ianuarii, die immediate sequenti festum epiphaniæ domini. Hinc formulæ celebrandi pascha tanquam faciliori vt dictum est, plurimum fauet Paulus Germanus in sua Paulina: & Ioannes Stœsslerus in suo calendario propositione. 39. sub literis E, F, G. Sed pro hac formula seruanda utiq; reformandum officium diuinum esset quadoq; scilicet cum septuagesimâ occurreret infra octauas epiphaniæ: tunc enim omittendū esset alleluia: sicut ornittitur in festo annuntiationis dominicæ, cum occurrit celebrari quadragesimali tempore. Nunquā tamen occurreret septuagesimâ in die epiphaniæ neq; prius, si figuratur æquinoctium die. 10. Martii. Et si obiciatur quod interuallum a natali Christi, vsq; ad dominicā in quinquagesima supputatum, vsq; adeo abbreviaretur, quod haud quāquam esset capax trium dierum dominicarum inter octauam epiphaniæ & septuagesimam occurrentium: neq; epistolæ Apostoli pauli possent legi sicut institutum est a patribus. Item tempus ab octaua pentecostes ad aduentum domini, non nunquam esset longissimum continens ferè. 30. dominicas quarum non sunt nisi. 24. officia dominicalia: ad hæc responderi potest, interualli abbreviationem, non esse dissentaneā: quia seruata sede vetusta æquinoctii, interualla non semper paria esse consueuerunt: & tamē ecclesia non inde grauatur. Et quod obicitur de officiis trium dominicarum & epistolæ Pauli quod non possent legi, nihil concludit, quia sæpius hoc transactis annis contigit: & tū tunc non fuit tanquā incon-

ueniens reputatum. Nam quoties pascha peragitur die. 22. 23. vel 24. Martii: nihil potest præcipue diebus dominicis, de duobus officiis, scilicet Omnis terra, & Adorate: & de epistolæ Pauli legi siue cātari, eo quod nulla dominica intercedat intra octauam epiphaniæ & septuagesimā: quibus legi debent epistolæ Pauli, & hæc duo memorata officia peragi. Si igitur hoc non fuit reputatum inconueniens, tempore præterito: nec etiam tempore futuro. Et sic sufficit quod aliqui legantur. Vel transferri possunt ad interuallum quod est inter octauam pentecostes & aduentum dñi: quod per hanc calendarii emendationem crescit ad dies. 11. Et sic id quod deficit in vno interuallo, supplebitur in altero. Quare his rebus ecclesia, facillime, mederi potest. Hæc ergo formula cæteris præstatio est. Nam & eidem formulæ accidit comoditas. Nam tempus quadragesimalis abstinentiæ, caderet in dies breuiores & magis temperatos: quibus ieiunantes facilius a cibis abstinere possent: quibus diebus calidis & ipso verno tempore iam adulto, essent etiam hi dies propinquiores primo Christi ieiunio, quod nobis in exemplum proponitur.

De secunda forma corrigendi æquinoctium. Cap. 6.

Nam satis abunde scripsimus de prima formula corrigendi vernum æquinoctium, figendo illud in decimo die Martii: nunc vero dicendum est de alia forma per omissionem aliquot dierum alicuius mensis: & reductionem ad tempus Niceni concilii: quæ plures habet species, ex quibus duntaxat duas proferemus in medium. Prima quidem quæ est in ordine: secunda, sic habet, videlicet si ecclesia ex vno mense tot dies demeret: quot excreuerūt ex nimia diei bissextilis intercalatione, puta cum nostra tempestate, æquinoctium decimi diei Martii, retrocessit a vetusto patrum æquinoctio, vnde decim integris diebus: si ex mense quopiam alicuius anni subtraherentur vnde decim dies, rediret æquinoctium decimi diei Martii, in diem vigesimum primum eiusdem, vbi tempore Niceni concilii repertū fuerat. Iste modulus fuit ferme Nicolai Cusani Cardinalis. Et Hermāni Zoestii in concilio Basiliensi. Dixi autē ferme, quia non integre reparabāt, quæ corrigenda erant. Nam cum vnde decim dies subtrahendi forent: septem tantum ipsi demere volebant, ne cogerentur mutare literam dñicalem: ideo tollebant integrā hebdomadā. Sed non plene satisfaciebāt ad hoc vt reducerent æquinoctium ad diem, 21. Martii, vt patres in Niceno concilio adnota-

*Nicolaus Cusanus
cardinalis.*

De Nicolao Cusano //
 hic et folio 196.
 pla. 2. et folio //
 197. pla. 1. et in
 Stofflerio mo //
 folio 80. pla. 1. hoc
 est propo. 39. in
 littera. H.

//
 p quoniam omni //
 legito.

In. vt dicit //
 lo dice Stofflerio //
 mo. folio. 80. pla.
 2. hoc est propo. 39.
 littera. I.

runt. Nicolaus Cusanus in opusculo suo reparationis calendarii, prius lucidis oculis dicit. Si plena & perfecta reformatio calendarii fieri debet, nihil melius inueniri potest, quam reducere calendarium usque ad eum statum quod regulæ antiquorum in sacris conciliis tradite, redeant ad veritatem, quanto lenius & facilius & verius hoc fieri poterit. Sed mox caligantibus oculis, inconsulte dicit. Et non est forte cogitabilis, facilius, & melior modus quam quod ommissa una septimana: aureus numerus in cyclum lunarem commutetur. Si enim hoc fecerimus, reductum est calendarium nostrum ad veritatem regulæ antiquarum & constitutionum sacræ Nicenæ Synodi, quo ad paschale festiuitatem & cætera omnia festa mobilia & immobilia. Sed in fine ipsius opusculi, sic scribit. Nicolaus Cusani tractatus, de reparatione calendarii: & recitatus Basileæ in concilio, collectus est anno dñi. 1436. Sed nihil tunc ibi per Synodum actum est, patres enim illi, potius calendarium euerterent quam reformassent, si consilium eius secuti fuissent. Si quis et vellet reformare calendarium, remouendo ab vno mense undecim dies, iuste argui posset. Primo quidem, quoniam omnia subita & improvisa rerum mutatio, non sine quodam tumultu & conflictu contingit. Sic autem in proposito accideret, si ita aperte, & subito, tot dies de vno mense tollerentur & annus mutilaretur, tumultus, clamor & perturbatio in multitudine populi facile suboriri posset. Secundo iuste reprehendantur qui subito nouitates inducunt cap. Quis nesciat? dist. 11. eo quod nouitates plerumque discordiam parunt. Sed quod peius discordia? que validissima regna exterminat! Tertio huiusmodi anni tam subita diminutio & mutilatio scandalizaret populum præsertim simplicem: quod vitandum est. Accedit quod huiusmodi manifesta mensis & anni diminutio malignantibus & clerum plurimum odientibus, detrahendi formentum præberet. Præterea complura alia, quæ obici possent inconuenientia: quæ mercatoribus, negociatoribus: & aliis in solutendis debitis, censibus ac redditibus oriri possent. Quo circa (vt dicit Ioannes Stofflerus) hanc formam (saluo semper meliori iudicio) non approbo. Aliqua multis hæc forma plurimum displicet.

De tertia formula corrigendi æquinoctium. Cap. 7.

Secunda vero species huius secundæ formæ, quæ est in ordine tertia, posset esse hoc modo, vt paulatim & clam reduceretur æquinoctium, ad pristinum suum locum hoc est ad Martii diem vigesimam primam per successiuam vnde

cim dierum subtractione hoc pacto, si tot dies bissextiles ommitterentur, quot dies excreuerunt v3 undecim: & hoc quidem fieret in 40. annis solaribus, sine intercalatione peractis, ita tamen quod primus annus in ceptionis huius rei, qui iuxta sedem deberet esse bissextilis, pro communi computaretur. Hæc formula pluribus videtur habere magnam congruentiam. Nam cum dies paulatim, & quasi furim subtraherentur: non oriretur tumultus, perturbatio & scandalum in Christi fidelibus. Nam dies bissextilis, alias est aduentitius, & innaturalis calendario: imo plures de vulgo diem bissextilem ignorant, aut minus aduertunt. Deinde per hanc, non tantum pascha emendaretur: sed & natalis Christi, & alia festa ad tempus verum redirent. Consuleretur etiam priscis patribus, quo ad æquinoctium in vetustam suam sedem regressum: & eorum ferme normis ab eis olim institutis: & reductionem ad cyclum lunarem ab eis annotatum: & si non omni tempore, aliquanto tamen duraturis videlicet annis, 304. Nulla quoque fieret internalli nimia abbreviatio: neque alleluia infra octauam epiphaniæ subtractio: neque orationum innovatio: neque temporis nuptiarum destructio. Hanc formam olim secutus fuerat Augustus: vt scribit Macrobius in Saturnalibus. Nam postquam Iulius Cæsar statuerat suum calendarium: sacerdotes, post eadem eius vitium commiserunt, non recte diem intercalarem statuto tempore seruantes. Cum enim præceptum eis fuisset, anno. 4. vt intercalaret diem vnum, & oporteret cõfecto anno id obseruari, antequam quintus auspicaretur: illi incipiente quarto intercalarunt non desinente: sic per annos sex & triginta, cum nonne dies tantum sufficerent, duodecim sunt intercalati: Quod deprehensum Augustus reformauit: iussitque duodecim annos, sine intercalatione decurrere: vt tres illi dies, qui ultra nonne necessarios, temere fuerant intercalati, hoc modo possent repensari. Hanc formam commendat Ioannes Stofflerus in calendario suo, propositione. 39. Sed eam formam nonnulli impugnant, primo quia patribus Synodi Basiliensis, hæc via displicuit, eo quod ecclesia tot annis in errore maneret. Secundo hi. 40. anni, omnes & singuli fierent communes, quibus decursis, bissextus ex assuetudine amplius non obseruaretur. Tertio hæc via destruit seriem annorum bissextilium hactenus custoditam: & inuentionem ac mutationem literæ dñicalis per cyclum vsu habitum. Quarto difficultatem non parvam inducit tabulis astrologicis. Quinto superuacanea, & sine necessitate est horum undecim dierum assumptio, vt reducatur æquinoctium, ad vigesimum primum diem Martii, in quo priscis illis temporibus a sanctis patribus fuit collocatum, quoniam paschalis canon per eos fuit institutum. Nullum

est. and. de. 1582. quæ. el. papa. quæ. 10. dia. del. 1. me. de. otubre. y. no. 21. quæ. tardo. 21. v. s. s. s. s. en. 10. 40. años. que. aqu. dice.

Idr. pascha seht equinoctium / esto pascha non est falsa / etc. Idr. obsecra dum quoniam tempore dicitur pascha dno deo tuo / etc. Idr. obsecra dum quoniam tempore dicitur pascha dno deo tuo / etc.

enim dies ille, mysterium paschalis solennitatis in se habuit, nisi ratione æquinoctii tunc in eo contingentis. Igitur remoto ab eo æquinoctio per Solis cursum, cessat in eo mysterium paschæ: quia pascha sequitur æquinoctium: & debet mutari per æquinoctii mutationem, & non e converso: dicente scriptura. Observa verni primum temporis, ut facias pascha domino Deo tuo. Sed principium Veris hac tempestate, contingit decima die Martii: & non vigesima prima eiusdem. Ergo pascha celebrari recte poterit in hoc temporis intervallo: quod inter diem decimum & vigesimum primum Martii intercipitur, concurrente in eo luna. I. 4. Frustra ergo & sine necessitate sensum reducitur æquinoctium ad diem, z i. Martii. Solutiones autem harum objectionum per Stoefflerum hæc sunt. Ad primum dicitur qd ecclesia per hos. 40. annos, nulli penitus errori subderet. Nam per hos annos, pascha celebraretur, iuxta canonem sanctorum patrum & generalium conciliorum scilicet a Luna. i. 4. primi mensis, vsq; ad vigesimam primam eiusdem: & decursis. 40. annis, figeretur æquinoctium decimi diei Martii, in vigesimo primo die eiusdem: & in eo quo sempiterno duraret. Secundum non vrger. Concedimus enim qd hi. 40. anni fierent communes: sed ex hoc nulla suboriretur consuetudo de anno bissextili postea non observando: quia post hos annos, supputaretur tabula in mille annos aut plures expansa, in qua anni bissextilis inferrentur cum annotatione literæ. B. & post singulos annos communes & bissextilis inscriberetur, aureus numerus, litera dominicalis, tempus æquinoctii verni, oppositio paschalis, atq; dies & mensis celebrationis paschæ. Ad tertium dicitur concedendo qd ad tempus destruit seriem annorum bissextilium: sed correctione completa, reverteretur: Nec literæ Dominicalis mutatio officeret, cum alias singulis annis eius fiat mutatio: & in anno bissextili, duæ sunt mutationes: & in omissione bissextili per hos. 40. annos fieret quod annis dütaxat unica literæ Dominicalis mutatio: Quibus decursis in bissextili, duæ mutationes, fierent, prout hactenus servatum est, dempto anno bissextili: Qui quandoq; propter æquinoctii fixationem, redderetur communis, per diei intercalaris omissionem videlicet iuxta Albategni computationem in omni anno centesimo, Iubilei Romani, ut nos superius diximus. Ad quartum responsio in promptu est, cum per vnum canonem toti difficultati occurri possit. Ad quintum responderi potest qd argumentum a necessitate sillogizans parum concludit, necessitas enim legi non subiacet: & quod non est licitum in lege, necessitas facit licitum. In nostro autem proposito, non argumentamur

sensum forte est legendus

a necessitate, sed ab utilitate, comoditate, congruentia, aut habilitate. Bonum & utile esset æquinoctium vernum reducere in vigesimum primum diem Martii: quo fuit tempore priscorum patrum & Nicei concilii. Sic ergo concludimus de æquinoctii & cycli lunaris correctione pro paschate qd ecclesia ex tribus formulis præexpositis, eligat aut primam formulam: aut tertiam: media relicta: Vtram ex his duabus elegerit: & æquinoctium fixerit, omni centesimo anno per omissionem vnius bissextili: Nec non omnibus transactis trecentis quatuor annis, cyclum lunarem reformauerit, utiq; gaudebit de calendario Romano optime emendato: eritq; tuta perpetuis temporibus, ne ei ob æquinoctium & cyclum lunarem, error quispiam obueniat.

FINIS.

Series literarum.

* A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z AA BB CC

Omnes sunt quaterniones, præter CC quinternio.

Venetiis in officina Luceantonii Iunte Anno M. D. XLV. Mense Decembri.

Idr. gaudebit. Hydruputa que mal con sefo - tor. ma - loto a todo el mundo. y mi

con sefo Sciziano miderz nada. So pena de hundir el mundo quien lo mudare. y en quien to ala pasqua no me perscuba mal Sciziano mis ciclos flectibos haziendo pasqua de ille.

Surrietion en El domjn. Jo Surjente fiab lo 64. 15. de. n. f. del cydo // Hebruo: qd lo 6. debruo d' no curzaban de equmno

Etia tan por El cabo Syno qd temam En cydo. f. por do buscaban. B. en. Sub meff. h. n. or. Sin.

andaz. de. cuen. en. oim. anod. antec. p. m. d. c. m. no.

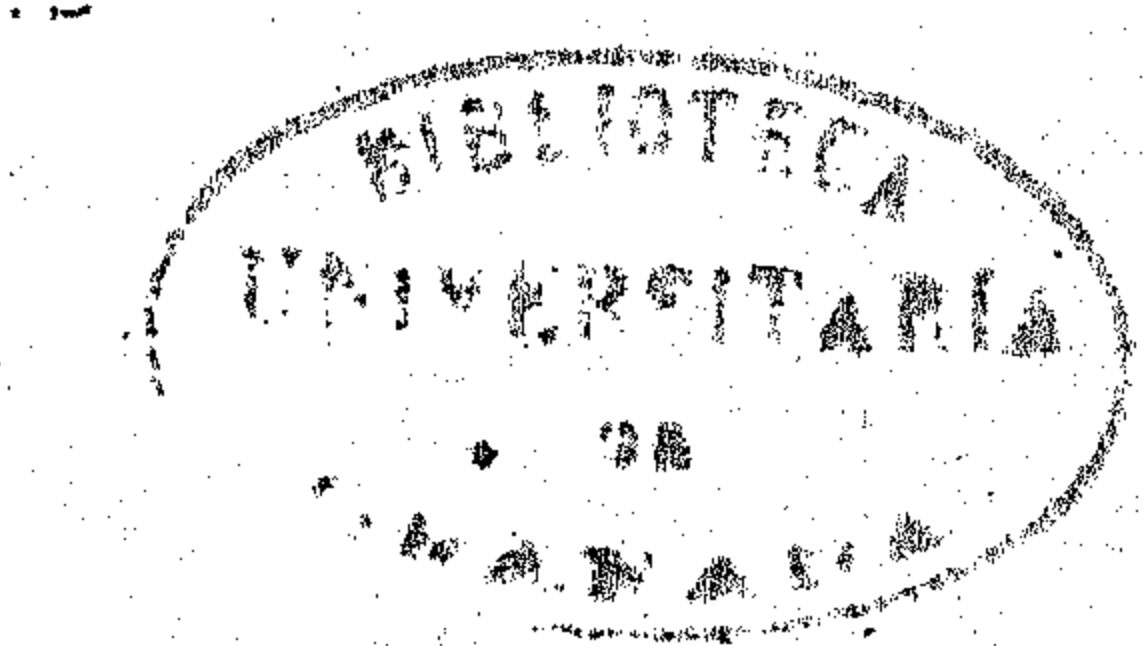
duo. y. de. m. en. m. an. fic. op. m. do. sub. lunacione. por. bnd. q. q. d. q. d. to. d.

En cydo fijo de Sub. 297. om. de. lo. Sel. u. lo. p. d. v. y. b. f. e. f. t. o.

agora en paz. q. d. p. q. p. q. m. ab. Scizian. m. en. f. r. m. d. f. p. d. e. S. o. m. a. u. d. m. c. o. m. o.

q. en. f. r. a. f. u. a. l. d. a. d. de. 10. m. a. u. a. d. m. c. o. m. o. es. f. t. o. p. h. l. e. r. i. n. o. r. i. o. d. i. c. i. o. n. e. q. u. e. e. n. ell. e. t. e. n. f. r. a. I. m. m. b. r. i. d. o. // y. p. p. q. n. l. a. p. e. y. d. e. l. e. n. e. f. r. e. d. y. a. q. u. e. f. t. o. e. y. m. a. r. t. i. o. 30. de. m. a. r. t. i. o. de. 1574. om. de. p. f. de. q. u. o. b. i. d. e. q. u. e. s. c. r. i. p. s. e. S. u. p. f. a. l. s. o. - 201. p. s. o. n. a. - 2. - do. c. u. o. a. a. b. e. r. t. o.

pag. 10 en mi favor.

De la pla. i. de la foja. 50. remitti aqui para poner como las 490. años de un. 70. ebdomadag de daniei. empia con a correa de de el año. 6. del conpim. Incipit facta rudo el año cum y...

Table with 2 columns: Description of reigns and years. Includes entries like 'Darius filius hystaspis regno. 36. años', 'Darius longimanus. 40. años', 'Darius longimanus in anno dicitur rex. 1. años', 'Darius rex in anno dicitur rex. 19. años', 'Darius rex in anno dicitur rex. 43. años', 'Darius rex in anno dicitur rex. 3. años', 'Darius rex in anno dicitur rex. 6. años'.

Ergo apud Anō dary hystaspis usq ad dary mortem sunt Anni 191. In quibus addit. 328. años ab alexandro magno post mortem dary. usq ad christi natiuitatem. 328. In quibus addit. años. 32. In festo quos luxit dñs in hamanis. 32.

Ergo ab Anō primo dary hystaspis usq ad passionem dñi sunt Anni. 551. In quibus subtrahit años. 61. qm in hac suma precesserunt. 61. Anni. Sextus longimanus. et ceteri reliqui. 490. anni. qm continentur in 70. ebdomadibus danieles. Ergo ab Anō. 6. longimanus usq ad passionem dñi supputandus sunt ille. 70. ebdomades danieles et non. a. 20. Anō longimanus ut male supputat. In dicitur. 36. Anō error. In Senji la facta menta de...

De esta cuenta se confirma ser verdadera por diuoro siculo por la cuenta verdadera de lleba de las olympiadas q se q la lleba verdadera. El qual pone ser el Anō. 20. y ultimo del Reynado de xerxes padre del longimano. El Anō. 4. de la olympiada. 78. ergo fuit Anō. 312. a pmo Anō olympiadarum ut est videtur in meo cartapacio folio. 573. plana. 1. et constat in chronico ense by q phlegon opting olympiadarum supputatur posuit illuz defectus solus q fuit quando dñs pendebat in cruce p salute nostra. In Anō. 4. olympiadis. 202. ergo Anō. 808. a pmo Anō olympiadarum // ergo erit quintus Anō longimanus Anō. 317. a pmo Anō olympiadum. Subtrahit ut Anō. 317. olympiadarum ab annis. 808. olympiadarum et erit reliquus. Anō. 491. // Sed tu debes supputare tantum modo // Anō. 490. pro illis. 70. ebdomadibus danieles quia illa bytas in numero. 491. non de bet supputari ut dixi in cartapacio. fol. 579. plana. 2. qz Anō passio nis fuit dnica etati. 33. In completo nec scit a quo mense Anō ceperint Anō longimanus. Del qz ex t ab illo Ser...

Table with 2 columns: Calculations. 808: 317 = 491

mo bt itoz edificaret hie templom

pro folio istig libri 50. et 51. vide sequentia

- Ex luca cap. 3. Ex mattheo cap. 1. Abraham Isaac iacob phares esrom phares amynadab naasson salmon boos erbachab. obed. e Ruth iesse daniel rexem solomonem exa q fuit brie Boboam abiam asa iosaphat ioziam dñs dicitur regnauit 3. q dicitur mattheus. ioseph iou da achas ezecchiam manasse amon iosiam rehomiam et fratres in demigatione Ad di. q et ioachaz. rehomias in Sobrino genut qm et ioachaz. salatiel zorobabel abud phares eliachim azor.

Exeipi. es el padra de salatiel. Salatiel. zorobabel. este fue humano de // abud de qmen // prosigme mattheus // y dicitur Sant lucas // prosigme dicitur pharis // facta in dicitur cora san // et a maria y cornales Successionez // sed mattheus eandem cornales // Successionem prosigme usq ad ioseph vitzuz marie de qua natus est iesus qm dicit dicitur. ut // mattheus cap. 1. per q se sent ioseph fue yerno del padre del dicitur in sacra tanto affinis. // Her habent in hac lu a do folio. 50. et 51. et fol. 24. // notis q mattheus salta del ioram al // ozias el leproso qm // et azarias dicitur dicitur.

estos 2. fueron hermanos q lucas llama al. dicitur. ioachaz. y al. // mechi. llama ioachaz. // ioram. con. o. del eliachim // // ab llama ioachim con. h.

Fi del fin de la plana .i. de la fola 178. Salte aqy y andegiz lo q' / 212
 alli no cabra. y ansi digo q' en el primer finlon de la plana //
 Segunda de la fola 177. dice Anfi // Eutropius scripsit Julium cesarem
 interemptuz fuisse Año ab vrb' condita septingentesimo fere ac nono.
 dicit autem fere quia iuxta finem Anni septingentesimi noni occisus
 est. // hec ibidem lucianus. // y digo q' dice verdad Eutropio por q' los años
 ab vrb' empiecan de los 20. de abril. ergo los idus del marzo precedente //
 en q' Julio cesar fue muerto. erant ab vrb' condita. 709. fere cumplido y
 anfi en las calendas del enero siguiente q' fueron Sexta consules hizao y
 parsa. fueron en el año ab vrb' condita. 710. y luego alas 20. del abril de
 siguiente empieco el año ab vrb' condita 711. y luego las calendas del enero //
 siguiente fueron cayeron en el mismo año. 711. ab vrb' condita y los //
 20. del abril siguiente empieco el año. 712. vrb' condita // y anfi Julio
 cesar murio. idibus martijs. Año ab vrb' condita fere cumplido de. 709. y este
 año erat. Anq. 43. Ante primus Annus dñi. y este mismo Año fuit vrbis. 710.
 p'nes a. 20. de abril empieca aqua año el año vrbis. 710. // y anfi en este
 idibus martijs. Sur est marcus del año ab vrb' condita. 709. p'nes murcio
 van syno lo q' ay de se los 15. de marzo fasta los 20. de abril p'nes
 años Cabales y anfi octavo año. fue consule y emperador. 42. años ante
 natalem dñi. Surogatq' hircio et pompe. y el año precedente. a medio
 marzo año. 43. ante dñi fuit interfectus Julij cesar // y anfi conffazom
 Eutropio dize q' el año q' precedo al primer año del sel. bellanus
 vrbis. 752. q' empieca a aqua año en los 20. de abril. y anfi mal
 dice In ado alvarado. Inuente Julio cesar año. 42. ante natalem dñi q'
 ay de dez 12 años ante primus Annus dñi. y esto se p'neba a vrb' bren
 en my chronologia consular. do el año. 43. ante dñm murio Julio cesar. y el año
 42. ante dñm. fueron consules hircio y parsa los quales murieron en batalla el mes
 mo año y a los 19. de agosto de Sabes In mea chronologia consulari folio. 67.
 qm est folio. 421. In margine inferiori. In principio. quod est
 año. Ante dñm. 42. de vrb' condita.

+
 ¶ **F** a esta. **F**. salte de la folsa. 198. de este libro. plana. 2. //
 linea. 3. do dice Assi. Juana maria de tolosans vt sequitur //
 Ab inchoatione templi ad eius desolationem annj. 440. vt patet //
 per tempora regum iuda. herabi // y porq ay error en esta cuenta del //
 tolosans q ce la mesma q signo lucido. poniendo. 8. años mal del mundo
 Ante domynuz. por q ponon abez abido. 3960. y no hobo sino. 3952
 y quziendo saber en q lugar desta chronologia de los años del mundo //
 ante dñm. Se engañaron los dichos. 8. años. los dichos dos authores //
 digo lo siguiente. diciendo primera mente q tolosans no pone mal sino
 bien los años del mundo que proceduron ab adam vsq. a quar fuez años solo //
 momo q in cluibe. que pora sunt Annj. 2953. vt Indicto folio. 198.
 istius libri dicitur. nempe a p. ma. du. or. bis. conditi. In cluibe vsq. ad Annuz //
 quartuz salomom6 In cluibe qma vt sabctor. 3. regum. 6. ip. s. met. Anuz //
 Salomom6 quartuz fuit primuz Ang. edificatiom6 templi. rego quartuz
 Annus Salomom6 est. anuz. mundi. 2953. ergo ad remos de restor
 deste numero. 40. q. cy no dabit q. 4. primoz d. Salom6
 q son. 44. años. 2. quidam de ally. ad clante. 430. años. fasti. 2. vlti
 mo año del rey seorjab de iherusalim quando se quemo el templo. y fue
 qo por remos. y luego por remos. 70. años. del feyno de los egipciab
 2. medos. q. 191. años. fasti. q. m. 2. 2. 2. de ally. medos. q. 191.
 magno q. Ines. p. r. nom6. 3. 2. 2. 2. de ally. medos. q. 191.
 murtom dazij. vsq. n. i. filij. i. tem. dñm. // de q. 191. y ha. into del
 .3952. años. ante. dñm.

Ab oibe condito vsq. ad dilubuz sunt Annj. 1656.	1656:
Ab natibitatom a. abrahe sunt Annj. 292	292:
Ab abrahe facta est promissio año vite. 75. genes. 12	75:
Ab promissione facta abrahe Annj. 430. vsq. ad exituz de egypto	430: ad galat. 3.
Ab exitu de egypto ad annuz. 4. reg. Salomom6 In cluibe sunt Annj	480: 3. reg. 6.
Ab año. 4. Salomom6 ex cluibe. del ab año. 5. Salomom6 In cluibe //	
vsq. ad. 21. Anuz sed egre In cluibe quo Año fuit templi desolatio //	
Sunt p. me Annj. 430. Sed tolosans ponit. Anos. 390. por q deluzo	430:
de sumaz. 12. años. al rey Amos de iuda y no reyno sino dos //	
años post mortem patris manasse	
¶ y luego pone Joanes maria de tolosans. 70. Anos captibitatus babiloyce	
en lo qual ay mudo q no tarz y es q los años. 70. de captibitad. babiloyce	
longa no los do q se debuelen. contaz a templi desolatiom6 como ay q los	
quenta tolosans. sino q se mos de diez. q los. 70. años. de la captibi	
dad babiloyca se an de contaz. 21. años. ante. nonpe a transfugatiom6	70:
de babiloyca a reys iacuz. y omisi la salida de este captibitatu de babiloyca	3433:
de babiloyca a reys iacuz. y omisi la salida de este captibitatu de babiloyca	
fue quando cyro. año. 59. a templi combustione et. 70. transfugatiom6 la	
solo esta captibitad. y babiloyca despuz. 3. años. y trasel reyno su hijo cam	
bises. 21. años. y 5. meses. y trasel reyno su hijo cam. 7. meses. q sumado todo son. 21. 4	
años. q el vltimo de los. 21. fue el setenteno a templi desolatiom6. y anssi traed esto. 70. años	
empezo la cuenta de los años. y de hasta p. vt sequit plana. Se quon ti	

4. 6. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Platina pcedente
- 3453 - 3433.

Ex didoro siculo sequenba q ab Anno //
primo dazy filij hitalpis vpa ad //
montem dazy vltim regis p Bazy //
et medoz sunt Anny. 191.

Et ex didoro siculo et ex enseby chro //
myco constat quo d primg omnis regny //
alexandri magm post mortem dazy fuit //
Ano. 328 ante dnz. nempe Anny quarty //
olympiadis. 112.

Per ergo Anny mundi ante dnz sunt. 3952 =

9. El sca telofans q Inom In do tantub //
abzan de ponz // puz se almerion po //
mendo. 10. Anz de maladot at ely Anon //
vt sup dixi de ponz libanus ante //
dnz sca. 3962. Ino pnficron syuo 3960. //
puz qmterion daz mra puz phidmy puz //
In anno puz ante dnz. Empata la baddas //
q fueron ante dnz ab urbe condita. 3952.

¶ Gran Lucido supra fol. 23. pla. 1. linea vero. 14. arate //
 finem dize Ansi. p Jacob cuz genuit Joseph. erat annoz //
 91. ut probatur ex eusebio et ex capitulis genese. 37. 41. et. 47. //
 Hec. ibi lucidus sy porq a quello tiene necessidad de de cla //
 racion. quise para de claracion dello poner aqy lo sigyente. //
 p lo primero digo q en el genese no estan expressados estos //
 91. años. sino q por collacion de otros capitulos del genese //
 se pueden inferir y probar en la forma sigyente. por ende pri //
 mero los fundamentos sigyentes q qmora q sean dos. //

¶ El primer fundamento es exempli gracia. que quando dize
 el cap. genese. 5. q adam erat. 130. Annoz quando //
 genuit Seth. Sea de entender. que el año primero de su hijo Seth.
 era el año. 131. de su padre Adam

¶ El Segundo fundamento es q do dize. genese cap. 47. abez //
 dicho Jacob al rey pharaon quando le preguntó q años el rey q
 años aya durado te. 130. años he señoz porq maluz q no //
 allegaron a los años de mte pasados. que no se debe entender años em //
 peccados sino cumplidos. para q el primer año q Jacob bibyo en //
 egypto sea su año. 131. quod sic probatur ex dicto capitulo //
 genese 47. ubi dicit. quod Jacob dixit. Annoz. 147. et quod dixit
 in egypto Annoz. 17. usq ad mortem suam. Ergo Intentus //

¶ De premissis duobus fundamentis reliquus est //
 probare q Jacob cuz genuit Joseph erat annoz. 91. //

¶ In primis. genese cap. 41. dicitur quod Joseph //
 quando stetit coram pharaone et exposuit et de cla //
 rabit illi sompnus erat annoz. 30. 30. //

¶ In secundo. genese cap. 45. dize q Joseph embia allamaz //
 supadre Jacob dize dicit q in ego Seth mese a egypto
 ¶ In ego dize q se signaron los siete años fertiles 7. //

¶ In ego el cap. genese 45. dize q Joseph
 ¶ In ego dize y probaba q se signaron dos años
 de esterilidad y hambre por q genese cap. 45. dize
 q Joseph escribio a supadre Jacob dize dicit que 39. //

¶ Se by mese in ego a egypto por q quidaban por palas cinco //
 años de hambre. y assi se sigue desto q el año. 39. de Joseph
 era el año. 130. de su padre. y assi estando
 de. 130. los. 39. quedan los. 91. años de Jacob,
 quando genuit Joseph. q erat ostendenduz. 91. //

¶ Assi.

¶ Assi el año bltmo de Jacob de los. 147. años q nati //
 bibyo fue el año. 56. de Joseph su hijo. y Joseph //
 bibyo de muerzo supadre Jacob. otros. 59. años 56. 54. 110. //

¶ que con los. 56. hazen los. 110. años q Joseph bibyo ut
 habet. genese. cap. 50. Lamb deo. y escribyo esto de mala letra.
 ¶ Oy sabado. 13. de nob. ala quenta gregoriana. nueva Año dny. 1582. //

¶ Jacens ego in lecto excofud Jam hoc año infernytatid meo decemo. //

¶ In corpore. et etiam Jam Annuz Integruz cubantid Semp in lecto pre //

¶ In pcormentid sanctitid infernytatid: - Laud deo: //

¶ Esta precedente quenta mya la compzueba sea //
 verdad. la chronologia q tengo feya de los años del //
 mundo ab adam. la qual se fallara en my carta pa //
 cio. q el en segundo tomo de my carta paco diego y //
 mayor. //

PÁGINAS EN
BLANCO

In isto Joane Lucido. S. folio. 192. pla. 1. Incipit caput. 13. In quo cap. habet ex //
 Cyrillo alexandrino patriarcha. quod dno passus fuerit feria sexta q. est verus //
 Sed dicit cyrilus q. incarnatus fuerit feria. 6. q. mihi omnino no. satisfaciunt //
 q. sic videt sub ecclesie obedientia probandum // Satis sup. constat quod dno
 natus sit die. 25. decembris septem diebus ante prim. dies. Mannary Anno pmo
 ante prim. Anny. dno. quo Anno erat letra dmyalis. 6. Ergo illo Anno dies //
 25. martij fuit feria. 5. hoc est dies Jobis. et dies. 25. decembris quando
 natus est dno fuit feria. 7. hoc est sabbatum // Sed cyrilus et pluribus alijs //
 exorbitant dno natus a. 25. decembre sicut dicit per. andr. del. Ano p. primo
 del. ser. q. tubo letra dmyal. b. y. amissi. de. zion. q. El. d. n. as. tora. so. a. manes. f. a. a.
 natus in el. d. domno. 25. de. decembre. et. apar. ut. h. t. i. o. m. b. e. n. c. a. s. //
 nota. en. b. z. e. r. n. e. s. e. s. o. m. o. cy. r. i. l. l. o. p. e. n. s. a. b. a. Sed. ante. d. e. n. s. e. r. a. t. i. o. n. e. m. q. u. a.
 natus dno. b. n. o. m. i. o. a. n. t. e. b. e. d. a. q. u. e. l. l. o. n. e. m. p. e. r. d. e. 25. d. e. c. e. m. b. r. i. s. S. i. c. u. t. d. i. c. i. t. //
 o. m. n. i. q. u. e. e. n. t. r. a. t. e. s. e. l. m. e. s. d. e. e. n. e. r. g. o. d. e. l. a. n. o. p. r. i. m. o. d. e. l. s. e. r. y. a. m. i. s. s. i. m. o. s. e. r. z.
 p. o. r. t. u. e. s. u. b. o. b. e. d. i. e. n. t. i. a. e. c. c. l. e. s. i. e. q. a. m. o. n. e. s. u. o. n. a. s. c. i. d. o. e. n. s. a. b. b. a. t. o. y. e. n. c. a. r. n. o.
 e. n. t. e. n. e. r. z. 25. d. e. m. a. r. t. i. o. e. n. b. n. o. t. o. m. o. q. f. u. e. B. i. s. e. x. t. i. l. i. n. l. i. t. e. r. i. s. d. c.
 a. n. t. e. o. m. n. i. m. e. r. o. b. n. o. p. a. r. t. u. d. i. s. a. q. u. e. l. l. o. s. d. o. z. e. m. e. s. e. q. u. e. p. r. e. c. e. d. u. n. t. a. l. o. m. o.
 q. l. l. a. m. a. m. o. s. a. n. o. p. r. o. p. r. i. e. s. e. r. z. q. e. d. v. n. o. m. o. q. t. u. b. o. d. o. s. d. e. m. a. r. t. i. o. n. u. m. e. r. o. y.
 t. u. b. o. l. e. t. t. a. d. m. i. c. a. l. b. p. r. o. x. i. m. a. p. o. s. t. o. m. i. s. s. e. s. u. b. s. e. x. t. i. l. i. e. m. // h. e. r. s. u. b. o. b. e. d. i. e. n. t. i. a.
 s. o. m. e. t. e. m. a. t. u. s. e. c. c. l. e. s. i. e. t. e. h. q. u. a. v. i. d. e. a. t. l. e. t. t. u. r. // y. c. y. r. i. l. l. o. o. b. i. s. p. o. a. l. e. x. a. m. //
 d. u. n. o. s. n. e. c. e. p. t. o. a. t. h. e. o. p. h. i. l. o. a. l. e. x. a. m. d. r. i. n. o. o. b. i. s. p. o. q. e. r. a. s. u. p. r. i. m. o. s. u. b. r. i. m. o. s. o. b. r. i. m. o.
 e. l. d. e. t. h. e. o. p. h. i. l. o. m. a. r. t. i. o. d. e. b. n. l. e. t. t. a. r. i. c. o. a. 15. d. e. o. f. u. b. r. e. a. n. n. o. d. m. y. 412.
 c. o. m. o. l. o. d. i. c. e. s. o. c. r. a. t. e. s. p. r. i. m. o. l. i. b. r. o. 7. c. a. p. 13. S. i. c. e. s. t. 17. y. c. i. t. d. i. c. t. o.
 p. a. r. a. q. u. e. b. e. a. n. o. f. u. e. s. a. s. o. m. i. t. c. y. r. i. l. l. o. f. a. n. c. o. n. t. e. m. p. o. r. a. n. e. o. a. l. i. o. s. s. a. n. c. t. o. s.
 a. p. p. o. s. t. u. l. i. t. q. n. o. p. r. o. n. d. e. s. e. r. m. o. r. z. e. s. t. a. q. u. e. n. t. a. e. t. n. o. t. a. q. u. e. c. y. r. i. l. l. o. b. t. a. u. t. m. e. c.
 p. h. o. r. i. l. i. b. r. o. 14. c. a. p. 41. p. l. a. n. a. 471. s. o. l. o. s. 32. a. n. n. o. s. b. i. x. i. t. i. n. e. p. i. s. t. o. p. a. t. u. y.
 a. e. s. t. a. q. u. e. n. t. a. s. e. r. i. a. l. i. m. i. n. e. r. k. d. e. s. e. l. e. m. i. t. c. y. r. i. l. l. o. a. n. n. o. d. m. y. 444. p. y. p. u. e. b. s. o. z.
 s. a. n. c. t. c. y. r. i. l. l. o. p. u. s. o. y. m. a. l. a. b. e. a. e. l. s. e. r. p. a. d. e. s. a. d. o. a. 25. d. e. m. a. r. t. i. o. b. t. a. u. t. s. u. p. e. r. i. o. r. i. n. a. c. i. d. a. //
 f. u. l. i. o. 180. p. l. a. 1. f. r. a. y. e. n. d. o. p. o. z. t. e. s. t. i. g. o. a. p. a. n. l. o. d. e. m. y. l. o. e. l. b. u. g. a. n. o. e. s. m. i. c. h. o. q. u. e.
 e. r. a. t. e. e. n. e. l. a. n. n. o. d. e. s. u. n. a. s. c. i. m. i. d. e. l. s. e. r. y. a. l. t. o. m. b. e. e. n. e. l. d. i. a. y. f. e. r. i. a. d. e. l. a. s. e. m. a. n. a.
 e. n. t. a. n. a. s. c. i. o. y. e. n. c. a. r. n. o. // p. r. i. t. e. r. a. e. t. e. s. a. b. e. n. s. i. m. i. l. i. a. q. u. e. y. r. i. l. l. o. s. a. b. r. a. b. e. n. l. i. q. u. e. n. t. a.
 d. e. l. a. n. t. e. o. m. n. i. m. e. r. o. y. l. e. t. t. a. s. d. i. m. i. c. a. l. e. s. y. t. e. r. m. i. n. o. s. p. a. s. q. u. e. n. t. a. s. y. a. l. t. a. n. t. o. a. q. u. e. n. t. a. d. e. l. a. b.
 p. a. s. q. u. a. b. y. f. i. e. s. t. a. b. m. o. b. i. l. i. s. q. u. e. n. t. e. s. o. b. r. i. m. o. d. e. t. h. e. o. p. h. i. l. o. q. a. m. o. s. a. b. r. a. d. e. s. t. i. y. a. n. s. i. e. l. d. e. a.
 s. o. m. i. t. c. y. r. i. l. l. o. p. o. z. s. u. a. q. u. e. n. t. a. b. s. a. c. r. i. d. a. l. y. q. d. e. z. i. a. q. n. o. l. a. b. d. e. z. i. a. c. o. m. o. t. e. s. t. i. g. o. c. a. e. r. t. o. d. e. c. a. s. a.
 q. c. o. m. o. s. o. m. i. t. e. l. s. u. p. r. i. s. e. s. o. d. i. v. i. s. i. b. i. l. i. d. o. c. o. n. d. i. t. a. d. o. d. e. o. t. i. o. l. e. t. t. a. r. i. v. i. d. e. a. t. H. e. r. i.
 d. i. c. t. a. s. u. n. t. y. s. u. b. c. o. r. r. e. c. t. i. o. n. e. s. e. d. e. m. a. t. u. s. e. c. c. l. e. s. i. e. d. e. l. e. t. t. a. s. a. n. n. o. s. u. y. l. e. t. t. o. r. i. s. L. e. t. d. e. c. y.
 r. i. l. l. o. v. i. d. e. n. y. c. e. p. h. o. r. a. z. l. i. b. r. o. 14. c. a. p. 53. p. l. a. 478. e. t. d. e. s. a. n. c. t. i. t. a. t. e. c. i. g. e. t. c. h. r. y. s. o. s. t. o. m. y. //
 v. i. d. e. i. n. c. o. d. e. s. l. i. b. r. o. 14. c. a. p. 28. p. l. a. 456.

H. de laspl. 178. plana. i. remti aqui. y dno por Sigonio de falsis y por Lucido. y Cassiodoro. que
 por todos se confulado de hiruo y panfa. fue año de bis. di. x. // et uz. qz. ang octabum
 fuerit Scantuz omnes 752. vrbis conite. constat q en cassiodoro a. n. a. d. a. d. o. r. 42. a. n. o. s.
 de confulados de hiruo y panfa. excelsi. de. // i. a. p. t. a. e. l. a. n. o. 42. d. e. o. c. t. a. b. u. m. i. n. c. l. i. s. i. b. e. y. n. o.
 ay Sino. q. 1. y ante viene me vien q el primer confulado de octabum sea no en el mesmo ano
 de hiruo y panfa. Sino on el Signo. e. n. t. e. n. d. i. n. d. o. a. n. s. i. p. o. r. l. u. c. i. d. o. q. e. l. p. a. n. o. d. e. l. s. e. r. z. e. m. p.
 p. r. e. c. e. c. o. m. o. p. e. n. e. d. a. l. a. n. d. o. d. e. l. p. a. n. a. d. e. o. n. e. r. o. q. p. r. o. x. i. m. o. e. t. d. i. g. n. o. a. l. S. e. n. t. o. n. a. s. c. i. o. m. d. e. r. i. e. n. a.
 n. o. d. i. a. s. y. r. e. d. e. m. p. t. o. r. // q. q. a. n. o. a. n. t. e. p. r. i. m. u. s. n. a. t. i. b. i. t. a. t. e. m. a. n. n. o. s. m. u. r. i. o. a. p. o. n. a. l. a. d. a. b.
 Julio cesar en los. 15. d. e. m. a. r. t. i. o. y. q. e. l. a. n. o. s. i. g. u. e. n. t. e. i. d. e. s. t. 43. a. n. t. e. a. n. n. u. s. p. r. i. m. u. s. d. i. n. f. u. e. r. i. t.
 e. u. n. t. c. o. n. f. u. l. a. b. b. i. r. e. a. q. e. p. a. n. f. a. a. l. o. s. q. u. e. l. b. c. o. m. o. m. u. x. e. l. a. a. g. n. e. l. a. n. o. l. a. s. f. u. e. r. o. n. s. u. b. r. o. g. a. d. o. s.
 o. c. t. a. b. u. m. y. p. e. t. r. o. y. q. e. s. t. o. s. m. e. s. i. o. s. f. u. e. r. o. n. t. e. e. l. a. n. o. s. i. g. u. e. n. t. e. q. u. e. 42. a. n. t. e.
 p. r. i. m. u. s. a. n. n. u. s. d. i. n. 42. y t. o. m. o. e. s. t. o. m. o. f. u. e. e. l. t. e. i. u. n. b. i. t. a. t. o. d. e. o. c. t. a. b. u. m. o. n. o. m. p. t.
 y l. e. p. i. d. o. f. u. e. a. g. n. e. l. a. n. o. p. d. e. l. t. e. m. p. o. r. e. d. e. o. c. t. a. b. u. m. o. y. a. l. 42. a. n. o. d. e. o. c. t. a. b. u. m. o. a. d.
 s. i. c. u. t. d. i. c. i. t. p. e. r. a. m. a. r. d. e. l. m. e. s. d. e. b. e. z. n. a. s. a. l. d. e. l. a. n. o. d. e. b. i. s. 752. y. a. n. s. i. o. e. b.
 v. i. d. e. a. d. l. o. c. i. t. a. d. o. d. i. c. e. f. o. l. i. o. 178. s. u. p. r. a. d. i. c. t. o. d. o. d. i. c. e. q. o. c. t. a. b. u. m. o. y. p. e. t. r. o. f. u. e. r. o. n. c. o. n. f.
 u. l. e. z. a. n. o. 42. a. n. t. e. d. i. e. s. n. a. t. i. b. i. t. a. t. i. s. h. e. m. o. s. d. e. s. e. p. t. e. q. a. c. a. s. s. i. o. d. o. r. o. l. e. f. a. l. t. a. b. n. o. m. o.
 de confulado S. p. o. n. a. z. q. S. y. p. a. n. f. a. y. h. i. r. u. o. f. u. e. r. o. c. o. n. f. u. l. e. z. a. n. o. d. e. b. i. s. 710. q. n. o. v. e. n. t. a. e. l. s. e.
 a. n. a. t. e. r. 42. a. n. o. o. c. t. a. b. u. m. y. q. n. o. v. i. a. 44. a. n. o. s. a. n. t. e. d. i. n. s. e. l. a. n. o. e. n. q. u. e. m. u. l. t. o.
 Julio cesar // p. o. r. d. o. s. o. s. p. e. c. t. o. t. o. m. o. d. i. c. e. l. u. c. i. d. o. f. o. l. i. o. 179. q. r. e. a. p. a. n. f. a. // C. a. s. s. i. o. d. o. r. o.
 S. i. g. u. e. n. t. e. c. o. n. f. u. l. o. c. o. n. f. u. l. e. z. h. i. r. u. o. y. S. i. t. e. p. r. i. m. u. s. a. n. n. u. s. d. i. n. d. e. b. i. s.
 p. o. n. e. p. a. r. t. i. a. e. l. s. e. n. e. r. z. 42. o. c. t. a. b. u. m. y. e. t. d. i. c. i. t. q. u. o. d. S. i. c. p. r. o. p. a. t. q. u. a. n. d. o. m. u. r. i. o.
 753. e. t. o. c. t. a. b. u. m. y. 43. b. t. a. u. t. i. n. e. r. d. i. t. // q. u. o. d. S. i. c. p. r. o. p. a. t. q. u. a. n. d. o. m. u. r. i. o.
 c. e. l. e. z. e. r. a. o. c. t. a. b. u. m. d. e. 18. a. n. o. s. y. e. l. a. n. o. q. u. e. f. u. e. c. o. n. f. u. l. e. p. a. n. f. a. 19. y. p. r. o. p. e. r. o.
 f. u. e. c. o. n. f. u. l. o. o. c. t. a. b. u. m. S. u. e. n. d. o. d. e. 20. a. n. o. s. // q. u. o. d. S. i. c. p. r. o. p. a. t. q. u. a. n. d. o. m. u. r. i. o.
 p. r. i. m. u. s. f. u. e. r. o. c. o. n. f. u. l. e. S. u. b. r. o. g. a. d. o. s. h. i. r. u. o. y. p. a. n. f. a. o. c. t. a. b. u. m. y. p. e. t. r. o. e. n. b. n. m. e. s. i. o.
 a. n. n. o. p. e. r. o. e. l. a. n. o. s. i. g. u. e. n. t. e. l. e. t. t. a. r. i. c. o. n. t. i. n. u. e. n. t. e. S. d. i. c. i. // l. e. c. t. o. r. v. i. d. e. r. i. t. //
 p. r. i. m. u. s. p. e. r. o. e. l. a. n. o. s. i. g. u. e. n. t. e. e. l. c. a. l. e. n. d. a. r. i. a. a. n. n. o. 45. a. n. t. e. n. a. t. i. b. i. t. a. t. e. m. c. o. n. f. u. l. e.
 d. i. c. t. i. n. m. e. o. c. a. s. s. i. o. d. o. r. o. C. J. u. l. i. o. c. e. s. a. r. e. 3. e. t. M. l. e. p. i. t. o. E. t. a. n. n. o. 44. a. n. t. e. n. a.
 t. i. b. i. t. a. t. e. m. d. i. n. c. o. n. f. u. l. e. c. a. y. o. J. u. l. i. o. c. e. s. a. r. e. 4. e. t. f. a. b. i. o. m. a. x. i. m. o. // f. i. n. i. t.
 a. n. n. o. p. r. i. m. u. s. q. u. i. h. a. b. u. i. t. d. i. e. s. 365. e. t. 6. h. o. r. a. s. E. t. a. n. n. o. 43. a. n. t. e. d. i. n. s. u. b. i. l. i. y. C.
 i. u. l. i. o. a. r. e. s. 5. e. t. m. a. r. t. i. o. a. n. f. o. r. i. o. f. i. n. i. t. a. n. n. o. 3. a. c. o. r. r. e. c. t. i. o. n. e. c. a. l. e. n. d. a. r. i. y. e. t. a. n. n. o.
 h. a. b. u. i. t. 365. d. i. e. s. e. t. 6. h. o. r. a. s. e. t. h. o. r. a. n. n. o. m. o. r. t. i. s. e. s. t. J. u. l. i. o. c. e. s. a. r. d. i. e. 15. m. a. r. t. i. i.
 E. t. a. n. n. o. 42. a. n. t. e. d. i. n. s. q. u. i. f. i. n. i. t. a. n. n. o. p. r. i. m. u. s. o. c. t. a. b. u. m. y. p. r. i. m. u. s. c. o. n. f. u. l. e. p. a. n. f. a. C.
 e. t. p. a. n. f. a. m. o. r. t. u. s. c. o. n. f. u. l. e. y. e. o. d. e. m. a. n. o. s. u. b. r. o. g. a. t. e. e. s. t. c. o. n. f. u. l. e. o. c. t. a. b. u. m. e. n. n. o. q. u. i. n. t. o.
 p. e. t. r. o. e. t. f. u. e. c. o. n. f. u. l. e. q. o. m. n. i. p. a. n. f. a. i. m. p. e. r. y. o. c. t. a. b. u. m. f. i. n. i. t. c. o. n. f. u. l. e. q. h. i. r. u. o. e. t. p. a. n. f. a.
 a. q. u. i. b. y. c. o. n. f. u. l. e. b. i. s. i. d. c. o. n. f. u. l. e. b. y. p. o. m. p. e. r. y. e. t. S. e. p. t. e. m. b. e. r. i. y. S. i. m. t. 57. a. n. n. o. s.
 i. m. p. e. r. y. o. c. t. a. b. u. m. // h. o. r. e. s. t. a. n. n. o. 56. a. n. n. o. s. o. c. t. a. b. u. m. m. o. r. t. u. s. S. i. t. d. i. e. 19. a. g. u. s. t. i.
 e. t. a. n. n. o. i. m. p. e. r. y. i. n. c. i. p. i. t. a. c. a. l. e. n. d. a. r. i. i. n. i. q. u. i. b. y. d. e. s. i. g. n. a. t. S. i. m. t. c. o. n. f. u. l. e. z. h. i. r. u. o. y.
 e. t. p. a. n. f. a. // i. n. e. s. t. o. d. i. s. t. i. c. t. o. d. e. l. u. c. i. d. o. q. u. e. l. u. c. i. d. o. d. i. c. e. q. b. n. a. n. o. a. n. t. e. // J. u. l. i. o. //
 c. e. s. a. r. m. u. r. i. e. f. u. e. e. l. 45. a. n. o. s. a. n. t. e. d. i. n. s. n. a. t. i. b. i. t. a. t. e. m. y. y. o. f. a. l. l. i. o. t. e. r. t. i. o. m. o.
 a. n. t. e. m. o. r. t. u. s. J. u. l. i. o. c. e. s. a. r. e. m. e. n. d. a. b. i. t. c. a. l. e. n. d. a. r. i. u. m. h. o. r. e. s. t. e. n. l. a. b. c. a. l. e. n. d. a. b. d. e. e. n. e. r. o.
 d. e. l. o. s. d. e. l. a. t. e. r. p. a. r. t. i. o. n. d. i. c. t. a. d. e. n. e. r. g. i. s. h. i. g. o. a. l. m. a. r. t. i. o. S. i. g. u. e. n. t. e. m. a. r. t. i. o. d. e.
 d. i. c. i. y. a. n. t. e. l. e. t. t. a. r. i. c. o. s. i. g. u. e. n. t. e. a. l. a. m. u. e. r. t. e. i. n. t. e. r. c. a. l. a. r. i. o. n. a. l. i. o. s. S. a. c. r. d. o. t. e. s. p. a. r. t. i.
 q. a. b. y. s. e. p. e. z. e. n. l. e. o. c. t. a. b. u. m. S. i. g. u. e. n. t. e. // d. e. t. h. o. s. S. a. c. r. d. o. t. e. s. p. a. r. t. i. o. t. o. r. m. o. a. //

so. //
 so. //
 falta. //
 fue no el //
 no. //

putandi a trinitate hic omg consilij hic sy et pome erit primg
omg trinitate. A quo vsq admortem octabij Sunt . 55. om consilij
sed ego credo q hic omg non computat in trinitate. Sed est diem
dny quod omg pms Imperij octabij Sunt ab anno p Sin consilij
quando cum anno pms subreptu est consilij hircio et pome
de finctis. et est dicendum quod factus est consul primuz octavianus
sub trogo ty pome et hircio alos . 22. de septembra qe falsitatis
Solo vna para dicitur vntas cum plures como lo dice Suetonij
y dicit y poms como de lee en sigonio de fastis. y omi sea de en
mudar in omne in ius folijs . 177. et . 178. Sup dictis. para q
to de venabien comib consilij de cassiodoro per m a qm co ve
idos y para q quando in octabij annu . 177. omob q
coo dias menos de fuerad . y para q se narra alos . 25. de dez
Año octabij . 42. et verbis . 752. ita bt sit pms omg dny . m
perij octabij . 43. et verbis . 753. et q nascit dno consilij
augusto cesare . xij. et marco plantio . y omi sea de emondre lruado
entab dicar folijs . 177. y . 178. / frech yo fo topz de leo esto agrij
vrent . 24. de sept de . 1568. lruo deo if . y fomben qm no
fon q abnotab olympiadab empreem del egypnetio auptural
q es deze por ab . 25. de sept q pms quando empreem lruand
ab vche . son pasados de olympico ano sube meqz foci q pms andaz
las olympias bn ano ante empreca ab . pero amo lod omob de
olympias y receden al p dia de enoro fclm m del ym poms m omob q
poms m deze q olympias y omob del sol y omob ab bebe condita
empreca de p dia de enoro . 20. el ano p del sol sea ab vche . 753
y octabij . 43. et olympias . 194. Ano . 4. q es ab amo prime
olympias . 776. y taq vt habeas . Anos om sub fclm . omob . 775. et
rehaqz erit in meoz arizp dny . vel ab omob ab vche sub fclm . 752. et
habebis etiam omob dny if

66
Solaci
mili
to et
mg pms
m frut
octabia
m . 93

Et Tbi . et marco plantio // no nascio el 22 en este d consulij Sy no exiit pms ante del no qntel q
fueron . C . septimo de fclm et . m . messalino d . 26 . de dez . 6 . dias ante del p dia de
eneco del pms per Ano vnal del sez el qual ano p del sez fueron consilij augusto cesare . 12
et marco plantio // y glozco (Anno est amo sue consilij) aug . cesare . 13 . et . m . plantio // digo //
// q esta addicion yerra y el texto de verdad vt dice in meachronologia consulari . - por q el sez
nascio en manesco nascio ferua . 7 . a . 25 . de dez hoc est . 7 . dias ante del prim oz dia de
aquel mezo en q era el principio delos Anos del sez y nascio anuo n b mrate en todos los
7 . dias vltimos de aqnel Ano y nascio al fin del ano romano en q abyan sido consilij octavij
// manio . 13 . et marco plantio Silang vt dice folio . 5 . pla . 2 de vnus q m lled de papi

de la plana. primera. dela fola. 167, del fin de vna adicon. esta y acaba en la
margen de abaxo / salte aqui para en mendarme de lo q alli es oxiu. do entedia
q el abad. diomisio cognomento exiguo auia contado ensus ciclos anos de nascimij
yno se encarnacion para moze grecorum. aunque dezia encarnacion. entedia año
de nascimij. pues. quando nascio ex utero virginis sepudo dezir q encarno / quia tunc
caro factus. prodiit. y como esto q alli dezia / yo. nome quidre. digo y afirmo q diomisio
contu. anos de encarnacion. y no de nacimiento. quod sic probat. quia per dñes ebro
nographos. diomisius in capit cycles suos ab año ~~natiuitatis~~ ^{domini} . 532 / ergo
cum cyclos ~~festo~~ festoz mobilium. habeat annos . 532 / si ~~ed~~ anno vt constat / incipit
diomisius vnum cyclum. sequitur. quod procedens. ciclos. incipere debuit ab anno .
primu incarnationis vt ^{idem} annus . natiuitatis / 532 / si . annus / 533 / incarnationis constat
em m q ann . prim . incarnationis habuit vnitatem . pro aureo numero . quemadmodum
ann . natiuitatis / 532 / itaq . annus . natiuitatis / 532 / fuit ann . incarnationis / 533 / ergo
diomisius abbas . annos . incarnationis supurabat et non natiuitat / non obstanter . or
dine chronographorum . qui pro anno incarnationis / 533 / posuerunt sine errore . annum
natiuitatis / 532 . quia ann . incarnationis / 533 . / idem met ann . est . cum anno nati
uitatis / 532 . preterea . par est credere q diomisij . incipit omnes cycles suos ab eo anno
qui haberet vnitatem pro aureo numero . qualis est annus . prim . incarnationis et
ann . 532 . natiuitatis qui etiam ann . est . 533 . incarnationis / ergo . cum . diomisius / non errauerit
asi erio
14 / in merito culpae supra. isto libro in plana . secunda . folij . 166 . et in plana . prima . folij
14 . / cepia . 1 . folij . 175 . de hoc . / a . d . de los . 25 . de marzo . / si . tenen
donde . los q dicen mal del . y le culpan . notienen rason . alij . pues ellos mesmos se en
ganaron y nste entendieron y no consentos de culpar alij no tuuo culpa . ana den algunos
dellos . otras sus cuentas falsas . que es verqencia oír las . y suan lucido q dice q diomisio
erro en un año no sabelo qf dice / mas . el sentido delucido es . que . diomisio siguiendo
ciclo solar . no deprauido puso visiesto en el año quarto . del seña de lo q se seguia q
para . el sez . encarnaz . en vntes . y a . 25 . de marzo . auia de auer encarnado / en el año
primero . del nascimij . lizeza domini coli . b / lo q no es ueedad sino q encarno . vn año
antes . y en ^{Tuvel} ~~en~~ . y a . 25 . de marzo . in anno bisextili / in literis diminicalibus . d . et . c
yeste . vn año dice lucido que yerra diomisio . sonando lucido . del . lo que diomisio
nunca . penso // Sed vide q scripsi . de hoc . fol . 174 . pla . 2 . ad f . sed vide . 5 . folio . 10 . pla . 1 .
de la plana . 1 . dela fola . 169 . del fin de h y alli dicit saltuq . et . para declar . lo que
en aquella adicon no dice cabalmente . para q alli sonaba q la palabra q dice a dñz cap . 2 .
20 dice dny complentur dies pntes . Se podra entender en unmezo plural . y no dice complentur
en numero plural . pnsfemo q la fiesta de pntes . fubrise a caso mab q vna ^{estabo} pntes
la deloi aymos y an . berna en lib . tejan . 7 . / Abn . a . deloi . fuberna en lib . 8 . / Si con . famm
el dia . 22 . del mes . y fu in gno du erat . fistuz . atus et . colicte . qm et octabij . de vche . 7 . festo
taberna enlorp . lo qual era in gno du erat . y a . 25 . de marzo . q la fiesta de pntes . no . fima . agnd
Ebreos m ab q bn dia . fistab . y despuz . fulte . no . tado . en . las . anotaciones . de . exalmo . sobre . el
cap . a dñz . 2 . 19 . abn . de . de . 22 . la . bn . gna . a . dñz . complentur . dies . pntes . y . dice . verdad . y
q el original . q nro . dice . και εν τω συμπληρωσαι την ημεραν τας πενθηκοσθς .
hoc est . como se cumphese el dia de la fiesta dicha de pentecoste . do es numero singular
y no plural la palabra την ημεραν . y tambien do dice . τας πενθηκοσθς . Se sup . la id est
τας ερωτηθς . quasi legat τας πενθηκοσθς ερωτηθς . Sed non τας πενθηκοσθς ημερας

teman
dno
m gms
omob
dñz
m gms
omob
dñz

